Dansöz Kıvırmaları

Roman

Bahattin YILDIZ

Bahattin YILDIZ,

1963 Mardin doğumlu. İlk ve ortaöğrenim yaşamını; Elazığ, Batman, Bursa, Kayseri illerinde geçirdi.

1987 yılında İ.Ü.Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu.

1990 yılından beri serbest avukatlık mesleğini Adana Barosu üyesi olarak sürdürmektedir.

Yazarın ayrıca, "Büyüktür, Duyana; KÜÇÜK SES!" adlı öyküsü; Türkiye Bakkallar ve Bayiler Federasyonu'nca seçilen her biri değişik yazarlara ait on üç öykü ile birlikte "Bakkal Öyküleri" isimli kitapta yayımlanmıştır.

Bu roman, yazarın yayımlanmış ilk kitabıdır.

Bu romandageçen;

kişi, kişilik, kurum ve olaylar ile yer ve zamanlar gerçek yaşamdan alınmamış olup, hayal ürünüdür.

Okuyucunun, bazı içerikleri gerçek yaşamla bağ kurarak algılama ve yorumlaması yazarın gaye ve iradesi dışında gerçekleşmiş sayılacaktır...

Eserin adı

Dansöz Kıvırmaları

Türü

Roman

Eser Sahibi

Bahattin YILDIZ

Kapak Tasarım

Baran ADANIR- Mahmut ADANIR

Düzelti

Durmuş Ali ÖZKALE

Bahattin AVCU

İnternette Yayım Tarihi

Temmuz 2002

Matbaa 1.Basım

Ağustos 2003

ISBN

975-288-510-1

İletişim Adresleri

İnönü Parkı Yanı. Özel Sancak Apt.

Kat 6 D. 23   01060 Seyhan/Adana

Telefon 0322.3636352 - 0552.3767406

E-posta starbah@hotmail.com

Web www.dansozkivirmalari.cjb.net

kehanet

"***Uyarılan toprağın yarılmasıyla,***

bağrından fışkıran suyun, yansı

kanalı ile denize doğru akarak,

kabarma evresindeki denizin

dalga kollarıyla birleşmesinden

olacak kurtarıcı 'Son' a selam

olsun!..."

Med'[B1]**in kitabından.**

Dansöz Kıvırmaları

1

Ber, kendisinde ağır uyuşukluk ve yorgunluk hissediyordu. Aslında buna neden olabilecek çok fazla iş de yapmamıştı. "Eeee... Büro kurmak kolay değil,"diye düşündü.

Büyük Kentte Hukuk Fakültesi eğitimi, Mer Kentinde avukatlık stajı, askerlik görevinin bitimi ve iki aylık dinlenme sonrası, babasının; "Evi, Ad kentine taşıyacağız.... Orada mesleğine başlamanı istiyorum," direktifi üzerine Ad kentinde büro kurmayı uygun bulmuştu Ber.

Bir yetmiş boylarında, siyah düz saçlı, ela gözlü, beyaz tenli olan Ber; fiziksel görünümüyle, pek yakışıklı sayılmasa da sempatik görüntü ve tavırlarıyla, duygusal yoğunluklu ses tonuyla, derin ve sevecen bakışlarıyla aradaki farkı kapatıyordu.

Bugün önemli bir gündü. Geçmişinde yaşadığı ekonomik sıkıntılarının acısını kat kat çıkaracağı yaşam dönemine ilk adımı bugün atıyordu. Umutla doluydu. Bir süre sonra; filtresiz sigara içmeyecek, sahandaki tek yumurtayı bir buçuk somun ekmekle yemek zorunda kalmayacak, çorbaya; sadece ızgara öncesi 'merhaba' diyecek, lastiği gevşemiş külotları

bekletmeksizin çöpe atıp, yenilerini giyecekti. Gözlük çerçevesi bir şekilde kırıldığında tamir ettirme gereği duymayacaktı...

Temizlikçi kadınının "Çamaşır suyu yine bitti kardeş!"

demesi üzerine düşüncelerinin devamını getiremedi Ber.

Kadına yüzünü dönmeden "Tamam, şimdi alırım. Ama, sen de biraz idareli kullansan!..." serzenişinde bulundu.

Büro beşinci kattaydı. Bina asansörü bozuktu. Bugün dik ve dar merdivenlerden birçok kez inip çıkmak zorunda kalmıştı. ‘Kadın bilek gücünden çok deterjanla büroyu temizlemeye çalışıyor,’ diye homurdandı.

Otuz beş yaşlarında, çirkin denemeyecek kadar güzel, siyah renkte kabarık permalı saçlara sahip, hafif şişman, esmer tenli ve işin niteliğine aykırı kot pantolon blucinden oluşan kıyafetiyle, gevezelikte hamarat; işinde tembel, ‘Yel’ isimli bu bayanı tavsiye eden kişiye de, kızdı için için. Bula bula; bunumu bulmuştu...

Yerli filmlerde geçen; genelde varlıklı evlerde temizlik yaparken bacakları ve göğüsleri her nedense açılan, çapkın ev sakini erkeğin ilgisini çeken, iştahını kabartan çalışkan temizlikçi bayan görüntüsü gözlerinin önüne geldi. Bıyık altından güldü. Görüntü öyle yoğunlaştı ki, ‘Keşke...’ diyesi geldi. Utandı... Yakıştıramamıştı kendisine... Beyninden sildi, attı. Ama bastırmaya çalıştığı tercih; genelin arzuladığındandı.

Ber, çamaşır suyu dışında yiyecek bir şeyler de almıştı. Ofise geri döndüğünde, sert betondan oluşan yere yığılırcasına oturdu. Havanın yüksek sıcaklığı ve nemi, merdivenlerin biçimsiz olması ve günün heyecanı onu bunaltmıştı.

Yel, yapmakta olduğu temizliğe ara vererek:

"Valla, kardeş! Bu büro çok kirli. Leş gibi bırakmışlar. Verdiğin paraya da değmez. Ne büron ne iş hanı beş kuruş etmez. Daha güzel bir yer bulamadın mı?" diye sordu.

Yel’in yapısına uygun bir isim konulması gerekseydi ‘moral bozucu,’ isminden uygunu bulunamazdı... Ama yinede Bayana hak verdi. Tek salon sayılabilecek; ortasından mobilya perdesiyle ayrılarak bir sekreter girişi ve makam odası suni olarak yaratılmış, yer yer duvarlarda sıvası dökülmüş büronun, birde ufak mutfağı dışında başka bölümü yoktu. Katın koridorunda bulunan tek tuvalet, komşularla ortak kullanılmaktaydı. Dört ay taksitle kira ödemesini kabul ettirebileceği daha ucuz başka bir yer bulamamıştı. Kısmetse bir sene sonra daha güzel bir yere; belki mülkiyetini alarak geçerim, umuduyla kendisini rahatlattı.

Ber, iki ayrı pakette bulunan kıyma kebap ve yeşillikten oluşan yiyecekleri; yere serdiği gazete parçalarının üzerine dizdi.

Yel’i "Yemekten sonra devam edersin," diyerek davet etti.

Yel’in iki elini kullanarak kavga edercesine yeme şekli; Ber’in iştahını daha da artırdı. Yedikçe açlığını daha çok fark ediyordu. Oluşan sessizliği bozma amacıyla soru yönlendirecekken Yel buna fırsat tanıma-dı.

Ailesel, bireysel her türlü sıkıntılarını, çalışmak zorunda kaldığını, evdeki çocuklara kendisinin baktığını, ayrıntılarıyla anlattı... Hayatı, onun meslektaşlarının çoğunluğuyla örtüşüyordu...

"Müşterilerim işimden çok memnun kalıyorlar. Bana abone oluyorlar. Bu nedenle epey çevre yaptım,” Bu arada Ber’i süzüyordu. "Yeni başladığına göre hem işe hem de paraya ihtiyacın vardır. Çevreme reklamını yapabilirim."

"Yel’in “ukalalığının sınırı yok, kendisini ne sanıyor?..." diye düşünmesine rağmen "Teşekkür ederim," dedi mırıldanarak.

Yel’in noktasız, virgülsüz sorularını birkaç kelimelik yanıtlarla karşıladı.

Yel, samimi bir atmosfer yaratma isteğiyle "Çevremde tanıdığım bekar kız çok!... Evlenmek istersen tanıştırabilirim. Seni sevdim. Buranın yabancısısın. Harcanmanı istemem," dedi.

Ber, başını eğerek, "Evliliği düşünmüyorum," dedi.

Yel, yanıttan hoşnut kalmıştı. Ağzını, aralarında yemek artıkları olan dişlerini gösterecek kadar yayarak, gülümsedi.

"Beyimiz, evleninceye kadar diğer açlığını nasıl giderecek?...”

Ber, bu soruyu yanıtsız bırakmıştı. Yanıtını kendisi de bilmiyordu. Ama mutlaka bir arkadaş edinecekti...

Her ikisinin önünde yiyecekten eser kalmamıştı. Yağlardan, artıklardan kirlenmiş gazete parçalarını birbiri içine koyup, katlayarak siyah poşetin içine koydu Yel.

"Kadın galiba bir tanıdığını önerecek," diye düşündü.

Bu arada kendisine iyice yakınlaşarak, "Yaşamış uluların kendilerinden yaşça geçkin veya küçük kadınlarla evlenmiş olduklarını... Evlilikte yaşın çok önemli olmadığını... Kendisinin dul olmasına rağmen çocukları nedeniyle birçok evlilik teklifini reddettiğini," bağlantısız geçişlerle ve hiçbir alçakgönüllülük gösterisinde bulunmadan nice reklamcılara taş çıkartırcasına, bir çırpıda anlattı.

Bireyin psikolojik, biyolojik ve birçok eksik yönlerinin ancak karşı cinsle tamamlanabileceğini, anlam kazanabileceğini Ber biliyor ama bu gereksinimleri için de mutlaka evlenmesi gerektiği koşulunu kabul etmiyordu.

Yel’in gözlerindeki iştahlı bakışları görebiliyordu. Karnı aç birinin iştahlı bakışlarına benzemiyordu. Kaldı ki önündeki yiyecekleri silip süpürmüştü.

Ani ve beklenmedik bir hareketle Ber’in sağ elini avuçlarına aldı. Okşamaya başladı. "Ellerin narin ve güzel... Okumuş erkeklerin elleri nedense hep ilgimi çekmiştir"

Ber, nasıl bir tepki göstermesi gerektiğine karar veremedi. Sessiz duruşlardaydı.

Bu duruşu Yel’e cesaret vermiş olmalı ki bu kez elini Ber’in bacaklarının üzerine koydu. Elini pantolondaki tozları usulca alırmışçasına bir kaç kez

götürüp getirdi.

Son davranışı Ber’in ürpermesine neden olmuştu. Terleyen eli özgür bırakıldığında rahat nefes aldı.

Kocaman eller, bu kez cinsel organına okşamalı baskılarda bulunmaya başladı. Yüzünde oluşturduğu halden anlarım mimiğiyle, "Askerden geleli kısa bir süre olduğuna göre bayağı dolusundur," dedi.

Ber, hala bir karara varamamıştı. Oturma pozisyonunda hareketsiz kalakalmıştı. Kararsız kaldığı bu tür durumlarda, olayı akışına bırakma gibi bir kolaycılığı vardı. Belki bu da tipik bir karar ve davranış biçimiydi onun için ...

Yaklaşık on aydır ilk kez bir kadınla bu kadar yakın temastaydı. Ayrıca senaryo düzenlemesine ve uygulamasına da gerek yoktu. Hatta olumlu tepki verme gibi bir aktivitede bulunmadan ‘Bekle, gör!’ hallerindeydi.

Zorunlu askerlik görevi sürecinde özelde cinsel açlıktan kaynaklanan sıkıntı ve bunalımlarından kurtulmak için tüm yönleriyle mükemmel olan hayali bir kadın yaratmıştı beyni.

Hayalindeki tiplemeyle, karşısındaki kadın arasında aşırı aykırılık olduğunu düşündü. Onla birliktelik askerlik süresince boş anlarında düşlediği hayali dişiye ihanet etmek anlamına geliyordu. Buna rağmen biyolojik salgıları, bunları dinleyecek gibi görünmüyordu. Hormonsal motivasyonlu düşüncesi; ‘Sadece şimdilik... Bir kezden bir şey çıkmaz... Neyi bekliyorsun?...’ gibi dayatmalarla benliğini baskı altına almaya çabalıyordu.

Yel’in elini kavradı. "Lütfen!..." diyerek organında dolaşan eli kendisinden uzaklaştırdı. Yapmacık olduğu açık, zorlamalı erotik bir sesle,"Bana nağme yapma!" dedi Yel. "Sen de istiyorsun... Titremelerini hissediyorum... Organın, pantolonu patlatacak kadar irileşti. Hala Kız gibi, nazlanıyorsun."

Yel, önceki hareketleri yineledi.

Ber, eli organından ayırmak için tekrar kavradı. Ama bu kez eli kendinden uzaklaştıramadı. Kavradığı eli bıraktı. Yenilmişti... Bu yenilgi Yel’e değil arzularınaydı. Benliğini sıcak arzular esir almıştı. Bu arada Yel, Ber’in fermuarını açtı. Kemerini çözdü. Pantolon düğmesini kopardı... Sırasıyla üzerindeki her şeyi aldı. Ber, şimdi çırılçıplaktı. Yel, onu çıplaklıkta yalnız bırakmadı. Zemine serili gazeteler üzerine uzattığı Ber’in çıplak vücuduna kocaman bedeniyle abandı.

Ber, konsantrasyonunu Yel’in ellerini dolaştırdığı bedenindeki kısımların sinir uçlarına bıraktı.

***

Başlamak; bitirmektir. Bir süre sonra işledikleri suçun kanıtlarını yok etme telaş ve stresiyle hareket eden iki kişi gibi kıyafetlerini çabucak giyindiler.

Üstünde verilen bedensel uğraşlar neticesinde küçük parçalara bölünmüş ve bir kısmı ilişki sonrası organ temizliğinde kullanılmaktan yamyaş olmuş, üzerinde büyük puntolarla “Ekonomi Düze Çıkıyor!” yazılı gazete parçalarını çöp kutusuna atmak üzere siyah poşete koydular.

Cinsel arzuları benliğini serbest bırakmıştı. Ama bu kez suçluluk psikozlu olumsuz duyguların benliğini sardığını hissetti. Bu duyguyu tam olarak kavrayamıyordu. Biraz pişmanlık duygusuna benziyordu. Ber’in yabancısı olmadığı duyumsamalardı. Bu tür duyumsamalarla her yüzleşmesinde kaynağını oluşturan eylemlerinin ‘hatalı’ olmadığı yönünde kendisine telkinlerde bulunur, genelde geçici başarılar elde ederdi. Fakat koşullar uygun olduğunda, aynı duygular tekrar karşısına çıkıyordu..

Oluşan bu olumsuz duygusal yoğunluğu ‘pişmanlık’ kavramıyla açıklamak da yeterli değildi. Hatta yokluk, hiçlik, boşluk gibi soyutlamalardan daha üst kavramlar kullanması gerekiyordu. Bu ve benzeri olumsuz duyguları ortaya çıktığında yok edilmesi zorunluydu. İçsel birikim

genelde süratli bir şekilde fizyolojisine atlama yapıyor; beyninin ağrıması, bacaklarının sertleşmesi, yutkunmada solumada, konuşmada güçlük ve halsizlik, gibi fiziksel yansımalar ortaya çıkarıyor-du. Çözümlemek için tanımlanması gerekiyordu ve Ber yıllardır tanımlama safhasını atlayamamıştı.

"Yel'den uzaklaşmak için bürodan hemen kaçma," isteği içini kapladı. Bu İsteğe;"Saçmalama!" dedi içselinde.

"Yel! Bürodaki temizlik yeterli... Sen de her türlü çok yoruldun," diyerek farklı bir yol denedi.

"Nasıl istersen... Patron sensin!..." dedi Yel.

Ondan beklemediği, rahatlatıcı bir yanıt almıştı. Temizlik konusunda anlaştıkları bedelin üzerinde Yel'e ödeme yaparken, bir an içinden geçen-leri Yel'in anladığı utancına kapıldı...

Yel, ayrılmadan önce Ber'in yanaklarına tükmüklü bir öpücük kondurdu. "Arada yine ziyaretine gelirim," dedi, göz kırparak.

Yel'in bürodan çıkarken çarptığı kapının tam olarak kapanıp kapanmadığını kontrol etti. Geri kalan temizlik işleri için kolları sıvadı...

***

2

Ber, avukatlık mesleğine başlangıç yaptığı günden itibaren yaklaşık dört aylık bir süre geçmesine rağmen doğru dürüst bir iş alamamıştı. Yakın akrabalarıyla ve onların gönderdiği sadece danışıp bir daha dönmeyen birkaç kişi dışında pek ziyaretçisi de olmamıştı.

Babasının çok önceden bir başka iş için vermiş olduğu vekaletname-ye dayanarak ondan izinsiz, habersiz bankadaki hesabından çekmiş olduğu az miktarda para bu süre içinde yeme, içme gereksinimleri, büro kirası ile büro mobilyalarının iki taksiti ile erimişti. Ber şimdi ve bir haftadır peş parasızdı...

Ekonomik yönden güç şartlarda yaşayan, gündelik işlerde çalışan amcasının evinde daha ne kadar süre kalabilecekti?... Onlara yük olmanın derin sancılarını sürekli içinde taşıyordu. Yengesinin, borca yaptığı alışverişlerle düzdüğü akşam sofrasından aldığı her lokma boğazında

düğümleniyordu sanki. Üstelik bir haftadır her gün dolmuş parasını da onlardan almaktaydı. Her gün olumlu bir sürprizle karşılaşacağı umuduyla vardığı bürodan yine parasız eve dönmek onu kahrediyordu.

Bu düşüncelerde yoğunlaşarak büroya vardığında vakit öğlendi. Kapıyı yeğeni Mus açtı. Mus, Ber'in koltuğa kurulmasından sonra saygıyla karışık alaycı bir ses tonu ile arayanları sıraladı."Baban... Büro sahibi... Mobilyacı... telefonla aradı. Bir de Yel abla geldi. Biraz oturdu, sen gelmeyince gitti. Aramanı bekliyor."

Ber, listede geçen isimlerin kendisini neden aradıklarını gayet iyi biliyordu. Mobilyacı ile büro sahibi iki aya yakındır sürekli ertelettiği taksitleri... Babası ise durumu düzeltmişse para göndermesini anımsatacaktı. Babasının istemi hem yardım, hem de bankadan almış olduğu paranın iadesi içerikliydi. Babası, kendisine vermiş olduğu sözü tutmamış evi Ad kentine taşımamıştı. Neden olarak ekonomik yetersizliğini belirtmişti. Şayet kendisine iyi bir iş bulabilirse ancak gelebileceğini de eklemişti.

El kentinde müteahhitlik yaparken bölgenin en zengini olan babasının iflas etmesi nedeniyle köyüne taşınmak zorunda kalmasına, düştüğü konuma hem kendi adına, hem de ailesi adına üzülüyordu. Ama şimdilik yapabileceği bir şey yoktu. Kendi parasal sorunlarını dahi çözememişti.

Mus,"Evden yemek getirmiştim, Servis yapayım mı?" diye seslendiğinde düşüncelerinden sıyrıldı.

"Sen bilirsin," dedi mahcup ve istekli duruşla Ber.

Mus, kuru fasulye ve bulgur pilavından oluşan yemeği hazırlamaya giderken Ber, Yel'i aradı. Telefonun karşısındaki ses Yel'e aitti. Ber'in 'alo,'sunun devamını beklemeden sözü aldı. "Avukat bey, nerelerdeydin? Sabah geldim, seni bulamadım..."

Ber, sarma tütün sigarasından çekmiş olduğu bolca dumanı dışarı salıvermeden konuşmak isteyince tıkandı. Öksürüklerini engelleyemedi.

Bu öksürük sesleri Yel için şefkat ve ilgi gösterisinde bulunabilme bahanesi yaratmıştı. "Canım, hasta mısın?"

Bir taraftan kesik kesik öksürürken "Sigara dumanından," diyebildi Ber.

"Sana kaç kez sigarayı bırak! Ciğerlerine yazık! demiştim. Ama dinleyen kim?...

"Hayırdır? bir problem mi var? ‘Beni acilen arasın,’ diye not bırakmışsın..."

Ber, bir taraftan da Yel’in cinsel birleşme için randevu istemesi halinde bu kez ne tür bahaneler uydurabileceğini düşünüyordu. Onla birliktelik bir kabusu yaşamak gibiydi. Onla olmaktansa güvenlikte işkence çekmeye, kırbaçlanmaya, vücudunun lime lime doğranmasına razıydı. Tekliflerine hayır demesine rağmen bir şekilde yine etkiliyordu kendisini. Birkaç kez yinelenen sert ve zamansız ilişkiler sonrası çektiği psikolojik ve bedensel acıları yine anımsadı. Onun dişleyerek kanattığı yerler yine kabuk bağlamıştı. Kalın solumaları kulaklarından hala silinmemişti... Son birlikteliklerinden sonra bu kez onla ilişkiye girmemeye tüm sevdikleri adına yemin etmişti.

Yel, niçin arandığına dair Ber’in sorusuna yanıt vermek yerine "Canım, işler nasıl?..."diye sordu.

"Bombok!"

"Artık o dediğinden olmayacak..." dedi Yel. Kendisinin de çevresinin de birçok işi olan biriyle tanıştıracağım... Durumunu, güvenilir biri olduğunu anlattım ona... Senle görüşmek istiyor... Kim, biliyor musun?" Yanıtsız kalacağını bile bile bekleyen Yel, konuşma hızını düşürdü, alçak bir sesle: "Kentimizin patronu, babası; ‘Maf’. İki yıldır her hafta sonu Ofisinin genel temizliğine giderim... Beni sever, sayar. ‘senin güvendiğine ben de güven duyarım,’ dedi. Ayrıca Avukatlarından pek memnun değillermiş.

Ber için bu çok güzel bir haberdi. Bir şeyler olacağına, önünün açılacağına dair sönmek üzere olan umutları yeniden canlandı.

Yel, sözünü ettiği ‘Maf,’dan randevu alabilmesi için telefon numarası verdi. "Bu kıyağımı da unutma!... İşlerden elde ettiğin paralardan bana da

bişeyler ayırırsın herhalde... Yakında görüşürüz. Bu kez bahane istemiyorum!" diye ekledi.

Ber, müjdeli habere çok keyiflenmişti. Telefonu kapadıktan sonra; yeniliğini ve bildik kokusunu halen kaybetmemiş koltuğa sırtını iyice yasladı. Haberi iyice duyumsamalı ve özümsemeliydi.

Aniden içinin bir kıyısında nedensiz bir kuşku dalgasını algıladı. Hiç istemediği halde çoğu zaman içinde yaşadığı olgulardan biri de buydu; sevinçli durumlarda bile sıkıntı ve kederi birlikte algılamak.. Zıtlıkları yaşamak, duyumsamak... Sürekli yinelenen bu duruma çokta takıntılı değildi. Bu durumundan daha kötüsü olamazdı. Kaybedeceği bir şey yoktu.

Mus‘un yemek çağrısı üzerine sigarasını büyük küllükte söndürüp doğruldu. Sehpanın kenarındaki ufak tabureye ilişti. Yemeğin kokusu ve rengi ‘Özenilerek yapıldım,’ diyordu sanki. Yemeğin kokusu ve görüntüsünden kalitesini anlamak Ber’in yıllarca ailesinden uzakta yaşayıp yiyeceğini bizzat kendisinin yapmasından kaynaklanan yetiydi.

Atıştırırken bir taraftan da Mus’u düşünüyordu...

Yirmi yaşlarında, lise öğrenimini iki yıldır bitirmiş, üniversite sınavında şansını son kez deneyecek olan bu şahıs, babasının halasının oğlunun oğluydu. Kısa boylu, yüzü çilli, hoş ve tatlı bir çehreye sahipti. Töre gereği kendisine ‘dayı’ diye hitap etmekteydi.

Mus’un babası yanına daktilo öğretmesi, ufak tefek harçlığını vermesi, arada ders çalıştırması, ortam görüp gözünün açılması için gönderiyordu... Buna karşılık büroda yapılması gereken çay, ufak temizlik işleri, telefonlara bakma, not alma gibi işleri yapması konusunda aralarında sanki gizli bir sözleşme yapılmıştı... Sonuçta bu durum Ber’e de uygundu... Mus fazlasıyla ve istekli çalışıyor olmasına rağmen Ber kendi üzerine düşen bazı sorumlulukları ekonomik yetersizliği nedeniyle yerine getirememenin içsel baskısını yaşıyordu. Harçlık veremediği gibi Mus’un evinden getirdiği yemeklerden, tütünden faydalanmaya başlamıştı. Hatta bazen geri dönüş dolmuş parasını dahi “Sonra fazlasıyla öderim,” yinelemeleriyle alır olmuştu. Ber, “Bunlar; geçici durumlar, ileride açığı kapatırım,” diye

kendisini ve Mus’u teselli edip telkinde bulunsa da; çok geçmeden telkinlerin etkisiz kalacağını biliyordu.

Bu kentte doğup, büyüyen Mus’a; Yel’in sözünü ettiği Maf’ı sordu. Mus; Maf hakkında tahmininden fazla duyum ve bilgi sahibiydi. Arada yutkunarak ve geniş gözlerini daha açarak heyecan dolu bir sesle anlattı... "Onun el attığı insan her yönüyle yükselir." diyerek, "Yinede dikkatli olmasını; onun risk taşıyan biri olduğunu," ekleyerek sonlandırdı.

***

3

Ad kentinin, Eski Ad kenti olarak da nitelendirilen "Ölüm sessizliği mahallesinde" ki daracık çıkmaz sokağın sonunda bulunan ‘Eski Eserleri Koruma Yönetimince’ koruma kapsamına alınmış olan ve görenlere ‘yıkıldı, yıkılacak’ endişesi veren üç katlı, pencereleri; cam yerine tahtalarla kapatılmış ahşap bina...

Çevre sakinleri, birilerinin oturduğunu yıllardır görmemiş olmalarına rağmen sanki birilerinin bu binayı kullandığı konusunda yaygın bir kanı taşıyorlardı...

Bu binada oturmak veya buna sahiplenmek isteyenler, bir şekilde amaçlarını gerçekleştirememişlerdi. Bu binayla ilgili birçok efsaneler üretilmişti.

Bu ilgi çekici anlatılardan biri de iki tinerci genci konu alıyordu. Gece soğuktan ve yağmurdan korunma amacıyla olsa gerek eve giren bu iki gencin cesetleri sabahleyin binanın önünde bulunmuştu. Normalin çok üzerinde açık olan gözlerinden ve kulaklarından akmış olan kanlar ve yeşile dönüşmüş ten rengiyle bu iki cesedin korkunç görüntüsü yıllarca kentte konuşulmuştu. Güvenlik araştırmalarında, Yargı denetiminde yapılan doktor otopsisinde ölüm nedeni tespit edilememişti. Olayın cinayet olup olmadığı netleşmediğinden şüpheli de aranmamıştı.

Eski Ad da bulunan çoğu eski binalar, taşınmaz mafyasınca bir şekilde geceleyin sessizce yıktırılmış, daha sonra yeniden aslına uygun yapacağız vaadiyle Kent Yerel İdaresinden (bir takım ilişkilerle) izin alınarak

kullanım amaçlarına uygun şekilde yapılmıştı. Bu bina ise aynı kaderi paylaşmamıştı. Belki de aynı sona uğramayı kabul etmemişti.

İşçiler saatlerce kazma, balyoz sallamalarına rağmen on santimlik kadar bile yıkıntı oluşturamadıkları gibi, getirttirilen birkaç değişik iş makineleri ise amacı gerçekleştiremeden sürekli arıza yapmışlardı.

Mahalle sakinlerinin duyumsamaları gerçekten uzak değildi. Fakat aralarında sessiz iletişim sağlayan varlıkları fark edememeleri normaldi. Çünkü sessizlik ve gizlilik onların temel ilkeleriydi.

Yerel Düzenleyiciler, İzleyiciler ve Uygulayıcılar Grubundan bir kısmının barındığı bu binada yaşanan iletimsel diyaloglar yine tüm hızıyla ve sessizce sürmekteydi.

İz.01.Ber.3, İz.01.Ber.2'ye "Bu son olay Düzenleme Raporuna uymuyor, iletisinde bulundu."

İz.01.Ber.2;"Biraz önce Düzenleyici Grubuna bunu sordum. 'Çok önemli olmadığını, Düzenleyici Raporlarında çok ender görülen ayrık sapmalardan biri olabileceğini' ilettiler," diyerek yanıtladı.

İz.01.Ber.4; "Düzenleyiciler bu basit insana neden bu kadar değer veriyorlar?... Kent de bulunan insanlar için düzenlenmiş rapor kitapçıklarında bazılarının 'Risk Taşıyıcısı,' işaretli olmasının mantığı var. Ama bu çocuğun halen ne türden bir risk taşıdığını algılayabilmiş değilim," dedi.

İz.01.Ber.1 ; "Gelmiş raporlara ve izlenimlere göre bu yargıya varıyorsun. Gelecek raporlarda bunun nedenlerini anlayabileceğimizi sanıyorum," dedi.

İzleyiciler Grubu Üyeleri, aralarındaki iletişimlerde bazen kendi kendilerine düşündükleri kanısına kapılırlardı. Astlık üstlük sıralamasında aşırı fark göstermeyen İzleyiciler arasındaki diyalog, bilineni karşısında-kine bildirimden öteye geçmese de anımsatıcı oluyordu. Tıpkı bir insanın hafızasında yer alan bir bilginin ortaya çıkması, parçaların birleştirilmesi,

kurgusu, sentezi gibi bir şeydi aralarındaki iletişimin yararı... İzleyiciler, diyalogu bırakıp yeni gelen raporlar ile almakta oldukları izlenimleri karşılaştırmaya kaldıkları yerden devam ettirmeye başladılar.

***

4

Ber, evinin yakınında bulunan durakta dolmuştan indi. Biran önce evine varmak istiyordu. Bugün çok çalışmış ve çok yorulmuştu. Ilık suyla alacağı duştan sonra yumuşak kanepesine uzanacak, ayaklarını yukarı kaldırıp televizyon seyredecekti. En verimli dinlenme şekli buydu onun için.

Birden marketten alışveriş yapması gerektiğini anımsadı. Son iki aydır haftada en az üç kez alışveriş yaptığı Dur-Al isimli markete girdi.

Sürekli alışverişlerinden dolayı Market elemanları kendisini tanıyorlardı. Öyle ki; "Beyefendi! Bu sana yaramaz!... Şunu al!... Yarın tazesi

gelecek!..." şeklindeki diyaloglara kadar varmıştı samimiyetleri.

Ama yine de büyük marketlerde yapılan alışverişler kadar rahat değildi. Reyonları gezerken yardımcı olma, ilgi gösterme anlamında yanında gölge gibi dolaşılması Ber'in pek hoşuna gitmiyordu.

Bu marketten alışveriş yapmasının oturduğu yere yakın olması dışında, bir başka nedeni daha vardı. O da market çalışanlarından 'Markız,' isimli kızdı. Markız; enfes bir fiziğe, sempatik görüntüye, derinlik ve huzur veren iç gıdıklayıcı bakışlara, devamlı gülümseyen harika bir yüze sahipti. Reyon düzenleme işi yapıyordu. Ber, kısa sürse de onu görmekten, ona yakın olmaktan sanki enerji alıyordu. Onunla göz temasını uzatmak için her alışverişte ürünlerle ilgili gereksiz birçok soru yönlendiriyordu ona...

Bu kez uzun süren alışverişine rağmen markette görememişti onu. Diğer elemanlara sormasının uygun olmayacağını düşündü. Bu arada bir çok gerekli olmayan ürünlerde almıştı. Market çıkışında bundan dolayı kendisine sinirlendi.

Marketçilikte yeni teknikler, çekici sergilemeler, reyon düzenlemelerin etkisiyle, müşteriler gerekli gereksiz şeyleri alırlar, çıktıklarında ise genelde büyü bozulur ve pişmanlık duyarlardı. Fakat Ber'in gereksiz ürün almasının en önemli nedeni Markız'ı görme umuduyla zaman geçirmesinden kaynaklıydı. Aksi halde boşa beklemek dikkat çekici olacaktı.

Ağırlığından, poşetleri taşımakta zorlanıyordu.

Yolun karşısına geçmek üzereydi ki "Beyefendi!" seslenişini duydu. Ani bir refleksle sesin geldiği yöne doğru başını çevirdi. Sesin sahibi

yabancısı olmadığı biriydi. "Tanrım! Bu O!..."

Ses sahibi yanına iyice yaklaşmıştı.

Ber, yanıtı heceleyerek, yutkunarak çıkarabildi."E... fen.. dim!"

"Gideceğiniz yere kadar yardımcı olayım," dedi sesin sahibi kadın. Hafiften gülümsedi. "Poşetler sizi bayağı yormuşa benziyor."

Ber’in ağzından "Ya sorun değil, alışkınım..." sözcükleri dökülecek-ken, içinden "aptallaşma!" diyerek kendisini frenledi ve "Size zahmet olmasın?..." sözlerini tercih ederek, elindeki poşetlerden birini Markız’ın alması için uzattı.

Havadan sudan konuşarak eve vardılar. Ber, belki de ilk kez bir mesafenin bu kadar çabuk sonlanmasına içerliyordu. Bacaklarının titremesini engelleyemiyordu. Market kızıyla bir bağlantı kurabilme, yakınlaşabilme anlamında bundan iyi bir fırsat daha yakalayabileceğine ihtimal veremiyordu. Değerlendirmeliydi... Aksi halde; arada mırıldandığı "Kaçan fırsat elden uçmuş..."şarkısını daha bir anlamlı söylemek zorunda kalacaktı.

Bu arada oturduğu apartman dairesinin bulunduğu üçüncü kata; asansörde birbirlerini süzerek varmışlardı.

Anahtarını çıkarırken bir taraftan da elinde bulundurduğu poşeti bırakıp hemen geri dönmemesi için Markız’ı lafa tutuyordu...

"İmkanı yok!... Size en azından bir kahve ikram ederek teşekkür etmek istiyorum... Rica ederim...Lütfen!... Hatta ısrar ediyorum," kısa ve kesik cümleleri serisel akışlarla sunuyordu.

Markız, ısrarlı davete kibar bir üslupla ret yanıtlarında bulunuyordu. "Marketten bir saatliğine izin almıştım... İzin saatim bitti.... Belki başka zamana..."

Ber’in "Sadece on dakika kaybınız olacak," şeklindeki tekrarlı ısrarlarına en sonunda dayanamayarak davete uydu.

Ber, Yel kanalı ile tanışmış olduğu Maf’ın ve onun referansıyla çevresinden bazılarının verdiği işler karşılığı elde ettiği avukatlık komisyonlarıyla, maddi durumunu kısmen de olsa düzeltebilmişti. Aylardır evlerinde kaldığı amcasını ve ailesini daha fazla rahatsız etmemek, bunun yanında kendisini daha özgür hissedebilmek için lüks denebilecek bu daireyi iki ayı aşkın süre önce kiralamış, gerekli standart ev eşyalarını da almıştı.

Kahveleri Ber hazırladı. Markız, acele çıkması gerektiğini her haliyle anlatıyordu. Ber, sayılı dakikalar içinde kısaca kendisini anlattı. Markız ise ayrıntıya girmeden kendi evlerine yakın olan markette altı aydır çalışmakta olduğunu, lise öğrenimini iki yıl önce bitirdiğini, maddi imkansızlıklar nedeniyle kazandığı Büyük Kent Üniversitesi Hukuk bölümüne okumak için gidemediğini, belirtti.

Markız, kahvesinde kalan son yudumu içtikten sonra fincanı ters çevirdi. Gözlerini Ber'in gözlerine dikerek gülümsedi. "Kahve yapmayı iyi becerebildiğinize göre kahve falıyla da aranız iyi olmalı..." dedi. "Falıma bakarsanız sevinirim... Ben çıkmak zorundayım. Sonra anlatırsınız bana, olur mu?..."

Markız'ın bu sözleri üzerine "Tekrar görüşebilir miyiz?" teklifinden vazgeçti. Ev ve Büro telefonlarının yazılı olduğu pusulayı Markız'a verdi. "Falınızı öğrenmek için bu numaraları arayabilirsiniz," dedi göz kırparak. Kısa süren muhabbet olumlu ve umut vericiydi.

Markız'ı asansöre kadar uğurladı.

Kapıyı kapadıktan sonra günlük kıyafetlerini çıkardı. Üzerine rahat bir şeyler giymeliydi. Sonra vazgeçti. "Hava çok sıcaktı ve evde kimse yoktu..." Çıplak haliyle kaldı. Tek başına kaldığı anlarda çıplak kalmayı tercih ederdi. Kendisini daha doğal buluyordu. Bedeni nefesleniyordu. Duş alma, tuvalete gitme gibi durumlarda avantajları dahi oluyordu...

Kaliteli sigara paketlerinden birini açtı. Sigarasını yaktıktan sonra kanepeye uzanıp Markız'ı düşünmeye başladı. Düşü bile heyecanlandırıyordu Ber'i.

Bir süre sonra mutfağa yöneldi. barbunya pilaki içeren konserveyi açtı. Vakumlu yoğurtla birlikte iştahla yedi.

***

Dibi görünmeyen, derin ve karanlık bir kuyunun geniş ağzından bakıyordu. Elleriyle sımsıkı taşlara tutunmuştu. Buna rağmen düşme korkusu esir almıştı sanki kendisini.

Başı dolandı. Karanlık; kendisine çekiyordu...

İçinden kayan bir şeylerin... Benliğinin, ruhunun karanlığa düştüğü-nü, hissetti. Bedeni hala kuyunun ağzından dip karanlığı gözlüyordu. Aniden bedeni de takip etmeye başladı kendisini... Ruh ve beden yarış halindeydi sanki.

.Sürekli aşağı düşüyorlardı. Düşüş bir süre sürdü Yavaşlayan ruh hızlanan beden bir noktada birbirlerini sarmalayıp yoğunlaştılar.

Ber'in beden ve ruhtan oluşan varlığı düşme esnasında tutunacak bir şeyler bulabilme amacıyla her iki elini açıp kapatıyordu... Bir türlü dibe varamıyordu. İçinde, bir taşıtın tümsekten inişe geçişi anında bir yolcu kalbinin hoş olması türünden duygular oluşuyordu. Karanlık; arada değişik görüntüler sunuyordu. Korkularıyla yüzleşiyordu. Ve korkuyor-du...

Ber, gözünü açtığında yataktan yere doğru düşmek üzere olduğunu fark etti. Kendisini geri çekti.

Bu rüyayı küçüklüğünden beri sürekli görüyordu. Buna rağmen ilk kezmişçesine korkutuyordu kendisini. Terden sırılsıklam olmuştu.

Uykusu kaçmıştı. Bir sigara yaktı. Sırtüstü uzandı. İçine çektiği dumanı kesik kesik tavana doğru üfledi. İçeriğini hatırlamadığı rüyalar, hatırladıklarından daha çoktu... Hatırladıkları rüyaların içeriği de genelde pek iç açıcı değildi. Gördüğü rüyanın içeriğinin olumlu olup olmaması günsel psikolojisini o doğrultuda etkiliyordu Ber'in.

Rüyalar hakkında yeteri kadar bilimsel araştırma yapılmamış olması bilim adına utanç vericiydi. Ölüme benzeyen uyuma ile dirilişe benzeyen uyanış arasında oluşan rüyaların şifresi, kaynağı çözülmeliydi. Elde edilecek bulguların yaşam ile ölümün sırrını anlamaya yararı olabileceğine inanıyordu. .

"Ölüm" düşüncesi kendisini irkti. Gece yarısı düşünecek başka bir konu yokmuş gibi... Kendisini eleştirdi.

Buna rağmen düşüncelerinin devamını engelleyemedi...

"Ölüm" olayının benim içinde gerçekleşeceği kesin. Buna rağmen ölebileceğime inanamıyorum. Ölüm korkusu nedeniyle bu düşünce bende oluşmuş olabilir. Ölüm benim için, belki de herkes için bir israf, mirasyedi harcaması, olmaması gereken bir olgu. Tıpkı güzel bir binayı özene bezene inşa edip yıkma gibi. Ölüm, başka olumsuzluklar dışında en önemlisi emeğin, emeklerin israfıydı... Ölen kişinin anne babasının "Ne emeklerle büyütmüştük," deyişi bunun toplumda da yerleşik bir kanı olduğunun örneğiydi. Kendisine anne ve babası başta olmak üzere pek kimsenin emek vermediğini anımsayarak "Kendi ölümüm, benim emeğimin öncelikle ve çoğunlukla harcanması, boşa atılması..." diye düşündü.

Bu yönüyle kendi gelişimiyle ilgili birçok projelerden vazgeçmişti. Ama bir yönüyle "Hayatı anlamlı kılmak ölümü öldürmekten geçer." özdeyişi vardı. Bu özdeyişi ise kendisine hala özümsetememişti.

Ölümden aşırı korku ölümü çağırmaktı... Tıpkı bir suçlunun her an yakalanabileceği endişesiyle sonunda dayanamayıp güvenlik güçlerine teslim olması gibi...

Hayata aşırı sevgi taşıyan birey yaşamdan istediğini bulamadığında ölümünü çağırır, bazen intihar ederdi.

"Mutlaka düşünmem gerekiyorsa başkaca güzel şeyler düşünmeliyim" diyerek silkindi Ber.

Markız'ı düşünmek en güzel şeydi. Markız'la ilişkiyi geliştirdiğini, hatta onu yanında hayal etmeye başladı. Çabuk noktalanmayan uzatmalı sevişme sahnelerini kafasında canlandırdı. Bu hoşuna gitmişti. Uyku rehaveti çöktü...

Zil sesi duydu. Bakmaya niyeti yoktu. İnadına ısrarla çalıyordu.

Ber, gözlerini açtı. Karanlıkta bir çift göz görüyordu. Işık parlaklı-ğında iki göz. İki mavi göz. İrkildi, titredi. Tüyleri diken diken oldu. Vücudunu kabarık ürpertiler sardı. Gözlerini kırpıştırdı. İki eliyle iki gözünü ovuşturdu. Görüntü kaybolmuştu. "Galiba halüsinasyon gördüm," diye düşündü. Fakat o kadar gerçek gibiydi. Bakışlar içine kadar inmişti sanki.... Sakinleşmek için bir sigara yaktı.

Telefon hala çalıyordu. Usulca kalktı. Ahizeyi hışımla aldı. Telefonda ki bayan sesi tanıdık gelmedi.

"Kiminle görüşüyorum?" sorusuna;

"Siz kiminle görüşmek istiyorsunuz?" yanıtını verdi.

"Avukat Ber beyle görüşmek istiyorum."

"Buyurun benim! Siz kiminiz?"

"Size kendimi bir anda anlatamam!"

Ber, telefonu sinirle kapadı.

Kısa bir an sonra telefon yeniden çaldı.

"Lütfen kapatmayın... Sizinle konuşmam gerekiyor,"

dedi, önceki bayan sesi.

"Kendisini tanıtmayan biriyle görüşmek istemiyorum!..." dedi Ber. "Yoksa telefonla erkek tavlama turlarında mısın?"

"Lütfen... Ber! Bu ağızlar sana hiç yakışmıyor!"

"Ortama yakışan sözler kullandım, sanıyorum!"

Telefondaki kadın sesi bir an kesildi.

"Telefon numaramı nasıl buldunuz?" diye sordu merakını gidermek için.

"Bilinmeyen numaralar servisinden."

"Ama telefon benim adıma kayıtlı değil..."

Karşıdan yanıt gelmeyince Ber, sözlerine devam etti. "Çok yakın tanıdıklarım dışında hiç kimse bu numaranın bana ait olduğunu bilmiyor," dedi Ber. Sesini yükselterek "Gerçeği söylemezsen telefonu kapatmak zorunda kalacağım."

"Her ne ise... Gerçek olan şu an konuşmakta olduğumuz..." dedi yumuşak ses tonuyla. "Benim adım Med. Senin hayranınım. Bu yeterli değil mi?"

Ber, sinirli bir tonuyla, "Tanımadığım insanlarla gevezelik yapmaya ayıracak zamanım yok! " dedi. "Kapatmak zorundayım. İyi akşamlar!"

Kadının sesi önceki az önceki soğukkanlılığını kaybetmişti.. Aceleci, panik ve titrek sese dönüşmüştü. "Ber!... Ber!... Lütfen telefonu kapama! Sen!... Sen!... Şu an çırılçıplaksın. Sol tarafında televizyon bulunuyor, Sig marka sigaran sehpa üzerindeki mavi küllük içinde yanar vaziyette duruyor. Bu akşam bir bayanla karşılıklı kahve içtiniz!..."

Ber, vücudunun ürperdiğini, saç ve beden kıllarının dikleştiğini hissetti. Şaşkınlık, korku, şüphe, utanç ve merak duygularının karması içselinde oluştu. Sağ eliyle cinsel organını kapattı. Perdelere baktı. Hepsi çekiliydi.

“Sen!... Sen!... Kimsin?... Evime kamera mı yerleştirdin?..." dedi. Alnından soğuk terler boşalıyordu.

Kadın merak çekerek diyalogdaki hakimiyeti eline almanın vermiş olduğu rahatlıkla, "Seni şaşırtmak istemezdim," dedi. "Ama, ilgini bir şekilde çekmek zorundaydım..."

Ber, soğukkanlı olmaya çalışıyordu. Buna rağmen endişe ve heyecandan kaynaklı sıklıkla soluk alıp vermelerini gizleyemiyordu. Telefon ahizesi, bu soluk alışverişlerini karşıdaki kadının kulaklarına ulaştırıyordu olanca netliğiyle. "Beni aramanızın nedenini söyler misin?" Alnında biriken teri

sildi. "Amacın benim ve dairenin görünümünü bana aktarmak değildi sanırım?"

"İyi bildin... Ama bu sorunuzu bir çırpıda yanıtlamam olanaksız.".

Ber, bu gizemli kadınla ilgili oluşan merakını giderme fırsatı da yakalamak için; "O halde yarın ofisime buyurun!" dedi. "Yüz yüze konuşur tanışmış olurduk," teklifini getirdi.

Kadın, kısa bir duraksamadan sonra, "Belki bir gün... O gün geldiğinde..." dedi. "Ancak..." dedikten sonra devamını getirmedi.

"Evet! Ancak?...”

"Benden ima yoluyla da olsa bir başkasına söz edersen bir daha sizi aramayacağımı da bilmiş olun!"

Ber, için için güldü. "Tamam! Öyle olsun." dedi. " Hiç olmazsa adınızı ve telefon numaranızı rica edeyim."

"Bana Med diyebilirsin!... Telefon numarasını ise vermeme gerek yok... Seni sürekli ben arayacağım. Neyse... Bugünlük bu kadar... Tekrar görüşmek üzere!"

Ber’in "dur kapatma!" ısrarına rağmen telefonu kapattı. Bir tuhaf olmuştu. Vücudu hala titriyor ve beyni zonkluyor, komediyi ve gerilimi birlikte harmanlıyordu.

Kendisine iyi gelebileceği kanısıyla duş almak için banyoya girdi.

***

5

Restseyh restoranı, nihayet bulabilmişti.. İçeri adımını atmak üzereyken kapıda bulunan görevli kendisini engelledi. "Beyefendi! Özür dilerim, bugün servise kapalıyız!"

Ber, bu akşamki yemeğe kendisinin de davetli olduğunu belirtmeden önce diliyle dudağını ısladı. Yanlarına yaklaşan uzun boylu, çakır gözlü birinin, "Hoş geldiniz Avukat Bey!" diyerek içeri buyur etmesiyle görevliye dil dökmesine gerek kalmadı.

Giyim ve tavırlarından Maf'ın özel elemanı olduğu anlaşılan şahsı takip etti.

Orta alan boşluğu yaratılıp, dikdörtgen şekli oluşturacak şekilde dizilmiş masalarda yirmiden ziyade kişi yer almaktaydı. Bu grupda bulunanlar dışında restoranın başka müşterisi yoktu. Grup bireylerinin kendi aralarındaki koyu muhabbeti uğultu düzeyindeydi.

Maf; elemanın kulağına eğilerek Ber'in geldiğini fısıldamasıyla ayağa kalktı.

Ber'e solundaki boş sandalyeyi işaret ederek yanına çağırdı.

Ber, Maf'la tokalaştıktan sonra oturanları selamladı. Gösterilen sandalyeye ilişti. Uğultu kesilmişti. Ortama sessizlik hakim olmuştu.

Bu sessizlik Maf'ın sesiyle bozuluncaya kadar sürdü. "Bu genç, sözünü ettiğim yeni avukatım!..." dedi, yüksek sesle. "Zehir gibidir... Girdiği davalarda bizi sürekli mutlu kıldı. Ağzı da iyi laf yapar. Kentimizin istikbal vaat eden kişilerinden biri diyebilirim."

Ber'i kısa ve övgülü tanıtımından sonra, bu kez sırasıyla masada bulunanların isim ve mesleklerini sıraladı. İsmini belirttiği kişi hafiften başını sallayarak kendisi olduğunu ima ediyordu. Mimikler birbirine benziyordu. Bu grupta her kesimden üst düzey insan mevcuttu; 'XY Ulusal Medya Kuruluşunun Yerel Temsilcisi... Yerel Güvenlik 9.Müdürü G9Güv... Anti-Hafif 8.Yargılama Grubunun iki Üyesi... Ad kentinin İşveren-Sermaye Grup Başkanı... Hava Enerjisi İşçi Sendikası İl Başkanı... Yerel Yönetim 3.Başkanı... Değişik Partilere üye olan ve Halkı Merkezde Temsil eden üç kişi... Ses sanatçısı... Birkaç Sivil Dernek Başkanı ile birkaç Bürokrat,' dan oluşuyordu. Maf, sağ kolu ile sol kolunu tanıtma gereği duymadı. Çünkü Ber, onlarla daha önceden tanışıyordu.

Ber; "Çeşitlilik yönünden zenginlik barındıran bir grup," diye düşündü. Yerel Güç temsilcileriydi bunlar. Bunlarla ilişkileri geliştirmek, sıcak tutmak karşılığında elde edebileceği sonuçları sezebiliyordu. Para, ün, güven, geleceğe emin bakma, meslekte ilerleme... ve daha birçok güzel şeyler. Hayali bile içini bir hoş etti. Bireysel geleceğinde olduğu gibi yerel halkın geleceğini tayinde az veya çok belirleyici olabilecekti, belki de.

Buda kendisinin yüce varlığın gücüne yakınlaşması demekti... Evet!... Geçmişin acısını almaya ramak kalmıştı. Bunu hissediyordu.

"İnanıyorum, okursun, ama adam olamazsın!" diyen babasına, "Senin deli olduğundan şüpheleniyorum," diyen annesinin ruhuna, "Bu kafayla sen zengin olamazsın!" diyen Mer Kentinde bulunan avukat Artsa'ya, parasızlığına dayanamayıp kendisini terk eden Mer Kentindeki sevgilisi Iş'a en güzel yanıtı yakın gelecekte büyük bir zevkle sunacaktı...

Kendisi için dünya cennetine açılan kapının anahtarlarıydı burada bulunanlar. Bu akşam özeldi... Sürekli iyi puanlar almalıydı ayrı ayrı, tümünden. Ses düzeni önemliydi; boğazını hafiften öksürerek temizledi. Dik ve güven veren duruş göstermeliydi; sırtını iyice sandalyeye yasladı, göğsünü ve omuzlarını dikleştirdi. Bakışlarının yumuşak ve pırıltılı olması gerekiyordu... Masadaki yiyeceklerden ne çekingen ne de saldırgan tavırlar sergilemeden almalıydı. Ortaçağ şövalyelerinin silahlarını kullandıkları hünerde bıçak ve çatal kullanmalıydı...

Rakı bardakları tazeleniyor, boşalan tabaklar yerlerini daha değişik mezelerle dolu sunumlara bırakıyordu.

Bu akşam restoran sahibi başta olmak üzere garsonlar, aşçılar, tüm yeteneklerini aşırı yalakalık çeşnisiyle birlikte sergilemeye çalışıyorlardı.

İstekleri yerine getirmek için hareket eden garsonların sırtlarına hafifçe vurarak “Hadi oğlum!...” sözleriyle onlara hız kazandırmaya çalışan şef garson başrol oyuncusu gibiydi.

Ber, grubun tek yabancısının kendisi olduğunu Maf'la daha önceki konuşmalarından biliyordu. Vereceği ilk görüntü önemliydi. İlerideki ilişkilere ölçü teşkil edecekti. Oluştabilecek kötü izlenimi sonradan yok etmek çok zordu.

Maf, grupla tanışması ve ayrıca kendi yeğeniyle ilgili yakın günlü yargı duruşmasına ön hazırlık da bulunulması için bu geceyi düzenlemişti.

Kısa süren sessizliği, kısa boylu, tıknaz, kalın ve siyah kaşlı Yargılama Grubu 2.Üyesi bozdu; "Ber bey'i geçen hafta vekil olarak

bulunduğu bir duruşmadan anımsıyorum," dedi. "Çok komik bir davaydı. Ber bey, ilginç bir şov sergilemiş ve iyi bir sonuç almıştı. Tutuklu sanık müşterisini oy birliği ile serbest bırakmak zorunda kalmıştık."

Maf, dudaklarını yalayarak bu övgüden kendisine de pay çıkartmak istercesine ayrıntılara girilmesini rica etti. Ne de olsa kendi avukatıydı, Ber.

Yargı 2.Üyesi, biraz da gruba hakim olma istek ve edasıyla kendi alanına giren bir olayı ayrıntılarıyla anlatmaya başladı.

"On altı yaşındaki kızı zorla kaçırma, alıkoyma ve tecavüz etme suçundan... Yanlış hatırlamıyorsam; yedi aydır tutukluydu. Yargı üyeleri olarak aramızda anlaşmıştık; suçluya yasada yazılı en yüksek cezayı verecektik. Son duruşmaya Ber Bey, girmişti. Kızın isteyerek sanık-müşterisine geldiği ve zorla kaçırma olmadığı, yönünde açıklamalarda bulundu. Şikayetçi olan kız ve babası ise önceden olduğu gibi iddialarında ısrarlıydılar. En son kahramanımız bize ve bulunanlara iyi bir sürpriz yaptı; cebinden bir zarf ve zarfın içinden bir bez mendil çıkardı. Mendili, neredeyse kızın gözüne soktu.... Mendilden yayılan ağır parfüm kokusu hala burnum da tütüyor sanki... Ber'in; 'Bu mendil ve üzerindeki <seni çok seviyorum,> yazısı sana mı ait?' sorusu üzerine kız bayağı bocaladı... Bizlerde cevap vermesi konusunda ısrar edince; kız çözüldü. Gerçekleri anlattı. Meğer aslında kız erkeğe kaçmış, babasının korkusu ve dayatması sonucu şikayetçi olmuş, yalan ifade vermişti. Bizde bunun üzerine şüphelinin serbest bırakılmasına karar verdik," dedi.

Birinin, "Desenize tutukluyu bir sümüklü mendil kurtardı," demesi üzerine tümü katıla katıla gülmeye başladı.

Ber, kendisinin de bir şeyler söylemesi gerektiği inancıyla, "Evet!.. O mendil olmasaydı gerçek anlaşılmayacak, müşterim haksız yere bayağı ceza alacaktı!" dedi.

Ber, ortamın bu kadar samimi ve sıcak olabileceğini tahmin etmemişti.

Konu gündem de olan ‘Körfez Krizine’ gelmişti. Maf, Güvenlik 9.Müdürüne, "Sizin kulağınız deliktir. Bu krizde bizde savaşa girecek miyiz?" diye sordu.

Sorunun muhatabı da halkın bildiğinden fazlasını bilmiyordu. "Sanırım Irak, bizim ülkeye saldırmaya cesaret edemez. Birleşik Devletin tepkisinin daha sert olacağını öngörüyordur. Ayrıca bir başka cepheyi, özellikle komşusu olan bir ülkeye karşı açması akıllıca değildir."

Maf, gülerek "Adam benim gibi delinin teki. Hiç belli olmaz." dedi. "Bakarsın benden sonra tufan anlayışıyla; Saddam, kuyruğu sıkıştığında kimyasal, biyolojik füzelerini damlarımıza atar."

Maf’ın bu esprisi grupta buz etkisi yaratmıştı, gülümsemeler zorakiydi.

XY Medya Temsilcisi, soğuyan havayı ısıtma amacıyla, "DevMalDen-Y.Dom isimli holding, ülke tarihinde görülmemiş bir beceriyle milyarlarca parayı iç etti." dedi, ağzından iştahlı sesler çıkararak. "Valla helal olsun! Tereyağından kıl çeker gibi... Burunları bile kanamadı. Bir iki gün tutuklu kaldılar, şimdi dışarıda keyiflerini sürüyorlar."

İç çekerek "Götürene helal olsun! Ne diyelim?... Alan memnun satan memnun." dedi, Maf.

TW Partisinin Halk Temsilcisi, avını görmüş avcı gibi atıldı; "Baba Maf, kaç kez söyledim; burada hayat yok, diye. Birkaç senet tahsilatıyla, birkaç firmadan, kişilerden alınan aidatlarla, ufak beyaz işleriyle, haraçlarla veya kesilen ufak değerde sahte karşılıksız faturalarla bahar gelmez ," dedi. Nefeslendikten sonra devam etti. "Gel büyük kente, bazı Bankaların Yönetim Gruplarına mensup tanıdık arkadaşlar var, bir şeyler yapalım... Hep yanıtın olumsuz. DevMalDen-Y.Dom isimli holding den ne eksiğimiz var?..."

Maf, üstte açılmış, yanlarında kırlaşmış saçlarını, sonrada kırışık yüzünü işaret ederek. "Yaş geldi elli beşe. Yoruldum... Başka kentlerde her şeye sıfırdan başlayacak gücüm yok... Olanla idare ediyoruz," dedi. Çevresini eliyle tarayarak işaret etti. "Bu kadar dostumu da öksüz bırakmak

vefasızlık olmaz mı?..." Maf, farkında olmadan söylediği son sözlerden dolayı kendisini içinden tebrik etti. Yine hoşuna gitmeyen muhabbette kendisine yararlı bir şeyler bulmuş ve söylemişti.

Konular, konuyu açtı ve en son asıl konuya gelindi.

Başlangıcı Maf yaptı. "Son olay nedeniyle bazı çevreler öldürmeye azmettirdiğim yönünde dedikodular üretmeye başladılar. Bir kısım basında da bu yönde haberler çıkıyor, halbuki sizlerde bilirsiniz ki -burada hafiften gülerek- benim bu tür şeylerle bağlantım yok," dedi.

Güvenlik 9. Müdürü, hafif alaycı ses tonuyla "Biliriz... Biliriz... " dedi.

Maf, anlatısına devam etti. "Bu nedenle, kendimi ve yeğenimi aklamak için suçu işleyen kişiyi bireysel uğraşımla buldurdum..." Çevresini gözleriyle taradı. "Yarın güvenliğe teslim edilecek... Hak yerini bulsun! Yeğenimin ailesi de beni çok arıyor... Mağdur durumdalar... Serbest kalsın artık," dedikten sonra tekrar 9. Müdüre döndü. Ses tonunu yumuşatıp, alçaltarak; "Sizden ricam; güvenliğe teslim edeceğimiz şahsın işkence, kötü davranış, baskı görmemesi... Kötü muamele olmayacağına dair kefil oldum, mahcup olmayayım."

Güvenlik 9.Müdürünün başını sallayarak olumlu yanıt verdi. "Ayrıca teslim edilecek şahsın avukatı; Ber olacak," derken hazırda buluna iki yargı üyesine bakışlarını dikti.

Üyeler, bakışın anlamını iyi biliyorlardı. Yanıtlamakta gecikmediler. "Başkanın olumsuz oy kullanacağı kesin." dedi Yargı 2.Üyesi. "Başkan hariç Kurulun iki üyesi biziz, geriye kalan sekiz kişiden üçüne de nazımız her türlü geçer. Bir kişiyi daha ikna edebildik mi, çoğunluğu elde etmiş oluruz. Bunun anlamı da yeğenin hemen dışarıda olacak demektir," dedi.

Yargı 3.üyesi başını sallayarak onaylamakla birlikte kuşkusunu "Karşı tarafın, yargıdan birkaç üye arkadaşla bağlantı kurmaya çalıştığını duydum, haberiniz olsun," diyerek dile getirdi.

Güvenlik 9.Müdürü: "Bi bok yiyemezler! O grubun birçok üyesini içeri aldırdım. Devlet avukatından bir hafta daha gözetim süresi koparırım, elleri kolları bağlanır," diyerek ortamı rahatlattı.

Ber, sahte sanığın vekili olarak davaya katılmayı içine sindiremedi. "Yeğeninizin adına savunman olarak girseydim..."

Devamını getiremedi. Maf, sert ve acımasız bakışlarını gözlerine dikti. Ber, ısrar edemedi. Hatta söylediğine pişman olmuştu. Ama, zamanı geriye döndüremezdi.

Ayrıntılarda konuşulduktan sonra, Güzel fiziğe, berbat sese sahip SeksSan adlı bayanın okuduğu üç müzik parçasını dinlediler.

Geri kalan saatler ise havadan, sudan konuşmalar ve bol bol yemeler, içmelerle geçti.

Saat 23.00 sularında ‘Artık yeterli...’de anlaşmışçasına ‘Bir daha görüşmek...’ dilekleriyle topluluk bireyleri Restoranı terk etmeye başladılar.

Maf, Ber’in otomobilinin olmadığını bildiğinden evine kadar bırakabileceklerini teklif etti. Ber; “Hayır!” demenin uygun olmayacağını bilecek durumdaydı.

Maf ile Ber arka koltuğa oturdular. Maf, yolda Ber’in yüreğine su serpen birçok sözler sarf etti. Ona göre “Böyle giderse, özel otosu da olacak, ev ve büro kirasından da kurtulacak ve yeşil paralarla oynayacaktı...”

Ber, apartmanın önünde indi Maf’ın arabasından...

Son günlerde, her daireye girişinde oluşan korkuyu yeniden duyumsadı. Bu kez daha derinden hissediyordu.

Dört gün önce gece uyandığında gördüğü iri, parlak gözleri... O derin bakışları... Telefonda kendisiyle konuşan sesi; Med’i unutamamıştı. Özellikle eve dönüşlerinde daha yoğun anımsıyordu... Ve korkuyordu.

Med kimdi?... Tanıdık bir sese ait olmadığı kesindi. Evini ve ev telefonunu bilen bir kaç kişinin yönlendirdiğine ihtimal vermiyordu. Çünkü tanıdıklarının tümünün kendisi hakkında bildiklerinden fazlasını biliyordu.

Şimdiye kadar kimseyle paylaşamadığı; ama paylaşma gereksinimi duyduğu bir olaydı. En yakınlarına dahi anlattığında kendisine hangi gözle bakacaklarını, ne tür bir konuşma sunacaklarını tahmin ediyordu. Bu durum ise ürkütücüydü ve doğmak üzereyken ölmekti bir anlamda Ad kentinde.

Elinin titremesinden dolayı zor bela açtığı kapıdan içeri usulca adımını attı.

Koridorun ışık düğmesine beklemeksizin bastı. Geri dönerek kapıyı kapadı.

Sırasını beklediği esnada dinlemek zorunda kaldığı yargılama duruşmalarında, hırsız sanıkların anlatımlarının etkisiyle kapıyı anahtarla kilitlemesi gerektiğini düşündüyse de uygulamaktan vazgeçti... Hatta, demir kapıyı da açık bırakmalıydı. Başına bir şey geldiğinde dışardan gelecek yardımseverlerin tahta kapıyı omuzlayarak açması kolay olacaktı. ‘Saçmalama!’ diyerek kendisine kızdı.

Salonu inceledi. Sırasıyla tüm odaları gezdi. Dairenim tüm bölümlerinin ışıklarını yaktı. Tuvalet dahil, dairenin tüm bölümleri ışıl ışıldı şimdi.

Telefonun fişini çekti.

Sabahtan kapalı unuttuğu kalın perdeleri çekti. Tül perdeler yeterliydi. Nasıl olsa içeride özel biriyle birlikte değildi ve çırılçıplak olmaya da niyeti yoktu.

Saat yarımdı. Yarın erken saatte boşanma konulu yargı duruşması vardı.

Üstündekileri çıkardı. İç çamaşır ve atletiyle kaldı. Sadece şort giyindi. Yatağına uzandı.

Işıklar gözünü alıyordu. Aldığı alkolün etkisini yeni yeni hissediyordu. "En iyisi soğuk bir duş almaktı..."

Duş iyi gelmişti. Kurulanmadı. Tüm ışıkları söndürdü. Yatağına uzandı. Gözlerini yumdu.

Uyku, en iyi alkoldü. Acıları geçici de olsa unutturan... Ama bir de kabuslar olmasaydı... Ber, uyumak için düşüncelerini rahat bırakır. İrdeleme yapmaz. Ve genel de uyurdu. Şimdi de uykuya dalmak üzereydi.

"Çıt!... Çıt!... Çıt! Çıt!... Çıtçıtçıtçıt!...."

"Rüyadayım!..."

"Çıt!... Çıt!... Çıt! Çıt!... Çıtçıtçıtçıt!...."

"Rüyadayım!..."

"Çıt!... Çıt!... Çıt! Çıt!... Çıtçıtçıtçıt!... Çıtçıtçıtçıt!..."

"Rüyadayım!... Rüyadayım!... Rü-ya-da- yıııııımmmm!"

Ber, yazma esnasında elektronik daktilodan çıkan seslere benzer duyumlar alıyordu. Ama inanmıyordu. "Galiba rüyadayım," kanısındaydı.

Sesler serileşip, şiddetini yükselttikçe kendi kendisine telkinde bulunuyordu. "Rüyadaydı ve duyduğu sesler gerçek değildi..."

İçinden gelen bir diğer ses: "Bu rüya ise, gözlerini açmaktan neden korkuyorsun?" sıkıştırma sorusunu yönlendirdi.

Ber, gözlerini açtı... Gördükleri karşısında çığlık attı... Yatağından fırladı. Ayağa kalktı. Aynı duvara bir kez daha baktı ve yeniden sırtını döndü.

Gözlerini ovuşturdu.

Başını çevirerek aynı duvara bir kez daha baktı.

Heyecanı biraz hafiflemişti. Titrek elleriyle, ışık düğmesini açtı. Dişlerinin çıkardığı takırtıları engelleyemiyordu.

Yanan ışığın aydınlığında az önce baktığı duvara bir kez daha baktı. Biraz önce okuduğu: "Üç gün sonraki duruşmada Müşterin Maf'ın yeğeni serbest bırakılmayacak... Telefonun yanıt vermeyince; bu şekilde yazmak zorunda kaldım." içerikli altın sarısı rengindeki yazılar kaybolmuştu.

Ber, ışığı söndürdü. Yazılar yine ortaya çıkmıştı. Yak-söndür ile yaklaşık bir dakika geçmişti.

"Lanet Olsun!... Lanet Olsun!..." diyerek mutfağa doğru hızlı adımlarla yöneldi. Uyku hapını iki bardak soğuk su ile birlikte götürdü.

Işıkları söndürmeden uzandı.

"Yorgunluk ve alkolün tesiri..." sayıklamalarıyla uyumakta fazla gecikmedi.

***

Sabahın 07.35'i... Beş dakikadır sürekli çalan telefonun çıkardığı bet zil sesine rağmen Ber hala uyanmamıştı. Yorgunluğun, alkolün, uyku ilacının ve geç saatte uyumanın birlikte yoğunlaşmasının sonucuydu bu. Normal günlerde uykuda olsa bile hassas kulaklara sahipti.

Telefonla arayan sonuç alma konusunda inatçıydı. Sürekli çaldırıyordu.

Ber, kulaklarında uğuldayan sesleri ara ara duyuyor ama bir türlü gözlerini açamıyordu. Uyku ile uyanklık arasında yarımsal git-geller yaşıyordu. Bir süre sonra gözlerini zorlamayla açtı.

Telefonun olduğu salona duvarlara tutunarak ilerledi. Ahizeyi kaldırdı. "Alo!..."

"Ber bey?..."

"Evet! Benim, buyurun!"

"Telefonla uyandırma Servisinden arıyorum. Sabah saat 7.30'da uyandırmamız konusunda not bırakmışsınız?"

Ber, ömrü boyunca Telefonla Uyandırma servisine not bırakmamıştı. Geçen gece hariç çalar saatini sabah uyanmak istediği saate sürekli kurardı. "Ben öyle bir not bırakmamıştım, ama yinede teşekkür ederim, makbule geçti."

Ber, telefonu kapadıktan sonra telefonun fişini gece çekmiş olduğunu anımsadı. Fişi çekili telefon nasıl çalmıştı?... Telefon fişinin takılı olduğunu görünce 'Yanlış anımsama,' diye düşündü.

Kanepeye uzandı. On dakika daha dinlenip kalkacaktı.

Uyuyakaldı.

Tekrar telefon ziliyle uyandı. Duvar saatine baktı. Saat sabahın sekizini birkaç dakika geçiyordu.

"Alo!..."

"Uyandırma servisinden arıyorum..."

Ses, az önce arayan bayana aitti.

"Az önce aramıştınız..."

Telefondaki bayan sesi: "Sesiniz uyku mahmurluğu içindeydi." dedi. "Tekrar uyuyacak gibiydiniz..."

Ber, ne diyeceğini ve ne düşüneceğini bilemiyordu. Onlarca soru akın etti, beynine...

"Gerçekten Telefonla Uyandırma Servisinden mi arıyorsunuz?..." diye sorabildi. Mantıklı ve en gerekli soruydu. Kendisini tebrik etti.

"Evet!" diye yanıtladı, karşı ses. "Bir sorun mu var?"

"Ay’nanmıyorum!..." diyecekti, düzeltti. "İnanmıyorum!"

"Yeniden uyumuş olabilirsiniz düşüncesiyle ikinci kez çaldırdım... Gece servisinize böyle bir not bırakmışsınız. Böyle mi teşekkür ediyorsunuz?..."

"Yanlış anlamayın, sadece merak ediyorum..." Sesine yalvarışlı motifler de katarak: "Lütfen! Bana bir iyilik daha yapın..."

"Elimden gelecek bir şeyse neden olmasın"

"Telefonu kapatın, ben sizi arıyayım..."

"Benim için sorun değil," dedi. "Ama bir başka görevlide çıkabilir. benim adım Gecetel... Okey?"

"Az sonra görüşmek üzere." Ber’in sesi bu kez alaycı tondaydı. Bu oyunu ortaya çıkaracaktı. Med’in bu işte parmağının olma ihtimali yüksekti.

Üç haneli ‘Telefonla Uyandırma Servisi’ rakamlarını büyük bir özenle çevirdi. Meşguldü.

Beş denemeden sonra yanıt geldi.

"Uyandırma servisi, buyurun!"

Gecetel isimli bayanla görüşme isteği gerçekleşmişti.

Aynı sesti: "İnandınız mı?" diye soruyordu. Neşeli içerikliydi ses tonu. Standart işlerden farklı bir muhabbet konusu bulma sevinci taşıyordu.

"Sizden özür diliyorum, kusura bakmayın..."

"Rica ederim... Her zaman hizmetinize hazırız."

Ses güzel, net ve temizdi. Böyle olması da gerekiyordu. Telefon şirketi işe uygun eleman buluyordu.

***

6

İcra Görevlisi ile taksi sürücüsü bu tür işlere gide gele neredeyse Ad kentinin tüm mahalle ve sokaklarını ezbere biliyorlardı. Adres tarif etmek zorunda değildi. Aksi durumda kendisi zorlanacaktı. Çünkü; Ad Kentinin mahalle ve sokaklarını hala tam olarak öğrenememişti.

Görevlinin konuşma tarzı, çabucak tanışıp kişi tespiti yapmaya, nabza göre şerbet vermeye aday bir tipi algılattırıyordu, Ber’e...

Ber, sabah girdiği duruşma sonrası, icar dairesine; iki gündür hacze çıkmak için beklediği icra görevlisinin yanına uğramış, "Borçluların kaçma ihtimalinin yüksek olduğunu belirterek," onu motive etmiş, sonuçta almıştı. Öğleden sonra telefon açarak haciz dosya sırasının kendisinde olduğunu belirtmişti görevli, özel sürücüsü kanalıyla.

İki dosya için işlem yapılacaktı. Borçlular ya para borçlarını nakit olarak ödeyeceklerdi; yada eşyaları haczedilip, Güvenilir El Deposuna kaldırılacaktı. Dosyanın birinden alacak miktarı epey yüksekti. Bu kendisinin avukatlık komisyon ücretini daha fazla alacağı anlamına geliyordu.

Birinci dosya borçlusuna işlem yapılacak adres, Ad kentinin, ‘Ölüm sessizliği’ adlı eski mahallesi idi.

‘Ölüm Sessizliği’ mahallesinde adresi kolaylıkla buldular. Görevli, taşıttan ineceği an da bir kehanette bulundu, "Bu tür yerlerde borçlunun ne parası ne de eşyaları pek olmaz," dedi. İfade tarzı, "Bu işleri bilirim," içerikliydi.

Çalınan zile yanıt; açılan kapıyla verildi.

Düz ayak evin kapısı açılmıştı. Kucağında üç yaşlarında kız ile eteğine sımsıkı sarılmış beş yaşlarında erkek çocukla beliren kadın; endişe dolu gözlerle kendilerine bakıyordu.

İki büyük, dört tane küçük gözlerin bakışları sanki asırların yükünü yansıtıyordu, içeri girmeye namzet icra görevlisine, avukat Ber’e ve sürücüye.

Görevli kendisini tanıttıktan sonra geliş nedenlerini belirtti. İçeri girmeleri gerektiğini söylemesine rağmen, kadın hiç bir olumlu tepkide bulunmuyordu. Kendisi ve çocuklarıyla kapatmış olduğu kapı girişinde öylece bekliyordu.

Dar kapıdan içeri girebilmek için kadını ikna etme veya zor kullanma dışında seçenekleri yoktu.

"Hanımefendi!... Biz Devletin görevlileriyiz," dedi icra görevlisi. Yumuşak tonda, sert içerikte devam etti. "Evinizde işlem yapma yetki ve görevimiz yasayla bize tanınmıştır. Engellemeye devam ederseniz Güvenlik görevlisi çağırmak zorunda kalacağım."

Bu sözler dahi, kadın ile çocukların pozisyonlarını değiştirmemişti.

Ber, kadının görüntüsünün, bakışlarının annesine ne kadar çok benzediğini fark etti. Kendisi askerdeyken vefat etmişti. İzin kağıdı geç verildiğinden cenazesine yetişememişti...

Babasının iflasından sonra evlerine gelen Devlet alacaklarını tahsili ile ilgili görevlilerine karşı annesi de bu vakur duruşu göstermişti. Komşulardan üst düzey bir görevlinin devreye girmesiyle eşyaların

haczedilmesi o gün için engellenebilmişti. Fakat bir hafta sonra evde bulunmadıkları bir esnada eşyaların tümü Devletin ilgili görevlilerince güvenilir el deposuna taşınmıştı.

Babası, genç yaşta taşındığı El kentinde olmayacağı başarmış, müteahhit mesleğiyle bölgenin en zengin kişisi olmuştu. İhalesini aldığı son işinde tahakkuk eden alacaklarını devletin ödememesi nedeniyle müflis müteahhitler kervanına katılmıştı.

Babasının yapabileceği bir şey kalmamıştı. Eli boş geldiği El kentinden; eli boş olarak köyüne dönecekti. Babasıyla aynı köyden olan annesi, gururuna yenik düşmüştü. Bozulan durum ve sıkıntılar sonucu oluşan son kalp krizini atlatamamış, bu durum ölümle sonuçlanmıştı.

Kadının gözlerinden yaşlar geliyor ve yanaklarından çenesine süzülüyordu. Çenesinden, kucağındaki küçük çocuğunun başına düşüp, ıslatıyordu.

"Beyiniz nerede?" sorusuna yanıt alamayan görevli, "Ödeme yapmazsanız eşyalarınızı depoya kaldırmak zorunda kalacağız," diye devam etti.

Serileşen gözyaşları, kadının dilini çözmüştü."Kocamın işleri çok iyi idi. Toptan gıda maddeleri pazarlıyordu. Körfez krizi ve devleti soyanlar yüzünden oluşan ekonomik kriz bizi de vurdu." dedi. İçini çekerek devam etti. "Mal sattığı esnaflardan paralarının büyük kısmını toparlayamayınca, ana bayilere ödeme yapamaz oldu." Konuştukça açılıyor, açıldıkça rahatlıyordu. "Sizi buraya gönderen tefeciden faizli borç para aldı.. Kocam her hafta elde ettiği gelirleri tefeciye veriyordu. Ödeyemediği haftalar ise fazlasıyla ek faiz senetleri vermek zorunda kalıyordu. Bir almışsa şimdiye kadar yüz ödedi... Beyimin ödediği senetleri tefeci iade etmedi. Vicdansız herif yüzünden beyim bunalıma girdi, şimdi ruh hastanesinde sinir tedavisi görüyor. Konu komşunun yardımıyla geçiniyoruz, şimdi."

İçten gelen konuşma, anlatı, bulunanları etkilemişti.

Titrek sesle "Herkes görevini yapıyor," dedi, Görevli.

Görevliye teselli vermek istercesine, "Beyefendi! Sizlere bir diyeceğim yok," dedi kadın. "Siz de haklısınız, ekmeğinizi bu işlerden kazanıyorsunuz."

Oluşan ortam nedeniyle görevli, arkasından Ber ve sürücü içeri girmeyi başardı.

Görevli, evde bulunan eşyaların cinslerini ve adetlerini tahmini değerleriyle birlikte tutanağa geçirmeye başladı. Televizyon, çamaşır makinesi, buzdolabı, vitrin, yemek masası takımı, elektrik süpürgesi ve oturma grubu yazıldı. Bu eşyalar alacağı karşılayacak değerde değildi. Fakat başkaca değer ifade edebilecek yazmadık mal kalmamıştı.

Kadın, gözyaşları içinde "Hiç olmazsa Buzdolabını bıraksanız," dedi, kucağındaki çocuğa bakarak ve baktırarak. "Maması bozulur..."

Görevli,"Bu konuda Avukat bey’in isteğinin önemli olduğunu," belirtti.

Kadın, bu kez Ber’e yönelerek yalvarışlarda bulundu.

Önceki gururlu duruşundan eser kalmamıştı. Gururu yok eden ise analık duygusuydu. Çocuğuna yönelik sevgisiydi.

Annelerinin bu durumu, iki küçük çocuğun daha bir yüksek sesle ağlamasına neden olmuştu.

Ber, neye karar vereceğinden emin değildi. Eşyaları tamamıyla depoya kaldırtmadığı takdirde müşterisiyle yaşayacağı problemi, diğer taraftan hazırda yaşanan trajik tablo... Ber, duygulanmıştı. Çok sıkıntılı geçen eğitim sürecine, yerli filmlerde seyrettiği ve hiç hoş karşılamadığı bir davranışı bizzat gerçekleştirmek için mi, geçirmişti?... Ama olan olmuş ve mesleği bunu gerektiriyordu.

Ber, suçluluk psikozuna girdi. Günah çıkarma, içselini rahatlatmak umuduyla küçüklerin eline kağıt paralar sıkıştırmaya çalıştıysa da başarılı olamadı...

Bu durum yüzünü iyice pembeleştirdi.

Görevliye; "Ben dışarıda olacağım, siz gereğini yaparsınız..." demesiyle kendisini kapıdan dışarıya atması bir oldu.

Kadının, "Çocuğum için!..." sözlerini duymamak için kulağına mil çekilmesine neredeyse razıydı.

Ne olmuştu kendisine. Mesleğini yürütürken duygusallığa yer olmamalıydı. Duygularını işine karıştırmamalıydı. Aksi halde bu durum mesleğinin dolayısıyla kendisinin sonu olurdu. "Kendine Gel!" diye bağırdı içinden.

Sigarasından aldığı dumanları ciğerlerinin dibine kadar çekip bırakırken, kadının sesi hala kulaklarında çınlıyordu. Başka şeyler düşü-nüp rahatlamaya çalışırken kadını tekrar karşısında görmesi bunu engelledi.

Yine yalvarıyordu...

Ber, daha fazla karşı koyamadı. Kadının etkisi altına girmişti. Bir an "Buzdolabının kaldırılmasından vazgeçsem mi?..." düşüncesi oluştu. Bu düşünce gittikçe güçlendi.

Kadının peşi sıra gelen görevli, Ber'in tavırlarından, yüzünde oluşan kırmızılıktan ruhsal, düşünsel karmaşasını fark etti. "Avukat bey! İsterseniz siz biraz dolaşın!" dedi. "Depocu ekibiyle gelmek üzere. İşimiz bittiğinde sokağın çıkışında sizi alırız," dedi.

Ber'i hzaır sıkıntılarından kurtarıcı bir teklifti bu... Başıyla onayladı. Haciz bölgesinden uzaklaştı...

Sokaklarda rast gele yürüyordu.

Sokaklar birbirine benziyordu.

Bir başka sokağa geçiş yaptığında, vücudunun aniden ürperdi... Beyninde uyuşukluk hissetmeye başladı. "Galiba güneşte çok yürüdüm." diye düşündü. Bu kez sokağın kenarından; gölgelikten yürümesine devam etti. Midesi bulanmaya, kulağı çınlamaya başladı. Gözleri bulanık görü-ordu. "Az önceki olayın etkisidir," diyerek çözümledi rahatsızlanmasını.

Bütün bunlar her adımda daha yoğunlaşıyordu.

Kalbi daha hızlı tempoyla çarpmaya başlamıştı. Yürümekte zorlanıyordu. Duvara yaslanmak zorunda kaldı. Aksi halde sokak kaldırımlarına düşecekti.

"Bizi, fark etti!.."

"Yok canım! Endişelenmeyin, öylesine yürüyor..."

Derinden gelen bu sesler sanki beyninin içinde uğulduyordu.

Kaldırım taşına çömeldi.

Gözlerinde hava kararıyordu.

Çevrede kimse yoktu. "Komşu, kahve içmeye gel," diyen bir kadının uzaktan gelen tiz sesini duydu.

Parçalı beyaz bulutlar, yağmur yağacakmış gibi birleşmiş ve karar-mıştı.

Birden kaldırım taşlarını eliyle sıkmaya başlamıştı. Beynindeki acıdan kaynaklı bir eylemdi bu.

Kara bulutlar arasından her biri güneş iriliğinde iki gözün kendisine baktığını gördü. "Tanrım!... Bu gözler?..."

Bu gözler dairesinde, telefon ziline uyandığında karanlıkta gördüğü gözlerin; rengi ve ışıltısındaydı.

"İletisel bağlantılarınızı şimdilik durdurun!"

Aldığı duyumların içinden, fakat kendisinden çıkmayan sesler olarak algılıyordu.

"Halüsinasyon görüyorum," dedi, kendi kendine.

İlköğrenim dönemlerinde uzunca bir süre geçirdiği ateşli hastalık esnasında bazı görüntüler algılamış, garip sesler duymuştu. O dönemi

anımsadı."Galiba kendimi çok yoruyorum..."

"Ber bey!"

"Ber bey! Neyiniz var?... N’oldu size?..."

İcra görevlisi, sürücü ve depo görevlileri seslenerek başında bekleşiyorlardı.

İcra görevlisi, yüksek sesle "Beyler!" diye seslendi, bulunanlara. "Yardım edin de arabaya bindirelim. Hesabı sonra yaparız."

Ber’in taksiye bindirilmesiyle, hızlı kalkış ve sürüşle sokaklar aşıldı, ana caddeye çıkıldı.

"Merkez Hastanesine gidelim," diyen icra görevlisini;

"Derhal efendim," diyerek yanıtladı, sürücü.

Ber, araba ilerledikçe rahatlıyordu. Sonunda vücudunun temposu normal değerlerini bulmaya başlamıştı...

İcra görevlisi ile sürücü arasında geçen diyalogları duydu. Gözlerini açtı. "Hastaneye götürmenize gerek yok!" dedi. "Ben iyiyim."

İcra görevlisi, bulunduğu ön koltuktan hafifçe geriye dönerek, sürücü ise dikiz aynasından, Ber’i inceledi. "Emin misiniz?.." diye, sordu icra görevlisi.

"Evet! Sadece geçici bir baş ağrısı... Bazen olur ve geçer..."

"İkinci dosyayı sonra yapabiliriz... Dilerseniz sizi büronuza bırakalım," ısrarlarını olumsuzladı, Ber. İkinci dosyanın alacaklısı olan müşterisi birkaç gündür hacze neden hala gitmediğini sormuştu... Ona olumlu yanıt vermeliydi. Onun kendisine verdiği ilk işiydi ve ilk intiba önemliydi.

İkinci borçlunun adresi Ad kentinin en güzel yerlerinden biri olan Kene Mahallesindeydi. İşlem yapılacak olan yer mobilya imalatı yapan, yaklaşık yirmi işçinin çalıştığı bir işyeriydi.

İşçilerden birine patronlarını sorduklarında ‘Müdüriyet’ yazılı atölyenin iç köşesinde bulunan bölmeyi gösterdi. Tahta bölme halinde iç alandan ayrılmış bir odalık büro niteliğinde olan yere sırasıyla girdiler.

İcra görevlisi ile borçlu birbirlerini tanımışlardı. Dosya alacaklısı ve borç miktarı bildirilince,

"Valla, borç benim borcum..." dedi borçlu. "Param olduğunda ödeyeceğim,"

Ber, "Şimdiye kadar çoktan ödeme yapmanız gerekiyordu," dedi. Borçlunun ukala, alaycı tavırlarına içerlemişti. "Aksi takdirde; alacağı karşılayacak kadarıyla işyerindeki eşyaları depoya kaldırtmak ve sattırmak zorunda kalacağım."

Borçlu, kahkahayı bastı."İşyeri benim eski eşimin adına," dedi.

"İcra Yasasına göre sizin burada olmanız haciz yapmamız için yeterli," diye karşılık verdi Ber.

"Bu işyerinde sigortalı işçi olarak çalışmaktayım.... İşte evraklarım!" diyerek bir tomar kağıdı Ber’in önüne, birazda gözüne sokarcasına uzattı. "Bunların birer fotokopisini daha önce yine bu görevli arkadaşın geldiği başka bir dosyaya da sunmuştum!" dedi. "Onlarda sizin biraz sonra yapacağınız hareketi yaptılar,"

Ber, "Hangi hareketi?" diye sordu.

"Elleri boş, enselerini göstererek atölyeden çıkmışlardı."

Görevli, "Rica ederim," diyerek uyardı, borçluyu. Ber’e dönerek: "Buraya daha önce başka bir alacak dosyasından gelmiştik, gerekli incelemeyi de yapmıştık... beyefendiyi görünce anımsadım. Yasaya göre işlem yapma imkanımız yok."

Ber, "Durum buysa, evine gitmekten başka çaremiz kalmadı," dedi, çaresiz tonlu sesle.

Borçlu aynı laubali tepkiyi vererek bu kez boşanma kararını içeren bir belge sundu:"Eve kadar zahmet etmeyin... çünkü eşimle boşandım... Boşandığım eşim sizin bildiğiniz ev adresinde kalıyor," dedi .

Ber:" Peki! Siz nerede kalıyorsunuz?" diye sordu. "İkametgah ettiğiniz bir yer mutlaka vardır."

"Otelde... şurada, burada kalıyorum. Mal beyanımda da belirtmiştim; haciz yapabileceğiniz hiçbir eşyam yok, kısaca... "diye yanıtladı. "Yasanıza göre bu durumda soğuk su içmeniz gerekiyor."

İcra görevlisi," Uslübünüzü düzeltmezseniz, sizin hakkınızda suç tutanağı tutmak zorunda kalacağım" diyerek Ber'in sert tepki göstermesini engelledi. "Üstelik bu yasa hepimizin yasası. Bakınız beğenmediğiniz yasa sizi nasıl da korudu."

Ber ve Görevli yapabilecekleri bir işlem kalmadığı konusunda anlaşmışlar gibi "İyi günler," dileyerek atölyeden ayrıldılar.

Araca biner binmez,

"Bu şahsın uçan kuşa bile borcu var." dedi icra görevlisi. "Kimseye ödeme yapmadığı gibi, alacaklılar da ona yasal açıdan hiç bir şey yapamıyor. Kendisiyle ilgili yasaları avukatı çok iyi anlatmış ona. Açıklardan yararlanıyor. Borç ödemediğinden ürettiği mobilyaları da ucuza satabiliyor. Bu yüzden işleri başka mobilyacılara göre bayağı iyi," dedi.

Görevli."Yasadışı bir mafya biriminin büyük değerde alacağı, silah zoruyla bundan söke söke aldığını duydum," dedi.

Ber'in aklına Maf geldi. Onun bu sorunu çözebileceğini, alacağı tahsil ettirebileceğini adının Ber olduğundan emin olduğu kadar emindi. Yasal yoldan tahsilin olanaksız olduğunu açıklayarak müşterisine Maf'tan söz edecekti. Kabul ederse Maf ile tanıştıracaktı.

Ber'i ofisinin yakınına kadar bıraktılar... Ber, ek masrafları da 'Üstü kalsınlarla,' ödeyip, görevli ve sürücüye "İyi günler!" dileyerek

otomobilden indi... Gerçi Sürücü de, aldığı paranın üstünü iade edecek görüntüsü vermemişti...

Ber, taşıttan indikten sonra hemen büroya çıkmak istemedi. Çevrede biraz dolaşmak, açılmak istiyordu.

İnsanlar rutin akşam telaşındaydılar İşportacıların sesi ile taşıtların motor, egzoz gürültüleri birbirlerine baskın olma savaşımındaydılar, sanki.

İşportacılar, özellikle pencere ve kapı boşluklarını kapatmada kullanılan bantlardan epey satış yapıyorlardı. Neredeyse Ad kentinin tümüne yakını, Irak liderinin biyolojik, kimyasal silah kullanması tehlikesine karşı bir ön tedbir olarak bu bantlardan alma zorunluluğu duyuyordu. Buna rağmen büyük çoğunluk, bu tür tedbirlerin yetersiz olduğu, işe yaramayacağını biliyordu... Kim bilir kendilerinin ve ailelerinin “Panik durumunu yumuşatma... Genele uyma... Bir nevi sorumluluğu yerine getirme...” türünden motivasyonlardı; onları buna yönlendiren.

Ber, ofisinin cam kenarlarına, kapı boşluklarına bu türden bantlar yapıştırmadığı için gelenler tarafından da eleştirildiğini anımsadı..

Birleşik devletin Sodgom ülkesi sınırlarında üslerinin bulunduğu yerlerden biri olan Ad kentinin de Irak liderince tehdit edilmesi sonucu, kentin sakinleri bireysel ve kitlesel psikolojik panik devinimi dışında her alanda bir durgunluk yaşıyordu.

Geçen hafta kent yöneticilerinin almış oldukları yanlış bir istihbarat sonucu tehlike sireni çaldırmaları üzerine, hayatını çok seven ve taşıtı olan insanların geneli kenti hızlı bir şekilde terk etmeye çalışmışlardı.

Bu karışıklık ve trafik karmaşası nedeniyle hatırı sayılır sayıda ölü ve yaralı bilançosu çıkmıştı... Bazı taşıtlar, kısmen veya tamamen hasar görmüştü.

Ber, ofise girdiğinde Mus’un ayakta televizyonu dikkatli bir şekilde izlemekte olduğunu gördü. Kendisinin içeri girdiğinin farkına bile varmamıştı.

Koltuğa bir çuval gibi yığıldı. Gözlerini duvara sabitlemiş, kulağı televizyondan çıkan sesteydi.

Televizyonda, kent merkezi yönetimi başkanı; Ad kenti halkına kimyasal ve biyolojik başlıklı füze atılması halinde neler yapılması gerektiğinden, almaları gereken tedbirlerden söz ediyordu... Her bireyin koruyucu gaz maskesi alması gerektiği, tehlike sinyali halinde en yakın ve önceden belirlenmiş okul, cami, spor salonu ve benzeri yerlere sığınılması... Toplu olarak kalınması gerektiği, bu mümkün olmadığında; bina altlarında bulunan bodrum; yoksa, bulunulan kapalı yerin en kapalı bölümü; bu da yoksa banyo gibi yerlerde kalınması... Gaz Maskesi yoksa ıslak havlu ile tehlike geçinceye kadar ağız ve burnun kapatılması, suyla bolca yıkanılması gerektiği, panik yapılmaması, belirtilen yerlere önceden en az üç gün yetecek kadar su ve gıda maddelerinin az da olsa bırakılması... Pencere ve kapı kenarları ve diğer boşluklardan gelebilecek gaz sızıntısını önlemek için bantlamak gerektiğini... Sinyal çeşitlerinden ve anlamlarından...” özetle söz ediyordu...

Bir ara gözlerini Ber’in bulunduğu yöne doğru kaçıran ve onun geldiğini fark eden Mus, başını iki yana sallayıp, dilini üst damağına sıkıştırarak ‘Çık! çık!..." diye sesler çıkardı. "Kent de halka korunma maskeleri dağıtılmış, gaz maskesi için satış noktaları varmış gibi, ‘Maske takmak gerekir,’ diyorlar. Olsa da kentlilerin tümünün almaya ekonomik gücü mü var sanki?" dedi. Televizyonun sesini kıstıktan sonra "Ayrıca ne demek tehlike sinyalinde kentin çeşitli büyük binalarında toplanılması gerektiği..." Alaycı gülümsemeyle; "Ölünecekse yalnızlık çekilmesin, herkes birbirinin ölümünü seyredip, kendisini unutsun ve moral bulsun diye verilen bir mesaj gibi..."

"Füzelerden korkmuyorsun galiba," dedi Ber. Yanıtı içinde olan bir soru sordu. " İmkanlara göre... Alınabildiği kadarıyla tedbirleri öğrenip, uygulamamız iyi olmaz mı?"

Mus, soruya yanıt verme yerine, çay doldurmak için mutfağa yöneldi.

Ber’de medyanın verdiği haberlerden, halk arasında dolaşan söylentilerden, arada verilen siren seslerinden dolayı ister istemez oluşan ve

oluşturulan kitle psikolojisinden etkilenmişti... Ama hayat devam ediyordu, yapabileceği bir şey yoktu; kenti terk etmek dışında... Bu olasılık yeni başlayan bir atılımın sonlandırılması, başka yerde sıfırdan sıkıntılara başlamak olacaktı.

Ber'de diğer kent sakinleri gibi Kimyasal ve Biyolojik başlıklı füze'de somutlaşan ölümü sürekli ensesinde hissediyordu.

***

7

Yargı binasının giriş kapısı önünde binaya girmek isteyenlerin oluşturduğu uzun kuyruk göze çarpıyordu. Birkaç kişinin üzerinde ruhsatsız

silah, kesici ve delici aletler bulunması üzerine görevlilerce daha ayrıntılı üst arama ve kontroller yapılmaya başlanmış olması nedeniyle kuyruk uzadıkça uzuyordu.

Duruşma salonunda bulunan Ber; Maf'ın yeğenin tutuklu olduğu cinayet dosyasının duruşmasına girmek için sırasını bekliyordu. Yakın günlerde teslim olmuş SahFail'in savunmanı olarak bulunacaktı. Bu tür cinayet dosyalarının görüşüldüğü duruşmalar; -hele, ucundan Maf'la ilgiliyse- izleyicilerinde artış gözlenir ve medyanın aşırı ilgi göstermesine neden olurdu. Ber, önemli bir duruşmanın stresini önceden taşıyordu.

Oksijeni iyice azalmış duruşma salonundan hava almak için koridora çıkan Ber, aynı amaçla dışarı da bulunan avukatların ayak üstü muhabbetine, katıldı.

Konu Yargı habercisinin dosya sıralamasıyla ilgiliydi. Biri eliyle parayı sembolize eden mimik hareketleri yaparak "Bunu verenin dosyası sihirbaz eli değmiş gibi öne alınır... Saatlerce stresli beklemelerden kurtulur..." diye anlatıyordu.

Bu esnada Maf'ın gözde elemanı Sağkol, iki metrelik mesafeye kadar yaklaşmıştı. Ber'e yanına gelmesi için işaret etti.Ber, gruptan ayrılarak yanına vardı.

Sağkol, elinin tersiyle alnındaki birikmiş teri sildikten sonra, kızgın ve küçümser bir tavırla; "Karşı taraftan da epey adam birikti," dedi. "Ortalık alevlenebilir... Duruşma hala neden başlamadı, neyi bekliyorsun?..."

Ber, aldığı bilgiye göre görevlilerin kursevinden gelmesinin geciktiğini belirterek, 'Ne yapabilirim?' şeklinde iki yana açtı kollarını.

Kısa bir süre sonra Tut-Bırakma Kursevi görevlilerinden birinin görünmesiyle, haberci; Ber'in dosyasında bulunan tutuklu sanıkların getirilmesini istedi.

Biraz önce sıranın kendisine geldiğini belirttiği avukata; "Sizin dosyanız daha sonra alınacak!" dedi haberci. Sağ elini salon kapısına doğru uzatarak "Buyurun!" dedi, Ber'e.

Ber, içeri girerken Maf’ın etkisinin ne kadar geniş kapsamda olduğunun bir kez daha farkına varmanın verdiği gururu taşıyordu.

Duruşma salonu, diğer yargı salonlarına göre nispeten daha genişti. Görünüşü; "Anti-Hafif 8.Yargılama Grubu" ismine uygun ağırlığı yansıtıyordu.

İlköğretim sınıfındaki sıralara benzeyenlerden iki tanesi karşı karşıya konulmuştu. Biri sanık avukatı diğeri şikayetçi avukat içindi. Ber, hangi sırada durulması gerektiğini staj esnasında iken ezberlemekte bayağı zorlanmıştı. En son Artsa, "Yargı başkanının sağkolu ile solkolunu esas al," demişti. " Şikayetçi avukatı olduğunda yargı başkanının sağkol tarafına düşen sırada; sanık avukatı olduğunda ise solkola düşen sırada duracaksın..." Bu güzel bir formüldü ve girer girmez yargı başkanının sağ ve solkolunu hesaplayarak; durması gereken yeri seçebiliyordu.

Yargı başkanının solkoluna düşen sıraya geçti. Çünkü, bu duruşmada sanık avukatıydı.

İlgili dosyasını masaya açtı.

Yazman kadın, üst tutanağın altına karbon koyarak kendisi içinde bir nüsha fazla parşömen ekledi, mekanik daktiloya.

Yargı başkanının kendisini yan gözlerle arada süzmesi, bir "Hata mı yaptım?" şüphesini oluşturdu, Ber’de. O, salonun düzenini sağlayan tek başkandı ve onun ağzından dökülecek tek kelimeyle duruşma sonlanma-dan, kendisini dışarıda bulabilirdi. "Galiba izin verilmeden oturmama bozulmuş olabilir." Ber ayağa kalkarak bekledi.

Başkanın bakışları önceki bakışlar değildi, artık. Bu kez ‘Aferinliydi.’

Yargı başkanı ile on üyenin ve devlet avukatının kurulu olduğu yarım ay şeklinde uzanan sıra; yer seviyesinden iki metre yüksekteydi. Arkalarında bulunan pencerelerden gelen günışıkları nedeniyle, yargı üyelerinin yüzlerini seçmekte zorlanıyordu. Bazıları karartı görünümün-deydi.

İzleyici locasında oturacak yer kalmamıştı. Locanın yanında bulunan sandalyelerde oturan yazılı, görsel medya temsilcileri, yargı grubunun çok fazla dikkatini çekmemeye özen göstererek, arada sandalyelerinden iki büklüm kalkarak sanıkların değişik mimik ve hareketlerini yakalayıp fotoğraflarını çekiyorlardı. Kameralar sürekli açık gibiydi.

Yargı başkanı, dosya içeriğine yeni gelen belgeleri sırasıyla okuyarak kadın yazman'ın yazmasını sağlıyordu. Yargı üyelerinin ve devlet avukatının bulunduğu yarım ay şeklindeki kürsünün düşeyinde bulunan kadın yazman, on parmağını maharetle kullanarak bazen söylenmeyeni tahmin ederek önceden yazıyordu. Yargı başkanının cümlesi noktalanmadan arada ellerini tıklatmasından bu durum belliydi.

Yargı başkanının, cümleleri daktilo sesleriyle karışıp anlaşılmaz bir hal alıyordu. Başkandan çıkan ses Budist törenindeki rahiplerin çıkardığı mırıltılar gibiydi. Ber, yazdırılanları daha iyi duyabilmek için serçe parmağıyla her iki kulağının deliklerini sırasıyla kaşıdı.

Etrafı demir kısa çubuklarla örülü suçlu bölümünde bulunanlardan biri; Maf'ın yeğeni, diğeri ise 'Suçu ben işledim, adamı ben öldürdüm.' diyen ve Ber'in müşterisi olan kişiydi. Ber, hangisinin müşterisi SahFail olduğunu ifadeleri alınırken öğrendi. Temiz takım kıyafetli, kravat takmış, yeni ve fazlasıyla traşlı olduğu yüzünden ve ensesinin cilalı olmasından belli olan değil hırpani giyimli ve hafif sakallı olan şahıstı.

Geçmiş akşamların birinde Maf'ın Restseyh'de vermiş olduğu yemekte tanışmış olduğu Yargı 2.üyesi ile aniden göz göze geldiklerinde ikisi de gözlerini birbirlerinden kaçırmaları gerektiğinin farkına vardılar.

Yargı başkanı, Maf'ın anlattığı gibi kötü birine benzemiyordu. Gözlerinden güzellik okunuyordu. Ber, iyi-kötü kavramlarının kişiden kişiye değişen kaypak kavramlar olduğunu düşünerek içsel çekişmesini sonlandırdı.

Ber, nefes almakta zorlanıyordu. Salonda bulunan kalabalık DevMalDen-Y.Dom holdinginin Sodgom Devletinin hazinesini hiç etmesi gibi, bulunan oksijeni 'Lüp' etmişlerdi. Çalışan eski tip klima serinletmeyi yeterince sağlamaktan uzaktı. Çıkardığı gürültü "Keşke çalışmasa," dedirten

yükseklikteydi. Klimanın çalışması pencerelerin kapanması sonucunu da beraberinde doğurduğundan, kalabalık bulunanlar dışında oksijen eksikliğinin bir kaynağı da buydu. Ad Kentinin pek iyi olmasa da içeriye nispeten ‘Kötünün iyisi,’ havası içeriye yansımıyordu.

Sanıkların ifadesi alınmaya başlanmıştı.

Yargı başkanının, devlet avukatının suçlamasını içeren iddia belgesini okuyup; "Evet! Haraç istediğin ve şu anda ölü olan kişinin olumsuz yanıt vermesi ve işyerinden kovması üzerine onu öldürdüğün suçlamasına ne diyorsun?..." sorusunu yöneltti.

Maf’ın yeğeni "Suçlamanın kendisini çekemeyen kişiler tarafından atılmış iftiralar olduğunu... Suçsuz olduğunu." belirtti. Savunmasına duygusal bir boyutta ekledi "Uzun zamandır tutuklu kalmakla hem kendisinin hem de evinde ekmek bekleyen çocukları ve eşinin mağdur edildiğini..." ekledi. Sesi mahzun ve etkileyiciydi.

SahFail ise, öldürme olayını kendisinin gerçekleştirdiğini ölen kişinin kendisine ve ailesine küfür ettiğini, bu nedenle dayanamadığını ve pişman olmadığını cezası ne ise razı olduğunu ekleyerek belirtti.

Yargı Başkanının, suçun işleniş şekline yönelik ayrıntı içeren sorularına gayet makul ve ezberi iyi olan bir öğrenci gibi yanıtlar veriyordu.

Söz sırasının kendisine gelmesine saniyeler kalmıştı. Boğazının kuruduğunu hissetti. Yargı Başkanının önünde bulunan su dolu sürahiye yutkunarak baktı. Su istemek, duruşmanın disiplinin yara almasına neden olacaktı... Yanlış anlaşılacaktı...

Ber, heyecan dalgasını içinde yoğun olarak hissetmeye başladı. Kendisini yatıştırmak için derinden ve usulca nefes alıp vermeye başladı. Bunun yararı oluyordu... Bir nevi stres ve gerginlik giderici bilezik gibiydi...

Maf’ın avukatlığına layık olduğunu kanıtlamalıydı. Dikkatli, ikna edici ve soğukkanlı olmalıydı...

Maf'ın yeğeninin avukatı olarak duruşmaya katılsaydı savunmada pek zorluk çekmeyecekti... Sonuçta suçsuz olduğunu belirtecekti. Şimdi ise bir korkuluk konumunda olduğunu kendisine itiraf etmek zorunda kalıyordu. Suçsuz olduğunu bildiği SahFail'in suçlu olduğunu belirtmesi ne kadar uygundu....

Söz sırası kendisindeydi.

Bütün gözler de kendisindeydi.

Bakışların ağırlığını duyumsadı.

İkinci adını hatırlayamadığı, 'Dale...' isimli yazarın kitabındaki taktiği hatırladı; '...Karşındaki dinleyicileri patates çuvalı olarak düşün!...' Ber düşündü. Karşısındakileri patates çuvalları biçimine indirgeyemedi. Bir tarafta Medya temsilcileri, bir tarafta yargı grubu üyeleri ile devletin avukatı, bir tarafta Maf'ın elemanlarından oluşan dinleyici grubu, bir tarafta benliği...

Boğazı düğümlendi.... Öksürdü... Ses telleri arasında bulunan balgamı sökmüştü ve ortamın estetiğine uygun davranış yutmaktı. Ve yuttu...

"Müşterim SahFail, gerçeği itiraf etmiş, ölüm olayının bizzat kendisi tarafından gerçekleştirildiğini açıkça ve ayrıntılı olarak belirtmiş, bir başkasının kendi işlemiş olduğu fiilden ceza alabileceğine dair çektiği vicdan azabı sonucu bizzat kendi özgür iradesiyle kentimizin güvenliğine teslim olmuştur... Cezasını çekmeye hazırdır. Önceden aleyhine olan kanıtları yok etmiş olmasına rağmen kendiliğinden teslim olması ve örtülü kanıtları ortaya sermesi ve ayrıca; küfür ve hakaret nedeniyle oluşan tahrik sonucu bu eylemi gerçekleştirmesi de göz önüne alınarak verilecek cezadan indirim yapılmasını talep etmekteyiz..." dedi bir çırpıda ve nefes almaksızın...

Son duruşmada söylenmesi gerekenlerdi... Fakat Maf'ın yeğeninin bu oturumda serbest bırakılmasında yararı olur düşüncesiyle bu duruşmada sunmuştu.

Devletin avukatındaydı söz sırası. Yanındaki yargı üyesi ile bir şeyler fısıldaştılar. Ber, kendisinin de avukat olduğunu düşünerek içselinde karşılaştırma yaptı. Üç metre yüksekte olan devletin avukatı kendisinden konum olarak da yüksekti, fısıldaşma serbestisi vardı. Ama o devleti temsil ederken kendisi bireyi temsil ediyordu. Güç anlamında aşırı fark vardı ve yukarda durması duruma uygundu.

Devlet avukatı; "Kanıtların yeterince toplanmadığından, suçun vasıf ve mahiyetine, dosya kapsamına göre tutuklunun tutukluluk halinin devamına; SahFail'in ise, yargıyı aldatmaya yönelik beyanları nedeniyle bu suçtan ayrıca tutuklanmasını talep etti."

Yargı grubu; başkan dahil, oy çokluğuyla devletin avukatının isteğine göre karar verdi. Sabıka belgelerinin gelmemiş olması nedeniyle yirmi dokuz gün sonraya duruşma bırakılmıştı.

Maf'ın organizasyonu başarısız olmuştu.

Ber'in beklentisinin aksine bir karardı.

Med'in altın sarısı yazılarında belirttiği tahminler doğrulanmıştı.

Ber, yargı habercisi tarafından kendisine verilen ve çok kullanıl-maktan işlevini yitirmiş karbon kağıdının altındaki çoğu silik çıkmış yazılar içeren duruşma tutanağını alarak kös kös duruşma salonunu terk etti. Yapabileceği bir şey kalmamıştı. Bir oy farkıyla Maf'ın yeğeninin serbest bırakılması gerçekleşmemişti.

Dışarıda kendisini bekleyen Sağkol'a, fazladan bir açıklama yapmasına, gerek yoktu. Çünkü; izleyici locasında oda vardı. Olanları izlemiş olmalıydı. Onla tokalaştıktan sonra tek başına ofisinin yolunu tuttu.

***

Ber, Ofis de kendisini bekleyen birkaç müşteriyle görüşüp onları uğurladıktan sonra, yakınlarındaki lokantadan istetmiş oldukları birerden iki porsiyon pilavlı döner, salata ve ayranı, Mus ile karşılıklı iştahla bitirdiler... Mer kentinde bulunan ve yanında staj yaptığı avukat Artsa'nın notu nedeniyle onu arayarak muhabbet ettiler. Birbirleriyle uzun zamandır konuşmamışlardı. Bu eksikliklerini azda olsa telefonla karşıladılar.

Kapanan telefonun zili gecikmeksizin çaldı. Maf'ın telefonda olduğunu Mus'un bildirmesi üzerine ahizeyi kaldırdı. Oturumun sonunda yeğeninin bırakılmamasına neden olanlara duyduğu öfkeyi, kendisini de katarak bağıra bağıra söyledi. Ber'in oturumda gerekli eforu, shov'u göstermediğini, gerekli bağlantıların yapılmış olmasına rağmen bu olumsuz sonucun kendisi için acı bir sürpriz olduğunu belirtti.

Ber, "Ben savunmayı gereğince yaptığımı sanıyorum," diyerek kısa kesti. İlişkinin olumsuzlanmaması anlamında; "Yine de bundan sonra daha fazla efor sarf edeceğine..." dair söz verdi...

Kapatılan telefon sonrası, oturduğu yerden ayaklarını yukarıya kaldırarak, masaya koydu. Yorulmuştu. Sigara yaktı. Mus'un getirdiği sıcak çaydan üst üste yudumlar aldı. Çay iyi gelmişti kendisine...Öylece yarım saat kaldı. Ta ki; çalan telefon zili sonrası Mus'un;" Markız telefonda, " deyişine kadar.

Evet, telefondaki Markız'dı ve sesi umut vericiydi.

Yorgunluğun üzerinden uçup gittiğini hissetti. Evde kahve içişlerinden sonra geçen süre içinde telefonla birbirleriyle konuşmaları olmuştu. Markette anlık yüz yüze bazense çeyrek dakika sınırlı izinlerle market bitişiğinde olan pastanede muhabbet edebilmişlerdi. Teklif içerikli yemek davetlerini Markız hep geri çevirmişti, şimdiye kadar.

Bu kez kabul ediyordu. Hala teklifinin geçerli olup olmadığını soruyordu. Bu akşam için müsait olduğunu belirtiyordu. Ber, doğal olarak kabul etti. Bir eli kanda olsa bile böyle bir teklifi ret etmeyecekti. Yaşamı boyunca ilk kez bu kadar yoğun seviniyordu.... Markız, "Yemeği dışarıda..." demiş, "Kahveyi senin evde içeriz. Falıma bakarsın," diye çapkın bir kahkahada eklemişti...

***

Akşamın olmasına sayılı az saatler olmasına rağmen Ber’e günler kadar uzun gelmişti.

Nihayet gelen akşamın hafif karanlığı içini ve ofisini aydınlattı. Evet Markız söz verdiği vakitte ofisine gelmişti.

Markız, bir başka güzel görünüyordu bu akşam.

Kısa süren konuşmalardan sonra birlikte kararlaştırdıkları restorana doğru yola çıktılar.

Gittikleri restoran kentin orta halli insanlarına hitap eden bir yerdi.

Şef garson nereye oturursanız oturun tarzında eliyle boş masaların bulunduğu yerleri işaret etti.

Markız’ın uygun bulduğu en köşedeki masaya oturdular.

Şef garson kendilerine nefes alma, etrafı tanıma fırsatı vermedi. Mönü listesi uzatmadan hazırda olanları çabucak ezbere sıraladı.

Markız, içecek olarak kırmızı şarap istedi. Yiyecek siparişlerini ise Ber’in zevkine havale etti.

Ber, masanın mezelerle, daha sonra karışık ızgaralarla donatılmasını istedi. İçecek olarak da "Markız’ın istediğinden olsun,"dedi .

Markız’ın güzelliğini, onu rahatsız etmemeye çabalayarak seyrediyordu Ber.

Hafif bir esinti de neredeyse telleri birbirinden ayrılıp sayılabilecek kadar ince ve ayrık düz ve uzun siyah saçları, küçücük burnu, anlamlı ve masum

bakışları, Brezilya’lı kadınlardan biraz daha açık ten rengi, hafif gülümser yüz ifadesi, sorulara verdiği doğal cilveli mimiksel tepkileri, uzun zarif elleri, dışardan sırıtmayan tipine uygun ölçüde olduğu dışardan da anlaşılan göğüsleri...

Siyah renkli uzun elbisesi güzelliğini daha fazla ön plana çıkarıyordu... Ad kentinde öğrendiği ve bu tür güzellikleri anlatmak için kullanılan “Tanrı, boş vaktinde yaratmış...” deyişini anımsadı. Bu deyiş Markız’la örtüşüyordu...

Bu kadar güzel ve hoş bir kızla ilk kez yemeğe çıkmıştı. Genelde her insana iyi kısmet hayatında bir kez gelirdi... Böyle tatlı biriyle gelecek yaşamında bir kez daha karşılaşamayabilirdi...

Ber’in, "Dur-Al Marketindeki alışverişlerinin asıl amacının özellikle kendisini görmek için...” olduğunu belirtmesi Markız’ın hoşuna gitmişti.

"Markete gelen müşterilerin çoğunu tanırız," dedi. "Özellikli olanların ise boş vakitlerde dedikodusunu aramızda yaparız. Tüm çalışanlar, senin pek yakışıklı olmasan da kibar, gizemli, sempatik hoşa giden bir insan olduğunda hem fikirler." Eliyle ağzını kapatarak güldü." "Ayrıca bana karşı bakışların ürünler konusunda bana çok soru sormandan anlam çıkarmaya çalışıyorlar... Haberin olsun!"

Dikkatlerin üzerinde yoğunlaşmasına karşı sıkılgan tepkide olmasına rağmen, Markız’ın söylediklerinden pek hoşlanmıştı. Belki de cümlenin içeriğinde Markız’ın kendisiyle ilgili düşünceleri konusunda olumlu ipuçları vermesi ve bunların da hoşa gidecek nitelikte olmasındandı.

Ber, boşalan şarap bardağını eliyle havada tutup garsonun görmesini sağladı.

Doldurulan şaraptan bir yudum aldı. "Markız!..." diye seslendi.

Markız devamını beklerken, Ber, nasıl bir cümle kurması gerektiğini düşünüyordu. "İlk gördüğümden beri senden çok hoşlandığımı bilmeni istiyorum..." Klasikti, fakat yeterliydi.

Duygu ifadesinin mutlaka süslü olması gerektiği yönünde oluşmuş geleneksel katı bir kuralı yoktu. Bu yönde bir yasa da yoktu. İçseli, karşı tarafa iletmek yeterliydi. Ber, başarmıştı ve karşı tepkiyi bekliyordu. Reddedilmeye tahammülü yoktu. Reddedileceğini bildiği durumlarda teklif etmeme alışkanlığı vardı.

Geçmişinde kabul edileceğine kesin gözüyle baktığı bazı istemlerinin, muhataplarınca olumlu yanıtlanmaması nedeniyle yaşadığı hayal kırıklıkları kendisini çekinceli bir yapıya dönüştürmüştü. Bu tür durumlarda algılamalarında hata yaptığına inanmıştı. İçsel gelişimi, bunun her zaman doğru olmadığını kavramıştı. Kişinin içinde bulunduğu psikolojik atmosferi, bireysel kuralları, kaprissel yapıları, bir şeyler elde etme art niyeti, toplumsal baskılar, yanlış anlaşılma kuşkusu gibi bir çok faktörlerde etkiliyordu; içsel yapı zıddına dışsal tepkide bulunma davranışını.

Kendisinin ona karşı beslediği duyguların benzerini Markız'ın da taşıdığını duyumsuyordu. Ya o da bazıları gibi bir şekilde içselini kendisi-ne yansıtmazsa... Şimdiye kadar gelişen ilişkiler bunun olmaması gerekti-ğini söylüyordu. Buna rağmen her birey ayrı bir dünyaydı ve sürekli bilinmeyeni barındırırdı. Her keşif, keşfi gereken başka bilinmeyenlere açılan bir kapıydı.

Gözlerini Ber'den kaçırarak, "Galiba ben de sana karşı boş değilim," dedi Markız.

Kısa fakat mutlu bir sessizlik yaşadılar. Bu sürede çalınmakta olan dönemin hit parçasına da kulak verdiler.

Aralarındaki suskunluğu Markız bozdu, "Ne harika bir parça yapmışlar değil mi?" diye sordu. Sessizliğin uzaması sıcaklığı azaltmamalıydı...

"Evet!... Güzel!... " diye yanıtladı Ber. " Fakat bu ezgi bana hiç yabancı gelmiyor... Sanki daha önceden... Evet! Evet!... Küçüklüğümde radyodan sürekli dinlediğim bir parçaya çok benziyor... Hatta annem bu parçayı çok severdi, radyoda her çalınışında eşlik ederdi."

"Yanlış hatırlıyor olabilirsin!" dedi, incitmeyecek yumuşak bir ses tonuyla. "Söz, beste sahibinin SahSan'a ait olduğunu, video klipinin

altındaki yazıdan okumuştum."

"Yanlış anımsıyor, olabilirim," diyerek tartışmayı sonlandırdı Ber.

Boşları toplayan garson, "Bir emriniz var mı?" diye sordu.

Berde Markız'a, bir isteği olup olmadığını sordu.

"Teşekkür ediyorum, her şey çok güzeldi," diye yanıtladı.

"Kahve içer misiniz?" teklifini bu kez getirdi garson. "İşletmemizin ikramı..."

Markız ile Ber, birbirlerine gülümseyerek baktılar. Kahve Ber'in evinde içilecekti. Burada içmenin bir anlamı yoktu.

Gelen hesabı Ber ödedi.

Şimdi, Markız'ın yaktığı sigaranın bitmesi bekleniyordu.

Aniden dışarıdan gelen siren sesleri duyuldu... Kesik kesik gelen siren sesleriyle; restoran da hareketlilik başlamıştı.

İşletmenin tek telefonunu kullanmak için bir kaç kişi sıraya dizildi. Diğer bir kaç masada bulunanlar da çabucak toparlanıp, çıkış kapısına yakın konumlandırılmış masada bulunan kasiyere ayaküstü hesap ödeyip hızla dışarı fırladılar.

Son günlerde yazılı ve görsel basında anlatılan ve bazı resmi dairelerin duvarlarına yapıştırılmış, "kesik kesik siren sesi," tanımlı tehlike sinyali işaretiydi bu.

Markız yanan sigarasını söndürdü. Şaşkın ve korku dolu gözlerle Ber'e bakıyordu...

Ber'de benzer korkular içindeydi. Ama dışsalına yansıtmamaya çabalıyordu. Aksi halde Markız'ın panik durumunu artıracağını tahmin edebiliyordu. Bir de gelenekselleşen ve yansımasını filmlerde sürekli bulan bayan yanındaki koruyucu, soğukkanlı bay tipini oynamalıydı.

Onlarda genele uydular, dışarı çıktılar.

Aniden caddenin lambaları sırasıyla söndü sanki. Elektrik kesilmişti.

Taşıt sesleri, korna sesleri, bağırışlar, haykırışlar karanlığa hakim olan seslerdi. İnsanlar birbirlerini neredeyse ezerek ilerliyorlardı. Varmak istedikleri yerde kendilerini bekleyenleri vardı, ilgilenmeliydiler. Çoğunluğu ise en güvenli yerin evleri olduğu düşüncesiyle hareket ediyordu.

Otobüsler, minibüsler, ticari taksiler yolcu almadan uzaklaşıyorlardı. Bazı kişiler taşıtların kendilerini almaları için neredeyse tekerleklerinin altına atılacak hareketler yaparak sürücüleri etkilemeye çabalıyorlardı.

Kesik siren sesleri hala duyuluyor ve kulaklarda yankılanıyordu. Bu ses, sıra dışı görüntüyü daha çok gerginleştiriyordu. İnsanların ve taşıtların çıkardığı seslerle karışan siren sesleri; gerilim filmlerinde ki arka fon müziği gibiydi. Bir kat daha korkuyu ve endişeyi artırıyor, paniği pompalıyor, kalp çarpıntılarını yükseltiyordu.

Markız'ın titrek ellerini tutarak yakın mesafeli minibüs, dolmuş, taksi duraklarında gidiş gelişleri yaşıyor ve yaşatıyordu.

Sonuçsuz kalması nedeniyle yola çıkarak diğer yayalar gibi geçmekte olan her taşıta el sallamaya başladılar.

Zincirleme giden araçların trafik sıkışıklığı nedeniyle durmasından yararlanarak birkaçının kapılarını açmaya çalıştı Ber. Kapılar kilitliy-diler...

Normal günlerde bu davranışı mümkün değil yapmazdı... Kendisine yediremezdi...

Normal günlerde bu davranışa muhatap olan taşıtın sürücüsü bu kadar sessiz kalmazdı... Ad kentinde bu davranış sonucunda, eylemde bulunan ile eyleme muhatap olanlardan biri mutlaka bir zarar görürdü.

Güvenlik Ekip arabalarının hoparlöründen "Panik yapmayın!... Sakin olun!..." anonsları duyuluyordu. "Herkes önceden duyurulan tedbirleri

alsın!..."

Civarda başında gaz maskesi takmış bir Allah'ın kulu yoktu. Birinin panik hareketlerinden kaynaklı dirsek vuruşu nedeniyle burnu kanayan bir yurttaşın burnuna dayadığı mendil dışında, yüzünü, ağzını, burnunu kapatan da yoktu.

Yaşlı bir adam, yere yığılmış yaşlı eşini, koltuk altlarından tutmuş ayağa kaldırmaya çalışıyordu. "Kalk Hanım!..." diyordu. "Şimdi bayılmanın sırası değil!... Çocuklar merak eder!..."

Küçük bir çocuk, elinden çekiştirerek götüren babasına; "Baba!... Saddam'ın füzesi ne zaman düşecek?" diye sordu.

"Kepenkleri de kapat oğlum!..." diyordu kuruyemişçi, dükkanını kilitlemeye çalışan çırağına. "Tantanadan camları indirmesinler... Yağma falan olabilir..."

Birleşik devletin, yakınlarda bulunan 2.BD.Ad Kenti üssünden havalanmış jetlerinin gökyüzü karanlığında ufak ön ışıkları görünüyor, kulak tırmalayıcı gürültüsü duyuluyordu. Savaş uçakları karanlıktaydı, görünmüyordu.

"Ber Bey!..." diye bir ses duydu. Kulak kabarttı. Kendisine sesleniliyordu...

Aynı sesin sahibi, "Atla!... Atla!..." diye bağırıyordu.

Çevresine baktı. Önünde duran aracın ön kapısını yarıya kadar açarak uzanan başı tanımıştı. Bu apartmanları altında bulunan küçük marketin sahibiydi.

Ber, ikiletmedi. Hemen ön koltuğa kuruldu. Aniden geri indi... Markız'ı unutmuştu. Ön kapıyı kapadı. Arka kapıyı açtı. Markız'ın binmesini sağladıktan sonra yanına kuruldu. Şimdi özür dilemek için uygun zaman değildi. Olan kitlesel panikten Ber'de payına düşeni almıştı.

Evlerine varmak isteyenler... Başka kentlere kaçmak isteyenler... Yolda çarpışma nedeniyle trafiği aksatan araçlar...

Araç trafiği önündeki engeller sürücülerin ve yolcuların bedensel gücüyle aşılıyordu. Yolda kalmış taşıtlar yolun kenarına savrularak atılıyordu, sanki...

Trafik sıkışıklığı nedeniyle yirmi dakikalık yolu ancak bir buçuk saatte alabilmişlerdi.

Ber ile Markız'ın evlerine giden yolların kesiştiği çatalda "Beni eve bırakır mısınız?" ricasında bulundu Markız.

Ber'in hoşnut olmadığı bir ricaydı. Ama ısrar yararsızdı. Hem, "Kasap et derdinde; koyun can derdinde," atasözüne muhatap olmak istemiyordu.

Markız'ın evinin önünde birbirlerine vedalaşmak için sarıldıklarında; "Bir başka zaman," diye fısıldadı Markız. "Ölmezsek... Tanrı'nın günü çok!"

Ber, evine varıncaya kadar "Körfez krizini," ortaya çıkaranlara lanet okudu, beddua etti.

"Lanet olsun!...."

"Lanet olsun!...."

"Lanet olsun!...."

"Efendim?..." diyen sürücü konumundaki market sahibine:

"Siz olmasaydınız bu akşam bayağı problem yaşayacaktık." dedi Ber. "Çok teşekkür ediyorum."

***

İlk kez bu kadar gürültülü konuşmaları dairesinin bulunduğu katta duyuyordu. Önceleri ölü sessizliğinin hakim olduğu apartman sakinleri, füze telaşıyla televizyonda izlediklerini birbirlerine yorumluyorlardı galiba. Her yorumun karşısında zıddı yorum yapacak birileri bulunurdu. Bu yapı uğultuların daha çok artmasına neden oluyordu.

Ber, dairesine girer girmez açıkta olan tüm pencereleri ve kapıları sıkıca kapadı. Saddam'ın kimyasal veya biyolojik başlıklı füzelerinin kente düşmesi halinde sızıntıyı azaltıcı bir önlem olarak hareket etmişti.

Hava sıcaklığı, aşırı nem, füze korkusu kendisini aşırı terleten öğelerdendi. Dayanamadı... En azından birini açmalıydı. Tehlike sinyali tekrar aldığında bir pencereyi kapatmak kolay olacaktı...

Duşunu almak için banyoya doğru yöneldi. Gelecek dakikaların neyi tecelli ettireceği belirsizdi. Yıkanmak için su bulamama riski de gerçekleşebilirdi. Duşunu tam bir keselenmeli yıkanmaya dönüştürdü. Böylece, beden kirlenmesi daha geç gerçekleşecekti.

Duştan sonra büyük bir poşetin içine yiyecek maddeleri, dünden kalan ekmeği, bir şişe suyu rast gele koyup, banyodaki askılığa astı. Dairede sığınak olarak kullanabileceği en uygun yerin banyo olduğunu televizyonda boy gösteren uzmanlardan dinlemişti.

Kanepeye uzanarak bir sigara yaktı. Bedenini gerdi. Bir arkadaşının dediğini anımsadı; "Gerinmek yarı boşalımdır."

Her gerindiğinde bu sözü anımsamak zorunda mıydı? Bu sözü arkadaşının komik yüzüyle beraber hatırlar gülerdi... Bu kez sadece gülümseyebildi.

Önceden evlerinde kaldığı amcası ve birkaç akrabasını telefonla arayarak durumlarını sordu. Duruma uygun gerginliği onlarda yaşıyordu...

Telefonu kapadı. Boğazı kurumuştu, bir şeyler içmeliydi. Ama, içeceği alkolsüz olmalıydı. Markız'la birlikte içtiği üç kadeh şaraptan tam sarhoş olmamıştı. Üzerine cila çekip kendinden geçmesinin bir alemi yoktu. Uyanık ve ayık olmalıydı.

Telefon zili ikinci kez çaldığında ancak ahizeye ulaşabildi.

Bu saatte arayan kim di?...

Ses, Med’in sesiydi... "Ben, Med!"

Onun, Ber üzerinde korku, gizem, heyecan uyandırıcı bir etkisi olmuştu. Med’in doğal yumuşak sesinde bu kez sert bir ton hissediliyordu. "Görüşmeyeli epey zaman geçti..." dedi. "Nasılsın?... Bu arada neler yaptın?"

Ber, "Bir sen eksiktin!..." dedi hayıflanarak.

"Rahatsız ediyorsam, kapatabilirim..."

"Geçen gecelerin birinde yatak odamın duvarında bir yazı görür gibi olmuştum. Altında senin adın yazılıydı. Halüsinasyon görmeme neden oluyorsun!..."

"Daktilo sesini unutuyorsun!..."

Ber apışıp kalmıştı. Ona anlatmadığı bir şeyi; sesin daktilo tuşlarının çıkardığı sesler olduğunu belirtmesi karşısında duraksadı.

"Sen!... Yoksa.... Şey-tan-mı-sın?..." sorusu iradesi dışında ağzından döküldü.

"Şeytanca işler yapan şeytan olur," dedi Med. " Sana karşı şeytanca bir eylemim olmadı ve olmayacakta..."

"Olağandışı yeteneklerin var...."

"Bu tür yeteneklerin sadece Şeytanlarda olabileceğine dair bir kural yok." dedi, Med ve ekledi;"Çoğunlukla onlarda olsa bile..."

"O yazılarınla beni ürküttün... Korkuttun... Bana zarar verdin."

"Bunu hak etmiştin."

"Neden?"

"Telefonun fişini çekmeyecektin!"

"İstediğimle konuşma veya konuşmama özgürlüğüne sahibim."

"Bazı özgürlüklerinden bana karşı fedakarlıkta bulunmalısın."

"Hiç sanmıyorum!..."

"Sen bilirsin. Ben de farklı yollar deneme özgürlüğümü kullanacağım."

Küçüklüğünde büyüklerin anlattığı efsaneleri, okuduğu bazı öyküleri anımsadı. Bunlar; Olağanüstü yetenekte olan cinler, şeytanlar gibi bazı varlıkların insanları kendilerine esir ederek, onlardan yararlandıkları ve kullandıkları içerikliydi genelde... Sesini yükselterek; "Esirin olmayacağım!" diye bağırdı. Bağırtısı kendisini cesaretlendirmişti. "Beni rahat bıraaakk!..."

Med, olanca yumuşaklığıyla. "Ber, Lütfen!.. " dedi. "Bazı karşılıklarım espriseldi. Yoksa senin bireysel özgürlüğüne saygım var." Sesinde duygusal bir ton değişimi sağlayarak, "Madem istemiyorsun seni artık hiç rahatsız etmeyeceğim."

Ber, bu yaklaşıma karşı önceki sertliğinden dolayı kendisine kızdı. Görüşme kendi isteğine bırakılmıştı. Bu kez ne diyeceğini bilemiyordu. ‘Sırlarla dolu, olağanüstü yetenekleri olan biriyle bağlantıyı koparmak?...’ yarar ve zararını düşündü. Bir karara varamadı.

"Füzeler kadar korkutmuyorum en azından!" dedi alaycı bir yaklaşımla Med.

Ber, telefonu kapatmadığı gibi bir yanıtta vermiyordu. Sessizlik girdabındaydı.

"Ayrıca; Füzelerden korkmana gerek yok." dedi Med. "Bu kez Sodgom ülkesine özelde Ad Kentine bir saldırı olmayacak... Senaryo böyle düzenlenmiş..."

Med’in kendisine ait olduğunu belirttiği altın sarısı yazılarda Maf’ın yeğeninin duruşma günü ile serbest bırakılmayacağı belirtilmişti. Bu iddialı yazıda geçen tahminler doğru çıkmıştı. Ayrıca ilk telefon görüşmelerinde üzerinde bir şey olmadığı, ev ortamı, hatta içtiği sigaranın cinsi, yanık olduğu ve bulunduğu küllüğün rengi gibi birçok ayrıntıyı görür gibi anlatmıştı kendisine. Uyandırma servisine not bırakanında kendisi olduğunu belirtmişti. Peki telefonun fişi?... Bu konuda daha fazla yoğunlaşmak istemedi. Mantık ağları dağılabilirdi...

Çocukluğunun geçtiği El kentinde, çevrede büyücülüğü ve kahinliğiyle nam salmış Hocanım isimli kadını anımsadı. Bir kez annesi onun yanına götürmüştü kendisini. Annesinin amacı; geceleri gördüğü kabuslarından, korkularından kurtulması için kurşun döktürmek ve ayrıca, geleceği konusunda kehanette bulunmasını istemekti.

Başının üzerinde tutulan alüminyum tabağın içine dökülen kurşun sonrası ufak bir tasın içine koyduğu suyu incelemişti Hocanım... Bir süre hiç konuşmamıştı. Gözlerinden dökülen birkaç gözyaşı su dolu tasın içine damlamıştı. Sonra Ber’e sarılarak öpmüş, hıçkıra hıçkıra ağlamıştı.

Kendisini oda dışına göndermişler, annesiyle hocanım kendi aralarında fısıldaşarak konuşmuşlardı. Kulağını kapıya dayamışsa da bir şey anlayamamıştı.

Yolda birlikte giderlerken annesine ne fısıldaştıklarını anlatması için çok zorlamıştı. Annesinin; ‘çok sıkıntı çekeceğini, buna rağmen Hukuk fakültesini bitirip Avukat olacağını, on üç yıl bu mesleği sürdüreceğini,’ Hocanım’ın anlattığını söylemesi Ber’i tatmin etmemişti. Bunun için kendisini oda dışına çıkarmaları gereksizdi. Daha fazlası olmalıydı...

‘Sonra ne dedi?’ diye sorusunu yenilemişti. Annesi sadece nemli gözlerle gözlerine bakmış, yanıt vermemişti. Ondan sonraki günlerde ısrarlı sorusuna yine yanıt alamamıştı. Mutlaka kendisinin duymaması gereken özel bir şey olduğu, ısrarının yararsız olduğu kanısına vardıktan sonra bir daha sormamıştı annesine...

Hocanım’dan nakleden annesinin belirttiği ‘Sıkıntı çekme...’, ‘Hukuk Fakültesini bitirme...", "Avukat olma..." kehanetleri gerçekleşmişti.

Hocanım ile annesinin kendisini aydınlatmadığı fakat nemli gözlerle suskun kaldıkları kısmı merak ediyordu... Kendi kendisine "Saçmalama!" dedi içinden. "Okumuş adamsın!... Hocanım, zamanında atmış, tutmuş... Gelecek ancak yaşandıkça öğrenilir." Ber, buna rağmen bölük pörçük de olsa Med’inde gelecek konusunda duyumsamaları olabileceğine inanmaktan kendisini alamıyordu... 'Onun altıncı hissinin çok güçlü olduğu," sonucunu kabullenerek içsel tartışmasını sona erdirdi.

Med’e; görüşmeyi devam ettirme doğrultusundaki olumlu yanıtı doğrudan vermek istemedi. Ani kıvırışlardan hoşlanmıyordu.

"Füze atılmayacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu. Birden hatırına gelen soruyu da ekledi. "Ad kentinde bulunmuyorsun, galiba... Bu kadar rahat olduğuna göre..."

"Bende Ad kentinde ikamet ediyorum," diyerek merakını giderdi, Ber’in. "Tüm dünya ülkelerinde gelecek düzenleme raporlarıyla önceden düzenlenir." dedikten sonra kısa bir sessizlik yaşandı. "Düzenleme raporu sana yabancı gelebilir; ileride gerçekleşmesi istenen her şeyin önceden senaryo halinde düzenlenmesi ve adım adım uygulanması anlamında düşünebilirsin... Toplumda kullanılan 'Gizli El' 'Derin Devlet' 'Egemen Güçler' 'Fiili Baskın Güçler' gibi kavramlara yakın bir anlam taşıyor fakat daha çok kapsayıcı."

Ber, hukukçu mantığına aykırı gelen senaryo, rapor kavramının benzeş kullanılmasına itiraz etti. "Rapor, oluşmuş olan şeyler üzerinde yapılan incelemeyi kapsıyor, senaryo da olmamışla ilgili değil mi?"

"Kültürüne hayranım," dedi Med. Ses tonunda alaycılık yoktu. "Ama ‘kesin olacak şey olmuş gibidir.’ özdeyişini hatırlatmam gerekiyor. Düzenleme grubu senaristleri, senaryolarını genelde gerçekleştirdikleri için rapor kavramını kullanıyorlar."

"Bu kadar bilgiye nasıl sahip olabiliyorsun? Artı, bu bilgilerin gerçekliğinden bu kadar emin olmanı da garipsiyorum..." Derin bir soluk alıp verdikten sonra devam etti Ber.. "Sen de bir kısım insanlar gibi komplo teorileriyle mi uğraşıyorsun?"

"Bunların yanıtını ileride bir şekilde alacaksın." dedi Med. Sesi, kendinden emin ve güven vericiydi.

"Üst düzey ajanlar bile bu kadar kesin konuşmazken... Sen!"

"Ben ajan filan değilim Ber!" diyerek araya girdi. Sesi hafif kızgındı. "Duyu ötesi algılamalarımla edindiğim bilgilerden sana sunuşlarda bulunuyorum."

Ber, onun kabullerine uygun olarak konuşmaya devam etmesinin daha uygun olacağını düşündü. "Peki senin sözünü ettiğin Düzenleme grubu hakkında bilgi verebilir misin?... Bu kavram da; soyut bir kavram."

"Yoğunlukla etkili üyeleri Birleşik Devlette... Bunlar genelde çıkar gruplarının en üst düzey bireylerinden oluşma... Başka ülkelerde de, o ülkenin yurttaşlarından kurulu alt düzenleme grupları var... Örgütlen-meleri o kadar ayrıntılı ki; küçük bir ülkenin, küçük bir köyünde bulunan bireyin geleceğini bile bir şekilde düzenleyebiliyorlar..."

"Sizin önceki anlatımınıza göre Körfez krizi'de bir senaryo.. Her neyse, rapor..."

"Aynen öyle..." diye yanıtladı, Med.

"Unutmayın ki, Saddam'ın, Kuveyt'i işgal etmesi dolayısıyla uluslararası hukuk kurallarına aykırı davranmış olması nedeniyle 'Çok Uluslu Devlet Gücü" hukuk kurallarının uygulanması anlamında fiziki tepkide bulundu. "

Med, hayret dolu bir sesle "Senden daha değişik çıkarımlar bekliyordum," dedi. " Saddam, her nasılsa Düzenleyici Grubunun verdiği güvence ile Kuveyt'i işgal etmişti. Tabi ki aynı grup bu kez Saddam'ın aleyhine çalışıyor görüntüsü verdi. Sonuçta; Doğunun geleneksel yapısında bulunan 'Dışarıdaki düşmana karşı yek vücut olma, içteki düşmanlıkları unutma' gibi duyguları sömüren lider, sallanmakta olan yerini daha da sağlamlaştırma konumuna girdi. Zarar gören halklar ve bireyler oldu. Uluslararası Hukuk Uygulayıcısı olarak sözünü ettiğin birliğin asıl adının da "Tek Ulus Etkin Çok Uluslu Devlet,' olduğunu anımsatmama bilmiyorum gerek var mı?..." Yanıt beklemiyordu. Devam etti. "Saddam'ın,

Kuveyt'i işgalinden önce Halepçe'de çocuklar, yaşlılar, kadınlar dahil binlerce insanın kimyasal, biyolojik gazlarla öldürmesi dehşeti karşısında ancak korku filmi izleyicisi kadar etkilenip çenelerini kaşıyanların uluslararası hukuka bağlılıklarından şüphe etmek gerekiyor sanırım. Kural ve değerleri yararlarına kullanmak için var ederler, gerektiğinde askıya alırlar veya geri alırlar..."

Ber'den tepki bekledi. Gelmeyince konuyu değiştirdi, "Neyse bunlar uzun konular..." dedi. "Bu akşam körfez krizine en çok sinirlenenlerden biri sen oldun, sanırım!"

"Evet! Ben oldum!... " diye yanıtladı Ber. "Nedenini biliyor musun?..." Nedenini bilip bilmediğini merak ediyordu, bunu da bilirse pes diyecekti.

"Markız'la kahve içmeler ve sonrası malum olan şeylerden mahrum kalma..."

"Pes doğrusu... " dedi. "Pes!... Hala senin çok yakınlarımdan birinden bilgi aldığını düşünüyorum," dedi Ber. "Ama, bu kadar bilgi sahibi olmanız garip."

"Eeee!..."

"Şaşırıyorum."

"Markız'la çıkmana da ben şaşırıyorum!"

"Dünya tatlısı biri..." dedi Ber. "En azından benim için öyle."

" Markız yüzünden birkaç sorun yaşayacaksın."

"Ne gibi?"

"Ayrıntıya giremem... Sadece bir uyarıda bulunmak istedim."

"Ortaya bir şey attığında açıklamasını da sun!" dedi Ber. Kızmıştı. Duygusal hisler beslediği Markız'ın karalanmasına tahammül edemeyecekti. "Kıskanıyor musun yoksa?" dedi gülerek Saldırı ve kışkırtıcı

yoğunlukta bir soruydu. "Bazı tahminlerinin tutması tüm olacakları kesin bilebileceğin anlamına da gelmez.."

"Onda kıskanabileceğim hiç bir özellik yok," diyen Med, Ber'in geleceği kesin olan tepkisini beklemeden telefonu kapadı.

Ber, kapanan telefonun ardından ağzına gelen bildiği tüm kırmızı noktalı küfürleri savurdu.

***

8

Sıcak gün... Güneş; yüksek oranda nemli havayla, insan vücudunu ıslak kavuruyor, terletiyor. Aslında bedenlerden çıkan bildik saf ter değildi. Sanki vücudun deri altı yağı, terle ve havadan etkili nemle yoğunlaşarak akıyordu. Yağlı ve kaşıntı vericiydi. Bu karma salgı; Ad kenti insanının giysisiyle bedenini tutkal gibi birbirine yapıştırıyordu. Kentin yaz mevsiminin özelliğiydi bu...

Kuru iklime sahip bölgelerden gelenler için bu kentin insanlarından duyumsadıkları garip kokuya bir kaç haftalık sürede alışmaları ve aynı akıbete uğramaları nedeniyle bu algı yok oluyordu.

Has, Hüs, Bes ve Kur isimli onüç, on altı yaşlarında gösteren dört kişi ikamet ettikleri Beylo adlı gecekondu mahallesinden uzaklarda Ad kentinin

en seçkin mahallesi Kerbe’nin gözde bulvarında yorulan bacaklarıyla yıkılmadan yürümeye çabalıyorlardı.

Ceplerindeki son parayla almış oldukları dört ekmek, ikiyüz elli gram beyaz peyniri; geri dönüş dolmuş parasını nasıl ödeyeceklerini düşünmeden boş kursaklarına indirmişlerdi...

Tümü, bu yorgun, bitap halleriyle, artık evlerine kadar yürüyemeyeceklerinin kesin kanısındaydılar..

“Aç kalsaydık!... Ekmek, peynir almasaydık!... Buna sen sebep oldun!...” karşılıklı suçlamaları bile birbirlerine yapmışlardı. .

Kaldırım taşlarına oturdular. Her sökükten sonra dikilmekten dikiş tutmayacak konuma gelmiş ayakkabılardan; ayaklarını özgürlüğe kavuşturdular.

Kaşınan ayaklarını ovaladılar... Yağlı ter; su işlevini görmüş, ovaladıkları bölümdeki kirli renk, ayaklarının nispeten beyaz bölümlerinin de kararmasına neden olmuştu.

Has, karşılarındaki binayı parmağıyla işaret ederek. "Bir gün zengin olursam," dedi. "Şu karşıdaki binaya benzer bir apartmanın en üst katında oturacağım. Ayağımı balkondan aşağı sallayıp, sigara tüttüreceğim... Ama izmarit değil ha!...".

Hüs, "Olum!" dedi, ‘ğ’siz, ‘Oğlum’u’... "Ben senin yerinde olsam soğuk su dolu leğene ayaklarımı koyardım."

Kur; "Ya bırakın bu hayalleri eve nasıl döneceğiz? " Lastik ayakkabıdan yer yer zedelenmiş ve şişmiş ayaklarını göstererek, "Ben bittim... Hiç yürüyecek halim kalmadı. Sokakta mı yatsak?... Ne yapsak?.. Akşam olacak!"

Bes, saçlarını kaşıyarak "Yav! Burada yatsak; güvenlik ekibi bizi hırsız diye karakola götürür..." dedi. "Ekip görmese mahallede oturanlar telefonla bizi ihbar eder inan ki!.."

Hüs, "Bisikletimiz bile yoh lo!..." dedi, yutkunarak. "Olsaydı binerdik, sallardık aşağıya doğru, yarım saatte evlerimize varırdık..."

Bes, "Sen sus! ‘Acıktım,’ dedin; bizi de acıktırdın... yoksa dolmuş parası cebimizde olacaktı, paşa paşa evde oturuyorduk şimdi." dedi.

Has, "Hadi dua edelim!..."dedi, hafif gülümseyerek. "Yerde para buluruz belkim."

Bu söz diğerlerinin acı acı gülmesine neden oldu. Sonra durgunlaştılar, sessizleştiler... Bulvardan geçen arabaların çıkardığı sesleri dinlemeye başladılar.

Hüs, "Yav! Ya, Saddam akşam bizim mahalleye füze atarsa?..." diye sordu.

Bes, "Yok, yav!.." dedi. Bilgiç tavırlar takınarak. "Kur’un babası bugün ikindiye kadar Beylo mahallesine atacak, demişti... Değil mi Kur’o?..."

Sorunun muhatabı Kur, başını öne eğmekle yetindi.

Has, "Yav, benim kafam yatmadı bu işe," dedi.

"Hangi işe?" diye açılım istedi, Hüs.

"Saddam’ın, Halepçe’ye attığı füzelerden Ad kentinde bulunan kürtlere de atacak denmişti," Yanıt beklemeden devamını getirdi. "Beylo mahallesi dışında bizim dili konuşanların yaşadığı başka mahallelerde var... Niye yalınız Beylo?"

"Olum!... Kur!... Cevap versene lo?..."

Kur, başı önüne eğik vaziyette istifini bozmamaya, renk vermemeye çalışıyordu.

Has, yerinden kalkarak Kur’un karşısına çömeldi. Yakasından tutarak sarstı onu. "Söyle lan?... Konuş lan?..."

"Beni dövmeyeceğinize söz verin!"

"Eeeeee!..." dedi diğer üç çocuk hep bir ağızdan.

Kur, zorunlu konuşacaktı. Şimdi konuşması daha yararınaydı. Kendilerinin öğrenmesi halinde daha çok sinirlenebilirlerdi. "Babam, böyle bir şey söylememişti. Yalan söyledim size..."

"Neden?"

"Neden?"

"Neden?"

"Neden mi?... Ben bu mahalleyi, ömrümde görmedim." dedi. Apartmanları gözleriyle tarayarak. "Kimse getirmiyordu beni buraya..." sözlerini tamamlayamadı. Has'ın tokadı suratında patladı. Kur ağlamaya başladı.

"Lan! Bize doğrusunu söyleseydin seni getirmeyecek miydik."

Bes, olgun rolü kaptı ortamdan."Olan olmuş yeter..." dedi.

Sessizliğe boğuldular yeniden.

Has, aniden yerinden kalktı canlanmış gibiydi. Koşar adımlarla karşı kaldırıma geçti.

Arkasından gelen "Nereye!" bağırtılarına kulak tıkadı.

Has, adımlarını sıklaştırarak tek başına yürümekte olan otuz

yaşlarında atletik yapılı kişinin yanına varmıştı.

Yürüyüş hızını düşürmeden ilerleyen adam, yanında biten Has'a "Ne var?... Ne istiyorsun?... sorularını ünlemli yöneltti.

Has "Abi! Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi, parmağını öğretmeninden söz hakkı isteyen bir öğrenci gibi kaldırarak.

Adam, elini en nazik tabirle "Çekil git!" gibisinden salladı.

"Amca!... Amca!..." diye seslendi, inatla Has. "Biz burada kaldık!... Yol paramız yok abi!..."

Adam cümle sonunu beklemeden bir tokat attı Has'a. Arkasından ikincisini yolladı diğer yanağa...

Kur, Bes bu görüntü karşısında koşar adım olay yerine vardılar. Nefes nefese kalmışlardı. "Amca! Niye vuruyorsun,"diyerek araya girdiler. Bu fayda etmedi. Ancak tokatlardan kendileri de nasiplen-mişlerdi.

Bes, adamın gücü ve görüntüsü karşısında gerekli ve yeterli yanıtı veremeyeceklerini anlamakta gecikmedi. Cebindeki çakı bıçağını çıkararak korkutma amacıyla; adamla kendisi arasında bulunan boşluğa rast gele sallamaya başladı. "Amca!" diyordu bu arada. "Valla seni bıçaklarım! Vurma bize!... " Ses titrekti. Fakat korkunun verdiği etkiyle oluşmuş cesaret içerikliydi.

Bu duruş ve hareket adamın geri çekilmesini sağlamıştı.

Has, "Hadi kaçalım! "diye bağırdı.

Geç söylenmiş bir uyarıydı.

Güvenlik ekip otosunun yanlarında acı bir fren yaparak durduğunu fark ettiler. Üçünün de gözleri korku doluydu ve sonuna kadar açılmıştı.

Otodan inen görevlilerden biri sorması gereken soruyu yöneltti, "Burada neler oluyor?..."

Adam, önce atıldı. "Ben Yalşik!..." diyerek önce kendisini tanıttı. "Bu çocuklar benden zorla para almaya çalışıyorlardı. Onlara karşı koymak zorunda kaldım..." Has'ın burnundan akan kanı seyrederek, "Yetişmeseydiniz beni bıçaklayacaklardı..."dedi.

Güvenlik görevlilerinden biri, "Doğru mu, çocuklar?" diye sordu. Çocukların yanıtını beklemelerine gerek yoktu. 'Söz Uçar, yazı Kalır...' Sözlü ifadelerin bir yararı yoktu. "Hadi dolmuşa binin," diyerek ekip

otosunu işaret etti. "Karakola gideceğiz. Orada anlatırsınız..." Yalşik, isimli kişiye dönerek, "Beyefendi sizinde ifadenizi almamız gerekiyor. Lütfen, sizde bizimle geliniz!" dedi.

***

Ber’in heyecanla beklediği gün gelmişti... Bugün cumartesiydi. Özel bir gündü. Markız’la baş başa evde kalabileceği, uzun saatler onu bekliyordu. Etrafı toparlamış, sakal, bıyık tıraşı olmuş, yıkanmış, spor kıyafetlerini giyinmiş, parfüm sürünmüş, dişini fırçalamıştı. Kulağı kapı zilinde bekliyordu...

Beklenen zil geldi. Kapıyı açtığında umduğu kişi yerine kapıcı Kap bey’i gördü. "Bir isteği olup olmadığını," sordu, Kapıcı. Olumsuzlama anlamında başını salladı. Kapıyı kapatacağı anda asansör kapısının açıldığını ve Markız’ın çıktığını gördü.

Kapıcının inceleyici bakışları arasında Markız’ı içeri aldı.

Ber, bir tüm parayı "Çocuklarına bir şeyler alırsın" diyerek kapıcıya uzattı.

Kapıcı, bunun sus payı olduğunu anlayacak kadar gün görmüştü. Göz kırparak "Emrin olur," dedikten sonra asansör beklemeden merdivenlere yöneldi.

Markız oturmadan bekliyordu. Girişi hayal ettiği gibi gerçekleşmemişti. Olması gereken davranışı sergilemeleri gerekiyordu.

Ber, Markız’ı her iki yanağından öperek, "Hoş geldin," dedi.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Markız. ‘Hoş bulduk,’u kullanmadı, çok klasikleşmişti.

"Ayakta durma," dedi. Eliyle, boşlukta yarım dairelik bir çizim yaparak, "Ev senin, rahatına bak!”

Ber, ağzından dökülen "Ev senin, rahatına bak!" sözlerini çok banal buldu. İş verir tarzı mimiksel hareketlerle dükkanındaki eşyaları gösterip "Abla! Dükkan senin... " diyen tiple özdeşleştirdi kendisini.

Markız, salonu incelemişti. İzin isteyerek dairenin tüm bölümlerini de dolaştı. "Ber! bir bekar evi için hem lüks, hem de çok temiz," dedi tatlı gülümsemesiyle. "Sen mi temizliyorsun?..."

"Temizlikçi bir bayan var. Her hafta sonu temizliğe geliyor," diyerek yanıtladı. Yel'in, adını anmak ondan söz etmek istememişti. Markız'ın, Yel ile olan ilişkisini sanki sezebileceği kuşkusunu hissetmişti. Bayanların altıncı hislerinin bazen ne kadar güçlü olduğunu okumuştu. Annesinden de bilirdi. Annesi tanık olmadığı halde, bazı hatalı davranışlarından sonra, "Yine, yanlış bir şey mi yaptın?" diye sorardı. 'Yel'in haftada bir kez ev dışında kendisini de banyoda yıkayarak temizlediğini ve onla yatmak zorunda kaldığını bilseydi tepkisi ne olurdu?..." diye düşündü.

"Temizlikçi, hamarat biri olmalı!" dedi Markız. "Bayağı titizmiş Süpürgelikler bile parlıyor."

"Hamarattır sağ olsun." dedi, pembeleşen yüzüyle Ber. "Temizlik de..." diyerek de vurguladı.

"Eeee!. İçecek bir şeyler ikram etmeyecek misin?"

"İkram etmemek ne demek!" Bakışlarını Markız'ın gözlerinin içlerine kadar ilerleterek ."Seni ikramlara boğacağım bugün." dedi.

Markız, bu son sözlere gözleriyle, sonra tüm yüz hatlarıyla gülmeye, kahkaha atmaya başladı.

Ber'de ona katıldı. Onu güldürmek hoşuna gitmişti. Gülmesinde bundan kaynaklı neşenin payı büyüktü.

Ber, Markız'ın sevdiğini bildiği her şeyi, tercih ettiği marka şarap da dahil hazır etmişti.

Markız, ortamdan etkilenmişti. Müzik setinden çıkan ses, hoşuna giden sanatçının kasetinden çalınan parçalardı. Ber'in tavırları güven verici ve doğaldı...

Pencereler açık olmasına rağmen, perdeler tamamen örtüktü. Bu nedenle gün ortası olmasına rağmen salon hafif karanlıkta kalmıştı. Markız, bunun nedenini soracaktı... Vazgeçti. Yanıtı bulmuştu.

Ber, Markız’ın karşısındaki koltuğa kuruldu. Havadan, sudan, işlerden konuştular. Birlikte oturdukları son akşam yemeğinde yaşadıkları korkuyu, endişeyi yorumladılar. Bu arada; içkilerini yudumlayıp birbirle-rini kaçamak bakışlarla süzüyorlardı.

"Tanıdığının arabasına binip beni unutman o an çok kızdırmıştı beni!" dedi. Ber’in bozulduğunu duyumsayınca, "Ama, arabadan inerek beni buyur etmen kızgınlığımı yok etmişti."

Ber, iç çekerek, "Evet! Heyecandan da olsa bu bir hataydı." dedi. "Beni bağışlamanıza sevindim." Konuyu değiştirmek için, "Özel Konservatuar kursu nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Hocam, müziğe uygun sese ve kulağa sahip olmadığımı söyleyip duruyor." dedi. "Ama buna rağmen müziğe aşırı ilgi göstermemi takdir ediyor." Eliyle gözlerinin üzerine düşen perçemini yana alarak,"Gerçi hobi olarak yapıyorum. Bir iddiam da yok." diye ekledi.

Ber, "Konuşma sesin çok hoş!" diyerek iltifat etti. "Ama şarkı söylerken aynı hoşluk devam ediyor mu? Bilemem."

Markız, incinmiş nazlı kız rolüyle, "Bu söylediklerini iltifat olarak mı kabul etmeliyim?" diye sordu.

"Bir ara bana bir parça okursun..."

"Eee?..."

"Müzik sesinin de, konuşma sesin kadar güzel olup olmadığına karar veririm."

Markız, esprisel bir yaklaşımla,"Ben her isteyene rast gele parça okusam... İşim iş, yani..."

"Ben, 'her isteyen' sınıfına mı giriyorum?" serzenişinde bulundu. "Senin yanında özel bir yer hala edinememişim..."

Markız, gülümsedi. "Kızma canım şaka yaptım." dedi. "Sen özellerin özelisin... Hemen de surat asma!"

"Bunu duyduğuma sevindim. Yoksa..." Devamını getiremedi. Sözcük bulamadı.

"Yoksa?..."

"Yoksa..." Bir şeyler söylemesi gerekiyordu. "Yoksa..." sözcüğünü yineledi. "Yoksa rahat uyuyamam!..."

"Neden?"

"Seni seviyorum ve senin yanında özel bir yerim olmasını arzuluyorum." Ber, rahatlamıştı.

Markız, sevgi duyumsatan bakışlarla, Ber'in gözlerine baktı.

Sevgi yayan bakışlar karşılıklı on saniye sürdü yaklaşık. Pozitif elektriksel mesajları bu saniyelerde dozajını artırarak birbirlerine sundu-lar.

Ortam ısınmıştı.

Markız'ın sorusu sessizliği bozdu.

"Peki, sen hep böyle bekar mı kalacaksın?" diye sordu. "Evlenmeyi düşünmüyor musun?"

Ber, "Tuzak bir soru," diye geçirdi, içinden. Evliliği aklının ucundan bile geçirmiyordu. Bununla birlikte soruyu olumsuz yanıtlamanın da ortamı soğutacağını düşündü. Ya Markız, evlilikle sonlanma olasılığı olmayan birlikteliğe karşı ise?.. "Şimdilik erken... Belki sonra..." politik yanıtını verdi. "Evliliğe kendimi hazır hissettiğimde, galiba ilk teklifim sana olacak,. Buna inanmalısın," diye de ekledi Ber.

Bu açıklamayı yaptığından dolayı kendisini kutladı.

Ortam yeniden ısınmıştı. Soğutulmadan değerlendirilmesi gerekliy-di. Harekete geçti...

Markız'ın yanına oturarak sol kolunu onun ince boynuna yarım ay şeklinde doladı. Ilık bir sıcaklığı kendi içinde, bedeninde ve Markız'ın

yanaklarında hissetti. Bu, yabancısı olmadığı bir sıcaklıktı. Davet ve kabulün birbirini onayladığının sessiz diliydi bu. Beklemeye gelmezdi. Markız'ın başını eliyle hafif destek yaparak kendisine doğru çevrilmesini sağladı. Dudaklarına öpücük kondurdu. Evet dudaklar devamını istiyordu... Ber bu isteğe büyük bir arzuyla uydu.

Markız'ın sesi ayarsız nefes alış verişleriyle değişmişti. "Çok ileri gitmeyelim," dedi. İçten gelmeyen yalvarır bir sesle. "Ne olur?..."

"Merak etme," diyerek yanıtladı Ber.

Her ikisi de söylediklerinde samimi değillerdi. Her ikisi de bu işin sınır tanımayacağını biliyorlardı...

İki ayrı beden, sürekli artan ritimde kalp çarpıntılarıyla... Ağızdan

ağıza geçen salyalarla...

Tüm benlikleriyle...

Sanki tek bedenleşme. Tek ruhlaşma amacı taşıyarak...

Belki de bu amaç için birbirleri içine geçişler yapmaya çabalıyorlar-dı.

Zevkli anlar, her ikisi için yaşanmakta olan rüya gibiydi.

Birbirlerinin bedenlerini...

Her kıvrımını... İnişli, çıkışlı bölgeleri de dahil, uzman kırık-çıkıkçılar gibi hiçbir noktasını, ihmal etmeksizin yokluyorlardı...

Ayrıca; birbirlerini koklayarak, yalayarak da tanımaya çalışıyorlardı.

İnce ve kalın nefesler; süren eylemlerine, fon müziği oluşturuyor ve ritim sağlıyordu.

Ber, heyecanın çabucak noktalanmaması için gayret sarf ediyordu. O an geldiğinde pasif duruma geçiyordu. Hafiften kendisini çekiyor, tıpkı

çalışmakta olan bir aracın kontağını arada kapatırmışçasına geçici iptalleri oynuyordu...

Giyinmeden, yeme içme tuvalet gibi doğal ihtiyaçlarını arada karşılayarak, kısa süreli dinlencelerle yaklaşık dört saatlik bir beraberlik yaşadılar. Bu onları tüketmişti. Öyle ki; birbirleriyle konuşacak kadar bile enerjileri kalmamış, gibiydi.... Ama bu yorgunluktan her ikisi de şikayetçi değillerdi...

Duşu birlikte aldılar...

Giyinirlerken, telefonun zil sesi duyuldu.

Telefondaki yankılı ses; sert ve ürkütücüydü."Mutlu oldun mu?..."

Ber, telefondaki kişinin Med olduğunu anladı. "Böyle biri yok! Sanırım, yanlış çevirmişsiniz." diyerek kapattı.

"Ber! Kimdi o?" diye soran Markız'ı;

"Yanlış numara çevirmiş şaşkının biri?" diyerek yanıtladı.

Markız, saçlarını kuruttu ve taradı. Ruj ve allığını sürdü. Bu evde, bugünkü son sigarasını yaktıktan sonra, "Ber! Yarın ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Yarın mı?" diyerek kendisine sorulan soruyu yineledi. "Yarrıın... Temizlikçi teyze gelecek... Ev temizliği yapacak..."

"Dilersen bende gelip yardımcı olabilirim."

Ber, panik atak refleksiyle "Hayır! Hayır!..." diyerek, teklifi reddedecekti. Kendisini zor frenledi. "Teşekkür ederim," dedi. "O, işinin ehli. Sen de yarın dinlen... Senin yorulmanı istemem."

"Yine de gereksinim duyarsan beni arayabilirsin."

"Teşekkür ediyorum," dedi. "Bugün bir başlangıçtı. Sürekli olması dileğindeyim."

"Ben de." diyerek yanıtladı Markız. Başını eğmeden ve gözlerini kırpıştırmadan.

***

10

Ber, bir bira şişesi daha açtı. Açılan şişelerin sekizincisiydi.... Sarhoş olma limitini aşmıştı.

Her haftanın pazar günü gelen Yel, aşırı kirletilmemiş olması nedeniyle çarçabuk bitirdiği ev temizliğinden sonra Ber'i neredeyse zorla banyoya sokarak iyice yıkıyordu. Ama bugün yıkamayı başaramamıştı. Ber tavır koymuştu. Aynı sıkı tavrı, her pazar gerçekleşen cinsel birlikteliğin tamamen sonlanması yönünde gösterebileceğine inanmıyor-du. Kendisine güvenemiyordu.

Ber, bu ilişkiyi cinsellikten farklı, hatta zorunlu bir görev olarak nitelendirmeye başlayalı epey zaman olmuştu. Yel kanalı ile Maf'la tanışmıştı. Maddi durumundaki iyileşmede, işlerinin yoğunlaşmasında, paralı çevre kazanımında, hatta yabana atılamayacak belirli bir sosyal konumu elde etmesinde başlangıç noktası olmuştu bu tanıştırma...

Bir şeyler almak bir şeyler vermeyi gerektiriyordu... Bu bedel artık kendisine çok ağır geliyordu... Yel ile Maf'ı neredeyse özdeşleştirmişti kafasında. Onla arayı bozmak, Maf'la olan iyi ilişkilerinin de hasara uğrayacağı kuşkusunu duyumsatıyordu. Aslında bunun hiçbir mantığı olmadığını kendisi de biliyordu. Sadece tanışmalarında aracılık yapmış ve bedelini aldığı işlerden belirli komisyonları ona ödüyordu... Yine de Yel'de kendisini korkutan bir şeyler algılıyordu...

İstemediği bir yemeğin zorla yedirilmesi veya yemek zorunda bırakılmasıydı bu. Hiçbir ön adım atılmadan iki tarafta soyunuyor, birleşmeyi gerçekleştiriyorlardı.

Biyolojik devinim ve patlama gerçekleşse de bir çok

şeyin eksikliğini duyumsuyordu...

Tatminsizlik, boşluk, sınırsız pişmanlık duyguları benliğini kaplıyor, bu duygular yok olmak üzereyken yine istenmeyen gün, pazar günü geliyordu.

Yinelemeler...

İşkence günleri...

Güzel duyguların, isteklerin törpülendiği günler...

Bir haftada yok edilemeyecek ağırlıkta suçluluk duygusu...

Bedenini para karşılığı, istemediği erkeklere pazarlayan hayat kadınlarını Yel'le tanışmasından sonra daha iyi algılamaya başlamıştı.

İnsanın doğasında varolan ve hatırı sayılır oranda yer tutan asil cinsellik duyguları, kendisinde ayaklar altında sürünüyordu. Ve bunun farkındaydı...

Ayrıca, her birleşme öncesi bir türlü söyleyemediği, "Senle seks yapmak istemiyorum," olumsuz isteği karşılığında "Daha önce böyle söylemiyordun?.. Doydun mu?" benzeri lafları da duymak istemiyordu. Küçük düşürücü, ezici ve yanıtsız bırakacağı cümlelerdi bunlar.

Kendisince aldığı 'Ret kararını' sürekli bir sonraki seansa erteleyerek bugüne gelmişti. Bu kararın uygulanması cesaret işiydi. Bir türlü oluşturamadığı yürekliliği var etmek için devirdiği biraları cesaret şurubu işlevini gösterebilecek miydi kendisinde?...

"Daha hazır değil misin?" istek içeren sorusuyla düşüncelerinden sıyrıldı. Yel, altın bilezikleri dahil soyunmuş, bir eli belinde bekliyordu.

Ber, 'Evet!... Şimdi!..' tüm cesaretini topladı. Korkularının üzerine gitti. Ne olacaksa olsundu. "Yel! Bu işi her hafta sonu için kurallaştırmasak diyecektim."

"N'oldu? Bıktın mı yoksa?..." diye sordu. Üslup ukalacaydı.

"Hayır!.. O anlamda değil de... Ne bileyim... "

"Açık konuş! Kıvırma... Kıvıran erkeklerden nefret

ederim!" hitabı bağırtılı, sesi akortsuzdu. "Ben sana iyilik olsun diye yatıyorum. Bir de muhabbetin hoşuma gidiyor... Yoksa bana tav olan çoook!... İstemiyorsan görüşmeyelim... Ama işlerden elde ettiğin paralardan komisyonumu almaya gelirim yine de..."

Ber, sevincini belli etmemeye çalışarak, "Sen bilirsin..." dedi. Soyunuk bir kadını; soyunma amacını gerçekleştirmeden giyindirmek delikanlılığa sığmazdı. Son bir kez dişini sıkmalıydı. "Neyse... O halde, son birleşmemizi gerçekleştirelim."

Ber, çabucak soyundu... Son ilişkiyi, sona uygun olacak davranışlarla çarçabuk bitirip derin nefes alacaktı...

***

11

Solkol, "Gerçi bizim önerilerimizi emir olarak telakki ederler." dedi. Eline aldığı çay bardağından yudum almadan altlığına tekrar koydu. "Buna rağmen yine de ilişkilerini sıcak tut. Geleceğin sana neler göstereceğini bilemezsin. Bu büroyu, ikinci el arabayı almakla geleceğini garantilediğini sanıp ta tembelleşme... "

Ber, onun sözünü tamamlamasına izin vermedi. "Çayını neden içmiyorsun?"

"Biraz açık olmuş."

Giriş odasında bulunan Mus, sinyali almıştı. Açık çayı alarak, daha demli çayı Solkol'a sunmak için salona girdi.

"Ne diyordum?" Üç parmağıyla saçlarının diplerini kaşıdı. "Sendika başkanı ile yardımcısını kafaya aldın mı, İşin tamam. Sabit aylığın dışında girdiğin her davadan hatırı sayılır yüzde de alacaksın." Ber'in ağzını sulandırdığının farkındaydı. Üstüne üstüne gidiyordu. "İstemez misin?..."

Ber'in gözleri ışıl ışıldı. Beklenen yanıtı verdi. "Kim istemez ki?..."

"O halde dediğim gibi, nabza göre şerbet vereceksin." Demli çaydan yudumu höpürdeterek aldı. "Kişisel düşünce ve duygularını sunma..." Ber'in para kazanma dışında başka derdi olmadığını bilmesine rağmen son cümleyi söylemişti. Gereksiz bir söyleşi olduğunu kendisine itiraf etti. "Gerçi sen işini bilirsin," diyerek ekledi.

Ber, "Baba Maf, nasıllar?" diyerek suyu çıkan konuyu değiştirmek istedi. "Morali bozuk olmalı..."

"Olmaz mı?" diyerek onayladı, Ber'i. "Tüm çabalarına rağmen üç duruşmadır, yeğeni bırakılmadı."

"Ben elimden geleni yaptım ve yapacağım da..." diyerek bu sonuçtan kendisine pay çıkartılmaması gerektiğini ifade etti. "Suçu SahFail'in işlediğine dair çıkartılan tanıkların da anlatımına rağmen bırakılmadı. Yargı başkanı ile ona aşırı bağlı beş yargı üyesi yine olumsuz oy kullandı."

"8.Anti-hafif Yargı Grubu, bu başkandan sonra çok değişti. Bir dediğimizi iki etmezdi önceki grup..." Baş parmağını, orta parmağına sürtüp şaklatarak ,"El altından iyi para teklifi de yapıldı... Rest çekmiş..." Alaycı gülümsedi. "Sodgom ülkesinin kurtarıcısı sanıyor kendisini."

Ber, anlam akışına uyan cümle sarf etti. "Her dönemde böyle Don Kişotlar çıkar," dedi.

" Ama Maf gurur meselesi yaptı. Gerekeni yapacak!"

Ber, irkildi. Tahmin ettiği şeyse bu çok yanlıştı, kabullenemezdi. Nihayetinde onlarda kendi işlerini yapıyorlardı. Titrek bir sesle"Öldürtecek mi?..." diye sordu.

Solkol, kahkahalı gülüşlere geçti. Gülüşün yüzünde oluşturduğu değişimden gözleri siyah bir çizgi gibi görünüyordu. "Sen beni güldürdün!..." Geri kalan kahkahalarını da boşalttıktan sonra; "Allah' da seni güldürsün," dedi.

Ber, atılan kahkahalar nedeniyle aklından geçen olasılığın düşünülmediği sonucuna vardı. Rahatlamıştı... İçinde kalan soluğu salıverdi. 'Maf'ın yapmak istediği ne peki?..'

Solkol, Ber'in meraklı bakışlarını zevkle seyretti. "Yargı Görevlisi vurmak, toplumda infial yaratır." dedi. "Bazı yandaşlarımız da bizi yalnız bırakabilirler... Ayrıca yok etme çaresiz insanların işidir... Çaresiz kalındığında başvurulacak en son yol; öldürmektir!"

Ber, bu tavırlara hep bozulurdu. Ana yanıtın bir çırpıda söylenmemesi soluk alış veriş düzeneğini dahi bozuyordu. Ama bunu her bireye yansıtması doğru değildi. Hele karşısındaki; Baba Maf'ın ikinci adamı olursa... "Ne tür bir girişimde bulunacak, anlatır mısınız?..." diye sordu. "Tabi ki sizce bir sakıncası yoksa ..."

"Seni bizden biri olarak kabul ediyoruz," diyerek rahatlattı, Ber'i. "Bazı politikacı dostları kanalı ile merkezden Denetleme Grubu üyesi gönderilmesini temin edecek. 8.Yargının tüm dosyaları incelemeye tabi tutulacak... Olumsuz rapor tutulacak ve dolayısıyla başka bir kente tayin edilmesi sağlanacak... Yerine de uygun olan birinin atanmasıyla sorun kökünden çözülmüş olacak. Artık sen de birkaç kelime daha konuşma zahmetine katlanırsın sanırım..."

"8.Yargı grubunun tüm dosyalarının içeriği yasalara uygun, tertemiz çıkarsa?..."

"Bir nokta, bir virgül eksikliği her dosyada olur... Ber! Bunu sen benden daha iyi bilirsin."

"Vay be!..." diyerek sonlandırdı bu diyalogu Ber. Bölük pörçük duyduğu bazı dedikoduların gerçekliğiyle yüzleşiyordu. Ve bu gerçeklik tüm çıplaklığıyla karşısındaydı... Bu gücün değersiz de olsa bir ayağını kendisi oluşturuyordu. İçindeydi... Gücü bir kez daha duyumsadı. Derin soluma ve oluşan gururla göğsü kabardı. Yanında staj yaptığı Avukat Artsa'nın bir sözü aklına geldi;'Sodgom ülkesinde iyi avukat; hukuku iyi bilip, yorumlayan avukat demek değildir." demişti. 'Sodgom Ülkesinde iyi avukat; her türlü ilişkiyi kullanarak sonuç alabilen gruplardan en az biriyle bağlantıda olup, onların avukatlığını yapan kişidir.'

Gruplardan kastının ne olduğunu sorduğunda 'İsimlerin çok önemli olmadığını," belirtmişti. "Bunu gerçekleştirebilen grubun rengi ve sesi önemli değil," demişti. "Bu bir Politik Grup, herhangi bir adla kurulmuş bir Derneksel grup, bir dini cemaat grubu, medya grubu, patron veya çalışan grubu, bir meslek grubu veya herhangi bir görevli grup olabilirdi. Yeter ki, belirttiği gücü taşısın ve gerektiğinde Mafyamsı ilkeleri kullanabilsin!"

Ber, Avukat Artsa'nın belirttiği gruplardan çoğuyla ilişki kurabilen güçle temastaydı ve kentte o gücü temsil eden liderin biricik avukatıydı.

Solkol, "Ber! Sendika başkanı gelmeden önce senden bir istirhamda bulunmak istiyorum," dedi. "Yalınız, bunun baba Maf'la ilgisi yok! Benim amcamın gariban komşularının işi... Yardımcı olup olmamakta serbestsin."

"Lafımı olur!..." dedi, yapmacık kızgınlık sunumuyla Ber. "Elimden geleni yaparım."

"Parasız bir iş!" dedi, yan gözleriyle Ber'i inceleyerek. "Avukat tutacak paraları yok. Adam, işten atılmış, ekmeğe muhtaçlar."

Ber, parasal ortam sağlayan insanlara karşı ufak davalarda paradan fedakarlık yapmasını bilebilecek kadar meslekte deneyim edinmişti. Evet, kaz gelecek yerden tavuğu esirgememek gerekiyordu. Ber'de bu anlayışla, "Para sorun değil," dedi. "Gerekli masrafları da cebimden yaparım... Siz olay hakkında bilgi verebilir misiniz?"

"Ayrıntıları bilmiyorum. Amcama söyleyeyim suçluların babalarıyla gelsin, görüşürsünüz." dedi. "Bildiğim kadarıyla; Küçük yaşlara sahip dört çocuk minibüs parası istedi diye silahlı gasp suçundan haklarında Anti-Hafif Yargı Grubunda dava açılmış."

Ber, "Olayın daha farklı olması gerekiyor," diyerek hukuksal yorumda bulundu. "Yoksa; dilencilik suç da olsa bunun için bir gün bile içerde tutmazlar."

"Her ne ise... Yarın geldiklerinde anlatırlar, gerekli incelemeyi yaparsın..."

Ber, konuların birbirini takip etmesiyle bulamadığı fırsatı yakalayarak, sordu. "Solkol! Bir şey sormak istiyorum ama lütfen yanlış anlamayın!" diyerek Solkol'un sunacaklarına dikkatini vermesini sağladıktan sonra, "Bazı ilişkilerin nasıl yürüdüğünü..." hafiften gülümseyerek, "Biraz da sizlerin sayesinde öğrenmiş olduk... Sendikanın avukatlık işlerini almam iyice kesinleştikten sonra; elde edeceğim paralardan bir miktar komisyon vereceğimi sendika başkanına teklif etsem mi, diye düşünüyorum... "

Solkol, işaret parmağını kaldırarak, "Sakın ha!.. Senin dürüstlüğünden şüphe etmeye başlar, güven kaybedersin," dedi. "Ayrıca senin vereceğin üç beş kuruşa tenezzül etmeyecek kadar geliri elde ediyor."

Ber, alnında biriken teri elinin sırtıyla silerek, "Belki sizden çekinir, konuyu ben açayım mı diyecektim." dedi. " Madem öyle, böyle bir teklif de bulunmayacağım."

Solkol, "Ya! Zaten sürekli bize işi düşüyor. Hem Bizim avukattan haraç alabilir mi? Valla gözünü oyarız."

Bu esnada telsiz' den yayıldığı anlaşılan gıcırtılı sesler duydular.

Solkol, "Sendika Başkanı geldi, sanırım." dedi.

Mus, içeri girdi. Beklediğiniz misafirler geldi, demesine fırsat kalmadı.

İçeri doluştular. Hava Enerjisi İşçi Sendikası Grubu Ad Kenti İl Başkanı Soys ile 1.Yardımcısı Bağ, ülkede çok az kişide bulunan Leopar marka makam otomobilinin sürücüsü Badi...

Badi, özel sürücü konumundan çok özel koruma görüntüsü veriyordu.

Üçü de aynı giyim tarzıyla, aynı mağazalardan alışveriş yaptıkları anlaşılıyordu. Siyah takım, siyah ayakkabı, siyah çorap, beyaz gömlek üzeri sarı kravat... Sarı kravat renginden dolayı ön plandaydı, dikkat çekiciydi.

Solkol ve Ber'le tokalaştıktan sonra her üçü aynı anda siyah gözlüklerini çıkardılar. Her üçü de kuaförden yeni çıkmış gibi parlak ve bakımlı yüze sahiptiler. Tümünün gözbebekleri, her insana nasip olmayacak mavimtrak sarı rengindeydi. Lens olma olasılığı yüksekti. Sendikacı olmasalardı onlara en uygun mesleğin sinema artistliği olacağı muhakkaktı.

Sendika Başkanı Soys, konuşurken özellikle bakımlı bembeyaz dişlerini ortaya çıkarmak için sözcükleri ağzında yuvarlıyordu. Bu da bir özellikti. İnsan etkileme sanatında yeri olan davranışlardan biriydi. Belirli makamlara yükselmek, yükseldikten sonra tutunabilmek için Sodgom ülkesinde görüntü çok önemliydi. İçsellik ve beyin güzelliği bazen lazım olan kenar

mahalle ürünüydü... Ancak günah çıkarmak için sözü edilebilen olgulardı. Bu yönde somutlaşan cümlelerin en etkileyicisi; 'Koşullar öyle gerektiriyor... Aslında kalbimiz çok temiz!...' idi ve yaygın olarak kullanılıyordu.

Ber; Soys'la ilk kez Maf'ın Restseyh'de vermiş olduğu yemekte tanışmışlardı. İkinci kez yüz yüze geliyordu. Bu kez karşılaşmaya resmiyet sürülmesi için Ber'in ofisinde diyalog kurmayı uygun bulmuşlardı. Ne de olsa avukatlar, 'Sodgom Yargı Vekilliği Yasası' ilgili maddesi uyarınca kamu hizmeti yapıyorlardı. Bu anlamıyla Ber'in ofisi Kamu Hizmeti gören bir yer oluyordu, kendiside kamu hizmeti ifa eden bir görevli. Ofise gelenlere ne denilmesi gerektiği konusunda Ber, içselinde sürekli tartışırdı. En çok ‘müşteri’ kavramını kullanırdı. Kamu hizmeti görmesi nedeniyle hizmet sunduklarına 'Vekil Eden,' kavramının oturmadığını düşünüyordu. Sodgom Ülkesinde Kamu Hizmeti Gören bazı kişilerin sivil halka veya sivil kişilere hitap ederken kullandığı 'Sayın... Saygıdeğer... Sevgili... Değerli..." gibi baş sözcükler değişiklik arz etse de son sözcük '...Yurttaş!' veya çoğul anlamda 'Yurttaşlar!...' olarak geliyordu. 'Yurttaş!' en iyi oturan kavramdı.

Devlet alacaklarını tahsil mevzuatına göre ise vergi ödeme anlamın-da 1.sınıf Sermayedar sayılıyorlardı. Bunun anlamı ise; bu sınıftan vergi ödemek zorundaydılar. Bir fabrikatörle eşit muamele görüyorlardı. Makbuz kesmek zorundaydılar. Bu haliyle ise, kamu hizmeti değil, ticari iş yapıyorlardı. Ticari iş de ise hizmet sunulana 'Müşteri' sıfatı veriliyordu. Aslında 'Müşteri' sözcüğü en uygunuydu. 'Evet'... Evet!... En uygunu galiba yine buydu...' Kendisini düşündü. geçimini temin etmek için elinde imkan olsaydı, bu mesleği seçmeyecekti. Etkileyici bir meslekti, ama yorucuydu. birçok grupla muhatap olmak zorundaydı. Avukatlık Meslek Grubunda ömür yaş ortalaması, diğer meslek gruplarından oldukça düşüktü. Bu mesleğin yorucu ve yıpratıcı olmasının kanıtıydı. Ber, bu durumda kamu hizmeti yapma amacı taşımadığını düşünerek, 'Müşteri' kavramını kullanmaya devam etmeyi kendisine önerdi.

Düşünce bitimi, Soys'un telsiz konuşmasının bitimiyle aynı ana rast gelmişti.

Az önce Telsiz’le yaptığı görüşmeleri dayanak göstererek "Ne kadar yoğun olduğumuzu görüyorsunuz." dedi. "İnanın bazı geceler birkaç saat

ancak uyuyabiliyorum... Bu kadar çırpınmamıza rağmen bazı işçilere hala yaranamıyoruz."

Ber, "Meyveli ağaç taşlanır," atasözünü seslendirdi.

Muhabbete giriş, güzellemeliydi. Çevredekilerin yüzlerini yumuşa-tıcıydı.

Soys, gülümseyerek kaldığı yerden devam etti. "Özellikle çağın değiştiğini, globalleşme, yenileşme ve yeni dünya düzeni kavramlarını daha özümseyememiş bazı eski kafa dinozor işçilerle uğraşmaktan yöneticiler olarak bıktık," dedi. "Bunların sayısı da ancak bir elin parmakları kadar, olmasına rağmen eski gelenekten geldiklerinden, bazı safdilleri etkileyebiliyorlar... Direniş, kanunsuz grev yollarına sapmamız için grup oluşturup kendi çaplarında bizleri zorlamaya çalışıyorlar, artık bunun batı'da olduğu gibi belli kuralları olduğunun farkında değiller." Bir el kaldırışı hareketi yaparak, "Körfez kriziyle bunun üstüne gelen DevMalDen-Y.Dom Holding'in götürdüğü trilyonlardan oluşan ekonomik kriz nedenleriyle bazı iş kollarında işverenler işçilerimizin aylıklarını geciktirince kıyamet koptu. Kanunsuz Grev yapalım denildi. 'Ülkenin fedakarlık beklediğini söyledik," anlamadılar. İşte körfez krizi de sona erdi. Saddam, 'Çok Uluslu Devlet' in koşullarını kabul etti. Şimdi geçmişte ödenmeyen aylıklarda ödeniyor... Mantıklı olmak lazım."

Ber, konuşma içeriğinden Başkanın boş olmadığını anlamıştı. Yanlış bir şeyler ağzından kaçırarak bir tartışma zemini doğurmanın yararı yoktu. "Tabi ki yeni dünya düzenini; 'ben tanımıyorum, içinde yer almak istemiyorum,' demek hayalciliktir." şeklinde soyut üslup tekniğini kullandı. Risk taşımayan bir tarzdı. Her zaman yararını görmüştü. "Doğu Bloğu ülkeleri dahi duvarlarını yıkmışken, halen eski fanatizmi devam ettirmek; devekuşu örneği, başı kuma sokmaktır. Değişimi yakalamak, yeni taktikler geliştirmek için güncel yapıyı iyi takip etmek gerekiyor. Önemli olan işveren ile işçi sendikaları arasında yapılacak toplu iş sözleşmeleri ön görüşmelerinde işçi lehine ne haklar elde edilebilinir, kanımca bunun mücadelesini yapmak gerekiyor..."

Ber'e göre sol koltukta oturan Bağ'ın araya girmesiyle konuşması yarım kaldı, "Başkanım! Az zamanımız kaldı, misafirlerimiz otele varmış

olmalılar..."

"S... et..." dedi, Soys sinirli bir sesle. "Biraz da onlar bizi beklesin! Hatırlarsan, geçen toplantıya da onlar geç gelmişlerdi," dedikten sonra Ber'e tekrar dönerek, "Güzel konuştunuz... "dedi. "Aynı fikirdeyiz... Sizinle iyi anlaşacağız."

Soys'un açıklamaları soru içermese de konu açmakla Ber'in yapısını ve tepkilerini ölçmek istediğini fark ettiriyordu.

Ber'in içecek ikramında bulunma teklifini kibarca ret ettiler.

Ber, kafasına takılan ve karanlıkta kalan bir noktanın aydınlatılmasını istedi. "Yanlış anlamayın, lütfen!.. Size bir şey soracağım," diyerek başlangıç yaptı. "Sendikanızın işleri için Ad kenti avukatlarından bir meslektaşımın yakın zamana kadar ilgilendiğini biliyo-rum. Onunla çalışmaktan neden vazgeçtiniz? "

Soru orada bulunanlarda buz etkisi yaratmıştı.

Soys yerine yardımcısı Bağ yanıtladı. "O konuya hiç girmeyelim isterseniz..." dedi. "Bazı işçileri bize karşı kışkırtmaya başlamıştı. El çektirmek zorunda kaldık. Bize sizin gibi dürüst, çalışkan harbi bir insan lazım. Gerçi Baba Maf'ın referansı bile tek başına bizim için yeterli..."

Ber, ortamı ısıtması gerektiğinin farkındaydı. Solkol'da bakışlarıyla bu mesajı verdi. "Meslektaş yanlış yapmış," dedi. "Bizim görevimiz kışkırtma değil, sorumluluklarımızı yerine getirmek olmalıdır. Bu konuda müsterih olabilirsiniz."

Soys, Solkol'a gözlerini dikerek, "Ya!... Daha önceden bu arkadaşla niye bağlantı kurmadık?" diyerek örtülü serzenişte bulundu. "Valla niye yalan söyleyeyim kanım çok ısındı kendisine." dedikten sonra Ber'e yeniden yönelerek, "Bir ara randevulaşalım, hep beraber yemeğe çıkalım..." dedi çapkınsal mimikli göz kırpışıyla. "Siz bekarsınız!... Bizler de evli bekarlardanız... Güzel piliçlerle eğleniriz? "

Bulunanlar gerçek sevinç kahkahaları attılar.

Ber'in aklına Markız geldiyse de es geçti. İçselinde sonra tartışacağı bir konuydu; bu... "Neden olmasın, sevinirim," diyerek teklifi olumladı.

Soys, asıl konuyu az sözcüklerle geçiştirdi. "Solkol Bey, size söz etmiştir. Sendikanın bildik işleri oluyor, onlarla ilgileneceksiniz. Sözleşmeli Avukat statüsünde olacaksınız. Bugünden itibaren aylık bin dolar tarafınıza ödenecek, ayrıca her iş ve dosya başına değerinin yüzde onu tutarında para alacaksınız. Karşı taraftan tahakkuk edebilecek avukatlık komisyon ücreti de size ait olacak. Yemekli, yemeksiz her toplantıya katılma ücretiniz ile telefonla da olsa danışma karşılığı ücretinizin takdirini bize bırakın... Memnun kalacağınızdan eminim. Teklife ne diyorsunuz?"

Ber, ne diyeceğini şaşırdı. Kabul edecekti. Başka ne isteyebilirdi, 'Allah'tan belasını isteme dışında...'

"Teşekkür ediyorum. Teveccühünüze layık olmaya çalışacağım."

"O halde, sorun yok. Yarın bir ara Sendika binamıza gelirseniz sevinirim. Hazırda bulunan sözleşmeyi birlikte imzalayalım."

"Yarın sizdeyim,"diyerek yanıtladı Ber isteği.

Bağ, toplantı saatini bir kez daha anımsattı...

Sendika görevlileri ile Solkol, Ber'le tokalaşarak ofisten ayrıldılar.

***

Ber, önceden hazırladığı soruları yöneltiyordu. "Med! Arada telefonla beni arayıp masrafa giriyorsun," dedi. "Ekonomik durumunu bilmiyorum, ama ben de katkı sunmak istiyorum."

"Senin parana ihtiyacım yok!"

"Hayır! Hayır!... Yanlış anladın. Telefon numaranı bana bildirirsen, arada ben de seni arayabilirim..."

"Beni kandıramazsın!"

"Aylar oldu," dedi, Ber. "Hala sana güven aşılayamadım."

"Sana güveniyorum!"

"Sorun ne peki!"

Ber, ağzını ahizeden kısa bir an uzaklaştırarak derinlerden gelen soluğunu salıverdi. "Yüz yüze görüşme isteğimi reddediyorsun... Hadi bundan vazgeçtik telefon numaranı bile vermiyorsun!"

Med,"Her şeyin bir zamanı var. O an geldiğinde isteğin gerçekleşecek... Sabır; yapılacak bir şey yoksa iyidir," dedi. "Hem telefonu sorun yapma, faturaları ödeyebilecek kadar param var... Biliyorsun, seninle telefonsuz iletişim de bulunma yeteneğim de var..."

Ber, heyecanlandı. "Evet! Altın sarısı yazılarla mesaj göndermiştin."

"Seni korkutunca bu tür iletişimlerden vazgeçtim."

"Korktuğumu inkar edemem," dedi. Sigarasından bir yudum daha duman çekti, bıraktı. "Hazırlıksız yakalanmıştım... Artık, bu tür iletilerden ürkeceğimi sanmıyorum... Benim korkum..." durakladı.

"Evet!.." diyerek sözcüklerin devamını getirmesini istedi Med.

Ber, "Benim korkum; senin hakkında fazla bir bilgi birikimine sahip olamayışım," dedi. "Diyaloglarımızdan edindiğim izlenimlerin hayalimde oluşturduğu sanal kişiliğinle, gerçek kişiliğin arasında fark olabileceği ihtimali!"

Med,"Sanal kişiliğim nasıllarmış bakalım?" diye sordu. Ses tonu alaycı makamdaydı.

Ber, bozulduğunu yansıtmamaya çalışarak, "İçsel, dışsal ve beyinsel mükemmellik!" diyerek özetledi.

"Kimse mükemmel değildir!"

"Sanalım da oluşturduklarım sorgulanamaz." dedi, Ber. Sesi sertleşmişti. Bam teline basılan bir kişinin ani tepkisini sunuyordu. "Sanalım eleştirilemez, denetlenemez, suçlanamaz, ayıplanamaz!"

Ber, aslında önceden hayalinde oluşmuş dişi kişiliği hiç görmediği Med'de somutlaştırmıştı. Kızgınlığı bundan kaynaklanıyordu.

Med, "Hey! Ne oluyoruz, bir saniye!" diyerek, Ber'in bol virgüllü cümlesinin uzayıp gitmesini engelledi. "Bir gün beni gördüğünde ve tamamen tanıdığında benle sanalında oluşturduğun kişiliği karşılaştırırsın... Emin ol bu konuda hiçbir yorumda bulunmayacağım... Aynı veya farklı olsa da sanalın sana ait ve tepe tepe kullanmakta özgürsün."

Tepkisinin ne kadar anlamsız ve gereksiz olduğunu düşünen Ber, "Boş bulundum..." diyerek özür diledi.

Med, "Özrün kabul edildi," dedikten sonra "Fırından sinyaller geliyor, Kadayıfın altı kızarmış olmalı... Bakmak zorundayım, Kusura kalma..."

"Bir saniye kapatma!..."

"Evet! Beyim başka emriniz?..."

Ber"Yine özür dilemem gerekiyor," dedi, mahcup ses tonuyla. "Heyecanıma veriniz... Size saygısızlık etme amacında değildim."

"Sorun değil," dedi, Med. "İçselinizi okuyabiliyorum... Ayrıca bu tür ayrıntılara kafayı takacak biri de değilim... Seni dinliyorum?"

Ber, "Biraz önceki sorumun yanıtını vermediniz." dedi. "Mer Kentinde bulunan arkadaşım avukat Artsa ile neden yakından ilgilenmem gerektiğini açıklamadınız."

"Bu konuda ayrıntıya girmek istemiyorum," dedi. Med' in sesi bu kez otorite kokuyordu. "Bana güveniyorsan dediğimi yapmalısın. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyorum... Hadi sana iyi akşamlar!"

Ber'in "İyi akşamlar!" karşılığını beklemeden telefonu kapadı.

Ber, yenilgin bir savaşçı yorgunluğunu duyumsadı. Her akşam Med'in telefon edebileceği ihtimalini gözeterek, beyninde sorular hazırlı-yordu. Onun gizemini açığa çıkartabileceği, çözebileceği, çözülmesini sağlayabileceği ve hatta yüz yüze görüşme konusunda ikna edici etkilerde bulunabileceği, yönlendirici sorulardı bunlar.

En azından telefon numarasını bildirmesini sağlayarak, telefonun kurulu olduğu adresin tespitini yaparak, bir akşam kapısının ziline basmayı düşlüyordu.

Med’in kapının önünde endamını göstererek "Size nasıl yardımcı olabilirim?" sorusuna karşılık "Ben Ber!" yanıtını aldığında onun yüzünde oluşacak şaşkın ifadeyi zevkle izleyecekti, gözünü kırpıştırmadan, zile basmadan önce temizlediği gözlük mercekleriyle...

Ya kendisini tanıyorsa?... Bu ihtimalde yine şaşıracaktı. Bu kez; "Hayır!... Olamaz!... Ber!... Beni nasıl buldun?..." benzeri nidalı sözcükler kullanacağına yüzde yüz emindi.

Ya o tanıdık biri veya tanıdık birinin yakını çıkarsa?... Galiba bu olasılıkta kendisi de en az Med kadar şaşıracaktı. Bu son olasılığı daha fazla irdelemek istemedi. Hoşuna gitmemişti....

Soğutucudan kendisine soğuk bir bira çıkardı. Kapak açacağını bulamadı. Dişleriyle açtı....

İlk çekişte çeyreğini bitirmişti.

İkinci çekişiyle bira yarılanmıştı.

Üçüncüsünde aynı başarıyı gösteremedi. Ufak bir yudum alabilmişti.

Elinde ki şişeyi sehpanın üzerine bıraktı. Koltuğa oturup öne doğru bükülerek, iki avucunun arasına yanaklarını aldı.

Neden bunu düşünememişti?...

Aptal yerine konmuştu...

Bazı çıkarımları anında elde edememe eksiği bireysel tarihinde yabana atılamayacak kadar çok yer kaplıyordu.

Med, içselini okuyabiliyordu...

Bunu kendiside itiraf etmişti.

Konuşma içeriği de bunu yansıtıyordu.

Ayrıca telepatik yetenekleri olduğunu belirtmişti.

Altın sarısı yazılarla, çalar saati kurmadığı gecenin sabahı uyandırma servisine uyandırılması gibi olaylarla bunu da kanıtlamıştı, önceden...

O halde ona bir şeyler açıklamasının ne anlamı vardı?...

Onun kendisine soru yönlendirmesi, açıklamalarını dinlemesinin ne anlamı vardı?...

Ondan istediği sonuçları elde etmek için önceden oluşturduğu taktiklere soru şablonlarına da gerek yoktu...

O!... İçselini gözetiyordu. Duyumsamalarını, düşüncelerini, algılamalarını kısaca tüm benliğini biliyordu.

Çevresini, yaşadıklarını biliyordu.

İnanmamakla birlikte; dediği gerçekse geleceğini de biliyordu.

Belki de şu anda ki düşündüklerini bile algılıyordu.

Markız'la olan birleşmesi sonrası "Mutlu oldun mu?" sorusunu anımsadı.

Ber, zincirleme giden düşüncelerle kendinden, benliğinden uzaklaştığını hissetti.

Neler düşünüyordu? Bu düşüncelerde yoğunlaştıkça kendisine yabancılaşıyor gibiydi.

Bu hafta bu sorunu çözecekti. Güvenlik sistemlerinde uzman bir firmanın, evinde arama yapmasını sağlayacaktı. Çıplak gözle, deneyimsiz aramalarında kendisi bir şey bulamamıştı. Ama uzman tarayıcıların, en azından kendisini izleyen ve dinleyen bir göz kamerası ile verici bulabileceklerine adı gibi emindi.

***

12

Avukat Artsa, perdeleri örtük karanlık odada altı adımda bir duvarla yüzleştiği git-gelli mesafeyi, onlarca kez arşınlamıştı...

Toparlanamamıştı...

Düşüncelerinden zorlanan beyninin daha çok kan gereksinimi nedeniyle, kalbinin tik takları ritmik vuruştan çıkmış, normalin üstünde ve bazen de altında çalışmaya başlamıştı...

Soluk alışverişleri buna uyum sağlamaya çabalıyordu...

Tükenmişliğin kaynağının salt ekonomik koşullarının iyi olmamasına bağladığı günler geçmiş de kalmıştı. Mesleğinde ki başarılı çalışmaları sonucu lüks sayılabilecek bir seviyeye ulaşmıştı. Sosyal konumunda dikey atlama sağlamıştı.

Artık iyi bir evi, arabası, yazlığı, ofisi ve artık çalışmasa da faiziyle geçinebileceği bankada mevcut sermayesi vardı.

Tabi ki bu varlığında yine aynı meslekten olan ve birlikte çalıştığı eşi Katsa'nın da emeksel büyük yardımları olmuştu.

Bu sonucu elde etmesi karşılığında bazı bedellerde ödemişti. Özellikle ekonomik durumlarının olumsuz olduğu yıllarda bundan kaynaklı stres, içsel sıkışma gibi etkiler; astım, baş ağrısı gibi bedensel rahatsızlıkları yaratmıştı kendisinde. Olumlu ortamına bu kötü miraslar da taşınmıştı.

Aylardır artık tüm işleri eşi ve yakın zamanda yanlarına aldıkları aylıklı ücretle çalışan bir meslektaşı devam ettirmekte, kendisi de iş enerjisinin oluştuğuna inandığı ender anlarda onlara yardımcı olmaktaydı.

Para kazanıp borçlarını ödemesi, asgari de olsa bireysel, ailesel ekonomik geleceğini sağlama alması anlamındaki amaçlarının gerçekleş-mesinden sonra para kazanmak anlamını yitirmişti.

Üste çıkan düşünceleriyle, bastırılmış duyguları yıkılan bir barajdan akan suyun akış hızında tüm benliğini kaplamıştı. Artık mücadelesi kendisiyleydi. Çok zorlandığını hissediyordu. Sürekli değiştirdiği yenilediği, geliştirdiği, bireysel savunma araçları, çoğunlukla başarısız kalıyordu.

İçindeki olumsuz oluşum nedeniyle eşiyle, müşteri ve arkadaş çevresiyle olan ekonomik sosyal ilişkileri de olumsuz etkilenmişti.

Sosyal ve mesleki ilişkilere vereceği enerji; kendisiyle uğraşına gerekliydi. Eşi, mesleki faaliyetleri yürütmeseydi belki de kendisine iş verecek müşterisi de kalmayacaktı. Eşi, bu anlamda onu kapatıyor, örtü-yordu...

İçinde oluşan kaosun farkındaydı. Ne okuduğu kitaplardan elde ettiği spirütüal bilgiler; ne gittiği uzman psikolog ve psikiyatriksilerin standart "çocukluğunda şu oldu mu?... Bu oldu mu?..." gibisinden şablon ve kendisine uymadığı onlarca da anlaşılan sorular ne de verilen yatıştırıcı ilaçlar işe yaramamıştı. verilen ilaçlar etkisi geçinceye kadar geçici rahatlatmalar sağlıyordu.

'Çocukluğumda tecavüze uğramadım.. Mutlu bir ortamda geçti çocukluğum... Çocukluğumda beni sarsacak korkularım olmadı... Çocukluğumda bana baskı yapan olmadı..." türünden yanıtları uzmanları da çaresiz bırakmıştı. Yanıtlar, uygulanacak şablon çözümlere kapı açmıyordu. 'Yapabileceğimiz fazla bir şey yok,' demişlerdi psikologlar çaresiz...

En son gittiği bir psikolog, "Ortamını değiştirir... Yeni amaçlar edinir ve bunun için uğraşırsan hayata bağlanabilirsin..." türünden önerdiği formül mantıklı gelmişti kendisine.

At yarışı, sayısal gibi şans oyunlarıyla oyalanmak için uğraşmaya başladı. Hatta mesleki değişiminin iyi olacağı kanısıyla önceden almış olduğu noterlik belgesinin sıraya alınması için ilgili kuruma dahi gönder-

mişti. Bilgisayar da oyun oynamaya ve program dilleri öğrenmeye başlamıştı.

Özel arkadaşı olan ve yıllardır bağlantıyı kopardığı Sevsar ile de arada görüşmeye başlamıştı... Ad Kentinde bulunan ve aynı meslek grubundan olan Sevsar'la haftada bir kez gerçekleştirdiği görüşmesinde Ber'e yakalanmamaya çalışıyordu. Onu çok sevmesine rağmen iyi koku aldığını biliyordu. 'Evlisin... Ne gereği var?' türünden telkinleriyle karşılaşmak istemiyordu. Telkinlere doygundu ve rahatsız ediciydi. Hatta Uçurumun kenarında düşmek üzere olduğu bir anda bile birinin kendisini uyarması yerine düşmeyi tercih edecek kadar nefret etmişti telkinlerden ve öğütlerden...

Eşiyle gerçekleştiremediği fantezilerini Sevsar ile karşılayarak cinsel doygunluğa erişmesinin bilinçaltını açığa çıkmasını sağlayabileceğini ve bunun da ruhsal sağlığına iyi gelebileceğini düşünüyordu...

Fakat bunlarda kendisini geçici bir süre oyalamıştı. Hatta zararları daha çok olmuştu. Artık önüne koyduğu ve ulaşmayı istediği hedefleri bir kez daha tüketmişti. Aşırı doygunluk, aşırı umutsuzluğu sunmuştu. Gözünde her şey yine yapaylaşmıştı. Noterlik için kabul edilmesine ve tayin yeri belli olmasına rağmen gitmekten vazgeçmişti.

Akşam karanlığı çökmeden müşteri çevresinden olan üç arkadaşıyla şehir merkezine yakın deniz kenarındaki lokanta da dengesini kaybedinceye kadar gece yarılarına kadar içmek dışında kısmen de olsa kendisini rahatlatan hiç bir şey kalmamıştı...

Aslında kendisine hitap etmeyen bu üç alkol arkadaşıyla sadece geyik muhabbeti yaptığı, kafasını meşgul etmeyen şeylerden konuşulduğu için pek rahatsızlık duymuyordu. Tıpkı "Karmaşık cinayet filmi izlerken oluşacak gerilimdense; sonucu baştan belli basit filmleri seyretme," tercihi gibiydi bu... Muhabbetleri kendisini yormuyordu... Bu; belki de asıl kişiliği yerine farklı yapı oluşturma çabasıydı. Standart yurdum insanı olma arzusuydu; onlar gibi düşünme, eğlenme, aynı şeylerden zevk alma ve onların üzüldüğü şeylere üzülme yetilerini kazanma çabasıydı...

Artsa, Katsa’nın kapıyı tıklatarak yumuşak ve şefkatli "Girebilir miyim?" sesiyle yoğun düşüncelerinden sıyrıldı. Kapıyı açtı. "Buyurun, Katsa Hanım!" dedi. "İçeri girmek için ne zamandan beri izin istemeye başladın?"

Katsa, "Yine başlama... Ya!..." dedi aynı yumuşak ses tonuyla. "Arada şu odandan çıkıp bizlere yardımcı olsan... Yetiştirmemiz gereken yığınla iş var." .

Artsa, "Ofise bir avukat daha aldık, halen işlerin yoğunluğundan şikayetçisin..." dedi alaycı ses tonuyla. Katsa’nın parayı ne kadar çok sevdiğini bilerek onun bu hassas noktasına vuruş yaptı. "Yetmiyorsa bir arkadaş daha alalım. Biliyorsun her avukat alımı büronun kasasından her ay beş yüz dolar ücret çıkması anlamına geliyor,"

Katsa, tartışma niyetinde değildi. "Her neyse...” dedi. Artsa’nın sevineceği haberi vermek onun gözlerinde oluşacak ışıltıyı görmek istiyordu. Ender zamanlarda gördüğü bir ışıltıydı bu. "Bir ziyaretçin var!”

"Kim?"

"En çok sevdiğin stajyerin..."

"Yoksa!..." dedi, ışıltılı gözlerle. " Ber mi?..."

"Ta kendisi!"

Artsa, kapıda duran eşini omuzlarıyla sıyırarak salona yöneldi.

Ber, onu görünce ayağa kalktı.

Artsa; Ber’i görmekten mutlu olduğunu samimi sarılmalarla belirtti.

Kısa bir hoş geldin-hoş bulduk muhabbetinden sonra Katsa’nın diğer odaya gelmesini işaret etmesi üzerine Ber onun peşinden gitti.

Katsa, "Sen gelmeseydin, ben seni arayacaktım," dedi. ‘Artsa’nın olumsuz psikolojik durumunun, uzmanların dediğine göre intihar etme eğilimine kadar ulaştığını,’ belirtti. ‘Arada ki sıkı dostluk nedeniyle bir

şekilde sıkıntılarını kendisine daha rahat açabileceğini' de ekleyerek kendisinden yardımcı olmasını istiyordu. Katsa ilk kez bir istemde bulunuyordu, Ber'den. Sesi ağlamaklı ve yalvarmalı özellikler barındırıyordu.

Bu minvalde süren karşılıklı kısa konuşmaları bittikten sonra Artsa'nın bulunduğu odaya birlikte geri döndüler.

Artsa, konuşmaların içeriğini duymuş gibisinden bakıyordu. Sert çehresi yumuşamaya, daha sonra tebessüme dönüştü. Göz kırparak, "Ber! Taktik mi aldın?" diye sordu.

Ber, Artsa'nın bazı tekniklerini iyi biliyordu. Gülümseyerek laf alma ve daha sonra sinirlenerek ağzına geleni söylemesine bir kaç kez tanık olmuştu. Aile tartışmasını başlatan olmak istemiyordu. “Taktiklere ihtiyacım yok," dedi sert şekilde. "Senin berbat durumunu konuştuk... Akşamcı arkadaşlarınla muhabbetini bugünlük askıya al! Bu akşam dışarıda sadece ikimiz içeceğiz."

***

Balık lokantasındaki sıcak ve yakın karşılamadan; Artsa'nın buranın müdavimlerinden olduğu anlaşılıyordu. En gözde yere oturtuldular. Lokanta denize sıfırdı ve müşterilerin denizi tamamen görmeleri için boydan boya ince çerçeveli camlı bölmelerle çevriliydi. Zemin ince toprakla kaplanmıştı. Tavanı camla kaplı, gökyüzünü gösterir nitelikteydi.

Müzik setinden, derinden çıkan klasik müzik sesi de ortamı tamamlıyordu.

İstenen mezeler ve büyük rakı masaya gelmekte gecikmedi.

Bir dubleyi bitirinceye kadar aralarında pek bir konuşma geçmemişti; denizi ve çevreyi izliyorlardı.

Ber, avukatlık stajını tamamladığı, denize kıyısı bulunan Mer kentine zorunlu askerlik görevi dönüşü yerleşmeye karar vermişken babasının, evi köyden Ad kentine taşıyacağı vaadi üzerine, bu kente ‘elveda’ demek zorunda kalmıştı. Uzun süredir görmediği, Ad kentine komşu bu kenti, özellikle denizinden dolayı çok seviyordu. Lokantanın açık pencerelerinden; doyamayacağını bile bile açık mavi renkli denizi iştahla seyrediyordu...

Güzel bir gündü. Güneş, denizin en son görünen noktasından usulca "İyi akşamlar," demeye hazırlanıyordu.

Her ikisi de birbirlerine karşı yapacakları konuşmanın içeriğini düşünmeye başladılar. Okudukları kitaplar, dinledikleri ezgiler, hayata bakışları, iletişim yöntemleri, mantıksal kalıpları, abartıları, laf ve kavram oyunları benzerlik taşıyordu ve birbirlerini iyi tanıyorlardı.

Eşit değerde gücü olan iki boksörün karşılaşmalarında önceden birbirlerini yoklamalarına benzer şekilde usulcü soru-cevaplarla başlangıç yaptılar...

Bu şekildeki diyalog bir süre böyle devam etti. Ber, bunun zaman israfı olduğunu düşünerek oturumun asıl amacına yönelik soruyu aniden yöneltti. "Sıkıntılarını bana anlatmanı istiyorum." dedi. "Önceleri böyle değildin! N’oldu sana?.. Git gide batıyorsun!"

Artsa, eleştirisel bakışıyla "Sen de mi Brütüs?" diye sordu.

"Beni başkalarıyla karıştırmanı istemiyorum!"

"Başkalarının sorgulama tekniğini kullandın!"

"Sana telkin ve tavsiyelerde bulunmayacağım," dedi. Sıcak pide ekmekten bir parça kopardı. "Bulunmamamın da yararı olmayacağını bilecek kadar seni tanıyorum."

Artsa şekil değiştirmişti sanki. Gözlerindeki ak hafif kırmızıya dönüşmüştü. Ses emredici tondaydı."O halde bu tür konulara girme!"

Ber, sorularını atiye bıraktı. Uygun olmayan bir ortamda ona uygun olmayan soru ve açıklamaların anlamı yoktu. İyice sarhoş olmasını beklemeliydi. O sarhoş olduğunda kendi kurallarından ve duruşundan tavizler verirdi...

Ber, rakı dolu bardağını bir kez daha kaldırdı."İçmiyorsun, tükmüklüyorsun," dedi gülerek. "Hala aynı seviyede... Çek Mustafa çek!.."

Ber'in bardağına çın yapan Artsa, keyifle sordu. "Kokusundan sarhoş mu oldun yoksa?..." diye sordu. "Beni Mustafa'yla karıştırdın..."

"Gözlerime bak!... Sarhoş olmuş gözler mi bunlar?" Rakıdan az yudum alarak,"Ya! ne kiliseye ne camiye yaranabilmiş özgün müzik yapan bir sanatçının parçasında geçen bir sözü söyledim," dedi bir anda buruklaşan duruşuyla.

Artsa,"Hatırladım onu..." dedi saçlarını kaşıyarak. "Kitlesel lince tabi tutulunca yurtdışına kaçmak zorunda kalmıştı. Söyledikleri gerçeğin ifadesi olsa da uygun zaman ve yer seçiminde hata yapmıştı. Ayrıca uslüpten kaybetmişti."

"Hafızana hayranım."

Artsa, iltifata teşekkür etme gereği duymadı. Ber'in bardağını ve içişini izliyordu. "Ber! Beni tezgaha getirmeye çalışıyorsun!" diye bağırdı. Ber'in 'ne oluyoruz?' imajlı bakışları üzerine. "İçiyormuş gibi yapıyorsun... Ben üçüncü kadehi devirdim. Sen ise onlarca kez kadeh tokuşturmana rağmen hala birinci dublenin yarısındasın."

Bu kadar dikkatli gözlemci olanını da daha tanımamıştı, Ber. "Ama..." diyerek, itiraz etti, Ber. "Ben usulca içerim, senin sayına yetişirim..."

Artsa, ikna olmamıştı. "Üçüncü kadehe kadar sen gelinceye bekle-yeceğim..."

Ber, inatlaşmak istemedi. Bir çaresini bulacaktı. Beşinci kadehe geldiğinde zom olacağını biliyordu. Artsa kadar içkiye dayanaklı değildi.

Bu durumda oturumdan pek bir sonuç alamayacak; Artsa’nın sıkıntılarını dinleme amacını gerçekleştiremediği gibi kendi sıkıntılarını anlatacaktı ona. Ber, sarhoş olduğunda sıkıntılarını süsleyerek anlatmayı çok severdi.

Artsa’nın, lavaboya gitmesini fırsat bilerek dolu ikinci dublesinde bir yudum bırakıp gerisini yere boca etti. Geldiğinde üçüncü kadehe geçecekti.

Artsa’nın lavabo dönüşü verdiği okkalı selamını, laubali tarzda ve ayağa kalkarak aldı. Yöresel bir geleneğin ‘Ti’ye alınmasıydı bu. Sürekli yaparlardı. Bu davranışı her gördüklerinde komik gelirdi kendilerine... Bir dakika önce beraber oldukları birinin geri dönüşünde sanki yeni karşılaş-mışlar gibi selam vermesine aynı filmin karesini yeniden izlenmesi gibi geliyordu...

Ber, ikinci kadehin kalan son yudumunu içti. Üçüncü dubleyi Artsa’ya göstererek doldurdu.

Artsa, onun üçüncü kadehini bitirmesini bekleyebilecek sabrı kendisinde bulamadı. Dördüncü dublesini doldururken Ber’i; "Bana yetiş!” diyerek uyardı...

Ber, "HalkaYalSöyle Partisindeki uğraşın nasıl gidiyor?” diye sordu.

"İstifa ettim!.”

"Neden?"

"Diğer partilerden farkları yoktu!" dedi. Elindeki çatalla havada kavis çizdi. Sinirden kaynaklanan tepkisel davranışıydı bu. Ber alışkındı, garipsemedi. "Muhalefetteyken seçmene verdikleri sözleri iktidara geldiklerinde yerine getirmedikleri gibi tersine icraat yapmaya başladılar."

"Politikada olağan şeyler...”

"Bu partinin diğer partilerden çok farklı olduğuna inanıyordum." dedi Artsa. "Emeklerime üzülüyorum."

"Boşveerrr! Üzme tatlı canını. İdeallerin için bundan sonraki eforu-nu, uğraşını ‘Sivilizasyon Bağımsız Özgür Düşünce Derneği’ndeki‘

2.Başkanlık görevinde yoğunlaştırırsın."

"Oradan da istifa ettim." Balıktan ağzına aldığı lokmayı çiğnerken kılçıkları da ezmesi nedeniyle buna uyan çıtır sesler geliyordu. Peçeteyle ağzını sildi. "Sen sormadan ben söyleyeyim; Bilim Geliştirme, Yenileş-me, Makul çoğunluk, Sessiz çoğunluk, Bağımsız Sodgom derneklerinden de istifa ettim."

Ber'in bu istifalardan haberi olmamıştı. "Dört beş kez, neden? diye sormam gerekiyor," dedi.

Artsa, "Ber! Sen beni tanırsın," gereksiz cümlesini kullandı. "Yurttaşa ait olandan kendisi için bir şey isteyen namertlerden değilim..."

Ber, bu lafı kahkahalarla karşıladı. Bir kaç saniye süren kahkahalar kendi kulağında, Artsa'da ve sonrada lokanta da bulunan diğer müşterilerin kulağında çınladı. "Seni iyi tanıyorum.." dedi. "Aynı zamanda olan rakıyı bitirttirip, 'rakı vardı da biz mi içtik?' diyenlerden de değilsin."

Artsa, espriye gülümsedi. "Ağzımdan dökülen bazı kelimelerin kuyruğuna takılarak muhabbeti sulandıracaksan devam etmeyeyim... " diyerek uyardı. Ber'in bozulduğu sanısıyla, yumuşak bir geçiş yaptı. "Seni uyarmasam yetmiş sente muhtaç olduk, yollar... özdeyişlere de başlarsın."

Artsa açılmıştı, Ber'in özel gayretlerine gerek kalmamıştı. Engellememesi yeterliydi.

Artsa, yeniden bir rakı istedi. Garson gereğini yerine getirdi.

Artsa, beşinci dublesinden bir yudum daha aldıktan sonra, "Evet! Nerede kalmıştık?..." dedi kaldığı yeri bilen emin tavırlarla. "Sodgom Ülkesinin kirliliğinin az veya çok her yere yansıdığını bilebilecek kadar realisttim. Benim de içinde bulunduğum partiye, dernek ve örgütlere azda olsa yansımış olabileceğini kabul edebilirdim..." devamını getirme-den bir yudum daha çekip 'Oh be!' dedikten sonra "Sodgom'un kötü yanlarından sorumlu gruplara karşı mücadele etme ve düzenin kötü yanlarını törpüleyerek yerine iyi ve gerçek demokrasinin yerleşmesi amacıyla

kurulmuş olan örgütlenmelerin aslında bir şekilde yine ipleri ellerinde bulunduran bazı kötü gruplara hizmet ettiğini kavradım."

Ber, garip şeyler duyuyordu, Artsa'dan. Heyecanlandı. Bu kez gerçek bir içici gibi davrandı. Bir çekişte çeyrek rakıyı boca etti. "Üyeler görüşlerinin haini mi çıktı?"

"Hayır!... Hayır!... Bir çoğunu tenzih ederim." dedi Artsa. Yanlış anlaşılmanın verdiği isyankar tepkili el kol hareketleriyle. "Bir ekonomistin sözünü ettiği 'Gizli El' kavramını fakülteden anımsıyorsundur.

"Evet! Bu kavramın yabancısı değilim, " dedi Ber. Hatta bayağı yakınım olan bir kavram diyecekti, vazgeçti. Med'den söz etmemeliydi...

"İşte bu kavramın aslında her alanda geçerli olduğuna yaşadıklarım-la tamamıyla ikna oldum." Artsa, alkolün de tesiriyle düşünselindekileri tamamıyla yansıtacak kelimeleri bulmakta güçlük çekiyordu. "Gizli el etki tepki kavramlarını çok iyi bilen ve kullanabilen bir soyut kavram... İstediklerini gerçekleştirmek için neleri yapmasını biliyor... İstediği ortamı sağlayabiliyor... Diyelim ki; gizli el, güvenlikle ilgili bir yasa değişikliği yapılmasını istiyor... Bu değişikliği normalde halk ve halkın temsilcileri olan yasa koyucular kabul etmeyecek... Toplumda bulunan bazı grupların hassas noktalarına vuruş yaparak etkilemelerde bulunuyorlar. Bunun karşılığında bekledikleri tepki gösterme doğal sürecinde işi daha fazla alevlendiriyorlar. Oluşan kaos ortamı nedeniyle gerek toplumun çoğunluğu gerekse yasakoyucu halk temsilcileri büyük çoğunlukla böyle bir yasanın ortaya çıkması gerektiği inancına varıyor...."

Ber, konuşmasına ilgisiz kalmadığını "Yoktan var etme gibi bir şey..." diyerek duyumsattı.

Artsa çözülmüştü. Belki de birikmelerini salıverebileceği ortamı bulmuştu. "Bunlardan istifa ederek rahatlayacağımı, benliğimi kazanacağımı sanıyordum," diye devam etti. "Artık öznel de kendim için de aynı düşünceleri taşıyorum ama benliğimden istifa edemiyorum. Ölüm dışında bu mümkün değil."

Ber, işte asıl konuya geliyor diye düşündü. Düzeneği bozmamalıydı. Kendiliğinden, oturum amacına yaklaşıyordu. "Sıhhatine!" diyerek dördüncü dublesini doldurduğu bardağı, Artsa'nın altıncı dublesini taşıyan bardağına vurdu.

Artsa, artık Ber'in içtiği dubleleri saymıyordu. Gözü; önündeki tabakta bulunan balık kılçıklarına sabitlenmiş halde anlatımına devam ediyordu. "Kendimi sürüde güdülen bir koyun, akarsuda bir su taneciği, rüzgar önündeki bir yaprak gibi hissediyorum... Hep bir şeylere sürüklenmiş, sürüklenmekte olan bir nesne gibiyim sanki. Çocukluğum-dan beri devamlı bir şeyler yapmak zorunda bırakılmış hatta hukuk dalında öğrenimimi, avukatlık mesleğimi evliliğimi... kendime ait tercihlerim dediğim bir çok şeyin aslında bana bir şekilde dayatıldığını çevrenin, arkadaşların, ve daha bir çok öğenin bu yönde etkilemiş olduğunu... Başkalarının öngördüklerini seçmek zorunda kaldığımın farkına vardım. Bunu görmeyene yaşam doğal gelebilir. Fakat ben farkındayım ve aksine hareket edememek beni çökertiyor. Diyorum ki, bu yaşam biçimi benim tercih ettiğim yaşam biçimi değil. Seçme özgürlüğüm; hangi ülkede, hangi anne babadan olacağım seçeneğine sahip olamadığım cenin döneminden başlamak üzere hiçbir zaman olmadı, olmayacak da... "

Ber'in gözleri kayıyordu. Kapanmaması için sürekli çaba harcıyordu. Düşüncelerinin bu duruma uygun hareket etmemesi ise avantajıydı. Düşünüyor ve algılayabiliyordu. "Anlattıkların tüm insanlar için geçerli olandan... Herkes senin gibi düşünürse toplumda mutlu insan kalmaz,." dedi.

"Beni diğer insanlar ilgilendirmiyor artık..."

"Psikologlara gittiğini biliyorum... İnanmadığını bilmekle beraber bir hocaya filan gitsen... Bazen sonuç alanları duyuyorum."

Ber'in son sözleri Artsa'nın somurtkanlaşan yüzünü alaycı biçime

dönüştürdü. "Yoksa sen de bazıları gibi beni cin çarpmış mı sanıyorsun?" dedi. "Hocaya gitmeyeceğimi biliyorsun. Belki bu tür şeylere inanan kişide olumlu etki yaratabilir. Ama artık hiçbir bilgi, telkinin bana yararı

olacağına inanmıyorum. Hatta, bundan sonrası için elime tüm kaderimi, geleceğimi tayin etme hakkımı verseler dahi... "

"İstediğin ne senin?..." diye sordu. Umutsuzluğa kapılmıştı. Eğer gerçekten söyledikleri iç yapısını yansıtıyorsa o tükenmişti ve onun için kendiside dahil kimsenin yapabileceği fazla bir şey yoktu. "Sözünü ettiğin olumsuzlukları yok etme gücüne sahip olsan da mı?..."

Artsa, "Evet!" diyerek homurdandı. "Artık ölüm yok edilmedikçe hayatın anlamı olamaz, sabit düşüncesindeyim ben... Hayatın katili ölümü yok etmek de mümkün değil..."

Katsa'nın son zamanlarda pek konuşmuyor dediği kişi bu muydu diye şüpheye düştü... Ber, Artsa'nın son söylediklerini daha bir dikkatle dinlediğini, biçimsel anlamda da göstermek için masada bulunan içki ve mezelerden almamaya başlamıştı. Bir an kendini hasta dinleyen doktor gibi hissetti. "Senin aklına bir çözüm gelmiyor mu?" diyerek soru yöneltti, Artsa'ya.

Artsa bu soruyu bekliyor gibiydi. "Ancak, benimde tercihlerim göz önüne alınarak yeniden doğuşum sağlanırsa... Belki..."dedi. Bir anda canlanır gibi oldu, silkindi. "Neyse bunları boş ver... Başka şeylerden söz edelim..."

Ber boşalan bardağının garson tarafından tazelenmesini engelledi. "Gitsek, diyorum... Arabayla geldim biliyorsun daha fazla içersem sanırım Ad kentine hiç varamayabilirim..." Az sonra söylediğine pişman olacağı sözleri ekledi."Senin gibi hayattan daha bıkmadık!..."

Gözlerini kırpıştıran Artsa, "Pislik yapma!" dedi gülerek.

***

13

"Yaşasıııııııııınnn!... Helaaalllll!...." nidaları yükseliyordu; Anti-Hafif 8.Yargılama Grubu Duruşma salonundan...

Ber, gülen gözleriyle, dikleşmiş kulaklarıyla, izleyici locasında bulunan kalabalığın sevinçle dolu yüzlerini ve haykırışlarını zevkle gözlüyor ve dinliyordu.

Tıpkı tarihi filmlerde izlediği Roma Gladyatör dövüşlerinin gerçekleştirildiği arenada bulunan kalabalık seyircilerin minimize edilmiş hali gibiydiler... Birbirlerinden farklı konumlarda oldukları değişik kıyafetleri ve tiplerinden belli olan bu insanlar halkın her tür katmanından Maf'ın temsilcileriydiler.

Haberci, sessiz bir şekilde salonu boşaltmalarını bağırarak duyurdu. Bağırmaya alışkın olan bir ses tonuydu bu...

Ber, kalabalığın salonu boşaltması sonrası çıktı. Salon kapısından koridora ayağını atmasıyla, kendisini havada bulması bir olmuştu. Bazılarını tanımadığı kişilerden oluşan grup elleriyle kendisini havaya kaldırıp, "En büyük avukat bizim avukat!.." diye bağırmaya başlamışlardı. Çevrede bulunanlar bağırtılara alkışlarla destek veriyorlardı.

Ber'in başlara dokunarak, indirilmesi için uyarması boşunaydı. Grup, bu uyarılara olumlu tepki verecek konumda değildi. Sonucun verdiği sevinçle coşmuş bireylerden oluşan kalabalığın birbiriyle de bu neşeyi paylaşmaları sonucunda ortaya çıkan çok yoğun grup sevinciyle tümünün başları dumanlıydı. Artık bireyler kendi psikolojilerini bırakarak munzam, muazzam, müşterek ve müteselsil grup psikolojisiyle hareket ediyorlardı. Bu ortamda birey bir hiçti. Bulunan bireylerden ayrık, ama birbirlerinden etkili grup psikolojisi etkindi. Onlar, bu etkiyle Ber'in 'Yeter!... İndirin!...' nidalarını duymuyorlardı. Ber'in başlarına hafiften dokunarak indirmesi yönündeki talepleri iplemiyorlardı. Ber, düşeceği korkusunu hissediyordu. Bu tür davranış biçimlerini oldum olası sevmezdi. Başarının karşılığında gülümser bir yüz yeterliydi.

Belinden kavrayan iki kol, kendisini yukarıya kaldırmış diğer kollardan kurtardı. Neredeyse çekerek kendisini aşağı indirdi bu kollar.. Bu kollardan bir Sağkol'a, diğeri Solkol'a aitti.

Önce Solkol, sonra Sağkol sarıldı kendisine... Ber'e tebriklerini sunuyor, birbirlerinin sevinçlerini paylaşıyorlardı.

"Maf! Bu habere çok sevinecek!" dedi Sağkol.

Maf'ın yeğeni son duruşmada hem serbest bırakılmış, hem de suçsuzluğuna kanaat getirilerek beraat ettirilmişti. Beş yargı üyesi ile yeni tayin olan yargı başkanının bu yönde oy kullanmasıyla yarıdan bir fazla çoğunlukla gerçekleşmişti, istenen ve beklenen sonuç..

SahFail'in bu suçu işlediğine dair dinletilen son iki yalancı tanığında büyük yararı olmuştu.

SahFail’e ise adam öldürmeden dolayı verilen cezadan samimi itirafları, öldürdüğü kişinin tahriklerinin olaya sebep olması gibi hususlar göz önüne alınarak yirmi dört yıllık cezası brüt on iki yıla indirilmiş, halk arasında mahpushane olarak bilinen Tut-Bırakma Kursevi’nde herhangi bir hatası görülmediği takdirde dört yıl sekiz ay net yattıktan sonra salıverilecekti.

Bu sürenin kendisi için keyifli geçeceğini biliyordu sonuca en çok sevinen SahFail... Bu cezayı almasaydı, ekonomik ikbali önceki yazgısına uygun sürecekti... Yine sokaklarda aç sefil dolaşacak, iş bulamayacak, akşam eşinin azarlayıcı bağırtılarını dinleyecekti.

Maf, gerekli ilgiyi gösterecekti. Özel koğuş bile kurduracaktı... Televizyonda seyretmediği filmlerin video kasetlerini ve televizyonda ki maçları soğuk birasını yudumlarken izleyecek, ömründe yemediği yiyeceklerle karnını doyuracaktı. Dışarıdaki ailesine de yüklü para verilecek, ev almaları sağlanacaktı. Tüm aile giderleri ölünceye kadar Maf tarafından karşılanacaktı. Bunun için bir kaç senenin lafı mı olurdu. Bu verilenler karşısında dört yıl sekiz aylık ömür devede kulak bir bedeldi. Parası olmayan için dışarısı da büyük bir Tut-Bırakma Kursevi’ydi, Hiç olmazsa yatarak para kazanacaktı ve ailesinin geleceğini bu şekilde temin edecekti.

Ber’e yönelerek, "Hadi gidelim," dedi Sağkol.

Ber, saatine bakarak, "Benim başka duruşmalarımda var," dedi. "Sonra görüşürüz."

"Benim amcamın komşularıyla ilgili olan duruşma mı?..." diye sordu Solkol.

Ber,"Evet! O da var," diyerek yanıtladı.

Solkol çevreye göz gezdirerek, "Sonucu sonra senden alırım," dedi. "Yargının verdiği sonuçtan memnun olmayanlar olabilir. Etraf kızışmadan gönüldaşlarımızı daha fazla adalet binasında bekletmeyelim."

Solkol, bekleyen kalabalığa dağılmalarını emretti. Sağkol’da aynı yönde çağrıda bulundu.

Maf’ın yeğeninin dosyası Anti-Hafif 8.Yargılama salonunda alınan ilk dosyaydı. Has, Hüs, Bes, Kur isimli sanıkların "Gasp Suçu" na ilişkin dosyası Anti-Hafif 7.Yargılama Grubu Salonundaydı. Maf’ın yeğeninin bulunduğu salonda görüşülme durumu olsaydı, beklemeden onu da aldırmış olacaktı... Zorunlu 7.Yargılama Grubu duruşma salonuna yöneldi...

Bir buçuk saati aşkın bir süre beklemesine rağmen sırası gelmemişti. İki kez tuvalete gitmiş, yargı binasının bahçesinde sigaralar içmiş, sanık çocukların babalarıyla konuşmuş olmasına rağmen kendi dosyasının alınacağı meçhul ana kadar olan zamanı bir türlü tüketememişti Ber.

Sırası gelen dosyalar, seri halde ele alınsada, daha yarısı bile bitirilememişti. Ber, içinden “İyi ki yargıç olmamışım..." diye düşündü. Bu kadar dosyayla uğraşmak... Bir günde yüzlerce dosyanın duruşmasını yapması halinde; karmaşıklaşan beyniyle adil karar verebileceği konusunda kuşkuluydu....

Yargı Bakanlığının, yargı sektöründe açılan davalardan aldığı harçlar ve bir takım vergilerle çok para kazanmasına rağmen halen az sayıda Yargıç’lar yetersiz görevli ve standartlara uymayan bina ve salonlarla iktifa etmesini... sürekli düşünür. Bir anlam veremezdi.

Has, Hüs, Bes ve Kur’un suçlu olarak yargılandıkları davanın; bugün son duruşmasıydı. Eksiklikler tamamlanmış, yapılacak başka bir araştırma kalmamıştı. Ber, nasıl bir karar çıkacağından pek emin değildi. Med’in Hüs dışındakilerin ceza alacağı yönündeki kehaneti nedeniyle midesini bulandırmıştı.

İlk duruşma Devlet avukatının suçlama belgesinin okunmasıyla başlamıştı. Suçlama “silahlı ve toplu halde gasp eylemini gerçekleştir-mekti.” Şikayetçi-mağdur gelmemişti... Sanıkların ifadeleri sırasıyla alınmış. Sıra Ber’e geldiğinde “Müşterilerine yönelik Devlet avukatının suçlamalarını kabul etmediğini, olayın sadece bir para yardımı isteme; tabiri caizse dilencilik türünden bir eylem olduğunu, buna karşılık şikayetçi Yalşik’in fiziki güç kullanması karşısında müşterilerinden Bes’in korkutma amacıyla çakısını salladığını bu esnada güvenlik ekibinin geldiğini,” ayrıntılarıyla belirtmiş ve “serbest bırakılmalarını” talep etmişti.

Yargı Grubu, "Serbest bırakılma isteminin reddine, sanıkların nüfus ve sabıka bilgilerinin gerekli kurumlardan istenmesine, şikayetçi Yalşik'in duruşmaya bir kez daha çağrılmasına ve yirmi sekiz gün sonraki bir gün yeniden duruşma yapılmasına" karar vermişti.

Ber, sanık müşterilerinin babalarına, "Bakın bu olay önemli... Şikayetçi Yalşik'le bir şekilde bağlantıya geçin, gerekirse para teklif edin, önümüzdeki duruşma günü yargı salonuna gelerek doğrusunu anlatsın, şikayetten vazgeçsin. Aksi halde on beş ile yirmi sene arasında ağır hapis cezası verilebilir... Ayrıca olayın seyri hakkında görgü tanıkları bulabilirseniz iyi olur." diye sıkı sıkı tembih de bulunmuştu.

Özellikle; Has ile Hüs isimli kardeş sanıkların babası; HasHüsBab, gerekli uğraşı vereceğini belirtmesine rağmen ne bir tanık bulabilmiş ne de Yalşik isimli şikayetçi ile bağlantı kurmasına rağmen olumlu sonuç alabilmişti. Yalşik, "Vahim durumdan menfaat elde etme amacıyla," büyük yekün tutan para istemişti. Sanıkların babalarının böyle büyük bir parayı ödeyemeyecek kadar gariban olduklarını bile bile... Şikayetçi olan şahsı ikna edememişlerdi. Güvenlik merkezinde verdiği ifadeyi aynen tekrarlayacaktı.

Beklenen, ikinci duruşmada gerçekleşti. Yalşik, "İsimlerini sonradan öğrendiği, Has, Bes, Kur'un hep birlikte üzerine çullandıklarını, Bes'in elindeki bıçakla kendisini tehdit ederek para istediğini... Hatta bir miktar para vermek zorunda kaldığını... Bu anda güvenlik ekibinin yetiştiği..." doğrultusunda çoğu yalan içerikli ifadede bulunmuştu. Yargı grubu; "Sanık avukatının serbest bırakılma isteminin reddine, sanıkların nüfus ve sabıka bilgilerinin gerekli kurumlardan yanıt gelmediğinden yeniden istenmesine, oturumun yirmi sekiz gün sonraki güne bırakılmasına..." karar vermişti.

Ertelenen gün bugündü... Maf'ın yeğeniyle ilgili elde edilen sevindirici sonucun bu dosya ile gölgelenmesi hoşuna gitmeyecekti, Ber'in.

Sıra Ber'in ilgili olduğu dosyaya gelmişti...

Devlet avukatı; "Şikayetçi ile yakın temasta olmayan Hüs dışında diğer sanıkların silahlı gasp suçundan yirmi yıl hapsini istedi..."

Ber, esasa yönelik son savunmasında, "Sanıkların ‘silahlı gasp’ suçunu işleme niyetleri, kastları olmadığını, sadece Has, isimli sanığın şikayetçi şahıstan yol parası istediği..." yönünde ayrıntılı açıklamalarda bulunuyordu.

Arada duraklıyor, Yargı Başkanı ve üyeleri ile devlet avukatının üzerinde bıraktığı etkiyi algılamaya çalışıyordu. Algılamaları, savunmasında bazen tökezlenmesine neden oluyordu; “Ah! Şu avukatlar!... Bal gibi yapmışlar işte... Ayrıntıya ne gerek var... Suçlu oldukları tiplerinden bile okunuyor..." gibi duyumsamaları dikkatini dağıtıyordu. Bu durum Ber’in ses düzeneğinin sertleşmesine neden olmaktaydı. En son Hüs’ün ise hiçbir şekilde ve şikayetçi şahsında belirttiği üzere, Yalşik’le yakın temasta olmadığını ekledi...

Karar açıklandı... Karar açıklanırken saygı anlamında ayağa kalkılması yasada düzenlenmiş uyulması gereken kurallardandı.... Zorunlu saygısal kurala salonda bulunanlarda uydu... Yargı Başkanı ve üyelerinin oy birliğiyle aldıkları karar gereği düşünüldü başlığından sonra okunmaya başlandı.

"Toplanan kanıtlar, dosya kapsamı, müştekinin ifadesi, suçüstü hali ve sanıkların tevil yolu ile ikrarları nedeniyle müsnet suçtan Has, Kur, Bes’in her birine yirmi yıl ağır hapis cezası, yaşlarının küçük olması ve önceden hiçbir suç işlememiş olmaları göz önüne alınarak yasal indirimlerin yapılmasına sonuçta on altı yıl anti-hafif hapis cezasına mahkumiyetlerine... Olaya bizzat veya yardımcı olarak iştirak etmeyen Hüs hakkında ise suçsuz bulunup beraatine ve serbest bırakılmasına karar verilmiştir."

Kararı sanıkların yakınları gözyaşlarıyla karşıladılar.

Ber, hüzünle karşıladı. Elinin titremesi, kirpiklerinin atması tiki kısa bir süre devam etti. Karar verilmesine rağmen anormal bir davranış gösteren Ber, "Ama suçsuzlar!..." dedi ünlemli bir ses tonuyla.

Bu tür davranışa verilebilecek en yumuşak tepki gelmekte gecikme-di. Yargı başkanı."Kararı beğenmiyorsanız Yüksek Denetleme Yargısına gönderme şansınız var!" dedi azarlar şekilde...

Salon dışına çıktığında sanıkların yakınlarının yüz kırışıklığından olanları anlatmaya gereksinim duymadı Ber... Nihayetinde onlar da izlemişti. Duymuşlardı kararı...

HasHüsBab, ince kıvrımlar halinde akan gözyaşını silme gereği duymadan, "Bu nasıl yasadır, anlamıyorum..." dedi... Zor konuşturur... Sıkıntılı hal; bazen düşünceleri tam karşılayan sözcükler üretir... Izdırap; insanı ozan yapar, şair yapar... Ressam yapar... Kekeme insanı; türküleri en iyi tarzda yorumlayan güzel sese dönüştürür... Önceki konuşmalarında doğal kekeme HasHüsBab'ın dili çözülmüştü. "Daha geçen aylar devleti ve milleti soyanlara iki ay ceza verilmişken bir dolmuş parası için bu kadar ceza verilir mi? Bu nasıl yargı?... Bu nasıl adalet?... Yazık değil mi?..."

Ber, avukat olarak yargının; "İddia-Savunma-Karar," dan oluşan üç sacayağından biri olan "Savunma" sacayağını temsil ediyordu. Eleştiri kendisini de kapsıyordu. 'Bir şeyi temsil ediyorsan, her ne olursa olsun, eleştirilere karşı temsil ettiğin şeyi savunmak zorunda' olma ilkesine uydu. "Yargı başkanı ve üyelerle ile ilgili bir olay değil... " dedi. Alnında biriken terleri elinin tersiyle silerek, "Gerçi silahlı gaspa sokulmayabilirlerdi... Ama olayı öyle yorumlayıp takdirlerini bu yönde kullandılar. Bir suç sabit olduğunda onun karşılığında bulunan maddede ne ceza yazıyorsa Yargı ona karar vermek zorundadır. Silahlı gaspla ilgili cezanın asgarisini verdiler... Buna da şükür... Bir umut, bozulması için Yüksek Yargı Denetlemesine göndereceğim, bozulursa ne ala... dedi Ber kısık sesle.

Bes'in babası; BesBab' da HasHüsBab'ın kanısını destekler içerikte, "Ekonomik kriz nedeniyle işten atılmasaydık..." Olumsuz Düşüncelerin, olumsuz duygularla benzeşmesinden olması gereken gerçekleşti. Ağlaması cümlesini yarım bıraktı. Ama yarım kalmasına razı olmadı. "Çocuklarımızın cebinde dolmuş parası olacaktı. Bir dolmuş parası için çocuklarımızı bu hale getirenler ve soygunculara sessiz kalanlar utansın," dedi. Rahatlamamıştı, rahatlamadan da Ber'i bırakmak istemiyordu. Ber, avukat olarak sacayaklardan birini temsil ediyordu. Ama, bu sacayak düşünce ve duygularını ifade etmesinden dolayı kendilerine zarar vermeyecekti. Ber'e korkmadan anlatabilirdi. "Tüm bunlara neden olanlar, garibanlaşan insanların işlemiş olduğu suçların her birinden; ceza almalılar,

çocuğumun aldığı cezadan dolayı bu duruma düşürenler de aynı cezayı almalılaaarrrr!..."

Ber, hukukçuydu ve siyasi polemiğe girmek istemiyordu. Ayrıca; anlatılanlara karşı söyleyebileceği bir şey de yoktu.. "Geçmiş olsun!" dilekleriyle ayrıldı. Bir başka dosyasının duruşması vardı ve zaman öğlen tatiline yaklaşıyordu....

Aile Mahkemesindeki duruşma salonuna seri adımlarla vardığında Müşterisi bayan Boşsel'in kendisini beklediğini gördü. Tokalaşıp, hal hatır sordular; birbirlerine...

Boşsel, "Nerede kaldın Ber bey!" serzenişinde bulundu. "Az kaldı dosyamı düşürüyorlardı. Haberci tanıdık çıkmasaydı, dosya düşecekti.

"Sen buradaydın! Ben yetişemeseydim sen girerdin." diyerek rahat-lattı onu.

"Ben, duruşmaya sensiz mümkün değil tek giremezdim..." dedi yüzünde yapmacık bir korku ifadesi oluşturarak, "Korkarım... Elim ayağım birbirine dolaşır."

Ber, karşılık vermedi. Çantasından onunla ilgili dosyayı çıkardı.

Boşsel, "Avukat Bey!. Bu dava çok uzamadı mı?... dedi sulu anlatımla. "Üç duruşmadır bitmedi. Komşumuz avukat tutmadan, Yargı'dan tanıdığı bir görevlinin yardımıyla yirmi günde bitirmişti, davasını..."

Ber,"Dosyamızın eksikleri daha bitmemişti..." diyerek yanıtladı. Sorumluluğun ona ait olduğunu ifade etti. "Tanık getirseydin şimdiye kadar çoktan biterdi. "

"Çevrem, beyimle aynı... Söylemiştim ya! Kimse tanıklık yapmak istemiyor."

Ber, "Eee! Yine mi tanık yok?..."diye sinirli tavır takınarak sordu. "Yargı başkanı, evlilik birlikteliğinizin bozulmasında kocanızın kusurlu

olduğunu ifade edecek tanık dinlemeden boşanmanıza mümkün değil karar vermez... Davayı reddeder."

Boşsel, "Dur!.. Dur!... Sinirlenme!... Bir arkadaş, yargı binasının köşesindeki kahvede beş yeşil paraya tanıklık yapanlar varmış deyince..." diyerek iki adım geride bulunan orta yaşlı bir adamı işaret etti. "İşte bu beyefendiyi buldum..."

Kendisinden söz edildiğini anlayan ceketinin astarı evde yıkanmakla küçüldüğü belli şahıs yanlarına yaklaştı. "Emredin, efendim!" dedi yapmacık saygı duruşuyla.

Ber, "Siz tarafları tanımıyormuşsunuz!..." dedi. "Nasıl tanıklık yapacaksınız?"

"Avukat abime bak!..." Ses ve söylem bu tanıklık işlerinde kaşarlanmışım ezgiliydi. "Ben, yeni yapmıyorum tanıklık... Ne gerekiyor-sa anlatacağım... Boşsel Hanım bana gerekli bilgileri verdi, Abim!... Ha! başka tanıklık işleri olursa beni Tan kahvesinden bulabilirsin. Elimden geleni yaparım.".

Ber’e; şahsın tavır ve davranışları komik gelmişti."Kartvizitiniz var mı?" diye espri yaptı.

Şahıs, Ber’in beklemediği karşılığı verdi. Gömlek cebinden çıkardığı kartlardan üç tanesini uzattı. "Arkadaşlarına da verirsin abi!" dedi. "Ne kadar tanık istersen bulabilirim... Kartta kahvenin telefonu da yazılı. Ben olmasam da not bırak... Ulaşırım size."

Ber, her alanda küçüklü büyüklü mafya grubu olduğunu biliyordu. Ama ilk kez "Tanık Mafya Grubu," kavramıyla yüzleşiyordu. "Desenize sizde tanık sektörü kurmuşsunuz?"

"Evet! Avukat abim!.." dedi. Acındırmalı kanala geçti. "Ne yaparsın abi... Her şeyi devletten beklememek lazım. Büyüklerimiz de öyle söylüyor. İlk işi yapan iyi kazanır... Bende bu işe ilk kez bir komşunun davasında gerçek görgü tanığı olarak başladım. Sağolsunlar yolumu da buldurdular... Çocuklara da ufak tefek kıyafetler aldılar..."

Ber, araya girdi. "Sen de baktın, bu iş iyi..."

"Aynen öyle abim!... " dedi. Ber’i iyice inceleyerek. "Abi!... Baba Maf’ın avukatı olduğunu biliyorum!. Onların çok işleri olur, elleri de açıktır..."

Ber,"Tamam!... Tamam!..." dedi, kısa kesmesi için."İş olduğunda arayacağım, söz!"

Bu arada duruşma habercisi; kendi adını anons ediyordu. Bunun üzerine duruşma salonuna giren Ber durması gereken yerde boy gösterdi.

Ber, dilekçesini tekrar edip tanık’ın ismini ve hazır olduğunu belirtmesi üzerine, tanık çağrıldı. Az önce konuştukları şahıs salona girerek, davacı müşterisi ile davalı kocası arasındaki geçinememe nedenlerini yakın akrabalarıymış gibi ayrıntılarıyla ve layıkıyla ifade etti.

Ber, “Gerçek görgü tanıkları dahi bu şekilde ifade veremez....” diye düşündü.

Mahkeme tarafların boşanmalarına karar vermekte gecikmedi...

***

Has ile Hüs’ün babasının söylediklerine inanamıyordu... Ber, onun anlattıklarını mümkün görmüyordu. Suçsuz bulunan ve bugün serbest bırakılması gereken “Hüs,” iken nasıl oluyorda cezası kesilen Has, Tut-Bırakma Kursevinden salıverilmişti. "Peki, siz nasıl öğrendiniz ?..."diye sordu Ber.

"Has, telefonla arayarak, ‘Beni merak etmeyin... Çıktım.. Hüs’ü de zaten çıkarmak zorundalar...’ deyince anladık."

Ber, izin isteyerek lavaboya yöneldi. En rahat düşünme ortamı; rahatsız edilmeden, kendiyle baş başa kalabildiği yegane yerlerden biriydi. Duvara bakarak konsantrasyon sağlamaya çalıştı. Olmadı... Aynadaki görüntüsü, dikkatini dağıtıyordu. Sırtını aynaya döndü, değişen bir şey olmayınca odasına geri döndü.

Mus’tan Tut-Bırakma Kursevi müdürünü bağlamasını istedi. .

Bağlantı kuruldu sinyali üzerine telefonu kaldırdı. Telefondaki ses, müdürün şu an meşgul olduğunu, ve kendisinin yardımcı olabileceğini, belirtiyordu.

Ber iddiayı özetleyince; telefondaki otorite kokan ses; titrek sese dönüşmüştü, "Bir saniye avukat bey!" dedi. "Müdür bey müsait oldu. Telefonu hemen ona veriyorum."

Telefondaki ses ile müdür olma olasılığı yüksek bir ses arasında geçen fısıldaşmaları bir süre dinledi Ber.

Ber, Müdür olduğunu belirten görevliye Has, Hüs olayını yeniledi.

"Mümkün değil!..." dedi Müdür Bey. "Bizim burada dört noktada kontrol yapılır... Ama yine de ben bir araştırayım. Siz telefonunuzu bırakın, birazdan size döneceğim."

İnanmamış gibi tepki gösterse de ürkmüş ve paniklemiş bir ses tonuyla karşılık vermişti Tut-Bırakma Kursevi müdürüne.

Müdürün araması gecikmedi. Beklenen telefondan alınan bilgi, Ber’in beklediği yanıttı. Serbest bırakılma kayıtlarında Has değil Hüs görünüyordu. Bir sorun yoktu...

Buna rağmen Has ve Hüs’ün anne ve babası iddialarında ısrarlıydılar...

Ber, son noktayı koymak için bu kez Tut-Bırakma Kursevinden sorumlu devlet avukatını telefonla aradı. Hatta bu konuda Tut-Bırakma Kursevi Müdürünün yanıtını, buna rağmen anne babanın iddialarında ısrarlı olduklarını belirtti...

Devlet avukatı konuyu araştıracağını belirtti...

Yaklaşık yarım saat sonra telefonla arayan kişi, devlet avukatı’ydı...."Avukat bey!... Lütfen yanıma kadar gelebilir misiniz?.."

Ber, bir terslik olduğunu hissetti. Has, Hüs’ün anne ve babası ile birlikte yargı binasına hareket ettiler.

***

Tut-Bırakma Kursevinden sorumlu devlet avukatı hiddetlenmekte haklıydı... Aralarındaki bir yaş farkı ve benzerliklerinden yararlanarak Has’ın; Hüs’ün kimlik belgesini kullanıp kendisini Hüs olarak tanıtması sonucu görevlileri atlatmış, kursevinden firar etmişti.

Serbest kalan Hüs yerine Has’tı... Hüs ise hala Kursevinde bulunu-yordu.

Ber, "Efendim! Şimdi ne yapacaksınız?" diye sordu kursevinden sorumlu devlet avukatına. "Gerçek anlaşıldığına göre, Hüs’ü serbest bırakmanız gerekmiyor mu?..."

"Ne mi yapacağım?..." dedi kızgınlıkla. "Hüs’ün ‘Bu kez firara yardımcı olmaktan,’ dolayı tutuklanmasını sağlayacağım... Has’ında saklandığı delikten bulunup çıkarılması için Güvenliğe talimat vereceğim ve bu sonucun oluşmasında ihmali olan kursevi sorumluları hakkında da soruşturma açacağım."

Söylenecek söz kalmamıştı.

Hep birlikte, devlet avukatına "iyi günler!" dileyerek makam odasını terk ettiler.

Yargı binasından çıktıktan sonra netleşen durumun yasal pozisyonu konusunda hukuksal anlatımda bulundu, Ber. "Merak etmeyin!... Hüs, ‘Firara yardımcı olma suçundan,’ dolayı ceza alsa dahi, en çok iki ay sonra serbest bırakılacaktır..."diyerek Has ve Hüs’ün annesiyle babasını rahatlattı...

***

14

Gördüğü kabustan kan ter içinde uyanmıştı. Artsa’nın ölümünü görmüştü düşünde, Ber.

Saat gecenin 23:50’sini gösteriyordu.

Uykusu kaçmıştı. Endişelenmişti.

Artsa’nın evini aramaya karar verdi. Telefona yanıt veren olmadı. Belki de uyuyorlardı.

Ber, rüyasında Artsa'yı görmüştü. Geniş bir ovada ucu bucağı görünmeyen yüksek bir tepeden kalabalığa seslenmeye çalışıyordu....

Sesini duyan yoktu...

Çıkardığı sesler, kalabalığın çıkardığı uğultularda boğuluyordu...

İnsanların ilgisini çekemiyordu...

Bakanı da yoktu...

Ber, onun bağırırcasına ağzını açıp kapatmasına rağmen sesini duyumsayamıyordu...

Onun elleriyle yüzünü tırnakladığını korku ve endişeyle izliyordu... Ber, insan kalabalığını aşıp dolayı bir türlü onun yanına yaklaşamıyordu.... Her ilerleyişi, sanki geriye gidişiydi kendisinin...

Kalabalığı yarıp yanına yaklaşamayacağı umutsuzluğuna kapılmıştı. Öylece Artsa'yı izlemeye devam etti...

Gözlerinden süzülen yaşlarla izliyordu... Çaresizdi, yorgundu... İlerleyemiyordu. İnsan kalabalığı tel örgüler görevini yürütüyordu sanki...

Artsa'nın her iki elleriyle kendi başını sımsıkı kavradığını gördü...

Birden, garip bir şey oldu. Artsa, kendi kafa derisini bir peruk çıkarma kolaycılığıyla alıp, elinde sallamaya başlamıştı.

Ber dışında kimse bunun farkında değildi...

Bu kez; Sağ ve sol eliyle kemik yapısı görünen kafatasını zorlayıp, üst kapağını çıkarmıştı...

Önce kafatası derisini kalabalığa attı. Sonra kafatasının üst kapakçığını....

Bir eliyle beynini parçalamadan çıkardı...

Topluluğa gösterdi....

Yine Ber dışında izleyeni yoktu...

Belinden çıkardığı ateşli silahı, elinde tuttuğu beynine doğrulttu...

Ber, "Yapma!..." diye bağırıyordu. Aynı kelimeyi bir çok kez yineleyerek. Ama bir türlü Artsa'ya duyuramıyordu sesini...

Artsa'nın silahından çıkan kurşun elinde tuttuğu beynini parçalamıştı...

Parçalar kalabalığa savruldu.... Silahtan çıkan ve yankılanan sesle kalabalıkta bulunan tüm bireyler Artsa'nın yere düşmekte olan cesedini kare kare hafızalarına almaya başlamışlardı.

Kendisi sesini kalabalığa duyuramamıştı....

Silahından çıkan ses ise kalabalıkta bulunan bireylerin kulaklarında çınlıyordu....

Ber, bu çınlamayla uyanmıştı uykusundan....

Telefonunla aramasına yanıt verilmemesini olumlu mu yorumlamalıydı?...

Uyuyor oldukları veya ev dışında bir yerlerde olabilecekleri olasılıklarından birinin gerçekleşmesi dileğinde bulunuyordu...

Ölümü dışında herhangi bir olasılığın olmasına dua ediyordu.

Gece sessizliğini yırtan bir ses gelince irkildi.

Bu, telefon ziliydi.

Ahizeyi kaldırdığında, Med'in sesini aldı. "Başın sağolsun," diyordu."En az senin kadar üzüldüğümü bilmeni istedim..."

Med, telefonu kapatması gerektiğini biliyordu...

Devam etmesinin bir anlamı yoktu.

Ber, tüm benliği ve duyularıyla ağlamaya başlamıştı...

Med’in diyeceklerini duyacak, duyumsayacak durumda değildi...

Şu an en çok gereksinim duyduğu şey ağlamaktı.

***

İyice sarhoş olmak istiyordu...

İnsan istediği şeyi gerçekleştirebilecek cesareti bazen derhal bulamıyordu. Beşinci kadehi olmasına rağmen, halen diriydi.

Elini beline götürdü. Tabancısının demir sıcaklığını hissedince gülümsedi.

Hazırlıklı olmalıydı. Bu işlerin bir an meselesi olduğunu okumuştu.

Ayık iken birkaç kez deneyip başaramadığı bu işi, bugün bitirmeliydi.

Kendisini, içsel telkinleriyle koşullandırmıştı.

Masada bulunan üç arkadaşından izin isteyerek tuvalete çıktı. Tuvalet kapısının iyice kilitlendiğinden emin olduktan sonra belindeki silahını çıkardı. Şarjörü çıkarıp tekrar taktı. Emniyet kilidini açtı. Mermiyi ağzına sürdü. Eliyle silahın kabzasını tekrar okşadıktan sonra beline taktı.

Masaya geri döndü.

Adet gereği selam verip sandalyesine oturdu.... Ber’le ‘ti’ye aldıkları bir davranışı sergilemişti. Bir dakika önce ayrıldığı masaya geri dönüşünde yeniden selam vermişti. Bu kez gülmedi... Gülmek kendisini gevşetebilirdi...

Müzik setinin kolonlarından, Pink Floyd’un “Duvar” isimli parçası duyuluyordu.

Artsa, bu parçanın gerçekleştireceği eyleme uygun bir müzik olduğunu düşündü... Önündeki duvarı yıkacaktı.

Rahatlayacaktı... Beyni düşünmeyi durduracak, içi artık hiçbir şeyi algılayamayacaktı.

Hiçbir güç onu yönlendiremeyecekti...

Hiçbir düşünce amacının gerçekleştirmesini engellememeliydi.

En önemlisi ilahi dinlerde belirtilen ‘Öteki Dünya’ nın olup olmadığını da öğrenme şansını elde edecekti. Hiçbir şeyi bu kadar merak etmemişti.

Altıncı kadehini de devirdi. Üç arkadaşını tek tek inceledi. Zamanı gelmişti. "Sizleri öpmek istiyorum," dedi.

Ayağa kalkarak tek tek sarıldı arkadaşlarına...

Yerine oturmadı....

Birkaç adım geriye çekilerek, "Sizlere; daha önce görme şansını elde edemediğiniz bir şeyi ilk ve son kez yaşatacağım,” dedi.

Artsa üç arkadaşının, diğer masadakilerin ve lokanta çalışanlarının meraklı gözlerle kendisine bakışlarını, zevkle izledi.

Belindeki silahı çıkarıp şakağına dayadı...

Bir el silah sesi!...

İzleyiciler putlaşmışlardı.

Haykırış!...

Düşüş!...

Bir hayatın sonunu gösteren işaretlerdi...

Ölü bedende kalan açık gözler mutluydu, direngendi, asildi...

"Beni artık yönlendiremeyeceksiniz!... Yularımı elinizden aldım!..." mesajını veriyordu sanki...

Genel ve yerel Düzenleme grubuna, İzleyici grubuna, Uygulama grubuna, Denetleme grubuna tepkisel mesaj sertti...

Cezalandırılması gereken içerikteydi...

Ama ölü bedenleri cezalandırma yöntemi artık çağdaş cezalardan değildi...

Skolastik çağı canlandırmanın şimdilik bir yararı yoktu...

"Mesleki, ekonomik ve ailesel sorunları vardı... Psikolojisi bozulmuştu..." denerek üzeri örtülmeli ve bu şekilde yayınlanmalıydı tüm iletişim araçlarında...

Bunu yapacak güçleri vardı. Çünkü, tüm güçlerin bileşkesinin beyni kendileriydi.

***

15

Artsa’nın kendi hayatını sonlandırmasından on gün geçmişti. Ber, Mer kentinde üç gün kalmış, Artsa’nın ölü bedeniyle vedalaşmış, ortak tanıdıklarıyla onun geçmişini yorumlayarak anmışlardı.

Bugün cumartesiydi. Markız’la bu kez evde değil bulvarın sonunda bulunan bir kafe de buluşacaklardı.

On gündür, sakal ve bıyığını tıraş etmemişti. Bu; geleneksel değerlerde yas tutma anlamına geliyordu. İşine geldiği ve içinden geldiği zamanlar geleneksel değerlere uyardı. Artsa’yı çok seviyordu ve bir cenazenin ardından ilk kez bu şekilsel değere uyuyordu.

Ber, saatine baktı. Randevu saati yaklaşıyordu. Bir şey unutmuş hissi vardı içinde. Ceplerini kontrol etti, sürekli yanında bulundurduğu cüzdanı, anahtarlığı ve tespihi cebindeydi. Unuttuğu şeyin ne olduğunu anımsayamayınca, düşünmekten vazgeçti.

Ayakkabısını giyindi. Duyduğu telefon zili üzerine açtığı kapıyı kapamak zorunda kaldı. Med’in bugün ikinci aramasıydı.

"Gitmemen gerektiğini düşünüyorum!" dedi.

"Neden?..."

"Bu konuda daha fazla açıklama yapmamam gerekiyor..."

Ber, "Markız'ı kıskanıyorsun!"dedi. İşte neyi unuttuğunu anımsamıştı. "Yine de telefon açtığın için teşekkür ederim. Bana unuttuğum şeyi hatırlattın!"

"Kaset mi?..."

"Evet!"

"Kaseti verdiğin için pişmanlık duyacaksın!"

"Markız'la ilgili olan her şey seni rahatsız ediyor."

"İleride sana bu söylediklerini yedireceğim."

"Ben karnımı bir şekilde doyuruyorum," dedi alaycı tonda Ber. "Senin yedireceklerine gereksinimim yok!... Sonra görüşürüz, hadi bye"

Ber, telefonu kapadı. Annesinden yadigar kalan ve Mar Kenti yöresinden derlenmiş ezgileri, güzel sesi ve yorumuyla doldurmuş bir ozanın çıkarttığı kasetten kopyalanmış kaseti aldı. Bu kaseti bir kez Markız'a dinletmişti. Kendisine hediye edilmesini istemişse de Ber, ancak bir kopyasını yaptırıp vereceğine söz vermişti.

Ber, dışarıda bulunan boş masalardan birine ilişmiş, yarım saattir bekliyordu. Markız hala gelmemişti.

Med'in Markız hakkında söylediklerini düşünüyordu. Onun şimdiye kadar geleceğe yönelik kehanetlerini zaman bir şekilde doğruluyordu. Güvenlik sisteminde uzman bir şirkete evini ayrıntılı olarak arattırmış, ne bir gizli kameraya ne de ses alıcı bir cihaza rastlanmamıştı. Evinin içine bu tür elektronik cihazların yerleştirildiğine dair şüpheleri yok olmuş onun yerini Med'in sezgi ve algılamalarının güçlü olduğu kanısı iyiden iyiye yerleşmişti.

Kafe kulübe küçüklüğünde olmasına rağmen ön bahçesinde yirmiye yakın dört kişilik masa grupları vardı ve çoğu doluydu.

Oturanların çoğu, birbirleriyle ilgileniyor izlenimi yaratsalar da, aslında diğer masada bulunanları çaktırmadan daha da çok izliyorlardı. Ad kentinin toplumsal özelliklerinden biri de buydu. Genelde kimse arkadaşlık yaptığı kişi veya kişileri yeterli görmüyordu. Başkalarıyla kıyaslayıp ya rahatlamaya çalışıyordu, ya da hayıflanıyordu.

Ber, sarı saçlı mavi gözlü bir bayanla göz göze geldi. Bu bayanın karşısında ondan yaşça büyük ve daha eğitimsiz olduğu anlaşılan biri oturuyordu. Gözünü kaçırdı ondan, bayanın ısrarlı bakışları karşısında tekrar bakıştılar. Bakışlar, ‘Tek misin? Neden senle birlikte oturmu-yorum?’ der gibiydi.

Markız’ın "Selam!" sesiyle irkildi. Ayağa kalktı. "Hoş geldin!" diyerek sarıldı Markız’a.

Yakın masada oturan sarı saçlı, mavi gözlü kızın yüzü allaşmıştı.

Markız, "Kendini nasıl hissediyorsun?" diyerek sordu. Artsa’nın ölümünün Ber’i ne kadar sarstığının bilinciyle.

Ber, "Biraz daha iyiceyim," diyerek kendi gerçeğinin aksine bir yanıt verdi. Markız’a da negatif enerji salmanın bir yararı olmayacaktı. Artsa dirilmeyecekti.

Ber, yüzünde zorlamalı bir neşe oluşturmaya çalışarak, elindeki kaseti Markız’a uzattı.

Markız’dan bir öpücük daha kazanmıştı.

Markız, teşekkürlerini sunarak kaseti çantasına koydu.

Her ikisinin de istediği dondurmalar servis edilir edilmez kaşıklamaya başlayacaklarken Markız, aniden Ber’e yakınlaşmasını işaret etti...

Ber, yanağının öpüleceği sanısıyla sağ yüzünü uzattı. Markız, fısıltılı bir sesle, "Hemen bakma!"diyerek uyardı önce. "Sana bir ara bana teklif etti, diye sözünü ettiğim patronumun oğlu burada... Arka masada... Bizi izliyorlar."

Ber, kısa bir an düşündükten sonra cebinden çıkarmış olduğu çakmağıyla sigarasını yakacakmış gibi davranarak yere düşürdü. Almak için eğilirken arka masayı kısa bir an gözledi. Üç kişi oturuyordu ve üçünün de bakışları dostane değildi.

Ber, alçak bir sesle, "Tesadüfen burada oturuyor olabilirler..." dedi. "Endişelenmen yersiz."

Markız, "Hiç sanmıyorum!..."dedi. Heyecanlıydı. Gözleri korku doluydu. "Derhal kalkalım Ber!"

Markız'ın etkisinde kalmadan mantıklı düşünmeye çalışıyordu. "Kalkmamız onlara çekindiğimizi belirtmemiz demektir..." dedi soğuk tonlu bir sesle. "Biraz oyalandıktan sonra kalksak daha iyi olur."

Ber, devamını getiremedi. Kolları kalın ve kıllı biri tarafından sigara paketinin üzerindeki çakmağının alınmakta olduğunu fark etti.

Ber, kolun sahibinin yüzüne baktığında az önce yere düşen çakmağı alma bahanesiyle eğilirken dikizlediği, arka masada oturanlardan biri olduğunu anlamıştı.

Kıllı kol sahibi, "Çakmağınızı kullanabilir miyim?" diye sordu. Bu, çakmağı aldıktan sonra Ber'e yöneltilmiş bir istekti ve ses dokusu rica içermiyordu.

"Neden olmasın, buyurun!" demekte gecikmedi Ber.

Kıllı kol, sigarasını yaktıktan sonra çakmağı masaya fırlatarak attı. Masaya çarpan çakmak zıplayarak yere düştü.

Bu düşürüş, kanının beynine sıçramasına neden olmuştu Ber'in. Fakat, arka masada bulunan iki kişiyi de hesaplayarak sessiz kalmayı daha

uygun buldu.

Kıllı kol'un masasına geri dönmesinden sonra Markız'ın "Lütfen, gidelim! N'olur..." yalvarmalarına Ber oturmakta direnerek karşılık veriyordu.

Birkaç dakika sonra Kıllı kol, yeniden başlarına dikilmişti, "Sigaramız nedense söndü. Yeniden çakmağınızı almam gerekiyor."

Çıngar çıkaracak bir insana yumuşak davranmak, yumuşatılmayı çabuklaştırırdı. Ber, ne yumuşak ne de sert olmayan orta yolu tercih etti. "Çakmak attığınız yerde alınmayı bekliyor!..."

"Öyleyse al ve bana ver kibar erkeğim!"

Ber, ses çıkarmadı. Bu arada yan gözlerle şahsın hareketlerini izliyor, tetikte duruyordu. Bir zamanlar uzak doğu sporlarıyla ilgilenmiş hatta Budokan Karate dalında turuncu kuşağa kadar ulaşmıştı. Trafik kazası sonucu ayaklarının kırılması nedeniyle karate eğitimi yarım kalmasına rağmen şahsı gözü kesiyordu, ama diğer ikisini de hesaplayarak tümüyle baş edemeyeceğini de bilebilecek kadar da gerçekçiydi.

Ber, koltuğunu arkaya usulca itekleyip, tam doğrulmadan oturduğu yerden eğilerek aldığı çakmağı Kıllı kol'a uzatarak, "Buyurun!..." dedi. "Sizde kalsın. Hediyem olsun!"

Kıllı kol, çakmağı elinden çeker gibi aldıktan sonra diğer elinin baş ve işaret parmağıyla Ber'in yanağından makas aldı.

Ber, korumakta zorlandığı soğukkanlılığını tamamen kaybetti. Oturduğu koltuktan fırlayarak sağ bacak dirseğini karnına doğru çekip şahsın yumurtalıklarına ayağının topuğuyla sertçe vurdu.

Kıllı kol'dan acı dolu haykırışı duyulmakta gecikmedi. Avuçlarıyla yumurtalıklarını tutan Kıllı kol, yerde kıvranıyordu...

Ber, Markız'ın da geri çekilmesinden yararlanarak masayı ileriye doğru itekleyerek devirdi. Amacı kendisine daha rahat hareket edebileceği

bir alan yaratmaktı.

Diğer iki kişi bulundukları masadan küfürler savurarak kendisine doğru geliyorlardı.

Ber, sandalyelerden birini iki eliyle başının üzerine kadar kaldırarak yanına ilk varan kişinin kafasına tüm gücüyle indirdi. Ahşap sandalye kırılmıştı. Darbe alanın alnından kanlar akıyordu. Ber, son kalan kişinin şaşkınlığından yararlanarak sağ tekmeyi vuracakmış gibi gösterip, ters dönüş aldı ve olanca hızıyla sol tekmesini onun midesine indirdi... Bu kez sonuç alamamış hatta son şahsı kımıldatamamıştı bile... Son şahıs, yerdeki kırılmış sandalyeden kopan bir parçayı alıp Ber'e vurmaya başladı. Ber, inen darbelerden sersemlemişti. Bir zorlamayla kendisini geriye attı.

Markız'ın "Yardım edin!... Adam öldürüyorlar!..." feryatları kulağında çınlıyordu. Et döner yapılan bölümün korkuluğuna dayanmış, mahsur kalmıştı. Çevredeki görüntülerin buğulandığını, gözlerinin kapanmakta olduğunu, seslerin sanki gittikçe kendinden uzaklaşmaya başladığını hissetti... Başını salladı... kendisine gelmeliydi... İçten içe kendine telkinde bulundu... Gözü sağ tarafına düşen dönercinin uzun ve keskin bıçağına ilişti... Son bir gayretle ona doğru yöneldi.

Son saldırgan, ondan erken hareket etmişti. Döner bıçağını onun elinde ve havaya kaldırmış durumda gördü. Görüşü bulanıktı... Döner bıçağının keskin tarafının bedeniyle teması anını gözleri kapalı bekliyordu. O an ölümünün anahtarı olacaktı. Buraya kadarmış, diye düşündü. Vuracakmış gibi duran kollar biraz önceki duruşundan farklı değildi. Saniyeler çok uzun geldi. Ber, bildiği duaları içinden okuyordu. Beklemek korkunçtu... Her an ölümü bir çok kez yaşamak gibiydi. "Vur!... Ne Bekliyorsun!" diye haykırmak istiyordu. Sesi çıkmadı... Gözleri iyice kararıyordu...

O meçhul içsel sesler yine kulaklarında çınlamaya, sonra kelime kelime anlaşılmaya başlamıştı.

"Neden indirmiyor?..."

"Donmuş vaziyette... Biri engelliyor..."

"Lanet olsun! Yine O!.."

"Med'i engelleyin!"

"Yanıt; negatif!.. Baş edemiyoruz."

Güvenlik ekip arabasından çıkan tanıdık siren seslerini duyuyordu, şimdi de. Siren sesleri ömrü boyunca hiç bu kadar kulağına hoş gelmemişti.

Siren sesleri, saldırganlardan birinin "Güvenlik geliyor!.. Kaçın!" derin acılı bağırtısı ile birbirine karıştı...

Ber'in son duydukları kendisine ninni gibi geliyordu. Usulca yere yıkıldı...

***

Maf, üç kattan oluşan ofisinin üst katında gazete başlıklarını incelerken, telefon ahizesinden dahili çağrı sinyali aldı.

Sekreteri, "Beklediğiniz misafir geldi!"dedi.

Yanına gönderilmesini emretti.

Kapı çaldı. Gazete sayfalarından başını kaldırmadan "Girin!" dedi Maf.

Gelen bayanı yerinden doğrulmadan ve gözlerini gazeteden ayırma-dan buyur etti.

"Buyurun, oturun!"

Gelen bayan, "Nasılsınız efendim?" diyerek misafir koltuğuna oturdu.

Maf, güzel, iç gıdıklayıcı sesin sahibine başını kaldırarak baktı. Yıllardır ilk kez yaşlı yüreği bir kız karşısında bu kadar heyecanlanıyordu. "Tanrım, bu ne güzellik... Temsili kleopatra güzelliği.." diye geçirdi, içselinden.

Ayağa kalkarak "Hoş geldiniz! Markız Hanım!" dedi.

Markız, kalkışa, kalkışla; ‘Hoş bulduk’la karşılık verdi.

Maf, içselinde ‘Avukat ağzının tadını biliyor... Bunun için ölüme bile gidilir," diye geçirdi. Güleç bir yüzle, "Geçmiş olsun," dedi ve "Ber, nasıl?" diye sordu.

Markız,"İyidir efendim..." diyerek soruyu yanıtladı. "Doktoru bir haftaya kalmaz taburcu edebileceklerini, söyledi."

Maf, gözlerini anlamlı bir şekilde Markız’a dikerek, "Herhangi bir şeye ihtiyacın olursa, çekinme..." dedi. Gerektiğinde kibar olmayı da biliyordu. "Lütfen bana bildir!"

Markız’ın ilk andaki çekingenliği yok olmuştu. Daha sıcak ve daha rahat konuşabiliyordu. "Olur efendim!" dedi. "İlginize de teşekkür ediyorum." Ad kentinin en etkin insanı tarafından davet edilmiş ve onun

karşısında konuşuyordu. O kendisiyle ilgileniyordu. Her genç kıza sahip olamayacak bir ortamdaydı, şimdi.

Maf,"Anlaştık o halde!..." dedi. "Seni buraya kadar yormamızın nedenine gelince..." Cümleleri toparlamaya çalıştı. "Gerek güvenlikte, gerekse yargıda vereceğin ifadelerde kesinlikle ayrıntıya girmemeni, hatta saldırganları tanımadığını, sadece üç kişinin nedensiz yere Ber'e saldırdıklarını, sonra da kaçtıklarını belirtmeni rica etmek içindi." Derin bir nefes alıp verdikten sonra gözlerini Markız'ın endişe okunan gözlerine dikerek, "Biliyorsun! Artık bu bizim işimiz," diye ekledi.

Markız, işin peşinin bırakılmayacağından endişe duymaya başladı. Adının geçtiği bir olaydan dolayı bir çok insan zarar görebilecekti. "Patronumun oğlu Maroğlu, beni sevdiği ve kıskandığı için Ber'e arkadaşlarıyla birlikte saldırdı." dedi buğulu bir tonuyla. "Ber'de onlara gereken yanıtı verdi sanırım. Olayı büyütmesek..."

Maf, güzel kızın üzülmesini istemiyordu. Onu rahatlatmalıydı. "Onların sadece kulakları çekilecek, merak etmeyin!" dedi. Bir kaç saniye oluşan ara sessizliği sonlandırmak için "Bir şey içer misiniz?" diye sordu.

"Görüşme bittiyse..." diye başlangıç yaptı. Sonra iyi bir başlangıç olmadığını düşünerek "İzin verirseniz gidebilir miyim?" dedi.

Maf, telefonla sekreterine talimat verdi. "Bir eleman Markız'ı evine kadar bıraksın!"

Markız'ın sıcak elini her iki elinin arasına aldı. "Her hangi bir şeye gereksinimin olursa mutlaka yanıma gel! Seni her zaman bekleyeceğim," dedi.

Markız, teşekkür edip salondan çıktıktan sonra Maf, sekreterinden Sağkol'un çağrılmasını istedi.

Çağrılacağını biliyormuşçasına, kısa bir an sonra yanında hazır olan Sağkola, camdan dışarıyı seyrederken, "Güvenliğin 9.Müdürüyle görüştün mü?" diye sordu Maf.

"Evet görüştüm efendim,"diyerek soruya olumlu yanıt verdi. "Ona kavganın boyutu, ayrıntısını ve bazı gazetelere yansıdığı gibi olmadığını, ayrıca soruşturmaya da gerek kalmadığını, olayla bizzat bizim ilgileneceğimizi söyledim." Sağkol, biraz nefeslendikten sonra "O da, ‘fazla sansasyonel olayların çıkmamasını, aksi halde kendisinin yardımcı olmakta zorlanacağını’ belirtti." diye ekledi.

Maf, gülerek, "Güzel!..." dedi. "Basındaki dostlarımıza da söyle avukatımıza yapılan saldırının bizimle ilgisi varmış gibi çıkan haberleri yalanlasınlar... Onları ikna etmek için ne gerekiyorsa takdim edin."

"O işi de çözdük. Gereğini yapacaklar."

"İşte!... Ben seni bu huyundan dolayı çok seviyorum, söylemeden gereğini gerçekleştirmen hoşuma gidiyor."

Sağkol, Maf’ın övgüsünü almak için gereken her şeyi yapmaktan zevk alırdı. Onun nelerden hoşlandığını ve isteyebileceklerini önceden bilir, gereğini yerine getirirdi. "Teşekkür ederim," diyerek izin istedi. İzin isteğine Maf’ın tepkisiz kalması üzerine salondan çıkmak üzere kapıya doğru yöneldi.

Maf’ın "Olayı çıkaran kabadayılardan haber var mı?" diye sorması üzerine geri dönmek zorunda kaldı.

"İz üstündeyiz." dedi. "Güvenliğin yakalayabileceği korkusuyla gizlendiklerini öğrendik. Merak etmeyin birkaç güne kalmaz, elimize düşerler."

"Güzel!" dedi. "Olumlu haberlerini bekliyorum!"

***

Kafe’de ki çatışma sonrası Ber, Ad kenti Rüşve hastanesine kaldırılmıştı. Sol kolunun kırılması yüzündeki morluklar, sıyrıklar ile başının alnına yakın sağ kısmında on iki dikişlik yarası vaki çatışmanın acı faturasının ayrıntılarıydı.

Hastanede canı pek sıkılmıyordu; gündüzleri vaki olay nedeniyle işinden ayrılmak zorunda kalan Markız, akşamları ise Mus yanında refakatçi olarak kalıyordu... Ayrıca aynı koğuşu paylaştığı üç kişiden biri olan muhabbet de konu sıkıntısı çekmeyen ‘Tar’ isimli bir adam da vardı... Tar, aynı zamanda Maf’ın elemanı Solkol’un yakın arkadaşların-dandı.

Markız’la yaptığı son telefon konuşmasıyla içeriğini öğreninceye kadar; Markız’ın Maf tarafından çağrılmasına bir anlam verememişti.

Kolundaki kırık çok önemli olmamasına rağmen bir haftadan önce taburcu olamayacağı söylenmişti, kendisine. Ber, bu kadarına da şükrediyordu... Ucuz kurtarmıştı...

Hastanede en az yataklı dört kişilik bir odaya yatırmışlardı kendisini. Odada bulunan diğer üç hastanın sağlık problemi yine kırıklarla ilgiliydi... Biri haricinde diğer ikisi trafik kazası mağduruydular.

Ber, karşı yatakta yatan ve trafik kazasında ayağı kırılmış Ad kentinin Er lisesinde tarih öğretmeni olarak görev yapmakta olan ‘Tar’ isimli kişiyle diyalogu epeyce ilerletmişti. Kültür düzeyi yüksek olan Tar’la güzel ve verimli saatler geçiriyordu. Yeni kurulmuş olan "Legal-XYZ-Partisi”nde faaliyet gösteren, bir Edebiyat-sanat dergisinde yazıları yayımlanan, çok yönlü ve derinliği olan biriydi. İkisi de hastanede başlayan arkadaşlıklarını taburcu olduktan sonra da devam ettirme niyet ve temennilerini taşıyor ve bunu her fırsatta birbirlerine vurguluyorlardı.

Tar’ın kent ve ülke olaylarına siyasi, ekonomik, sosyolojik, hukuksal, psikolojik bakış açıları, kurgu ve yorumları garip gelse de hoşuna gidiyordu. "Neden daha önceleri tanışmak kısmet olmadı?...” hayıflanmalarını sürekli yineliyordu kendisine.

Tar, siyah saçlı, yeşil gözlü, buğday tenli, uzun boylu ve sempatik bir tipti. Konuşurken bile gülüyor görüntüsü veriyordu karşısındakine.

Kendisine güvenen, karşısındakine güven veren, çevreyle ve benliğiyle barışık bir duruşu vardı. Kelimeleri, cümleleri kitabi çıkarsa da doğu aksanını hala atamadığı anlaşılıyordu şivesinden.

Tar, Ber'in babasının doğum yeri olan "Mar" kentinde doğmuş, liseyi bitirinceye kadar orada kalmış, yöreyi iyi bilen biriydi.. Ber, ise küçüklüğünde iki kez, en son avukatlık ofisini açmadan önce gitmiş, bir hafta kadar kalmıştı Mar kentinde. Baba kenti hakkında çok da bilgi sahibi değildi. İflas nedeniyle, babasının evi El kentinden Mar kentinde bulunan köyüne taşıdığında Ber hukuk fakültesini kazanmış bu nedenle orada kalma şansı veya şansızlığını elde edememişti. Babasına ve kardeşlerine olan özlemini giderme, köyünü akrabalarını yakından tanıma, Mar kentinin tarihsel yerlerini gezme, kültür mayasını fark edebilme anlamında kısa süreli de olsa yeniden gitmek istiyordu. Ama önce işleri tamamen rayına koymalıydı. Sistemini tam oturtmalıydı. Bazen kentten uzaklaşıp bir köylü gibi köy hayatı yaşamayı içinden geçiriyordu. Kitaplardan, filmlerden, anlatılardan köylüler hakkında edindiği bilgi; dürüstlük, bağlılık, art niyetsiz yaklaşım, samimiyet, doğallık gibi güzel şeylerdi... Bunlarda kent yaşamında pek bulunmayan değerlerdi...

Ber bakışlarını tavana dikilmiş her iki kolunu başının altına destek vererek uzandığı yerden rast gele düşünüyordu.

Tar, öksürerek Ber'in dikkatini kendi üzerine çekmeyi başardı. "Hayırdır? Yine ne düşünüyorsun?" diye sordu hafif gülümseyişle Tar.

Ber, yorgunluk akan bir sesle "Hiç... Öyle dalmışım işte!..." dedi.

Tar, elinde tuttuğu gazeteyi göstererek "Kent-Bas gazetesi senin olayın hakkında yine büyük başlık atmış..." dedi. "Karşıt grup, Maf'ın avukatına saldırarak cevap verdi..." Yerinden doğrulmadan gazeteyi alması için Ber'e uzatarak, "Bakmak ister misin?" diye sordu.

Ber, ayağa usulca kalkarak, Tar'ın yanına kadar gidip gazeteyi aldı. Hızlı bir şekilde haberin ayrıntılarına göz attığında oluşan siniri yanağındaki allanmadan da anlaşılıyordu. "Allah kahretsin! Bu haberlerin tümü yalan!" diyerek Tar'ında beklediği tepkiyi gösterdi. "İlgisiz şeyler yazmışlar... Bana saldıranları karşı grubun adamları gibi göstermişler... "

Tar, babacan bir tavırla, "Ber, bu tür şeyleri takma kafana..." diye telkinde bulundu. "Bazı basın organlarının kendilerine özgü garip garip gazetecilik anlayışları vardır. Maf'ın avukatı olman nedeniyle senin etrafında gelişen olayın nasıl cereyan ettiğine dair bilgileri senden ve Markız'dan nede bir başkasından elde edemeyince böyle bir mantık yürütmüş olabilirler."

"Bu onlara kafadan senaryo üretme hakkını vermez." dedi. Başını gazete sayfasından ayırarak, "İçinde olmadığım bir olay olsaydı bu habere inanacaktım... Üzerinden uzun zamanda geçmedi ki; kendi hafızamdan şüpheleneyim. Belgeleri, dayanakları olmadan bu şekilde haber uydurma-yı hangi cesaretle yapıyorlar, anlamıyorum..."

"Tarih gibi... "dedi Tar.

Ber, söyleneni anlamamıştı. "Nasıl ?... Anlayamadım!..." dedi.

Tar, bir konu bulmanın verdiği zevkle dudağını diliyle yalayıp ıslattı. "Basında çıkan bazı haberlerin gerçekliği ile özelde ülkemizin geçmişindeki tarih yazıtları arasında bazı benzerlikler yakaladım..." diyerek giriş yaptı.

Ber, bir kaç günlük birlikteliklerinden edindiği izlenimle bu girişten onun uzun uzun konuşacağını tahmin etti.

Ber'in tahmini doğru çıkıyordu.

Tar, devamla "Bilimsel tarihin dayanağı kayıtlar, belgeler genelde o dönemlerde yaşamış insanlara ait. Tarihi yazanlar çoğunlukla egemen gücün emri altında ve onların verdiği ücretle geçinenlerden oluşuyor. Bunlar sınırı aştıklarında kellelerinin havada sallanacağı veya ekmeklerinden olacakları tehdidini sürekli taşıyan insanlardı. Bunlara tarih alanında uzmanlığım olmasına rağmen şüpheyle bakmaktayım. Zamanımızda bir kısım medyanın daha dumanı tüten haberleri bu kadar çarpıtması karşısında; savaşlar, iktidar değişimleri, zorba hareketler gibi bir çok olgunun bulunduğu geçmişten gelen ve iletişim araçlarının azlığı ve kopukluğu gibi birçok eksisi olan yer ve zamanlarda geçen tarihi daha fazla kuşkuyla karşılarım. Seninle ilgili basında çıkan bu haberin ileride belge

olarak kullanılacak olduğunu varsayalım; bu durumda gelecekteki insanlara olay yanlış aktarılmış olacaktır..."

Ber, Tar'a hak veremeden edemedi. Mantığa uygun bir açıklamaydı. Aksini iddia etmek için bir dayanağı yoktu. Başını sallayarak onayladı-ğını belirtti.

Ber, Tar'ın her konuyu farklı bakış açılarıyla, özellikle uzman olduğu tarihsel bakış açısıyla birkaç kez daha yorumlamasına tanık olmuştu. Gazetede çıkan haber nedeniyle kendi kendisine tahliller yapmalıydı. Yalnız kalmak istiyordu. Bu nedenle, Tar'ın daha çok ayrıntıya girmesini engellemek için, "Haklısın Tar bey!" dedi. Biliyordu ki; anlatılarına karşı lehte veya aleyhte bir açıklama da ve yorumda bulunması halinde kendisinin ona dakikalarca dinleyici olarak kulak kabartmak zorunda kalacaktı.

***

Mus'un verdiği habere üzülmüştü. Askerlik Yoklama kaçağı olması nedeniyle, görevlilerce uyarılmış ve bugün sayılmazsa en geç altı gün sonra askerdi. Üniversite sınavını kazanamaması nedeniyle erteleme hakkı da sona ermişti.

Şimdiye kadar iyi ve kötü günlerinde yanında gördüğü bu yeğeninden ayrılmak zorunda kalması bir yana, bürodaki işleri konusunda bunun kadar iyi ve güvenilir birini de bulabileceği konusunda şüpheliydi. Sıkıntılar üst üste geliyordu... Kimbilir belki de, etkisini iyiden iyiye hissettirmek için...

Ber, bu düşüncelerle "İşler nasıl gidiyor?..."diye sordu.

Mus, "İmzaladığın; duruşmada bulunamayacağına dair dilekçelere doktor raporu fotokopilerini de ekleyerek gerekli mahkemelere sundum." dedi. Elinde ki el yazısıyla dolu parşömeni Ber'e uzatarak, "Ayrıca arayanlar

geçmiş olsun dileklerini sunanları not aldım... Seni hastanede ziyaret etmek isteyenleri de arzu ettiğin şekilde engelliyorum."

Ber, uzatılan listeyi aldı, incelemeye başladı. Yerel Yönetim Başkan; Güvenlik 9.Müdürü, Kapitalist Grup Başkanı, Anti-Hafif 8.Yargı Grubu Başkanı ve beş üyesi, Hava Enerjisi İşçi Sendikası Başkanı ve yöneticileri, Halk Vekillerinden iki tanesi, XY Ulusal Medya Kuruluşu Adana temsilcisi, bazı müşterileri ve daha niceleri...

Mus, "Tez elden bir eleman bulman gerekiyor!" hatırlatmasında bulundu. Biraz çekinerek "Markız çalışmaz mı?..." diye ekledi.

Ber, bu teklifi düşündü. Markız'ın iş konusunda biraz tembel olduğunu ve bunun hem işleri hem de aralarındaki ilişkiyi olumsuz etkileyebileceği sonucuna vararak "Mus, birkaç gün içinde bir eleman bul!" dedi.

"Nasıl?.. ."

"Gerekirse gazeteye ilan ver! Başvuranlardan koşullara uygun birini seç. Kalan günlerin içinde eğit." dedikten sonra Mus'un gözlerine bakarak "Senin tercihine güveniyorum," diye ekledi.

***

17

Hastaneden taburcu olduktan beş gün sonra Maf, sözünü tutmuş ve nihayet kendisine saldırıda bulunanları karşısına dizdirtmişti.

Üçü de Ber'in ofisinde ve karşısındaydılar...

Maf'ın elemanları, saldırganları inlerinden çıkarmış, kime saldırdıkları gerektiği şekilde anlatılmıştı. Bu durum yüzlerindeki darp sonrası oluşan kırmızılık ile eğik başları ve mahcubiyetle karışık korku dolu gözlerinden dahi anlaşılıyordu...

Tümü; özürlerini defalarca sunmuş olmasına rağmen Ber'in ağzından, özrü kabul veya ret anlamında bir sözcük hala dökülmemişti. Yüz ifadesi de herhangi bir renk vermiyordu. Sükunet Solkol'uda rahatsız etmişti. "Baba Maf, sizden özür dilemeleri için gönderdi bunları..." diyerek bilineni bildirdi. "Özrü kabul edip etmeme sizin inisiyatifinizde... İsteğinize göre hareket etmemiz konusunda emir aldık. Cezalarını kesin derseniz yine

gereği yapılacak..." diye ekleyerek Ber’in niyetini ısrarla ve sabırsızlıkla beklemeye koyuldu.

Ber, kırılan koluma karşılık; kollarını mı kırdırsam?... Yoksa farklı bir ceza şeklimi düşünsem?... Özürlerini kabul etsem mi?... seçenekleri arasında gidip geliyordu. Gerçi onlara olay esnasında gerekli tepki ve savunmayı göstermişti. Ya Güvenlik siren sesleri duyulmasaydı?... Maroğlu, elindeki döner bıçağını başına indirseydi?...

Ber, en son kendisine; kısasa-kısasın geçmişte kalan bir ceza yöntemi olduğunu ve bu kadar acımasız olmaması gerektiğini hatırlattı...

Akabinde saldırgan ve diğer saldırganların azmettiricisi konumundaki Maroğlu’nu gözleriyle hedefleyerek, "Bakın zorla güzellik olmaz!" dedi. En azından ders vermesi ve sözleriyle hırpalaması gerektiği inancıyla hareket ediyordu Ber. "Markız, seni tercih etseydi benle çıkmazdı. Bundan sonra Markız’ı ve beni hiçbir şekilde rahatsız etmeyeceksin! İkimizden birini tek bile görsen yolunu değiştireceksin.... Markız’la hiçbir şekilde iletişim kurmaya çalışmayacaksın... Aksi halde bu kadar iyi davranmayacağımı bilmiş ol!..."

Ber’in konuşması tümünü rahatlatmıştı. Saldırganlar, elini öpmek için yanaştıklarında, onların bu yaklaşımını Ber, eliyle ‘Defolun!...‘ işareti yaparak engelledi.

Saldırganlar ile Maf’ın elemanlarının ofisten ayrılmasından sonra Ber, yeni elemanı Secret’den Maf’ı bağlamasını istedi. Ona; telefonla teşekkürlerini sunacaktı.

***

18

Ad kentinin eski mahallesindeki üç katlı ahşap konağın sessiz sakinleri izlenim ve telepatik iletişim yoğunluğu içindeydiler... İletişim içeriği duyulacak seslere dönüşse; mahalle halkı çok büyük bir kalabalığın kendi içinde sözlü bir kavga içinde olduğu sanısına kapılabilirlerdi.

İz.01.Tar.3, "Tar'ın davranışları düzenleme raporuna büyük aykırılık gösteriyor... Rapordaki süreler içinde Ad-kentin de bulunması gerekirken, Mar-kentine doğru yola çıkıyor. Bu durum kökten sapma sayılır kanımca... Ne yapalım?" iletisini, İz.01.Tar.2'ye gönderdi.

İz.01.Tar.2, "Tar, Mar-Kentinde yirmi beş gün kalma amacında... Sorunun çözümünü uygulayıcılara havale edeceğiz... Dört günlük azami boşlukla düzenleme raporuna uydurulabilinir. Bu yirmi beş günlük boşluk sapmasından iyidir," dedikten sonra ayrıntılı düzenleme ve izleme rapor içeriğini en aşağı katta bulunan Uygulayıcı Merkezine iletti. "Tar'la ilgili düzenleme raporundaki sapmayı engellemeniz, yaşamını rapor düzeneğindeki sapma öncesi noktaya yeniden getirebilmeniz için az bir zamanınız var. Sadece dört günlük kadar boşluk meydana getirebilir-siniz."iletisini yolladı.

Uyg.01.Tar.5, "Bu son yarım yüzyılda ne kadar çok görev almaya başladık... Hadi hayırlısı... Evet! sorunu çözülmüş bilin," diyerek yanıtladı. Beyinsel vericileriyle, İz.01.Tar.2'ye kapatarak hazırda bekle-yen uygulayıcı gruplarından birine ileti gönderdi. "İz grubunun gönderdiği Tar isimli insana ait raporları inceleyin! Kısa sürede bana teklif raporu sunun... Sapıcı Tar, Ad kenti sınırlarını terk etmek üzere..."

Çok kısa bir an sonra, görevlendirilen uygulayıcı alt grup temsilcisi raporun hazır olduğunu Uyg.01.Tar.5'e bildirdi. Raporu bir fotoğraf çekimi hızıyla beynine aldı, özümsedi. "Güzel olmuş... Raporu onaylı-yorum. Gereği için Beyinsel Etkileşim Merkezinden birini görevlendirin," dedi.

***

Hastaneden taburcu olmasından itibaren iki aylık kadar bir süre geçmiş olmasına rağmen ayağındaki arıza tam olarak iyileşmemişti. Tar, ancak baston yardımıyla yürüyebiliyordu. Hastane doktoru ona otuz günlük ek rapor daha vermişti. Okula ve öğrencilerine olan hasretini gidermek için bu süreyi beklemek zorundaydı.

Evde dinlenerek geçirmek istemişti; bu süreyi... Fakat, arkadaşı ve hemşehrisi Mıha'nın aşırı ısrarlarına dayanamamıştı. Sonunda, onunla birlikte Mar kentine seyahat etmeyi kabul etmişti.

Bu bahaneyle akraba ve arkadaşlarını görebilecekti. Temiz havayı ciğerleri soluyacak, hormonsuz yiyeceklerden tadabilecek, hem de kuruluş tarihi üzerinden uzunca bir süre geçmemiş olan Legal-XYZ partisinin, propagandasını yapabilecekti...

Şimdi, Mıha'nın sahibi olduğu otomobille yine onun yönetiminde Mar yönüne doğru seyir halinde Ad kenti sınırlarını aşmak üzereydiler.

Her ikisinin de kulakları sevdikleri ozanın son kasetinden çıkan müziği zevkle dinlemekteydi. Bu arada tellendirdikleri sigaranın dumanını arada içlerine çekerek ilerledikçe uzayan, bitmeyecekmiş gibi görünen yolu gözlemekteydiler...

"Mıha!..." diyerek seslendi. Kendi aralarındaki sessizlik sıkmıştı Tar'ı."Bu günlerde yollar nasıl? Güvenli mi?"

Mıha, gözlerini yoldan ayırmadan "Yakınlarda arkadaşın biri gidip gelmişti," dedi. "Herhangi bir sorun olmamış..."

Tar içini çekti. "İçimde garip bir sıkıntı var," dedi. Oto teybinin sesini düşürerek "Bu tür sıkıntı hissettiğimde başıma mutlaka kötü bir şeyler gelir."

"Sıkma canını!..." dedi Mıha. Başını ona doğru çevirerek hafif alaycı bir ses tonuyla, "Yengem den ayrıldığından olabilir." diye ekledi.

"Geçen ay yolda durdurulup öldürülen üç partilinin failleri bile bulunamadı. Dikkatli olalım, en iyi savunma 'yayansan tabana kuvvet kaçmak; arabadaysan gaza basarak kaçmak,'tır..."

Bilinen deyime adapte edilmiş bu tekerleme üzerine Mıha ile sözü söyleyen Tar, yüzleri kırışıncaya, gözleri kapanıncaya kadar ve arada birbirlerine bakarak katıla katıla güldüler.

***

Altı kişiden oluşan Ad kenti güvenliğinden bir ekip kentin çıkış noktasındaki görev yerlerinde mesai saatlerini eritmeye çabalıyorlardı.

Yol kenarındaki bir ağacın altında aperatif bir şeyler atıştırırlarken kendi aralarındaki muhabbetlerini tüm sıcaklığıyla devam ettiriyorlardı.

Ekipte kıdemli olan üst görevli, geçmişte yaşadığı etkileyici olayları abartılı anlatıyordu. Gençlerin motive etmek için gözlerini heyecanla açmaları ve arada “vay be!” nidaları onun anlatım isteğini kabartıyor, arada yan gözlerle yoldan geçen arabaları izleyerek konudan konuya geçiyordu...

Gençlerden uzun boylu olanı beyninde birden garip bir uyuşma, midesinde bulantı hissetti... Ortamdan uzaklaşmasının kendisine yararlı olabileceğini düşündü. "Sayın üstüm," diye hitap ederek, Üst görevlinin konuşmasını yarıda bırakmasını sağladı. "İzin verirsen ben güvenlik kontrolünde bulunacağım,"dedi.

Üst görevli, isteği başıyla olumladı. Diğer görevliye de onunla birlikte gitmesi için direktif verdi. Çok bilmiş görüntüsü veren mimikle, "Ah şu gençler!" dedi. "Görev aşkı ne kadar da önemli oluyor, ilk zamanlar ben de böyleydim... "

Gruptan ayrılan iki görevli yolun kenarına geldiklerinde midesinde bulantı hisseden görevli, yaklaşmakta olan kırmızı renkte bir arabaya durması yönünde işaret verdi.

Kırmızı araba güvenlikçinin işaretinin gecikmesi nedeniyle ancak on beş metre ileride durabilmişti. Sürücü, anarya yapıp geri gitmek istediğinde yanındaki kişi, "Anaryadan ceza alabilirsin! "diyerek uyardı.

"Bunlar trafikçi değil, bir şey olmaz," dedi. "Geri gitmesem, beklesem bu kez ‘niye bizi yordun,’ diye tersleşirler... Sen merak etme!"

Kırmızı otoyu durdurma olayını gören Üst görevli, genç polislerin yanına vardı. Meraklı bakışlarla "N’oluyor, neden durdurdunuz bu arabayı?" diye sordu. "Telsizden arabayla ilgili bir ihbar almadık... Şüpheli bir durum mu var?"

Kısa boylu görevli, hataya ortak olmak istemedi. "Kırmızı arabayı durduralım," diyen uzun boylu arkadaşını işaret ederek, "Valla ben de anlamadım!..."dedi.

Uzun boylu görevli, eliyle alnını ovuşturdu. "Neden durdurduğumu ben de bilmiyorum!" dedi. Anlamlı bir şeyler söylemesi gerekiyordu. Aklına mantıklı bir neden gelmeyince, "Ama içimden bir ses arabada bulunanların şüpheli olduğunu söylüyordu," demek zorunda kaldı.

Üst görevli, başını sağa sola azarlar özellikte salladı. Bununla birlikte hatalar grup içinde kalmalıydı. Dışarıya yansıtmanın bir yararı yoktu. Ekipte iyi bir organizasyonun ve uyumluluğun baş ölçütü buydu. Uzun boylu görevliyi mahcup etmemeliydi...

Üst Görevli, gerisin geriye yanlarına varan kırmızı arabada bulunan iki şahsın inmesini kibarca istedi. "İner misiniz beyler! Güvenlik kontrol! İhbar var!"

Arabadan inenler Tar ile Mıha idi.

Tar, "Sayın görevli!" diye hitap etti. "Bir sorun mu var?... "

" ....!..."

Görevliler, Tar ile Mıha’nın kimliklerini inceleyip, üzerlerini kontrol ettikten sonra, arabanın içini, arka bagajı; altını üstüne getirircesine aradılar...

Suça konu olabilecek hiç bir şey bulamamışlardı. Uzun boylu görevli mahcup duruma düşmemek için bu çabasını bir türlü sona erdirmi-yordu.

Sonunda isteğine uyan bir şey bulmuştu. Bulduğu bir müzik kasetinin dış kabıydı. Sodgom Ülkesi yönetimince benimsenmeyen bir dille söylenen müzik kaseti olduğunu anladığında gözleri ışıldadı ve teybi çalıştırdı.

Bu “Dowko” diliyle söylenen müzik parçaları içeriyordu. "Efendim, bu yasak dilde yapılmış bir kaset!... " diyerek üst görevliyi uyardı.

Üst görevli, kasetle yetinmek istemiyordu. Mıha’ya yönelerek, "Hey!..." diye bağırdı."Giydiğin gömlek illegal bir örgüt bayrağının renklerini taşıyor!"

Üst görevli, onların aleyhine yeteri kadar kanıt bulmuştu; şahısların illegal-ABCD örgütünün büyük çoğunluğunun memleketi olan Mar kentinden olmaları bu kanıtlara bir başka destek sağlıyordu. "Hemde Mar kenttenler," diyerek sesli düşündü. Bunu uzun boylu görevliyi alnından öpüp kutlayarak da gösterdi. "Nasıl aldığını bilmiyorum ama..." dedi. "İyi koku alıyorsun... Tebrikler! Bunu siciline işlettireceğim,"

Kısa boylu görevli, "Efendim!" dedi. Sanki, biraz önce hataya ortak olmamak için kenara çekildiğini unutturmak istermişçesine, "Bu arkadaşın altıncı hissi çok güçlü... At yarışlarında çoğu zaman ikili tutturuyor," dedi.

Tar, bu konuşmaların sonunda kendileri için iyi şeyler olmayacağını tahmin edebiliyordu. Buna rağmen ümitsiz bir girişimde bulundu, "Beyefendi!..." diyerek Üst görevlinin kendisini dinlemesini sağladı. "Ben tarih öğretmeniyim, arkadaş ise Legal-XYZ Partisinin kurucu üyesidir. Bizi suçlayacak ne buldunuz anlayamıyorum... Kasetteki sözler “Dowko” dilinde olsa bile yöresel folklorik öğeler, aşk, sevgi, kardeşlik, barışla ilgili sözler içeriyor. Bunun yasa dışılıkla ne ilgisi var?"

Üst Görevli, Tar’ı yanıtlamadı. Astlarına emir yağdırdı. "Yasadışı Örgütlerle Mücadele Merkezine anons edin, bunları gelip teslim alsınlar!"

Tar, konuşma düzeneğini kaybetmişti. "Hangi renklerin yasak olduğu yasayla belirlensin, ona göre davranalım... Hem Mar kentli olmak suç mu?... Ülke sınırları içinde değil mi?..." gibi aklına gelen sözsel tepkileri üst üste sundu.

Üst görevli."Derdinizi merkezde anlatırsınız," diyerek Tar’ın daha fazla kendisini yormamasını sağladı.

Mıha, olanların seyircisiydi. Olacakları ise için için korkuyla endişeyle karışık duyumsuyordu....

***

Ber, İl Güvenlik binasının dış kapısının önünde; makyajsız olmasına rağmen güzel görünümlü, beyaz tülbendli, renkli elbiseli, gözleri ağlamaktan kızarmış; Tar’ın eşine, dilinin döndüğünce açıklama yapıyordu... Fakat ikna edemiyordu. "Yenge, ülkenin yasaları bu tür olaylarda gözaltına alınmış olan kişiyle görüşme konusunda bir düzenleme getirmemiş..." dedi. Önceki söyledikleriyle anlamı aynı, kelimeleri farklı bir cümleydi, bu. "Buna rağmen ısrarla görüşmek istediğimi belirttim... Hatta az kaldı, görevliye karşı koymaktan beni de gözaltına alacaklardı."

"Maf’ın tanıdığı görevlilerle görüştün mü?"

Ber, "Bu konuda onlarla bağlantıya geçmemden hoşlanmazlar." diyerek yanıtladı. "Maf’ın da avukatı olduğumu bilen bir görevli ise, ‘Tar’ın misafirleri olduğunu... iyi olduğunu... iki gün sonra yargıya çıkaracaklarını,’ belirtti."

Tar’ın eşi Tareş, bıktırıcı bir inatlaşma içindeydi. Mar kenti doğumluların genel özelliğini yansıtıyordu. "Ama televizyonda izlediğim filmlerde avukatlar istediği zaman müşterileriyle görüşebiliyor..."

"Onlar yabancı filmlerde oluyor," dedi. Biraz daha ayrıntıya girmesi gerektiğini düşündü. "O filmlerin geçtiği yerler; demokrasi konusunda bayağı ilerlemiş ülkeler..." Tareş’in gözlerinden akan yaşların da etkisiyle son bir teselli cümlesini kullandı. "Merak etme! Tar’ı yargıya götürdüklerinde, orada hazır olacağım."

Tareş,"Yine de bu durumlarda Ad kenti'nde de görüşenler oluyormuş, diye duydum." cümlesini yineledi.

Ber, bu tür ilişkiler hakkında Tar'ın eşine uzun uzadıya açıklama yapmanın anlamsızlığını düşünerek vazgeçti.

Ber, Maf kanalı ile tanışmış olduğu Güvenlik 9. Müdürüne Tar'la görüşmesini sağlamasını istemişti. Olumlu sonuç elde edememiş hatta "Bu tür işlere bulaşma..." ile başlayan birçok nasihat dinlemişti ondan.

Ber, birazda kendisine telkinde bulunurcasına sesli düşünerek, "Korkmana gerek yok!" dedi. "Artık fiziksel baskılar, işkenceler geçmişte kaldı. Görevlilerde yeni çıkan işkence suçu yasalarından korkuyorlar."

Beklemenin bir anlamı olmadığı düşüncesiyle yoldan geçmekte olan bir ticari taksiye durması için işaret etti. Tareş'in arka koltuğa oturmasını sağladı. Ön koltuğa kurulacağı esnada güvenlik girişinde bulunan bir görevlinin, "Avukat Bey!... Bakar mısınız?" seslenmesiyle vazgeçti.

Tareş'in daha fazla burada beklemesini istemiyordu. "Üstü kalsın," diyerek bir yeşil parayı taksi sürücüsüne uzattı ve Tareş'e, "İyi günler!" dileklerinde bulundu.

Ber, taksinin hareket etmesinden sonra, görevli memura yaklaşarak, "Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Giriş Kontrol Üst Görevlisi sizinle görüşmek istiyor,"

yanıtını aldı.

Kontrol odasının kapısını tıklatıp girdi. Üst görevli olduğu anlaşılan orta yaşlı bey ile genç görevliye selam verdi.

Üst görevli, selamını karşılamadı. Aksine, "Avukat bey! Sen cahil bir adama benzemiyorsun..." diyerek sert giriş yaptı. "Seni sevdim. Ama topluma örnek olmanız gerekirken kendiniz hata yapıyorsunuz!"

Kabadayısal ve bir üst görevliye yakışmayacak bu söylemden rahatsızlık duyduğunu ses tonuna da kodlayarak, "Bir sorun mu var?" diye sordu Ber.

Üst görevli, oturduğu sandalyeden ayağa usulca kalktı. Ber'in karşısına dikildi. Elli yaşlarında, üstü dökük, yan saçları beyazlamış şişman görevlinin, çıkık göbeği Ber'in göğüs hizasında ve hafif temas halindeydi.

"Ziyaretçi kartını neden iade etmedin?"

Ber, gömleğinin sol üst cebinde asılı ziyaretçi kartına, bakarak, "Özür dilerim..." dedi. "Dalgınlık..." Mandalından gömlek cebine tutturmuş olduğu ziyaretçi kartını çıkardı. Üst görevliye uzattı. "Buyurun... Ben de Avukatlık Kimlik kartımı iade alayım."

Üst Görevli, uzatılan kartı alıp masasının üzerine sert bir şekilde fırlattı.

Ber, nasıl davranması gerektiğine karar veremiyordu. Bir süre suskun kaldı.

Üst görevli eliyle hafifçe itekledi. Ber, bu hareketin kızıştırma, tahrik amaçlı olduğunu anlamıştı. Yan gözlerle odada bulunan genç görevliye baktı. Onunda durumdan hoşnutsuz olduğu belliydi. Önündeki belgelerle ilgileniyor görüntüsü vermesine rağmen kulağının kendilerinde olduğu açıktı. Ber, ast görevlinin üstünden çekinmesi düzeneğinden dolayı kendi aleyhine tanıklık yapacağından yüzde yüz emindi.

Üst görevlinin elle sarsmalarında gittikçe sıklık ve ağır yoğunlaşmalar hissediyordu. Onu haklı kılacak bir davranıştan çekinmek-le birlikte bir tepki vermesi gerekiyordu. "Sayın Görevli!" diyerek hitap etti Ber. "Bu davranışlar size hiç yakışmıyor, avukatlık kimliğimi iade edin, buradan sorunsuz ayrılayım!"

"Sorun çıkarsa ne olur?"

Ber işaret parmağını sallayarak, "Sizi uyarıyorum!" dedi. "Bana bir kez daha hafif de olsa dokunarak konuşursanız, şiddetle karşılık vereceğim!..." Bu arada gözlüğünü tutacaklarından katlayarak gömleğinin cebine koydu.

Artık Ber ile üst görevli yek diğerini, negatif enerji yayan iki hırçın göz gibi görüyordu.

Üst görevlinin kendisinin hazırladığı ortamı yumuşatmaya hiç niyeti yoktu. "Sizin hakkınızda bana saldırıya yeltenmenizden dolayı tutanak düzenleyeceğim," dedi.

Bu gözdağı öncekilerden farklıydı. Yasayı yasaya aykırı şekilde kullanma tehdidi içerikliydi. Oluşan ortam ve tanıktan oluşan kanıt üst görevli lehineydi. Onun makam odasında bulunuyordu ve tek tanık onun tarafındaydı. Haksızlık karşısında susmak dilsiz şeytanlıktı. Ber ise şeytanı hiç sevmezdi. "Olanları ayrıntısıyla gerçeğe uygun tutanağa geçireceksen imzalarım,"diyebildi.

"Lan! Ben sana şimdi gösteririm," diyerek aniden üstündeki resmi kıyafetin düğmelerini iç atleti tamamen görününceye kadar koparan üst görevlinin davranışları karşısında cümlesinin devamını getiremedi.

Üst görevli, astına dönerek, "İşte sen de gördün!" diye bağırdı. "Görev esnasında bana müdahalede bulundu, saldırdı. Hemen tutanak hazırla!..."

Dış kapının açılma sesi üzerine her üçü de gözlerini kapıdan giren kişiye dikti.

İçeri giren sivil giyimli zayıf ve uzun boylu, aydın yüzlü genç bir beydi.

Üst görevlinin onu görmesiyle toparlanması bir oldu.

Ber, gelenin üst görevlinin üstü olduğunu tahmin etti.

Aydın yüzlü beyin,"Neler dönüyor burada?..." sorusunu Ber, kendisini tanıtarak yanıtladı. Olanlar hakkında özet verdi.

Aydınlık yüzlü görevlinin yüz rengi, kızgınlıktan doğan kırmızılığa dönüşmüştü. Üst görevli, ise süt dökmüş kedi gibi sahte mahcup görüntüsü sunuyordu.

Aydınlık yüzlü görevli, giriş kontrol üst görevlisine iyice yaklaşarak "Sana kaç kez söyledim?..." diye azarladı. "Avukatlarda kendi alanlarında

yasal görevlerini yapıyorlar, onlarla uğraşma, diye..."

Uyarının muhatabı sessiz kalmayı daha yararlı görüyordu, konuşmuyordu.

Aydınlık yüzlü görevli, masada bulunan Avukatlık kimliğini Ber'e uzatarak, özür diledi. "Üzgünüm!... Buyurun... Kimliğiniz!..." dedi. "Onun adına özür diliyorum. Bu tür eğitimsiz toplama güvenlik görevlilerinden ne zaman kurtulacağız?... Yurttaşlar da, akademisyen güvenlik görevlisi arkadaşlarda bunlardan muzdarip!..."

Ber, bu temenniye tüm içtenliğiyle aynen katıldığını belirtti. Olayı resmiyete intikal ettirdiğinde bir sonuç alamayacağını biliyordu. Yapılacak bir şey kalmamıştı. Ber, teşekkür ederek ayrıldı.

***

Düzgün yontulmamış ve nemli taş duvarlarla kaplı karanlık bir hücrede; arada içtikleri kalın sarma sigaraların ateşinden çıkan aydınlıkla yüzlerinin teşhis edileceği korkusuyla Tar ile Mıha’nın gözlerini, göz-bağlarıyla kapatmışlardı.

Gözleri kapatanların korkusu 'işkence yapan görevlinin; işkence yaptığı kanıtlanırsa bir yıl hapis alır, görevden belki uzaklaştırılır.' yasa maddesinden kaynaklı değildi. Çünkü; kendisine işkence yapıldığı iddiasında bulunanların yetkili makamlarca sevk edileceği Hukuki Tıp Akademisi baş doktoru SağSat’ın işkence yapanları zora sokacak olan, ‘İşkence yapılmıştır,’ raporunu vermeyeceklerini güvenlik elemanı olduklarından emin oldukları kadar emindiler.

En büyük korkuları; kuralları belli olan ve bazen de uygulanan sokak kurallarıydı. Bir an bir yerde işkence yaptıkları kişi tarafından tanınma ve infaz edilme korkusuydu bu. Bu yüzden tanınmamalıydılar... Güvenlik

binası kendilerinin; sokaklar yurttaşlarındı. Buradaki kurallar oralarda her zaman uygulanamazdı.

Bu risk olmasa dahi yine gözleri bağlanmalıydı onların... İşkence yaptıkları kişi ve kişilerin bakışları ürkütücü oluyordu. Ağızlarından çıkaramadıkları sözcükleri, bir çok anlam içeren bakışlarıyla yansıtıyorlardı. Bu negatif yansımalar normal hayatlarını da etkiliyordu. Bazen içsel çatışmalar oluşturuyordu kendilerinde... Altlara ittikleri -azda olsa- insani duygularını depreştiriyordu... Bu çok rahatsız ediciydi....

Doğal reflekslerini ve meşru savunma haklarını kullanmalarını engellemek için ellerini de bağlamışlardı şüphelilerin.

Tar ile Miha'nın, fiziksel etkilerin şiddetiyle bağırmaktan kocamanlaşmış ağızlarının içindeki şişmiş dillerinden çıkan;

“... bilmiyorrrrrrrruuuum!..”

“...ben yapmadım!..”

“...tanımıyorrruum!”

“...ilgim yok!...” ve benzeri yanıtlar onların istedikleri uygun açıklamalar değildi. İfadeler onların iradesini yansıtsa da bu önemli değildi. İşkence seanslarının bitmesi için kendi irade ve istemlerine uygun ifade vermeleri gerekiyordu.

Bu kez çok fazla efor ve mesai sarf etmelerine rağmen şüphelileri bir türlü kendi iradelerine uyduramamışlardı.

Resmen olmasa da üstlerinin yüklediği göreve uymak zorunluydu. Ama ne yazık ki bu iş için fazla mesai ücreti verilmiyordu. Yargı makamlarında fazla mesai ücreti için dava açma hakları da yoktu. Kendileriyle sürekli işbirliğinde bulunan bir avukatın dediğine göre suça konu olabilecek işlerden dolayı dava açmak; eylemi resmileştirmek ve suçu kabullenmek olacaktı...

Tar ile Miha'nin acı feryatları, kapalı hücrenin taş duvarlarına çarpıp, tekrar kendi kulaklarına; sanki kulak zarlarını patlatacak şiddette geri geliyordu. Sürekli yenilenen bu akisler korkularını ve acılarını daha da artırıyordu onların.

Artık sadece yalvarmamak, benliklerini korumak için direniyorlardı... İnsanlardan ve insanlıktan nefret etme süreci onlara çoktan yaşatılmıştı. Şimdi kendilerinden nefret etme aşamasındaydılar...

Değerlerinden ve benliklerinden nefret etme, kişilik çözülme aşamasıydı ve son aşamaydı. Bu; olanak bulunduğunda intihar ettiren bir aşamaydı.

Buna direniyorlardı. Son aşamadaydılar. Bu aşamanın aleyhlerine bitmesi yenilgi ve yıkımdı.

Onlara bu son zevki tattırmayacaklardı. Tüm fiziksel acılara, tehditlere, korkutmalara karşı, "Direnmeliyiz... Direnmek yaşamaktır!" şeklinde kendilerine telkinde bulunuyorlardı. Bu yönde savunma araçları oluşturup, psikolojik yapılarının tamamen yok olmasını engellemeye çalışıyorlardı...

Tar ile Mıha; "Sonu en çok ölüm olur ve biz buna hazırız," diyenler grubunun fiili üyesi olmuşlardı böylece.

***

Maf, kısa bir suskunluk ve boğaz temizliğinden sonra, "Ber! Bilirsin seni severim,"sözleriyle konuşmasına devam etti. "Ama küçük yaşlarda tek paketler halinde kaçak sigara satarak geçimimi temin ettiğim günlerden bugüne kadar bayağı mesafe aldım. Takdire değer derin ve sağlam ilişkiler kurdum. Bunlardan bazılarını sende biliyorsun..."

Ber, hiç bu kadar terlediğini anımsamıyordu. Neredeyse bir paket peçetenin yarısını akan terlerini kurulamakta kullanmıştı. Hava sıcaklığının

yüksek olmasından ziyade, Maf'la yapmakta olduğu telefon görüşmesinin bunda büyük payı vardı.

Ber, sonunda kendisi için olumsuz cümleler sarf edileceğini, biraz önce Solkol'la yapmış olduğu telefon görüşmesinden biliyordu. Yine de bilmiyormuş gibi davranıyordu. Bağlantıyı koparmak istemiyordu. Kopacaksa bağlantıyı koparan kendisi olmamalıydı. Sonuç cümlesinin çabucak gelmesi için sabırsızlanıyordu. "Bunların farkındayım!" dedi, yumuşak bir sesle. "Ben de gerekli saygıyı size karşı sunduğum ve yanlış bir şey yapmadığım, kanısındayım."

Maf, kendisini dinlemiyordu. "Edindiğim tecrübelerim, ya sen ya da onlar ikileminde; onları tercih etmemin daha uygun olacağını söylüyor," dedi. "Tar ile Miha isimli adamların davasıyla ilgilenmemeliydin."

Sorun Tar'la güvenlik merkezinde görüşmek için görevlilere ısrarı ve Tar ile yine Tar'ın ısrarıyla Mıha'yı yargı ön duruşmasında avukat olarak temsil etmesi, savunmasıydı.

Ber, mesleğini hatırlatarak yaptıklarının yasal olduğunu, bunda bir beis görmediğini, Tar'ın arkadaşı olduğunu anlatacakken vazgeçti. Daha yumuşak cümleler kullanmalıydı. "Efendim!.." hitabıyla başladı. "Onu tanısanız... Çok iyi bir insan ve gerçekten suçsuzdu. Aleyhine dava açılmadı ve Tut-Bırakma Kursevi'ne gönderilmeden serbest bırakıldı..." diyerek devam etti.

Maf, Ber'in devam eden konuşmasını, araya girerek kesti. "Konu; onun iyi olması, suçsuz olması veya olmaması değil..." dedi. "Hala anlamıyorsun beni... O şahıslara Kent Güvenlik Merkezinin sıcak bakmadığı bir partiyle bağlantıları olması ve o partinin iyi bir propagandacısı olmaları... Onunla ilgilenmen nedeniyle seni ve kendimi savunmak durumunda kaldım... Direk şahsımla ilgili olan tüm davalardan çekilmeni istiyorum. Benim kanalımla aldığın işlere ise karışmıyorum... Ha! Bir de son iki dosyamdan dolayı sana avukatlık ücreti ödememiştim. Hatırımda... Markız olayında saldırganları dizginlemem, gerekli korkuyu vermem nedeniyle ödeştiğimizi sanıyorum... Sonuçta o iş için masrafımız ve adamlarımın da bayağı emeği oldu. Tanrı yardımcın olsun, iyi günler diliyorum," dedikten sonra, Ber'in yanıtını beklemeden, telefonu kapattı.

Ber, büyük bir kayıp yaşadığı düşüncesindeydi. Ama yapabileceği bir şey yoktu ve kendisine hiçbir seçenek bırakılmamıştı. Sineye çekmek zorundaydı. 'Kader... onunla buraya kadarmış...' diye düşündü.

Maf sayesinde hatırı sayılır bir müşteri kitlesi iş potansiyeli olmuştu. İş bunları değerlendirmede, elde tutabilmedeydi.

‘Boş ver,’ dercesine düşünsel stresini bir yana itip yarım bıraktığı gazete sayfasını kaldığı yerden okumaya devam etti.

Gözü bir habere takıldı; 'Ülkemizde bir suçtan dolayı tutuklu kaldığı günlerde fiziksel ve ruhsal işkence yapıldığını iddia eden İşkYapYabcı isimli yabancının yalan, iftira dolu anlatımına dayanılarak oluşturulmuş senaryo içeren ‘Yönü Belirsiz Ekspres’ isimli filmi; komşu ülke düşmanca niyetlerle tekrardan gösterime...'

Ber, devamını okumadı. Yüzünde acı bir hüzün oluştu. Sidik torbasının baskısını hissederek tuvalete gitme gereği duydu...

19

Ber, gerginliğini dizginlemek ve biraz da vakit geçirmek amacıyla bir elinde bira şişesi, diğer eliyle arada yediği çerez ve çektiği sigara dumanlarıyla; sabırsız bekleyişlerdeydi.

Med'in telefonunu bekliyordu. Ondan bu akşam için söz almamasına rağmen arayacağına adı gibi emindi. Bunaldığı, tıkandığı anlarda her nasılsa o bunu hisseder ve arardı...

Bu kez diyalogdaki ipleri ona bırakmayacaktı... Onun aydınlatmasını isteyeceği bir çok konu vardı dağarcığında...

Sabırsız bekleyişlerle gece yarısını getirmişti ve hala telefondan tık yoktu. Aldığı alkolün de etkisiyle iyiden iyiye uykusu gelmişti. Salondaki kanepenin üzerine uzandı. Gözleri ağırlaşıyordu. Yanan sigarasını söndürdü.

Uyku ile uyanıklık arasında git gellerdeydi. Bir ses duydu. Bir görüntü oluştu, kapalı gözleriyle baktığı karanlıkta... Evet! uyuyordu ve rüya görüyordu.

"Ber!... Ber!..." ses tanıdıktı ve Med'e aitti.

"Med! Sen misin?"

"Nasılsın?..."

"Hiç iyi değilim."

"Neden diye sormayacağım."

"Biliyorsan yorma beni."

"Biliyorum ve seviniyorum."

"Neden?..."

"Maf'tan kurtuluş günün bugün... Sen de sevinmelisin."

"Hiç de bile... Ekonomik, sosyal, mesleki geri dönüş ve iniş yaşayacağımı sanıyorum. Bu da benim hiç hoşuma gitmiyor."

"Hayat, bunlardan ibaret değil..."

"Ad kentin de işim bitti benim..."

"İşin yeni başlıyor!.. Kendini topla. Mesleki ve ahlaki değerleri... Bireysel etik değerlerini... Adalet değerleri... ve bir çok değerleri anımsa... Kazançlı sensin!"

"Bunlar benim karnımı doyurmayan değerler..."

"Kendini inkar ediyorsun... Geçmişini düşün... Hukuk Fakültesine girmeden önceki yapını, değerlerini anımsa..."

"O günler geride kaldı."

"Bunlar senin ana hamurun ve içinden atamazsın... Bu değerler istediklerini elde etseydin dahi seni rahatsız etmeye devam edecekti. Bastırılmış olsalar dahi seninle birlikte yaşamaya devam edeceklerdi. Bir an gelecekti o an; onları bilinçaltında tutamayacaktın... "

"Beni en çok tek yumurta ve bir ekmekle karın doyurma seçeneği korkutuyor."

"Sonuçta karnın doyuyor... Ama, yaşam biçimiyle içsel biçim arasındaki kaos ve çelişkiyi birlikte yürütmek kolay değildir... Unutma!... Artsa'yı düşün..."

"Her ne ise... Bu kadar beni düşünüyorsan... Bazı şeyler olmadan önce neden uyarmıyorsun?..."

"Ne gibi?"

"Ne gibi mi?... Madem Artsa'nın kendi yaşamını sonlandıracağını biliyordun, Markız'la buluştuğum kafe'de saldırıya uğrayacağımı biliyordun. Tar'ın olayı ile ilgilenmem nedeniyle Maf'ın benle ilişkisini koparacağını biliyordun..."

"Evet!..."

"Gerçekten bunları biliyorduysan neden beni olay gerçekleşmeden önce uyarmadın?... Tar'ın işiyle ilgilenmezdim ve Maf'la ve dolayısıyla onun etkin olduğu tüm gruplarla diyalogum aynı şekilde devam edebilir-di."

"Seni... Bazen dinlediğimde; acaba içselini algılamada hata mı yapıyorum?... diye kendi kendime soruyorum. Beni çok şaşırtıyorsun."

"Bu sorumun yanıtı değildi."

"Bazı şeyleri yaşaman gerekiyordu."

"O halde bundan sonrakileri de yaşayacağım... Yaşadıklarım hakkında yorum yapmana gerek yok. Geçmişi geri getiremeyiz ve ayrıca yaşadıklarımı bende biliyorum."

"Hemen kızma. Ben başka bir anlamda söylemiştim... Bazı olayları olmadan öncede sana bildirdiğimi unutuyorsun, galiba."

"Yararı olmadı. Örneğin; Saldırı olayını bildirseydin şimdi kolum platinli olmayacaktı."

"Sana bazı açıklamalarda bulunmam gerekiyor galiba..."

"Galiba'sı fazla."

"Seni korkutmak istemiyorum ama bazı gerçekleri anlatmam gerekiyor."

"Dinliyorum!"

"Sana bir ara düzenleyici, izleyici, uygulayıcı, denetleyici gruplarından söz etmiştim... Dünya İnsanlarının büyük çoğunluğu, bu tür düzenlemeleri bilmeden yaşamlarını sürdürmekteler... Kendilerine uygun görülen rolleri oynuyorlar devamlı. Kurallara göre oynayıp oynamadıkları da izleniyor. Bilerek veya bilmeyerek düzenleme raporuna aykırı hareket edenleri; sözünü ettiğim güç, dolaylı veya doğrudan, düzenledikleri rapora uygun davranmalarını sağlamak; sapmaları düzeltmek için akla hayale gelmeyen değişik yollar deniyor...

Hiç senin hayatında devamlı ters gitmeler, olacak işlerin olmaması, açtığın kapıların; devamlı kapanması, buna karşılık; bir başkasının olmayacak işlerinin olması, yeterli yeteneklere sahip olmamasına rağmen, normalde çözemeyeceği sorunlarını bir şekilde çözdüğüne, tanık olmadın mı?...

Bu son duruma güncel kelimeyle ‘kısmet’ deyip geçiştiriyorlar. Anlatımım dogmatik, fizikötesi gerçeklik gibi sana yansısa da aslında şu veya bu şekilde bilim adamları da kısmen de olsa buna benzer algılamalar edinmişlerdir.

Bazılarının kullandığı ‘GİZLİ EL’ ‘DERİN DEVLET’ ‘GİZLİ YÜZ’ ‘BÜYÜK PATRON,’ 'DÜĞME BASICILARI' kavramları bunun yansımasıdır... Bunlar, sana pek inandırıcı gelmiyor, değil mi?..."

"Evet!... Pek inandırıcı bulmuyorum. Birde şimdi bunlardan söz etmenin anlamı ne?...."

"Bir yerlere gelmek istiyorum... Genel Düzenleyici Merkezinin senin hakkında düzenlemiş olduğu raporlarda kırmızı işaretli risk taşıyıcısı olarak görünüyorsun. Bunun anlamı ise; Seninle ilgili Düzenlenmiş Rapor içeriğine uygun yaşamama ve içerikten sapma kabiliyeti yüksek anlamına geliyor."

"Eeee!..."

"Sapıcılar ise düzenleyicilerin hiç hoşuna gitmiyor... Bu nedenle Ad kenti yerel düzenleyici grubuna senin hakkında uyarılı raporlar gönderiliyor."

"Normal hayatımı yaşıyorum, böyle bir sapmaya meydan verdiğimin de farkında değilim. Kaldı ki; Sözünü ettiğin raporların içeriğini bilmeden sapmalarda bulunabilme olasılığını gerçekleştirmem de mantık dışı..."

"Enderde olsa farkında olmadan sapma olgusu oluşabiliyor. Tar'ın, istirahat süresince Ad kentinde kalması düzenlenmişken, Mar kentine gitmeye karar vermesi... Senin Kafe'de saldırıya uğraman üzerine Tar'la hastanede tanışmanı önlemek amacıyla düzenleme raporuna göre birçok olasılık vardı. En önemlilerinden biri; farklı bir hastane ambulansının yetişmesi, bir diğeri ise; orada döner bıçağı ile ölümünün gerçekleştirilmesi... Güvenlik ekibinin çağıracağı ambulans Tar'ın tedavi gördüğü hastaneye aitti. Bunu üzerine ikinci olasılık gerçekleştirilecekti ki; bir şeyler oldu... Şu an hayatta olduğuna göre bu amaçlarını gerçekleştiremediler..."

Ber, üzerinde çok durmadığı karanlıkta sersemlediği anı ve Maroğlu'nun döner bıçağını havaya kaldırdığı anı anımsadı. O anlarda içselinde duyumsadığı diyaloglarda Med, ismi de geçiyordu. Med'in onları engellediğini birbirlerine belirtiyorlardı. Sersemleme nedeniyle bu tür hayali duyumlar aldığı kanısıyla üzerinde durmamıştı. Med'in anlatımıyla denk düşen noktalar vardı aldığı duyumlarda...

"Med!... Kurtarıcım sen olmayasın?..." diye sordu Ber. "Eğer öyleyse sana bir can borçluyum."

"Bu konuyu senle şimdilik konuşmak istemiyorum. Israr etme."

"İnatçı olduğunu biliyorum. Onun yerine başka bir soru yönlendireceğim."

"Dinliyorum."

"Bu kadar güçlü olan bir grup neden düzenlemelere aykırı saydıkları sapmaları önleyemiyor ve raporlarında olasılık belirliyorlar kesinlik sağlayamıyorlar?..."

"Her gücün bir sınırı vardır. Kendilerine göre sürekli değişen ilkeleri var. Aşırı sapmalar meydana gelmesin diye olasılık içeren raporları da düzenlemek zorundalar."

"Yanıtlarınız tatmin edici değil... Peki neden bir kez daha istedikleri ölümümü bir şekilde gerçekleştirmediler?..."

"Son yıllarda aldıkları bir ilke var. Faili meçhul cinayetler de aşırı artışın dünya kamuoyunun dikkatini çekmesi nedeniyle gizemlerinin ortaya çıkabileceği kuşkusuyla bu tür düzenlemeler yapmamaya gayret etmeye başladılar. Yapabilirlerse doğal olaylı doğal ölümler, ancak gerçekleştiriyorlar. Öldürme fiilini ise en son çare olarak başvurulacak bir yol olduğu görüşündeler."

"Desene şimdilik ölüm görünmüyor!"

"Dalga geçme!"

"Bazı şeyleri yapmam için senden izin almak zorunda değilim."

"Ölümü o kadar ucuz atlattığını sanma!... Onlar bazı canlı insanların üzerlerine öldürmeden de ölü toprağı serpebilirler."

"Yani?..."

"Bireyi ve toplumu etkileyen ve dikkatlerini toplamalarını önleyen olgu, olay, ortam sağlayarak..."

"Bana bu formül pek uymayacak gibi görünüyor ."

"Tar'a ve Mıha'ya yardımcı olman da bir sapmaydı. Bu sapmanın cezasını senin mantığınla söylersek; Maf'ın senle ilişkisini koparmasıyla çekiyorsun. Bu sonuçtan memnun olmaman; formülün pek de sana uymadığı iddianı çürütmüyor mu?"

"Düşünmem lazım."

"Yine aynı soruya geleceğim... Kaçışın yok... Konuları dağıtsan da hep başa döneceğim artık... Bana gelecekten söz eder misin?"

"Gelecek olumsuzsa onu bilmen, o ana kadar geçecek sürede olumsuzluğu bir çok kez yaşamak durumunda kalacaksın.... Yaşayacaklarını tamamen bilmen yaşamı anlamsız kılacaktır... Ayrıca bazı olumsuzlukları önlemek için yaşayacağını yaşamamak için aşırı sapmalar meydana getirmen halinde düzenleme raporunda aşırı boşluklar oluşacak; bu boşlukların ise onlar tarafından daha olumsuz olaylarla doldurulması riski yüksek olacaktır. Bunu da algılamak için yeterli zamanın olamayabilir."

"Kısaca; desene, gelecekle ilgili algılamalarından bana fayda yok."

"Sık olmasa da bazılarından yararlandıracağım..."

"Şimdiden başlasak...."

"Somutlaştırmadan bir genelleme yapabilirim... Gelecekte önünde birbirinden farklı iki yol var..."

"Falcı deyişi gibi oldu. Yollar nasıl..."

"Bu gerçeğin kendisi ama... Birinci yol; Sodgom ülkesi genel yapısına uymak, çıkarcı, uyumlu bir tip olma... Bireysel çıkarının gerektiği her şeyi yapabilme hatta varolan etik ve estetik değerlere sahiplenme, bukelamun gibi renk değiştirme, dansöz gibi kıvırma..."

"İkincisi?..."

"Zor olan yol; İçindeki aydınlığı ve iyi cevherlerini üste çıkarma, geliştirme... Bu değerleri koruma anlamında her riski göze alabilme... İçsel yaşamınla dışsal yaşamın uyumluluğu... Toplumsal değerlerle dahi çelişki doğduğunda kitle psikolojisinden sıyrılarak bireysel aydın psikolojisini ortaya koyabilme, bunu başkalarıyla paylaşabilme... Bu yolda ekonomik zorluklar, toplumdan soyutlanma, kınanma, dışlanma gibi olasılıklar şimdilik yüksekse de bu yapıyla çoğalan bireylerin sayısı arttıkça bu riskler de ortadan kalkacaktır... Bu; sabır, dayanışma, fedakarlık ve cesaret gerektiren bir yoldur."

"Tabi ki sana göre uygun seçim ikincisi olmalı, değil mi?"

"Elbette..."

"Üçüncü bir yol var mı?"

"İki rengin karmasından değişik renkler elde edile bilinir. İki yoldan da karmalar yapılabilinir. Ama; olması gereken tercih saf olarak ikinci yol olmalı..."

"Azizlerin ve azizelerin yolu; yerel tasavvufçuların, Budistlerin yolu olmalı bu..."

"Onların tercihi ikinci yol olmuştu... Ama ikinci yolu tercih edenler mutlaka onlardan biri olmak zorunda değildir. Onlar gibi yaşamak zorunda da değildir. Dünya zevklerine sırt dönmek zorunda da değildirler. Hatta hazcılar dahi içlerindeki aydınlığı ortaya çıkararak; hazcılıklarını gerçek anlamıyla gerçekleştirebilmek için bu tür bir yolu tercih etmeliler."

"..."

"Bugünlük bu kadar yeter!"

"Evet!. Kafam davul gibi oldu. Karmaşıklaştım."

"Seni teselli etmek amacıyla bir hediyem olacak."

"Postayla mı gönderececeksin?..."

"Hayır! Şimdi sunacağım."

".............???"

Ber, karanlıkta konuşan karartının usulca aydınlandığını gördü.

"Benim dışsalımı merak ediyordun. Bu kez sana kendimi göstereceğim."

"Olamaz!..."

Yaşamı boyunca gördüğü en güzel bayanlardan biriydi. Üzerinde şeffaf giysileriyle, ince ve uyumlu uzuvlar taşıyan bedeniyle, geniş gözlerindeki yeşile çalan gözbebekleriyle, iç ısıtan gülüşüyle bir güzellik abidesiydi.

"Sanalında oluşturduğun Med'e benziyor muyum?"

Sanalında oluşturduğu Med'le yakından uzaktan ilgisi yoktu. Ber, "Böyle bir güzelliği sanalımda oluşturabilecek yeteneğim hiç olmadı," dedi.

Med, yanına yaklaşarak yanağından öptü.

Ber titriyordu. İçinde ve bedeninde oluşan elektrik onu titretiyordu. Bu aşırı haz duygusuydu.

Ber, onun yanaklarından öpmek için davrandı.

"Boza!... Boza!... Bozaaaa!..." sesleri kulaklarında çınlıyordu. Gözlerini açtı. Salonda bulunan kanepe üzerinde uzanmış halde buldu kendisini... Dışarıdan "Bozaaaaa!... Boozaaaaa!..." sesleri duyuluyordu. Gece yarısı bozacısı satıştaydı. Ber gördüğü rüyayı gerçekte yaşamış gibi anımsıyordu. Öpücüğün içsel ve dışsal bedeninde etkisi sürüyordu.

Belki de Med, telefonla iletişim yerine bu yolla kendisiyle iletişime geçmişti. Sanki Med'in gerçek beden ve kişiliği ile rüya da muhatap olmuştu. Med'in sesi kulaklarındaydı ve telefondaki tınıyla aynıydı.

Her uyandığında olduğu gibi tuvaletin yolunu tuttu. İşi bittiğinde lavaboda elini yıkadı. Aynayla yüzleşti.... Bağırmak istiyordu. Oynamak istiyordu. Koşmak istiyordu. Yüzünde ruj lekesine benzer bir leke vardı. Bu bir dudak iziydi. Silmeye kıyamadı. Med, kendisini gerçekten öpmüştü. En azından sabaha kadar kalmalıydı. Rüya da olsa gerçekti... Gerçek yaşama izlerini taşıtan rüyalar; gerçekti...

***

Ber, teklifi halen kabul edip etmeme tereddütlerindeydi. Ne getirir, ne götürür içsel tartışmasını yaşıyordu içinde.

Tar’ın açıklamaları ise uzadıkça uzuyordu. "Yoksulluk diz boyu... Emek verenler emeğinin karşılığını alamazken, sermaye sahipleri fakirin sırtından elde ettikleri rantlarla, faizlerle paralarına para katıyorlar..."

Birey ve toplum kendi geleceğini kültürel, ekonomik, siyasal, sosyal anlamda tayin etme hakkına sahip değil. Kirli ilişkiler diz boyu ve fırsat eşitliği yok. Her şey mafyalaşmış ve güçlü olmak için mafyalaşmış lobilere, gruplara girme zorunluluğu neredeyse geçerli kural haline gelmiş ülkemizde. Buna karşı çıkmayı her yurttaş görev olarak kabul etmelidir. Bu bilinci taşımalıdır.

...Yöneticilerin bazıları da bu soyguna çanak tutuyorlar....

Çağdaş hukuk kuralları hala yasalarımızda tam olarak yerini almadı... İşkence yasak olmasına rağmen işkenceciler hala faaliyetlerine güvenle devam ediyorlar...

Değişik kültürlere sahip grupların kültürel gelişiminin önü tıkalı, bireylerin nüfustaki isimlerine bile karışılmakta...

Yurttaşlar, geleceklerinin planlanmasında, kendi kaderlerini tayinde ancak belirli bir düzeye geldiklerinde ve kısmen fırsat kazanıyorlar... Üst düzeylere çıkanlar ise bozulmadan nasiplerini alıyorlar...

Bu ve bir çok olumsuzluklara dur diyecek insanların buluştuğu Legal-XYZ Partisi’nde senin de mücadele etmeni istiyoruz. Senin gibi demokrat geçinenlerin kenarda seyirci kalmaları, hiç bir şey olmamış gibi davranmaları, demokratik düşünceleriyle çelişmiyor mu?...

Tar'ın yorulduğu ve kesildiği anlarda konuşmayı onla birlikte gelen ve aynı partinin temsilcileri olan Mıha ile Niha devam ettiriyorlardı. Konuşma; içerik, hitabet ve seyir biçimi olarak bir kalabalığa verilen parti

propagandası benzeriydi. Ana başlıklar taşıyordu ve her biri Sodgom Ülkesi içinde yaşayan halkın sıkıntılarını taşıyordu.

Ber, anlatılara hak veremeden edemedi. Sorunlar doğruydu ve birilerinin bu sorunları çözmesi gerekiyordu. İdealist yaklaşımlardan uzaklaşalı çok seneler geçmişti ve şimdi o enerjiyi içinde tam olarak duyumsayamıyordu nedense. Parti çalışmaları; uğraş, fedakarlık, efor isteyen bir işti. Hatta bazen de ekonomik fedakarlıkta bulunmak gereki-yordu. Zaman ayırmak gerekiyordu. Bunlarda kendi mesleğinde kullanması gereken olgulardandı... Ama anlatıldığı gibi partinin ilerle-mesi, merkeze temsilci gönderebilmesi düzeyine ulaşması halinde toplumun ve bireyin çıkarları olabilecekti. Bazı yanlışların düzeltilmesine vasıta olunabilecekti... Maf ve bağlantılı gruplardan dışlanmıştı. Gururu, onlara yalakalık yaparak tekrar içlerine girmesine engeldi. XYZ Partisi de belirli bir halk potansiyeli olan trendi yükselebilecek görüntüsü veren bir partiydi. Bir güçtü ve iyi bir gruptu. Görüşleri içselindeki doğrularla çatışmıyordu. Demokratik kuralları tüm yönleriyle savunan bir partiydi ve kendiside demokrasiyi en iyi yönetim biçimi olarak kabul etmekteydi. Bireysel gücün değeri yoktu Tek değneğin kolaylıkla kırıldığı halde birçok değnekten oluşan demetin kırılamadığı örneği anımsıyordu. Kendisi tek değnekti ve çok değneklerle birleşmeli, güç oluşturmalıydı.

Ayrıca Maf"dan kopuşu nedeniyle onun çevresi de yavaş yavaş kendisinden uzaklaşıyordu. Bu oluşum kaybetmekte olduğu çevrenin yerini alabilirdi. İçselindeki baskın ses 'Teklifi kabullenmelisin" doğrultu-sunda oluştu.

Buna rağmen hala bazı kuşkuları vardı. Bunların Tar, tarafından yok edilmesi, ikna edilmesi gerekiyordu. "Tar! Biliyorsun benim kendime özgü düşüncelerim var."dedi. "Bu sizin partiye ve üyelerine problem yaşatabilir mi?"

Tar, sorulacak soruya önceden hazırlanmış bir öğrenci gibiydi. "İçimizde ateistler, marksistler, sosyalistler, muhafazakarlar, dowko ırkına sahip olanlar ve dindar insanlarımız da var. Hatta süryanilik, yezidilik gibi dinlere, alevilik gibi mezheplere sahip insanlarımız dahi var... Önemli olan insanların kendileri dışındaki görüş ve düşünceleri, inançları, kabul etmeseler de saygı göstermeleri, hoşgörülü olmaları ve asgari müştereklerde

birleşebilmeleri... İnsan hakları konusunda duyarlı olma-ları... Kendi özgürlük alanlarını korudukları gibi başkalarının özgürlük alanlarına tecavüz etmemeleri, hatta tecavüz edenleri engelle-meleri... Değişik kesimlerin kendi varlıklarından, değerlerinden taviz vermeden demokratik kurallar çerçevesinde bir arada büyüyerek; eşitlik, özgürlük temelinde refah düzeyi yüksek ufak topluluklardan oluşan büyük bir toplum ve yönetim biçiminin ülkede oluşmasını sağlamayı amaç edinmek yeterli..."

Ber, kuşkularının daha bitmediğini "Bir de..." kelimesiyle belirttik-ten sonra devamla, "Eylem ve düşüncenin ifade biçimi ülke yasalarına bir aykırılık oluşturacak mı, yani yasadışılığa izin verilecek mi?..."

Tar, bu soruya bozulduğunu değişen yüz rengiyle gösterdi. "Ber, bu soruya bozuldum işte..." dedi. "Ülke yasalarına uygun olarak kurulmuş ve onanmış bir parti için bu tür yaklaşımın bir hukukçudan gelmesi çok garip..."

Ber, aslında evlenmeyi düşünen, ama nazlanan gelin adayının hareketlerini sergiliyordu sanki. Tavırları, bildiği şeylerin kuşkuya yer bırakılmayacak şekilde Tar ve grubu tarafından yine de onaylanmasıydı. İlerde oluşabilecek sorunlarda "Biz bunu konuşmuştuk," türünden ön bir sözleşme yapılması amacını taşıyordu.

Tar ve beraberindekiler "Artık ne diyeceksen de!" türünden oluşan düşüncelerini kendi gözlerine yansıtmış, Ber’e bakıyorlardı.

Ber, resmen ve fiilen bulunacağı politik arenaya ilk girişini, anın önemine uygun şekilde konuşarak gerçekleştirdi. "Sizler beni bu göreve uygun görüyorsanız..." dedikten sonra devamında tereddüt etti. Kalıp cümleyi bulamamıştı. Ona yakın bir cümle kurgusu sundu. "Yanıtımda olumsuz olmayacak, layık olmaya çalışacağım..."

Temsilcilerin yüzleri aydınlandı. Bu kabule en çok sevinen Tar olmuştu. "Ber! Teşekkürler," dedi. Eliyle çay bardağında kaşık çeviriyormuşçasına bir hareket yaptı. "Şimdi çayını içebiliriz."

Tar, gerekli kırtasiye belgelerini liste halinde yazarak Ber’e verdi. "Bu belgeleri birkaç gün içinde hazır edersen seviniriz," dedi

Ber, yeniden güvence istedi. Kaybetmeyi sevmeyenlerdendi. "Yapılacak İl Teşkilatı Kongresinde listenizin kazanacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?..."

Bu soruyu Mıha yanıtladı. "Delegelerin çoğunluğu bizim grubu destekliyor," dedi. Güven veren bir bakış fırlattı. "Yılların politikacısıyız ve iyi koku alırız, bize güven!"

Ber, Legal-XYZ Partisi'nin il teşkilatı kongresinde onların listesinde il yönetim kurulu üye adayı olarak geçecekti....

Tar, konuyu değiştirmek için Solkol'u sordu.

"Evet! Onla arada görüşüyoruz..." diye yanıtladı. "Maf'dan ayrıldığında, yüklü bir para verilmiş kendisine... O bu paraya 'sus payı' diyor!..." Tümü bu söze gülerek tepki verdiler. Ber'de onlara katıldı. "Sus payı parasıyla yine kendi tanımıyla vaftiz edecekmiş kendisini..."

"Nasıl yani?..." diyerek açıklama istedi Tar.

"İyi yolda kullanmak istiyor... Bilgisayar satış mağazası açıyor. Seni de açılış kokteyline davet edecek."

"Gerçek bir dost,"dedi, Tar. Gözleri hafiften nemlenmişti. "Sen de öylesin. O benim yüzümden Ad kenti ikinci etkin insanı olmaktan ayrıldı; sen de Maf'ın avukatlığından oldun."

Ber, "Solkol seni çok sever,"diyerek pekiştirdi Tar'ın anlatımını. "Onun Maf'tan ayrılmasında benimde payım oldu. Beni avukatlıktan azletmesi nedeniyle Maf'la bayağı tartışmıştı."

Bu arada gelen çaylar içilmişti. Ber'in tazelensin teklifini kibarca ret eden ziyaretçiler Ber'in ofisinden sevinçle ayrıldılar.

Ber, sekreteri Secret'e sendika başkanı Soys'u bir kez daha aramasını rica etti.

Yerinde yine yoktu. Günlerdir not bırakılmasına rağmen kendisini bir türlü aramayan Soys'a çok kızgındı. İyi bir dostluk oluşmuştu aralarında.

Hatta son üç ay hariç, sözleşmede belirtilen aylık ücreti gününden önce ödeniyordu. Bir çok kez yemeğe çıkmışlardı. Hatta bir keresinde birlikte gittikleri bir otelde Soys kendisine nataşa ikramında dahi bulunmuştu. Sonradan bu harcamaların işçi sendikasının başkaca yasal harcama kalemlerinin bulunduğu faturaya eklendiğini öğrenince daha fazla tahammül edememiş, yemek ve eğlence davetlerini geri çevirmeye başlamıştı. Sonuçta harcanan para, sendikaya üye işçilerin aylıklarından kesilen ve yine onlar için harcanması gereken aidatlardı.

Bir işyerinden topluca çıkartılmış seksene yakın işçinin haklarını elde etmek için bir aydır dava masrafı bekliyordu. İşçilerden bazıları yanına gelmiş, halen dava açmadığını öğrenince kendisine sinirlenmiş-lerdi. Onlara Soys'un bu konuda pasif kaldığını iletmek istememişti. Bu anlatım, işçileri Başkanlarına karşı olumsuz yönlendirme anlamına gelecekti. Bu da kendi akıbetinin, önceki avukatın akıbetine benzeşmesini sağlayacaktı. Para kaynaklarından birini de kurutmanın anlamı yoktu. Arabasını yenileyip büro satın aldıktan sonra elinde pek nakit para kalmamıştı. Daire sahibi olmak için yazıldığı kooperatife de her ay ödemesi gereken yüklü aidat borçları vardı...

***

21

Ber, son aylarda tüm uğraşını mesleğine ve partideki görevine veriyordu.

Legal-XYZ Partisinin Ad kenti ilçe teşkilatı kongresinde kendi adının da içinde bulunduğu liste büyük çoğunlukla delegeler tarafından kabul görmüş ve on bir kişilik yönetim kurulu üyelerinden biri olmuştu. Oluşan yönetim kurulu ilk toplantısında il sekreteri yani ikinci başkan seçilmişti.

Azda olsa kalan eski müşterileri dışında, parti bağlantısı nedeniyle oluşan yeni çevresine ait insanların büroya gelip gitmesinden dolayı başını pek kaldıramıyordu... Bu onun da hoşuna gidiyordu. Belki de bu durum dikkatinin dağılmasını sağlıyor ve kendisiyle daha az beraber olabiliyordu.

Ber, yargı binasındaki duruşmalarını bitirip ofisine vardığında, öğle üzeriydi.

Ofiste Tar ile biri yaşlı iki erkek ve bir kadının kendisini beklemekte olduğunu gördü. Selamlaştıktan sonra kendilerine biraz daha beklemelerini rica ederek lavaboya gitti. Rahatlamak için elini, yüzünü yıkadı ve kuruladı.

Salona geri döndüğünde yaşlı adamın sessizce ağladığını fark etti. Nedenini sordu. O, ülkenin resmi dilini çat pat konuşabiliyordu. Ber'in de onun dilini tam olarak konuşabildiği söylenemezdi.

Bunu bilen Tar devreye girdi... Genç adamı işaret ederek, "Bu arkadaş, Mar kentinden geliyor..." dedi. "Mar kentinde bulunan samimi bir arkadaşım, sorununda yardımcı olmam için bana gönderdi... Ben de, senin bu konuda yardımcı olabileceğini düşünmüştüm. Olanları kendisi anlatsa daha iyi olur," diyerek sözü işaret ettiği genç adama bıraktı.

Genç adam, sıkılgan tavırlar gösteriyordu. İki elinin avuçlarını yüzünü yıkıyormuşçasına alnının üzerinden çenesine kadar indirdi. Yüzü daha fazla allaşmıştı. Yaşlı erkek ve kadını işaret ederek, "Bunlar abim ve yengem!" dedi. "Bir yıl öncesine kadar Mar kentinde aynı evde birlikte kalıyorduk. Daha sonra yönetimin bazı baskılarına benim kadar dayanıklı çıkamadılar. Buraya göç etmek zorunda kaldılar. iki gün önce bunların bir olayı nedeniyle Ad Kentine gelmek zorunda kaldım. Yol yordam bilmemeleri, dil problemleri, yaşlılık, cahillik nedeniyle başlarındaki sıkıntıyı hala atamadılar."

Ber, sabırsız bekleyişlerdeydi. "Peki problem nedir?" diye sordu. "Konuya gelseniz..."

Genç adam öksürdü, mahcup, heyecanlı ve sinirli bir üslup sunuyordu. "Bu abim ve yengemden olma On üç yaşındaki yeğenim; komşu çocukları olan otuz dört yaşındaki biri tarafından kandırılarak geçen ay kaçırılmıştı. Abimin tuttuğu avukatın gerekli başvuruyu yapması üzerine kızla, kaçıran adam Kent güvenliği tarafından yakalanıp yargıya sevk edilmişti. Devlet avukatı, adamı tutuklattıracağına serbest bıraktı. Yeğenim babasına bina içinde teslim edildi. Bunlar çete mi oluyorlar nedir, kalabalık gelmişler. Binadan çıkışta yeğenimi tekrar kaçırmışlar. Yeniden aynı avukat aracılığıyla şikayet edilmiş. Bunun sonucunda iki gün önce Ad kentinin bir ilçesinde randevu evine yeğenim satılacakken ele geçirmişler ve bugün güvenlik, yeniden yargıya çıkaracak."

Ber, "Vay be!" dedi, kendi kendine. Taş çatlasa en fazla bir ay ceza alacağı ilgili yasa maddesinde yazılı ‘sözle sarkıntılık’ suçundan iki aydır tutuklu müşterisini anımsadı... On üç yaşında kızı kaçırmanın cezası en az on yıl iken devlet avukatının tutuklama istemiyle nöbetçi sorgulama yargıcına göndermeden derhal salıverilmesi olayını karşılaştırdı... Çok garip, kaçıran kişi bayağı etkin olmalı galiba, diye düşündü.

Ber, masa üzerindeki Sodgom Ceza Yasası kitabına bakışlarını sabitleyerek sordu, "Ona bir zarar vermişler mi?... Kızlığını almışlar mı?..."

"Evet!... Maalesef." Genç adamın sesi ağlamaklı bir hal almıştı. "Bizim avukatın dediğine göre kızlık zarının yırtıldığına dair doktor raporu önceki dosyasında bile varmış."

Üzücü anlatılar ruhsal kişiliğini olumsuz etkilerdi. Bu yüzden kötü haberlerden uzak kalmaya özel gayret gösterirdi. Ama seçtiği meslek iyi haber azınlıklı alandaydı.

İlgilenen avukatları olduğuna göre kendisinden istenen neydi?... Ortama uyan hüzün dolu bir sesle sordu. "Avukatınız zaten var. Benim bu konuda yapabileceğim ne olabilir?... Benden nasıl bir yardımda bulunma-mı istiyorsunuz?..."

Genç adam, kendisini nispeten toparlamıştı.

"Bu kaçıran adamın ve grubunun dayandığı, güvendiği Maf isimli, yer altı işleriyle uğraşan biri varmış..." dedikten sonra oluşacak tepkiyi gözlemleme amacıyla gözlerini, Ber'in gözlerine dikerek devam etti. "Maf isimli adam devreye girmiş, yeğenimi kaçıranın tutuklanmasına engel olmuş... Onla geçmişte iyi bir bağlantı kurduğunuzu öğrendik. Tar'da bu yönde beni bilgilendirmişti..."

Ber, geliş amaçlarını şimdi daha iyi anlıyordu. Tar'a içselinde serzenişte bulundu. Maf'la arasındaki bağlantının koptuğunu bilmesine rağmen böyle bir teklifte bulunulması için onlara rehberlik etmesine bir anlam verememişti. Ayrıca Maf'ın bu tür utanç verici olaylarla uğraşmadığını biliyordu. Maf'ın fuhuş özel sektörüyle ilgilendiği bilgisinin gerçek dışı olduğunu söyledi. Hatta bu tür olaylarda devreye bile gireceğini sanmıyordu.

Tar, "Senin Maf'la bağlantıya geçip, ricada bulunmayacağını kendilerine belirttim," dedi. Sanki Ber'in beyninin içinden geçenleri okuyordu. Yanlış anlaşılmayı önlemeliydi. "Buna rağmen bir konuşalım, diyerek ısrar ettiler."

Genç adama dönerek, "Maf'ın, böyle şeylerle uğraşmadığını biliyorum," dedi. "Sizler yanlış bilgi almış olmalısınız. Hem benim onla eskisi gibi aram sıcak değil. Tar'da bunu size belirtmiş..."

"Yine de onu aramanız da bir mahzur yoksa..."dedi genç adam. İsteği yalvarmaya dönüşmüştü. "Namus meselesi olmasaydı bu kadar ısrarcı olmazdık."

Bulunanların hepsi en az genç adam kadar ısrarcı olduklarını bakışlarıyla gösterdiler.

Olay gerçekten iğrençti ve bu tür durumlarda pasif kalmak nedeniyle oluşacak vicdani sıkıntıyı kaldırabilecek gücü de yoktu Ber'in. Maf'ı çaresiz arayacaktı ve Secret'e bu yönde direktif verdi.

Bağlanan telefonda Maf'la resmi ağızdan karşılıklı selamlaşmaların-dan sonra olayı ona kısaca özetledi. Kızı kaçıran şahsı tanıyorsa bu konuda gerekli uyarıyı yapması konusunda ricada bulundu.

Maf'ın tepkisi sert oldu. "Sınırı aşıyorsun avukat!..." dedi bağırarak. "Her şeye burnunu sokma!... O, benim en iyi adamlarımdan biridir. Ona göre..." Karşı tepkiyi beklemeden telefonu Ber'in yüzüne kapattı.

Salondakiler Ber'in mosmor olan yüzünden konuşmanın olumlu olmadığı, hatta sert geçtiği anlamını çıkarmışlardı bile.

Genç adam, Ber'in yüzünde oluşan mor rengin sorumlusunun kendileri olduğu bilinciyle, "Ber bey!... Kusurumuza bakmayın. Sizi zor durumda bırakmak istemezdik," ifadeleriyle özür diledi. "Sizi daha fazla rahatsız etmeyelim. Vakit geliyor, biz de kendimize göre hazırlık yapacağız... İzninizle," dedikten sonra ayağa kalktı genç adam.

Ber, başını kaldırdı. Gözlerini genç adama dikti. Buz gibi bir sesle," Lütfen oturun!" dedi. "İş başa düştü. Neye mal olursa olsun gereğini yapacağız."

Ber, kızın babasının tutmuş olduğu sivil avukatın ismini sordu. Avukatları AvMah'tı. Tanıdığıydı. Secret'e telefon bağlantısı yapmasını rica etti. Giriş selamlaşmaları, havadan sudan konuşmalardan sonra olaydan söz etti Ber. Tekrarı engellemek için olayı, halihazır yanında bulunanlardan ayrıntılarıyla öğrendiğini belirtti. Ber, 'üzerine düşebilecek ne varsa yapmaya hazır olduğunu,' bildirdi.

AvMah, "Yasal olarak gerekeni ben yaptım ve yapacağım," dedi. Bu anlatım bir başka avukata gereksinim olmadığı anlamını taşıyordu. "Ama yine adam serbest bırakılıp, kız babasına teslim edildikten sonra tekrar kaçırılma olasılığı yüksek... Kargaşa çıkarıp kaçırdılar geçen defa..."

AvMah'ın alanı dışında kalan ve kendi üzerine düşen kısmı artık biliyordu. Bu kez; yargı binasında avukat olarak bulunmayacaktı."O kısmı ben ve arkadaşlarım halledecek,"dedi. AvMah'ı rahatlatmak istiyordu. Avukat psikolojisinde mesleki sorumluluk yerine getirilse de sonuçsuz

kalması rahatsızlık vericiydi. "Hiç merak etmeyin!... Biz de orada olacağız ve bu kez kızı kaçıramayacaklar!"

Bu sözler, o esnada odada bulunan üç kişinin yüz renklerinin açılmasına yardımcı olmuştu. Ber, avukatla olan telefon görüşmesini bitirdikten sonra Tar’a yöneldi.

Tar, Ber'in yorulmasına fırsat vermedi. Onun ne diyeceğini tahmin etti. "Buraya gelmeden önce partideki arkadaşlara durumu açtık," dedi. "Arkadaşlar büyük çoğunlukla orada olacaklar. Maf'ın devre dışı kalmayacağını da tahmin etmiştik. Ama yanlış bir şey yapmayalım diyerek bir hukukçunun kalabalığa önderlik etmesi isteğimiz vardı. Bunu sana açmayacaktım. Siz kendiliğinizden karar verdiniz. Teşekkür ediyorum."

Ber, beklenen duruşu gerçekleştirmenin verdiği gururla derinden soluk alıp verdi. "Fazla kalabalık güvenliğin dikkatini çekebilir," dedi. Organizasyon kendisindeydi ve gereğini söylemeliydi. "Kanımca yirmi beş bilemedin otuz kişi civarında olması yeterli."

Tar, saatine baktı. Güvenlik Merkezi’nin, kızı kaçıran adam ile kaçırılan kızı yargı binasına getirmesine çok az bir zaman kalmıştı. "Bir saat sonra yargı binasının önünde olacağız," dedi. "Orada buluşuruz."

Tar, diğerlerine de kalkmaları için işaret ederek Ber’le selamlaşıp ayrıldılar.

Ber, Secret'e az önce telefonu çaldıranın kim olduğunu sordu. Arayan HasHüsBab'dı. HasHüsBab en az iki günde bir arıyordu. Yine Tut-Bırakma Kursevinden firar eden Has'ı soracaktı. Kursevinden çıkış günü yaptıkları telefon görüşmesinden sonra kendisinden haber alamayan anne ve babası merak içindeydiler. Güvenlik Merkezi'de peşinde olmasına rağmen hala onun izine rastlayamamışlardı. Başına bir şey gelmesinden korkuluyordu. Anne babası güvenlik tarafından yakalanmasından dahi memnunluk duyacaklardı. En azından Kursevin'de kaldığı sürece başına bir şey gelse de bundan haberdar olabileceklerdi. Bilinmezlik onları rahatsız ediyordu. Faili meçhul bir cinayete maruz kalma olasılığını güçleniyordu kendilerinde.

Ber, telefon açacak ve aynı olumsuz yanıtı verecekti. Bir gün olumlu yanıt vererek onların sevinç çığlıklarını duymayı çok isterdi. Secret'e aramasını, kendisine bağlamadan hala yeni bir bilgi alamadığını belirtmesini rica etti. Sürekli kötü haberi seslendiren kendisi olmamalıydı.

***

Saat; 16.00 civarı... Yer; Yargı binasının önü... Güneş kara bulutla-rın arkasında gizlenerek varlığını hissettiriyordu. Hava nemli ve yüksek sıcaklıkta... Hava gergin... Az sayıda bireylerden oluşan çok sayıda gruplar tanımadıkları kişi ve gruplarla karşılıklı ters bakışlarda...

Tar, Ber ve kaçırılan kızın amcası ve babası ile avukatı AvMah, yargı binasının önünde bekleşiyorlardı.

Tar'ın partiden getirtmiş olduğu kalabalık ufak gruplar halinde binanın belirgin köşelerinde açıkta mevzilenmişcesine etrafı gözetliyorlar ve kendi aralarında konuşuyorlardı.

Tar, daha kalabalık gelmelerini engelleyen Ber'e bakarak, "Galiba, onlar bizden kalabalık gelmişler!..." dedi.

Ber, yirmi beş-otuzdan fazla sayıda kişi getirilmemesi yönündeki isteminden pişmanlık duyduğunu belli etmemeye çalışarak, "Canını sıkma!..." dedi Tar'a. Kızın babasına dönerek, "İçeri girelim. Sanık devlet avukatının odasına alınmış olabilir," dedikten sonra yargı binası ana giriş kapısına yöneldi. AvMah'ın ve kızın babasının kendisini takip ettiğinden emindi.

Ber, her ihtimale karşı yargı güvenliğinden olan tanıdık bir görevliye "Durumun nazik olduğunu... Olaylar olabileceğini... Tetikte kalmaları gerektiğini," uygun bir üslupla anlattı. Görevli "Akşam mesaisinde üç kişi olduklarını, ama, sorun çıkarsa merkeze haber verip destek isteyebileceklerini," belirtti.

Ber, sürekli üzerinde taşıdığı açma-kapamalı bıçağını gizlice açıp ceketinin iç üst cebine, kullanıma hazır vaziyette koydu.

Yargı binasının içi mesai bitimi olması nedeniyle sessizdi. İkinci kata çıkıldı.

Bu akşamki nöbetçi devlet avukat'ının ismini, makam odasının kapısındaki görevliden sordu. Kızı kaçıran kişiyi geçen defa serbest bırakan devlet avukatı, bugünde nöbetçiydi...

Nöbetçi devlet avukatı KızKaçSal'ın oda kapısına yakın solundaki bankta, tipinden ne olduğu konusunda net izlenim veren; kızı kaçıran, tecavüz eden, tekrar kaçıran ve daha sonra satmaya çalışırken güvenlik görevlilerince yakalanan KızSat ve onun yanında kaçırılan çelimsiz kız ile iki güvenlik görevlisi vardı.

Suçlunun içeri alınmasıyla çıkışı bir oldu...

Daha sonra kız ve babası makam odasına alındı.

Suçlu yine serbest bırakılmıştı...

Kız yine babaya teslim edilmişti.

Senaryo aynıydı...Bir filozofun söylediğinin aksine, 'akan nehirde ikinci kez yıkanılıyordu.'

Ber, az önceki uyarısını kızın babasına yineledi. "Kızınızın kolunu bırakmayın!"

Kız ile onu kolundan sıkıca kavramış babası, AvMah ve Ber olmak üzere hep birlikte merdivenlerden inmeye başladılar.

Ber, arada gözleriyle çevreyi tarıyordu.

Aniden baba ile kız arasında da bir didişme yaşandı. Baba, kıza bir kaç tokat attı.

Babasının ellerinden kurtulan kız kaçmaya başladı.

Ber, tüm gücüyle koşarak kızı yakalamayı, kolundan sıkıca kavramayı başardı. "Sakin ol!... Tamam!..." diye tekrarlı bağırmalarla kızın kendisine gelmesini sağlamaya çabalıyordu. "Babandan korkma!... O seni cezalandırmayacak!... Biz varız!..." diyordu nefes nefese.

Kız, başını Ber'e doğru çevirerek sakin bir sesle, "Siz kimsiniz?.." diye sordu.

Ber, bu tepkiyi beklemiyordu. Uzun uzadıya kim olduklarını anlata-cak zaman yoktu, yer uygun değildi, zamanı yoktu. Ama bir şekilde güven vermeliydi. Çelimsiz olmasına rağmen onu zaptetmekte zorlanıyordu. Kısa, öz, anlaşılır ve ikna edici bir yanıt bulmalıydı.

Bu düşüncesini elinin, kız tarafından dişlenmesi sonlandırdı. Elinde duyduğu acı beynini ağrıtmıştı. Gevşeyen elinden kurtulup bir ceylan gibi sekerek kaçan kızın peşinden yıldırım hızıyla atak yaptı.

Onu, bu kez omuzlarından yakaladı ve sıktı. Bu sıkışta, dişlenen kolunun verdiği acının da payı büyüktü. Onun yüzünü kendisine doğru çevirdi. Yere düşürmeyecek yoğunlukta bir tokat attı. Ağrıtmayan, ama yargı koridorunda yankı bulacak yükseklikte ses çıkartan bir tokattı. "Bizler, en azından seni kaçıranlardan daha iyiyiz, bize güven!" diye bağırdı Ber. "Bize güven!..."

Kız sakinleşmişti. Gözlerinden dökülen yaşlar bunun işaretleriydi.

Ana kapıdan dışarı çıktıklarında bir anda çevreyi inleten bağırmalar duyuldu.

Ber, başına gelen ilk yumruk darbesiyle sendeledi. Yere kapaklanmasına ramak kalmıştı. Kendini toparladı. Dirseklerinden koparacakmışçasına çektiği kızın kolunu bırakmamıştı.

Ber, gözlüğünü yere attı.

Boşta kalan eliyle iç cebinde açık durumda bulunan bıçağını çıkarıp kıza elini uzatan, elinden almaya çalışan ilk kolu, çizdi. Yaralanan şahıs can havliyle acılı bağırtıyla, kızın elini bırakmak zorunda kalmamıştı.

Ber, elindeki bıçağı rast gele havada sallayarak, çevresindeki kalabalığı dağıtmaya çalışıyordu... Salladı... Salladı... Arada yediği darbeler bedensel acı hissettirmiyordu ona. Ceket ve gömleği, çekiştirilme ve yırtılma sonucu birbirine karışmış; parçalanmalardan dolayı bedeninin açık yerleri, kapalı yerlerinden daha çok alana sahip olmuştu.

Bir an Tar'ın yanında olduğunu, etrafının kendi yandaşlarıyla çevrildiğini gördüğünde bayağı rahatlamıştı. Tar, "Tamam!... Kızı, bize bırak! Tamam!.." diye bağırıyordu. Ber, bırakmıyor, bırakamıyordu... Bıraktığında kızın tekrar kaçırılacağı koşullanmışlığı içindeydi. Tar ve arkadaşları kızı, Ber'den zorla aldılar. Yargı binasının önünde önceden hazır edilen arabaya bindirdiler...

Gözden kaybolması anına kadar arabayı izlediler...

Güvenlik taşıtlarının gittikçe yaklaştığı kulağa gelen siren seslerinden anlaşılıyordu. İki grup arasında gerçekleşen kavgalar yer yer devam ediyordu.

Tar, kendi yandaşlarına, "Haydi arkadaşlar dağılalım! Güvenlik ekipleri geliyor! "diye bağırdı.

Ber, Tar ve kızın amcası olmak üzere üçü birlikte hızlı adımlarla olay yerinden uzaklaşırlarken, kızın amcası, "Yeğenimi, dayım gile götürdüler... Onu, Ad kentinde bırakmayacağım, kendi yanıma alacağım," diye mırıldanıyordu. Sabitleşen gözlerle "Kızsat, bir şekilde yargıdan kurtuldu. Ama, bizim yasalarımıza göre cezası çok yakında kesilecek. Hiç merak etmeyin," diye ekledi.

Ses tonu, bakışları, gerilmiş yüzü söylediğini yapacak bir duruş sunuyordu.

Ber bir hukukçu olarak yürürlükteki yasalardan söz etmesi gerek-tiğini düşündü. Kızın amcasını bir şekilde kararından vazgeçirmeliydi. "Şahsi intikam almanın, geleneksel cezalandırılma yöntemlerinin gemişte kaldığından, Sodgom ülkesinin yasalarının, yargı görevlileri tarafından gerektiği şekilde uygulanacağını ve adaletin tecelli edeceğini,"

belirtmeliydi. Aksine düşüncenin genelleşmesi halinde bu durumun kaosa yol açacağını sunmalıydı...

Bunları söylemekten caydı. Karşılığında alacağı yanıtı ve o yanıtın altında kalacağını tahmin edebiliyordu. Yasada eylem suç olmasına rağmen devlet avukatı onun yeğenini kaçıranı Sorgu İlk Yargıcına tutuklama istemiyle göndermeden ve doğru dürüst ifadesini dahi almadan serbest bırakmıştı. Hatayı; hatasız gösterme cambazlığına gerek yoktu. Üstüne vazifede değildi.

Daha farklı bir anlatımda bulundu. "Merak etmeyin," dedi. "İlahi adalet elbet bir gün tecelli edecek!" dedi.

Kızın amcası, "İlahi adalet gerçekleşecek," dedi. "İlahi adalet gereği için beni görevlendirdi. "

Bu sırada Yargı binasından iyice uzaklaşmışlardı. Kızın amcası, Tar ve Ber'e sarılarak vedalaştı.

Tar ile Ber yalnız kalmışlardı. Ber'in "Büroma gidelim," teklifini Tar olumsuzladı. "Bizi Sak Birahanesinde bekleyen var," dedi.

"Kim?..." diye, sordu, Ber.

Tar, "Kim olacak, Solkol," diyerek yanıtladı.

Ber, üzerindeki yırtılmış giysilerini göstererek, "Bu halimle mi?" diye sordu.

"Hava sıcak!... Bedenin biraz soluklansın."

Her ikisi de birahaneye adım atıncaya kadar bu söze dakikalarca güldüler.

Birahanede bulunanları daha net görmek için gözlerini hafif karanlığa alıştırmaya çalışırlarken Solkol'un sesini duydular. "Buraya beyler!..."

Birkaç saniye sonra ışıklar yandı. Aydınlanan birahanede ayakta bile yer bulunamayacak kadar büyük bir kalabalıkla karşılaştılar.

Oturanlar, Tar ile Ber’e saygı anlamında ayağa kalktılar.

Solkol'un, "Arkadaşlar!... Teşekkür ederim, dağılabilir- siniz!" seslenişi üzerine birahane nerdeyse tamamen boşaldı.

Solkol; Tar ile Ber'i sarılarak kutladı. Ber'in sarkan gömlek kolunu çekerek koparırken, "Gömlekleri nedense eskisi gibi sağlam yapamıyorlar," dedi.

Bu sözlere gülünmesi gerekiyordu... Hep birlikte güldüler.

En köşedeki masaya kuruldular. Solkol, kapıya yakın oturan bir kişiye elle işaret ederek yanına gelmesini sağladı. Gelen kişinin kulağına bir şeyler fısıldadı. Kulağına fısıldanan, hızlı adımlarla birahaneyi terk etti.

Ber, "Solkol!... Olaylardan senin haberin nasıl oldu?..." diyerek merakının giderilmesini istedi.

"Tar, söyledi."

"Burada bulunanlar senin adamların mıydı?"

Tar, araya girerek:"Evet!... Solkol'a olayı ben anlattım." dedi. "Yargı Binasının önüne kendisi de adam yığacaktı. Ama partililerden oluşan kalabalığın yeterli olacağını söyleyip vazgeçirdim. Solkol Maf'la gerektiği şekilde konuşmuştu." Gelen biradan bir yudum çekerek devam etti. "Maf, olay yerine adamlarını gönderseydi, Solkol'da biraz önce burada gördüğün adamlarıyla ona ininde baskın yapacaktı."

Solkol, anlatımda gördüğü eksiği, "Yargı binasının yakınlarında da sizler için adam bekletiyordum... Olay büyüseydi, karşı grup taranacaktı," diyerek tamamladı.

Ber, kızgınlığını belli ederek, "Benim bunlardan neden haberim olmadı?..." diye sordu.

Tar, "Solkol senin bilmeni istemedi." diyerek yanıtladı.

"Evet! Bilseydim, karşı çıkacaktım." Solkol'a ters bakarak, "Hani, bu işleri aylardır bırakmıştın. Bilgisayar satış mağazaları zinciri oluşturma dışında bir uğraşın olmayacaktı."

"Bu kez iş farklıydı. Yoksa hala sözümün eriyim."

"Peki!... Bu adamlar?..."

Solkol, "Onlar mı?.." diyerek gülümsedi. "Onların bazıları Maf'ın yanından ayırdığım ve artık yasal işlerle uğraşan insanlar; bir kısmı ise akrabalarım. Olayı duyunca yardıma gelmişlerdi, sağ olsunlar."

Biraz önce Solkol’un kulağına fısıldadığı adam birahanenin kapısında göründü. Yaklaşarak masanın üzerine plastik bir çanta koydu. Konuşmaları yarım kalmıştı.

"Ber! Bunlar sana ait... Böyle dışarı çıkamazsın!" diyen Solkol, çantayı Ber'in önüne hafifçe itti.

Çantada bir pantolon, bir gömlek ve bir iç çamaşır takımı vardı. Ber, teşekkür ederek üzerini değiştirmek için tezgahın arkasına doğru yöneldi...

Ber, masaya yenilenmiş kıyafetlerle geri döndüğünde Solkol ile Tar ıslık çalarak karşıladılar. Kıyafetler üzerine uymuştu ve yakışmıştı.

Tar ile Ber'e sorulmadan masaya getirilen piliç tava nefis kokuyordu. Hakkını vererek üçü birlikte midelerine ithal ettiler.

Ber, "Aklıma gelmişken bir şey sormak istiyorum," dedi, Tar'a.

"Buyur,"

"Kızın amcası, Kızsat'ı gerçekten cezalandıracak mı?"

"Eminim dediğini yapacak..."Ses seviyesini alçaltarak, "Gücü var... İllegal-ABCD Parti’sinin Mar kenti üst düzey görevlilerinden..."

"Böyle bir gücü vardıysa bizden neden yardım istedi?"

"Hazırlıksız gelmişti ve zaman kısıtlıydı." Saçını, bir şeyler anımsamaya çalışıyormuş duygusu vererek kaşıdı. "Sanırım, birazda güvenli bulmadı."

Sürekli içilen ve tüketilen bira bardakları sürekli dolularıyla değiştiriliyordu. Tüketilen sadece bira değildi; konularda aynı akıbete uğruyordu. En son Sodgom Ülkesinde yakında gerçekleştirilecek Erken Genel Seçim konusuna gelinmişti.

"Seni Ad kenti halkının merkezdeki temsilcisi olarak görmek istiyoruz."

Ber, yanıtı boşuna bekledi. Tar, oralı bile olmamıştı. Aynı istek içerikli cümlenin kelimelerini değiştirerek ve biraz daha sesini yükselterek yineledi.

Tar, tepki vermediği takdirde bu yinelemelerin bozuk kaset gibi süreklilik kazanacağını biliyordu. "Legal partilere güvenim kalmadı..." dedi. Ber'in şaşkın bakışları altında, "Halk temsilcisi olmak istesem de olamayacağımı biliyorum... O kadar paralı hokkabazların arasından sıyrılmam imkansız... Olsam bile temsil ettiğim seçmenlere yararım olacağına da inanmıyorum, artık "

Ber, iyice afallamıştı. Kendisine politikayı sevdiren, partide görev almasını sağlayan kişi şimdi farklı kanalda konuşuyordu... Olması gereken, özlenen doğal hukuk kurallarının uygulanabilmesi için sadece hukuk alanında uğraş vermenin yararsız olduğunu o belirtmişti kendisine. İyi niyetli hukukçuların çoğunlukta bulunmasına rağmen Yargı görevlile-rinin, devlet avukatlarının, sivil avukatlarının bir şekilde engellendiği ve yönlendirildiği, hatta onların uymak zorunda oldukları yasaların politika-cılar tarafından hazırlandığını, hukukçuların tayin, azil, nakil gibi pozis-yonlarında iplerin yine onlarda olduğunu ve gerektiğinde politikacıların bu olguları tehdit aracı olarak kullandıklarını... Politik gücün arkasındaki asıl gücün ise sermaye ve bürokrat gibi güçler olduğunu... Bu asıl güçlerin ise, kendi güçlerine zarar vermeyecek kadar demokratik kurallar içeren yasaların politikacılar tarafından çıkartılmasına izin verdiklerini, aksine davranılması halinde halkın desteğini de bir şekilde elde ederek o iktidarı

devirdiklerini... Bu nedenle gerçek hukukçunun politikayla da yakın temasta ilgilenmesi gerektiğini Tar, kendisine ayrıntılarıyla anlatmıştı... Bu ve benzeri konuları bir çok kez ve değişik yönleriyle tartışmışlardı aralarında. Tartışma da galip çıkan hep o olmuştu.

Ber, bunları anımsayarak, "Yakın geçmişte bana söylediklerini anımsatmama bilmiyorum gerek var mı?" dedi. "Şimdiki söyleminle tamamen çelişmiyor mu?"

"Tümü hafızamda, kendini yorma!"

"O Halde?..."

"Ülkenin görünmeyen güç merkezini duyumsuyorum. Kim ve ne olursa olsun o gücün kurallarına bir şekilde uymak zorunda kalıyor... Resmiyette gücü elinde bulunduranlar dahi onları onaylayan makamlardan öteye gidemiyorlar. Hangi partiden, hangi görüşten olursa olsun halk temsilcisi olarak seçilen onların figüranlığını yapmak zorundadır. Aksi halde dışlanır, bir şekilde etkisiz hale getirilir."

Tar'ın anlatımındaki özü duyumsayan Ber'in içini korku kapladı... Yaşamına son veren Artsa'nın açıklamalarıyla aşırı benzerlikler taşıyordu.

Tar’ın yüz ifadesi, diksiyonu, el kol hareketleri Balık restoranında karşılıklı konuştuğu gecedeki Artsa figürüne çok yakındı. Artsa, canlanmış karşısında duruyor gibiydi. Tar sanki Artsa'laşmıştı...

Ber, olumlu etkileme konusunda kendisine pek güvenemiyordu. Artsa'yla uzun muhabbetleri olmuş ve sonu hüsranla sonuçlanmıştı. En sevdiği bir arkadaşını daha kaybetmeye yüreği dayanamazdı. Endişe dolu gözlerle suskun duran Solkol'a baktı. Bakışlarıyla ondan yardım dileniyordu.

Solkol, bu bakışların anlamını tam olarak kavrayamamakla beraber, konuşması gerektiğini duyumsamıştı. "Tar! O halde ne yapmayı düşünüyorsun?... Partinden istifa mı edeceksin?"

"Sadece partiden mi?..."

Tar'ın gözlerinde garip ışıltılar oluştu. Ber, bu ışıltılara hoş değildi.

"Her şeyden istifa edeceğim!"

Şaşırma sırası Solkol'daydı. "Ne demek istiyorsun?..."

Tar, masa arkadaşlarını şaşırtmaktan mutluluk duyuyor ve bu ortamı çabuk sonlandırmak istemiyordu sanki...

"Aslında hiç kimseye anlatmamam gerekiyor."

Ber, "Neyi?" diye sordu.

"Ama güvenilir arkadaşlarımsınız... Size anlatmamda bir sakınca görmüyorum."

Solkol, eski görevinde olsaydı, Tar'ı çoktan yumruklamıştı. Bu tür gerginlikleri sevmezdi. Kendisini sıkıntıya sokanları uyarır, uyarıya uygun davranmayanlara karşı tepkisini fiziksel olarak yansıtırdı. "Evet! Bekliyoruz. adamı çatlatma!..." diye bağırdı.

Bağırtının şiddetinden etkilenen garson çocuk servis için eline aldığı dolu bira bardağı beton zemine düşürdü. Çıkan ses, bardağın un ufak olduğunu bakmayanlara da kanıtlıyordu.

Tar, ayağa kalktı. Pantolonunu; kemerinden tutarak düzeltti. "Çok şaşıracaksınız?... Benden ummadığınız..."

Ber, sözlerin bitmesine fırsat tanımadan yıldırım hızıyla yerinden fırlayarak yanında dikilen, Tar'a arkasından sıkıca sarılarak, "Buna izin vermeyeceğim!" diyerek bağırdı.

Yan masaya az önce oturan iki müşteri yerlerinden kalkarak biraha-neyi terk ettiler.

"Ber! Saçmalama, bırak beni!"

"Bırakmayacaaaağıım!!!"

Solkol'da ayağa kalkarak Ber'in tavrını eleştirdi. "Ber! Kendini dağıtıyorsun..." dedi. Ber'in kollarını hafiften çekiştirdi. "Sana yakıştıramadım..."

Ber, başını Solkol’dan yana çevirerek, "Konuşmayı bırak," dedi, "Üzerini ara, silahını al!..."

Ber'in bir bildiği vardı. Şimdiye kadar hiç böyle davrandığını görmemişti. Açıklama isteyebileceği bir an da değildi. En iyisi dediğini yapmaktı...

Solkol, Tar'ın üzerini ayrıntılı şekilde ve Ber'e de gösterircesine aradı. Tarak, cüzdan, kalem, not defteri ve anahtarlık dışında bir şey çıkmamıştı. Aldıklarını masanın üzerine dizdi.

Solkol, gergin bekleyiş sonrası boşaldı. Kahkahalar atıyordu. "Silah da yok... Ses kaydedici cihazda yok," dedi. "Kendini James Bond mu sandın?... Ber! Tar'ı bırak da muhabbetin içine daha fazla etme!..."

Tar, başını olabildiğince geriye çevirmeye çalışarak, "Ber! Seni anladım," dedi. "Arkadaşın Artsa'nın son eylemini benim de gerçekleştireceğimi sandın... değil mi?..."

"Aynen öyle!"

"Sadece tuvalete gitmek için ayağa kalkmıştım. Yaşamayı seviyorum.... Bırak beni altımı ıslatacağım ya!..."

"O halde hep birlikte gideceğiz."

Tar önde, Ber yanında, Solkol arkalarında olmak üzere hep birlikte tuvalete yöneldiler. Pisuarda ihtiyacını gideren Tar’ın işi bitinceye kadar, Ber onu kaçamak bakışlarla izledi.

Ber hareketi yanlış algılamıştı. Tar'dan ve Solkol'dan daha sonra ise birahane sahibinden özür dileyecekti.

Tar, acı gülümsemelerdeydi. "Ber!... Artsa'nın intiharının seni ne kadar etkilediğini bana anlatmıştın," dedi. "Özür dilemene gerek yok!"

"Yine de böyle davranmamalıydım."

"Sorun yapma!... Bu davranışın en az Artsa'yı sevdiğin kadar beni de sevdiğini gösteriyor. Hoşuma gitti..."

Tar, Artsa ile ilgili Solkol'un merakını, olayı özetleyerek giderdi.

Ber, yumuşak bir sesle, "Tar gerçekten ne yapmayı düşünüyorsun?..." diye sordu.

"Tarih öğretmenliğinden istifa edeceğim!... Partiden istifa edece-ğim!... Ad kentini terk edeceğim!... Ailemi de babamın yanına, köye göndereceğim."

"Ya sen?..."

"Kırsala çıkacağım..."

"Doğaya mı?..."

"Yanlış anladın beni. İllegal-ABCD Örgütüne katılacağım."

"Neden, burada kalıp mücadele etmiyorsun?..."

"Burada kuralları belirli merkezler koyuyor. Orada kuralları örgüt merkezi oluşturuyor."

"Sonuçta orada da bir merkez ve merkezin koyduğu kurallar var."

"Her neyse... Aslında neden sadece bu değil... İşkencenin izlerini hala bedenimde ve ruhumda taşıyorum. O cehennem gününden beri izlendiğimi hissediyorum. Okulda; Müdürle, bazı öğretmenler ve öğrenci velileri de bana karşı tavır aldılar. Bu ağırlığı, kaldıracak gücüm de kalmadı. Ortam bozuk. Bir gün bir şekilde diskalifiye edileceğimi sanıyorum."

"Bir kaçış yolu bulmuşsun, kaç bakalım!"

Solkol, Ber ile Tar'ın diyaloguna araya girerek katıldı. "Ne zaman gidiyorsun?.. ve kim götürecek seni?.."

"Gününü tam bilmiyorum, her zaman için hazır bulunmamı

istediler... Kaçırılan kızın amcası bu konuda aracılık yapacak."

Solkol,"Seni özleyeceğiz," dedi. "Ama gitmeni onayla- madığımızı bilmeni isterim. Öyle değil mi, Ber?"

Ber, başını sallayarak, Solkol'u onayladı.

Arada birbirlerine hüzünlü yüz ve gözlerle bakarak, gece yarısına kadar kalan bakiye saatlerde içip muhabbet ettiler...

***

TV+X Ulusal Televizyon kanalının ana haber bülteninde sunduğu haberi tüm duyularıyla izliyordu.

"...Ad kenti Karmaşa Mahallesindeki bir ev dün akşam geç saatlerde kimliği tespit edilemeyen kişi veya kişilerce kundaklandı. Çıkan yangından kaçarak kurtulan Satana, uykudayken yanarak ölen otuz beş yaşlarındaki KIZSAT isimli oğlunun kömürleşmiş cesedini görünce sinir krizleri geçirdi..."

Haber, yabancısı olmadığı bir kişiden söz ediyordu. Ber, uzandığı kanepeden doğruldu.

İzlediği haber, kendisinde karmaşık duyumsamalar oluşturdu...

Kundaklama olayında; geçenlerde meslek dışı ilgilendiği ve yeniden kaçırılmasını partili arkadaşlarıyla engellemeyi başardığı kızın amcası parmağının olma olasılığı yüksekti...

Yürürlükte olan Sodgom Ceza Yasası ve Sodgom Ceza Usul Yasası Kızsat için de ilk yakalanmasında uygulanıp, tutuklanması sağlanıp Tut-Bırakma Kursevin'e gönderilmiş olsaydı; kundaklama olayı

gerçekleşmeyecek, Kızsat, kömürleşmiş cesediyle toprak altına gitmeyecekti...

Kızın amcası Mar kentinden gelmeyecek Tar, onla tanışamayacak, dolayısıyla belkide kırsala çıkma düşüncesi bu kadar erken oluşmayacaktı.

Kızsat'ın, Satana isimli annesinin yüreği evlat acısından dolayı dağlanmayacaktı...

Ber, yüzlerce düşünceler arasında boğulduğunu hissetti.

Soğutucuya yöneldi. Soğuk bir bira açtı.

Kundaklama olayına bir hukukçu ve bir insan olarak üzülürken, dizginleyemediği geleneksel duyguları haz alıyordu sanki...

Hukuk mantığı; geleneksel duygularına öfkelendi...

***

22

Durgun bir göl...

Kıyısında, kıpırdamadan duran, iri yapraklı ağaçları barındıran bir orman...

Esinti yokluğu mevsim koşullarından kaynaklı...

Arada bildik kuş sesleri; bu durgunluğa uyumlu notada ötüşlerde...

Güneşin sıcaklığı ağaç altında etkisini nispeten hissettirmiyordu.

Ormanın kuytuluk bir yerinde derme çatma kalaslardan yapılmış ve cam yerine tahtalarla pencereleri örtük bir kulübe kendi içinde iki erkeği barındırıyordu.

Işıldağın verdiği aydınlığa alışmış gözlerle birbirlerini süzerek, ellerindeki kutularda bulunan ılık biralarını arada yudumlayarak, konuşmalarını sürdürüyorlardı.

Diğerine göre daha sakin görünen; "İyiyön," adlı adam, Rutbin isimli şahsa, anlatımındaki karanlık noktaları aydınlatmasını istemişti...

Ondan bunu istemeye hakkı vardı. Saatlerdir büyük bir dikkat ve özenle dinlemişti onu ve kör noktalar çoktu.

Rutbin, kendisine göre aydınlatıcı açıklamalarına kaldığı yerden devam etti. "...Bu karanlık, puslu ortamda her iki taraftan da uyuşturucu, silah kaçakçılığı, şantaj, adam kaçırma, öldürme, tehdit gibi yollarla şahsi menfaatleri için hareket edenlerin olduğu istihbaratınızca da bilinen bir gerçek... dedi. Rutbin'in otomobilinden getirdiği biradan bir yudum daha alıp devam etti. "Bu ilişkiler o kadar gelişti ve yayıldı ki kendi çevremde bile bu işe bulaşanlar oldu. Daha önce farkına varamadığım bazı önemli bağlantıları keşfedebilmem bu süreçten sonra başladı..."

İyiyön, söze girerek, "Asıl konuya gelsen...." uyarısını yeniledi. Onlarca kez yinelemişti bu uyarısını...

"Diplere indiğimde biraz önce anlattığım her yerde hazır ve nazır, fakat bir şekilde kendisini maskeleyen organizasyon hakkında bazı ipuçları elde ettim. Öyle bir organizasyon ki, bireylerin, toplumların, devletlerin hatta dünyanın kaderini tayin ediyor. Kader tayininde iyi niyetli olsun, kötü niyetli olsun istediği her kişiyi ve her nesneyi kullana-biliyor; istediği kişi, kişilik ve kurumu bir şekilde etkileyerek kendi yandaşı ve figüranı yapabiliyor... Gelişen her olay onların eseri. Savaştığı-mız illegal örgüt de, bizlerde kullanıldık, bir çok kan döküldü... Çünkü o güç isteseydi saniyesinde iki tarafa da silah bıraktırabilecekti. Aradaki sorunları her iki tarafı da hoşnut edecek siyasi ve kültürel anlamda birlik ve beraberlik bozuma uğratılmadan çözebilirdi. Bu Sodgom ülkesi vatandaşlarının birbirlerine daha sıkı bağlanmasını da doğuracaktı. Özelde Birleşik Devlette konuşlanmış büyük gücün bunu gerçekleştirmemesi, bu kaosun devamına onay vermesi anlamına geliyordu..."

"Bilinen komplo teorilerinden biri...."

Rutbin,"Şimdiki bilgilerim olmasaydı ve biri bunları bana anlatsaydı bende aynı şekilde karşılık verirdim," dedi.

"Neyse devam etmeme izin verin, lütfen!... Bu organizasyon, ülkeler içinde yumuşak karınları kullanıyor, gerektiğinde ülke yönetiminde gerek-tiğinde o ülkenin içerisindeki kuruluşlara derneklere, destek veriyor veya yenilerini oluşturuyor. Yeteri kadar kullandığı grup ve bireylerle işi bitti-ğinde ise bozuk para gibi harcıyor. Özellikle bunu önceden fark edip oyunlarında figüran olmak istemeyen veya figü-ranlıktan istifa etmek iste-

yen grup ve bireyleri, bir şekilde yok ettiriyor. Bu organizasyon için din, kimlik, ırk, gelenek ve hiç bir değer önemli değil. Fakat bu değerleri iyi bilen ve kullanabilen bir yapı sunuyorlar. Gerektiğinde ve işine geldiğinde dinci bir yönetimi, sosyalist bir yönetimi, diktatörlüğü veya çok demokratik bir yönetimi dahi destekleyebilecek karmaşık bir yapısı var. Bu organizasyon geleceği tayinde zorlanmamak için bilinçli yandaşları dışında, farkında olmayan uygun insanları bile, medyaya, edebiyata, politikaya, bürokrasiye, özel sektörlere, müzik piyasasına, diğer sanat ve kültür alanlarına, bilim alanına, üniversitelere, legal ya da illegal örgüt-lere, dini ve milli cemaat ve örgütlenmelere, istihbarat merkezine girdir-miş veya oralarda olanları bir şekilde etkilemiş hatta daha ilginci batının en önemli bir ülkesinde geçinen yandaşı bir grubu sosyal demokrat sahte kimliğiyle devletin başına getirtmiş bir organizasyon..."

"Bana organizasyonun ismini, tam olarak merkezini, künyesini bildir?..."

"İşte bütün sıkıntımda bu..."

"Hayali bir şeyden söz ediyor ve benim inanmamı bekliyorsun..."

"'Buldum' dedikçe daha üst bir organizasyonun varlığını keşfediyor-dum. Bu sürekli tekrarlandı. Hala en üst merkez birime ulaşabilmiş değilim. Bununla ilgili tüm ayrıntılar sana vereceğim belgelerde ve rapor-larım da yazılı... Tam tespit edilmemişse de bu organizasyonun yoğun-luklu gücü Birleşik Devlet'te barınıyor... Tıpkı havanın esintisini derimiz- le, aldığımız nefesle, yaprak kıpırtısıyla fark etmemiz gibi; kendisi görünmeyen fakat etkisini hissettiren bir merkez..."

"Bana somut bir şeyler söyle..." dedi. İyiyön. "Örneğin; yakın gelecek için ne tür planları olduğundan söz edebilir misin?"

"Dedim ya! Ayrıntılar belgelerimde... Bazı ülkelerde bulunan ve genelde önceleri kendilerinden destekli fanatik gruplar, terör mücadelesi bahanesiyle pasifize edilecek. Sonradan ortaya çıkarılacak bazı krizler, sıkıntılarla kamuoyunda duyarsızlık, belirsizlik, korku dalgalarının yayıl-ması sağlanacak. Böylece kamuoyunun doğal tepkisel enerjisi bir şekilde tüketilecek... Oluşturacakları onlara uygun zeminde özellikle; Birleşik

Devletin Ortadoğu da girişim ve müdahalelerde bulunması sağlanacak... İstediklerini politik yönden elde edemediklerinde ülkemizin de kendi yanlarında taraf olması konusunda önceden oluşturdukları koşullar, özel-likle yerel işbirlikçilerinden soyguncular mesleğine sahip elit kişilerce en son gerçekleştirecekleri ekonomik kriz nedenleriyle zorlamalar meydana getirecekler. Yeni duruma ve kendi yararlarına uygun bir ortam ve yönetim daha oluşturacaklar. "

İyiyön'ü hava sıcaklığı ve anlatılanlar terletmişti. Alnında ki teri elinin tersiyle sildikten sonra; iki elinin parmaklarını birbirine geçirip tahta masaya koydu. "Kabul edelim ki anlattığın özelliklere sahip böyle bir organizasyon var," dedi. "senin dışında bunun farkında olanlar var mı?"

"Çok sayıda olmasa da var. Bunlardan idealist olmayanları 'bana ne,' diyerek ortamdan salt kendileri için çıkar edinmeye devam ediyorlar. İdealist olanlardan bir kısmı, görevi bırakıp bildiklerini öldürülme, iftira atılma korkusuyla içine gömerek yaşamlarını devam ettirmeye çalışı-yorlar. Susmamayı tercih edenler ise bir şekilde sindirilmeye çalışılıyor veya öldürülüyorlar... Artık hiçbir şeye inancım ve güvencim kalmadı. Her şey ve herkes; farklı düşünce ve amaç taşısa da, değişik tavır, tepki, eylem de bulunsa da haklı, haksız görünse de sanki bu organizasyonun isteğiyle bundan haberli veya habersiz davrandıklarını son zamanlarda iyiden iyiye duyumsuyorum... Hatta hiçbir şey yapmayanlar da sanki onların arzusuna uygun davranıyormuş gibi geliyor bana ve bu durum yaşamı ve kendi yaşamımı gözümde anlamsız kılıyor... Allah'ım bunları düşündükçe bazen çıldıracak gibi oluyorum..."

Masa üzerinde olan içi kağıtlarla dolu klasörleri işaret ederek, "SodGom Ülkesine geçmiş yıllarda başkanlık yapan lider, onlar tarafından destekli ve onların düzenlemelerine genelde bilerek bazen de bilmeyerek uyarken, geleceğe yönelik senaryolarının bir kısmına karşı çıkmıştı. Onların düzenlemelerini bozmak için yurttaşlık bilinciyle İllegal-ABCD örgütünün ve yandaşlarının halkı etkilemede kullandıkları söylemleri, propagandaları boşa çıkaracak uygulama ve yasa değişiklikleri için çalışmalar başlattı. Hatta el altından gazeteciler kanalı ile örgüt lideri ile bağlantı sağladı. Amaç, oyunu bozmaktı. Ülke halklarının birlikteliğini gerçekleştirmekti.. Bunun için gerekli demokratik açılımları sağlayacak-tı... Halkların kendi

kültürlerini geliştirme ve yaşatması, bireylerin kendi ana dillerinde eğitim yapabilme olanağı da dahil büyük güçten ayrık yerel düzenleme raporları hazırlamaya başlamıştı. Bu yerel düzenlemelerle illegal örgütlerin doğuş ve varlık nedenleri sonlandırılacaktı. Ayrıca Devlet ve halk içinde kargaşadan yararlananların daha fazla palazlanması önlenmiş de olacaktı..."

"Kimden söz ettiğini biliyorum, toprağı bol olsun."

"İşte önceki liderin, kendi düzenlemelerine uygun davranmaktan vazgeçip, farklı bir yapılanmaya gittiğini tespit eden organizasyon; uyarılarına olumsuz yanıt alınca zehirleyerek onun hayatını sonlandırdı."

"Kalp krizinden vefat etmişti..."

"Bu laf!... Cinayeti maskeleme..."

"Seninki temelsiz bir iddia!"

"Belgelerde dayanağı var. Sadece o değil, bu senaryoların farkına varan yazar ve gazetecilerden bazıları da sonsuza kadar susturuldular... Bu oyunu bozmak isteyen Dış Güvenlikten bir üst düzey görevlisi, helikopterle sınırdaki bir ülkeye giderken uyarıldı... Organizasyonun uyarısına; uymaması üzerine helikopteri düşürüldü ve kaza süsü verildi... Yine üst düzey bir dış güvenlik görevlisi tatbikat esnasında kepine atış yapılarak uyarıldı... Uyarıya olumlu yanıt alan organizasyon onun yaşamını sonlandırmadı... Örnekler çok... Önce sonuç alabilecekleri basit yolları deniyorlar. Öldürmek onlar için son çare..."

Dibinde kalan son damlaları zorlukla ağzına döken İyiyön, bira kutusunu masaya sertçe indirerek,"Senin bilgi, sezgi ve mantığınla düşünürsek; SEN NİYE ÖLÜ DEĞİLSİN?..." diye buz gibi bir sesle sordu.

"Bazı teşebbüsler oldu... Yıllardır yaptığım mücadeleler nedeniyle deneyimlerim var... Korunmayı ve gizlenmeyi de iyi biliyorum." Yanan ışıldağa, gözlerini kırpıştırmadan dikti. "Kendimi yaşayan bir ölü olarak vasıflandırıyorum ve ölümden korkmuyorum. Sadece toplumu bu yönde uyarmak için zamana gereksinimim var!... Özellikle sana ve senin gibi

arkadaşları ikna etmeye... Tek başıma mücadele edemeyeceğimi biliyorum."

"Sana birşey daha soracağım sakın alınma... Geçmişte aramızda bayağı sorunlar yaşanmıştı. Kurallara bağlı olmadan çalışmalar yaptığın-dan dolayı sen ve grubunla düşman gibiydik... Neden bir başkasını değil de beni çağırdın bu sıcak ormana?..."

"Yanıtını bildiğin bu soruyu sormakla kendini tatmin etmek istiyorsun... Evet, galiba senin ve birkaç arkadaşın dışında pek kimseye güvenmiyorum... Senin gerçek anlamda kendi çıkarlarını göz ardı ederek insanlık için katıksız mücadele veren biri olduğunu önceden de biliyor-dum. Sadece yöntemleriniz bana çok saçma geliyordu... Ama siz gerçek güvercinleri artık seviyorum galiba."

"Teşekkür ediyorum! Güvenine layık olacağım... Peki şehirde yaşayıp neden koruma istemiyorsun?"

"Güldürme beni... Adresi belli hedef olurum."

İyiyön, ayağa kalkarak içi belgelerle dolu beş klasörü, Rutbin'inde yardımıyla çuvalın içine koydu. Ağırlaşan çuvalı zorlukla kaldırdı. Boşta kalan elini samimi bir şekilde Rutbin'e uzatarak, "Benden istediğin başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Gereğini yapacağına inanıyorum... Benden haber bekle!... Bazı arkadaşların elde edip bana ulaştıracağı belgeleri üst raporunu hazırladıktan sonra sana sunacağım. Sakın benle bağlantını koparma!..."

İyiyön, başını olur anlamında salladı.

Kapıya doğru yöneldiğinde Rutbin'in sert elini kolunda hissetti.

"..........................?!"

"Yanlış anlama, sadece önlem... Önce ben çıkacağım... Beş dakika sonra da sen çıkarsın!..." dedi.

Rutbin, İyiyön’ün tepkisini beklemeden kapıyı yarısına kadar araladı. Gövdesi kulübe içinde başı dışarıda duruşuyla; çevreyi gözleriyle taradıktan sonra koşar adım kulübeden uzaklaşarak sık ağaçların arasında gözden kayboldu.

***

Rutbin, sık çalılıkların altına saklamış olduğu yeşil ve kahverengi benekli kampetini aldı.

Ufak alan boşluğuna serdi...

Uzandı...

Üzerine, günlerdir yıkanmamaktan kokan örtüyü çekti...

Uyumaya çalışacaktı.

Aslında yabancısı olmadığı bir yaşamdı...

Yıllarca illegal örgüt ve elemanlarıyla yaptığı geceli gündüzlü silahlı mücadele sürecinde bu tür yaşam biçimiyle barışık hale gelmişti...

Yine uykuyu yakalayamamıştı.

Dolunay ışığı, yaprak dalları arasından Rutbin’in burnunun ucunu gösterebilecek kadar aydınlatıcı ışık huzmeleri indiriyordu.

Böcek sesleri, kulağının az ötesinden gelen sinek sesleri ona ezgisel geliyordu.

"İyi ki, vücuda sürülen sinek kovucu ilaçlardan almışım. Bu ufacık kanatlılarla sabaha kadar mücadele etmem gerekecekti," diye düşünerek

kendisini tebrik etti..

Eşini ve çocuklarını düşündü. Uzun zamandır onlardan haber alamıyordu.

Olaylar duruluncaya, güvenli ortam sağlanıncaya kadar kendisine karşı şantaj aracı olarak kullanılabilecek kişileri bulunamayacakları bir eve gizlenmelerini söylemişti...

Düşünceler, beynini uyuşturmuştu. Gözleri kendiliğinden zorlamasız kapanmalardaydı.

Uykunun ilk kısmı olan tilki uykusu aşamasındaydı, şimdi...

Bir sesle irkildi. Gözlerini ve kulaklarını açtı... Yaprak hışırtısına benzeyen bir sesti bu.

İlgi çekici ikinci ses, kuru yaprakları barındıran bir dalın üzerine basıldığında çıkabilecek seslerdendi. Civarda bulunan hayvanlar gece gezmelerinde galiba, diye düşündü.

Bu düşünce kendisini tatmin etmedi. Yanı başında bulunan silahının emniyetini açtı, yüzükoyun döndü. Gözleriyle dal ve yaprakların arasından etrafı dikkatli bir şekilde incelemeye başladı.

Elli-altmış adım uzaklıkta bir karartının çevreyi incelediğini fark edince, soluğunu tuttu. Karartının yanına; elinde uzun namlulu silahla birinin yaklaştığını görüyordu.

Rutbin yerde sürünerek yakınındaki kocaman bir ağacın arkasına geçti. Terden vıcık vıcık olmuştu. İlk kez dolunaydan bu kadar nefret ediyordu.

Ağaçların gövdelerini kullanarak uzaklaşmaya başladı. Şarki mücadelesinde, çevreden açılan yaylım ateşleri arasında cesaretle onlara karşılık vermişti. Yüz yüze bedensel mücadelelerde gerekli performansı göstermiş ve sağ çıkmıştı.

Fakat şimdi... İlk kez ve şimdiye kadar tatmadığı, duyumsamadığı bir duyguyu algılıyordu...

Bu, içini ürperten, kalp atışlarını hızlandıran, tüylerini diken diken eden, damarlarındaki kanı daha kısa aralıklarla beynine pompalayan bir duyguydu.

Bu, bütün çıplaklığıyla KORKU duyumsamalarıydı.

Korkuyordu....

Bu duyguyu engelleyemiyordu. Bedenine ve ruhuna usulca sahiplenen, kendisini ele geçiren etkiyi içselindeki telkinler yok edemiyordu... Beynine bir kurşun sıkmak, işin kolaycılığıydı.

Korku, tüm hücrelerine yayılmıştı... Beyni karıncalanıyor, saçlarının dipleri kaşınıyor, bedeni titriyordu. Soluk alıp verme ritmi, normal düzeneğini kaybediyordu. Ne kadar bastırmak istese de, sıklıkla alıp verdiği soluğu ormanda yankılanıyor gibi geliyordu kendisine.

Alıp verdiği oksijene doyamıyordu. Yüzü ateş sıcaklığındaydı.

Uzman üstlerinin sürekli tekrarladıkları; “korkunun üzerine gitmek, korkuyu kaçırır ve tüketir,” öğretisini anımsadı... Şimdi; korkunun üzerine gitme düşüncesi kendisini daha çok korkutuyordu.

Kah koşarak, kah yürüyerek, kah etrafı inceleyerek geçirilen süre ,yarım saati aşmıştı...

Bir çalılığın altında gizlenerek dinlenmeye çalışırken, “Sonu en çok ölüm! İlerisi yok! Neden korkuyorsun?...” telkininde bulundu, kendisine.

Galiba tehlikeyi ıskalamıştı...

Şimdi daha farklı şeyler düşünebiliyordu.

Yerini nasıl tespit etmişlerdi. Yakın iki arkadaşı ile dün gelen Ajan İyiyön dışında kimse bu ormanda gizlendiğini bilmiyordu. Arkadaşlarının her ikisine güveniyordu.

Peki ya İyiyön! Bilgi sızdırmış olabilir miydi?..

Gördüğü siluetler; ormanda bulunan serserilere ait olabilirdi... Başkaca iş çevirmeye gelen kişiler de olabilirdi... Balık avlamaktan bıkıp ormanda avlanmaya çıkan balıkçılarda olabilirdi.

Tehlikeye şartlanmışlık nedeniyle nasılda bunları düşünmemişti?...

Hiçbir şekilde dışarıdan görünmesi mümkün olmayan bir yerdeydi ve bu kendisine güven veriyordu.

“Çıt!... Çıt!... Çıt...” Biraz önce duyduğu seslerin tekrarıydı. Bu kez bekleyecekti... Yüzleşmek istiyordu. Orman genişti ve önceki alandan bayağı uzaklaşmışken aynı sesleri duyması; kaçmanın çare olmadığı sonucuna ulaştırmıştı kendisini...

Yaklaşık, on beş metre öteden bir karartının yavaşça kendi bulundu-ğu yöne doğru ilerlediğini gördü.

Mevzisinden doğrulmadan, "Olduğun yerde dur!... Kimsin?" diyerek bağırtılı uyarılarda bulundu.

Karanlıktaki karartı, ses vermediği gibi ilerlemesini de durdurmadı.

Karartının yanına ulaşmasına beş adımlık mesafe kalmıştı... Rutbin, elinde hazır olan tabancayla üst üste ateş açtı... Karartıdan ses çıkmamıştı.

Durmamış ve düşmemişti...

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Kırpıştırdı; gözlerini... Ellerinin titreme-sini önlemeye çalıştı...

Karartı ile yüzleşti...

Karartı, içinden geçip kayboldu...

Arkasını döndüğünde karartının kendisinden uzaklaşmakta olduğunu fark etti...

Galiba halüsünasyon görüyorum, diye düşündü.

Düşünceleri engellendi. Bu kez çıtırtılar dört bir yandan geliyordu. Çıtırtılar baş ağrıtıcı, kulak tırmalayıcı seslere dönüştü. Ormanın; tüm ağaçlarının, çalılarının, yapraklarının, böceklerinin, vahşi hayvanlarının, kuşlarının... Ormanın barındırdığı canlı cansız varlıkların tümünün bileşik çığlıklarıydı sanki...

Birkaç saniye sonra yerden bitercesine bir çok karartının kendi üzerine geldiğini görür gibi oldu.

Mermi dolu şarjörünü tabancasındaki boşuyla değiştirdi. Karartılara doğru rasgele ateşledi. Karartılar üzerinde yine bir etkisi olmamıştı. Karartılar üzerine geliyordu. Kendisiyle her yüzleşen karartı, içinden geçerek kayboluyordu. Yeniden karartılar ve sonra daha yenileri...

Tüm şarjörlerini ve yelek ceplerinde bulunan mermilerini tüketmişti. Mermilerle birlikte kendisi de tükenmişti.

Mermilerinin bitmesinin akabinde karartılar da kaybolmuştu...

Şafağın kızıllığı, sabahın işaretiydi. Rutbin için ise umudun ve güvenin...

Ruhsal tedaviye gereksinimim var, diye düşündü. Olanlar kendi ürettiğim korkulardan kaynaklı...

Bu yargı kendisini rahatlatmıştı...

Arkasından gelen bir ses onu irkti, "Atış talimin bitti mi?"

Bu ses oluşan yargısını tamamıyla silmişti.

Sesin geldiği yöne baktı. Ses ve sahibi, tanıdık birine aitti. Bu İkiyüz’ dü. Sarı saçlı, mavi gözlü, uzun boylu, bozuk psikozlu bu gençle bir ara aynı bölgede birlikte çalışmalarına rağmen birbirlerine hiç ısınamamışlardı.

Rutbin, "İkiyüz!..." diyerek seslendi. "Burada ne işin var?..."

"Sabah gezmesine çıkmıştım!"

"Gevezeliği keser misin!"

Rutbin,"Bana bir diyeceğin yoksa, iyi sabahlar dileyerek birbirimizden ayrılalım," dedi. İkiyüz'ün geliş amacını çabucak öğrenme amaçlı bir girişimdi bu.

İkiyüz, birden ciddileşti. Gözleri kanlandı. Bakışlar dostane değildi. Kavuşturmuş olduğu kollarını birbirinden ayırdı. Sağ elinde tuttuğu silahın namlusunu Rutbin’e doğru yöneltti. "O kadar kolay değil!" diye bağırdı. "İyiyön anlattığın saçmalıklardan birine söz ederken gizli kulakla dinledim..."

Rutbin, elindeki silahı aniden ona doğrulttu. Tetiğine bastı.

İkiyüz'ün kahkahaları ormanda çınladı, "Atış taliminde mermilerin tümünü harcadığını unutmana senin adına üzüldüm, " dedi.

"Ne duruyorsun?... Uzatmana gerek yok, vur beni!"

Dişlerini gıcırdatarak, "İzin ver de; tadını çıkarayım..."dedi İkiyüz. "Bugün yargı ve infaz günün. Yargılanman tamamlandı. Suçlusun. Cezan, ölüm. İnfazda kullanılacak sarf malzemesi standartlara uygun olduğu üzerindeki damga ile müseccel iki kurşun..."

Rutbin, yargı ve infazı tanıyacak, boyun eğecek biri değildi. Haklı haksız tüm saldırılarda savunma hakkı kullanabileceği bir eğitimden geçmişti.

Beklememeliydi. Beklemek, ölmekti. Ona bu izni vermemeliydi.

Sağ ayak bileklerinin üzerinde bulunan komando bıçağını kınından ani bir hareketle aldı. Fırlatacağı anda İkiyüz’ün silahından üst üste çıkan iki kurşunla, seri hareketinin devamını engelledi. İkiyüzün, silahından çıkan iki mermi ile yere serilmişti.

Gözlerindeki korku, yerini mutluluk hissiyle dolu ölü bakışlara terk etmişti...

Ber, gördüğü rüyadan ve uykusundan kan ter içinde uyanmıştı. Elleriyle bedenini yokladı.

Sanki orada kendisi de bulunmuştu.

Sanki rüya değildi.

Zihnini toparlayarak yeniden uykuya daldı.

***

Deniz ufkundan bakan bir çift göz... Yeşile, maviye, siyaha, elaya, kahverengiye dönüşen...

Değişen, devinen, etkileyici ve ürküntü veren gözler...

Her göz kırpışı, bitişiğindeki okyanusta dalgalar oluşturuyor, oluşan dalgalar uzak diyarlardaki denizlere, nehirlere, derelere... Hatta, köylerde-ki pınarlardan akan suyun yol bulduğu incecik kanallara kadar ulaşıyordu. Kara, su kaynaklı dalgaları aynen hissederdi. Çünkü kara ve su birbirinden ayrılması mümkün olmayan ikiliydiler. Med ve cezir olayları bunun bir örneğiydi.

Tüm özellikleri içinde barındıran gözler, bu kez akıllı psikopat ‘tik’lemelerindeydi.

Olacak yeni felaketlerin habercisiydi bu kırpışlar. [B2]

Her göz kırpış, ‘kan ve gözyaşı akıtın!’ emriydi. Emre aykırı hareket edenler, emrin içeriğindeki sona uğratılırdı.

Bu; ‘Ya öldür, Ya öl!’ tekerlemesiydi.

Hava aydınlık...

Görüş mesafesi alabildiğince geniş ve rahat....

Bakımdan yeni çıkmış helikopter; binlerce benzerine kıyasla en son arıza yapacak nitelikte... SodGom Ülkesinde bazı hatırı sayılır makamda bulunanları taşıyor.

Komşu ülke içinde bir görüşme yapacaklar. Görüşme, belki de antlaşma ile sonuçlanacak...

Düzenleme Grubu, hoşnutsuz ve küskün... Bu duygularını daha önceki günlerde uyarı ateşiyle sunmuştu; Üst düzey görevliye... Yapılan uyarı Üst düzey görevliyi etkilememişti...

Rutbin'in elde ettiklerine benzer bulguları içeren belgeleri incelemişti.

Düzenleme Grubunun kısmi senaryoları hakkında geniş bilgiler edinmişti.

Senaryo; Sodgom ülkesi'nin de aleyhineydi... Üst düzey görevli olarak görevine, topluma, insanlara karşı sorumlulukları vardı. Bazen uyduğu Düzenleme Grubu Raporlarının bu kez yenilir yutulur tarafı yoktu. Ortak çıkarlarımız soyut kavramına da hiç bir şekilde sokulamazdı.

Bu kez uymayacaktı, rapora karşı sapma meydana getirecekti. Havadaki seyir bu amacı taşıyordu.

Pilotun sesi duyuldu, "Düşüyoruz!..."

Helikopterin düşüşü, bu pilotun ünlemli uyarısını doğrulamıştı.

Sağ kurtulan, belge valizinde bulunan fareydi.

Farenin yok edilmesine gerek yoktu. Çünkü insani dili yoktu. Okuma yazması yoktu. beyni çalışmazdı. Kemirmeye çalıştığı belgeleri sadece yiyecek olarak görmüştü. Bunun da bir mahzuru yoktu. Ayrıca kendi ülkelerindeki hayvan severler derneğiyle uğraşmaya da değmezdi...

Ber, helikopterin üzerine düşmekte olduğunu fark etti...

Korktu...

Kaçması, koşması lazımdı...

Gerekli davranışı gösterdi.

Kaçışı seriydi, çabuktu.

Kendisini çok uzaklarda ve düşürülen helikopterin yanışını seyrederken buldu.

Şimdi, bir başka tehlikeli alandaydı.

İki ateş ortasındaydı. Resmi giyimlilerle, resmi giyimli olmayanların karşılıklı silah atışları arasında bir o yana bir bu yana bakarken, ölümün kokusunu hissediyordu. Taraf değildi. Olsun, ortadaydı. Ortada bulunan ise en kolay hedefti.

Resmi grubun karşı cephesinden gelmeyen bir mermi resmi ve üst düzeyde bir görevlinin başına isabet etti. Ölümle sonuçlanacak düşüşü hafıza makinesiyle kare kare çekti. Tap etmesine gerek yoktu. Gerçi teknolojide buna izin vermezdi.

Talimat geldi. "Çekilin!..."

Emir dayanağı düşünce bilinmiyordu. Uyulması gerekliydi. Düşünüp, tartışmak onların görevi değildi...

Resmi giyimli olmayanların, "Zahiremiz bitti... Zorlanacağız!..." bağırtıları devam ettirilmedi. Gökyüzünden süzülerek inen yiyecek, içecek dolu koliler onları sevindirdi. Bağırtılarını sonlandırdı. Yemek önemliydi. Biyolojik güç demekti.

Uçak ve helikopterler çeviksel çabuklukla kolileri atarken, içinde bulunanlar, Resmi giyimli olanlara megafonla, "Sizle beraberiz.... Onların köklerini kazıyın!" diye anons ediyorlardı.

Uçakta ve helikopterde bulunanlardan her iki tarafta ayrı ayrı memnundu. Onlar, her iki tarafın dostuydu...

Her iki taraf birbirinin düşmanıydı. Ayrık düşüncelerdeydiler. Ama bir şeyde birleşiyorlardı, bu; dostlarının aynı olmasıydı...

Bu kaostan zarar gören, "Düşmanımın düşmanı düşman kaldıkça dosttur," atasözü oluyordu. Çünkü her iki tarafta ortak dostlarını düşman olarak görmüyordu.

Atasözü, ruhunu kaybetmek üzereydi.

Karşı koydu.

Dile geldi. Atasözü konuşuyordu. Konuşmak için gürültülü sese gerek yoktu. Sessiz sesle bağırdı. Kulağı, standart altı sesleri dahi duyabilme yeteneğine sahip olanlarca duydu.

"Ortak dostunuz, aslında her ikinizin de düşmanlarıdır."

Yetenekli kulaklar duyduklarını başkalarıyla paylaşmak istemediler. Hafızanın hatıra defterine bir daha açılmamak üzere yazdılar, kilitlediler. Ortamlarını bozmamalıydılar. İyi kötü geçinip gidiyorlardı. Cervantes’in Don Kişot’u deliydi. Kendilerine deli denmesi hoşlarına gitmeyecekti. Hem, karşıda ki düşman; yel değirmenleri değil, insanları atomlarına ayıracak derecede güçlü düşmanlardı. Onların elinde, en azından ölü ruhlarını saklayan bedenlerini topraklaştıracak, bir mum gibi eritecek beden ‘canının’ ilk harfinden sonra 4 rakamını alan C4 ler vardı.

C4 ler, bir mumcu dükkanının yüzlerce mumunu eritecek kadar güçlüydü. Uzak durulmalıydı.

Resmi giyimlilerinde anılan dostları gibi helikopter ve uçakları vardı. Havada giden bu nesnelerden atılan içi yazı dolu parşömenlerden birini yere düşmeden kaparak okudu Ber.

"Canınızın, malınızın, namusunuzun ve dininizin düşmanlarına kanmayın. Dininizin ipine sımsıkı sarılın. Dinimizde her ne olursa olsun amire itaat farzdır. Onlar; dininize ve amirinize isyan etmişlerdir. Ayrılmayın! Saflarınızı sıklaştırın..."

Oluşan kalabalıkta bulunan bazı siyah sakallılar, parlak yanaklılardan olup da sonradan sakal uzatan insanların yönlendirmesiyle havadan atılan bu kağıtları katlayarak ve bükerek; kılıçlara, satırlara dönüştürdüler. Dönüşen bu silahlar oyuncak değildi artık. Sonradan sakal uzatanlar ekonomik anlamda da durumdan memnundular. Çünkü sarf malzeme listesi ekonomikti.

Varolan potansiyel dini duygular,

Bir sakal,

Bir bıyık,

Bir kaç ucuz ateşli silah...

Hatta ateşli silaha da gerek yoktu. Ortaçağ savaşımlarında kullanılan kılıç, pala gibi kesici, delici silahlar yeterliydi. Atılan kağıtlardan bunların yapımı kolaydı, onlarda zaten yapmayı başarabiliyorlardı.

Ber, kağıttan yapılma tabancalardan atılan kurşunlardan eğilerek kendisini sıyırdı. Havada sallanan, savrulan satır ve kılıçlardan uzuvlarının eksilmemesi için kendisini geri çekti. Satır ve kılıçların sallanmasıyla oluşan hava dalgalarından saçları savruldu. Dert edinmedi. Birkaç tel saçın önemi yoktu. Kökü kendisindeydi.

Doğal sakallılara tanınan oyun süresi bitmişti. Onları oynatmalarının anlamı kalmamıştı. Suni sakallılar ise doğal parlaklıklarına dönüştü. Suni sakallılar, doğal sakallıları iyi tanıyorlardı. Onları sakalsız dahi olsalar tanıyacak kadar samimileşmişlerdi. Özellikle; haslarını ayak seslerinden dahi tanıyabilirlerdi. Bunun için parasına bahse girebilecek kadar iddialıydılar.

Doğal sakallılar oyundan hoşlanmışlardı. Bırakmak evlerine dönmek istemiyorlardı.

Bir kaçının elinde bulunan ateşli silahtan çıkan mermiler hedefe varamadan kendilerine geri döndü. Kendilerinin hedefi kendileri olmuştu. Enteresan bir durumdu.

Havada salladıkları satırların gücünden doğal sakalları kesildi. Siyah sakallı yüzleri, yerini tıraşlı yüzlere bırakmıştı...

Ber aniden beyaz eşya satan bir mağazanın içinde buldu kendisini...

Yüzlerce televizyon teşhirdeydi.

Hepsi açıktı. Farklı kanallardan farklı haberler sunuluyordu.

Ekranlara sırasıyla göz gezdirmeye başladı.

Bir haber dikkatini çekince seyrine ara verdi. Gözlerini, kulaklarını ve tüm duyularını o ekrana sabitledi.

"Saçlarına yeşil kurdele bağlayan bir genç kız daha Ad kenti üniversitesinin kapısından geri çevrildi. Kız çocuğu, ağlayarak dert yandı." İnancım gereği taktığım yeşil kurdeleyi çıkarmam mümkün değil!" dedi...

Rektör, "İrticaya geçit yok," başlıklı bir konuşma yaptı.

"Çağdaş Halk Temsilcileri Meclisinde, yeşil kurdele bağlanarak temsilcilik yapılması yasağı getirildi. Yeşil kurdeleli temsilci, meclisten ve görevden atıldı."

"Yeşil kurdeleyi, samimi olarak takanlarla takmayanlar arasında ayırım yapma olanağımız yoktur... İşin kolaycılığı; yeşil kurdele takan-ların tümünü samimiyetsiz olarak kabul etmekten ve giymelerini yasaklamaktan geçer..."

"Yeşil de, kırmızı gibi, sarı gibi bir renktir. Renklerin serbestliği, renksiz ortamımızı bozmaktadır... Renklerin tümü yasaklanmalıdır. Hatta ses renkleri de renksizleştirilmelidir... En iyi renk; renksiz renktir...."

Yanından gelen homurdanmalarla irkildi. Kendisiyle birlikte aynı ekranı izleyen kalabalık grubun farkına vardı. Sakalsız olsalar da, biçimlerinden, ten renklerinden doğal sakallılar oldukları anlaşılan insanlar, suni sakallılara serzenişlerde bulunuyorlardı.

Aldanmışlığın ve aldatılmışlığın yoğunluklu olduğu serzenişler ağlamalarla sürdü bir süre.

Onların, onlardan akan gözyaşlarını sonradan oluşturacakları ortak bir havuza boşaltmak için geçici olarak gözyaşı poşetine gizlediklerini gördü Ber.

Ber'in açık ekranlardan birinden diğerine kayan, sürekli izlem, göz-lem ve duyuşları kafasını karıştırdı... Başı dolanmaya başlamıştı.

Bir el... Daha sonra bir çok el silah sesleri duydu. Sodgom ülkesi, üst düzey başkanının elini yalayarak geçen kurşun; duvara isabet ettikten sonra "tınnnkkk!..." sesiyle birlikte yerle yüzleşmişti.

Parmak yaralayan yakalanmıştı...

Onun anlatımları saldırı amacını açıklamıyordu. Çünki, onun hedefe ateş etmesi gerektiği dışında bir amacı veya bilgisi yoktu.

Düzenleme Grubu’nun, raporlarına uygun hareket ettiğinin farkında değildi.

Rapora uygun sonucu ortaya koyamamıştı....

Rapor, yeniden düzenlendi. Dikkat çekmeyen, yumuşak bir rapordu, bu. Öldüremeyen elin yerini; öldüren ilaçlar almıştı. İlaçlar güçlüydü, kuvvetliydi ve acı vermiyordu... Yavaş öldüren cinsintendi... Raporun

içeriği, bir sabah onaylandı. Alt uygulayıcılar, sonucu aldırmışlardı. Sapma olmamıştı. Zehirlenme sonucu önceki uyarılara kulak asmayan, senaryoları duyumsayarak sapma meydana getiren ve bir zamanlar kendi yandaşları olduğu bilinen üst düzey görevliye gerekli yanıt verilmişti...

Başkalarına da örnek olmalıydı.

Yalınız, İzler ve kanıtlar silinmeliydi...

Alınan kan örnekleri, numuneler yok edilmeliydi...

Bunlarda senaryoya uyan şekilde sonuçlandırıldı....

Ber, zehirlenerek ölümü gerçekleştirilen bedensel ağırlığın altında kalmamak için yana çekildi.

Çekildiği yanın, bir eğitim ve uygulama alanı olduğunu fark etti.

Atılan bir kurşun yanından geçti ve bir diğer üst düzey görevlinin yanak tüylerini cımbızladı...

Uyarı gerçekleşmişti.

Üzeri kapatılmalıydı...

Kapanmayan Ber'in gören gözleri ve duyumsamalarıydı.

Bu kez bir orman ve bir göl görüyordu...

İki derinliği ve iki gizliliği...

Bilenler, bildiklerini bazen kendilerine bile saklamamalıydı. Geçmişlerine uygun davranmalıydı...

Aksi davranışta, Büyük Şeytan kendi üçgenini oluştururdu.

Bilenlerden bir kaçı bildiklerini saklamayı kabul etmediler, sapıcı olmak istediler...

Şeytan, Sap Gölü çevresindeki ormanda şablon üçgenini oluşturdu ve her ucuna bir darağacı dikti...

Üst uçta Rutbin vardı...

Ber, üçgenin içine düşecekken kendisini yana atarak kurtardı. Aksi halde, oluşmuş üçgen içinde yeni bir üçgen daha oluşacaktı. Belki de üçgenin ucunda kendisi olacaktı.

Darağacında idam edilmeyi canı çekmemişti. İştahı kapalıydı...

Bunlar unutulmalıydı...

Ayrıntı gelecek tarihçilere de bırakılmamalıydı.

Gerçek, ayrıntılarda gizliydi ve yok edilmeliydi...

İrili, ufaklı günahlar ve günahkarlar çoktu...

Günahlar gizlenmeli, günahkarlar affedilmeliydi. Günahlar ve günahkarlar sayısızdı.

Toprak; toprakta, ateş; ateşte, Su; suda gizlenmeliydi.

Günahlar; günahta. Günahkarlar; günahkarda gizlenmeliydi bu kez. Günah ve günahkarlar bu kez nicelik ve nitelik olarak sevaplar maskesiyle gizlenemeyecek kadar çok göze çarpıyordu.

‘Örtü için kullanılacak günahkarlar bulunamadığı takdirde, günah-sızlar günahkar gösterilmeliydi.’ Sodgom ülkesinde günahkar çoktu. Şimdilik buna gerek yoktu.

Kitle psikolojisinin negatif enerji ateşi böyle söndürüle bilinirdi. Üstte bir kaç günahkarı gösterip, halkın görünen maskeyle oyalanması sağlanıp, alttaki gerçek günahkarlar gizlenmeliydi.

Maske, yüzü saklamak için icat edilmişti... Amaca uygun maske bulundu.

İstenen maskeli balo ortamı kendiliğinden oluşursa değerlendirilmeli, oluşmazsa oluşturulmalıydı.

Sonuçta bu iki ihtimal, aynı noktaya götürürdü...

Binlerce günahı ve o günahları işleyen günahkarların masumiyetini göstermek için on bir kişi yeterlimiydi?...

Yanıt geldi; ‘Yeterliydi...’

Ziyade adam maskenin delinmesini sağlayabilirdi.

Durum hassastı.

"Ben konuşursam Sodgom ülkesi deprem görmüş gibi sallanır!..." diyeceklerin sayısı çok az olmalıydı.

İki elin parmakları kadar olmalıydı... Hadi cömertlik bizde kalsın bir tanede yedek olsun!...

Adam öldürme, kasıtla ilgiliydi. Cezası büyüktü... Trafik kazası sonucu adam öldürmenin hukuk literatüründeki karşılığı; ‘istenmeden ölüm meydana getirmekti...’ Cezası düşüktü. Toplumda infial meydana getirmeyecek türdendi.

Kader böyle imiş dedirtecek çeşittendi...

Uygundu...

Ber, gördüklerine, duyduklarına, duyumsadıklarına inanamıyordu. Rüya görüyorum galiba, diye düşündü...

Ama bu kadar gerçek rüyalar görmemişti...

İçsel yorumlamalara girdi...

Sessiz düşünmeliydi...

Diline sahip olmalıydı.

Düşünmek suç değildi...

Ufukta kendisini başlangıcından beri izleyen içinde binlerce gözler barındıran bir çift göz düşünceye serbestlik tanımıştı...

Düşüncen seninle ölüme kadar gidecekse "sorun yok!" diyordu. Bakışlardan verilen sinyal buydu, açıktı. Düşünceni seslendirmen, -hatta kimsenin bulunmadığı bir yerde bile olsa- yasaktı.

Ya biri duyarsa?...

'Yerin kulağı vardır,' deyişini onlar herkesten daha çok biliyorlardı.

Ülkede kamyon ve otomobil kazaları çok olurdu.

Bunlardan birinin daha olması normaldi...

Ber, sesli düşünmeye karar verdi.... Paylaşılmayan düşünce yok hükmündeydi. Sesli düşünme akis yapar, bu akis sahibine –bazen- farklılaşmış haliyle geri dönerdi. Bu gidiş ve gelişler yeni düşüncelerin oluşmasını sağlardı.

Kötü yasaklara karşı duruş; iyi günahkarlıktı.

İyi günah işlemek zevkliydi ve iyi kişiliği rahatsız edici değildi.

İyi günahlarda yüzmeye başladı.

Deniz ufkunda bulunan bir çift gözün ve içinde barındırdığı binlerce gözlerin bakışları hiddet doluydu.

Onlara bakmamalıydı. Onlardan etkilenmemeliydi.

Onların gözleri hipnotizma etme gücüne sahipti.

Onların gözleri, bakışlarıyla avını donduran bir yılanın gözleriydi.

Şimdiye kadar algılamış olduğu yerler kare kare önünde belirdi. Hiçbirinin içinde değildi.

Minyatür alanları kuşbakışı izleyebiliyordu.

Birden kare alanların önünde uzun ve geniş bedeniyle bir dansöz belirdi.

Dikkat çekiciydi...

Batı ve doğu müziği karışımı oyun havalarıyla hafiften kıvırıyordu.

Ber'in tamamıyla dikkatini çekerek, sesli düşüncelerinde yoğunlaşmasını devam ettirmesini engelledi biran.

Dansöz güzeldi, çekiciydi, enfesti. Ama, şimdi düşüncelerine devam etmeliydi.

Bedenini kıvır kıvır döndürürken elinde bulunan içi değişik bir sıvıyla dolu kadehi Ber'e ikram etti.

Ber, kadehi aldı. Sıvıyı bir dikişte bitirdi.

Şimdi hayat çok daha güzel görünüyordu.

Dansözün giydiği kıyafetler, çalınan müzik, müziğin ritmine uygun bedensel kıvırmalar ve kıvrımlar dışında anlık yaşamda hiçbir şey kalmamıştı... Arada, müziğe uygun sözler ağzından çıkıyordu.

Dansözün sesi tipi ve bakışları gibi etkileyici ve ikna ediciydi. "Gördüklerin yanılsamaydı. Unut gördüklerini!.." diyordu. "Komplo teorilerinin üreticileri, etrafı bulandıran sapıcılardır..." Daha bir çok sözler sarf ediyordu.

Ber etkilenmişti.

Benliğini Dansöz esir almıştı.

Onla birlikte kıvırmaya başladı.

Onun söylediği şarkıları tekrarlıyordu.

Üzerinde onun giysisinin aynısının oluştuğunu gördü.

Ber, gittikçe dansözün şekline bürünmekte olduğunu duyumsuyordu

Bir süre sonra kendisi de gördüğü dansöz gibi bir dansözdü.

Çevresine bakındı. Kendisi gibi dansöz olmayan az sayıda kızlı, erkekli insanları gördü.

Bunlar ayrık insanlardı.

Toplumun bütünlükçü estetik yapısını bozuyordu.

Onlarında kendisine benzemesi gerekiyordu.

Ayrık gözlerin kendisinde odaklanmasını sağlayarak kıvırmaya başladı...

Az önce kendisine ikram edilip midesine aktardığı sıvıyı, izleyenlere fark ettirmeden elinde oluşan boş kadehe kustu kıvırtmasına ara vermeden onlara ikram etti.

Bir ses, ikramını engelledi.

Her şey çok güzel gidiyordu.

Bu güzelliği duyduğu ses bozmuştu.

Bu Med'in sesiydi ve ilk kez onun sesini duymaktan nefret ediyordu.

"Erkeğe dansöz kıyafeti yakışmaz," diyordu. "Kadın ise; dansöz olduğunu açıkça belirtmeden bu kıyafeti giymemeli ve kıvırmamalıydı. Çünkü; bu dansözlerin özel kıyafetiydi ve kıvırmak sadece onlarda estetikti... Meslekleri ellerinden alınarak, Dansözler mağdur

edilmemeliydi.... Resmi mesleği Dansöz olarak tescil edilmemiş suni dansözlere karşı dikkatli ol!"

Med, Ber'in üzerine okyanustan getirttiği soğuk suyu döktü. Çivi çiviyi sökmüştü...

Eliyle yerel imalatlı kahve sundu.

Ber, ayılmıştı. Dansöz görüntüsünden önceki kişiliğini kazanmıştı.

Med, "Dansözlere dikkatini çok verme, şaraplarından içme!..." diye uyardı.

Bu kez Ber'in üzerinde etkinlik sağlayan Med olmuştu.

Gözden kaybolan Büyük Dansöz aniden ortaya çıktı. Büyük Dansöz' ün bağrından binlerce dansöz türedi. Bunların bir kısmı erkek, bir kısmı bayan bir kısmı da üçüncü cinse aitti. Bazıları ise doğallıklarında olmadığı halde yek diğerinin cinsel kimliğini taklit ediyordu.

Nereye baksa onlardan birini görüyordu.

Med, koltuğun altında barındırdığı küçük bir çantayı açtı. İçinden çıkardığı sayısız çoklukta kablolardan dansözlerin üzerine savurdu.

Kablolar sanki doğuruyordu.

Ana kaynağı, küçük çantada bulunan binlerce kablo; diğer uçlarıyla, dansözlerin her birini ayrı ayrı tutmaya başladı.

Med, daktilo tuşuna benzer düğmelere basıyordu. Her basışı bir dansözün ve bazen yüzlercesinin inleyerek, bağırarak yere düşmesine, sonra kül olmasına neden oluyordu.

Belirli bir süre sonra dansözlerden eser kalmamıştı. Tümü kaybol-muştu.

Kaybolmayan deniz ufkunda bakan bir çift gözdü... Saatin zili, rüyasından, daha sonra uykusundan ayrılmasına neden oldu Ber'in.

Bazı sesler, uygun olmayan zamanlarda çıkardı.

Tuvalete gitmeliydi, gördüğü rüyaların sersemliği içindeydi. Duş almalıydı.

***

23

Hava işçi sendika üyesi işçinin kendisini tahrik edici sözlerine yanıt vermedi. Aslında verebileceği uygun bir yanıtta bulamamıştı. Ama suskun kalmakta, onun kendisi hakkında söylediklerini kabullenmek demekti.

Gelen işçi başkanları Soys'un genelde sendikada olduğunu, buna rağmen nasıl görüşemediğini de sormuştu.

Ber, bu söze daha fazla dayanamadı. Artık ne olacaksa olsun halle-rindeydi.

Sekreteri Secret'e sendikayı aramasını, kendisinden söz etmeden farklı bir isim uydurarak Soys'la telefon bağlantısı gerçekleştirmesi talimatını verdi.

Ad kenti Hava Enerjisi İşçi Sendikası telefonuna çıkan kadın sekre-tere, kendisini başkanın kız arkadaşı İsteAl olduğunu belirten Secret, Soys'un sesini duyar duymaz Ber'e aktardı.

Ber, aylardır duymaya hasret kaldığı sesi duyabiliyordu.

Soys ile Ber arasında ilk aylarda oluşan sıcaklığın, zamanla yerini alan ‘Sibirya soğuğu’ telefon diyaloglarından da anlaşılabiliyordu.

Ber, "Bana birçok kez bağlanmayan telefon ‘İsteAl’ takma ismini veren sekreterime bağlandı... Neden?.." diyerek telefonlarına çıkmama-sının hesabını soruyordu. "Neden kaçıyorsun?... Ben sendikanın avukatı değil miyim?..."

Sendika başkanı yanıtlamadı.

"Sorun ne?..."

"Sorunun ne olduğunu, benden iyi biliyorsun!..."

"Senden duymak istiyorum!"

"Benden duyacağın bir şey kalmadı."

"O halde, kulaklarını aç ve dinle... Sendika işçilerinden bir temsilci şu an yanımda bulunuyor ve konuştuklarımıza tanıklık yapacak. Senin işverenlerle birlikte hareket ederek sendika işçilerini sattığına dair duyduğum dedikoduları seni uyarmak için anlamında sana anlatmamdan mı, rahatsız oldun?... Yoksa; işçilerin aylıklarından kesilen aidatların birçoğunu şahsi harcamalarında kullanıp, sahte faturalarla gider gelir denkleştirmesi yaptığını söylememden mi rahatsız oldun?... Bana ödenen aylıklardan yarısını benden avanta olarak koparma isteğini ret etmemden mi rahatsız oldun?.."

Soys, sinirlenmişti. Şah damarına basılmıştı. "Senle hiçbir bağlantım kalmadı artık. Seni duymak ve görmek istemiyorum!... Artık sendikanın avukatı değilsin!... Lanet olsun!..."

Yüzüne de yansıyan sinirden kaynaklı kırmızılığı, telefonda süregelen sesine yansıtmamaya çalışan Ber; olumsuz da olsa kesin yanıt almıştı. Birikmelerini salma zamanıydı. "Yanımda olan işçi temsilcisine gerekli anlatımlarda bulunacağım, sağduyulu işçiler yakında seni ve yönetimini azledecektir, inanıyorum..."

Soys, "Ne yaparsan, yap! Elinden geleni ardına koma!" diyerek telefonu kapattı...

Ber, telefondaki konuşmalardan aldığı negatif enerjinin de etkisiyle tüm ayrıntılarıyla Soys'un bazı kirli çamaşırlarını ortaya döktü, yanında bulunan işçi temsilcisine.

Bazı duyumları olmasına rağmen bu kadarını tahmin etmediğini belirten işçi temsilcisi; Ber'in kendisini aydınlatmasından dolayı teşekkürlerini sundu... Diğer işçileri de, kendisinin aydınlatacağını belirte-rek Ber'in ofisinden ayrıldı.

Solkol'un mağazasından aldığı bilgisayarda yarım kalan yazısına devam edecek enerjisi kalmamıştı Ber'in.

Daha sonra devam etmek üzere yazıyı kaydedip, kapattı bilgisayarı.

Küçük televizyonu açtı. Farklı şeylerle ilgilenmek iyi bir dinlence sağlıyordu, kendisine... Ulusal Televizyon kanalı flaş haber sunuyordu. Sap gölü çevresinde bulunan ormanda silahla öldürülmüş halde ayrı yerlerde bulunan üç cesetten söz ediyordu. Yıllarca kırsalda İllegal-ABCD örgütü militanlarına karşı mücadele eden ve sonra bu mücadelenin yanlış olduğunu belirterek görevinden istifa eden Rutbin ve iki arkadaşına ait olan cesetlerin kimler tarafından ve niçin öldürüldükleri araştırılmaktaydı.

Televizyon kanalı görevlileriyle Rutbin'in eşi arasında gerçekleştirilmiş bulunan telefon görüşmesi de yayınlanmıştı.

Rutbin'in eşi; "kocamın ve arkadaşlarımın ölümünü gerçekleştirenler önceden bulunduğu gruptaki bir kaç kişidir. Çünkü özellikle bazı arkadaşlarından korkuyordu. Onlar araştırılsın," demişti özetle.

Bu doğrultuda yetkili bir ağıza mikrofon uzatılmış, Rutbin'in eşinin beyanlarına karşı açıklama isteniyordu.

Yetkili ağız, iddianın hayali olduğu, cinayetin teröristler tarafından işlenmiş olabileceğini belirtiyordu.

Ber'in düşüncelerinin hızlı deviniminden dolayı beyni ısınmış ve bu sıcaklığı tüm bedenine vermişti. Lavaboya giderek elini, yüzünü ve saçlarını ıslattı. Yüksek ateşini düşürmeliydi.

Televizyonun verdiği haber içeriğinde geçen yer, zaman ve kişiler yabancısı değildi. Geçen gece gördüğü rüya içeriğinde bulunanlardan bir kaçıydı. Cinayet gecesi; onun rüya gördüğü geceye denk düşüyordu.

Peki şu an rüya görüyor olabilir miydi?... Parmağına toplu iğne batırdı. Parmağının ucundan akan kanı çekmeceden çıkardığı peçeteye sildi. Rüya ile gerçek birbirinin içine girmişti, ayırt etmek için parmağını kanatmıştı. Bir damla kanı gözünde büyüdü. Bir kitapta okumuştu; bir damla kanın oluşması için gereken gıdaları ve beden içinde oluşan uğraşları... Bir damla kan da aslında çok önemliydi...

Telefonun ahizesini kaptı. Secret'i bu işe karıştırmamalıydı. Güvenlik Merkez Birimini bizzat arayacak ve Rutbin'in, İkiyüz isimli arkadaşı tarafından iki mermiyle öldürüldüğünü ihbar edecekti. Yurttaşlık bilinci bunu gerektiriyordu.

Bilinmeyen numaralardan Büyük Kent Güvenlik Merkez Biriminin telefon numarasını aldı. Aldığı numaraları tuşladı.

Telefondaki yanıt, aradığı yeri doğruluyordu. Birden kendine geldi. "Ben ne yapıyorum?..." diyerek kendisini sorguladı. Bir çok sorular yönlendirilecekti kendisine, tanık istenecek, belge istenecekti... Rüyamda gördüm demesi onun Ruh ve Beyin Tedavi Merkezine gönderilmesi sonucunu doğuracaktı.

Deli bir avukata kim iş verirdi. Deli bir avukatın avukatlık ruhsatı da iptal edilirdi...

Belki de Rutbin'in akıbetine uğrardı. İkiyüz, kendi isminin tanıdık olmayan biri tarafından sesli okunmasından memnunluk duymayabilirdi.

"Beyefendi! Numaraları yanlış tuşlamışım, özür dilerim," diyerek telefonu kapadı. En uygun kararı, telefonu kapatmakla yerine getirmişti.

Sıcak bir çay kendisine iyi gelecekti. Secret'den rica etti.

Çay; sabahtan kalmaydı ve sık sık ısıtılmaktan bulanık bir renk almıştı.

Çalan telefonu bağlayan Secret, "Bilirkişi olduğunu belirten Birbilen isimli bir bey arıyor," diyerek arayan hakkında ön bilgi verdi.

Belge, senet ve çeklerin içeriğindeki yazı ve imzaların ilgilileri tarafından yargı gruplarında itiraz edilmesi halinde, kime ve kimlere ait olduğunun incelemesi; için yargı başkanı, ‘Yazı ve İnceleme Gruba"na gönderirdi. Bunların verdiği rapor aynı yönde karara yansırdı.

Maf'ın avukatlığını yaptığı dönemde onun kanalıyla gelen bir kişinin alacağının tahsili için icra takibi yaptığında dosya borçlusunun senetteki imzanın kendisine ait olmadığı, sahte olduğu yönünde dava açmıştı. İtirazı müşterisi olan alacaklıya bildirdiğinde bu itirazın doğru olduğunu ama alacağının gerçek olduğunu, alacağı için senet alamadığından sahte senet düzenlemek zorunda kaldığını belirtmişti.

Ber, bunun çok tehlikeli bir durum olduğunu hem alacağı alamayacağını hem de Anti-Hafif Yargı Grubunda sahte belge düzenlemekten üç yıl ceza alabileceğini belirttiğinde, "Maf, bunu halledecek, sen rahatına bak!" demişti müşterisi.

Gerçekten, Maf, "Yazı ve İmza İnceleme Grubunu" sonradan iş sahibinden fazlasıyla tahsil edeceği parayla satın alarak imza ve yazıların borçluya ait olduğuna dair rapor aldırtmıştı. Ber'de bu tür itirazlar üzerine alacaklı müşterilerini Maf'a göndererek yararlı raporlar alınmasını bir kaç kez sağlamıştı.

Birbilen olarak kendisini tanıtan kişiyle "Nasılsınız?.." gibi hal hatır sorma seanslarından sonra, telefonu açan ana konuya giriş yaptı. "Ber bey, sizin alacaklı vekili olarak bulunduğunuz dosya dayanağı 50.000.-dolar değerindeki senede borçlunun imza itirazı üzerine; yargı başkanı, yazı ve imzaların incelenmesi için bize göndermişti. Bunu biliyorsun!... Şansına, benimde içinde bulunduğum İnceleme grubuna geldi. Birkaç gün içinde inceleyip karar vereceğiz..." dedikten sonra suskunluk sürecine girdi.

Ber, onun yarım kalan sözlerinin devamını bekledi. Bu suskunluk bir süre devam etti. En son telefon bağlantısının kopmuş olabileceğini düşünerek, "Alo!... Alo!..." diye seslendi. Karşılık, "Alo!... Duyuyorum," sözcükleri bu olasılığı saf dışı bırakmıştı. Bu kez, "Buyurun sizi dinliyorum," dedi Ber, kuşku dolu bir sesle.

"Borçlunun senette bulunan imzalarıyla, kıyaslamaya örnek teşkil edecek duruşma'da alınan imza örnekleri, birbirini tutmuyor... Dolayısıyla; sizin müşterinizin hem alacağından olacağı hem de Anti-Hafif Mahkemede sahte imzalı senedi düzenleyip, vekili aracılığıyla icraya koymaktan dolayı üç yıl ceza alacağını anlatmama bilmiyorum gerek var mı?..."

Ber, "Ama, nasıl olur?..." diyerek hayretini belli etti. "Müşterim SağMüş çok sağlam bir insan... Böyle bir sahteciliği yapabilecek nitelikte biri değil. Hatta borçlunun imza itirazı üzerine müşterime imzayı senin yanında mı atmıştı, önceden başkasına imzalattırıp sana vermiş olabilir, olasılıklarını hatırlattım... O da; kendisinin gözleri önünde bizzat borçlunun imza attığını yeminle belirtmişti bana."

"Siz, avukatlık mesleğinde yeni değilsiniz?... Bir zamanlar Maf'ın avukatlığını da yapmıştınız, yanlış mıyım?..."

"Doğrudur... Niye sordunuz?..."

Birbilen, alaycı bir üslupla, "Bilmem... Bir an, farklı biriyle mi konuşuyorum, diye kuşkuya düştüm." dedi. "Aslında senetteki imza borçlunun imzasına bazı yönleriyle benziyor gibi... Ama, diğer örnek imzalarına göre kuyruğu biraz eğri duruyor gibi..."

"..........................!?...."

Birbilen'in ifadeleri tutarsızdı. Bir şeyler anlatmak istiyordu. İçselinde, "Kuyruğu eğri duruyor," kavramını düşündü... Ad kentinde kullanılan bir deyimdi. Genelde yeni bir araba, ev alanlara hatta iyi bir sonuç alanlara karşı kullanılan ve yemeğe, içmeye bizi götür arzusunu içeren bir deyimdi.

Ber, içsel tahlildeyken, Birbilen anlatımına devam ediyordu. "Geçen bizleri, borçlunun tanıdığı ve önceki dönem Halkın Temsilcileri Grubunda görev yapan ve şimdi Absürd Yerel Televizyon sahibi olarak faaliyette bulunan Komİmza bey, aradı. Borçlunun, gerekeni yapacağını, bizlerinde gereğini önceden yapmamız gerektiği yönünde rica da bulundu."

" ....!?..."

"Ama, bizler Sodgom ülkesinin imza incelemesi konusunda en yetkin uzmanları olarak buna rağmen sizle görüşmeyi borçlu tarafla görüşmeye tercih ettik... Dediğim gibi, imzalar kuyruk eğriliği dışında sanki benzerlik gösteriyor."

Ber, sıkılgan ve yılgınlığını duyumsatan hitapta bulundu. "Ya!... BirBilen Bey!..." dedi. "Borçlu; imzanın kuyruğunu bilinçli veya bilinçsiz eğri atmış olamaz mı?... Şimdiki teknikle bu bile tespit edilebilir diye biliyorum... Müşterimin maddi durumu bu alacağını alamamakla bayağı kötüleşti. Bu kez kuyruk eğriliğini düzeltmeden olumlu rapor veremez misiniz?..."

Ber'in bu sözleri karşısında Birbilen katıla katıla güldü. Kesilen gülme sonrası kendi cep telefon numarasını da verip, bir hafta bekleyebileceğini bu süre içinde, "Kuyruk eğriliği" kavramını iyice düşünüp kendisini arayabileceğini, belirterek telefonu kapadı.

Ber, endişe içindeydi. Gerçek bir hukukçu gibi davranmak istiyordu. Mesleğine ilk başladığında girmiş olduğu kirli ilişkilerden uzak duracağına kendi kendisine söz vermişti. Gerçi; müşterisinin de onlara ödeyebilecek çoklukta parası yoktu ve o da hukuka uygun davranılması taraftarıydı. Haklı olduğunu biliyordu. Borçlu gözlerinin önünde senedi doldurmuş ve imzalamıştı...

İmza ve Yazı İnceleme Grubu, BirBilen'in deyimiyle kuyruğun eğriliğini düzeltmeme nedeniyle ve borçlunun bu tür işlerde komisyon alarak aracılık yapan KomİmZa kanalı ile kuyruk eğriliğini kendi yararına düzelttirirse?...

Düşüncesi bile korkunçtu. Bu dosyadan elde edeceği Avukatlık komisyonunu düşündü. Büyük para alacaktı ve son aylarda oluşan parasal sıkıntılarından geçicide olsa kurtulacak en azından altı aylık geçimini sağlayabilecekti.

İmza incelemesi raporu borçlunun yararına düzenlenirse büyük bir gelirden olacaktı. Müşterisi de alacağından olacaktı. Hatta üstüne üstlük Üç yılda Tut-Bırakma Kursevinde yatacaktı müşterisi.

Bekleyecekti... Başka çaresi yoktu... Çok sayıda bireyden oluşan İmza ve Yazı İnceleme Grubunda bulunanların tümü BirBilen gibi düşün-müyor olabilirdi. BirBilen'in ancak bir oy kullanma hakkı vardı.

Sabahtan beri yaşadıkları kafasını ağrıtmıştı. Gece gördüğü rüyaların ağırlığı da bunda hatırı sayılır etkinlikteydi. Parmaklarıyla şakaklarını ovaladı. Kendisine iyi geliyordu. Ruhsal, düşünsel gerginliği esnasında bedeninin de buna uyumlu davranışları nedeniyle, içseli dışsalında yansı-ma buluyordu. "Avukatların ömrü kısa olur," deyişini anımsadı. Yargıyla, icrayla, Müşteriyle, borçluyla BirBilen gibilerle, kalemlerdeki görevlilerle muhatap olmanın verdiği stres... Dava ve takip dosyalarının sonucu ne olacak kaygısı...

Aldığı özel konulu davalarla ilgili yaptığı araştırmaları sonucunda bulduğu hukuksal dayanaklardan dolayı, kazanacağına kesin gözüyle baktıklarından bazılarının olumlu sonuçlanmaması...

Bunda hukuksal konularda bilimsel görüşler sunmuş uzmanların da payı vardı.

Yasa maddesinden anlaşılan anlamı yüzlerce sayfalara yayarak açıklayan yasa yorumcuları, üzeri örtülü ve soyut konularda ise kısa cümlelerle geçiştirmişlerdi kitaplarında.

Olan hukuk bilgileri ancak normal şartlar altında para ediyordu. Büyük davalarda taraflardan biri veya her ikisi güçlü ise; hukuki bilgisi yeterli olsun olmasın en güçlüyü temsil eden avukatlar her nasılsa başarı sağlayabiliyorlardı.

Belki de bilgi yeterli olmuyordu. Hukuk Bilgisi yetersizliğine sahip olanlar bu eksikliklerini, duygusal zekalarının iyi olmasıyla mı tamamlıyordu?...

Belki de; ???!!!.... tamamlıyorlardı.

Bu nedenle kendisine hukuk kitapları pazarlamaya gelen satıcılara "Hukuk kitabı almak istemiyorum," diyordu. Pazarlamacılar ise genelde olumsuz yanıta karşı derhal büroyu terk eden özellikte olmuyordu. Aksi halde; pazarlamacı olamazlardı. "Taksit yapalım," tekliflerini ise, "Hukukun taksiti olmaz," esprisiyle reddediyordu.

Düşüncelerini bir selam bozdu.

"Selamlar!"

Gözlerini selam verene dikti.

Tanımadığı birileri, çat kapı içeri girmişti.

Büroda avukatla görüşme usulü; gelenin öncelikle sekreterden izin almasıydı. Sekreter, gelenin kim olduğunu kendisine bildirir, kabulü olduğunda içeri alınırdı. Kurala uymayan kişiler genelde samimi olduğu insanlardı Samimi tanıdıklarının bu kuralı çiğnemeye belki hakları vardı... Ama gelen kişiler bu kategoriye girmiyorlardı.

Hatta, tokalaşmak için elini uzatan uzun boylu, çam yarması, bıyıkları dudaklarına sarkık, cam parlaklığında gözlere sahip takım kıyafetli, beyaz gömlekli bu şahsı ilk kez görüyordu.

Uzatılan eli boş çevirmek olmazdı. "Hoş geldiniz!" dedi.

Onun arkasında tokalaşma sırasını bekleyen iki kişiden biri tanıdığı çıkmıştı. Bu; bir zamanlar Tar kanalı ile birlikte ön soruşturma geçirmiş bulunan Mıha idi.

Mıha ile tanışık olduğunu onla sarılarak somutlaştırdı.

Gelenler koltuklara kuruldular.

Nefeslenen ziyaretçilerden Mıha, diğer iki kişiyi tanıttı. Bıyıkları dudaklarına sarkık olanın ismi; LeftKol'du.

Diğerinin ise LeftSağKol'du.

İsimlerini duyan Ber, onların telefonla randevu alan kişiler olduğunu anlamıştı.

LeftKol, kendisiyle telefonda konuşmuş, önemli bir hususta görüşmek için randevu talebinde bulunmuştu. Ancak Mıha'nın geleceğinden haberdar değildi.

Arada birbirlerini kaçamak bakışlarla izliyorlardı. LeftKol, samimi bir ortamı derhal oluşturma çabasındaydı. Güncel esprilerle bu sıcaklığı sağlamaya çalışıyordu...

Geliş amaçlarının ne olduğu konusuna bir türlü gelmiyordu.

Ber, bu tür durumlarda kahve ikramının iyi olacağı tecrübesini edinmişti. Kahve, ana konuların açılımını sağlayan iksirdi. Kahve teklifini; ziyaretçilerin tümü oy birliğiyle kabul etti.

Kahve içimi sonlandığında, sadece LeftKol, biraz önce kahve içtiğinin kanıtını üzerinde taşıyordu. Bunun her nasılsa farkına varan LeftKol bıyığında kalan kahveyi diliyle yalayarak sildi. Lekeyi, izleyen bakışlardan huylanarak fark etmiş olabilirdi.

Cam gözlerini daha da parlatarak, "Umarım, geliş amacımızı merak ediyorsunuzdur?..." dedi.

Ber, "herhalde," demek istemedi, sessiz kaldı.

LeftKol, zorlamalı öksürükle boğazını temizledi. Bu eylem, yapacağı konuşmanın uzun ve soluksuz geçeceği izlenimi uyandırdı Ber'de.

"Halkın, ülkenin durumunu okumuş biri olarak sizde görüyorsunuz. Halk yoksulluk içinde, işsizlik had safhada. halktan toplanıp Devletin

kasasında biriken paraları üç dört çapulcu hırsızlamakta... Bu soygun bazen; İhracat, teşvikli yatırım, ihale, resmi kurumların alım satım işlerinde yapılan fatura yolsuzlukları, bazen de bazı medya gruplarının şantajlarıyla veya politik destek sunmaları karşılığında gerçekleşmekte... Binlerce soygun yollarını burada açıklamaya ne zamanımız var, ne de gerek var. Bunlar bilinen gerçekler. Onlar zevk ve sefa içinde iken, çocuğuna mama alamayan, evine ekmek götüremeyen insanları düşünün... Aradaki uçurum akıl almaz boyutta... Halkın Temsilcileri bunları gerek-tiği şekilde ifade etmiyor. Hatta bazıları çarkın içinde, durumdan ve durumlarından memnun... Çağdaş demokrasi anlayışının, çağdaş hukuk ilkelerinin yerleşmesi, insan haklarını teminat altına alacak yasa maddelerinin çıkarılması, tüm yanlışlarla mücadele için Legal XYZ Partisinden Halk Temsilcisi aday adayı oldum..."

Ber'i süzerek söylemlerinin onun üzerinde bıraktığı etkiyi yakala-maya çalıştı. Olumlu veya olumsuz bir tepki rengini alamadı.

Sözlerine kaldığı yerden devam ederek, "Dediğim gibi sizin de İl yönetimine üye olarak bulunduğunuz Legal-XYZ Partisinden aday adayıyım... Belki de haberiniz olmuştur."

Ber'in bu gelişmeden haberi olmamıştı. LeftKol'u partinin hiçbir çalışmasında ne görmüş, ne de adını duymuştu. "Hayırlı olsun!" diyerek, gerekli nezaketi gösterdi.

LeftKol, "Teşekkür ediyorum," diyerek, karşılık verdi. "Fakat, önümde daha epey uzun bir yol var. İlk sıralardan Halk Temsilcisi adayı olarak seçime girebilmem için ön seçimde delegelerin desteğine gereksinimim var."

Ber, kendisinden ne tür bir istekte bulunacağını merakla bekliyordu. "Biliyorsunuz ben delege değilim," dedi.

LeftKol, kendisine daha fazla acı çektirmedi. "Parti delegelerinden bazılarıyla dolaylı veya doğrudan görüşme sağladık. Eksiğimiz var çoğunluk elde edebilmem için sizinde desteğinize ihtiyacım var," dedi. Ber'e göz kırparak, "Sizi kıramayacak yaklaşık yirmibeş-otuz delege olduğunu biliyoruz..."

"Onların tercihlerini etkilemek istemem!..."

"Sizin arzularınız benim ve arkadaşlarım için emirdir. Bence birey bir oluşumda önceden yerini almalıdır. Aksi halde treni kaçırmış olur, yalnızlaşır. Seçildiğim takdirde, 'hamili kart yakinimdir," yazılı kartvizitlerinizi her zaman bekliyor olacağım."

LeftKol'un, kendisine güvenen otuz delegeyi etkilemesi karşısında menfaat teklif ettiğini anlamıştı. Aşırı tepki ilkellikti. Politikayla da uğraşıyordu, politik söylem kullanmalıydı. Ortam karışıktı. Bir düşman daha kazanmanın kendisine yararı olmayacaktı. "Arkadaşlarla bu konuyu değerlendireceğiz," dedi. Zaman kazanmak istiyordu. LeftKol hakkında gerekli araştırmayı yapmalıydı. Belki de söyledikleriyle benzeşen kişiliği vardı. Demokrat bir insanın seçilmesinin ülkeye yararı olurdu.

LeftKol, Ber'in düşüncelerini algılamış gibiydi. "Çok fazla bir zamanımız kalmadı, ön seçimler yaklaşıyor," dedi. Ses tonunu, yalvarışlı konuma sokarak devam etti, "İstirham etsem, olumlu olsun, olumsuz olsun sonucu bana birkaç gün içinde bildirebilir misiniz?.."

"Neden olmasın!"

Ortam, Mıha'nın konuşması gerektiğini işaret ediyordu. "Ber, sen beni tanırsın," diyerek başlangıç yaptı. "LeftKol'a güvenmeseydim, onla birlikte hareket etmezdim. Tar'a ve bana nasıl güveniyorsan ona da güvenebilirsin. Ülkemizin yetiştirdiği nadide insanlardan biridir. Paraya doymuş biri... Başkaları gibi çıkar amacı yok!... İdealist amaçla hareket etmektedir. " Geçmişte bir an oluşup kaybolan samimiyeti tazeleme anlamında, "Ha! sahi, Tar'dan haber alabiliyor musun?... Onu çok özledim." diyerek Tar'ı sordu.

Ber, bir çok kez Mıha ile karşılaşmıştı. İlk kez Tar'ı kendisine soru-yordu. Uygun yanıtı verdi. "Mıha!..." diye seslendi. Bu sesleniş bile söyleniş biçimiyle gerekli yanıtı veriyordu. "Kırsal alanlara telefon ağları daha kurulmadı."

Yanıt sertti. Azda olsa yumuşayan ortamı gerginleştiriciydi. Ortamın gerginleşmesini engellemek için espri olarak algıladıklarını, kahkahala-rıyla

yansıttılar ziyaretçiler.

Ber, onlara katılmadı. Yakın zamanda almış olduğu kararı uygulamıştı. "Hoşuna gitmeyen, benimsemediği hiçbir olguya ayıp olmasın düşüncesi ile katılmayacaktı." Bireysellik buradan başlıyordu. Bireysel kimliğini sosyal psikoloji havuzunda eritmeyecekti. Ortama uymak için içselden kaynaklanmayan tepkilerde bulunmak bireyin kendisine yabancılaşmasıydı; tıpkı emekçinin emeğine yabancılaşması gibi bir şeydi bu. Ber, kendisine yabancılaşmanın aksine, kendisini tanımaya, yorumlamaya benliğini kazanmaya çalışıyordu. Geçen haftanın bir akşamında kültür sitesinin salonunda sahneye konulan, "Allı gelin tırtırlı gelin," adlı tiyatro oyununu izlemişti. Oyun bitiminde, herkes oyuncuları ayakta alkışlamış, en önde ve sanatçılarla göz göze olmasına rağmen ayağa kalkmadığı gibi ellerini birbirine vurur gibi de yapmamıştı. Çünkü; oyunu, oyuncuların oyunculuğunu beğenmemişti. Beğenmediği bir oyunu ve oyuncularını alkışlaması ise bu yargısına, dolayısıyla kendi-sine karşı duruştu.

Ziyaretçiler yanaklarını kırk yıllık ahbaplarmış gibi Ber’inkiyle karşılıklı dokundurdular. Zoraki tebessümlerle ayrıldılar.

Onların çıkmasından sonra Ad kentinde, kulağı en geniş deliklilerden biri olduğunu bildiği Solkol'u, telefonla arayarak, LeftKol’u sordu.

Solkol'dan sürpriz bir yanıt aldı.

"LeftKol, benden boşalan makama geçti. Baba Maf'ın sol kolu şimdi o!... Maf, kendi yerini daha sağlama almak için LeftKol'u; Legal-XYZ partisinden, RightKolu ise; Legal-X Partisinden Halk Temsilcisi olması için destekliyor. Duyduğuma göre her iki partinin yapacağı Halk Temsilciliği adaylık ön seçiminde bunların adaylığının ilk sırada gerçek-leştirilmesi için bayağı para dökecekmiş... Delegeleri satın almaya niyetliler..."

Ber, "Neden bu konuda daha önce bana gerekli bilgiyi vermedin," hayıflanmasında bulundu.

"Senin haberin olduğunu sanıyordum... Zaten bende bu hafta içinde duymuştum."

Maf; sağ kolu RightKolu sağcı kimliğindeki Legal X Partisi'nden, sol kolu LeftKol'u ise solcu kimliğindeki Legal XYZ Partisi'nden Halk temsilcisi seçtirerek alanını genişletebilecek. Her iki koldanda meclis içinde bir çift göze bir çift kulağa sahip olacaktı. Hatta tüm duyuları mecliste olacaktı. Yerini daha bir sağlamlaştıracaktı. Sağdan veya soldan iktidar olunması kendisi için önemli olmayacaktı. Her iki durumda da bağlantı kurabilecekti. O aşamada, Maf, sağ ve sol çevrede etkinliğini hissettirebilecekti. İki taraftan da korunabilecekti. Akıllıcaydı...Gücüne, güç katacaktı.

Erken seçimin sonucu şimdiden belli gibiydi. Bir kaç olasılık tartışılıyordu. Legal XYZ partisi ile Legal X Partisinin şansı eşitti. İkisinden biri iktidar olacaktı. Bu mümkün olmadığında her iki partinin ortak iktidarı söz konusu olacaktı. Legal Y Partisinin ve diğer küçük partilerin barajı aşıp aşamayacağı dahi şüpheliydi.

Her iki şahısta politikayla fiilen uğraşmamış olmalarına ve ne oldukları belli olmalarına rağmen sağduyulu halk tarafından seçilecek miydi?... Seçmenler bu kadar umarsız, duyarsız ve benliksiz olabilir miydi?...

Ber, bu yönüyle de geleceği merak ediyordu.

Lavaboya yöneldi, elini yüzünü yıkadı ve saçını düzeltti. Az sonra Markız'la yeni açılan "Burada Hesap Pahalıdır," isimli balık restoranında buluşacaklardı.

* **

24

Legal XYZ Partisinin il binasında, ayda bir tekrarlanan yönetim kurulu toplantısı, her oturumda olduğu gibi yine tartışmalı, çekişmeli geçiyordu.

Partinin tanıtımı, gerekli reaksiyonlar, eylemler, üye sayısının artırımı için yapılması gereken uğraşlar, etkinlikler tartışılıyordu.

Biri, "Halkın sıkıntılarına ortak ve sözcü olalım, bu anlamda ne gerekiyorsa yapalım; eylem geliştirelim..."

Diğeri, "Sürekli seminerler, konferanslar, basın toplantıları düzenleyelim. İktidar partisiyle ve diğer muhalif partilerin söylemlerini, düşüncelerini, eylemlerini yanlış da olsa; doğru da olsa eleştirelim. Karalama kampanyası başlatalım..."

Bir diğeri, "Halkımızın ve halkların kültürlerinin, müziğinin, dillerinin gelişiminin ve uluslararası hukukta da yer alan kendi geleceğini tayin etme hakkını engelleyen, köstekleyen, inkar eden, asimilasyona uğratan sisteme, baskılara karşı tepki göstermek için her fırsatı değerlendirelim, her eylemi gerçekleştirelim hatta... halkın sokakta; açık alanda yaptığı düğünlere dahi sahiplenelim, kendimizi her alanda gösterelim..." diyorlardı.

Toplantı, şablon öneri ve açıklamalarla ve her kafadan çıkan seslerle bu şekilde bir süre devam etti...

Yaklaşık bir saat sürmüştü. Sonuçta dişe dokunur, bir karara varamamışlardı. Başkan dahil toplam on bir kişilik kurulda birkaçı hariç; bırakılsalar günlerce uzayacak kadar konuşma açlığındaydılar.

Sonunda üyelerden biri, Ber'i işaret ederek,

"Ber bey, hiç konuşmadı... Hukukçumuzu da dinleyelim, onun da mutlaka değerli görüşleri vardır," dedi.

Ber, LeftKol'la görüşmesinden sonra, tanıdığı delegelerle bizzat veya telefonla görüşmüş ve "LeftKol'un ön seçimlerde listeye alınmaması," görüşünü iletmişti.

Delegelerin, bir kısmı "Dıpsu pekmez, farketmez," demişlerdi. Bu söz "Pekmez pekmez fark etmez," anlamına geliyordu. O veya diğeri aynıydı, herhangi biri diğerine fark atmıyordu. Bir kısmı ise; onla yüz yüze görüştüklerini ve anlatımının kendilerine güven verdiğini belirtmiş-lerdi, Çoğunluk ise, Ber'in sağduyusuna güvendiklerini ifade ederek ona oy vermeyeceklerine dair namusları ve şerefleri üzerine söz vermişlerdi..

Ön seçim gerçekleşmiş ve Genel seçimlerde gösterilecek aday listesine Legal XYZ Partisinden LeftSol birinci sırada yerleştirilmişti. Üç delege dışında oy birliği mevcuttu. Kabul oyu veren delegelerin içinde namus sözü veren kişilerin de olduğu kesindi. Çünkü üç kişiden çok daha fazlası bu sözü vermişti. Ber, bunun verdiği rahatsızlıkla toplantıya gelmişti. Üzgündü...

Hiç kimse olumsuz konuşmuyordu, tüm konuşulanlar güzeldi ve güzel konuşanlar; güzelliklerin aksine davranıyorlardı. Bu yapıda kendisi de kısır döngü araçlarından biriydi. Bu yöndeki düşüncelerini ifade etmenin yararsız olduğunu düşündü. Verilecek yanıtı tahmin edebiliyordu. Bunun karşısında çıkarabileceği karşı yanıtı yoktu. Aslında vardı. Ama ifade edemezdi. Kanıtlayamazdı. Sonuçta; Parti üyelerinin resmi olarak seçmiş oldukları delegeler Parti Tüzük ve Yönetmeliğine uygun olarak serbest iradeleriyle oy kullanmış başka aday adaylarla birlikte LeftKol’un da adaylığı kesinleştirilmişti. Aday seçilmeyenlerinde adaylığı belki de başka bahara kalmıştı. Oy sayımı bir kaç kere yinelenmiş, sayımda hata-nın olmadığı anlaşılmıştı.

Buna rağmen bir şeyler kusmak istiyordu. Rahatlamak istiyordu. Aksi halde beyni ağrıyacaktı. Beyninin içindeki yoğunluğu az da olsa hafifletmeliydi.

Gelen ‘konuş’ teklifine, bu nedenle nazlanmadı. "Evet! Benim de bazı diyeceklerim olacak," dedi Ber. Bulunanların dikkatini çektiği kanısına vardıktan sonra, devamla, "Burada alınmış bir karar olmaksızın partiye mal olabilecek davranış ve söylemlerden uzak durmak gerektiği kanısındayım.

Örneğin; geçen hafta, sokakların, yolların çamurlu bakım-sız olmasını protesto amacıyla Yerel Yönetim Binasına yürüyen, hatta taşlayan mahalle halkı, arasında partimizden –O, kendini bilir- bir arkada-şında eyleme katılması sonucu basına ‘Legal XYZ Parti üyeleri Belediye Binasını taşladı!’ diye intikal etmişti..."

"Bu bir hataydı, arkadaş da özür dilemişti," dedi, Başkan; Tartışmanın bu yönüyle alevlenmesini engelleme amaçlı ani çıkışıyla.

Ber, devamla, "Sadece bu değil... 'Nüfus Sayımını Protesto etme Olayı,' da bir başka örnek... Alınmış bir karar yokken böyle bir eylem başlatılmış ve ben sayıldığım halde yinede partinin suçlanması nedeniyle diğer yöneticiler gibi bende devletin avukatına ifade vermek zorunda kaldım. Tartışılmayan, karara bağlanmayan konularda bir şekilde parti adına davranış sergilenmesi yanlış değil mi?..."

Yönetim kurulu üyelerinden biri, "Avukat Beyler korkuyorlar galiba," dedi sırıtarak.

Ber, sözün sahibine yöneldi, "Korksaydım senin gibi devletin avukatının önünde kıvırmazdım. Nüfus sayımında sayıldığım halde sizleri yalnız bırakmamak, yanlış anlaşılmamak için suçlamayı kabul ettim. Protestonun kaynağının; sayımın bilimsel yapılmadığı dil, din, gibi sosyal konuların da sorulması gerektiği hususlarını ifademde belirtmiştim..." dedi kızgın bir üslupla.

Önceki konuşmacı yine aynı pişkinlikle, "Lafını bilde konuş, ben yıllarca düşüncemden dolayı Güvenlikte sorgulanmış, işkence görmüş, Tut-Bırakma Kursevlerinde yatmış bir insanım, senin gibi yoktan bu partiye de gelmiş değilim... Siyasi bir geçmişim var," dedi.

Başkan tekrar araya girdi. "Tartışmayı kapatalım da oylamaya geçelim artık," diyerek tartışmayı bitirin sinyalini verdi.

Ber, Başkanın direktifine, "Ben sözlerimi daha bağlamamıştım!" diyerek karşı çıktı.

Başkan sert iradeye boyun eğdi. "O halde buyurun!... Ama lütfen kısa olsun," dedi.

Ber, içselindeki birikmelerle doğrudan bağlantılı olmasa da bir şekilde bazı tepkilerini sunarak rahatlamak istiyordu. "Benim demek istediğim; Eylemler yapmayalım anlamında değildi. Yanlış anlaşılmasın!... Program ve tüzüğümüz var, genel merkezimizin veya İl yönetimi olarak bizlerin aldığı kararlara -ben çekince koysam bile- uymak zorundayım, bunu biliyorum. Çünkü konu en azından tartışılmış, görüşler alınmıştır. Ama bunun dışındaki inisiyatif ve eylemlerin parti üyeleri tarafından yapılması veya fiilen dayatılması, başkaca yerlerden gelebilecek talimatlarla hareket edilmesi yanlış diyorum... Herkese saygım var ve her kuruluş kendi alanında faaliyet göstermeli, yetki ve sorumluluk ancak kararın çıkmasında payı olana ait olmalı, yoksa yeni doğmuş çabuk büyümüş partimizin çöküşü yakındır demektir. Bu partinin geleceğinin baltalanması ve sistem anlamında da meşruluğunu yitirmesi, halk tabanın-da endişe doğuracağından partimizin genelleşmesi ve gelişmesinin de önünü tıkamış oluruz. Kısaca, programımızda yazılanlar ile genel hukuk kuralları göz önüne alınarak bu çerçevede faaliyet gösterilmesi kanısın-dayım. Kararlar özgür iradeyle ve çıkar gözetilmeksizin, insanlığın iyiliği-ne alınmalı... Yani; benimsediğimiz Demokrasiyi partimiz içinde öncelikle biz uygulamalıyız. Şahsen ben tartışmadığım veya görüşümü sunma imkanı bulamadığım bir ortamda alınan karara uyma zorunluluğu da duymam, "diyerek, konuşmasını sonlandırdı.

Üyelerin bir kısmı Ber’in bu söylemine bir ara karşı çıkacakmış gibi atıldılarsa da tepkilerinin bir anlamda demokrasi kurallarının tartışılacağı alanı hedef alacağı ihtimali karşısında vazgeçtiler...

Başkan, yapılacak bir takım etkinlikler için güvenlik biriminden izin alınması yönünde çoğunlukça alınan kararı deftere geçirttirdi ve son aylık toplantıda böylece bitmiş oldu.

Ber’de diğerleri gibi toplantı salonundan ayrılacakken Başkan’ın kendisiyle özel konuşma isteği üzerine kalktığı koltuğa, yeniden oturdu. Son üyenin de odayı terk etmesinin akabinde Başkan, önündeki paketten bir sigara da Ber’e uzatarak yaktıktan sonra, "Ber, biliyorsun Tar’ın referansıyla seninle tanışmış ve yönetim kurulu üyesi olman için de genel

merkeze ve delegelere baskıda bulunmuştum. Bunu ‘minnet yapıyor, seni etki altına almaya çalışıyorum,’ anlamında düşünme!... Senin bazı davra-nış biçimlerinden dolayı bana pay çıkaranlar oluyor. Bu, benim otoritemi olumsuz etkiliyor. Neden kendini bazı yönlerden geliştirmiyorsun, kemik-leşmiş kurallardan koparmıyorsun... Bak! Sana ne diyeceğim, siyasi davaları sana yönlendirmeye başladık zaten... bu konuda da bilgini ilerlet!... Bir de senin Bey ilçesi Tut-Bırakma Açık Kursevinde bulunan “Kay” la görüşmeni rica ediyorum," dedi Başkan.

Diğer konuları bir yana bırakarak, ‘Kay’ hakkında soru yöneltti Ber. "Hangi suçtan tutuklu?"

"O siyasi hükümlü! Davası sonuçlanmış... Cezasını çekiyor."

"Bu onun için, avukat olarak yapabileceğim bir şey kalmamış anlamına gelmiyor mu? Yargılama da bitmişse..."

"Bu görüştürme isteğim davası için değil... Seninle, o da tanışmak istiyor..."

Başkan açık konuşmuyordu. Ber, Başkanı anlamakta zorlanıyordu. "Onun siyasi bilgilerinden yararlanma imkanın olur, bu kötü bir şey değil..., Avukat olarak görüşebilirsin. Dikkat çekmez. Benim görüşmeme ender izin veriyorlar. Arada bize de iletmek istediği mesajlar olabilir," dedi, Başkan.

Ber, son cümlelerden olayı algılamıştı; hükümlünün vereceği talimatları almak ve yaymak için görüşmesi isteniyordu. Bu da bir yönlendirici daha kazanılması anlamına geliyordu. Hemen ret tepkisini vermek istemedi. Etraf, bulanıktı, kimin kim olduğu belli değildi. Yeni bir düşman kazanmanın yararı yoktu. "Bir ara uygun olduğumda gidebilirim," dedi. Sesi inandırıcı değildi. Başkan'dan İzin isteyerek, ofisine gitmek üzere partiden ayrıldı.

***

Ber, cumartesi erkencisiydi. Duşunu aldı.

25

Ber, cumartesi erkencisiydi. Duşunu aldı.

Sandviç ekmeğinin içine kaşar peyniri, ince kesilmiş salamı dizdi ve portakal suyu ile birlikte midesine indirdi.

"Küçük değişiklikler büyük mutluluklardı." Markız'la her cumartesi evde buluşmaları, bir şeyler atıştırıp seks yapmaları standartlar hanesine yazılmıştı. Bu kez sözleşmişler, bulvarda bulunan parkta buluşacaklardı.

Temiz kalan son gömleği ve pantolonunu giydikten sonra dışarı attı kendisini...

Ber, yolu hızlı adımlarla katetti. Park girişinde bulunan boş bir banka oturdu.

Temiz havayı soludu...

Ağaçlar ile çiçeklerin görüntüsü ve küçük havuzdaki fıskiyeden akan suyun sesi biraz da olsa rahatlatmıştı kendisini....

Banklarda oturan insanları gözleriyle taradı...

İnsanlar aynı insanlardı. Bakışlar aynıydı... Öznellik gösteren yoktu. Kıyafet, saç biçimi ile öznellik sağlamak isteyenler ise gören gözlerde sırıtıyordu.

Düşünsel gidişatını, orta yaşlar da bir adamın, "Oturabilir miyim?..." seslenişi bozdu. Ber, bankın ortasında oturduğunu fark ederek, sol yana yaklaşıp, yer açtı. Burası kendi özel mülkü değildi. Başkalarının da oturmaya hakkı vardı.

Markız, hala görünürlerde yoktu. Belki de uyuya kalmıştı... Veya annesi yeniden rahatsızlanmıştı.

Orta yaşlı adamın oturmasından kısa bir an sonra genç bir erkek yanlarına yaklaştı. Yanakları al, temiz görünümlü genç elinde tuttuğu dergiyi göstererek, "Alır mısınız?..." teklifinde bulundu. Normal satıcılara benzemiyordu. Ber'in, "Hayır!.. Teşekkür ederim," olumsuzlamasına karşın yine de tanıtımda bulunmak istiyordu. Ber, tanıtımın dahi alıcısı olmadığını kaş hareketleriyle ifade etti.

Aynı tepkiyi yanındaki orta yaşlardaki adam vermedi, genci ve dergiyi üstünkörü inceledikten sonra, onla muhabbet etmeye başladı... Ber, ister istemez kulak misafiriydi...

Orta yaşlı adam, "Oğlum! Bu derginin satışından kârın oluyor mu?" diye soru yönlendirdi. Soru şekli bu soruyla yetinmeyeceği izlenimi veriyordu.

Genç adam, farklı sorular bekliyor sıkılganlığındaydı. "Ufak harçlık veriyorlar," dedi. "Ama, benim amacım kazanç elde etmek değil... Dergiyi ne kadar çok insana ulaştırabilirsem, kendimi o kadar rahatlamış hissediyorum... Sevabına yapıyorum."

Orta yaşlı adamın karşılığı alaycı oldu. "Ne kadar satarsan o kadar sevap var, öyle mi?..."

Genç adam, orta yaşlı adamın mimiksel, sözsel alaycılığını sezinlemiş olmalı ki, "Ne demek istiyorsun, amca?... " şeklinde serzenişte bulundu.

"Satıştan elde edilen paraların nerelere gittiğini biliyor musun?"

"Elbette, biliyorum... Ülkemizdeki milliyetçi, mukaddesatçı hizmetlere gidiyor?"

"Oğlum, ben de milliyetçi-mukaddesatçıyım. Ama bu derginin bağlı olduğu holdingin öyle bir amaca hizmet ettiği konusunda, özellikle son zamanlarda ciddi şüphelerim oluştu... Samimi olduklarına inanmıyorum artık. Yanıma otur sana bazı tecrübelerimi aktarayım,"diyen orta yaşlı adam, ortaya çekilip genç adam için oturma boşluğu yarattı...

Genç adam üsteletmedi. Oturdu.

Orta yaşlı adam sözlerine kaldığı yerden devam etti, "Ortaokula gittiğim çağlardaydı... Okul sonrası manifaturacı olan babamın işyerine giderek ona yardımcı olurdum. Satmaya çalıştığın derginin bağlı olduğu holdingin sahipleri, o sıralar ekmeği zor buluyorlardı. Sadece dini ve milli kelimelerinin baş harflerinin kısaltılarak oluşturulan DM-Grileştirme isminde bir gazete çıkarıyorlardı. Bu gazete, siyah beyaz ve birkaç

sayfadan ibaretti. Babam da dahil, esnaflara ve her gördüklerine; 'Boyalı basından uzak durun! Eve götürüp, ailenize kalp huzuruyla okutabileceğiniz milliyetçi-mukaddesatçı bu gazeteyi alın! Aile terbiyenizi koruyun... Dininizi, tarihinizi, değerlerinizi daha iyi öğrenin...' gibisinden propaganda yapıyorlardı. Bu kurumun temsilcileri, esnafla bayağı iyi iletişim kurmuşlardı. DM-Grileştirme dışında gazete bulunduranlar onlardan biri geldiğinde, hicap duyar, saklarlardı. ' DM-Grileştirme' gazetesini bulundurmak; 'Muhafazakarlığın ispat aracı' sayılmaya başlamıştı neredeyse...

Daha sonra, 'Yayın Ağımızı güçlendireceğiz... Matbaa kuracağız,' diyerek karşılıksız hatırı sayılır para yardımı almışlardı. Babam günde üç DM-Grileştirme gazetesi alır, her türlü maddi desteği sağlar, yeni aboneler dahi bulurdu....

DM-Grileştirme sahipleri işi ilerlettiler zamanla. Dergi, kitap, arkasından ev aletleri de satmaya başladılar... Müşteri potansiyeli hazırdı ve ne sunarlarsa alıcısı bulunuyordu. Alıcılar; 'ucuz yolla sevap kazandık-larına,' inanıyorlardı. DM-Grileştirme medyanın her alanında boy göster-meye başlamıştı. Çok sonrada finans sektörüne kadar uzandılar. Devleşti-ler... Ne yazık ki "Paranın dini imanı olmaz," kaidesince kendilerinin karşı çıktıkları her türlü davranışı sergilemeye başlamışlardı. Topladıkları mevduatlara ödedikleri belirli orandaki faiz bedeline 'kar payı,' dediler...

Yerleşik sanat değerlerine göre kenar mahalle barlarında şarkı söyleyebilecek kadar sanatçı kimliği taşıyabilecek kişilerin kalın bacaklarını, büyük dekolte göğüslerini kendi televizyonlarında cömertçe sergilettiler, onlara inananlarda dahil tüm izleyicilerine... Et teşhircilerini meşhur etmekle kalmayıp, muhafazakar halkın dolaylı veya doğrudan sevap anlamında yapmış oldukları yardımların, alışverişlerle sundukları parala-rın bir kısmını çoğunlukla onlara akıttılar...

Dolayısıyla kendilerini var eden insanlara, geçmişlerine, söylemle-rine sürekli ihanet etmeye başlamışlardı...

Senin elinde sattığın dergiyi de kendilerini maskelemek, 'aslında aynı kimliği koruyoruz,' yargısını toplumun beyninde sürdürmek için sattırmaya

devam ediyorlar... Yanlış anlama!... Tüm mukaddesatçılar ‘böyle hareket etmiştir’ anlamında söylemiyorum....

Oğlum! Beni dinlersen kendini yorma!..." anlatısını bir hatip gibi sundu, yanında ki genç adama bakmadan, gözleri ağaçlara takılı halde...

Orta yaşlı adam, konuşmasının bitiminde, genç adam üzerinde oluşturduğu etkiyi duyumsamak için başını ona çevirdiğinde; iyice kırmızılaşan, gözleri irileşmiş, hiddet dolu bir yüzle karşılaştı...

Dergiyi tutan eller titriyordu. Ses; görüntüsüyle benzeşti, "Amca! Sen bize hakaret ediyorsun!..." dedi. "Halen eskisi gibiyiz... Ülkeyi ayakta tutan, manevi destek sağlayan, gençleri; uyuşturucudan, kumardan, fuhuştan, dinsizlikten uzak tutmak için mücadele eden grubumuz hakkında söylediklerin düpedüz iftira! Dergiyi almayacaksan alma!..."

Orta yaşlı adam; etki dozu oranında tepki vermeden, "Oğlum, Sen bana gençliğimi hatırlattın," dedi. Sesi nostaljik duyumsamalar salgılıyordu. "İleride belki, sen de bunları tanıyacaksın! Beni anlayabilecek-sin..."

Genç adam, hınçla banktan kalktı. Birkaç adım attıktan sonra yarım dönüş alarak, orta yaşlı adama aynı sertlikte bakış fırlattı ve uzaklaştı...

Ber, orta yaşlı adama, kulak misafiri olduğunu tescil etmek ister gibi, "Genç, size çok bozuldu," dedi.

"Birilerine hamallık yapmasın! Duyguları birileri tarafından paraya çevrilmesin amacındaydım... Ama beni yanlış anladı."

"İyice koşullanmış birine, aykırı düşünce etkili olmaz. Çünkü beyin kapalıdır, göz görmez, kulak işitmez..."

Ber, konuşmasına devam edecekti. Duyulan ezan sesi üzerine, orta yaşlı adamın, "Kusura bakmayın, camiye gitmeliyim... Size iyi günler, " dilemesiyle arzusunu gerçekleştiremedi.

Diyaloglar, Ber’in dikkatini dağıtmıştı... Belki de iyi olmuştu. Yaklaşık yarım saat daha ağaçları, çiçekleri seyretti boş bakan gözlerle...

Randevu saatini bir saat geçmiş, Markız gelmemişti... Daha fazla beklemenin anlamı yoktu... Evine dönüp yarım kalan uykusuna devam etmek üzere parktan ayrıldı...

***

26

Uykusu gelmesine rağmen uyumak istemiyordu. Son günlerde uyumak; önceki kabuslarından daha şiddetlileriyle yüzleşmesi anlamına geliyordu. Gördüğü rüyalar gününü mutsuz kılıyordu. Kendisini Fredy'nin kabusları filmindeki kurbanlar yerine koyuyordu. Sonunda uyuyacak ve korkunç rüyalarda yaşayacaktı. Uyumaya direnmek, yine uyku anını biraz daha geciktirmekten başka işe yaramayacaktı.

Yakın geçmiş de yaşadığı olumsuzluklar yansıyordu rüyasına...

Aylardır Med kendisiyle iletişime geçmemişti. Bunun sancısını ise ayrıca çekiyordu. Onla paylaşmayı istediği bir çok olay yaşamıştı. Özellikle ülkedeki güncel politikayla ilgili bilgi alışverişinde bulunmak istiyordu.

Yurt genelinde Halkın Temsilcileri Genel Seçimi olmuş ve kendi partisinden altı kişi Ad kentinden halk temsilcisi olarak seçilmiş, merkez kente gönderilmişti. Bunların hiç biride o makama layık olabilecek yapıda insanlar değildi, özellikle LeftKol.... Maf'ın sol kolu olan LeftKol dışında Legal XY parti'sinden sağ kolu Sağkol'da Halkın temsilcisi olarak seçilmişti.

Bunlar gerçekte 'Halkın Temsilcileri mi, yoksa; Maf'ın temsilcileri mi?' olduğunu tartışma gereği bile duymuyordu Ber. Demokratik kural-lara göre yapılan seçim sonucunda seçmenlerin oyuyla seçilmişler ve seçmenlerin temsilcileri olarak Merkez kente gönderilmişler, orada Halkın Temsilcisi olarak bulunmayacakları ise kesindi. Çünkü, görünürde onları seçen Ad kentinde bulunan halkın seçmen çoğunluğu olsa da gerçek seçici Ad kenti üst düzey mafya grubunun lideri Baba Maf'tı.

Ber, Legal XYZ Partisinin İl Yönetim Kurulu Üyesi olmasına rağmen oy sandığında oy pusulasını geçersiz kılarak kullanmıştı. Günaha ortak olmak istememişti.

Saat gecenin yarımını gösteriyordu. İçtiği sigaralar büyük küllüğü doldurmuştu.

Bulunduğu salona, sessizlik hakimdi. Soluk alış verişini dahi duyuyordu. Odada dolaşan sivrisineğin çıkardığı sesler Birleşik Devletlerin Ad kentine yakın üsse sürekli inip çıkan savaş uçaklarının çıkardığı seslerle eşitti sanki... İçindeki sıkıntılar patlama noktasındaydı. Hatta fizyolojine yansıyacak kadar yoğunlaşmıştı.

Derisinin kabardığını, bedeninin ürperdiğini hissetti. Beyni karıncalanmaya başlamıştı. Kalp çarpıntıları hızlanmış, yutkunmada güçlük

çekmeye başlamıştı. Soluk alış verişleri sıklaştı. Kulağı dikildi. Saç telleri dikleşti. Bunlar son zamanlarda olmayan bir durumdu...

Med, bağlantıya mı geçecekti?...

Olasılıklardan biri ve tercih ettiği olasılık buydu...

Salonun ampulü yanıktı. Bu yeterli değildi. Ampulü patlayabilirdi. Koridor lambasını da yaktı. Elektrik kesilmesi ihtimalini göz önüne alarak ışıldağı da yaktı.

Yıllar önce birkaç kez gördüğü cam parlaklığında ki korkunç gözleri anımsamıştı her nedense.

O gözler, karanlıkta görünmüştü, bir kaç kezde, mesleğinin ilk haciz işlemini gerçekleştirirken... Gündüz olmasına rağmen bulutlar çevreyi karartmış ve yine karanlıkta görmüştü... Bir kaç kez de karmaşık rüyala-rında kendisini izleyen o gözleri görmüştü...

Korkularının, özellikle yılgınlık hissettiği anlarda ortaya çıkması rastlantı olamazdı. Özgüvenini kaybetmesi korkularını ortaya çıkarıyordu. Korkunun şiddetinin halüsinasyon görmesini sağladığına inanıyordu.

"Ecelin üzerine gitmek, Azrail'i kaçırır," özdeyişine uygun davranarak bu duygularından kurtulabileceğini düşündü. Evet!... Korkula-rıyla yüzleşmeliydi...

Işıldak dahil, tüm ışıkları kapadı. Kanepeye oturarak karanlığı gözle-di. İşte hiçbir şey olmuyordu...

Kısa bir an sonra sıcak bir ürpertinin ensesinden ayaklarının ucuna kadar indiğini hissetti.

Acaba, insanların bazıları yalnız kalma korkusunu yenmek için mi evleniyorlardı?... Bu gece evinde birinin daha bulunması ne iyi olurdu.

Beyin içi ağrıları yine nüksetmeye başladı.

Ayak sesleri duyuyordu, yakınlaşıp uzaklaşan ayak sesleriydi bu... Bir türlü sonlanmıyordu. Her iki kulağını, her iki işaret parmağıyla bir süre kapadı. Ses seviyesi değişmemişti. Ses, sanki beyninin içinden geliyordu. Beyni eziliyor gibiydi...

Yorulan parmaklarını serbest bıraktı.

Salonun içinde onlarca varlığın rasgele yürüdüğünü duyumsuyordu. Ayak sesleri salonun içinden geliyordu şimdi....

Kaskatı kesilmişti. Işık düğmelerine dokunacak kadar bile gücü kalmamıştı. İki metre ötedeki ışık düğmeleri kilometrelerce uzaklarda gibi geliyordu kendisine...

Ayak sesleri aniden kesildi. Kısa bir sessizlik sonrası bu kez çınla-yan, kulak tırmalayan kadın erkek karşımı kahkaha sesleri işitmeye başlamıştı. Sesler yine salonun içindeydi...

Ve Ber, çıldırmak üzereydi.

Salonun ortasında mum ışığı kadar hafif bir ışık belirdi... Büyüdü, şekillendi...

Işık, cam donukluğunda genelde değişken özelde yeşil renkli gözlere dönüştü. Kendisine bakıyordu tüm nefretiyle...

Gözlerini, o gözlerden alamadı. Gözlerin bakışları içine kadar işliyordu. Bir yılanın bakışları karşısında esir olmuş av gibiydi. Kıpırdayamadan öylece kala kalmıştı. Göz teması derin ve etkindi.

"Oğlum!... Oğlum!... Korkma yanıma gel!.."

Bir ses!... Evet bu ses!... Bu ses?.. Mümkün olamazdı. Bu ses yıllar-ca önce vefat eden annesinin sesiydi...

İzleyen iki gözden, gözlerini zorlukla kaçırarak sesin geldiği yöne baktı. Sarı saçları, mavi gözleriyle annesi karşısında duruyordu. Kollarını açmış kendisini çağırıyordu. Yıllardır özlediği güvenli kollara çağırıyordu. Annesine sarılmaya, dizinde uyumaya o kadar çok ihtiyacı vardı... En

güvenilir kişi oydu. Beklememeliydi... Önceki kaskatılığından eser kalmamıştı. Güçlenmişti... Oturduğu kanepeden kalkarak, annesinin kollarına bir an önce atılmak için koştu. Yüzünde serinlik hissediyordu. Kollara ulaşmasına bir solukluk kadar mesafe kalmıştı.

"Beeeeeeeerrrrrrrr!... Kendine geeelllll!" bağırtısıyla irkildi.

Başını her iki yana sırasıyla çevirdi. Bu Med'in sesiydi ve hala bağırıyordu. Tekrar annesine döndü. Göremedi... Gözlerini kırpıştırdı, avurtlarıyla gözlerini ovuşturdu. Annesi yok olmuştu. Kendisine geldi. Çevresine dikkatlice baktı. Balkon korkuluğuna bedenini dayadığını fark etti. Annesinin karşısında olması mümkün değildi. Çünkü karşısı boşluktu...

Yoksa!... Med'in uyarısını duymasaydı... Gerçekten annesinin gittiği aleme gidecekti...

Med, onu bir kez daha ölümden korumuştu.

Salona geri döndü... İzleyen gözler yoktu ve her şey normaldi. Işıkları yaktı.

Telefondan çıkan zil sesi sürpriz değildi. Heyecanla kaldırdı. Karşıdaki sesi almadan "Med! Teşekkür ederim," dedi.

Ber'in duyumsaması doğru çıkmıştı.

Med, "Uyurgezerlik, ölümüne neden olacaktı," dedi. "Az daha gecikseydim apartmanın altında parçaların toplanıyor olacaktı."

"Bazı güçler beni öldürmeye çalışıyor..."

"İçsel korkuların yansımalarıydı onlar. Korkun, sığınma isteğini doğurdu. Anne ve annede somutlaşan ölüm dışında güven duyabileceğin bir seçeneğin kalmamış..."

Med'in eline, Ber'i hırpalamak için iyi bir fırsat çıkmıştı, değerlendirecekti. "Kısaca; korkuyla yüzleşmen koca bir fiyasko ile sonuçlandı." dedi.

"Üzerime gelmekten zevk alıyorsun!"

"Aynen öyle..."

"O halde tatmin oluncaya kadar al ve rahatla!"

"Şimdilik yeterli... Argümanları birden tüketmek istemiyorum."

"Sana çok ihtiyacım vardı... Uzun zamandır benle görüşmüyordun..."

"İşlerim vardı, zaman bulamıyordum."

"Bir kaç dakika ayıramayacak kadar önemli ne işin olabilir?"

"Bunu yanıtlamak zorunda mıyım?..."

"Hiçbir şeyi yanıtlamak zorunda değilsin?"

"Çok gerginsin, neden?"

"Yüzlerce nedeni var,"

"En önemlisi?..."

"Med! Bir kez olsun, yanılmaz mısın?"

"Yanılmak insanlara özgüdür ve ben de insanım."

"Ben senin insan olduğundan bile şüpheliyim..."

"Gülmem gerekiyor mu?... Beni cin mi sandın?.."

"Evet!.. Öyle sanıyorum artık... Her konuda uzmansın, geleceği biliyorsun, içselimi biliyorsun ve..."

"ve...?"

"Beni etkin altına aldığına inanıyorum... Karşı çıktığım her tezini görüşünü sonradan kabul etmek zorunda kalıyorum... Senin yörüngende

hareket ediyor gibiyim... Yoksa sözünü ettiğin düzenleyicilerden biri de sen misin?..."

Med bu soruya hemen cevap vermemişti. Kısa bir duraklamadan sonra ,

"Saçmalıyorsun?..."

"Beni yanılt, ikna et, o halde!"

"Ben kendi gerçeklerimi sunuyorum... Yaşadığın olaylar benim görüşlerimi doğruluyorsa ve sen aynı kanıya varıyorsan bu senin de doğrundur... Aklın yolu birdir..."

"Olağanüstü yeteneklerine ne demeli?..."

"İçindeki cevheri ortaya çıkarıp, tüm koşullandırılmalardan uzaklaşıp beynini, duyumsamalarını açan herkes bu yetenekleri kazanabilir..."

"Bu parlak sözlerle beni ikna edemezsin. Hala senin normal biri olduğundan bile şüpheliyim. Seninle yüz yüze geldiğimde ancak bu yargım değişebilir... Sana dokunmalıyım, benim gibi etten kemikten olduğuna inanmalıyım..."

"Yıllar seni eskitmemiş, hala aynı inatçı tavırlardasın."

"Sevgiliden de öte en yakınım sen olmana rağmen yıllardır, gerçek anlamda yüzünü görmüş değilim. Bunu istemek hakkım. Ayrıca; bu isteğim gerçekleşmediği takdirde seninle iletişimi de koparmak istiyo-rum..."

"Bir tehdit?... "

"Kendi kendime söz verdim. Blöf değil."

"Duyumsuyorum..."

"O halde?..."

"Tehdide boyun eğdiğimi sanma... Ama uygunsan önümüzdeki değil sonraki hafta sonu buluşalım diyecektim. Bana fırsat tanımadın."

"Önemli olan buluşmamız..."

"İkinci Hafta sonu bir bayan arkadaşta olacağım. Sana telefon numarasını yazdırayım. O gün hazır olduğun saatte beni ararsın..."

"Evimi biliyor musun?..."

"Bilmiyorum... Telefon açtığında tarif edersin."

"Yıllardır beklediğim an gerçekleşecek."

"Benim içinde. Ama ilk ve son kez yüzleşeceğiz. Sonra ısrar yok. Söz mü?"

"Söz!.. Peki pazar günü olmaz mı?..."

"Markız' dan dolayı mı?..."

"Evet!..."

"Bugün seni ektiğini ne çabuk unuttun!"

"Ekme olayı yok. Telefon açtım. Misafirleri gelecekmiş... Bu yüz-den gelememiş, özür diledi."

"Öyle olsun... Ama, bu sana bir hak verir. Hafta sonu işinin çıktığını söylersin."

"Tamam!... Tamam!... Dediğin gibi olsun."

"Bu konuyu çözdüğümüze göre seni sıkan en önemli şeye gelelim. Politikaya!!!"

"Politikadan iyice nefret etmeye başladım. İstifa edeceğim. Yine kehanetin gerçekleşecek. "

"Nefretin kaynağı?..."

"Biliyorsun..."

"Senden duymak istiyorum."

"Programı ve söylemleri birey ve toplum yararına olan partimizden gösterilen ve seçilen halkın temsilcilerinin bir kısmının bu söylemlerin aleyhine geçmişleri olması ve kendileriyle birlikte bazılarının çıkarlarına hizmet etme amaçlarının olması... En çok güvendiğim delegelerin kendilerini inkar ederek ön seçimde onları seçmiş olmaları..."

"Bunlar, yabancısı olmadığın olgular olmalı."

"Ben biliyorum, ya delegeler ve seçmenler hata yaptıklarını ne zaman anlayacaklar?... İş işten geçtikten sonra..."

"Sodgom Ülkesinin işportacılıktan tut, sistemin en üst yönetim birimlerine kadar tamamen irili ufaklı mafyalaşmaların olduğu ikimizin de malumu... Bu kadar mafyalaşmış gruplar, kendileri aleyhine çalışacak kişileri yasa koyucu sıfatını alarak halkın temsilcileri merkezine seçtirir mi?..."

"Az da olsa seçilen oluyor, ama"

"Onları da bir şekilde etkiliyorlar... Etkilenmeyenleri de harcıyorlar... Geçmişteki açıklarını ortaya koyuyorlar. Her insanın geçmiş-te işlemiş oldukları hataları vardır. Bunlar Gizli El Yönetimi tarafından not alınır. Devlet Avukatına özellikle ihbarda bulunmazlar. O kişi veya kişiler kendi aleyhlerine yani, düzenleme raporlarına aykırı hareket etmeye başladıklarında günahlarını su yüzüne çıkarıp silikleştirilirler. Onların haklı söylemleri duyulmaz olur. "

"Ülkemizde uygulanan Demokratik sistemi, Gizli El Yönetimi olarak vasıflandırabiliriz."

"Sadece ülkemizde değil, demokratik olsun olmasın tüm ülkeler için geçerli olabilecek vasıflandırma..."

"Bireyin ve bireylerden kurulu toplumun gerçekten yönetime ortak olabileceği ve kendilerinin ve insanlığın yararına olabilecek daha iyi bir yönetim biçimi hala bulunamadı..."

"Bunu sen diyorsun..."

"Bunu herkes söylüyor"

"Ben söylemiyorum."

"Med!... Duymadığım bir sistemden mi söz edeceksin?..."

"Hayır, duyduğun bir sistemden. Fakat uygulamanın ana amaca hizmet edebileceği geliştirilmiş bir sistemden..."

"Evet?..."

"Demokrasiden..."

"Başa döndük."

"Başa dönmek; göz geçirmeyi, eleştirsel bakışı getirir."

"Çok uzatıyorsun... Gizemli sunuşlarda bulunmana gerek yok, zaten öylesin."

"Demokrasinet sistemi, uygulama alanı bulursa halkın kendi kendisini yönetmesi diğer anlamıyla Demokratik yönetim gerçekleşebilir."

"Bu kavramı ilk kez duyuyorum... Açar mısın?"

"Ayrıntılarının geliştirilmesi ve tartışılması gereken bir kavram... Hatta bu teorim uygulanabilirse sadece politikada değil; yargı da, üst düzey

bürokratik atamalar da, bireyin ve toplumun geleceğini etkileyen tüm karar ve işlevlere de uygulanabilir."

"Esasa gelir misin?"

"Zorlama beni... Adım adım yaklaşıyorum...Bir örnekleme yapalım, sen mesleğinde yapmakta olduğun bir işte kimi temsil ediyorsun?"

"Müşterimi."

"Önceki kavramla?..."

"Müvekkili, yani beni vekil tayin eden kişi, kişiliği veya kişileri..."

"Seni vekil tayin edenler, senin yanlışını gördüklerinde, işleriyle layıkıyla ilgilenmediğini fark ettiklerinde, davayı gerektiği şekilde yürüt-mediğine, işlerini başkalarının yararına sattığını belirlediklerinde... Örnek-leri çoğaltabiliriz. Her hangi bir nedenle seni bu vekillik görevinden alma, azletme yetkilerine koşulsuz sahiptirler, öyle değil mi?..."

"Doğru... Onlar istedikleri an temsil yetkimi düşürebilirler."

"Aynı durum bireylerin oyları ile yetki alan Halkın temsilcileri için söz konusu mu?..."

"Ancak yeni seçim dönemini beklemeleri gerekecek."

"Yeni seçimde seçtiklerinde yine hatalı oy kullandıklarını anladık-larında onları da azletmek için yine diyelim beş yıl beklemek zorunda kalacaklar."

"Yasa böyle," dedi çaresiz ses tonuyla Ber.

"Ülkemizde seçim esnasında yerleşik olan politik düşünce; ‘nabza göre şerbet ver, halkı kandır, her yolu deneyerek halkın oylarını bir şekilde elde et.’ gibi temellere dayanıyor. Seçildikten sonra halkın temsil-cileri merkezine gir, sözlerine aykırı davran... Parti düşüncesini kendi düşüncesine uygun gördüğü için oy verenleri yanılt. Kendi programına, ileri sürdüğün görüşlere ve seni seçenlere ihanet et!... İhanetin karşılığında sana

vekalet veren birey beş yıl suskun kalsın... Yeni seçim döneminde bir şekilde başka oyunlarla yeniden oyları elde etme şansını dene... Genelde bunda başarılı ol! Bu bir kısır döngü... Belki, bir insan ömrü kadar sürecek bir kısır döngü..."

"Ama seçmenlerin yeni seçim dönemine kadar elleri kolları bağlı değil ki. Bir şekilde özellikle sivil toplum örgütleri kanalı ile tepkilerini dile getirme olanağına sahipler."

"Ancak Gizli El'in istediği kadar bu olanaklar oluşabiliyor. Gizli El'in istemediği, benimsemediği, yararlanamayacağı kitlesel tepkiler, coplarla dağıtılır. Coplardan sonuç alınamazsa, silahlar sıkılarak, kan akıtılarak engellenir. Birey ve toplumun her haklı tepkisi, Gizli El'in, diğer adıyla Evrensel ve Yerel Düzenleme Gruplarının raporlarıyla akim bırakılır. Kendi yararlarına çıkarımlar elde edebileceklerse sessiz kalırlar, bazen de desteklerler. Aksine durumlarda bu tepkilerde bulunanların elebaşıları tasfiye edilir, yönlendirilir veya satın alınır..."

"Çözüm?..." diye sordu Ber.

"Çözüm; müvekkil ile avukat arasındaki ilişkiyi olabildiğince seçmenler ile seçilenler arasında uygulayabilmekte."

"Yani?..."

"Bazı parti genel merkezlerinin ön seçimsiz aday belirlemesi tamamen ortadan kaldırılmalı... Seçmen öncelikle tercih ettiği bir partinin üyesi olmalı... Aday adayları amaç ve düşüncelerini somut maddeler halinde kamuoyuna duyurmalı. Aradan delege sistemi kaldırılarak üyenin istediği aday adayının seçimde aday olması yönünde oyunu kullana-bilmesi sağlanabilmeli... Aday, seçildikten sonra ona oy veren seçmenlere karşı taahhütlerinden doğrudan sorumlu olmalı... Yasa tasarılarındaki oylamalarda, kitle haber araçlarıyla yapacağı açıklamalarda bu taahhüt-lerini ve buna uygun düşüncelere oy vermiş seçmenlerin duygu ve düşün-celerini esas alarak görevini yapmalı... Seçmenlerin iradesini yansıtmayan şekilde temsilcinin oy kullanması halinde, seçmenler direk müdahale edebilmeli hatta o temsilciyi merkezden çekebilmeli... Kısaca azil yetkisine hatta onun tasarrufunun iptaline dahi karar verebilmeli... Buna karar

verecek seçmenler ise sadece ona oy veren seçmenlerin salt çoğun-luğu olmalı... Aynı seçmen grubu azlettikleri vekilleri yerine sıradaki diğer adayı gönderebilmeli..."

"Hayali ve gerçekleşme olasılığı olmayan teoriler.."

"Neden, böyle düşünüyorsun?..."

"Her seçim trilyonlarca Sodgom parasına mal oluyor. Bir çok kişi görev alıyor, her an seçim olabileceği psikolojisiyle toplum ve sistem çöker... Bu müşterinin avukatını azletmesine benzemez. Birkaç gün dediğin yeni aday seçimi birkaç aydan önce gerçekleşemez..."

"Solkol'dan aldığın bilgisayarın yanında internet erişim paketi de hediye olarak verilmişti."

"Evet!"

"İnternet bağlantısını chat yapma dışında da kullanmanı tavsiye ediyorum. Güvenli bir alanda seçmenin saniyesinde oyunu kullanma olanağına sahip kılınması mümkündür. Vekil tayin edebilir, azledebilir, gerekli uyarılarda bulunabilir."

"Bunun için tüm seçmenlerin evinde bilgisayar olması gerekmez mi?"

"Teknoloji ilerliyor, internet bağlantısı için illa bilgisayar da gerekmeyecek... İnternet bağlantısı olmayanlara ise neredeyse her sokakta açılan internet kafeleri kullandırılabilinir veya özel merkezler kurulabilinir. Hatta wap lı cep telefonlarıda bu amaca hizmet edebilir."   "Mantıklı gibi... Peki seçmen iradesinin Gizli el denetimli çıkar çevrelerinin ve medya araçlarının, aday adaylarının propagandalarıyla etkilenebileceği nedeniyle sonucun değişeceğine inanıyor musun?"

"Asıl sorun işte burada! Çözümü bireysel aydınlanmada yatıyor. Birey, kendi içindeki cevheri çıkarma uğraşı vermeli, aydınlanmasını diğer bireylerle karşılıklı paylaşmalı, başka bireylerin de bu uğraşa yönelmesi yönünde etkilemeli, hatta yardım etmeli..."

"Bireyler gruplaşmadan bunu nasıl sağlayabilirler. Bir gruba girmek ise grupta önceden oluşturulmuş veya oluşacak kemikleşmiş koşullandırmalara uygun davranmayı gerektirir ve bu da Gizli el'in denetim ve yönlendirmesini kolaylaştırır... Birey; kimliğini kaybeder... İçsel gelişimi-ni köreltmiş olur. Bireyciliğini koruyanlar da bir şekilde dışlanır."

"Bireyler sürekli karşılıklı bağlantıda olarak sözünü ettiğin risklere düşmeden güç oluşturabilirler..."

"Nasıl?..."

"Yine internet sayesinde... Birey kendi yapısını, bilgi ve deneyimlerini ortaya koyan web sayfaları düzenleyerek, e-mail haber gruplarına üye olarak, yeni haber grupları oluşturarak, sık sık bilgi, görüş ve duygu alışverişlerinde bulunarak bunu sağlayabilir, sağlatabilir..."

"Aynı yöntemi, diğerleri de kullanabilir."

"Onlar her şeyi kullanırlar ve kullanacaklardır. Önemli olan onların oluşturduğu senaryoları önceden duyumsayan bireylerin bunları deşifre etmesi. Kendi raporlarına uygun davranılması için kitlede ve özelde bireyde oluşturdukları etkin psikolojik yöntemlere karşı; aydınlanmış bireyin kendi psikolojik yapısını ortaya koyarak direnebilmesi ve bu enerjinin diğer bireylerde de oluşmasını sağlaması. En önemli taktikleri olan, kitlenin hassas duygularına, düşüncelerine hitap eden ortamlar oluşturarak veya bu anlamda oluşan ortamı değerlendirerek, birey ve toplumu sürü misali kullanan, istediği yöne sevk eden gücün; vasıta olarak kullandıkları en büyük olgu olan 'kitle psikolojisi ile yönetme" yolları tıkanmış olacaktır.

"Kulağa hoş gelen düşünceler..."

"İleri de gerçekleşeceğine inandığım düşünceler."

"Büyük güç grupları karşısında birkaç e-maille, birkaç chatleşmeyle bunların sağlanabileceğine nasıl inanıyorsun anlamıyorum?..."

"Önceleri söylediklerime de tepkilerin böyle olmuştu. Anlaman için zamana gereksinimin olacak.... Dansözlü rüyanı anımsıyor musun?"

"Evet!... Bunun yorumunu yapmıştın. Yakın geçmişte olan gerçekliğin yansımalarını izlerken asıl mesleği dansözlük olmayan ve kötülüğü temsil eden Dansöz ve dansözler çıkarak dikkatimi kendilerine yönlen-dirip algılamalarımı engellemeye çalışmışlardı. Danslarının yeterli etkiyi sağlamadığı düşüncesiyle iksir dahi sunmuşlardı... Tabi ki bu senin yorumundu..."

"Onları yok edişim nasıl gerçekleşmişti?"

"Bir çantadan çıkardığın kablolarla... Ama bunun yorumunu sonra yaparım, demiştin."

"Sonraki an; şimdiki an... Çanta, laptop bilgisayardı. Kablolar internet bağlantısı örneklemesiydi. Bireyi gerçeklerden uzaklaştıran, yanlış yönlendiren, söylemlerin, etkilerin, somutlaştığı kıvırmaların sahibi dansöz kıyafetlileri yok eden benim klavye tuşlarıyla yazmış olduğum düşünce, duyumsama ve algılarımın netteki sunumlarıydı... "

"Dansözlerden bayan olanları çok güzeldi... Hala gözlerimin önündeler..."

"Güzellik bir yanılsamadır... Gördüğün dansözlerde cinsiyet ayırımı da yapmamalısın. İlk gördüğün Büyük dansöz cinsiyetsizdi. Bu dansöz bir kısım kötü politikacıları, varoluş görevlerine aykırı hareket eden güvenlik görevlilerini, çıkarlarını gözeterek hareket eden bürokratları, alanında yeterli olmayan sanatçıları, topluma dayatılan ve temeli olmayan edebiyatçıları, muhabirleri ve gazetecileri, salt dışsal güzelliğiyle uygun olmayan yerlere getirilmiş kişileri, teknoloji olanaklarıyla sesleri düzeltilen karga sesli müzik yorumcularını, batıdan ve doğudan apardığı besteleri ufak değişikliklerle kendisine aitmiş gibi sunan sahte söz ve müzik düzenlemecilerini, normal konumundan daha fazla toplumda yer edinen futbol sevgisini, toplumun değer yargılarını, yine toplumun aleyhine kullanılmasını, mafyalaşan her şeyi, soyguncuları, işçi aleyhine çalışan işçi sendikası yöneticilerini, emeği değer olarak kabul etmeyen sermaye patronlarını, tefecileri, adalet aleyhine çalışan hukukçuları, Uyuşturucu ve silah tüccarlarını, savaş yanlılarını, başkasının görüş ve düşüncelerine saygı göstermeyen, onları yok etmeye çalışan fanatik grupları ve eli silahlı

grupları. Kısaca; tüm kötülükleri kıvırmaları içinde barındıran ve gizleyen bir dansözdü.

Ondan çıkan ve onun danslarına uygun hareket eden dansözler ise anlattığım ve anlatmadığım benzeri irili ufaklı kötü birey ve gruplardır. Büyük dansöz, etkisine girmeyen birey ve grubu, kendisinin var ettiği dansözlerden en azından biri kanalıyla etkileme amacındaydı. Bu dansözler, kendilerini maskelemek için kat kat güzel kıyafetler giyinirler, güzel kokular sürünürler. Güzel seslidirler, güzel konuşur, güzel şarkı söylerler. Büyük dansöz'ün çaldırdığı oyun havalarına uygun kıvırırlar. Birey ve toplum onların oluşturduğu ortamda kendisini Hasan Sabbah cennetinde sanır. Gerektiğinde onlar için ölüme bile gider... "

"Ama yinede kadın dansözlerin enfes olduğunu inkar edemezsin! Hele o şeffaf kıyafetleri altında görünen vücut hatları... Görsellikleri senin anlatılara uymuyor."

" Şeffaflık görüntüsü verse de aslında görünen şeffaflıkta bir kıyafetti. Şeffaf kıyafet de bir maskedir. O çıkarıldığında kandan, irinden oluşan korkunç bedenleri görünür. Cüzzamlı bir hasta görüntüsü onların asıl görüntüsüdür.

"Rüya tabirleri konulu bir kitap yazsan yok satardı..."

"Burada ciddi konulardan söz ediyorum, bulandırma!..."

"Saatler oldu telefonla konuşmamız."

"Ber!.. Sıkıldın mı, yoksa?..."

"Hayır!... Hayır!... Sabaha kadar konuşabilirim."

"Sorun ne o halde?..."

"O kadar zengin olmadığını biliyorum. Yetim aylığı ile kabarık telefon faturanı ödeyemeyeceğinden korkuyorum."

"Teşekkür ederim, ama bu benim sorunum."

"Benim de sorunum."

"Neden?"

"Telefon faturanı ödeyemezsen telefonun kapatılır... Benle görüşme sağlayamazsın."

"Çok komiksin."

"Buna bir çözüm bulmalıyız. Sen ve ben evlerimize bir bilgisayar alsak diyorum. İnternet bağlantısı sağlayıp, yazışsak... Telefon faturan bayağı düşük gelir. Gerçi, kadife sesinden mahrum kalırım, ama arada yine ararsan sorun olmaz."

"Evimde internet bağlantılı bilgisayarım var, senin alman gereki-yor."

"Neden daha önce söylemedin... İşyerimde boş vakitlerimde chat-leşirdik."

"Chatleşmediğimizi kim söyledi?"

"Neee!!!!!...."

"Kibar ol!... Neee! denilmez. (...........)'ın Mar'lısı!.

"Özür... Gerçekten senle hiç chatleştik mi?..."

"Bir çok kez."

"Kullandığın takma ismin; nick'in?..."

"Onu da sen bul."

"Biliyordum... Birkaç kez sana soracaktım. Senin görüşlerine ve üslubuna çok benzeyen biriyle arada chatleşiyordum. Sen, Medayih takma adını mı kullanıyordun?..."

"İyi bildin, saf çocuk."

"Med! Beni sürekli şaşırtıyorsun. Chatleşirken verdiğin özgeçmişin doğru muydu?..."

"Evet, ufak yalanlar dışında doğru."

"Bir şey daha soracağım... Cinsellik konusundaki görüşlerin?..."

"Onları, tamamen içimden geldiği gibi yazmıştım."

"Bak senle benzeşen görüşlerimiz de varmış."

"Benimki kaba cinsellik değil. Seninkinden çok farklı."

"Her neyse yine eskisi gibi çatır çatır chatleşmeye devam edeceğiz, değil mi?"

"Çatır çatır'ı cümlenden eksiltirsen... evet."

"Seni seviyorum."

"Sen Markız'ı seviyorsun."

"Onu da seviyorum."

"Başka kimler var sevdiklerinden?..."

"Gönlüm geniş, herkese yer var."

"Özel yer verilmeyen gönülde işim ne?..."

"Gönlüm sayısız bölümler ve özel odalar barındırıyor."

"Tamam kes!... Saçmalamaya başladın... Uyku saatin geldi. Hadi sana iyi geceler, bye."

"Buluşacağımız Hafta sonunu sabırsızlıkla bekleyeceğim... Bye bye."

"Zaman çabuk geçer!..."

***

27

Legal XYZ Partisinin Ad kenti İl Teşkilatının yönetim, denetim, disiplin grubu üyelerinin yeniden seçimine yönelik kongrenin yapılacağı,

büyük alana sahip KongYap isimli düğün salonu hıncahınç insan kalaba-lığı ve onların çıkardığı gürültüyle doluydu.

Hoperlorden çıkan, kulak tırmalayıcı “sesssssssssss” şeklinde duyulan ses ayarları, az sonra kongrenin başlayacağını işaret ediyordu.

Kısa bir açılış konuşmasından sonra oylamayla divan kurulu oluştu-ruldu. İki ayrı grubun, iki ayrı listesi vardı. Her gruptan üçer konuşmacı; iyi temennilerle başlayan, parlak demokrasi nutuklarıyla devam eden konuşmaları dışında destekledikleri aday listesinde adı geçen adayların genel kalitesini övücü konuşmaları kısmi alkış ve kısmi yuhalamalar arasında gerçekleştirdiler...

"Gündem dışı söz almak isteyen var mı?" duyurusu üzerine Ber, söz alıp almama konusunda önce tereddüt geçirdi. Konuşmak için hazırlıklı değildi. Buna rağmen bu kongrede içini dökmediği takdirde ileride bunun rahatsızlığını duyacağını düşünerek, söz hakkı istedi.

İzin verilmesi üzerine mikrofonun olduğu yere tedirgin adımlarla vardı. Mikrofonu boyuna göre ayarladı...

Halen bir giriş cümlesi bile bulamamıştı. Zaman kazanmak için öksürdü. "Herkese selam!..." dedikten sonra salonda bulunanlara saatlerdir olmayan bir şeyi; ‘sessizliği’ kısa bir anda olsa yaşattı.

Bir yerlerden başlangıç yapmalıydı. Başlangıç, devamı ve bitişi de beraberinde getirecekti..

Politikayla ilk tanışmasından başlamayı uygun bulmuştu.

"El-Kenti İlk öğretim 3. sınıfında okuduğum zamanlardı.

Babam; zengin ve politikayla ilgili biriydi. Bir gün, AX Partisi Genel Başkanının ilimize geleceği haberini alan babam; otuz otomobil kiralayarak İl sınırı girişinde onu karşılamaya gittiğinde, beni de yanına almıştı.

Babamın bu kadar önem verdiği birinin neye benzediğini merak ediyordum. Taşıtlar uzun bir konvoy oluşturmuştu.

Yolun sağ tarafında park eden otomobilin içinde bana uzun gelen bekleyişler yaşamıştım.

Bir süre sonra, dışarıdaki canlanma ve heyecan dalgası ve üzerine babamın, "Dışarı çıkın!... Geliyor!...” sesleriyle otomobillerde bulunan diğerleri gibi ben de dışarı çıkıp onlarla saf tutmuştum.

Lüks bir arabanın arka koltuğunda camları inik penceresinden, elin-deki fötr şapkasının içini göstererek, kocaman kafasıyla, etrafa gülücükler dağıtan yüzün sahibinin AX Partisinin Genel Başkanı olduğu söylen-diğinde, babamın etkisiyle hayalimde oluşmuş babacan görüntü darmada-ğın olmuş; onun yerini olumsuz duygular veren bir varlık silueti almıştı.

Bu olumsuzluklarla dolu içsel algılamalarımın doğruluğunu; ileri zamanlarda bu şahsın iktidarı veya muhalefeti döneminde ülkede oluşan kötü gidişin, sefaletin, karışıklığın, her alandaki ataletin, tıkanmışlığın, tükenmişliğin çirkin yüzleriyle yüzleştiğimde, anlamıştım... Saf çocuk sezgileri doğru çıkmıştı..."

Ağzından dökülen son kelimeler kulak tırmalayıcı bozukluktaydı. Nefes alışveriş ritmini düzeltmek için konuşmasına ara verdi. Önündeki bardaktan bir yudum su aldı.Kongrede bulunanları, gözleriyle taradı. Olumlu veya olumsuz bir tepki elde edemedi. Ne bir alkış, ne de bir yuhalama vardı. Yüzler anlamsızdı.

Kaldığı yerden konuşmasına devam etti;

"Sizlerin beni alkışlaması için nelerden söz etmem, nasıl ve ne şekilde konuşmam gerektiğini, iyi biliyorum... Fakat böyle bir amaç güderek konuşmamı sunmam benim yanlışım olur. Çünkü; nabza göre şerbet verenlerden değilim. İzninizle kaldığım yerden devam edeceğim.... Parti liderinin, konuşma yapacağı alana vardığımızda, babam kolumdan çekerek en önlere kadar götürdü. Arada yapılan alkışlara, babam da iştirak ediyordu. Benim alkışlamadığımı görünce kızdı. ‘Nedenini’ sordu. ‘Canımın istemediğini’ söylediğimde, o sıralar hatırı sayılır değerde para teklif etti bana... Bir eliyle beni karnımdan sarmalayıp, yukarı kaldırıp, diğer eliyle de Lideri gösterip, “Oğlum! Bu bizim ufkumuz, gelece-ğimiz,” demesine ve

parayı sevmeme rağmen kabul etmemiş ve alkışlamamıştım... O günden beri politika denilince o günkü ortamı anımsarım...

Legal XYZ Partisinin program ve düşüncelerinin demokratik temelde olması nedeniyle sıcak bakmış, görev teklifini kabul etmiştim...

Bugün yapılacak il teşkilatı organlarının üyelerinin seçiminde; her iki listede adı geçenlerin tespiti Ad kentindeki parti üyelerimizin görüş ve onayları alınmadan bu yönde hiçbir inisiyatif tanınmadan il başkanı ile genel başkan yardımcısı Lis ve yandaşları, tarafından saptanmıştır. Düşünce olarak 'demokratım!' diyen bir partinin uygulamada aksine hareketi bende; "Bu partinin iktidar olması halinde bile demokrasi kurallarını uygulamayacağı" gibisinden bir takım kuşkular oluşturdu. Demokrasi benliğine sahip olunup olunmadığı bu tür yansımalarla anlaşılır, kanımca. Bu benliği kazanan birey ailesinde, partide ve her yerde demokratik duruşta, bulunur.. Dolayısıyla bu davranış biçimini eleştiriyor bu ve başkaca yazılı olarak bildireceğim gerekçelerle partiden istifa irademi sunuyorum..."

Sözlerini sessizce dinleyen kalabalık; Ber'in toplantı salonunu terk edişine kadar bu duruşlarını korudular...

Ber, salonu terk ettiğinde, bir anda oluşan ağır uğultuyu duyabi-liyordu.

Ber, kendisini kuş gibi hafif hissediyordu. Hafifliği daha çok duyumsamak için yürüdü, yürüdü... Otoparka bırakmış olduğu arabasını almadı. Çarşıda biraz dolaşacaktı. Eve hemen gitmek istemiyordu. Bekleyeni yoktu... Yine kendisiyle baş başa kalacaktı. Değişen bir şey olmayacaktı...

Seyyar tablada satılan fındıktan bir oturumda yiyebileceği gram kadar satın aldı.

Çay içmek istiyordu. Küçük bir çay ocağını gözüne kestirdi. Dışarıya ufak tabure ve masalar diziliydi. Bir tabureye ilişti.

Başına dikilen garsondan çay rica etmesine gerek kalmamıştı. Garson, dumanı tüten çay dolu bir bardağı kendiliğinden önündeki sehpa-ya

koymuştu bile.

Fındık ile Çay birlikte iyi giderdi. Gazete kağıdıyla yapılmış külahı yırtmadan açtı. Fındık sertti. Dişleriyle kırmaktan vazgeçti. İki tanesini alarak avucunun içine sıkıştırdı, yumruk şeklinde kapadıktan sonra diğer elinin ayasıyla baskı yaptı. Biri kırılmıştı. İçinden çıkardığı fındık tanesini iştahla yedi. Çaydan bir yudum aldı. Fındık tazeydi. Bir tane daha aldı...

Fındığın altında bulunan eski tarihli bir gazete parçasındaki haber dikkatini çekti. Fındıkları yanlara itekleyerek inceledi. Küçük bir resim vardı. Bir erkeğe dansöz kıyafeti giydirilmişti. Altındaki haberi okudu.

‘İzmler kentinin, Namuskar mahallesinde, aslen Mar kentli olan NamusLive isimli şahıs, ailesinin namusuna göz diken, sataşan TecNam isimli şahsı, akrabalarıyla birlik olup işyerinden kaçırdı... Zorla dansöz kıyafeti giydirilerek, İzm kenti sokaklarında gezdirildi. Onuru kırılan TecNam isimli şahıs şikayetçi dahi olmadı.

NamusLive ve akrabalarının verdiği bu ceza, Sodgom Ülkesini şok ederken Mar kentli bir yurttaş, 'Mar Kentinin bazı köylerinde ailenin kırılan onuruna, karşı tarafın onuru kırılarak yanıt verilir,' dedi.

Sokaklarda dansöz kıyafetiyle gezdirilen TecNam ortadan kaybolur-ken, İzm Kentinde bulunan yurttaşlardan hiç biri olaya tanıklık etmek istemedi ve 'Biz bir şey görmedik,' dediler.

Namuskar mahallesi muhtarı NamMuh ise, 'Ben gösteri yapan palyaço ve çengiler sanmıştım. Gerçeği sonradan duydum,' iddiasında bulundu... ‘.

Haber; Ber' e ilginç gelmişti. Fındıkları masanın üzerine aktardı. Gazete parçasının buruşukluğunu elden geldiğince düzelttikten sonra ikiye katlayıp, gömleğinin cebine koydu. Haberi, Med'e okumak istiyordu.

***

28

"...Kardeş!... Önceleri rica minnetle bize iş yaptıranların şimdi burunları kalktı. İç ve dış güvenlik üçümüzü de kırmızı bültenle arıyor-muş. Bu kez ciddiler... Görmezlikten gelemeyeceklermiş. Gördükleri yerde sorgusuz sualsiz içeri atacaklarmış... Tabi ki; sağ yakalamak ister-lerse..."

"Her kuşun eti öyle kolay yenmez... Rutbin ve iki arkadaşımı sandılar bizi?... Bagajdaki mermileri bitirmeden zor..."

"Ya!.. Bizde diğer arkadaşlar gibi 'ağamız sizsiniz!' diye, güvence verseydik... Bırakın aranmayı, işlediğimiz ve işleyeceğimiz suçları bile bir

şekilde örterlerdi... Hatta işgüzar bir Yargı Grubunun verdiği cezaları infaz ettirmezler, bizim hatırımıza genel af bile çıkarırlardı."

"Uyandık, uyanmasına ama geç kaldık... Keşke, uluslar arası planlardan önceden haberdar olsaydık da İllegal örgütlerle yaptığımız mücadeleye verdiğimiz uğraşın yarısını kendimize harcasaydık. Şimdi, daha fazla malvarlığımız olurdu..."

"Vatan, Millet dedik, başımıza illet aldık. Daha önce canım cicim diyenler bizim kellemizi istiyorlar, geçmişte müştereken ve müteselsilen oluşan ortamı maskelemek için bizi kullanmaya çalışıyorlar... Onların günah keçileri olacağız...."

"Biraz güçlenmemizin de bunda payı var. Bu bazılarını korkutmaya başlamıştı... Tarihin tekrarı... "

"Maşçet!... Hep senin hatan!... Konuşursak SodGom Ülkesi geçmişinde yaşadığı depremin daha şiddetlisini yaşar, şantajını sürekli kullana-rak çıkar elde etmenden bıktılar... Onlar ; yataklarında rahat uyumak istiyorlar..."

***

Daha bir saat önce yemek molası vermişti. Çift kişilik kebap, bir şişe ayran, tabak dolusu salatayı iki pide ekmekle mideye indirmişken yine acıktığını hissediyordu. “Of! Of! Patronun cebinden yiyorum diyemi bu kadar acıkıyorum?" diye düşündü. "Cebimden çıksaydı bu kadar çok yemek yer miydim?..."

Niyeti bozdu, içinde restorantı olan petrol tesisine girdi. Lavobaya girmeden önce siparişini verdi. Elini, yüzünü yıkadı. Dışarı çıkıp temiz havayı ciğerlerine çekti...

Aniden tokluk hissetti. Önceki açlığından eser kalmamıştı. "Keşke siparişleri vermeseydim... Çaktırmadan kamyona atlayıp kaçmalı," diye düşündü. Düşündüğünü de yaptı...

Motor daha soğumamıştı. Kontağı ilk çevirişinde kamyon çalıştı. Vitese attı, gaza bastı. Petrol istasyonu geniş bir alanı kapsıyordu. Ana yola gireceği esnada; gecenin karanlığında yayılan selektör ışıklarında hızla kendi gidiş istikametine doğru yanyana seyretmekte olan iki taşıtı fark etmesiyle frene hafifçe dokundu. Fren, istenen sonucu doğurmamıştı. Bu kez sonuna kadar bastı. Otobana çıkmak üzereydi ve kamyonu durduramıyordu. Çaresi yoktu, direksiyonu sağa kıvırarak yolun iyice sağından seyretmeye başladı. Sol aynadaki görüntüden, hızını düşürme-den arkasından yaklaşmakta olan iki aracı korna çalarak uyarmaya çalıştı...

***

Sessizliği sürücü bozdu:" Arkamızdaki taşıt bizi takip ediyor!"

"Bu kanıya nasıl vardın?"

"Hızı bazen kesmeme rağmen beni sollamadı. Süratlendiğim zaman arada ki mesafeyi koruyor."

Bu söz üzerine sürücünün yanındaki koltukta kurulu olan kişi, arkada bulunan ve uyku ile uyanıklık alanlarına gidiş gelişleri yaşadıkları mayışmış suratlarından anlaşılan kişilere seslendi...

Sürücü dışındaki dört kişi başlarını arka cama çevirdiler...

Silahlarını çekip, emniyeti açtılar ve ağzına mermi sürdüler.

Sürücü, sağa çekmesi gerektiğini anladı...

Arkada bulunan araç da biraz uzakta sağa çekti.

Öndeki aracın sürücüsü, bu kez, lastikleri yakarcasına süratli kalkış ve seyre başladı.

Uçak hızına varma telaşındaydı sürücü... Arkadaki taşıt buna uyum sağlamakta, gecikmedi. Geniş yolda aradaki mesafeyi azalttı. Takip eden otomobil, tanıtılan grubun bulunduğu taşıtın tamponuna vuracak kadar yaklaşmıştı.

Arkadaki araç sollamaya geçtiğinde, hızını azalttı.

Şimdi, İki araç paralel konumda ve aynı hız seviyesinde seyir halindeydiler.

Takip edilen aracın arka sol koltuğunda oturan şahıs pencerenin otomatik camını indirerek yanda bulunan taşıtın içinde bulunanları elindeki silahı hazır vaziyette tutarak incelemeye başladı... Aniden haykırdı, "Bunlar!.." Sesi korku doluydu.

Ön Koltukta Oturan kişi, "Solla!... Sollllaaa! Kamyoonnn!..."

Lüks araba sürücüsü, takip eden sol paralelinde ki taşıtın, ancak son anda kenara kaçması nedeniyle denileni yapamamış, önüne aniden çıkan kamyondan kaçıramamıştı güzelim arabayı...

Bilanço; takip edilen aracın ön koltuğunda oturan TerKazMaf isimli politikacının, Medya'dan emekli taşıt sürücüsü MedMaf'ın, arka koltukta bulunan Kamusal Mafyalıktan emekli olduktan sonra özel Mafya'lık yapan MaşÇet, Güvenlik emeklisi İçDışGüv ve Silah ve Uyuşturucu Marketler zinciri olan iş adamı SilUyMar isimli kişilerin ölümü...

***

29

Aralıksız birçok eylem gerçekleştirmişti; evi toplamış, kahvaltısını yapmış, kuaförde ense traşı olmuş,yorucu bir banyo seansı sonrası Med’in önceden bıraktığı evin telefonunu aramış, arzuladığı; "Geliyorum,’ yanıtını aldığında ev adresini ayrıntılı tanımlamış ve kendisini kanepeye uzatıp, müzik setinden çıkan kızılderili kökenli ezgileri dinlemeye başlamıştı.

Ezgi, mistik özellikteydi... Alıp götürüyordu içselini; vadilere, dağlara, gök ve yeryüzü geniş alanlarına...

Beklediği zil sesi geldi. Yıllardır aynı mekanda olma arzusuyla yanıp tutuştuğu bir elin dokunuşuyla çalan bu zil sesi sanki zafer marşı gibi gelmişti kendisine...

Heyecanla açılan kapının önünde sanal seanslarda gördüğü görüntünün aynısıyla Med karşısındaydı. Yüzü aynı tebessümlü ifadeler gösteriyordu.

Elinde ekmek dağıtma sepeti ile Kap bey ve karşı komşunun meraklı gözlerle inceleyen bakışları; ilk karşılaşma anının egzotik yapısını yok eden figürlerdi.

Ber, onları görmezlikten gelerek, Med’in alelacele içeri girmesini sağladı.

İkisinin de gözleri ışıl ışıldı.

Ber'in gözbebeklerinin rengi Med'leşmişti. Yeşil renge dönüşmüştü.

Bakışmalar, sarılmayı emrediyordu... Emre serbest iradeleriyle uydular.

Ber'in sesi; heyecanlı çocuk sesine dönüşmüştü.

"Med!... Med!..." diye bağırıyordu. "Seni görebildiğime inanamıyorum. Gerçek misin sen?..."

'Elle tutulabilen, gözle görülebilen nesnelere madde...' deniyordu. Orta ve lise dengi okullarda verilen eğitim kendi alanında yerini bulamıyordu. Ama olsun... Başka alanlarda bazen anlam ifade edebiliyordu. Maddenin ne olduğunu öğreneli yıllar olmuş ve unutmamıştı.

Med'i daha önceleri de bu şekliyle görmüştü. Ama, önceden gördüğü Med; sanal gerçeklikti. Şimdi ki ise fiziksel gerçekliğiyle karşısındaydı.

Ber, ellerini onun yüzünde ve saçlarında gezdirdi. Elle tutabiliyordu. ‘Sudan bile daha maddesel gerçeklikteydi. Su, elle zapt edilemezdi. Med ise ellerinden akmıyordu. Elini gezdirdiği bölgeleri, avurtlarını dolduru-yordu ve ne eksiliyor ne de fazlalaşıyordu.

Med, Ber'in bedeninde dolaşan ellerini hafifçe itekleyerek, "Gerçekmişim değil mi?..." diye sordu muzip bir tavırla.

Ber "Gerçeksin!..." dedi. "ve gerçeklerin en güzelisin..."

Med, bir anne şefkatiyle yaklaştı ve "Ber! Fiziksel görünümüme o kadar alışma!... Dün konuşmuştuk..." uyarısında bulundu. "Beyinsel duyumsal bağlantıyı koparmayacağım. Ama; ilk ve son kez yüz yüze görüşmüş olacağız. Bu konuda beni ikincisi için hiçbir zaman zorlama-yacaksın! Söz vermiştin."

Ber, onaylamadığı takdirde sıkıntı doğacağını duyumsadı. "Tamam, dediğin gibi olsun!"

"İkincisi; gerek bu şekilde gerekse beyinsel ve ruhsal diyaloglarımızı başka birine anlatır veya ima edersen tüm bağlantıları tamamen koparacağım... Bunu da bir kez daha hatırlatmayı uygun görüyorum."

"Bunu yüzüncü kez duydum gibime geliyor... Ne içersin?"

"Sen ne içeceksen ondan olsun. Biracı olduğunu biliyorum..."

"Bu kez günün anlam ve önemine uygun olan içecekten aldım."

"Kırmızı şarap mı?"

"Aynen öyle."

"O halde ne bekliyoruz?... Beraber hazırlayalım."

Ber ile Med birlikte mutfağa girdiler.

Kendilerine sunacakları servisi hazırlamayla uğraşırlarken Ber, dilini de çalıştırıyordu: "Med, senle olan önceki diyaloglarımdaki rahatlığın aynısını yüz yüze olmamıza rağmen aynen ve eksiksiz duyuyorum," dedi.

"Neden?"

Ber, yüzünü ona çevirerek, göz kırptı. "Yanıtını biliyorsundur," dedi. "ama sesli konuşmayı kesmemek için yanıtlayacağım... Aksi halde yine beyinsel seanslara geçtiğimi sanacağım... Nedeni; içimden geçenleri biliyorsun ve ben bu durumu kabullendim. Bu nedenle sana içselimdeki düşünce ve duygularımı perdelemek için farklı davransam bile bunun farkına varacağını bildiğimden doğal davranıyorum ve bu beni rahatlatıyor."

Şarap kadehlere dolduruldu ve salona geri döndüler.

Med, okşayıcı cümlelerin altında kalmak istemedi. "Senle beyinsel, duygusal, düşünsel çok benzerliklerimiz var," dedi. "Zevklerimizde hemen hemen aynı... Örneğin, ben girdiğimden beri çalan şu kızılderili müziğine tapıyorum... Kızılderililer, eskiden iyi ruhları çağırmak, kötü ruhları

kovmak için müziği çok kullanmışlar. Müzik eşliğinde, yanan ateşin etrafında dans ederlermiş. "

"Senin gibi ruhu güzel kendi güzel olanları mı, çağırırlardı?..."

"Dalga geçme, bozulurum..."

Ber'in de bu konuda tarihsel bilgileri vardı. "Kızılderililerin algılama yetisi çok iyiymiş," diye başladı. "Yabancıların kendi sonlarını getireceğini fark ettiklerinden olsa gerek bu tür kötü ruh kovma amaçlı törenleri daha sık yapmaya başlamışlar... Bu tür törenlerle sonuç alama-dıkları da soykırıma uğramalarından belli..."

Boşalan şarap kadehlerini ikinci kez doldurma uğraşı nedeniyle oluşan kısa bir suskunluk sonrası, "SodGom Ülkesindeki yurttaşların da bu tür törenlere benzer etkinlikler yapmasının aynı şekilde yeterli olmadı-ğını belirteyim...."

Ber'den karşı yanıt gelmeyeceğini duyumsadı. Onun düşüncelerini okuduğunu, "Giriş uzatmalarını ben de sevmiyorum Ber!..." diyerek bir kez daha belirtti.

Anlaşmışçasına ikisi de aynı anda ayağa kalkarak çırılçıplak kalın-caya kadar soyundular.

Med, Ber’in yanaklarını öptü; şefkatli bir öpücüktü bu ve yanıtını aldı.

Gözleriyle, Ber'in gözlerinin içine yakıcı ışınlarını salarak, "Yaşa-mında yaşamadığın ve yaşayamayacağın bir olayı yaşayacaksın şimdi... Sakın korkma ve panik yapma! Aceleye getirme!" dedi Med, kısık ürperti ve çoğunluk erotik duyumsamalar veren ses tonunda. "Her anını doya doya hissetmeye, yaşamaya bak."

Ber, yaklaşımı garipsediyse de bozuntuya vermedi. "Göreceğiz," dedi sadece.

Yıllardır arzuladıkları sahnenin gerçekleşmekte olduğunun verdiği motivasyonla hareket eden bu iki kişi; birbirlerini yutacakmışçasına

davranışlar sergileyerek yerdeki halının üzerine birlikte uzandılar. Yatak odasına gitmek zaman kaybıydı onlar için... Ber, elektriğe tutulmuş gibi hissediyordu kendisini...

Bedenindeki tüm gücü kollarına vererek Med'i sarmalamasıyla aniden derin kuyuya düşüyor sandı kendisini... Geçici durum, diye düşünürken, halen düşmekte olduğunu fark etti.

Esintiden kımıldayan kavak yapraklarının çıkardığı sesler geldi kulaklarına...

Ani geçişler yaşıyordu...

Okyanusu gördü; kocaman dalgalarıyla kıyısında bulunan kentin binalarına saldırıyordu... Dalgalar, ikiz uçaklar şekline dönüştü; Büyük ülkenin, büyük kentinin en büyük ikiz binasının ortasından geçerek, her iki binayı zeminle, toprakla bütünleştirdi. Kilometrelerce yükseklikteki bina şimdi sıfır santimdeydi. Duruma uygun isim bulunmalıydı, bulundu. 'Sıfır noktası' dendi.

Bina enkazı içinde bulunan su, yerüstüne sızmaya başlamıştı. Bu; ikiz kulelerin ve ikiz kulelerle birlikte gömülen canlı cansız tüm varlık-ların tümünün gözyaşlarıydı. Gözyaşları dillenmeye başladı. Sanki biriyle, birileriyle karşılıklı konuşuyordu. "Diğer ülkelerin yurttaşlarına nefretin o kadar büyümüş ki; doygunluğa erişemediğinden kendi insanlarına da yönelmeye başladın... Biz kardeş değil miyiz?..."

Gözyaşlarının, muhataplarından biri katil Okyanus'du. Katil Okya-nus, onun sözlerine devam etmesini engelledi. Saldığı dalgalarla gözyaş-larını içine çekti, susturdu... Günahkar Okyanus; mazlum gözyaşlarını içseline alarak izole etmişti.

Gökyüzü; güneşi kapatan siyah yoğunluklu bulutlarıyla en kara gününü yaşıyordu...

Katil Okyanus'un nefretsel motifli üç ana görevi vardı. şimdi.

Biri; dışardan ithal ettiği dalgalarla gerçekleştirdiği eylemin toplum önünde günah sayıldığını biliyordu. Bu günahı gizlemeliydi. Kuleleri yıkan dalgaların, kendisi dışında ve yabancı denizin dalgalarından kaynak-lı olduğuna kıyısında bulunanları ve bulunmayanları ikna etmeliydi...

Diğeri; kendi nefretine kardeş nefretler doğmalıydı, kıyısında sakin bireylerde. Kendi nefretini onların nefretiyle örtmeliydi. Nefret günahsa; bu günah toplumun olmalıydı.

Üçüncüsü; kanlı günahlar çağını başlatmanın başlangıcıydı, olmalıydı bu yıkım. Geçmişte kalan kavramlar kullanılmalı, kullandırıl-malıydı... Uygun bir kavram bulunmuştu; ‘Kan davası...’ Dünyanın geçmişte kalan töresine göre kan davası günah da değildi.

Geçmişte güzel günlerin geçtiği dişe diş; kana, kan dönemini yeniden başlatmanın sarhoşluğuyla; ‘Okyanus’, dalgalarını uzakta bulunan uzak namlı Irak ülkesine ve Irak’ın komşu ülkelerine yönlendirdi.

Yıkım başlamıştı.

Ber, yıkımın tanıklığını yapıyordu. Geniş ve düz bir ovada yer sarsıntısıyla toprak ikiye bölünüp kendisini içine çekti...

Yer altında milyonlarca insandan koro halinde çıkan feryadı duyumsadı. Feryadın sahiplerinden çıkan kanlar dereleşmişti. Derenin büyüğüne nehir, nehirin büyüğüne akarsu denirdi. Ortaokul döneminde kulağı çekile çekile öğretilmişti bu bilgi. Kulağı yerindeydi, acısı kaybol-mamıştı. Acılı anılar bilinçaltına atılsalar da bir gün depreşirdi. Bu bilgiyi unutmamıştı. Bilgi, acıyla karışıktı. Kandan dereler; nehirlere sonra akarsulara dönüştüler. Akarsulaşan kanlar, yol buldular. Kendilerinin akıtılmasına neden olan Okyanus’a ayrı ayrı kanallardan döküldüler. Üzeri mavi renkle maskeli masmavi Okyanus hafif pembeleşti, kızarma belirtisiydi bu. Akıtılan kanlar, intikam istiyordu. Ayrı kanallardan akan kanlar Okyanus’da birbirleriyle birleştiler. Birbirine uygun olmayan kan gruplarını barındıran kanlar, bulundukları bedenlerden akıtıldıktan, ‘dost Okyanus’un’ aslında düşman olduğunu anladıktan sonra birleşebil-mişlerdi. ‘Düşman ortaktı. Önceki dönemlerde kendi aralarında varolan düşmanlığı dahi var eden bir düşmandı.’

Ortak düşmanları Okyanus’un üzerinde kendilerine yol buldular, hızları ışık hızıydı. Seyir esnasında kendilerine ayrı bir güç daha iştirak etti. Geçmişten kalan ve Okyanus’un dibinde uyandırılmayı bekleyen mağdur, mazlum değişik kan gruplarına ve renklerine sahip kanlar... Onlarda canlanmıştı. Bu kanlarda, Okyanusun yüzeyine çıkarak kendile-rine katılmışlardı.

Okyanus, maviliğini kaybediyordu. Gerçek rengini ortaya çıkaran ise bileşik kanlardı.

Artık Okyanus’a hakim renk; şiddetin, zulmün rengi olan kırmızıydı.

Okyanusun. kan davası konulu eylemlerine, yüzeyinde akan bileşik kanlar gerekli tepkiyi veriyorlardı. Okyanus; saldırgan konumunda, bileşik kanlar ise, meşru savunman konumundaydılar. Meşru savunma doğal bir haktı. Yasaldı, hukuka uygundu. Saldırgan konum ise hukuka aykırı ve şeytaniydi. İşin ilginç yanı, şeytana karşı Tanrı’nın yanında yer aldığını iddia edenlerden bazı kişi ve gruplar yeşil renkleriyle Okyanus’un üzerindeki kızıllığın net rengini nötrleştirip, değiştirmeye onların gerçek yüzünü maskelemeye çabalıyorlardı. Bunlardan bazılarının dini vecibelerini yerine getirirken şeytana attıkları taşlar, geri dönerek onların kafalarına isabet ediyordu. Bu taşları onlara geri atanlar ise; gerçek dindarlardı. Gerçek dindarlar; dini vecibelerini yerine getiriyor görünen-lerin, Şeytanın uşağı olmaları halinde Şeytanlaştıklarını biliyorlardı. Onlarda Şeytan taşlama dini vecibeleri elekten geçiriyorlardı.

Elekten geçirenler; Düzenleme, İzleme, Uygulama ve Denetleme-leriyle Şeytan’a yardımcı olanların, gerçek yerlerinin Şeytan safları olduğunu bilebilecek ermiş beyinler ve ruhlardı. Sembolik olarak Şeytan’a atacakları taşların bir kısmını, zamanında lazım olur diye, saklamışlardı. Şimdi hem onlara hemde biat ettikleri Şeytan’a atıyorlardı.

Ermişler, ebabil kuşları görüntüsü arada sunuyorlardı. Fil süresindeki olayı canlandırıyorlardı. Bilerek veya bilmeyerek kendilerini maskeleyenlere uygulamalı öğretide bulunuyorlardı. Onlar öğrenmekte geç kalmışlardı... Ebabil kuşlarına dönüşen ermişlerin, attıkları her ufacık taş diğerleriyle birlikte onlarında kafalarını parçalıyordu. Üzerlerine bindikleri mekanik, teknolojik, bilişik bazen uçan, bazen karada yürüyen, bazen yüzen

fillerin üzerlerine düştükçe tarihe geçecek sahneler tüm boyutlarıyla izleyicilerine heyecanlı dakikalar yaşatıyordu. Geçmiş tarih canlanıyor, yeniden yazılıyor ve geleceğe anın tarihi olarak miras kalıyor-du.

Geçmişte yaşamış tüm semavi dinlerin, ekollerin, öğretilerin iyi ruhları da canlanmış reel hayata geri dönmüştü.

Bunlar kendi öğretilerini kullanarak, yanlış yorumlayarak, haksız çıkar elde edenleri cezalandırmak için geri dönmüşlerdi.

Onların maskelerini düşürmek ve öğretilerini yanlış yorumlamalar-dan temizlemek için geri dönmüşlerdi.

İyi ruhlar; yaşayan iyi ruhlar yanında, gizli alemden gelen kötü sanal ruhlara ve reel kötü ruhlara karşı kendi teknikleriyle mücadele etmeye başlamışlardı.

Değişik sesler, renkler, tarihsel motifler... Kısaca, insanlığa mal olan tüm insani değer ve değer koyucular canlanmışlardı sanki.

Dünya, şimdi mahşeri yaşıyordu. Hesaplaşma başlamıştı.

Kan davası, duygusallıktı, yanıtı da duygusal içerikliydi... Mantık saf dışıydı. Kan; kanla beslenmek istiyordu. Çünkü kendisi akıtılmıştı. Kendisini yuvasından akıtanlar da bulunan kan da akmalıydı. Yoksa benliğini, rengini kaybederdi. Kan, ölümsüzleşmek istiyordu.

Mücadeleleri, kendi istek ve arzularıyla kan akıtıp, kan davası güden güçlere ve işbirlikçilerine karşıydı.

Kan davası, duygusallıkta taşıyordu. Yani tehlikeliydi. Yanıtıda duygusal içerikli olabilirdi. Mantık safdışı bırakılmıştı. Akıtılan kanda, kanla beslenmek istiyordu. Akıtılmıştı ve yeniden canlanmak için kana gereksinim hissediyordu. Kendisini yuvasından akıtanların kanıyla beslenmeliydi. Kısasa kısas hükmü canlanmıştı. Akan kan; akıtılacak kanla ölümsüzlüğü yakalamak istiyordu.

Okyanusun dalga çıkaran, ithal eden, ihraç eden noktasına kadar ulaşan bileşik kan; hareket merkezini zorladı...

Kesilen başlardan akan kanlar, uzuvları kopan insanların gözyaşları Ber'in yüzüne aktı. Birbirinden beslenen kanlar, başını döndürdü. Nefreti iyice duyumsuyordu... Nefret; açlığını doyurmak için başkasının kanını çağırıyordu. Günaha girmek istemedi... Nefretini boşaltacak günahsız bir alan aradı. Bulamadı. Kendisine yöneldi. Kendisine yönelen nefreti, kendi kanını bedeninden dışarı akıttı. Kansızlık, midesini bulandırdı, başı döndü... Düştü... Anlık nefreti boşalmıştı, akan kanı bedenindeki damarlarına geri döndü.

Sayısız ve her telden müzik parçaları çalan radyo, televizyon sesleri, bazı politikacıların esmer yüzleriyle bağırarak konuşmaları kulaklarında çınladı...

Arada atılan alkol dolu kahkahalarla, "Bu artık üçüncü dünya savaşıdır, resmen ilan ediyorum. alanı Güneşin doğduğu yerin ortası olan ortadoğu, Asya ülkeleri ve Sodgom ülkesidir! " diye bağıran kötü ruhları gördü. Onlara secde eden bazı dünya ülkeleri temsilcilerini izledi...

Puslu ve toz duman alanda, ciğeri nefes almakta zorlanıyordu. Öksürdü Ber; ağzından çıkan balgam, kanlıydı...

"Sen Öldün!.." diyerek elindeki ağır silahı kendisine doğrultan şahıstan korktu. Korku şiddetiyle kalbi yerinden çıktı. Kalpsizdi, şimdi... Damarlarına, beynine kısaca hiçbir uzvuna kan pompalanamayacaktı. Kan gitmeyen beyin hücreleri öldüğünde, düşünemeyecekti. Meşru müdafaa zemini doğmuştu. Karşılık verdi. Saldırgan etkisiz kılınmıştı. Başkaları da ortaya çıktı...

Med'in sesini duydu, "Sakin ol!" diyordu. "Az sonrayı bekle..."

Bu seslenme sihirliydi... Sesler, görüntüler kayboldu... Şimdi ne nesne, ne ses hiçbir şey yoktu... Sadece sükunet vardı ve bu rahatlatı-cıydı...

Sükunet kısalığıyla kaldı. Üzerinde kesimi yeni yapılmış çimenlerden başka bir şey bulundurmayan toprak üzerindeydi. Hayır!.. Hayır!...

Toprakla bütünleşmiş gibiydi... Sanki kendisi toprak olmuştu.

Bütünleştiği topraktan bir sopa genişliğinde delik açıldı. İçinden su fışkırmaya başladı. Kaynak suyu görünümünde berrak ve temizdi.

Kaynak suyu, toprağın yarılmasıyla oluşan bir kanaldan akmaya başlamıştı..

Kaynak suyu kesintisiz akıyordu. Çoğaldı ve dere oldu. Kanal yatağından büyük bir hızla aşağıya doğru akıyordu.

Bu kez; kendisini akan su üzerinde aynı hızda seyir halinde gördü Ber. İlk kez doyumsuzluğunun doygunlaştığını duyumsuyordu. Hayatında hiç bu kadar mutlu hissetmemişti, kendisini... Tarif edemeyeceği bir devinim içindeydi. Tüm benliği karşılanıyordu sanki... Geçen zamanı kavrayamıyordu. Biraz ileride arada kabarıp çekilen deniz dalgalarını gördüğünde hazsal duyumsamaları çılgınlık derecesine ulaşmıştı.

Kanaldan akan suyun, denizle birleşmesine ramak kalmıştı.

Deniz kabardı. Metrelerce yukarıya doğru yükseltti.

Aynı anda; kanaldan akan kaynak suyu da denize döküleceği nokta-da Ber'ide beraberinde alarak metrelerce yukarıya doğru yükseldi.

Yükselen kaynak suyu ile deniz suyu yarım ay şeklinde birbirlerine doğru yönelerek yakınlaştılar. Her iki su hava boşluğunda birbirlerine dolandılar.

Kanaldan gelen kaynak suyu ile deniz suyu sarmaladılar birbirlerini... Her çıkışın bir inişi vardı ve iniş de gerçekleşti. Kanal suyu olduğu gibi deniz'in kabaran suyuyla özdeşleşerek denizle birleşmişti.

Yine kavak yapraklarının hışırtı dolu seslerini duydu Ber... Bu kez bu hışırtılar melodikti. Kulağa hoş geliyordu.

Geniş bir ovada tek başına durduğunu izledi. Çırılçıplaktı...

Hava sıcak veya soğuk değildi. Hafif bir meltem rahatsız etmeden bedenini yalıyordu.

Mutluluk hissediyordu tüm hücrelerinde, duygularında. Bedeninde olagelen romatizma ağrılar da gitmişti, rahattı...

Arada ağaçların selam verircesine dallarını aşağıya doğru sallayıp doğrulduklarını görüyordu. Kuşların, böceklerin, geyiklerin, aslanların çıkardığı sesler, rahatsız edici değildi, hatta bir orkestra şefi tarafından yönetiliyor gibi ritmikti, senfonikti...

Alıp verdiği soluklar vücudunu doyuruyor, kanının damarlarında daha rahat dolaşmasını sağlıyordu.

Gündüz aydınlığında gökyüzünde beliren yıldızların "Artık özgürsünüz!" yazısını oluşturacak şekilde dizildiklerini gördü...

Alan, aniden insanlarla doldu... Birbirleriyle tokalaşan, sevişen, değişik dil ve seslerle zafer şarkıları söyleyen, parlak yüzleriyle, başları üzerinde saçtıkları beyaz ışıklarla, renkli gözleri ışıl ışıl parlayan birey-lerden oluşan büyük bir insan topluluğuydu bu....

Topluluğun neşesinden kendisine düşeni aldı...

Beden ve dillerinden çıkardıkları sesler; iyi bestelenmiş çok sesli bir müzik parçası kadar uyumluydu. Sesler bütündü ve çatlak ses yoktu.

Ber, topluluğun çevresinde halka oluşturduklarını ve çevresinde dönmeye başladıklarını gülümseyerek izledi. Çevresinde hızlı dönüşlere geçtiler. Ber'de bulunduğu noktada kendi etrafında topaç gibi dönmeye başlamıştı. Kendi ve çevresindeki bireylerin dönüş hızı nedeniyle kimseleri göremiyordu. Sadece ince bir çizgi hali vardı. Hızın şiddeti; halkanın döndüğünü dahi fark ettirmiyordu. Sabitlenmiş gibiydi. Halkanın kendisine doğru git gide daralarak yaklaştığını ancak, duyumsayabi-liyordu.

Halka gözlerine bir parmak kadar yakın mesafede durmaya başladı.

Bu kısa sürdü. Bir mermi hızıyla iki kaşının ortasına temas etti.

Ber, sendeledi. Sendelemesi psikolojikti. Farkına vardı... Halka; mermi vuruş etkisi yaratmamıştı.

Hoş duygular alnının ortasından tüm bedenine yayıldı. Bu hazza doyamıyordu.

Sanki!... Sanki!... Bedenine giren halka ayrışmış, tüm hücrelerinin içine ayrı ayrı girmiş, hücrelerinin plazmalarında tatlı dalgalar yaratmıştı.

Yerinde duramıyordu. Yüklenen aşırı enerji tüketilmek dileğindeydi.

Bacakları gerildi. Yay gibi fırladı, yerden... Yükseklik bir kaç metre-lik değildi...

Bulutla kucaklaştı. Bulut, kendini kopyaladı. Kopya minimize olup, Ber'in bedenine girdi.

Dağlarla yüzleşti, sönmemiş volkanlarla, okyanuslarla, ormanlarla, bitkilerle, hayvanlarla... Her yüzleştikleri, kendilerini kopyalayarak, kopyalarını minimize ederek, Ber'in bedenine giriyorlardı.

Mistik bir ezgi sürekli çalıyordu bu arada. Ber'in ve yüzleştiği varlıkların tavırları müziğe uygun ritimlerdeydi.

İçinde oluşan minimize varlıkların tümü yoğunlaştı, yoğunlaşma da kendisini kopyalayıp, kopyasını dışarıya verdi. Ber'in karşısında gördüğü kopya şekil değiştirdi ve Med biçimini aldı.

Ber, içindekilerinin verdiği enerji ve tazyikle, Med'leşen yapıya tensel, duygusal, düşünsel yakınlaşma sağladı. Normal yaşamdan soyut-lanmıştı sanki... Kendisini çok güçlü hissediyordu.

Tüm doğallığıyla Med'le birleşme sağlıyordu.

Doğanın barındırdığı tüm varlıkların değişik sesleri, aşırı hazlanan isterik kadın çığlıkları düzeyine ulaşmıştı. Ber, çığlık sesinden hiç hoşlan-mazdı. Bu çığlıkların ise sonsuza kadar kulaklarında çınlaması için her zorluğa katlanırdı.

Bu arada Ber'inde altta kalır yanı yoktu.

Med ve Ber ikilisi; erotik sesli bir düet sunuyorlardı birbirlerine...

Son bir eylemle zevkten kısılmış gözlerini açtı. Med karşısındaydı.

Cinselliğe ilk kez tamamıyla ve tüm atomlarıyla doyuyordu.

Bazı insanların neden doyumsuz olduklarını, değişik birliktelikler yaşamalarına rağmen gözlerinin dışarıda olmasını daha iyi anlıyordu. Çünkü onlar az önce gerçekleşen birleşme benzerini arıyor ve elde edemiyorlardı.

Med'in yüzünden yükselen sıcaklık içini hoş etmişti.

Med ile cinsel birleşiminin, boşalımla sonuçlanmış olduğunu organında kalan eserden anlamıştı...

Kavrayan kolların sahibine daha sıkıca sarıldı. Sımsıkı tuttu. Duygu boşalımı kendisinde Med'in akan gözyaşları gibi salgılandı. Her ikisinden yek diğerinin yüzüne akan gözyaşları boşa akmıyordu. Yararı olacaktı. Yüzlerindeki sıcaklıktan buharlaşan gözyaşları, gökyüzünde bulutlaşacak, yağmur olarak geri dönecek, içen insanların gözyaşı kaynağını oluşturacaktı. Gözyaşları, gözyaşlarını doğuracaktı. Ağlamak; su israfı değildi...

Hafiften ve kesik kesik alınıp verilen soluklar ritimli ve estetikti. Sağ eliyle Med' in beline kadar varan uzun saçlarından gidiş gelişli seyirde okşamalarda bulundu. Bu okşamalar karşılıklıydı.

Birbiri içine geçen gölge vücutlar gibiydiler.

Şeffaf, incitmeyen dokunuşlar...

Kendisine özel bedensel kokular...

Alınan ve verilen nefesler; ıslak ağaçlar arasında bulunan birinin aldığı nefesler kadar tazeydi...

Yüzlerinde hafif bir gülümseme mimiği oluştu, her ikisinin. Göz gö-ze geldiklerinde, Med’ in sanki sonsuz derinlik görüntüsü veren yeşil gözlerinin parlak ışıltılar saçtığını zevkle izledi.

Ber’in dişlerinin arasına giren Med’in bir saç teli hala yerinde duruyordu. Yemeğinde; kıl gördüğünde yemek masasından kalkan Ber; Med'in saç telini iştahla yuttu.

Med’i içine almak, çiğnemek, yutmak gibi içgüdüsel istekler oluştu Ber’de.

Sevgilisine olan aşırı duygusallığından onu yiyen çekik gözlüler ülkesi yurttaşıyla ilgili gazetede okuduğu bir haberi anımsadı. O çekik gözlü insanın ruh halini şimdi anlayabiliyordu.

Ber, bir tüy kadar hafif hissediyordu kendisini ve üzerine uzanmış olan Med’i...

Dünyayı kucaklamak geliyordu içinden. Damar ve kas atımları, organının titrekliği doyum sonrası göstergelerdi.

Ber ile Med normalleşinceye kadar hareketsiz kaldılar.

Med, Ber'e kendi ev telefonunu verdi. Bu ‘sana güveniyorum’ demekti.

Ber, telefon fihristine verilen telefonu büyük rakamlarla yazdıktan sonra, Med'in yanına uzandı. Sola yarım dönerek sağ bacak ve sağ kolunu Med’ in bedenine bıraktı.

Tam konuşacaktı ki; Med, işaret parmağını hastane duvarlarında asılı hemşire fotoğrafında olduğu gibi tutarak susmasını işaret etti.

Ber’in konuşması ortamın sihrini bozacaktı sanki...

***

30

"Biranız tazelensin mi?..."

Teklifi sunan garsona, "Bu soruyu bu akşam bir kez daha duymak istemiyorum," dedi Ber. "Boş gördükçe yenile! Tabağa biraz da çerez ekle..."

"Derhal, Efendim!"

Görünümü salaş olmasına karşın servis ve müşteriye olan saygı yönünden yıldızlı pekiyi alabilecek bu birahaneye arada takılmayı seviyordu.

Bazı akşamlar evde kalmak, Tut-Bırakma KursEvinde kalmak gibi geliyordu kendisine... Yalnızlık, hiçlik, boşluk, geçmişteki hatalar, gele-cek endişesi ve gözyaşları akıtma anına kadar varan ve kaynağını tespit edemediği duygusal yoğunlukların etkisi altına giriyordu. Geçmişten kalan

az sayıda ki arkadaşlarına olan özlem ve daha bir çok içsel saldırılar kendisini bitiriyordu.

Artsa'yı, bir daha görmemek üzere kaybetmişti. Yeğeni Mus, zorunlu askerlik görevindeyken İllegal ABCD örgütü militanlarıyla kurulan sıcak temasta öldürülmüştü.

Tar, ise Ad Kenti kırsalında dış güvenlik güçlerince ele geçirilmiş ve şimdi 'İllegal-ABCD örgütü üyesi olma, yasa dışı silahlı mücadelede bulunma' suçundan yargılanıyordu. Ad Kenti Tut-Bırakma KursEvin'de tutukluydu. Arada ziyaretine gidiyordu. Yargı duruşmalarında avukatlığını da üstlenmek istemişse de örgütlerinin özel avukatları olduğunu, avukat seçme inisiyatifinin kendi elinde olmadığını belirterek kabul etmemişti, Tar.

Solkol, bilgisayar ve cep telefonları mağaza zincirini dörtlemiş, işlerinin yoğunluğundan çok az görüşür olmuşlardı.

Akrabalarıyla, akrabalıktan kaynaklanan zorunlu seyrek ilişkiler standardını aşmamıştı.

Markız, Solkol'un mağazalarından birinde satış temsilcisi olarak çalışmaya başlamıştı ve son zamanlarda neredeyse kendisiyle görüşme-mek için sudan bahaneler uyduruyordu. Seyrek günlerde yaşadıkları cinsel birleşme dışında ondan kaynaklanan nedeni belirsiz bir soğukluk başla-mıştı.

Med'le iletişimsel bağı devam etmesine karşın, yüz yüze ilk ve son kez görüşmüşlerdi. Aksi yönde ısrar etmemeye söz vermişti. Sözünü tutmaması onun yanıtını değiştirmeyecekti.

Ber, dost ve arkadaş bulmakta küçüklüğünden beri çok zorlanırdı... Bazen kendisini gereği gibi karşısındakine ifade edemez, bazen de işine gelmediğinden öyle davranır, bazen de yorum ve düşünceleri, standart altı veya üstü olması nedeniyle garipsenirdi. Kendisini algılayanlar, bulun-duğu grup ortamlarında birkaç kişiyi geçmezdi.

Arkadaş kazanmak, bir sanatçının ürün ortaya koyması kadar zor gelirdi kendisine...

Bu yapıyı birkaç kez bozmuştu. Bu şekilde kurduğu arkadaşlıklar devam etmemişti. Sağlam temeller üzerine oturmayan dostlukklar çabuk bitmişti.

Kalabalığı ve gürültüyü genelde sevmezdi. Bazı günler ise sevme-diği kalabalığa ve gürültüye aşırı açlık hissederdi.

Bu da bir gereksinim galiba, diye düşündü.

Birahanede bulunan insanların seslerinden oluşan uğultu ile buna eklenen az önce açılmış televizyonun akşam haberleri sunucusunun çıkar-dığı bağlantısız bir gürültü kaosu oluşmuştu.

Ağzına kadar doluydu. Duygularını, düşüncelerini, gözlemlerini anlatabileceği birilerine ölesiye ihtiyacı vardı. Masasına bira gönderip, sonra muhabbet için masasına oturan şahısla karşılıklı bir şeyler paylaşmak istediyse de ayrı dünyaların insanları olduklarını beş-on daki-kalık konuşmalarıyla her ikisi de farkına varmakta gecikmemişlerdi. Bira ikramı dışında ikinci kez centilmenlik gösteriminde bulunan şahıs; masa-dan izin isteyerek kalkmasıyla rahat bir nefes almıştı Ber...

Canını sıkan nedenlerden en büyüğü de düştüğü bireysel ekonomik krizdi. Özelde ‘MilMalDen-Ydom’ isimli bir holding ile bazı şirketlerin devlete ait iki bankadan aldıkları usulsüz kredileri geri ödemeyip, hileli iflasla iç etmesi nedeniyle oluşan bir ekonomik kriz nedeniyle ortam yeniden sarsılmıştı... Kriz, yurttaşı ve özelde Ber'i çok kötü vurmuştu. Az sayıda kalan müşterilerinden durumu iyi olanların avukatlık komisyonu ödemelerinde tembel davranmaları, borçluların mallarını haciz edip kaldırmasına rağmen ödeme güçlüğü çekmeleri nedeniyle ödeyememeleri, satılan mallardan elde edilen gelirin ise giderleri ve devlete ödenen harçla-rı ancak karşılaması... Ve daha bir çok nedenlerden vergi, sigorta ve diğer büro giderleri ile özel zorunlu giderlerini karşılamada güçlük çekmeye başlamıştı.

Telefon, elektrik, su faturalarını, bina aidatlarını, sekreter aylık ücretini, devlete olan aylık vergi ve sigorta borçlarını ödemek için son aylarda banka kredi kartlarıyla nakit para çekmek zorunda kalmıştı. TefeciBank'ın bu ay ki ekstresin de geçen asgari ödeme limitini, başka bir

bankaya ait kredi kartını kullanarak çekmiş olduğu nakitle ödemişti. Faizli parayı, faizli parayla ödemeye çalışmaktı bu.

Umut; fakirin azığıydı. Geleceğe umutla bakıyordu.

Birahanedeki uğultunun bir anda kesilmesi, televizyon sesinin üste çıkması Ber’in dikkatini çekti. Tüm gözler ve kulaklar televizyondaydı...

Ulusal televizyon kanallarından birinde sunucunun sunduğu haber ilgi çekmişti.

Televizyon; bazı sivil toplum örgütlerinin, sendikaların, partilerin katılımıyla oluşan büyük bir protesto yürüyüşünü gösteriyordu. Topluluk da bulunanlar ellerinde taşıdıkları afiş ve yazılara uygun sloganlar, atıyorlardı. Megafonda birkaç örgüt başkanının konuşmaları ayrıntılarıy-la, yorumlu olarak veriliyordu televizyon kanalından.

Yan masadan bir ses geldi. "Yine sun’i gündem!..."

Ber, sesin sahibine baktı. Bakışmalar, şahsın baş eğme yenilgisiyle sona erdi. Ber, kullanılan cümlenin yorumunu isteyecekti. Belki, kendisi-nin de söylemek istedikleri olacaktı.

Ses sahibinin baş eğmesi, bunun yolunu tıkayan bir davranıştı. Ber, nedenini iyi biliyordu; dışsal görünümü kendisini tanımayanlar da güvenlik görevlisi olduğu izlenimi oluşturuyordu. "Birey haklı... Bu ortamda her isteyen, istediğini, konuşabilmesi için, bazı zorlukları ve riskleri göze almalı, diye düşündü. Bazen, güvenlik görevlisi olmayan-lardan dahi "Durumdan vazife çıkaranlar." oluyordu az da olsa...

Sloganlar, birahanenin içinde atılıyormuşçasına yüksek perdeden geliyordu. Ses ayarı ile oynanmamasına rağmen bu şekilde sesin yüksel-mesinde televizyon yöneticisinin toplum bireylerinden kulakları paslı olanlara kıyaklık yapma amacı var gibiydi...

Aylar önce bir lüks arabanın bir kamyona vurması sonucu içindekilerin ölümüyle gerçekleşen trafik kazasının ortaya çıkardığı kirli ilişkiler ve

olaylara halkın kendiliğinden tepki vermesiydi. Ülkede bir şeyler değişiyordu...

Sabahleyin iyice temizlediği kulaklarıyla topluluğun attığı sloganları dinlerken Ber, heyecanlanmıştı.

"Kahrolsun Halkın dini!..."

"Kahrolsun Gericilik!..."

"Kahrolsun Halkın Kültürü!..."

"Yaşasın Çağdaşlık!..."

"Yaşasın Demokrasi!..."

"Yaşasın özgür Düşünce!..."

"Gericiliğin ayak seslerini keseceğiz!..."

"Mafya, Politika, Güvenlik işbirliğine son!..."

"Hukuk Ülkesiyiz; Güvenlik ülkesi olmayacağız!..."

"Susma!... Sustukça sıra sana gelecek!..."

"Faili meçhul cinayetler aydınlatılsın!..."

"Vur!... Vur!... İnlesin!... Merkez Baba dinlesin!"

"Kahrolsun Emperyalizm!... Yaşasın Bağımsızlık!..."

"Kahrolsun B.D. ve onun yerli işbirlikçileri!"

"..!"

Bir şeyleri yaşatmak için bir şeyleri kahretmek gerektiğinin mesajlarıydı...

Ber, gösterinin katılımcı gruplarından biri olan ve yaklaşık bir yıldır üyesi olduğu “Yenilikçi Hukukçular Grubu" Genel başkanının, titrek ve ancak 1789 Büyük Fransız İhtilalini gerçekleştirenlerden birinde oluşabilecek duygu yoğunluğunu duyumsatan sesiyle, karşısındaki topluluğa ve medya aracılığıyla tüm SodGom Ülkesi insanlarına ulaştığı bilinciyle hitap ediyordu.

Cinsiyeti bayan olan genel başkanın ses düzeni erkeksi özellik-teydi... Demokrasi, özgürlük, çağdaşlık, içerikli anlatılar için kadın sesi uygun değil miydi?... Yoksa, sert söylem için kadın sesi yetersiz mi kalıyordu?...

Haber sunucusu bir başka habere geçiş yaptı. Haftalardır gündemde olan bir toplumda infial uyandırılan olayla ilgili yeni gelişmelerden söz ediliyordu.

Hemen hemen her mahallede ve köyde gerçekleşen adiyattan bir olay, her nedense gündemin ikinci maddesiydi. Etkileşimli ve etkilenmeli ve etkileyici medya ufak bir olayı dahi isterse ülkenin birinci önemli sorunu haline getirebiliyordu. Onlar yüce güçle yarışmaya çalışan önemli güçlerdendi. Onlara yakın duran güvende olur... Onlardan uzak duran, çelme takmaya çalışan ise en müthiş suçlamalarla cezalandırılır, infazı için bildik Tut-Bırakma KursEvine sahip olmasa da daha büyük KursEvleri vardı onların. Hedeftekilere Dünyayı, zindana dönüştüre-bilirlerdi.

Ufak bir kısmı haricinde onlar hem iddiacı, hem yargılayıcı, hem savunucu hem infazcı... Her şeydiler onlar. Yargının, ‘sav-savunma-yargı’ olarak özetlenen üç sacayağından daha çoğuna sahiptiler. Onların sacayakları sayısızdı.

Onların bir kısmı, her şeydi. Gerektiği zaman bir bakkal olabilir, yurttaşa deterjan dağıtabilirlerdi. Gerektiği zaman telefoncu olurlar, cep telefonu dağıtırlardı. Oyuncakçı... Kasap... Kitapçı... Ressam... Politikacı... Çöpçatan... Güvenlikçi... gibi tüm meslekleri yerine getirebi-lecek kadar kabiliyetliydiler. Bu nedenle SodGom ülkesinde herkes gibi en küçük

kentin en küçük köyünün en küçük mezrasındaki bakkal dahi onlardan korkardı. Onlarla dalaşan mezra bakkalı kendi hayatını da riske etmiş olurdu. Çünkü onlar; bulunduğu mezradaki insanlara gazeteyle birlikte bakkalında bulunan tüm malzemeleri hediye edebilecek ve kendisini iflas ettirebilecek kadar güçlüydüler. Onların ise iflası, ‘na’ veya başka bir dille ‘no’ mümkün-dü. Çünkü onlar vatandaşın cebinden aldık-larının bir kısmını onlara geri veriyorlardı. Tüm vatandaşların iflası ise mümkün değildi. Çokta önemli değildi. SodGom ülkesinin hazinesi sağol-sundu...

Bakkal ise kendi kesesi dışında bir kese taşımıyordu. O da mezrasında bulunanlara birer sakız dahi hediye ettiğinde iflasını onayla-mış olacaktı...

Kurban veya kurban edilmesi gereken cinsten birileri aranıyordu. Senaryo bunu emrediyordu. Ömürlerinin süresi senaryolara uyumlu davranmayla özdeşti. Yoksa başkaları kendi yerlerine geçirilebilinirdi. Başkaları da arıyordu. Kendileri veya başkası bulmuş fark etmeyecekti.

Uygun kurban bulunmazsa yaratılacaktı. Gerek kalmadı. Bulun-muştu. Bir film çekimi için bile bu aksesuarları, bu tipleri en ünlü yönet-men ve takımı dahi oluşturmazdı. Mutlaka bir eksiklikleri olurdu.

Modacıları dahi etkileyecek şıklıkta nostaljik biçim ve giyimde küçük bir tarikat grubunun lideri ile yeşil kurdele dışında tarikatın hiç bir değerini yansıtmayan güzel bir kız arasında cereyan etmiş öykü sunulurken Ber’in aklına gelenlerdi bunlar.

Öykü sıradandı. Olağanüstü değildi.

Güzel kız KurguGirl ile tarikat lideri, dini nikah sonrası insel ilişkiye girmişlerdi. Tecavüz yoktu. Karşılıklı rıza vardı.

SodGomYasası bu ilişkiyi suç olarak görmüyordu. Dini yasalar yönünden ise bırakın suç veya günah olması sevabıda vardı. Hatta toplam dörde kadar da eş alma yolu vardı.

Hatta, ahlaki anlamda da bir sorun yoktu.

Cinsellik güzel bir şeydi. Layıkıyla gerçekleştirilirse tarafların varolan negatif enerjilerini pozitife eden özellikteydi. Ululların fazla eşli-liklerinin bir nedeni de bu olabilirdi... Belki de olmayabilirdi. Bu uzmanların konusuydu.

Pozitif duygular; meleki... Negatif duygular ise şeytani duygulardı. Meleki duygular ise insanın beynini ve kalbini açan, aydınlatan etkiler sağlardı.

İki kişinin birlikte gerçekleştirdikleri birleşmeyle ortaya çıkardıkları pozitif enerji neden bazılarını rahatsız etmişti?...

Rahatsız etmemişti... Ama bu olgu başka amaçlar için negatif düşünceler oluşturmaya uygundu. Değerlendirilecekti. Engel olandan küsülecekti.

Televizyonun kadrolu sunucusu iştahla sorular yönlendiriyordu KurguGirl isimli kadına... Ben ilişkiden negatif duygular aldım, diyordu.

KurguGirl, inkara yöneldi. Ben negatif duygular aldım, dedi.

Soruyu yönlendiren neden bir çok sorular arasında ana soruyu geçiştiriyordu. 'Madem negatifti. uzaklaşsaydın. Devam ettirmeseydin!...' Sorsa da KurguGirl önceden yanıta kurgulanacaktı. Kafaları karıştırmanın bir anlamı yoktu.

Başı yeşil kurdelayla kaplı olanlarda bir insandı ve onlarında cinsel duyguları vardı. Kurallara uygun gerçekleşen işlem kınanıyordu. Toplu-mun hassas damarlarına vuruşlar yapılıyordu.

Dindar insanlara karşı negatif enerji oluşması sağlanmaya çabalanıyordu. Çünkü şu an hedefte onlar vardı. Bu hedef önceleri ve bir çok kez başka hedeflere karşı kullanılmıştı. Başarıda sağlanmıştı. Ama şimdi çıkarları onların hedef olmasını istiyordu. Çıkarlarla senaryolar uyumluydu.

Televizyonda izlemekte olduğu KurguGirl'in sanki kendisiyle konuştuğu sanısına kapıldı Ber. Hayır duyduğu sesler ondan gelen içsel seslerdi. Sanki onun içine girmişti.

Duyumsamalarına kulak kabarttı. "Ödemeyi çekle mi yoksa nakit mi yapacaklar?... Beni bir dizi de oynatırlarsa meşhur olurum valla... Sümüklü Mahtike beni izliyor mudur?... Peki benle kimse evlenir mi artık?... Aman para bin ayıbı örter, boşver... Peki bu yeşil kurdelayı ne zaman saçlarımdan atıp kurtulacağım. Güzelim saçlarımı görmelerini de istiyorum..."

Ber, garsonun masada bitmesi nedeniyle kendine geldi.

Boş bardağını alan garsona, "Bu kez doldurmanı istemiyorum..." dedi. "Bu kadar yeterli. Hesabı alayım!"

Ber, hesap ve bahşiş ödedikten sonra hafif yalpalayarak, birahaneden, "gece caddesine," çıktı.

Otosunu park ettiği yer çok uzakta değildi.

Otoparkın girişinde bulunan görevlinin, ovuşturduğu eline verdiği bozuk para karşılığında; "Teşekkür ederim, iyi geceler!" dileği aldı.

***

31

Ber, Ad kenti Tut-Bırakma KursEvine doğru yola çıktı. İki haftaya yakın süredir görememenin verdiği özlemi ve hasreti Tar’la giderecekti.

Tut-Bırakma KursEvinin kapı girişinde tutuklu ve hükümlü tanıdıklarını ziyaret etme amacıyla bekleşen uzunca kuyruk can sıkıcı bir görüntüdeydi; estetik değildi...

Kuyruğu aralayarak ulaştığı müracaat bölümüne avukatlık kimliğini, “İyi günler!” dileyerek uzattı. Selamın muhatapları; dış güvenlik temsilcisi ile yargı bakanlığı temsilcisi idi.

Onlardan bazılarının, selamı yanıtsız bırakmak gibi bir gelenekleri vardı.

Öksürdü kibarca... Duyulmadı.

Öksürdü kabaca... Bu kez duyuldu. Dikkatlerini çekebilmişti.

"Buyurunuz beyefendi!" diye karşılık geldi. "Size nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Tutuklu Tar’la görüşmek istiyorum."

"Adı, soyadı ve bulunduğu hücre numarası?"

"Adı; Tar. Soyadı; TutukluKaldım. Hücre numarası; Tehlikeli Hücre 11..."

Dış güvenlik görevlisi avukatlık kimliğini aldı.

Onun yerine tutturucusu bozuk ‘Avukatlara Mahsus

Ziyaretçi Kartı. Sol yakaya takınız!” yazılı kartı verdi.

Ber, ‘Bunu yakama nasıl takacağım?” soru cümlesini kullanma gereksinimi duyduysa da onlardan gelecek yanıtın hoşuna gitmeyebileceği endişesiyle vazgeçti. Önüne konan kalın ciltli ziyaret defterindeki “Üzerimde cep telefonu, silah ve başkaca eşya olmadığını onaylarım,” yazılı beyanın ad soyad kısmına ‘Ber TERSYORUMDOĞ’ yazarak imzaladı.

İkinci giriş kapısına doğru ilerlemeye hak kazanmıştı.

İkinci giriş kapısının önünde dış güvenlikten iki kişi ile siması yabancı gelmeyen bir bayan avukatın tartışmasına tanık oldu.

Kadın avukatın, "Kardeşim üzerimde metal bir şey yok, diyorum neden anlamak istemiyorsunuz?" şeklindeki tekrarlı anlatımı olumlu tepki almasını sağlamıyordu.

Geçici dış güvenlik görevlilerinden daha genç olanı, "Abla! Bize verilen emir böyle..."diyordu. "Emir kuluyuz... Güvenlik stantından altından geçtiğinizde sinyal vermemesi gerekiyor. Bayan yargı görev-lisinin üzerinizi aramasına izin vermezseniz, biz de tutuklu müşterinizle görüşmenize izin vermeyeceğiz!"

Koşulları açık ve net olarak ifade etmişti. Bir şeyi elde etmek için, bir şey vermek gerekiyordu. Bu genel yasa; dünyanın en bağlayıcı doğal yasalarından biriydi.

Üzerinin aranmasına izin vermek, görüşme izninin alınmasının anahtarıydı.

Görüşme isteminde bulunan avukattı. Bu yasayı da bildiği kabul edilmekteydi. Bu yüzden ona yasanın ayrıntılarıyla anlatılmasına gerek yoktu.

Sorun; doğal yasaya uygun hareket etmeyle çözüldü.

Açılan kapıdan kolaylıkla giren bayan avukattan sonra kapanan kapının tekrar açılması dileğiyle bu kez Ber bekliyordu.

Ber, güvenlik stantının altından geçtiğinde “bip!” sinyali duyuldu.

Genel arzu üzerine geri çıktı...

Üzerindeki anahtarlığı, metal paraları kenarda bulunan masaya koydu.

Tekrar denedi... Yine aynı ses duyuldu.

Üzerindeki tüm metalleri çıkarmış olmasına rağmen, "Bu ses duyul-duğu sürece giremezsin!" uyarısını duyumsatan 'Bip!' sesi kulaklarının tırmalayıcısıydı.

Ber, "Aygıtınız bozuk olmalı," diyerek sesli düşündü. Biraz önceki bayan avukata sunulan seçenekler vardı önünde.

Bedeninin, ellenmesi, dokunulması yoluyla aranmasına izin verecek veya Tar'ı görmeden geri dönecekti. Bu 'Bip' sesli makine yeni kurul-muştu. Avukatların üzerinin aranması gerektiği yazılı Düzenleyici yasa yeni çıkmıştı. İlk uygulama bugündü ve uygulamayla ilk yüzleşenlerden biri de kendisi oluyordu.

Bedenine oldum olası dişi cins dışındaki cinslerin dokunmasından rahatsızlık duyan Ber, ikilem içindeydi. Üstünü arattıracak veya geliş amacını elde edemeden geri dönecekti.

Geçmişte Markız'la birlikte oturduğu kafe de Maroğlu ve arkadaşlarının saldırısı sonucu kırılan koluna platin takılı olduğunu anım-sadı. Platin; metaldi ve çırılçıplak soyunsa da, kendisini ellettirse de 'Bip!' sesinin yine duyulacağını düşündü.

Ber, sol kolunun bir olayda aldığı darbe nedeniyle kırılması nedeniyle platin takılı olduğunu belirtti.

Bu kez; bunu kanıtlayacak doktor raporu istenmişti.

Konuyu dallandırarak ısrarcı olma, diretme; “Görevli memura, görevi esnasında karşı koyma,” suçunu oluşturacaktı...

İkinci kapının önünden ayrıldı. Birinci kapının müracaat kısmından avukatlık kimliğini aldı, ziyaretçi kartını iade etti.

Otosuna bindi. Ad kenti merkezinden yarım saat süren yolu, Tar’la görüşemeden yeniden alacaktı...

KursEvinin, sınırlarını açtıktan sonra cep telefonunu açtı. Acil arayanlar olabilirdi. Açmasıyla, çalınması bir oldu.

Arayan; Tar’ın eşi, Tareş idi.

Tar'ı ziyaret edeceğinden dün onla gerçekleşen telefon görüşmesinde söz etmişti. Ber, görüşemeyişinin olumsuz afaki nedenlerini anlattı ve ekledi; "Tar’la yakın zamanda dışarıda görüşme olanağı bulacağımıza inanıyorum. Merak etmeyin..." Tareş, moral gereksinimindeydi. "Siyasi af konusunda toplum üzerinde alt yapı hazırlığı var. Sanırım, siyasi olmayan cezalara yönelik af çıkarımı bunun ön hazırlığıydı "

Ber, hala aynı noktadan soru yönlendiren Tareş'e KursEvine gireme-me nedeni olarak kolunda saklı platini bir kaç kez anlatmaktan yorul-muştu.

Tareş'in açıklamalara karşı tepkisel sorusu, yıllar sonra bile değişmemişti. "Siz Avukat değil misiniz?... Filmlerde avukatlar dilediği an tutuklu ve hükümlülerle görüşebilir," şeklindeydi.

Ber, trafikte olduğunu hatırlatıp, özür diledi. "Yenge! Bir gereksinimiz olursa ben yanınızdayım," cümlesiyle diyalogu sonlandırıp telefonu kapattı.

Bir sigara yaktı. Radyo kanallarını karıştırdı. Kulağa hoş gelen bir parçada durdurdu. Bir ozan; "Mevlam, gör diye iki göz vermiş, bilmem ağlasam mı?... Ağlamasam mı?... Dura dura bir sel oldum erenler, bilmem çağlasam mı?... Çağlamasam mı?..." ezgisini yorumluyordu.

Efkarlandıran, efsunkar bir ezgiydi. Ruhsal acıyla karışık haz duygu-su veriyordu genelde Ber'e...

Bu duygu; bir şairin aşktan sadece verdiği acı nedeniyle zevk almasına benzer duygulardı, kederden, sıkıntıdan zevk alma duygusu...

Duygu ve düşüncelerde yoğunlaşmak, zamanı yok eden, kısaltan ve geleceğe önceden yolculuk yapmak gibi bir olguydu.

Ber, Ad kenti merkezine vardığını fark etti. Dönüşü bir kaç saniyede gerçekleşmiş gibi gelmişti kendisine.

Kentin ana caddesi üzerindeydi. Hızını biraz daha düşürerek trafikte seyretmeye başladı.

Yaya geçidinde, trafik ışıkları sürücülere kırmızı renkte yanınca otosunu durdu...

Sarı renk fazla beklemedi, yeşil renk yandı. Işıklar; tek renkte sabitlenseydi, anlamsız olacaktı. Bu durumda; trafik araçları ve yayalar bayağı zorlanacaktı. SodGom Ülkesinde, değişik renkler ancak bu gibi durumlarda serbestti.

Kendisine yanan yeşil ışık ve arkasında bulunan araçların "Hadi, Sürsene Lan!" ünlemli duyumsamalar veren korna seslerinin yarattığı panik havasıyla gazladı.

Ani kalkış ve ani hız trafik kurallarına aykırıydı. Bu kural insanların yararına düzenlenmiş bir kuraldı ve uyulması gerekiyordu. Ber, bu kez uymamıştı. Otomobilinin yanlarında ve arkalarında bulunan araçların motor homurtularının, korna seslerinin, dikiz aynasından gördüğü el kol hareketlerinin yarattığı negatif enerjili psikolojik baskının etkisi altına girmişti. Negatif etki; negatif tepkiyi doğurmuştu.

Yolun solundan karşıya geçmek üzere olan bir yayaya çarpma olasılığı yüksekti. Korna, kar etmedi. Yaya, ilerlemesini durdurmamıştı. Fren mesafesi kısalmıştı. Hafiften frene dokundu. Sonra debriyaja basarak vitesi düşürdü. Motor, baskıya dayanamamıştı, homurdandı.

Yayayla temasına bir iki metre kalmıştı. Tüm gücüyle, sonuna kadar fren pedalına yüklendi. Direksiyonu hafif sağa kıvırdı. Otomobil sola kıç attı. Otomobilin sol kaportası, doğal refleksle iki elinin ayasını uzatan yayayla tokalaştı.

Yaya yıkılmıştı. Ber, zor bela durdurmuş olduğu otomobilden derhal indi.

Yaya, ayağa kalkmış, ağlıyordu. Şaşkındı, korkmuştu. Gözleri kızarıktı. Ama anlık ağlamadan olamayacak derece de kızarıktı.

Göz göze temasa geçtiler.

Ber, üzgün olduğunu her haliyle karşısındakine gösteriyordu. "Bir yerinize bir şey oldu mu?..." diye sordu.

"Yok!... Bir şeyim yok!..."

Bu tür durumlarda kırılma, yaralanma olsa dahi olayın sıcaklığıyla kişi bazen bunu hemen hissedemeyebiliyordu.

Ber, elleriyle yayayı yokladı. Görünürde yaralanma belirtisi yoktu.

Yaya, gözyaşı dolu gözlerini kırpmadan, başını eğmeden Ber'in gözlerine dikmiş, bakıyordu.

Bu dikkatli gözlerle izlenmekten rahatsızlık duydu. "Hastaneye götürmemi ister misiniz?" diye teklifte bulundu, Ber. Yanıt alamadı.

Trafiği aksatmanın anlamı yoktu. Yaya da kazayı ucuz atlatmıştı. Başlarına daha fazla insan doluşmadan, trafik görevlisi gelmeden olay yerinden ayrılmak en akıllıca davranış olacaktı. Ber, kartvizitini uzatarak, "Bir sorun olursa beklerim," dedi.

Yaya, eline tutuşturulan kartvizite baktı. Ağlayan gözlerde ışıltı oluştu. Ber'in elini yakalayarak öpmek için eğildi. Ber, izin vermedi.

Yaya, "Abi!... Seni biraz önce de tanır gibi olmuştum." dedi. "Tahminimde yanılmamışım. Sen!.. Avukat Ber TERSYORUM-DOĞ'sun!..."

Ber, dikkatli gözlerle bir kez daha yayayı incelemiş, anımsayamamıştı. "Sizi, anımsayamadım!"

"Avukat abi! Tabi hatırlamazsın. Dokuz on yıl oldu..."

"Adın ne senin?"

"Hüs!..."

"Hangi Hüs?..."

"HasHüsBab'ın oğlu Hüs!... Kerbe mahallesindeki bir olaydan dolayı gasptan beraat etmiştim. Abim Has ile komşularımız Kur, Bes ceza almışlardı... "

Ber'in çok iyi anımsadığı bir dosyadan söz ediyordu. Zaman insanı ne kadar değiştiriyor, diye düşündü.

Hüs'ün biraz önceki donukluğundan eser kalmamıştı. Aksi davranışlar göstermeye başladı. "Abi! Yalvarıyorum, beni de arabana al!... Uzaklaşalım buradan!"

Ber, ikiletmedi. Hüs'ünde binmesini işaret ederek direksiyon başına geçti. Motoru çalışır vaziyette duran otosunu hareket ettirdi.

***

"Hüs! Olum sen şu ileride gözcülük edeceksin!... Anormal bir şey gördüğünde ıslık çalacaksın!... Tamam mı?"

"KursEviEğitmen abi, elli sefer söyledin, anladım!... Anladım!..."

"KursEviEğitmen abime ukalalık etme lan!... Saygılı ol!"

KursEviEğitmen isimli şahıs, Bes'in, Hüs'ü uyarmasından hoşnut kalmıştı. Gevrek gevrek güldü. Ağırlığını bir kez daha hissettirmek için, "Bakın! Tut-Bırakma KursEvin'de yaptığımız provaları hatırlayın!" dedi. "Panik yapmayın! Tereyağından kıl çeker gibi soygunu gerçekleştireceğiz. Acil bir durum olmazsa silahlar kullanılmayacak. Güvenlik görevlisi ile ben ilgileneceğim. Girişte orada bulunanları ben gözleyeceğim. Bes, veznede bulunanla ilgilenecek, parayı o alacak. Kur, orada bulunacak insanları bankanın ortasına toplayıp, yüzü koyun yere uzatacak. Hüs'de banka karşısında, araba bozukmuş gibi motor kaputunu açarak çevreyi gözleyecek. Yakalanan kimseyi ele vermeyecek. Sonrasını biliyorsunuz. Para beşe bölünecek iki hisse benim."

***

'İstersemSoyulurum' isimli bankanın girişinde bulunan küçük masanın arkasındaki sandalyeye kurulmuş, uzun boylu, otuz yaşlarında, yüzü parlak, üzerinde güvenliğe özel ütülü ve temiz giyimi olan genç adam, önünde bulunan gazeteye arada bakış atarken, banka ziyaretçilerini rahatsızlık vermemeye özel çaba harcayarak inceliyordu.

Burada çalışmaya başladığı günden iki yılı aşkın bir süre geçmişti. Göreve ilk başladığında, izlemiş olduğu filmlerin vermiş olduğu etkilerle, bankaya her giren müşterinin soyguncu olabileceği şüphesini taşıyordu. Bakışları da çevreye bunu olduğunca yansıtıyordu. Banka müdürü tarafından bir çok kez uyarılmış, paylanmıştı. Gelenler soyguncu bile olsa bu şekilde incelememeliydi. Çünkü bankaya her türden ve her kesimden soyguncu insan da gelebilirdi. Yeter ki, bankanın izni dışında soygun gerçekleşmesindi. Aksi halde bankanın 'İstersemSoyulurum' ünvanı ayaklar altına alınmış olacaktı. Hareket kabiliyeti ve sınırları tam olarak belirlenmişti. Bunu kavraması için ayların geçmesi gerekiyordu. O aylarda geçmiş ve kısa sayılmayacak bir süredir istenilen yapıyı sunan bir görevliydi. Kendiliğinden durumdan vazife çıkarmamalıydı. Vazife alanı, Ban-ka Düzenleme Grubu tarafından ayrıntılı olarak düzenlenmişti ve kendisi-de

onların emri altında çalışan dar bir alanlı görevde, izlemek ve kuralları uygulamak gibi iki başlı görevi bulunan bir kişiydi.

Aksine hareket, işinden olması sonucunu doğuracaktı. Gerçi aldığı aylık maaş hala asgari ücretti. Yükseltilmemişti. Kendisinin ve ailesinin sağlık sigortası yapılmış, evdeki çocuğuyla eşine ekmek götürebiliyordu. En ucuz filtreli sigaradan içebiliyordu. Öğlen iki çeşitten oluşan tabldot yemekten yararlanabiliyordu. İşsizliğin diz boyu olduğu bu ülkede işsiz bir insana serzenişte bulunduğunda "Belanı mı istiyorsun?... Bundan iyisi can sağlığı," dedirtecek konumdaydı.

Yine de bankada çalışmak asgari ücretle çalışanı yıpratıcı nitelik-teydi. Binlerce adet yeşil paraların ne iş yaptığı belli olmayan insanlar tarafından siyah poşetlerle bankaya getirilmesi, bazen daha fazlasının götürülmesi karşısında eline ayda bir tutuşturulan onbir adet yeşil para kendisinde garip duygular oluşturuyordu. Bu içsel duyumsamaları Banka Düzenleme Grubu tarafından bilinmesi halinde herhalde, en azından uyarılırdı. Artık kendiside bu gurubun talimatlarıyla hareket ettiğine göre, onlar gibi düşünmeli, onlar gibi tavırlarda bulunmalıydı... Bu duyguları her duyumsadığında kendisine, "kendine gel!" diyerek uyarıda bulunuyor-du. Bu uyarı oluşan veya oluşturulan vicdanını rahatlatıyordu.

Midesi acıkma sinyalleri veriyordu. Öğle yemeğine az bir vakit kalmıştı. Biraz daha sabır, dedi içinden.

Yirmi beş yaşlarında yüzü kırmızılaşmış birinin, "Vezne nerede?.." sorusunu yanıtladı. Soruyu soran kişiyi ilk kez görüyordu. Gördüğü yüzleri hiç unutmazdı. Fotoğraf hafızası güçlüydü. Bu kişinin, panik hali dikkatini çekmişti. Kötü birine benzemiyordu, Bildik soyguncu tipi sunmuyordu. Yinede tavırları hoşuna gitmemişti. "Aman sen de!" dedi kendi kendisine içselinde. "Yine şüphecilik hastalığın nüksetti."

"Eller yukarı!"

"Ne?"

"Ellerini yukarıya kaldır! Yoksa mideni mermi manyağı yaparım!"

Güvenlik görevlisi, elinde silah bulunduran kendi yaşıtının emrini isteksizce yerine getirdi.

Bir başkasının, bankada bulunanları bir yere toplayarak yüzükoyun yere yatırdığını, elinde siyah poşet bulunan gencin veznedarı ölümle tehdit ederek, boş poşeti dolu olarak iade etmesini emrettiğini izledi.

İzleme görevini yerine getirebiliyordu. Ama; bu yeterli değildi. Banka Düzenleme Grubu, bu tür izinsiz soygunlarda silahını kullanması gerektiğini düzenlemişti. Bu kuralı uygulamaya yetkili ve görevli olan tek insan şu anda kendisiydi. Bir şeyler yapmalıydı. Sessiz kalmak, soyguna onay vermek olarak algılanabilirdi. Bu olasılıkta, eve götürdüğü ekmekten kendisi ve ailesi; içtiği sigaradan sadece kendisi olacaktı. Dört yaşındaki YetKız isimli çocuğunun sağlık sorunları vardı. Bankanın sağlık sigortasının devam etmesi zorunluluğu vardı.

Bir şeyler yapmalıydı. Zaman hızlı geçiyordu. Bir an sonra soygun-cular, bankayı terk edecekti. Bir süre sonra işinden olabilirdi. En azından direk Güvenlik Merkezine bağlı masaüstünün hemen altında bulunan kırmızı renkli tehlike düğmesine basmalıydı.

Sağ elini hafifçe indirdi. Karşısında bulunan soyguncunun bakışları kendisinde değildi. Düğmeye bastı. Bu yetmeyecekti. Güvenlik gelinceye kadar onları oyalamalıydı... Hatta teslim almalıydı. Bu davranışı maaşının zamlanmasını doğurabilirdi. Biraz cesaret, biraz daha para olarak kendi-sine geri dönecekti. Meşhur olacaktı. Filmlerdeki artistler gibi, basına ayrıntı demeçler verecekti. Belki de bankanın Ad Kenti Merkez binasına güvenlikçi olarak atanacaktı. Oranın imkanları daha iyiydi.

Silah kabzasının çıtçıtını açtı. Silahını kılıfından çıkardı. Bacaklarını dirseklerinden hafif kırarak, ata biner pozisyonda, silahın kabzasını her iki eliyle tutarak, "Kıpırdama!" diye bağırdı.

Bağırtı, yüksekti. Karşısında bulunan, başı vezneye dönük KursEviEğitmen tarafından duyuldu. Bağırtı yüksekti, duyulmaması imkansızdı. Veznede bulunan Bes, yere yüzü koyun yatmış olan insanlar, onları göz hapsinde tutan Kur ve Banka görevlileri tarafından da duyuldu.

Ses, soyguncularda şaşkınlık ve hüzün, diğerlerinde umut duyguları oluşturmuştu.

Bankanın kapı ve pencereleri kapalıydı. Hüs, bankanın karşısında motor kaputu açık arabayla uğraşıyor görüntülerindeydi. Hüs, "Kıpırdama!" bağırtısını duymamıştı. Duysa onda da hüzün oluşacaktı. Ayrıca aşırı korku ka-de-ve si olacaktı.

KursEviEğitmen'in on bir yıl önce yine bir banka soygunu teşebbüsü olmuş ve yakalanmıştı. Yargı Grubunun vermiş olduğu on beş yıllık cezasını tamamıyla çekmeden, aftan yararlanarak Tut-Bırakma KursEvin' den salıverilmişti. Tekrar yakalanıp, içeri tıkılmak istemiyordu. Televiz-yonda izlediği magazin programlarındaki yaşamın içine girmek istiyordu. Buradan kendisine düşecek parayla, Kont kentine gidecekti. Kırmızı şarap içerken, kırmızı tenli piliçlerle birlikte olacaktı. Yanıp sönen ışıklar altında onlar gibi kıvıracaktı. Dansözlerin sutyenlerine yeşil para tıkıştırır-ken, onların göğüsleriyle ellerinin temas etmesini sağlayacaktı. Bu görüntüleri kursevindeki televizyonda yayımlanan magazin programlarında bol bol seyretmişti.

Soygun konusunda tecrübesi vardı. Bu yönde bilgi ve birikimlerini Tut-Bırakma KursEvi'nde bulunan başkaca birbilen bireylerle de paylaşa-rak ilerletmişti. Ayrıca; Bes ile Kur'un eğitmenliğini üstlenmişti.

Şimdi hareketsiz kalmak racona tersti ve eğitmenlik etiketini karala-yacaktı. Bu konularda BirBilenSoy olarak çevrede nam salmıştı. Namını yürütmeliydi. On beş yaşlarındaki yeğeninin kendisini her gördüğünde gıpta ile bakarak, "Büyüdüğümde bende senin gibi olmak istiyorum," deyişini anımsadı. Yeğenini mahcup etmemeliydi. Onun kendisinden söz ederek hava attığı arkadaşlarına karşı başını eğdirmemeliydi. Onun kendi-sinden, deneyim ve bilgilerinden yararlanma hakkı vardı. Onu çok seviyordu. Çok zekiydi, cesurdu, ataktı, gözü pekti... Rahat yaşamın kaynağının para olduğunun farkındaydı. Parayı çok seviyordu. Onu öyle bir yetiştirecek ve öyle bir ortam sunacaktı ki; banka şubeleri yerine tüm şubelerin paralarının toplandığı banka genel merkezlerinde soygun yaptı-racaktı.

Bunlara tek engel karşısında duran, titrek elleriyle silahı kendisine yöneltmiş Güvenlik görevlisiydi. Engel aşılmalıydı. Engel yok edilme-liydi.

KursEviEğitmen'i, elindeki silahı ateşledi. Bir yetmeyebilirdi, ikinci kez de ateşledi. Engel aşılmıştı.

Acı bağırtı sesleriyle güvenlik görevlisi sırtı camlara temas edinceye kadar gerisin geriye gitmiş ve yıkılmıştı. Kurşunların ve sonra camın bedeniyle temasından kendisine zimmetli tabancası da elinden yere düşmüştü. Beyni, kendisindeydi. "Tabancayı düşürmemden dolayı uyarı cezası verirler mi?... Belkide bir maaş ödememe cezasıyla geçiştirir*-lerdi..." diye düşünüyordu. Uyarıyı kendisine, öncelikle kendisi yapmalıydı. Öğreti ve düzenleme bunu gerektiriyordu. Düzenlemenin oluşturduğu benlik, "Sakarsın!... Sakarsın!... Sakarsın!... " diye içinden üç kez bağırdı.

Soyguna kan karışmıştı. Siyah poşetin tam olarak dolmasını beklemeye zaman yoktu. Bes, Kur ve KursEviEğitmen bankadan koşar adım çıktılar.

Hüs, silah seslerini duyduktan sonra bedensel titremelerini önlemeye çabalıyordu. Motorun kaputunu kapatmış, kontak anahtarını çevirmeye çalışıyordu. Ama marş bir türlü basmıyordu.

Yolun yarısına kadar gelen arkadaşlarının çevresinin tümüyle güvenlik ekip arabalarıyla çevrildiğini gördü.

Bes, Kur ve KursEviEğitmen'inin teslim olmaya niyetleri yoktu. Güvenliğin uyarı atışlarına hedef gözeterek karşılık verdiler. Değişik sesli, kulak paralayıcı silah sesleri arasında gerçekleşen ölüm ve yaralanma bilançosu ertesi günkü gazetelerde yer alacaktı. Televizyonlarda ise; birkaç saat sonra...

Güvenlik görevlilerinin tabancalarından çıkan kurşunlarla Bes, Kur ve KursEviEğitmen'i hayalleriyle birlikte öldürülmüştü. KursEviEğitmen'inin tabancasından çıkan kurşunlarla iki güvenlik görevlisi ağır yaralanmıştı.

İstersemSoyulurum bankasının Şube Düzenleme Grubu Başkanı, güvenlik görevlisinin başında donuk izlemelerdeydi. Bu soygun; hesapta olmayan bir soygundu. Yerel düzenleme raporlarında sapma meydana gelmişti...

Güvenlik görevlisi, gözlerini araladı. "Öleceğimi hissediyorum," dedi. Ses yumuşaktı, duygusaldı, yürek paralayıcıydı. Acı ağlatmıyordu onu... Onu ağlatan, geride bırakacağı sağlık sorunları olan ve sürekli tedaviye gereksinimi olan YetKız ile ilk birlikteliklerinin sıcaklığını birbirlerine karşı hala korudukları eşi DulKadın'dı. Eşi DulKadın sevgi boşluğuyla ne kadar süre yokluğuna dayanabilecekti.

Başkan, "Son bir arzun var mı?" diye sordu. Biçim ve üslup idama giden bir hükümlüye son soruyu yönlendiren bir cellat'ı çağrıştırıyordu.

"Kızımın tedavisini sürdürün!"

Dilek, emir içerikliydi. Banka üst düzey görevliyle ilk ve son kez bu ünlemde konuşuyordu.

Ruh; bedeni terk etti. Bedende; düşünce, duyumsama, vicdani muhasebe sağlayacak mekanizma kalmamıştı. Ruh özgürdü ve yaşıyordu. Beden ölüydü ve gelen ambulans otopsi için onu hastaneye kaldıracaktı.

Otopsi sonrası üzerine ölü toprağı serilecekti. Gömülü olacağı yer; bedenini için Tut-Bırakma KursEvi olacaktı...

Kabri, görev şehidi mezarı olarak adlandıracaktı...

Beden; hiçbirini ve hiçbir şeyi duyumsamayacaktı...

***

Hüs, çalıştıramadığı arabadan çıkarak soygun mahallini hızlı adımlarla terk etmiş, sonra koşmaya başlamıştı. Hedefi belirsiz bir koşuy-du.

Silah sesleri yankılanıyordu hala kulaklarında

Bes, Kur ve KursEviEğitmen'inin kanlar içinde düşüşünün görüntü-leri gözlerinin önünde sürekli yineleniyordu. Kaçması bunları yok etmiyordu. Yakalanabilirdi... Yakalanmak istemiyordu. KursEvin'de yıllarca önce üç ay civarında kalmıştı. Kendisine uygun bir yer değildi. Yakalanmaktansa; ölmeyi tercih ederdi.

Sağ tarafında bulunan güzergahtan bulunduğu yöne hızla yaklaş-makta olan arabayı gördü.

Denk getirmeliydi, adımlarını taşıtın hızına göre ayarlamalıydı...

Evet, çarpışma noktasını iyi ayarlamıştı... Ama; çarpışma istenen sertlikte gerçekleşmemişti.

***

Hüs'ün ayrıntılı anlatımlarını soluğunu tutarak dinlemişti. Ad kenti merkezinden uzakta göle nazır bir tepede otomobil içinde bulunan Ber ve Hüs birbirlerine sonraki diyeceklerini kurgulamaya çalışıyorlardı.

Yasaya göre, kamu hizmeti yapıyordu. Kamu Görevlisi sayılırdı. Bu görevin sorumluluklarından biri de, suçluyu ihbar etmek, teslim edilme-sini sağlamaktı. Suçluyu gizlemek, ona yardımcı olmak, bir yerden bir yere götürmek, yemek vermek, sigara ikram etmek suçtu. Şu ana kadar bu suç maddesini kalem kalem işlemişti.

İkilemde kalmıştı. Hüs'ü teslim ederek süregelen suç işlemelerini sonlandıracak, ya da duygularına yenilerek, Hüs'ün saklanmak için gitmek istediği yere kadar götürecekti. İkinci olasılığı gerçekleştirdiğinde kendi mesleğiyle çelişecekti. Ülke de meslek, kişilikle birleşikti. Meslek, kişiliği içine alır ve eritirdi. Mesleğin gerektirdiği kıyafeti giyinmek, mesleğin gerektirdiği şekilde konuşmak ve hatta bakışlarda, mesleğin gerektirdiği şekilde olmalıydı. Bu kadar ayrıntı içeren meslek kimliğine çok büyük bir

suç işleyerek aykırı davranmak, kişilik bozumunu da beraberinde getirebilirdi.

"Ne düşünüyorsun?..." diyerek, düşünsel yoğunluğunu bozan Hüs'e kızgınlıkla baktı. Normal yaşamı, olumsuz anlamda bozan kim olursa olsun, öfke oklarını kendisine çekerdi. Ber'de bu anlamda bakmıştı kendisine...

"Hiç konuşma!... Sus!..." dedi, Ber. "Düşünüyorum..."

Net bir yargı oluşturmadı. Daha fazlası lazımdı. Ayrıntılara girmeliydi. Karşılaştırmalar yapmalıydı.

Hüs, diğerleriyle organize bir şekilde soygun eylemine karışmış, izleyici olarak görev almıştı. Soygun; indirim nedeni sayılabilecek; ‘teşebbüs aşamasında’ kalmıştı. Ama bir ölü, iki ağır yaralı vardı. En azından gasp eyleminden yirmi sene ceza alabilirdi. Cezasını Tut-Bırakma KursEvin'de geçirecekti. Bunun yararı ne olacaktı?... Şu anda ölü olan üç ortağı da KursEvi'nde uzun yıllar kalmışlardı. Cezalarının bitmesine çok az kala siyasi olmayan aftan yararlanarak bırakılmışlardı. Yattıkları süre de ıslah olmamışlardı. Bes ve Kur, gerçekte işlemedikleri bir suçtan aldıkları ceza nedeniyle kaldıkları KursEvi'nde bu kez gerçekten suç işleme eğitimini almış, suçlu insan özelliklerini tamamıyla edinmişlerdi.

Kendiyle bu tartışması üst düzey tartışmalara kendisini yönlendiri-yordu. Engellemek, içselini rahatsız edecekti. Düşünselini, koşulsuz serbest bıraktı.

Hukuk eğitimiyle ve mesleğini sürdürürken elde ettiği ceza hukuku genel prensiplerini irdeliyordu şimdi. Çağdaş Ceza hukuku ilkelerinde; suçu cezalandırmanın bir çok amacı vardı.

Anımsadığı kadarıyla bunlar; kamu vicdanını rahat ettirme, toplum-sal barışı sağlama, intikam ve kini önleme, suç işleyen kişileri veya suç işleyebilecek kişileri bu anlamda korkutarak suç işlemeden caydırma, cezalarını çektikleri Tut-Bırakma KursEvlerinde terbiye etme, ıslah etme ve topluma kazandırma...

KursEvlerine giren ıslah olacağına, suç işleme konusunda bilgi, deneyim ve yetilerini birbirleriyle paylaşarak daha keskinleşiyorlardı. Alınan eğitim; daha ileri düzeyde suç işleme eğitimiydi. Islah olan çok az insan çıkabiliyordu, aralarında... Onların da oradaki etkilerden kaynak-lanan psikolojik bozuklukları söz konusu oluyordu.

İşlemedikleri gasp suçundan hüküm giyen Bes ve Kur, bu kez gerçekten gasp eylemini gerçekleştirmişlerdi.

Son eylemlerinin cezasını, suçsuz yere aldıkları gasp cezasıyla önceden KursEvi'nde kalarak çekmişlerdi. SodGom ülkesinin tarihinde garipliklerden biri daha gerçekleşmişti sanki. Eylem gerçekleşmeden önce güvenliksel ve hukuksal sezgilerle onların cezaları kesilmişti.

İkinci ceza; öldürülmeleriydi... Güvenliğin bunda günahı yoktu. Öldürmeselerdi, kendileri aynı akıbete uğrayacaktı...

Cezalarından biri fazlaydı, son suç ölümle cezalandırılmıştı. önceki ise gerçekte yürürlükteki yasaya göre suç teşkil edecek eylemlerden değildi. Birinden dolayı, Bes ve Kur kamu vicdanından alacaklı konumun-daydı.

Alacaklının ölümü halinde alacak mirasçılara geçerdi. Mirasçıların da mirası ret etme hakları vardı. Kuvvetle muhtemel olan mirasçıların bu mirası reddetme iradesinde bulunacaklarıydı.

Kamu vicdanı kavramını algılamaya çalıştı. Soyut bir kavramdı, içeriği doldurulmamıştı. Bir isteği, yerine getirmek için istekte bulunanın isteğinin ne olduğunu öğrenmek gerekiyordu. Doğal yasa bunu böyle düzenlemişti. SodGom Ülkesi Düzenleme Grupları bu konuda şimdiye kadar herhangi bir kamunun yani devlet ile birey ve bireylerden oluşan toplumun asgaride birleşen isteklerinin ne olduğu konusunda psikologları, sosyologları ve diğer ilgili bilim adamlarını görevlendirmemişti. Bilim adamlarına bazen güven olmazdı. Bilimsel sorumlulukları nüksedebilir, sapma meydana getirebilirlerdi. Onların bulgularıyla kendi raporları arasında çelişki doğabilirdi. Çelişkileri resmileştirmek en hoşlanmadıkları sonuçlardan biriydi.

Kaldı ki; kamu vicdanının sesi olan medya araçları vardı. Çoğunluk-la ellerinde bulundurdukları bu güç sayesinde kamunun, toplumun, bireyin nabzı tutulabiliyor, anket formlarıyla, birkaç kişi ile yapılan görüşmeler-den kendilerinin de hoşlarına gidecek olanlar, yan kolları olan bazı görev-lilerce bu iletişim araçlarıyla yansıtılıyordu. Toplum ve birey kendi içse-linde bu sesi benimsemese de, ses çıkaramazdı. Çünkü duyurulan ses genelin sesi olarak lanse ediliyordu bir kısmı medya tarafından.

SodGom yurttaşının en büyük korkusu, toplumla zıtlaşmak, toplum-dan soyutlanmak, yalnız kalmaktı. Bu korkuyu yenenlerde birkaç elin parmakları kadardı. Parmak koparmak, kesmek ise ülkede en kolay ameli-yatlardan biriydi.

Ya Bes'in, Kur'un psikolojileri... Birkaç KursEvi ziyaretlerinde onlarla yapmış olduğu görüşmelerde haksız yere aldıkları cezanın verdiği kin ve nefreti taşıdıklarını kendisine hissettirmişlerdi. Cezalandırmanın amaçlarından biri olan; korkunun gözlerini taşımıyorlardı. "Abi! Çıktığı-mızda ses getireceğiz," diyorlardı. Ses getiremeden, sesleri kısılmıştı. Toplumun çok az bölümünü teşkil eden gece magazin grubuyla bütünleşemeden, onlara kendilerini; kendilerini onlara kazandıramadan, bir daha geri gelmemek üzere soyutlanmışlardı.

Olayda ölüm de vardı. Ekmek parası için çalışan bir güvenlik görevlisi öldürülmüştü... Görevini yapmaya çalışan iki güvenlik görevlisi yaralanmıştı...

Bunda Hüs'ün kabahatinin olmadığı anlaşılıyordu. Kaldı ki Hüs'ün silik ve korkak kişiliği bu suçu işlemeye de müsait değildi.

Bes'in, Kur'un geçmişini acaba Hüs yaşar mıydı?... Belki de ceza hukukunun genel cezalandırma amacına yönelik yararları onda gerçekten uygulama alanı bulabilirdi... Hüs'ün avukatlığını da üstlenirdi. Olayı parçalar ve sadece 'gaspa eksik teşebbüsten ceza alması,’ sağlanabilirdi.

Başını, Hüs'e çevirerek, "Hüs!" diye seslendi. "Seni adalete teslim edeceğim."

Hüs, on beş yaşında yüzleştiği, adalet kavramını duyunca ağlamaya başladı. "Teslim olmayacağım!... Yanlış yapıyorsun!"

Ber, buz gibi bir ses tonuyla aldığı yanıttan korkmuştu. Hüs, az önce ve senelerce önce tanıdığı Hüs değildi, sanki. "Ber, bu düşüncesini belli ederek onu daha fazla cesaretlendirmemeliydi. Sert bir sesle, "Beni tehdit mi ediyorsun?..." diye sordu. Bağırtısından ağzından çıkan birkaç tükrük damlası, Hüs'ün yüzüne sıçramıştı.

Eliyle yüzünü silen Hüs, "Hayır abi!... Haddime mi düşmüş," dedi. "Kendimi öldürürüm!..."

Bu da bir tehditti ve tüm tehdit seçeneklerinden en güçlüsüydü.

Ber, "Dışarı çıkalım!" dedi.

Temiz havayı içine daha iyi çekebilecekti. Gerinecekti. Oturmaktan yorulan bedenini açacaktı. Hüs, isteği yerine getirdi.

Ber, bulundukları tepeden karşı tepenin ufkuna gözlerini dikti.

Bir taraftan da Hüs'ü dinliyordu..

"Abi! Benim çevrem, param yok. Beni kim kurtaracak?... kursevine sigara getirenim bile olmaz.... Abi! Bana yirmi yıldan az vermezler!... Başkaları yapıyor, birşey olmuyor..." özet cümlelerdi bunlar...

Kelimeler, cümleler yetersiz ve yıkıkken, anlamı dimdikti. Ber, konuşan Hüs mü?... dercesine başını ona yönlendirdi. Konuşan Hüs'tü. Acılar, gelişen olaylar insanları bir şekilde eğitiyordu. Yanıtladı onu. "Başkalarına tabi birşey olmaz çünkü onlar soygunda silah kullanmı-yorlar, kimseyi öldürmüyorlar."

Hüs, irdelemediği daha bir çok SodGom Ülkesi ceza hukuku genel prensipleri olduğunu bilmeden anımsatmıştı kendisine...

Irk dil, din, meslek, mezhep, sermayedar, emekçi, işsiz, medya temsilcisi, politikacı, bürokrat, ajan, x görevliler, yeğenler, resmi kıyafetliler, sivil kıyafetliler, dansözler, yabancılar, yerliler, kızılderililer,

devlet avukatları, yargı grubu üyeleri... Sivil ve gayrı sivil mafya üyeleri... her kim olursa olsun her ne şekilde olursa olsun suç işleyenlere karşı; yasaların eşit uygulanması yönünde cezalar yeniden düzenlenmeli ve ceza Yasasında yerini almalıydı. Aksi halde; bunda yargı grubu üyelerinin yapabileceği hiçbir şey yoktu. Onlar, sadece varolan ve düzenlenmiş yasalara göre karar vermekle yükümlüydüler.

Soygun, bir eylemdi. Suça konu olan özellikler taşıyan bir eylemdi. Birilerinin, bilinen demir silahlarla işlemesi yanında, birileri; ellerinde tuttukları güçle somutlaşan ve kesici, delici veya ateşli olmayan silahlarla aynı sonucu alabiliyorlardı. Yargı grubuna, İkinciler için en fazla 31 gün ile 62 gün arasında cezalandırın diyen yasa maddesi, birinciler için ölüm cezasından daha yüksek ceza verin, diye buyuruyordu bazen...

Suç ve cezada, gruptan gruba, kişiden kişiye değişen ayırımlı eşitsizlik, adalet kavramını gerçek kamuoyu vicdanında tartışılır hale getirmişti. Kur, Bes ve diğer şahıs onlar gibi soygun yapabilme imkanı elde etmiş olsaydı bu yolu tercih etmeyeceklerdi. Ülke de suç işleme anlamında fırsat eşitliği de yoktu. Bu ekonomik alanda suç işleme eşitsizliğini de beraberinde getiriyordu.

Bu da; Çağdaş Ceza Hukuku genel prensiplerine aykırılık teşkil ediyordu. Bakalım, LeftKol, SağKol, RigtKol gibiler bu aykırılıkları giderebilecekler miydi?... Bu sorusunu olumlayabilecek veriler elinde yoktu Ber'in.

"Fikrimi değiştirmeden, gözümün önünden kaybol!"

Talimatı alan Hüs, elini öpmeye yeltendi. Engellenen Hüs, bu kez zorla sarıldı Ber'e. Birliktelikleri süresince arada akan gözyaşı damlasının sonuncusu Ber’in boynuna akmıştı.

***

32

TerKazMaf isimli politikacının, medya'dan emekli taşıt sürücüsü MedMaf'ın, arka koltukta bulunan Kamusal Mafyalıktan emekli olduktan sonra özel Mafya'lık yapan MaşÇet, Güvenlik emeklisi İçDışGüv ve Silah ve Uyuşturucu Marketler zinciri olan iş adamı SilUyMar isimli kişilerin ölümüyle sonuçlanan Trafik kazası SodGom Ülkesinde üstsel, daha sonra altsal tepkiler doğurmuştu.

MedMaf haberciydi. Her kesimden insanla oturup kalkması normaldi. Diğerlerinin birlikteliği ise toplumda infial yaratmıştı.

Maşçet, İçDışGüv, SilUyMar isimli şahısların görevleri belliydi. Bir mafyanın, bir politikacıyla bir güvenlikçiyle işi ne olabilirdi?... Rapor bunun yanıtını önceden vermişti. Üçgen oluşturuldu... Üçgenin çizimi, küp çiziminden daha kolaydı. El kaldırılmadan anında çizilebilirdi. Rapor pratik hazırlanmıştı. Üçgenin üst ucunda mafya, alt uçlarının birinde politikacı, diğer ucunda ise güvenlik bulunuyordu.

Tüm medya araçlarında aylardır sunulan ilk haber buydu. Arada birbirine muhalif haber ve yorumlarda bulunan medya araçlarının tümü bu kez tek seslilikteydi. Aykırı davranan, mafya destekçisi damgasını yiye-cekti.

Yaşamsal kader, ağlarını özenle örüyordu. Trafik kazası, SodGom Ülkesinde aniden oluşan sivil ve kamusal özellikli örgütlerin bir çoğunun toplumsal tepkili eylemlerini sundukları bir döneme rast gelerek bu eylemlere yeni bir enerji ve kan vermişti.

Toplumun, bireylerin, medya araçlarının, partilerin, partililerin, sivil toplum örgütlerinin, kurumların bir çoğu, temiz ve mafyasız toplum istiyordu. Demokrasi, insan hakları, insanca yaşam ve özgürlük istiyorlar-dı. Kirlenmeler temizlenmeliydi. Şeffaflaşma süreci başlamalıydı. Yolsuz-

luklar, düzenbazlıklar, soygunlar ve talanlar sona erdirilmeliydi. Karanlık çağa geri dönüş olasılığı tamamıyla ortadan kalkmalıydı.

Medya üzerine düşeni fazlasıyla yerine getiriyordu.

Ber, ilk kez medya'yı bu kadar iştahla, sevgiyle ve güven duyarak takip ediyordu. Toplumsal tepki güzeldi, yerindeydi, uygun zemindeydi. Toplumun potansiyel enerjisi buna karar vermişti. Ortam; toplumun ve bireyin gücünü ortaya çıkaran bir arenaya dönüşmüştü. Toplumu kendi istek ve arzusuna göre yönlendirenlere büyük bir irade gösterimi vardı... Onlara karşı simgesel, etkin ve risksiz bir darbeyi gerçekleştiriyorlardı.

Simgesel eylem, sivil bir örgütün geliştirdiği bir eylem olması nedeniyle sivil damgalıydı.Bu bir sivil darbeydi ve SodGom ülkesi bu anlamda bir ilki yaşıyordu. Ülkede süregelen yanlışlara karşılık toplumun tepkilerini bir şekilde göstermesi için otuz üç gün boyunca sürecekti. Bu süre içinde, her akşam saat 20.00 de ev ve işyeri ışıklarının beş dakika kapalı tutulması, beş saniye boyunca ise ışıkların yakıp-söndürülmesi şeklinde gerçekleşiyordu. Bu nedenle yapılan eyleme "Beş dakika karan-lık ve ikibuçuk saniye aydınlık," adı verilmişti. Katılım yüksekti.

Sodgom Ülkesinin tüm kentlerinde olduğu gibi Ad-Kentinde de bireylerin çoğunluğu tarafından benimsenen bu eylemi gerçekleştiren bireylerden biri de, Ber'di. Eylem on birinci akşamındaydı.

Bu eylem, Ber'in yabancısı olmadığı bir eylem türüydü. Çocuklu-ğunda lamba düğmesini yak, söndür olayını gerçekleştirmekten hoşlanırdı. 'Yak söndür; söndür yak,' davranışı nedeniyle annesinden çok bağırtı işitmişti...

Bu davranış; yanlışa, dolandırıcılığa, despotizme, yönlendirmeye, insanın ve insanlığın geleceğini isteklerine göre tayin edenlere ve tüm kötülüklere karşı oluşmuş negatifsel enerji boşalımı sağlıyordu. Her düğme indirip kaldırma olayı nerdeyse bu enerjinin boşalımı nedeniyle açığa çıkan orgazmı yaşatıyordu kendisinde. Bu nedenle bir odanın düğmesi yalama dahi olmuştu. Bu akşam on birinci hazzı, bilmediği ve tanımadığı yerlerde bulunan yüzbinlerce kişininde aynı duyguları taşıdıklarının bilinciyle almıştı. Negatif boşalım enerjisinin yeryüzünü terk ederek gökyüzüne

yükseldiğini bir kez daha duyumsamıştı. Bireyler, içsel öfkelerini dışavurumla, gökyüzü çöplüğüne göndermenin verdiği rehavet içindeydiler.

Ber, uzandığı kanepede bunu gram gram özümsüyordu.

Beyninde hafif elektriklenmeler hissetti. Yumuşak ve okşayıcıydı... Med'in kendisiyle bağlantıya geçeceğinin ön sinyalleriydi, bu...

"Merhaba Ber!"

"Merhaba Med!"

"Kaç gündür görüşemedik, kusura kalma... Ne yaptın bu arada..."

"Bunları anlatırsam; bilineni, tekrar bildirmiş olurum... Sanırım..."

"Aynı tarzda ukalaca konuşmalar..."

"Bu senin yorumun."

"Yak söndür, söndür yak, eyleminde de bulunuyorsun. Bu konuda hiç ters duyumsamalar yaşamadın mı?"

"Güzel ve rahatlatıcı duyumsamalardayım."

"Bazı eylemlerin kaynağını keşfedecek kadar yeti kazandığını sanıyordum. Beni yanılttın..."

"Bu da ne demek oluyor?..."

"Bunun anlamı; Kendini daha da geliştirmen gerekiyor...."

"Sana gündem de olan ve benim de benimsediğim bir sloganla karşılık vereceğim;.'‘Konuş! Konuşmadıkça sıra sana gelecek!' "

"Konuş! Konuşmadıkça sıra sana gelecek! sloganı güzel ve benim de benimsediğim bir slogan olmasına rağmen, gerektiği anlarda kullandırılmayan, ama Düzenleme grubu, toplumsal tepki arzuladığı anlarda bireyleri etkilemede kullandığı bir slogan... Rapor gerektiğinde susmayı, gerektiğinde konuşmayı ve tepki göstermeyi düzenler... Birey ve toplum bu eylemi; figüran rolünü oynadığını fark edemeden kendi iradesiyle gerçekleştirdiğini sanır... Neyse bu konuyu kapatalım, bu yapınla seni ikna etmekte zorlanacağım galiba.... Sana bir müjdem var. Seni, benim çevrem-

den ve benim yetilerimden fazlasını taşıyan iki kişi ile tanıştıracağım... Tabi ki kabul edersen."

"Neden olmasın, memnun olurum."

"Yalnız bir koşulum var; lütfen onların yanında saygısız hareketlerde bulunma!"

"Okeydir..."

Ber, bu tür seanslarda nasıl davranması gerektiğini bir yemek yeme kadar iyi öğrenmişti.

Gözlerini yumdu, içselini açtı.

Birkaç dakikada transa geçebilmişti. Med'le buluştu.

Med, takip etmesini işaret ediyordu.

Loş ışıklı bir odaya girdi, Med'in peşisıra. Ber, gözlerinin loş ışıklı karanlığa alışması için birkaç saniye bekledi.

Orta yaşlarda oldukları anlaşılan biri bayan, diğeri bay iki kişiyi oturdukları koltuklarından kendisini izlerken gördü.

Med, oturanları, "Bayan Neson ile Bay Deson." diyerek Ber'e tanıttı.

"Ziyaretçilerin fazla zamanları yok, Ber. Önemli konulara geçile-cek... Seninle ilk ve son kez bu şekilde diyalog kurmuş olacaklar... Saniyelerin bile boşa harcanmamasını tavsiye ediyorum..."

"Memnun oldum; Bayan Neson, bayan Deson!..." diyerek selamladı.

"Bizler, sizi gıyabınızda tanımamıza rağmen Med'in anlatımlarından dolayı size karşı pozitif duygular beslemekteyiz... Değil mi Bay Deson?" dedi Bayan Neson.

"Onaylıyorum Bayan Neson ve bence tanışma faslını kapatıp, konuya derhal girelim..."

Ber, önemli bir anın heyecan dolu gerginliğindeydi şimdi. Merak doluydu.

"Med'in de yardımlarıyla ne kadar yol aldığınızı biliyoruz. Med, nedense hazır olmadığın düşüncesiyle bazı önemli iletileri sana sunmamıştı. Hep geleceğe bıraktı... Ben ve Neson ise aynı kanıda değiliz."

Ber, "Zaten Med beni hep küçümsüyor,"diyecekti ki; Med'in 'saygısızlık yapma!" uyarısını anımsayınca vazgeçti. "Teveccühünüz... Teşekkür ederim," dedi.

Karşılarında bulunan koltuğa, onların buyur etmesiyle oturdu.

Sözü Deson aldı. "İnsanlar doğar, büyür ve ölür. İnsanlığın tarihi, bireylerin bu sürecine milyonlarca kez tanıklık yapmıştır ve yapmaktadır. Bunlardan birçoğunun tarihsel izleri kalmamıştır. Azınlıkta olanlar ise, kötü veya iyi izler bırakarak halen yaşıyormuşçasına etkilerini devam ettirmektedirler. İz Bırakanlar grubunda, etkisel yoğunluk kötü olan grupta... İnsanların varoluş amacı 'evrim'dir. Bu kavram bazı bilim adamlarının belirttiği biyolojik anlamdaki 'evrim' kuramını çağrıştırmasın sende... Ben 'Ruhsal, beyinsel, düşünsel, duyumsal evrimden söz ediyorum...'

Ölüm hiçlik ve yokluk değildir. Her ölüm; yeni bir doğuşa başlan-gıçtır. Birçok kez değişik kabuklarla, değişik cinsiyetlerle, konumlarla farklı ortamlarda yeniden var edilen "beyin, düşünce, duyular içerikli; Ruh cevheri" inişli, çıkışlı evrimini bireylerde ve bireylerden oluşan topluluklarda sürekli geliştirerek, değişimlere uğratarak bazen de törpülettirerek yenilemektedir...

Kötü ruh veya iyi ruh cevheri taşıyıcısı öldüğünde, yeniden dünya' ya gelen cevheri, yetişme tarzı, edindiği yeni izlenimler, ortamlarla önceki yapısının tersi değişim gösterebiliyor. İyi ruh cevheri kötü ruh cevherine, kötü ruh cevheri, İyi ruh cevherine dönüşebiliyor. Bu durum; tekrarı çok olanlardan... Biz bu tür ruhlara, 'Evrimini Tamamlayamamış Ruhlar" diyoruz.

Kötü ve iyi ruh cevheri doğum-ölüm-doğuş.. şeklinde yenilenen gel-git döngülerinde sayısını bizim de bilmediğimiz yenilemelerle önceki iyi veya kötü cevher özelliğini kaybetmeden ve aksine daha da ilerleterek belirli bir aşamaya gelmiş ruhlara da ‘Evrimini Tamamlamış Ruhlar” diyoruz.

Bu niteliğe ulaşmış evrimini tamamlamış iyi ruhlar ve kötü ruhlar edindikleri tüm yetilerini bu kez bulundukları fizik ötesi dünyada insanları kendi yandaşları olmaları yönünde etkilemeye çalışarak ezeli mücade-lelerini devam ettirmektedirler.

Fiziksel dünya’da olduğu gibi Fizik ötesi dünyada da bu savaşımda kazanım elde eden, genelde kötü ruhlar grubu olmuştur şimdiye kadar.

Dünyanın geçmişi ve günümüzde yaşananlar da bu kötülerin zaferini kanıtlamaktadır..."

Deson'un anlatısının devamını getirmesini, Neson engelledi "Deson!... Kanımca konuyu çok dallandırıyorsun. Ber, anlatıları özümse-mekte zorluk çekebilir," dedi.

Deson bu uyarıyı mimiksel hareketlerle olumlayarak, "İstersen sen devam et,"diye Neson’a teklif getirdi.

Neson, teklifi reddetmediğini, konuşmaya başlamakla ifade etti, "Med’in bir ara sana sözünü ettiği Düzenleyici, Denetleyici, İzleyici, Uygulayıcı grupları ile bunların üst merkezini benzerlerinin tümü fizik ötesi dünyada da mevcuttur.

Fiziksel dünyada olduğu gibi, o alemde de egemenlik hala kötü ruh grubunda... Zaten, her iki aleminde birbirine direk veya dolaylı yansımaları, etkileşimleri olmaktadır. Bu asırda fizik ötesi dünyanın iyi ruhları ile Fiziksel dünyanın iyi ruhları elele vererek, onlara karşı mücadeleyi kıyasıya savaş haline getirdiler, bu asır da dizginleri ellerine alabileceklerine inanıyorlar..."

"Sözünüzü kesmek istemezdim, beni bağışlayın. Ama takıldığım noktalar çözülmeden devam edilirse korkarım anlatılarınızı kavramakta bayağı zorluk çekeceğim," dedi Ber.

"Rica ederim, buyurun!"

"Sizler bu varsayımlarınızı ispatlayıcı hiç bir kanıt sunamıyorsunuz.... Sanırım, anlatılarınıza inanıp inanmadığımı sizler de Med gibi algılıyorsunuzdur...

Bunu bir kenara bırakarak ve anlatılarınızı bir an gerçek kabul ederek sormak istiyorum... Söyler misiniz tarihin akışı içinde çok az süren dönemler hariç fizik ve fizik ötesi alemlerde egemenliğini sürdüren kötü ruh grubu nasıl ve ne şekilde alt edilebilinir.?..."

"Kötü Ruh egemenliğinde; İyi Ruhların yapabileceği çok şey var aslında... En azından Kötü Ruhlara ait Düzenleme Raporlarını önceden sezerek, insanlığa zararlı olan öğelerde bu düzenlemeleri boşa çıkarmak; en azından düzenlerini bozacak yani ‘Sapmalar’ meydana getirerek... Bunun sonucunda Düzenleme raporlarını yeniden gözden geçirme, yeniden düzenleme uğraşına girecekler ve bu sapmalar dolayısıyla boş-luklar sürekli yinelendiğinde iyi ruhların bu boşlukları doldurma ve yararlanma şansı olabilecektir.

Bu sapmaların sürekli tekrarlanması halinde kötü Ruh Grup üyeleri birbiriyle çelişkiye düşecek, birbirlerinden ayrık yeni görüşler sunmalarını ve sonuç olarak bütünlüklerinin bozulması sağlayacaktır. Bu, yansımasını Düzenleme raporların da gösterecektir. Sürekli düzenleme raporlarının değiştirilmesi, boşlukların doldurulması için acilen hazırlanacak raporların birbiriyle çelişkili olacakları nedeniyle Uygulama, Denetleme ile İzleyici Grupları kendi içlerinde ve birbirlerine karşı, kargaşa, kaos yaşamaya başlayacaklardır. Kanımızca bunun sonucunda iyi ruhların fazla efor sarf etmesine gerek kalmadan kötü yapı kendi kendisini bozacak, iç düşman-lıkları nedeniyle bazılarının desteği de sağlanarak olan boşluğu, iyi ruhla-rın grupları dolduracak... Tabi ki bu benim varsayımım..."

Deson, burada araya girerek yeniden sözü aldı. "Ben bu aşırı sapma sonucu oluşacak kaos ortamının iyi ruhlara yararlı olabileceğine tamamen katılmıyorum. Aşırı kaos, fiziksel dünyanın iyi ruhların da bazılarının bozumunu sağlayabilir. Ayrıca aşırı sapma boşluğu, daha aşırı kötü düzen-leme raporlarının insanlık aleyhine hazırlanmasını sağlayabilir,"” dedi.

İlk kez bu kadar suskun kalan Med, söze girdi, "Bunlar güzel tartışmalar, ama biraz gerçekçi olalım. Bireysel ve toplumsal psikoloji nabzını elinde tutan ve bu konuda her türlü ikna gücünü ellerinde bulun-duran, akı, kara; karayı ak gösterecek kadar kıvrak zekalı, bazen melek bazen şeytan görünebilecek derecede bukalemun özelliğinde olan kötülerin çözemedikleri sorunları, engelleyemedikleri sapmaları gerektiğinde aşırı şiddet de kullanarak bir şekilde yararlarına kullanmaları sürekli kullandıkları bir döngüdür. Kötü gücün egemen olduğu; bu dünyada güçsüz iyi insanlarından diğer deyimle, Fiziksel dünyanın iyi ruhlarından çok fazla bir şey beklemek hayal değil mi?...

Kanımca, önce yanlış bilgi bombardımanlarından kurtulmaları, doğru bilgiler edinebilmeleri, sezgilerini, algılama yetilerini geliştirmeleri sağlanmalıdır.

Bu gelişimleri az çok sağlayan bireylerin, elde ettiklerini kendi aralarında iletisel yolla paylaşımlarıyla aydınlanma evresini tamamlayarak açığa çıkaracakları pozitif enerji ile kötü ruhların yaydığı negatif enerji akımlarına karşı koymaları sağlanabilecektir. "

Ber, soru yönlendirmekten kendisini alamadı. "Bu nasıl gerçekleşe-cek peki?.."

"İnternet sayesinde..." diye yanıtladı Med.

Ber, gülme isteğini zorlukla frenleyerek, "Yaşın kaç?.. Evli misin?... Bekar mısın?... Sanal seks yapalım muhabbetleriyle mi?..." dedi. "Ayrıca; interneti sözünü ettiğiniz gruplar da kendi yararlarına kullanabilir."

Med'in korktuğu başına gelmişti. Ber, saygısızca saçmalıyordu. Muhabbeti sulandırmaya çalışıyordu. "İnterneti sen o amaçla kullanıyor olabilirsin... Ama farklı anlamda kullanmaya başlayanlar da var. Diğer araçları pek kullanamayan iyi ruh grup ve bireyleri en azından interneti kullanabilme olanağına sahip. Onların ise kullanması buna engel değil. Savaş biraz daha eşit koşullarda internette devam edecek. Savaş, internette devam edecek ve zafer iyilerin olacak."

Deson, Med ile Ber'in konuyu kişiselleştirerek, karşılıklı tartışmaya başlayacaklarını sezinlemişti. Fazla zamanları kalmamıştı. "Med haklı," dedi. "Bu asırda fizik ötesi dünyada bulunan ‘Evrimini Tamamlamış İyi Ruhlar’ en çok netsel iletişime güveniyorlar..."

Ber'in kuşku dolu bakışlarını görünce açıklama gereği duydu. "Her iki alemde hemen hemen tüm iletişim ağlarının çoğu Kötü Ruhların elinde... Fiziksel dünyada bilerek veya bilmeyerek onlara alet olan iyi ruhları da katarsak, bu kaleleri ele geçirmek şimdilik neredeyse olanak-sız... Ekonomik, siyasi, hukuki, psikolojik ve bir çok yönden yetersizlik söz konusu... Bu nedenle ilk etapta kullanılabilecek uygun aracın internet ortamı olması sizce de mantıklı değil mi?... Ayrıca iyi ruhların, insanları beyinsel ve ruhsal etkilemesi için salgıladıkları pozitif enerjileri daha hedefine ulaştıramadan, kötü ruhlar negatif enerjileriyle yok etmekte. Hatta bazen bu enerjiyi kendi enerjilerine dönüştürerek güçlerine güç katmaktadırlar.

Netsel iletişimde kullanılan kablolar ve uydusal bağlantılar da bu risk çok fazla gerçekleşmeyecektir. Fiziksel dünya insanları, fizik ötesi alemden gelen mesajlar olduklarını bilemeyeceklerinden korkup net bağlantılarını koparmayacak, e-mail haber grubu üyeliklerini iptal etmeye-ceklerdir..."

Ber, bir müdahalede daha bulundu. "Sözünü ettiğiniz fiziksel dünya ve ötesi dünyada bulunan iyi ruhların egemenliği elde ettiğini düşünelim... Bu durumda bile bireyin ve toplumun kendi geleceğini tayin etme ve belirleme özgürlüğü, iradesi yok etmiş sayılmayacak mı?"

Sorunun muhatabı Deson iken, Neson yanıtladı. "Ayrıntılı yanıt vermek gerekiyor. Bunun için zamanımız kısıtlı... Bir yere davetliyiz... Ama şu kadarını söyleyeyim; tek bir bireyin geleceğini düzenlemede bile o şahsın görüş ve düşüncesi önemli olacak. Başkalarına zarar verici, iradesini yok edici olmadıkça geniş özgürlük alanı sağlanacak her yönden ve her anlamda... Yani genel düzenleme raporu hazırlamada ilgili olan kişi, kurum, topluluk ve insanla ortak hareket edecek... Tatlı birlikte hazırlanacak ve birlikte yenecektir."

Deson, kolundaki saate baktı. "Çok az zamanımız kaldı Ber!"

"Takdir sizin efendim!" diyerek centilmence karşılık verdi.

"Birlikteliğimizi sonlandırmadan çoğunluğun ulaşamayacağı bazı duyumsamalar yaşatacağız sana."

Ber, heyecan dolu bir ses tonuyla, "Ne gibi?.. "diye sordu.

Med, tebessüm eden güzel yüzüyle, "Yıllardır bana yönelttiğin bir soru vardı... Olmuşlardan, yaşanmakta olanlardan ve olacaklardan verdiğim haberleri nasıl edindiğimi sürekli merak eder, dururdun."

"Bu merakım hala sıcaklığını koruyor."

"Bu gece belirttiğin sıcaklık birazda olsa soğutulacak."

"Nasıl?..."

"Bunun yanıtını biraz sonra alacaksın. Yeter ki panik yapma! Daha önceki seanslarla ilgili uyarılarımı anımsa... Aykırı hareket etme!..."

"Ben hazırım!"

***

Ber, gözlerini yumdu, derin nefes alıp vermeye başladı.

Dışarıdan çocukların bağırtıları, korna sesleri, motor gürültüleri duyuluyordu...

Kapalı tuttuğu gözleri karanlığı görüyordu. Bir süre sonra, kulakları sadece soluma seslerinden başka bir şey duyamaz olmuştu. Beynine gelen gündelik düşünceleri savdı. Hiçbir şey düşünmeden karanlığa bakıyordu.

Vücudunu hissetmiyordu. Uykuyla uyanıklık arasındaydı. Soluk sesleri de gelmiyordu. Derin sessizlik ve karanlık, yaşadığı anın toplamıy-dı.

Kahvaltı hazırlarken yaralanan parmağının acısı da yoktu.

Karanlıkta süzüldüğünü duyumsuyordu. Ber gözlerini açmadan, bedenini hareket ettirmeden öylece bekliyordu. Karanlık, usulca doğmakta olan güneşin, gökyüzünü aydınlatmaya başladığı kızıl bir renge büründü. Rengini kaybetmeden alevsel dalgalı görünümler aldı kızıllık. Ber, kendi bedeninin alevlerin arasında etkilenmeden süratli bir şekilde aşağıya, yukarıya, yanlara, sağlı sollu doğru gidip geldiğini görüyordu.

Karanlık alanlarda sütunlar belirdi. Sütunlar birbiriyle birleşti. Tünel şeklini aldı. Süzülürcesine ve gittikçe artan hızla ilerliyordu oluşan yarı aydınlık tünellerden...

Ber bunun rüya olmadığını, belli bir yol çizmezse bu seyrin bu şekil-de sonsuza kadar devam edeceği bilinciyle, kendisini ileriye yönlendirdi. Tünel çıkışı geniş bir vadiye açılıyordu...

Nesneler, insanlar minyatürdü. Kuşbakışı izledi onları.

Bu arada onların üzerinde belirli bir rotada geniş daireler oluşturacak şekilde usulca dönüp duruyordu. Bir süre sonra usulca gidiş dönüşler, yerini seri dönüşlere bıraktı.

Hızlanma nedeniyle midesi bulandı. Bir Hortumun çekim alanında-ki eşya gibiydi şimdi. Aşağıdan yukarıya doğru genişleyen helezonik kıvrımlar bir yay gibi uzuyordu. Bunların aralarına seri geçişler yapmaya başladı.

Fısıltıya benzer bir ses duydu sanki. Tüm dikkatini, nereden geldiği-ni bilmediği bu fısıltıya yoğunlaştırdı. Arada kesik kesik duyulan bu fısıltıların kaynağına ulaşmaya çalıştı. Mide bulantısını önemsemiyordu artık. Bu fısıltılar hayali duyumlar mıydı? Bu kadar yolculuktan sonra bir şey elde edemeden gerçek yaşama dönmek istemiyordu. Tüm enerjisini odaklaştırdı. En üstte bulunan ve dönen halkalardan birinin arasından geliyordu sanki bu fısıltılar. Bu aralığa girmeye çalıştı... Bir şeyler engelliyordu kendisini...

Med’in sesini duydu; "İlerle, korkma... Gerekli enerjiyi sana vereceğiz..." Bir güç hissetti, engeli aştı. İçeriği belirsiz fısıltıları daha rahat duyumsamaya başlamıştı. Doğru yolda ilerlediği kanısı oluştu kendisinde. Evet, yakınlaşma bazı kelimeleri daha anlaşılır kılıyordu. Fısıltılar anlaşılır seslere dönüştü:

"...Yaklaşıyor..."

"...engeller koyun..."

"...uygulayıcı merkezi..."

"...rapor..."

"...düzenleyicilere bilgi verin..."

"...gedikleri kapatın..."

"...uygulayıcılar, vakit yok..."

"...raporsuz çıkış yapın..."

"...başarısızlık..."

"...lanet olsun ..."

"...tüm iletişimleri koparın..."

"...Virüsleri hazır tutun..."

"...telepatik,duyumsal iletişimlerinizi yeni bir emre kadar askıya alın... Pasif konuma geçin..."

"...Rapor okuma alanlarını karartın..."

"...manyetik kalkanları sağlamlaştırın..."

Ber, duyduklarına inanamıyordu. Sözcüklerin bazıları Med'in anlatımında geçen bazı kavramları anımsatıyordu... Yoksa.... Neyse bunları irdelemek için uygun zaman değildi. Büyük bir iştahla hızını arttırdı. Yeryüzünü bir baştan bir başa dolaşıyormuş gibi bir his doğdu içinde...

"Evet! Şimdi..."

Bu ses çok yakınındaydı, beyninde çınladı sanki.

Seyir hızı, yavaş yürüyen bir insan hızına düştü. Bir nehrin akış yönünün tersine kulaç atan biri gibiydi şimdi.

Yaydan çıkan ok gibi gerisin geriye savruldu aniden. Toparlandı. Savrulmadan önce bulunduğu noktaya süratle vardı ve kendisini bir nevi o noktaya yapıştırdı... Yoğunlaştırdı...

Şimdi, hiçbir şey duymuyor ve görmüyordu...

Beyninin içinde karıncalanmaya benzer tuhaf şeyler hissetmeye başlamıştı. Med'in "...dayanmalısın..." telkinlerini duyumsadı. Tüm duyuları esnedikçe esnedi... Güzel bir müzik parçası duymaya başladı, birden yanı başında hayalinde bile resmedemeyeceği güzellikte çıplak bir dansözün ellerindeki yabancı paralarla birlikte dans figürleri yapmakta olduğunu ve kendisine yaklaşması için işaret ettiğini gördü. Bir an elini uzattı, sonra vazgeçti... Dikkatini tekrar toparladığında ne müzik sesi, ne de kadın kalmıştı...

Yeniden fısıltılar duyuyordu. Bu fısıltılar, onu biraz daha canlandırdı. Kulağında değil sanki beynindeydi bu sesler. Fısıltılı diyaloglar bu kez kesintisiz, net ve anlamlıydı...

Birçok ses; binlerce radyo ve televizyondan çıkan değişik sesler... Birçok görüntüler, haberler, reklamlar, müzik parçaları, belgeseller, filmler, diziler, kalabalıklardan duyulan sloganlar, silah sesleri, uçak sesleri, tank paletlerinin çıkardığı mekanik sesler, ağlama sesleri...

Her şey bir anda sunuluyor gibiydi... İçsel gözlerini biraz daha açtı; karanlığı delercesine... Bir kolun mesafesi kadar yakınında görüş alanını

tamamen kapatan, gazete sayfalarını gördü... Her şey sabitlenmiş, gazete parçasına yapışıp donmuş gibiydi. Med'in "...kendine gel, Ber!" ünlemesiyle irkildi.

"Sorun çözülmedi!..." yüksek fısıltısını duyumsadı.

Ellerinde değişik silahlarla binlere varan insansı figürlerin, uzaktan kendisine süratli bir şekilde yaklaştığını gördü. Derin bir korku ve yalnız-lık hissetti... Duyumsama olduğunu bilmesine rağmen gerçek yaşamday-mış gibi etkilendi. Gittikçe yaklaşan gruptan kaçacak gücü kendisinde bulamadı. Felç olmuş gibi hareketsiz kalakaldı. Grubun kendisiyle sıcak temasına on adımlık mesafe kalmıştı ki; iki bayanla yanlarında bir erkek ve bebek denecek yaşta çocuktan oluşan bir grup onlarla kendisi arasında perde oluşturdu.. Saldırganlar onlara çarptıkça küçük taneciklere bölünüyorlardı. Sırtları kendisine dönük bu kurtarıcıların, kimler olduğunu merak etti.

Bu merakını gidermesi için çok beklemesine gerek kalmamıştı. Dönen yüzler; Med, Deson ve Neson olduklarını gösteriyordu. Küçük çocuğun kim olduğunu bilmiyordu. Üzerinde duracak zamanı yoktu.

Ber; Med'in "Yolu açtık Ber, devam et..." iletisini algıladı.

Savrulmadan önce bulunmuş olduğu noktayı yeniden yokladı... İtici gücün, zorlaması kalmamıştı... Kapalı halkayı açtı. İçinden geçti... Her taraf zifiri karanlıktı.

Ber, uzakta gördüğü nokta büyüklüğünde ki ışığa doğru, su gibi akıyordu. Yaklaştıkça ışık da kendisine yaklaşıyor gibiydi.

Işığın bulunduğu yere vardığında; uçsuz bucaksız bir alanda binlerce görüntülü ekranların bir yol kenarına dizilmiş ağaçlar gibi sağlı sollu sıralı olduklarını gördü.

Bu güzergahta seyrederken ekranların sunduğu görüntüleri rastgele izliyordu.

Bir ekrandaki görüntü dikkatini çekti, incelemeye koyuldu... Uzun ve oval bir masanın her iki tarafında onlarca insanlar; ellerinde bulunan belgelere bakarak karşılarındaki kişilerle sürekli konuşuyorlardı. Diğer tarafta oturanların önünde ise meslekleri ve tabi oldukları ülkelerin adı yazılıydı... Birçoğunun önünde “Düzenleme Grubu” yazılıydı. Diyalog-lar tam anlaşılmıyordu.

Görüntüler sürekli değişiyordu. Değişik tipte insanların birçoğunun hangi ülke uyruğuna tabi olduğu anlaşılabiliyordu. Konuşurken, ellerin-deki dosyaları birbirine sunmaları sıklıkla beliren görüntülerdi.

Sinema ekranı büyüklüğünde ki bir ekranın kapalı olması dikkatini çekti. On bir metre ötesinde, yargı salonunda bulunan tanık kürsüsüne benzer fakat neredeyse onun beş katı büyüklüğünde yüksek bir masanın üzerinde bilgisayar klavyesine benzer üzerinde birçok düğme barındıran. bir parça vardı. Bu masaya yöneldi.

Birçok büyük tuşlar bulunuyordu. Üzerindeki yazıları okumaya başladı. Tuşlar; Komut düğmeleri izlenimi uyandırıyordu.

"Düzenleme Grupları, İzleme Grupları, Uygulama Grupları, Denet-leme Grupları, Sivil Toplum Örgütleri, Üniversiteler, Kurumlar, Kamusal Örgütler, Ülkeler, Toplumlar, Özellikli Bireyler, Risk Taşıyıcıları, Yandaşlar, Lobiler, Partiler, Politikacılar, Güvenlikçiler, Yer altı Örgütleri, İllegal Örgütler, Medya grupları, Dini Gruplar, Yazarlar, Şairler, Müzik sanatçıları, Ressamlar, Sermaye Grupları, Geçmiş, Şimdiki an ve gelecek....

Ber, 'Ülkeler' yazılı tuşa bastı. Ekranda bir görüntü oluştu. Bildiği yabancı bir dilde soru yazılıydı.

"Hangi Ülke?"

İnternetteki arama motorlarına benzer bir yazı yazma boşluğu oluşmuştu.

Düğmeleri barındıran setin yan tarafında harf ve rakamlardan oluşan bölümü kullanarak, "SodGom" yazdı. Yine yabancı dilde 'Onay,' anlamına gelen tuşa bastı.

SodGom Ülkesinin bildiği harita görüntüsüyle ve sol yanında ana başlıklar taşıyan bir bölüm ortaya çıktı.

Bilgisayar fare imlecine benzer büyük ve renkli bir ok işaretini ekranda görmesiyle düğme setinin yanında bulunan fareyi kavradı. Fihrist bölümünün 'Politika,' ana başlığı üzerine, imlecin gelmesini sağlayarak, farenin sol düğmesini tıkladı.

Hangi yüzyıl sorusunu yirminci ve yirmibirinci yüzyıl yazarak yanıtladı.

Görüntü değişmişti.

Oval bir masada karşılıklı oturan iki kişi, önlerinde bulunan kağıt-lara da arada bakarak konuşuyorlardı. Yüzleri karanlıktı, belirgin değildi. Birinin yabancı dili doğal iken karşısındakinin kırıktı.

Grup Başkanı yazılı bölümde oturanla, ‘Yandaş’ yazılı bölümde oturan kişi karşılıklı konuşuyorlardı.

"Sodgom ülkesi insanları artık eskisi gibi değil. Tayin ettirdiğimiz önceki liderlere olan güvenlerini kaybettiler... Yeni yüzlere ve sloganlara gereksinimimiz var."

"Kanımca bu sizlerin hüsnü kuruntunuz. Medyanın, sermayenin, derneklerin, partilerin, kuruluşların, beyin takımının bir çoğu programlarınıza harfiyen uyuyorlar, düzen sapmasında bulunmuyorlar... Sapmada bulunanların da başlarına neler geldiği malum... Yeni yüzlerle öncekilere karşı vefasız davranmış olmaz mıyız?.."

"Bu işlerde duygusallığa yer olmadığı, tekrarlanmasına gerek duymadığımız bir gerçek... Ama yine de öncekilerin referanslarını yeni görevli belirlemelerinde göz önüne alıyoruz... Yeni Adım Partisinin lideri kendince bize karşı sapma hareketine geçti. Bu önümüzde duran örneklerden biri... Diğer bir partiye ticari şirketlerimiz kanalı ile istedikleri mali desteği paralel şirketlerine aktardığımız halde düzenlemelerimizin bazılarına uymamaya başladı..."

"Efendim! Merak etmeyin, elimizde bulunan güçlerimiz karşı atağa geçti, onu toplumdan izole edeceğiz... Olmadı bir şekilde önceki lidere yaptığımız gibi alaşağı ettiririz. Gerekirse fiziksel güç dahi kullanırız.... Benim de naçizane size bir sualim olacak..."

"Dinliyorum..."

"Yakın geçmişte tayin ettirdiğiniz liderler, taşıdıkları sağcı, solcu, dinci, milliyetçi, muhafazakar, sosyalist, komünist vb. misyonlarına uygun görünümü, yapıyı yakın zamanlara kadar korudular. Böylece partilerin lider ve yöneticileri; taşıdıkları misyona inanan tabanı dizginleyebildi, gerektiğinde ise programa uygun olarak atağa geçirttirebildi, toplumsal kaos yaratabildi... Sonra yeni programlarınızı uygulamaları nedeniyle taşıdıkları misyona aykırı hareket etmek zorunda kaldılar. Bu nedenlerle toplumun bir kesimi artık görüş ve düşüncelere, misyonlara da inancını yitirdi veya yitirmek üzere...

Sizler daha iyi biliyorsunuz; hümanist görünen lider, iktidarda emperyalist söylemlerde bulunmaya, insan haklarına karşı harekete geçmeye başlamayla; dini kisveyle simgeleşen lider; iktidar partisi olduğunda tabanının giyim kuşamına karşı hareket etmeyle, alt gruplarının bağlı olduğu tarikat ve cemaat gruplarını hırpalanmasına sessiz kalmakla; milliyetçi alanda simgeleştirdiğiniz lider; diğer bir milliyetçiliği kullanan liderin yasal affında vasıta olmakla... örnekleri çoğaltabilirim... Bunun alt yapısını hep merak etmişimdir... Neden?"

"Merakını yenmek zorunda değilim ama yine de izah edeyim; artık yeni bir düzen kurmaktayız. Bazı dünya ülkelerinde olduğu gibi sizin ülkenizde de eskiden pompaladığımız ve o zamanlar gerekli olan ülke içi fanatizme, kaosa, teröre artık gereksinimimiz kalmadı... Hatta zararlarını da görmeye başladık. Çağdaş programımız buna göre düzenlendi. Katılığı yok etme, en azından inceltmek için belirttiğin misyonları taşıyan lider-lere, misyonlarına aykırı hareket edilmesi konusunda direktif içeren programlarımızı uygulatmakla seçmen tabanlarını dolayısıyla etkileme olanağımız olacaktı... Bundan da iyi sonuçlar aldık... Ki yeniler bunu baştan taşıyorlar.. Sözünü ettiğin sorunlar bunlarda yaşanmayacak; hatta aralarından hangisini sağcı, hangisinin solcu yapalım diye tereddüde dahi düştük. Çünkü tümü birbirinin benzerleri..."

Ber, belki de çok az insana nasip olacak özel bir toplantıyı izlediği-nin olgunluğuyla kısa zamanda neler alabilirim, diye düşünerek fareyi rast gele tıklayarak bir bölümden diğer bölüme geçiyordu. Bölümlerin bazılarında çoklu gruplar, bazılarında yazılar, bazılarında ise ilgili yerin yaşanmış veya yaşanmakta olunan görüntüleri vardı. Hızlı geçişlerdeydi... Geçmişi, şimdiki anı, geleceği sanki aynı anda yaşıyordu. Düzenleme rapor kayıtları alanındaydı. Gelecek önceden tespit edilmiş olduğundan, gerçekleşmiş sayılırdı. Çünkü olacağı kesin olan şey olmuş gibidir... Geçmişte olanlar ise sürekli tekrarlanmaktaydı, yenilenmekteydi. Geçmiş ve gelecek özelliğini yitirmişti. Önemli olan şu andı. Çünkü şu an tüm zamanları yaşayabiliyordu.

....

"Efendim! Teslimden önce sizlerle varmış olduğumuz mutabakata halen sadığız. Bu konuda şüpheniz olmasın... Ama her iki topluluğun milliyetçi duyguları çok hassas ve acıları halen dinmemiş... Adım adım sonuca gidiyoruz... Şimdilik adi mahkumlar için af çıkarılmasını sağladık... Tepki düşsün, genel affa ve idamın kaldırılmasına kadar götüreceğiz işi..."

...

"Gereken yapılıyor. Örgütlerden ses pek çıkmıyor...

Yeşil Rengi Seven Gruplara üye olanları; inancı gereği yeşil kurdelası çıkarmak istemeyen kızların okula girmelerini yasaklayarak, onlarda oluşmuş negatifsel tepkileri ortaya çıkarıp bastırdık, izole ettik, güçlerini bitirdik. Bunlar dışında temel renkler olan kırmızı, sarı, mavi renklerin de yasaklanmasını sağladık.

Böylece değişik gruplar standardın dışında tablolar hazırlayamayacaklar. En hassas konularda gerekli yasaklamalara yavaş yavaş gidilmekte, doğrudan yöneldiklerimiz dışında yandaşlarından tık yok, merak etmeyin... Bu bahaneyle gerekli korkuyu içlerinde duyumsa-malarını sağladık..."

...

"Yo... Bu kez paramızın devalüe edilmesinde bir sorun çıkmayacağından resmi anlamda güvenlik müdahalesine gerek yok, sanırım..."

...

"En yakın yandaşımız Birleşik Devletin, güneşin doğduğu yönün ortasında bulunan bölgesine gerekli müdahaleyi yapması için zemin hazırlıyoruz... Aksi halde bizlerin ve yandaşlarımız grupların çıkarları büyük risk altında... Öyle bir olay olacak ki; hiçbir ülke müdahale etmelerine karşı koyamayacak, aksine desteklemek veya sessiz kalmak zorunda olacaklar... Bu olay nedeniyle diğer ülkeler de pasifize edilecek, Amar'ın babasının başkanlık yaptığı Filistin'le, Irak'la ve militan halka sahip ülkeyle ilgili sorunlarımız da bu kargaşada çözülecek... Gruplarımızda ağırlığını hissettiren yandaşlarımızın ırkdaş ve dindaşları olan Nili Geçenler namlı İsrail Devleti'ne de rahat nefes alabileceği alan ve ortam sağlanacak..."

...

"Ülkenizde ki bireylerin yandaşlarımıza karşı yöneltțiği negatif bazda beyinsel enerji yükünde KitleTepkiselEnerji Ölçer cihazımız artış kaydetmekte... Verdiğimiz süre içinde bunu çözemediniz... Neyse şirketlerimiz kanalıyla destekte sağlayıp, bir şekilde ayarlamalar yapacağız... Belki bunun için erken... Öncelikle, Evrensel Futbol Turnuvasında ülkenizin belli bir seviyeye getirtilmesi ve bu anlamda bu beyinsel negatif enerjinin pozitive dönüşmesini sağlayacağız..."

...

"Bizim farkımıza varan ve programda sapma yapan bazı kişiler bizlere ve sizlere zararlı olabilir. Bunların, bizleri deşifre etme uğraşına girdiklerini duyduk...

Ayrıca bağlı güçlerimizden ayrılıp, dışında kendi başlarına buyruk güçler oluşturma peşinde olanlar var... Bunları bir şekilde çözün, dağıtın... Bunların sessizce yok edilmesi gerekiyor... Diğerlerine de örnek olur. Ayaklarını denk alırlar..."

...

"Bazı gruplar kanalı ile çıkan ve çıkarttığımız tarafımızca da desteklenen ilahi olmayan yeni dinler, mezhepler, tarikatlar sorumlu bulunduğunuz ülkenin yurttaşlarınca nedense pek benimsenmedi. Yine, eski yandaş grupları desteklemeye devam etmek zorunda kalacağız...

Bu gerçekleşseydi, lider kadrosunun tümü yandaşımız Birleşik Devlet'in elinin altında olmasından dolayı dünyayı yönetebilmek çok daha kolay olacaktı. Böylece tek din, tek kültür anlayışı veya en azından birleşik düşünceler oluşturabilecektik... Buda yeni dünya düzenimiz için önemli bir aşama olacaktı.

Bu alanda İkinci düzenleme raporumuzdaki; ülkenizdeki dinsel, kültürel reform çabaları da pek belirgin etki sağlamadı.

Sanırım, üzerlerine çok gidilmesinden tepki düzeneklerini de kaybetmişler... Bazen belirli taktiklerle gerektiğinde kullanabilmek için tepki yönlerini yeterli düzeye kadar çıkarın, canlandırın, bileyin... Aksi halde raporları düzenlerken öngörülen tepki olaylarında sapmalar meydana gelir ve raporun geri kalan kısmının uygulanabilme olasılığı düşer... Ha! Unutmadan, dinsel liderlerden Nemlihoca, yandaşımız Birleşik Devletle iyi ilişkiler kurarken saman altından da su yürütüyor. Raporlarımıza karşı ileride bazı sapmalar meydana getirmeye namzet... Bildirdiğimiz özel sırlarımızı açıklayabilir. Onu bir şekilde sıkıştırın, korkutun... Ülkenizden kaçarak yandaşımız Birleşik Devlete sığınmak zorunda kalsın... Nasıl olsa orada onu kontrol etme imkanı bulunur..."

...

"...Ayrıca Sayın Başkan bir sorunumuz var. Şöyle ki: Yeşil kurdele olayında beklenen fiziksel tepkiyi, tamamen ezilmemek için göstermeyen yeşil grup, kurdele giyiminin demokratik hak olduğundan bahisle kulis çalışması yapmakta ve Uluslararası Çağdaş İnsan Mahkemesine bu yönde başvuru hazırlığında... Oradan istedikleri gibi bir karar alırlarsa, onları sindirmede kullandığımız en iyi bahanelerimizden birinin elimizden alınacağı korkusunu yaşıyoruz..."

"Hiç merak etme... Yazman, bunu da not al... Gerekli yerlere gerektiği şekilde hareket edilmesi için rapor gönderilecektir..."

...

"Uzun yıllardır tarihin karanlıklarına gömdüğümüz etkileri büyük ölçüde izole edilmiş, ‘Fizik Ötesi Dünyadaki İyi Ruhlar Grubu’ yeniden teşkilatlanma ve harekete geçme planları yapıyor... Kendi örgütlenme-lerini gerçekleştirmeye, Fiziksel Dünyadan yandaş insanlar bulmaya çalışıyorlar... Harekat alanları; büyük yoğunlukla internet alanında olacak. İnternet kullanımının kısıtlanması, zorlaştırılması için elinizden geleni yapın. Düzenlemeyi de çok sert yapmayın! O alanda bizler de olacağız, ona göre... Bunlarla ilişkiye giren fiziksel dünya insanlarını bir şekilde dikkat çekmeden etkisiz, pasif duruma getiririn... Aç bırakın, işlerini ellerinden alın, dikkatlerini başka yönlere çekin... Şimdilik hasada girme-yin... Zaten ülkede yeteri kadar faili meçhul cinayet var... Artık biliyorsu-nuz Yeni dünya düzeni felsefemiz var..."

"Ama efendim! Çağdaş devletlerde bu konuda özgürlük var... Dikkat çekmez mi? Ayrıca bilişim özgürlüğünü engellemek için teknik alt yapımız da yok..."

"Size göre daha çağdaş olan Devletlerde var edilen özgürlüğün düzenlemelerimize yararı var. İnsanlar yine de programa uyuyor bir şekilde... Sizde bu tür bir özgürlük; sapmalara yol açabilir... Engellemeniz gerekiyor... Kontrol olanakları kısıtlanıyor... İnternetteki bilgi alışverişini İzleme grubu dahi izlemekte zorlanıyor, düzenleme yapın... Zorlaştırın... Sorun çıkaracak, korkutucu kurallar ortaya koyun..."

...

"Evet, size katılıyorum... Toplumdaki algılamalar gittikçe gelişiyor, Düzenleme raporundan az da olsa alıntılar elde edenler eskisine göre çoğaldı... Ama bunun devamını şimdilik önledik... Ülke için çok önemli miktarda para birkaç kişiye peşkeş çekilip, halkın ekonomik yönden zayıflaması sağlanarak dikkat dağılımı noktasına getirdik... İnsanlarımızın beyinlerini, midelerine indirdik... Pasif moda geçirdik çoğunu... Sizin bekletmekte olduğunuz yeni liderlere alan açtık... Umutları sizin yandaşlarınıza ve finans kurumlarınıza bağladık... Belirli alanlarda kitle psikolojisi oluşturarak yönetmemizde daha bir kolaylık, sağladık...."

...

"Uyanan bilinçli bireyselleşmeyi yavaşlatmak için gereğini yapın... Tek tek bireylerle uğraşmak istemiyoruz. Denetimde sorun çıkıyor... İzleme grubu bundan şikayetçi... Örgütlülüğü yükseltin... Kanalize etme, etkileme kolaylığı sağlayın..."

...

"Sanat, edebiyat konusunda tekelleşme yıkılmak üzere... Kontrol edebildiğimiz gruplar dışında bireysel kalan yazar ve çizerleri izlemekte zorlanıyoruz."

"Korkmanıza gerek yok... Bilerek veya bilmeyerek düzenlemelerimize yararlı hizmetler sunan kişi ve gruplara yardımcı olmaya devam edeceğiz... Onları ödüllendirerek, yardımda bulunarak, yücelterek yapılarını devam ettirmelerini teşvik edeceğiz ve başka sanatçılara, yazarlara o doğrultuda hareket etmeleri yönünde imrendirme sağlatacağız... Gerekli reklam pompalaması yapılacaktır... Düzenlemelerimize zararlı yayıncıları, yazarları yalnızlaştıracağız..."

"Beyinsel ve ruhsal enerjileri kanalize ettiğimiz alandan farklı yönlere çeken sanatçılara, yine de dikkat edin!..."

...

"Efendim! Erken seçimle ilgili raporlarınızda özümseyemediğimiz bazı noktalar var."

"Örneğin?..."

"Kurulan ve bir şekilde değişik elbiseler giydirilen makyajları tazelendirilen ve sizlere bağlı yerel düzenleme gruplarıyla ilişkili bazı partiler de yetkin, yeterli, sadık, değerli görevliler yerleştirilmiş olmasına rağmen, onların oy kaybına uğramasına neden olacak iki üç partinin önünün kısmen açılması düzenlemenizi anlayabilmiş değiliz... Gerçekten demok-ratik kuralların tamamen işletilmesine yönelik bir düzenleme olarak mı algılamalıyız?... Hele, size güvence vererek iktidara gelen ve sonra üst üste sürekli raporlara karşı direk sapmalar meydana getiren dini motifli bir partiye karşı bazı süreçler ile toplum psikolojisini kanalize ederek bin bir güçlükle kurtulmuşken, ondan doğan bir partiye yol açmak..."

"Tarihsel etkimiz en iyi eğitmendir. O; önceki liderine olanlar nedeniyle terbiye edilmiş sayılır. Ki programımızdan en ufak sapmala-rında dahi önüne çıkarılacak her tür engellemelerin içeriği de düzenlendi. Ayrıca ona gereksinimimiz var. Olan ekonomik, siyasal, sosyal, gelişim ve değişimlerden etkilenen bireylerin sapma meydana getirerek bağlı oldukları gruplardan başkaca gruplara yöneldikleri bir ortamda, en azından bizimle bağlantısını, etkileşimini koparmayacak bir partiye yönelmeleri bizim

lehimizedir. Umutlarını bağladıkları yerlerde önceden hakimiyet sağlamak da önemlidir... Ayrıca, bizlerin parti ayırımı gözetme-diğimizi biliyorsun. Hangi renk ve seste parti ve grup olursa olsun önemli olan; düzenleme raporlarına dolayısıyla çıkarlarımıza hizmet sunulma-sıdır. Tek başına iktidar yapmamaya çalışacağız. Onla koalisyonu ise, yandaşlarımızın etkin olduğu grup veya gruplar oluşturacaktır."

"Efendim! Daha önceden dışladığımız gibi dışlayarak, oyların diğer partilere kayması yolunu da tercih edebilirdiniz."

"Aslında ona gereksinimimiz olmasının en büyük nedeni şudur: Ülkenizle asya ülkelerine, özelde ortadoğuya karşı yandaşlarımız Birleşik Devlet ile Güneşin Üzerinde Doğmadığı Ülkenin yapacağı ortak harekatta en büyük korkumuz özelde SodGom Ülkesi toplumun da dini ve muhafazakar değerlere önem veren grup ve bireylerin tepkisel eylemde bulunmalarıdır...

On bir yaramaz kardeş çocukla baş etmeye çaba harcamak yerine bir tane olan babalarını etkileyip çocuklarının üzerinde otoritesini, etkisini hissettirmesini sağlamak en kısa ve kolay bir yoldur. Kendi değerlerine yakın birini iktidarda gören halktaki taban ve sempatizanları da sessiz kalacaklar, tepkileri zayıflayacaktır.

Raporlarımıza uygun hareket etmediği takdirde iktidardan atılacağı bilinciyle uygulamalara göz yumacaktır. Bunlar; liderin kendi uygulamaları sayılacağından, olacak uygulamalara muhalif kalması önlenmiş olacaktır.

Bu işin zevkli yan ürünleri var. Her işe Tanrısının adıyla başlayan lider ve tabanının bizi ilah olarak kabul etmesine, olacak uygulamalara ‘Derin Dünya devletinin adı ile...’ diyerek başlamaları ve besmelelerinin değişmesi sağlanacaktır. Onlara kendi Tanrılarından daha yüce olduğumuzu uygulamalı öğreteceğiz.

Buna benzer düzenleme ve uygulamaları, bundan önce denemiştik, başarılı da olmuştu.. SodGom ırksal milliyetçi grupların aleyhine olan bazı kararları, onların desteklediği partiyi başa getirerek elde etmiştik. Bir iki

küçük dernek dışında ses çıkaran oldu mu?... Kendi liderlerine, çıkar sağladıkları partilerine karşı çıkamadılar...

...daha bir çok hayırlı sonuçları olacaktır..."

"Çok iyi algıladım, efendim... Sizi yoracağız ama, SodGom Ülkesi etnik kimliği dışında bulunan ve bir ara tasfiye ettiğimiz İllegal-ABCD Partisinin legal uzantısı Legal-Dowko Partisinin gelişimini önlememizi neden engellediniz?... Arkadaşlar merak ediyorlar."

"Onlardan birkaç tanesinin Merkez Halk Temsilciliğine seçilmesinin yararları olacaktır. Biliyorsunuz; İllegal-ABCD partisinin kısmen siyasallaşmasını istiyoruz. Önceki silahlı mücadelelerinden gerekli çıkarları elde ettik. Ülkenizle o partinin silahlı mücadelesinin bizim için yararı kalmadı... Ancak ülkenizin raporlara karşı sapma meydana getirme olasılıklarında onların yeniden silaha başvurmaları sağlanacaktır...

O örgütte bizim ve programlarımızın farkımıza varıp sapma yapmaya başlayan liderini de, yandaşımız Nili Geçenler Kavim Devlet'in ajanlarını kullanarak size teslim ederek sonlandırdık... Bu iyiliğimizi unutmasınlar.

"Efendim! Bunları bizlerde biliyoruz..."

"Çok sabırsız olmak, SodGom Ülkesi yurttaşlarının genel özelliği... Senin konuna geliyordum.

Sözünü ettiğim MiMuhDi, Partisinin gelişimini önleme istemeyişimiz nedenlerine benziyor...

Şöyle ki; Güneşin Doğduğu Yönün Ortasında Bulunan ortadoğu ülkelerine gruplarımızın ekonomik, siyasal, sosyal çıkarı için yaptıracağımız soğuk, sıcak, ılık psikolojik savaş ortamında, sınırınızda bulunan Uzak Devletinin güneyindeki bölümde o örgütü yararımıza kullanabi-liriz...

SodGom Ülkesi yönetimi ile Uzak Devletin Güney Bölümündeki yönetim de bazı çatlak sesler var. Devam ettiği takdirde bunların izolasyonu temin edilecek...

Sodgom ülkesi programımıza karşı sapma meydana getirme riskine karşı sürekli illegal ABCD örgütü ve güney bölgesi tehditi sıcak tutula-caktır.

Güney Bölümü Yönetimleri isteklerimize uyduğu sürece bu yönetim desteklenecek ve SodGom Gücünün etkinliği azaltılarak oradan çıkması sağlanacak...

Şayet, Dowko Etnik Devletini kurma amacında olan Güney Bölümü Yönetimi isteklerimize uygun hareket etmediği takdirde; bu kez SodGom Ülkesi Gücünün, İllegal-ABCD Militanlarını da kendi lehine kullanması ayarlanarak, Güney Yönetimini tasfiye etmesi sağlanacak... Bu durumda, bizlerin programlarına aykırı hareket etmeyecek yönetim, tarafımızca oluşturularak, SodGom Ülkesinin gücü geri çektirilecek yada etkinliği azaltılarak bizim adımıza orada maaşlı nöbet tutturulacaktır.

İşte bu son olasılıkta, Legal-Dowko Partisinin büyük yararları olacaktır. SodGom Ülkesinin Dowko ırkına sahip yurttaşlarını sessizleştir-mede, İlegal-ABCD Örgütü Üst düzey yöneticilerini ikna etmede araç olarak kullanılacaktır. Ayrıca...."

...

"Efendim! Kötü ruhların Fiziksel dünya ve ötesi dünyada bazı parçalanmalara, hatta bazen karşılıklı mücadelelere girdikleri konusunda duyumlar alıyorum?..."

"Sadece Fiziksel Dünyada gerçekleşen ve tarihsel kötü ruh kimliğini unutan inkarcılardan kaynaklanan ayrık sapmalar... Çok önemli değil... Gerekli uyarılarda bulunuyoruz... Bu durumlar çok yinelenirse iyi ruhların yarar elde edecekleri anlatılıyor. Bir yerde çıkar varsa insanoğlu ortak çıkarları unutup bazen aşırı bencilleşebiliyor.. Ortak çıkarların, bireysel çıkarları da beraberinde sunduğunu duyumsamayan hainler bazen çıkıyor... Bir de ruhsal deviniminde, önceki yaşamında iyi ruh konumunda olanların, iyi ruhluluğu bilinç altından nüksedebiliyor..."

...

"Çok önemli bir kişi var, bunla..."

Ber, tüm enerjisiyle algılamalardayken; kapı zili benzeri sesler duy-maya başlamıştı.

Telefon sesleri, kapı zili sesleri beyninde uğuldadı.

Kulaklarının sesten ağrıdığını hissetti.

Görüntüler, sesler kayboldu birden...

Artık; bol ekranlı alanda olmadığını fark etti.

Her taraf karanlıktı ve ne bir görüntü ne de bir fısıltı vardı.

Sadece zil sesleri kulaklarında sürekli çınlıyordu...

Gözlerini açtığında kanepenin üzerinde terlemiş bir halde buldu kendini...

Telefon ile kapı zili aynı anda çalıyordu.

Önce telefonun ahizesini kaldırdı.

"Sap'ın evi mi?"

"Değil," diyerek yanıtladı, Ber.

"Özür dilerim, yanlış çevirdim galiba..."

Kapıya yöneldi, açtığında kapıcıyla yüz yüze geldi.

"Hayırdır?..." dedi titrek ve sinirli bir sesle, Ber.

"Bir ihtiyacın..." sözünü bitiremedi. Ber'in yüzüne daha dikkatli bir şekilde bakarak, "Sana ne olmuş Ber bey?" dedi.

"..?!"

"Yüzün..."

Ber, "Kap Bey!" diye bağırdı. "Bir şeye gereksinimim olduğunda sana haber veririm. Senin sormana gerek yok!" dedikten sonra kapıyı çarptı.

Kapıcının endişeyle yüzüne bakması şüphelendirmişti, Ber’i.

Lavabo aynasına yöneldi. Alnının; bir elin ayası kadar alanının kıpkırmızı, saçlarının neredeyse dikleşmiş olduğunu, yüzünün kirecimsi beyaz, göz bebeklerin ela yerine gök mavisi rengine dönüşmüş olduğunu gördü.

Sabaha kadar izlediklerinin bedensel yansımasıydı. Normaldi, ‘geçici bir durum,’ diyerek kendisine telkinde bulundu. Şaşkın birinin çaldırdığı telefon ile kapıcı Kap'ın kapı zilini çaldırması raporların devamını izlemesini engellemişti. Buda bir düzenleme olabilir miydi?.. Bu düşüncesine için için güldü.

Yaradan'ın günü çoktu... İleriki günlerde kaldığı yerden devam edebileceği inancını taşıyordu.

Bugün, Yargı Grubunda bir duruşması vardı. Acele etmeliydi...

33

Solkol'un telefonla bildirdiklerine inanası gelmemiş, Secret'e tüm ulusal gazetelerden birer tane almasını rica etmişti.

Toplum ve toplumun sesi kabul edilen Medya; TerKazMaf , İçDış-Güv, SilUyMar, MaşÇet isimli şahısların ölümüyle sonuçlanan trafik kazası gününü; bu kazayla ortaya çıkan Mafya-Güvenlik-Politika işbirliğine karşı tepkilerini ifade etmek için temiz toplum çağının miladi, rumi, hicri takvim başlangıcı yapmışlardı. Günlerdir, bu konular irdeleniyordu.

Gazetelerin bir çoğu "Toplum ve Devlet'de Tam Temizlik Kam-panyası başlatmıştı.

Kendisine ilginç gelen bu kampanyaya dün yapılan ortak basın toplantısıyla kan verenlerden bir çoğunun, tanıdıkları olmasıydı. Bu haberi ilk Solkol vermişti kendisine.

Gazeteler; politikacıların, iş adamlarının, İşçi ve İşveren sendika ile konfederasyonların, ulusal dış ve iç güvenlik merkezinin, yargı kararlarını denetleme ve inceleme grubunun, sivil toplum örgütlerinin ve daha bir çok sivil ve kamusal grubun kampanyaya destek verdiğini belirtmekteydi.

Ortak bildiriyle kampanyaya destek verenlerin toplu fotoğrafı çekilmiş, soldan sağa görevleri ve isimleri belirtilmekteydi.

"Ad Kenti'nin ünlü iş adamlarından ve İşveren-Sermaye Grubu Başkanlarından Maf, SodGom Hava Enerjisi İşçi Konfederasyonu yeni Başkanı Soys, Yargı Kararlarını Denetleme ve İnceleme Grubunun 101. Daire Grubundan MafYegTah, Güvenlik Genel Merkezi Baş Denetmeni G9Güv, Halk Temsilcileri Merkezinden Leftsol, 'Kendine Bakanlar Grubundan' Mafya ile Hesaplaşmadan sorumlu SağKol, Kara Para ve Fuhuşla mücadele ile ilgili soruşturmalardan sorumlu Devlet Merkez BaşAvukatı KızKaçSal, isimleri yakinen tanıdıklarıydı.

Bu isimler zamanında Ad kentinde görev yapmış ve daha sonra kendi alanlarında üst düzeylere yükselmişlerdi. İsimler aynıydı. Makamlar değişmiş, dikine kademe atlamışlardı.

Buda sosyoloji ve psikoloji biliminde sosyal ve bireysel konumda dikey atlama kavramının uygulama örneğiydi. SodGom ülkesinde ki bilimsel uygulama örnekleri ancak bu tür yapıda olan insanlar için geçerliydi. Toplum ve birey ilerlemek, kademe atlama için bu yapıyı tüm içeriğiyle özümsemek zorundaydı. Çağdaş medeniyet düzeyine bu düze-nekle varılacağına inanılıyordu.

'Faili belli-belirsiz ölümleri soruşturmadan' sorumlu Güvenlik İstih-barat şefi ise kendisine hiç yabancı gelmiyordu. Çekmeceden çıkardığı büyüteçle

küçük başı büyüttü. Evet, anımsıyordu. Bu rüyasında gördüğü Rutbin’in katili ; İkiYüz'dü...

Bazıları, ortak bildiri dışında özel bildirilerde sunmuştu.

İkiYüz, kamuoyunu aydınlatmak amacıyla sunduğu özel bildiri-sinde, "... Göreve geldiğim günden beri faili meçhul cinayetlerden 11 tanesini aydınlattım, çıkar amacıyla adam öldürme filini işleyen bu 11 fail adalete hesap vermektedirler... Çıkar örgütleriyle bağlantıda olan bir başka 11 kişi hakkında soruşturma başlatılmıştır. Ayrıca istihbarat görevlilerinin içinde bulunduğu 11 şüpheli açığa alınmıştır..."

Kara Para ve fuhuşla ilgili soruşturmalardan sorumlu Devlet Merkez BaşAvukatı KızKaçSal, özel bildirisinde; "... Beyaz ve siyah kadın ticaretinden, uyuşturucudan, sahte faturalardan, İhracat yapıyormuş gibi hareket ederek devletten haksız alınmış vergi iadelerinden, haraçlardan, rüşvetten.... elde edilen kara para sahibi babalar hakkında sürdürdüğümüz soruşturma sonuçlandı. Halk adına ilgili yargı grubunda bir kaç gün içinde dava açacağım..."

Güvenlik Genel Merkezi Baş Denetmeni G9Güv, "...Mafya babaları hakkında gerekli araştırmayı yapmayan, onların eylemlerine göz yuman, yardımcı olan, uyuşturucu ve silah ticareti işine karışmış, yetki ve görev sınırlarını aşmış güvenlik görevlilerinden 11 kişi açığa alınmıştır. Güven-lik soruşturması devam etmektedir. Suçlu babam da olsa görevinden alınacaktır..."

Diğerleri de kendi alanlarında Temiz toplum ve Mafya ile mücadele anlamında özel bildiriler sunmuşlardı.

Ber, Maf'ın; "Grubum adına söz veriyorum; Mafya'ya karşı olan topyekün mücadelemizde zafer bizlerin olacaktır..." şeklinde süren bildirisini acı bir gülümsemeyle okumuştu. "Yavuz hırsız, ev sahibini bastırır," özdeyişini anımsadı. Olayla örtüşüyordu.

Diğer fotoğraflar ve isimleri yüz yüze olmasa da medya kanalı ile tanıyordu.

Efsane gerçekleşiyordu; "Su, suda; ateş, ateş de; toprak, toprak da; hava, hava da gizleniyor ve temizleniyordu"

Toplumu hipnozlama özelliğini sürekli içinde barındıran bir futbol takımının içerisinde bulunan 11 oyuncu sayısı kadar sayı içeren günah-karla; binlerce günahkarları... 11 tane günahla; binlerce günahları barındıran çok sayıda grup, kendi grubu içinde maskeleme efsanesini gerçekleştiriyordu.

Toplum ve birey, yanlışlara karşı biriktirdiği negatif enerji boşalımının verdiği rahatlık ve pozitif enerji kazanımı aşamasındaydılar. Çoğunluğu memnundular.

Örtünenler; onlardan daha ziyade memnundular... Örtünerek uyum sağlamışlardı. Sistemlerini tepki görmeden devam ettirebileceklerdi.

Onlara örtünmek serbestti. Dini, geleneksel veya her hangi bir amaçla – bazılarının iddia ettiği siyasi amaç da dahil- bir bayanın, yeşil kurdele ile fiziksel bedeninin az bir kısmını da olsa örtmesi ise hala yasaklıydı...

Bu yasak; yeşil kurdeleye özgürlük verilmesi taraftarı olanların yoğun olduğu bir partinin iktidarında daha yoğun ve sert bir şekilde uygulanıyordu.

Güzel ve verimli bir ortamdı. Bir taşla artık işe yaramayan onbir yedek kuş vurulacaktı. Vurulmayacak kuşlar ise liste halinde düzenlen-mişti. Vurulmayacaklar listesinde ise binlerce kuş vardı ve bu kuşlar kendi asıl kuşlarıydı, onların.

Avlanacak kuşların kendilerine yararları kalmamıştı. Bazıları zarar vermeye bile başlamıştı. Bazıları ise ötüp kulaklarını çınlatıyorlardı. Bazıları ise toplumun kan isteyen gözlerini doyurmak için öldürülmeliydi. Kim bilir o gözler doymazsa, kendilerine yönelebilirdi...

Başarılıydılar... Önemli olan tek eylemle birçok sonuç alabilmekti. Tek eylemle tek sonucu ataları Neron'da almıştı. Medeniyet üst seviye-deydi. Çağın çok gerisinde kalan Neron'la özdeşlemek yakışık almazdı. O bir olguyu yakmıştı... Kendileri ise bir ateşle bir çok olguyu yakabilmişlerdi.

Ber, üye olduğu grupları düşündü. Son zamanlarda grup kavramı; yönlendirilmeye tüm şartları ile hazır bir öğe olduğu kanısı iyice kesinle-şiyor, hatta üst seviyelere vuruyordu.

Biri; Avukatlığını sürdürmek için zorunlu üye olduğu Avukat Odasıydı. Buradan istifa etmek; avukatlık mesleğinden istifa etmesi anla-mına gelecekti. İstifa edemezdi.

Mar kentlilerin taşrada dayanışma ve yardımlaşmasıyla ilgili derneğin politik bir yapısı yoktu. İstifa etmesinin anlamı yok gibiydi. Bun-dan istifa edip etmeme kararını atiye bıraktı.

Geriye; Yenilikçi Hukukçular Grubu kalıyordu. Bu gruptan istifa etmesi kendi elindeydi, serbestti ve hatta gerekliydi.

Oluşan ve oluşturulan kaos ortamına bilerek veya bilmeyerek kan verenlerden biri de; Yenilikçi Hukukçular Grubu Merkez Başkanı ve bazı yönetici üyeleriydi.

Daha dün gibi anımsıyordu. İlk ateşin yakıldığı, ilk suyun akıtıldığı, ilk toprağın havaya savrulduğu akşamı... Birahanede televizyon haberlerinden izlemişti, onu ve onları...

Gecikmemeliydi. İstifasını yazmalıydı...

Bilgisayarın başına geçti.

Önce; üst başlığı yazdı...

Uzun uzadıya yazdığı istifa dilekçesinin son paragrafını; "............laiklik, çağdaşlık, demokrasi benimde kabul ettiğim ve özümsediğim kavramlardır. Demokrasi inancı, halkın dini duygularına, kültürüne saygı göstermeyi de

barındırıyor. Hatta bireylerin bu yöndeki özgürlüklerine, (başkalarının özgür alanına müdahale etmedikleri sürece) bırakın ket vurmayı, aksine desteklemeyi de demokrasi anlayışımın bir gereği olarak gören şahsımın bu anlayışıyla, sizlerin aksi yöndeki ve dayanağı olmayan ‘demokrasi anlayışınızla (!)’ çatışması çelişmesi... Farkında olduğunuz veya olmanız gereken hazırlanmış oyuna, birilerinin üflemesiyle oyuncu olarak rol almanız nedeniyle grubunuzdaki üyeli-ğimden istifa ettiğimi....." ibareleriyle sonlandırdı.

Can alıcı sözcüklerin altını çizerek, kalın ve italik düzenleyerek, çıktılar aldı. Bir örneğinin; Yenilikçi Hukukçular Grubu Genel Merkezine posta kanalı ile, diğer örneğinin ise Ad kenti Yenilikçi Hukukçular Grubu Şube Başkanlığına elden verilmek üzere elemanı Secret'e teslim etti.

Secret'le yüzleşince, her eve gitmesinde anımsadığı, ofise geldiğinde unuttuğu bir gereksiniminden söz etti. "Secret Hanım!..."

"Buyurun, Ber bey!"

"Tanıdığın bir temizlikçi bayan var mı?. Evimin içi pislikten geçil-miyor. İyi bir temizliğe ihtiyacı var."

Secret, "Tanıdığım yok, " dedi. "Ama; gazetelerde sürekli çıkan bir ilan dikkatimi çekmişti."

Secret, Ber'in önünde bulunan gazetelerden birini seçti. Sayfalarını karıştırdı. "İşte bu!" dedi, parmağıyla bir ilanın üzerine basarak.

Ber, "Teşekkür ederim. Ben ararım," dedi. "Sen dışarıdaki işleri hallet!"

Firmanın ismini garipsemişti.

‘Evlere temizliğe gidilir.’ yazılı ilanda belirtilen numarayı aradı.

"Alo! Tık Tıklı Tam Temizlik Firması mı?"

"Evet! Buyurun, ben firma müdürü Yel. Size nasıl yardımcı olabi-lirim?"

Ses tanıdık gelmişti, isim yabancı değildi. Ses ile isim, tanıdığı Yel'i çağrıştırıyordu. Yanılıyor olabilirdi. O gerçekten Yel ise, kendisini tanıyacaktı. "Ben avukat Ber!. Evimin temizliğe ihtiyacı vardı."

Ber, tahmininde isabet kaydetmişti. "Ber!... Canım... Nasıl istersen... Görüşmeyeli nasılsın?..." sözleri peş peşe sıralandı.

"Yel işi büyütmüşsün!"

"Eeeee!... İnsanlar yükselmek için çalışmalılar, ben de öyle yaptım. Bu firmayı kurdum, Temizliğe artık ben gitmiyorum. Eleman gönde-riyorum..."

"Evimi biliyorsun. Adres vermeme gerek yok. Evi bok götürüyor. Pazar günü için eleman ayarlayabilir misin?..."

"Uygundur."

"Fiyatı da önceden öğreneyim."

"Para sorun değil."

"Olsun, sen yine de söyle."

"Tarife duruma göre değişir."

"Tam temizlik istiyorum."

"Tam temizliği anladık da, tık tıklı mı olsun? Yoksa..."

"Tık tıklı nasıl oluyor?..."

Yel'in kahkahaları Ber'in ahizeye yapışmış kulağının hoşuna gitmemişti. Ahizeyi, kulağından az uzaklaştırdı.

"Tık Tıklı Temizliğin ne olduğunu bilmiyor musun?."

"Bilmiyorum..."

"Benim yaptığım temizlik nasıldı?."

"Çok iyi temizlik yapıyordun. Memnundum."

"Temizlik dışında ne yapıyordum?.."

Ber, ‘Tık Tıklı Temizliğin’ anlamını kavramıştı.

"Tık Tıksız olsun," tercihinde bulundu.

"Sonra cayarsan yine haberim olsun. Ya yabancı mısın?... Ne verirsen... Ağanın eli tutulmaz."

Kısa süren son konuşmalarından sonra telefonu karşılıklı kapadılar.

***

34

Cinsel açlıklarını doyurmak, hatta önlerindeki hafta sonuna kadar idare edecek seviyede doyurmak için, tüm birikmişlerini ve enerjilerini sarf ediyorlardı...

Arada yeni teknikler, taktikler geliştirmeye çalışıyorlardı.

Ber ile Markız arasında standart cumartesi günleri, kısa bir aradan sonra son haftalarda sürekli kılınmaya başlanmıştı....

Nasıl ve neden geliştiğini bilmiyordu. Ama Markız'ın kendisine karşı soğukluğunu hissediyordu. Bu hissi ve varsa onda oluşmuş soğuk-luğu yok etme amacıyla elinden gelen tüm çabayı fazlasıyla gösteriyordu Ber.

Kendi cinsel güdülerini bir yana bırakarak, onu mutlu etmeye çabalıyordu...

Bunda da başarılı olduğunu; o'nun belirli bölgelerinden akan salgılarından, vücut yakıcı sıcaklığından, göğüslerinin aşırı sertleşmesinden, arada yanlara kayan yeşil renge dönüşmüş gözbebeklerinden, kendi sırtında hissettiği tırnak baskılarından, duyduğu sıklıklı soluklarından, omuzlarında hala acısını duyduğu dişlenmeden kaynaklı ağrıdan, kalp çarpıntılarından ve duyumsadığı doğal vücut kokusundan anlayabiliyordu.

"Markız!..." diye seslendi. "Müthişsin!..."

"Sende az değilsin, Ber!..."

Ber'in bilinç altında Markız'ın cinsel gereksinimlerini sağlayarak, onun kendisi dışında başkalarına yönelme olasılığını yok etme amacı yatıyordu. Böyle güzel bir kızı elde etmek için çevresinde dolanan bir çok kişi olabilirdi. Bir şekilde ikna kabiliyeti olan birinin onu elde etmesinden, onun elinden alınmasından korkuyordu....

Bu olasılığa duyduğu öfke nedeniyle, üzerinde pek durmamaya gay-ret gösteriyordu.

Karşılıklı uğraş devam ediyordu... Ber, beyninde aniden elektriksel akım özelliğine benzer ağrı verici çarpmalar, iğnelenmeler hissetti... Bir süre sonra bu ağrı yerini hoş duygulara bıraktı.

Alnının iki kaşına yakın kısmından başlayan, başına, daha sonra omuzlarına ve sırasıyla ayak parmaklarına kadar yavaş yavaş ilerleyen ürperişler hissetmeye başladı. Aşırı zevk duyumsuyordu ve bu, sanki bedeninden gelmiyordu...

Kalbi durduracak yoğunlukta hazsal duyumsamalardı...

Aşırı heyecanı; soluk alış verişlerinden de fark ediliyordu.

Med'le olan ilişkisi esnasındaki hissedişlerine çok benziyordu...

Hayır!.. Ta, kendisiydi...

Ber, Med'i algıladı...

Med'in, "Ber! Kusura bakma kendime hakim olamadım," iletisini duyumsadı. "Sizlere katılma arzumu engelleyemedim.."

"Med! Bu bana biraz ağır gelecek. Sevdiğim iki kişi ile aynı anda..." iletisini Med'e sundu. "Dilersen senle başka bir zaman teke tek görüşe-biliriz..."

"Yüz yüze görüşmeyi tekrarlamayacağımı söylemiştim."

"Med!... Sana göre, şu anda gerçekleştirdiğin olayı da gerçekleştirmemen gerekiyordu.... Ne fark eder?.. Seni bağlayan ne var ki?..."

Ber; yüzünde fiziksel bir acı hissetti.

Nedeni, Markız'ın sert tokadıydı...

Sert tokat acısı ve duyduğu ağlama sesi ile irkildi...

Markız'ın çömelmiş vaziyette ağladığını görüyordu.

Az önce hissettiklerinden Markız'ın bilgi sahibi olamayacağı kanı-sıyla, "Neden ağlıyorsun Markız?.." diye sordu.

Muhatap suskundu.

Sorusunun yanıtsız kalmasının verdiği telaşla, "Konuşur musun?..." dedi yalvarışlı ses tonuyla.

"Konuşacak ne kaldı?..." dedi hıçkırarak. "Beni Med'le aldattığını tahmin etmeliydim... Beyimizin, ekonomik sıkıntısının kaynağını da böylece öğrenmiş olduk... Demek paranı hep Med'e yediyordun."Derin soluklar alıp veriyor. Hıçkırıkları devam ediyordu. "Benle birlikteyken bile onun adını sayıkladığına göre seni bayağı etkilemiş olmalı," dedi kıskançlık kokuları veren bir sesle.

Ber, ne diyeceğine karar veremiyordu... Markız, Med'i nasıl ve nereden tanıyordu?...

"Sen Med'i tanıyor musun?..."diye safça sordu.

"Nasıl tanımam, benim sayemde tanışmamış mıydın?... "

Ber, şaşkın bakışlarla, "Sen!... Ne zaman tanıştırmıştın?" diye sordu.

"Dalga mı geçiyorsun?... Dur-Al Marketinde birlikte çalıştığım arkadaşımla ben tanıştırmamış mıydım?..."

"Onun ismi MedKız değil miydi?

"Biz ismini kısaltır, ona Med derdik..."

Ber, rahatlamıştı bu yanıta... Yoksa çözümü zor olan binlerce olasılıklar içeren düşünceler oluşacaktı beyninde...

Ber, "MedKız'la, senin bulunmadığın bir ortamda kesinlikle özel görüşmemiz dahi olmadı," dedi. Beyanını desteklemek amacıyla, "Yemin ederim!" diyerek ekledi.

"O halde sayıkladığın Med kim?... Doğrusunu söyle kızmayacağım."

Markız'ın sorusu yanıtsız bırakıldı.

"Yanıt versene!... Versene!... Versene!..."

Markız'ın ünlemli ve yinelemeli sorusu beyninde yankılanıyordu.

Med'in; "Benden herhangi bir kişiye söz edersen tüm bağlantılarımı koparırım!" uyarısını anımsadı.

Med'den söz etmemeliydi...

Markız ısrarlıydı, "Med'in kim olduğunu ve ilişkinizin boyutunu söylemezsen, bir daha senle asla görüşmeyeceğim ve konuşmayacağım!..."

Ber, anlam itibarıyla Med ile Markız arasında bir tercih yapması gerektiği teklifiyle karşı karşıyaydı. İkisinden birini tercih etmek istemiyordu. Çünkü, ikisi de kendisi için önemliydi. Her ikisini de çok seviyor-du. Yaşama bağlayan iki önemli bağdı bunlar. Birinin koparılması dahi yaşamını olumsuz etkileyecekti.

Suskun kalmak en iyi seçenekti... Varolan durumu kurtarmak için kıvırabileceği hiç bir kelime, söylem hatırına gelmiyordu. Hassas bir ortamdı. Dikkatsizce söyleyeceği her kelime aleyhine kullanılabilirdi...

Yanıtlamadı Markız'ı...

Bu arada Markız, çıkardıklarını giyinmiş, sinirli tavırlarla evden çıkma hazırlığındaydı.

Markız’ı şimdi engellemezse bir daha göremeyeceği kanısı oluştu.

Markız’ı kolundan tuttu. Zorla kanepeye oturttu. Zor, oyunu bozardı. Markız’ın fiziksel güç kullanmasına ise aynı şiddette karşılık vererek galip çıktı, Ber.

Markız, yine aynı ağlama sahnelerini tekrarladı. "Beni burada kaç saat tutabilirsin ki?" diye soruyordu.

"Mantıklı bir soru," diye düşündü. Seçenekleri tekrar gözden geçirdi. Med’den söz ederse Med’i; Söz etmezse Markız’ kaybedecekti. İki seçenekte; "Kırk katır mı? Kırk Satır mı?" özdeyişiyle özetlenebilecek kendisi için ölümcül tercihlerdi.

Med’le ilk ve son kez birliktelik yaşadığını, bundan sonra olamaya-cağını yeminle destekleyerek Markız’ı teskin edebilir miydi?...

Med’in az önceki eylemi, onun bazen ilkelerinden taviz verebile-ceğini akla getiriyordu. Onun yıllardır; bazen telefonla, bazen beyinsel, bazen duyumsal yollarla süregelen bağlantılarını koparacağına da inanmı-yordu. Düşünsel, duyumsal benzerlikleri zamanla çoğalmış, birbirlerine aşırı bağımlı iki insan olmuşlardı. Ortak idealleri için ortak mücadele iradesinde bulunmuşlardı.

Markız’la evlenmeyi düşünüyordu. Bu isteğini bugün ona açacaktı. Gelişmeler ise buna fırsat tanımamıştı.

Solkol’un el altından verdiği bilgilere göre; her nedense bir takım kişilerle telefonla olan diyaloglarında sessiz moda giriyormuş. Bazı akşamlar, lüks bir araba işyerinden onu alıyormuş...

Bu ilişkiyi sürekli kılmak ve sağlamlaştırmak için evlendirme görevlisinin önünde imza atmasının gerekliliğine inanıyordu. İmza; birbirlerine resmen sahiplenmeleri sonucunu doğuracaktı. En azından ufak tartışmalarda, kıskançlıklarda anında ayrılma olasılıklarını yok edecekti bu sahiplenme...

Hem Med’le olan tüm ilişkilerini ayrıntılı anlatmak zorunda da değildi.

Ber, çelişkili düşüncelerdeydi. Kesin bir yargıya varamadan, "Benim internette sörf esnasında tanıştığım, chat yaptığım bir bayan... İlk ve son kez birlikteliğimiz olmuşsa da ikimiz de bunun devamını getirmeme sözünü vermiştik birbirimize."

"Arkadaşım Med olmadığından nasıl emin olabilirim?"

"Kesinlikle senin arkadaşın Med değil!..."

"Hem bu ilişkinin bittiğine inanmamı nasıl beklersin?... Med, birlikte olduğu insana, -hele bu senin gibi biriyse- kene gibi yapışır, bırakmaz."

"Seni inandırmam için ne yapmam gerekiyor?..."

"Sözünü ettiğin Med’in benim arkadaşım olmadığını kanıtla!"

"Nasıl?"

"Karşılaştır."

"Gelmez!"

"Telefon aç o halde sesini duyayım!"

Ber, baskıdan bunalmıştı. Sinirden elleri ve dudakları titriyordu... Markız’a yalan söylemediğini ispatlayacaktı. Yalan üzerine kurulu ilişkinin pamuk ipliğine bağlı olduğunu, mesleği gereği ilgilendiği boşan-ma davalarına kaynaklık eden olaylar öğretmişti kendisine.

Telefona sarıldı, gerçekleşen cinsel ilişki günü Med’in kendisine vermiş olduğu ve ondan sonra bir çok kez aramakla ezberine aldığı numa-raları tuşladı.

Yanıtlayan; tanıdık olmayan orta yaşlı bir kadın sesiydi.

"Buyurun!..."

"Ben Ber! Med hanımla görüşebilir miyim?"

"Med, diye biri yok!...Yanlış çevirmiş olmalısınız."

Ber, özür dileyerek telefonu kapadı. Bu kez tuşlara tek tek kontrollü bastı.

Karşılık veren, az önceki sese sahip kadındı. "Kardeşim! Lütfen dikkatli çevirin... Burada Med isimli kimse bulunmuyor!"

Telefon fihristini kontrol etti. Telefon numaralarında bir hata yapmamıştı.

Ber, son aramasında, "Bir kez daha aramayacağım, inanın ki... Sadece sormak istiyorum, bu numarayı Telefon merkezinden ne zaman aldınız?..." diye sordu, iyice sinirlenen sese dönüşen telefonun ucundaki kadına.

"Senelerdir bu numarayı kullanıyorum... Son kez söylüyorum; yine rahatsız ederseniz sizi şikayet etmek zorunda kalacağım."

Ber, bu kez özür dilemeden olanca hıncıyla telefonu kapadı...

Sağa sola baktı, bacaklarını salladı...

Elleri titriyordu.

Göz kapakçıkları tik atışlarındaydı.

Ber'in kırmızıya dönüşen yüzünü, oluşan tiklerini, el titremelerini, alnından akan ter taneciklerini gözlemleyen Markız, ona çok yüklendiğini düşünerek, yapmacık olduğu anlaşılan şefkatli bir ses tonuyla, "Ber, kendini yorma... Sorun değil," yaklaşımında bulundu. "Ben de seninle bugünlerde ilişkimiz hakkında zaten konuşmak istiyordum."

"Kalp kalbe karşıdır, derler. Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum."

"Buyur, o halde."

Ber, kendisinin sunacağı teklifi, Markız’dan duyacağı hevesiyle, "Önce sen söylesen?..."

"İhanetin yanında sıkılmadan nasıl bu kadar ısrarcı oluyorsun, anlamıyorum."

Markız’ı daha fazla kızdırmanın anlamı yoktu. "Dinle, o halde..." diye anlatımına başladı. "İlişkimizi resmileştirmek istiyorum... Kısaca; kabul edersen seninle evlenmek istiyorum."

Markız, böyle bir teklif karşısında bocaladı. Bu teklifin arkasından, önceden verdiği bir kararı açıklamasının şık olmayacağını düşündü. Oluşan ortam buna uygun değildi.

Uzun süredir böyle bir teklifi almamıştı Ber’den. Fiili birlikteliğini sonlandıracağı bir anda böyle bir teklif geliyordu. Ne diyeceğini şaşırdı. Ber’i kırmak da istemiyordu. Onunla güzel günleri olmuştu.

Ber, teklifinin karşılığını heyecanla bekliyordu.

Markız, "Şimdilik yanıtlamak istemiyorum, " dedi.

Ber, bunun üzerine, "Peki, ilişkimiz hakkında senin söylemek iste-diklerin?..." diye sordu.

"İleride vereceğim yanıt bunu da karşılayacak."

Ber, inatlı ve tekrarlı ısrarlarını yineleyerek.

Sonuç alabilmişti.

Markız, "Birlikteliğimizi sonlandırmak istediğimi belirtecektim," dedi gözlerini Ber’den kaçırarak.

Ber, hiç bu kadar kötü hissetmemişti kendisini... Başından kaynar sular dökülüyordu sanki. "Neden!..." diye bağırdı. "Neden?!..."

"Aylardır, sana söylemeye çalışıyordum. Dilim varmıyordu. Ama bu hafta bunu söylemeye kesin niyetliydim."

. "Bu kararı vermende seni ne etkiledi?" diye sordu Ber. Gözleri korku doluydu Sorularının olumlu yanıtlanmasını istemiyordu. "Yoksa, başka biri mi var?."

"Başka biri yok. Birlikteliğimizin sonu yok. Nedeni bu."

"Sana evlenelim teklifinde bulundum."

"Ben kabul etsem de ailem kabul etmez."

"Neden?..."

"Ailem hem milliyetçi hem de mezhepçidir. Kendilerinden olmayanları istemezler. Sen kırsal kenttensin... Mar'lısın. Hem de farklı mezheptensin!."

"Şimdiye kadar Mar milliyetçiliği veya mezhepçilik yaptığımı anımsamıyorum. Doğduğum yere, ailemin mezhebine ben karar vermiyorum. Ayrıca; ailen ve sen mezhebinize uygun olarak neler yaptınız şimdiye kadar?... Madem bu farklar vardı, ailen benle çıkmana neden izin verdi?..."

Markız, sorular karşısında terlemişti. Yanıtlayabileceği sorular değildi bunlar. Ber'i iyi tanırdı... Her yanıtı, onun daha başka sorular yönlendirmesini doğuracaktı. Köşeye sıkıştırılacaktı. Çelişkileri gidere-bilecek gücü de kendinde bulamayacaktı.

Ber, içini çekerek, "Markız!... Birbirimizi yıllardır tanıyoruz. Her şeyimizi paylaştık. Birbirimizin, ses tonu, anlık bakmaların, küçücük mimiklerin ne anlamlara geldiğini dahi bilebilecek aşamayı dahi geçtik..."

"Evet?.."

"Sen!. Yalan söylüyorsun. Ayrılma isteğinin gerçek nedenini söyle-meden seni bırakmayacağım. Bunu kafana sok."

"Gerçeği mi istiyorsun?"

"Kesinlikle."

"Gerçeği seni daha çok incitebilir."

"Senden ayrılmak acısı yanında gerçeği bilmemek de çok acı verecektir."

Ber, gerçeği istemişti. Öfkeliydi. Açıkladı.

"Neyine güvenerek benle birlikteliğini devam ettirme hatta evlenme isteğinde bulunmaya cesaret edebiliyorsun?... Anlamıyorum."

Ber, bu karşılamayı beklemiyordu. Markız ne demek istiyordu? Onu tanımasaydı, sözlerinin ilişkide çıkarlarını gözeten bir bayana ait olduğunu düşünecekti. "Kendime ve sana ve yıllardır süren birlikteliğimize güvenerek..."

"Bunların yeterli olmadığını biliyorsun."

"Eksik olan ne var?..."

"Dinle o halde, hangi parayla benle ilişkini sürdüreceksin?... Arabanı, kooperatifte sana düşen daireni, içine dahi geçemediğin büronu satma-na rağmen hala bankaya, tefecilere olan borçların bitmedi. Eskisi gibi para da kazanamıyorsun. Bırak bir demet çiçeği, bir dürüm kebap ikramında dahi bulunamayacak ekonomik bir seviyeye düştüğün halde hala bu ilişkiyi sürdürebileceğine nasıl inanabiliyorsun?... Anlamıyorum. Dışarı-da, oturup bir şeyler yiyemeyeli haftalar oldu!... Lütfen! Sen de beni anla..."

"Söylediklerini anlıyorum. Senin böyle şeyler söylemeni anlamıyorum."

"Gerçekle yüzleşmek bazen üzücü olabiliyor."

"Bu senin gerçeğin ve dediğin gibi üzücü..."

Markız, daha fazla kalmasının ve konuşmasının gereksiz olduğunu düşünerek kapıya yönelirken, Ber; gözlerinden akan iki damla yaşla uğurladı onu...

***

Ber'in, dışarı çıkmaksızın evinde geçirdiği dokuzuncu günüydü; bugün. Elemanı Secret'e; 'Belirsiz süreye kadar ofise gelmeyeceğini, soranlara işi nedeniyle memleketi Mar kentine gittiğini geliş tarihinin belli olmadığını, duruşması olacak dosyalar ve acil durumlar için ise meslektaşı ve arkadaşı Avyard'la bağlantıya geçmesini,' belirttiği günden başlayan bir süreydi bu.

Bu kısa süre içinde Ad kentine gelmesinden itibaren başından geçen olayları tekrardan yaşamış gibiydi... Med'le ilgili olan kısımlarda en ince ayrıntılara kadar girerek geçmişin muhasebesini yapmıştı...

Markız ve Med'den aynı anda olmuştu. Kendisini hayata bağlayan iki varlıktı bunlar... Markız'dan olmamak için Med'den olmuştu. Markız ise; tanımadığı Med'le olan ilişkisinin nefretini farklı kanalla kusmuştu. Markız'ın kendisini terk etmesinden ziyade en çok buna kızıyordu. Yıllarca çıktığı kızı tanıyamamıştı. Zor durumunda kendisini terk etmişti.

Med'in gerçek olup olmadığına yönelik her türlü olasılığı irdelemişti. Ondan Markız'a söz etmesi nedeniyle önceden uyarısında belirttiğini gerçekleştirmiş bağlantıyı koparmıştı veya içselinin yarattığı sanal bir kişilikti, tümden halüsinasyonlar görmüştü...

İkinci olasılıkta kendisini ikna edemiyordu... Sık sık aralarında geçen diyalog içerikleri, geleceğe yönelik sunduğu sezgileri, uyarıları neredeyse tamamen doğru çıkmıştı ve çıkmaktaydı. Gerçeğe ulaşmak için bayağı güç sarf etmişti.

Yine sanal seanslar olacakmış gibi bir çok kez kanepeye uzanıp gözlerini kapatmasına karşın duyumsama sağlayamamıştı...

Geçmişte Med'le yaşadıkları sanal ise, bu kadar sanal gerçeklik karşısında, yaşanan gerçekliğinde sanal olduğu söyleminde bulunmuş bir yunanlı filozofu anımsadı. Mağara örneğindeki kişilerden biri gibi yaşıyordu sanki. Bu alt olasılık beynini bayağı karıştırdı. O halde yaşadıklarım ve yaşayacaklarım da sanaldı ve ben bunun farkında değilim...

Buna karşın; içsel tartışmalarından elde ettiği tüm veriler Med'in sanal olmadığında yoğunlaşıyor, ağırlık kazanıyordu.

Bu inançla Med’le daha önceden bir çok kez konuştuğu telefon numarasını yeniden arıyordu. Değişen bir şey olmuyordu. Markız’ın yanında telefon açtığında ilk kez duyduğu kadının daha sertleşmiş ve tehdit dolu sesi dışında bir değişiklik olmuyordu...

Ber’in evden çıkmaması en çok kapıcı Kap Bey ile çevre esnafına yaramıştı. Evin içinde kah dolaşarak, kah uzanarak içsel irdelemeleri nedeniyle harcadığı beyin ve bedensel enerji açığını kapamak... Çiğneme, yok etme, eritme, yutma, oyalanma, hormonsal salgılarını ikna etme, gibi güdüsel motivasyonlarının da etkisiyle, Kap Beye her türden gıda, içecek siparişlerinde üstü kalsınlarla verdiği bedeller birçok kez tekrarlanıyordu. Alkollü içecek tüketimi normal sınırlarının üzerindeydi. Harcanan paraların kaynağı ise, evini kendisi için Tut-Bırakma Kursevine dönüştürmeden önce bir tefeciden almış olduğu faizli paraydı.

Gün ışığını görmemek için kalın perdeleri çekmiş, zaman kavramını yitirmek için duvar saatini masanın üzerine yüzükoyun yatırmış ve kol saatini de çekmeceye kapatmıştı. Genelde soyunuk dolaşıyordu evde... televizyonu sürekli kapalıyken, müzik seti uyuma seansları dışında kısık ayarda açıktı.

Evin içi batakhane ortamını yansıtıyordu ve kendisiyle barışıktı. Kişisel bakımını önemsemiyordu. Duş almaması bir yana el yıkamalarının sayısı bile normalin çok altındaydı. Hazır getirttiği şiş piliç, kebap gibi yağlı yiyeceklerden sonra el temizliğini çıplak vücudu; dudak ve çevresi-nin temizliğini ise diliyle yapmaktaydı. Geçen Pazar Yel’in "Tık Tıklı Tam Temizlik" firmasından gelen temizlikçi bayana da kapıyı açmamıştı.

Bir ara Artsa’yı ve intiharını anımsamış, yaşamına son vermesine ramak kalmıştı. Ama, geçmişindeki karanlık noktalar ile geleceğini merak etme arzusu, bu kararının üzerine çıkmıştı... Bir süre sonra intihar düşüncesini beyninden tamamıyla silmişti.

Kapı zili!... "Yine Kap Bey!.." diye düşündü. Gerekli gereksiz kapı çalmalarından bıkmıştı onun... Ama bunu söyleyip, onda kendisine karşı oluşmuş hoş duyguları yok etmek istemiyordu. Bu başka dairelerde oturanlardan daha çok kendisiyle ilgilenmesinde, bahşişler dışında diğerlerinin kullandığı ve hoşa gitmeyen "Kap efendi," yerine "Kap Bey!"

demesinin de etkisi var mı?" diye düşünürdü. İzlediği yerli dizi ve filmlerde bile duymaktan nefret ettiği bir hitap şekliydi; "Efendi!" kelime-si... Ayırımcı, aşağılayıcı ve bunu resmileştiren etiket gibiydi...

Kapı gözetleme deliğinden baktı. Tahmininde yanılmıştı. Dışarıda Solkol ve yanında ilk kez gördüğü bir bayan vardı. Ses çıkarmamaya çalışarak salona geri döndü, kısık sesle çalmakta olan müzik setini tamamen kapadı. Zil üst üste çalmaya devam ediyordu. Birkaç dakikalık aradan sonra tekrar çalmaya başladı. Benim evde olmadığımı sanıp, giderler, diye düşünüyordu Ber. Ziyaretçiler onu yanılttı. Zil sesleri kapı vuruşlarıyla beraber sürdü bu kez.

İnatçı misafirlerine kapı arkasından seslenmek zorunda kaldı "Şimdilik müsait değilim. Daha sonra görüşelim!..."

"Bu laflarla geri döneceğimizi mi sanıyorsun!" diyen Solkol’un sesi duyuldu. Sesin devamı, tehdit içerikliydi. "Bir dakika içinde hazırlanıp kapıyı açmazsan, kırıp gireceğim!..."

Solkol’un dediğini yapacak kadar deli olduğunu biliyordu. Apartmandaki sakinlerin başlarına doluşacağı endişesiyle, ısrar mağduru statüsünü kabullenip, "Tamam! Açacağım. Biraz bekler misiniz?..." diye bağırdı.

İç çamaşırla, tişört şort giyimi sonrası kapıyı ardına kadar açtı. Kapıda bekleyenlerden gözlerini kaçırarak, sağ eliyle içeriyi işaret etti. Ses vermeden, "Buyurun!" mimiğinde bulundu.

Önce kadın ziyaretçi girdi. Ardından Ber’i sıyırarak içeri dalan Solkol...

Solkol, odaları tek tek dolaştıktan sonra salona girdi.

Süt dökmüş kedi görüntüsü Ber’e hiç yakışmamıştı. Kendisi de bunun farkındaydı ve bu görüntüyü vermekten rahatsızlık duyuyordu.

Beklemediği ve istemediği her iki ziyaretçiyi gözleyerek, onlara "Hoş geldiniz!" dedi.

Ziyaretçiler, "Hoş Bulduk!" yanıtını yalancı konumuna düşmemek için sözleşmişçesine vermediler.

Solkol, şefkatli bir baba sıcaklığıyla, "Kaç gündür ev ve cep telefon-larını arattırıyorum!" dedi. "Neden yanıt vermiyorsun?... Ne yapmaya çalışıyorsun?..."

Ber, Solkol’u yanıtlamak yerine suskun kalmayı tercih etti.

Solkol, burnunun ucunu iki parmağıyla sıkar gibi yaparak, "Ahıra çevirmişsin burayı... Yel’in gönderdiği temizlikçi bayanı da içeriye almamışsın..." dedi. "Leş gibi de kokuyorsun. Duş al!.. Üzerine temiz bir şeyler giyin. Konuşacaklarımız var..."

Solkol’un konuşma edası emredici nitelikteydi. Buna boyun eğmesi, başkaca talimatların da arkasından gelebileceği kanısını uyandırdı kendi-sinde... "Hiçbir şey yapmak zorunda değilim," dedi bağırarak. "Bana emir veremezsin. Beğenmiyorsan çeker gidersin... Seni ben çağırmadım."

Solkol, tepkisini ters bakışlarıyla verdi.

Ber, bağırtılı konuşmasını sürdürdü. "Beni yalnız bırakmanı istiyo-rum..." dedi. "Güvenliği arattırma bana!"

Solkol, Ber’in son sözleriyle cep telefonunu uzatarak, "Al! Ara!... Bekliyorum!..." dedi.

Ber, telefon makinasını alarak sehpanın üzerine bıraktı.

"Geçmişteki kişiliğimi takınırım, haberin olsun!... Ben böyle laflara pabuç bırakmam!... Dediğimi şöyle veya böyle yapacaksın!" Solkol. "Sen duş alırken ben etrafı toparlayacağım."

Ber, önüne baka baka banyonun yolunu tutarken Solkol vakit kaybetmeksizin etrafı toparlamak için harekete geçti.

Duşunu alan Ber, bu kez sakal ve bıyığını kesmesi için banyoya yeniden gönderilmişti.

Kirden arınmış ve tıraşlı yüzle geri dönen Ber, Solkol ve onla birlikte gelen bayana; "Bir şeyler içer misiniz?” teklifinde bulundu.

Teklifinin kabul edilmemesi üzerine kendisine içecek bir şeyler almak için mutfağa yöneldiğinde Solkol’un engellemesiyle karşılandı, "Ber!... içmeyi boşver Cupsi hanımın fazla zamanı yok. Birkaç dakika konuşalım..."

Solkol, birlikte geldiği kadını işaret ederek, "Bu bayan Cupsi hanım," diye tanıttı. "Ruh ve Ters Algılama Tedavi Merkezi Hastane-sinde, psikolog olarak çalışmaktadır. Ayrıca, Ad kenti Üniversitesi Psikoloji bölümünün derslerine dışarıdan eğitmen olarak girmektedir. Geçmişe dayalı dostluğumuz vardır kendisiyle. Sağ olsun bir güzellik yaptı, beni kırmadı ve geldi... Senle konuşacak..."

Ber, "Ben, deli, değilim!" diyecekti ki Cupsi’nin konuşmasıyla söz, dilinin ucunda takılı kaldı.

Cupsi’nin ruhani sesi onu frenlemişti.

"Ber Bey!... Markız, Bazı ayrıntılar dışında sizi bana anlattı... Mesleğinizin bayağı stresli uğraşlar içerdiğini tahmin edebiliyor ve sizi anlayabiliyorum. Birçok zorluklarla tek başınıza mücadele etmeniz kolay değil tabi ki... Bana başınızdan geçen ilginç olaylardan söz edebilir misiniz?..."

Ber, gözlerini Cupsi’ye dikerek, "Sizinle bu koşullarda tanışmamız hoş değil... Yine de memnun oldum... Anlatılarınızın ne anlama geldiğini bilecek kadar psikoloji kitapları karıştırdım. Sizi bir yükten kurtara-yım; çocukluğum çok güzel geçti, aileden veya çevreden hiçbir kötü muamele görmedim. İçselimde bastırdığım hiçbir anım da yok... Bilinçaltım tertemiz..." dedi.

"O halde bunu geçelim, bu döneme gelelim... Markız isimli bayan, bana Med isimli bir arkadaşınız olduğundan söz etmişti... Ayrıca, Solkol sayesinde tanıştığım, bir temizlik firmasından geçen pazar evinizi

temizlemeye gelen Yeleleman isimli bayan da bu ismi sürekli mırıldana-rak, garip davranışlar sergilediğinizi en son gelişinde ise içeri almadığınızı belirtmişti." Cupsi, derin nefes alarak vurucu soruyu yönlendirdi. "Sizi bu kadar etkileyen eve hapis olunmanızı sağlayan, pislikle barışık yaşamanı-za yol açan, Med kim?..."

Ber, soru kendisine yönlendirilmemiş lakaytlığıyla, "Solkol! Markız nasıl?..." diye sordu.

Solkol, ara soruyu bertaraf etmek için derhal yanıtladı.

"Senle bozuştuktan sonra benim işyerinden çıkışını aldı."

"Haber alabiliyor musun?"

"Ber, Lütfen!... Cupsi Hanım size bir soru yöneltti!..."

"Haber alabiliyor musun?..."

Solkol, inatlaşmanın ortamın esas amacına gölge düşürmesini engellemek için çok sonra söylemesi gerektiğine inandığı bilgiyi verdi. "Markız'dan sana umut yok artık," dedi.

"Neden?..."

"Zaman ve ortam gerçek kişilikleri ortaya çıkaran öğelerdir."

" ?!.."

"Markız'ın gözleri yükseklerde, onun gibiler senin gibileri ancak basamak olarak kullanır. Onun emellerini gerçekleştirebilecek seviyede olmadığından seni terk etti. O, arkasından kederlenmeye değmeyecek biri... Bunu sana daha önceleri de söylemek istiyordum... Ama yanlış anla-şılmaktan korkuyordum."

"Markız, Med isimli bayanla olan ilişkimi duyması üzerine sinirlenmişti. Beni kızdırmak için bireysel ekonomik sorunlarımı öne sür-dü. O, belirttiğin yapıda olamaz... Bir gün bana dönecektir."

"Hiç heveslenme derim."

"Bilmediğim bir şeyi mi biliyorsun?..."

Ber'in gerçekleri bilmesinin yararı olacağına inanıyordu.

"Hani bir ara sana sözünü etmiştim. Akşamları lüks bir arabanın onu aldığından..."

"Evet!.."

"Küçük çaplı bir araştırma yaptım. Araba, Maf'ın yeni adamlarından birine aitmiş..."

"Markız'ın Maf'la ne ilgisi olabilir?..."

"Bunu da duymak hoşuna gitmeyecek!"

"Son günlerde duyduğum hiç bir şey hoşuma gitmedi. Bir fazlasını daha kaldırabilirim."

Solkol, başını eğerek, sağ koluyla kavis çizer gibi sinirli bir hareket gösteriminde bulundu. "Markız, aylardır, Maf'la çıkıyormuş!"

"Yalan söylüyorsun!"

"Maf'tan ayrıldığımdan beri hiç yalan söylemedim."

"Kanıtlayabilir misin?..."

Solkol, "Kanıtı kolay ama riskli olabilir..." dedi. "Ajnükgülavnezdem Bar'da solist olarak çıkıyor..."

"Buna gülerim işte!..." Ber soğuk gülüşlerdeydi. Kanıt doyurucu gelmemişti. Kanıt desteksizdi. "Markız müzik kulağına ve sesine sahip değil... Bunu sadece ben söylemiyorum. Yerel yönetim konservatuarın-daki eğitmenin söylediğini kendisinden duymuştum Müzikle egosunu tatmin etmek için uğraşırdı."

Solkol, gözlerini bir eğitmen edasıyla, Ber'e dikerek, "SodGom ülkesindeki önemli bir gerçeği unutmuş gibisin." dedi. "Sodgom Ülkesinde, her alanda etkin boy gösteren Mafya, birine yükselmesi için herhangi bir alanda bel verdiği zaman onun yetenekli veya yeteneksiz olmasının bir önemi kalmamaktadır. Sadece okuma yazmayı bileni bile çok yetenekli yazar ve gazetecilerden oluşan bir grubun üzerinde yazı işleri Müdürü yapabilir... Müzik eğitimi almış veya bu eğitimi almamış olmakla birlikte doğal yetenekleri nedeniyle sesi ve yorumu çok güzel sanatçıların üzerine, bu özelliklerin hiç birine sahip olmayan kişileri kitle iletişim araç-ları ve medya kanalı ile çıkarabilir... Örnekleri, çoğaltmamı ister misin?..."

"Bilineni bildiriyorsun?... Hadi dediğin gibi barda sahne almış olduğunu kabul edeyim... Maf'la çıktığı konusunda kanıtın var mı?..."

"Markız, Maf'ın satın aldığı ve döşediği bir dairede kalıyor... Ailesinin evinden ayrıldı."

Ber, kendisini terk etmesinden sonra bir çok kez hatta akşamları da Markız'ın evini aradığını, onun annesinin sürekli 'daha gelmedi' yanıtı verdiğini anımsadı. Ayrıca, Solkol'un haber kaynaklarının sağlam olduğunu isteksizce kendisine itiraf etti.

"Ama nasıl?... "Markız ile Maf birbirleriyle nasıl tanışmışlardı?..."

"Senin sayende?..."

"Benim mi?"

"Evet! Senin sayende. Maroğlu ve adamlarının saldırısından sonrasını hatırla. Maf, Markız'ı resmi mercilerde nasıl ifade vermesi konusunda yönlendirmek için ofisine çağırmıştı. O zamandan beri arada telefonla hatırını sorardı. Çiçek falan gönderirdi, evine..."

"Şimdiye kadar nasıl haberim olmamış?..."

"Önceleri bağlantıları bu kadar sıkı değilmiş. Senin ekonomik bozulma sürecine girmenden itibaren ilerleme kaydetmiş..."

Ber, aniden ayağa kalkarak, "Solkol, içecek bir şeyler almamı engelleme?... Sert bir tepki göstermek zorunda bırakma beni."dedi.

Solkol bu uyarıya aykırı hareket etmesinin yararsız olduğunu anlamıştı. Ortam, onun içmesini gerektiriyordu. İçmesi için gerekli koşullara da sahipti. Solkol, "Aynısından bende alayım," diyerek, Cupsi'ye baktı. Cupsi bu bakışa, başını sallayarak yanıt verdi. Bu kez, "Bir tane de Cupsi hanıma getir!" dedi Solkol.

Kapağı açılmamış şarap şişesi ve üç kadehle geri dönen Ber'in gözlerinden yaşlar akıyordu. Kesik kesik süzülen damlalar, gerekli damlalardı. İçsel rahatlamalar sağlatıyordu Ber'e... Duygusal hıçkırıkları duyulmuyordu ama, gözyaşları sessiz bağırmalardaydı. Solkol ve Cupsi bunu sezinliyorlardı. Solkol'un elleri, Ber'in ellerine göre daha az titrekti. Şarap şişesini Solkol açtı.

Her biri dolu kadehini normal içim süresinden önce boşalttı. Üç kadeh tekrar dolu moduna getirildi.

Bu arada, Cupsi, Solkol'a gözle işaret attı. Zamanıydı...

Solkol, yayıldığı koltuktan doğrularak, "Bizler sana yardımcı olmak istiyoruz," dedi. "Böyle gidersen daha fazla kötüleşeceksin. Cupsi'nin gözetiminde Ruh ve Ters Algılama Tedavi Merkezi Hastanesinde bir süre kalman yararlı olacak. Sen ne diyorsun?"

"Benim ruhum ve aklım yerinde..."

Solkol'un yüzünde acı dolu bir gülümseme oluştu. "Senin deli olmadığını ben de biliyorum," dedi. "Ama; iyi görünmüyorsun. Tedaviye ihtiyacın var."

Cupsi, kendi alanına giren bir konuyu uzman olmayana bırakma niyetinde değildi. Solkol'un sözünü kesti. "Markız'ın senin üzerindeki etkilerini duyumsayabili-yorum. Ancak; Med konusunda bilgi edinemedik. Onun hakkında bizi aydınlatabilir misin?.."

"Med benim her şeyimdi."

"İkinci sevgilin miydi?..."

"Ondan da öte bir şeydi."

"Yani?..."

"O, bana benden daha yakın biriydi."

"Onunla görüşme imkanı sağlayabilir misin?"

"Onunla son günlerde bende görüşemiyorum."

"Adres veya telefonu?..."

"Adresi yok, telefonuna başkası çıkıyor."

"Biraz açar mısın?... Med’le görüşememekten dolayı içselinde yaşadığın duygu ve düşünceler?.."

"Hiçlik, yokluk... Şu anda yaşayıp yaşamadığımı dahi sorgular oldum..."

Cupsi, Ber’in verdiği yanıttan dolayı yüzünü buruşturdu. Solkol’a bakarak endişesini ortaya koydu.

"Ber, senin hasta olmadığını ben de kanaat getirdim. Ama iyi bir terapiye gereksinimin var. Beyninizin içindeki düşüncelerinizi, duyguları-nızı sesli ifade etmenizin yararlı olacağını bilmeni isterim... Hasta muamelesi yapmayacağım, bir arkadaş gibi belirli saatlerde görüşeceğiz, karşılıklı terapilerde bulunacağız."

Ber, sonuçta şöyle veya böyle ikna edilemediği takdirde Solkol’un kendisini rahat bırakmayacağını tahmin ediyor, bir taraftan da böyle bir kuruluşa gitmesini gerektirecek rahatsızlığı olmadığını düşünüyordu. Cupsi’nin son cümlesini tutmuştu; sesli düşünmeye, uzman kişilerle bilgi alışverişinde bulunmaya gereksinimi vardı. Hasta muamelesi yapılmaya-cağı sözünü de almıştı. "İstediğim zaman sözünü ettiğiniz terapileri sona erdirip hastaneden çıkma imkanım olacak mı?"

Bu; anlam olarak, Ber’in terapiyi kabulü anlamına geliyordu. "Elbette," dedi Cupsi sevinçle...

***

36

Ruh ve Ters Algılama Tedavi Merkezi Hastanesinde geçirilen on beş günlük süre, saatler süren terapiler sonucunda Ber’de oluşan ve resmi rapora da yansıyan sonuç birbirinin aynısıydı.

"Kişisel transa geçerek kendisini hipnoz ediyordu... Ber’in bazen yoğunlaşan altıncı his ve algılama yeteneklerinin kendisinde oluşturacağı, insanüstü kişilik kompleksini, bir sanal kişilik yaratıp onunla özdeşleştirerek narsist eğilimlere sapmaktan sıyrılmıştı. İçselinde duyumsadığı, fakat kabullenip kabullenmeme çelişkisinde beyninin zorlanacağı patlama noktasına geleceği korkusuyla bir kısmını o sanal kişilikte somutlaştırmıştı. Olumsuz etkiler karşısında savunma mekanizması geliştirerek Med ve bağlantılı kişi ve olayları hayal aleminde yaratmış, onları varederek kısmen rahatlamıştı. Bu birinci olasılıktı.

İkinci olasılık ise; doğal yapısına aykırı yaşam biçimi ile mesleğinin kendisinde kimlik bunalımına neden olmaması için çift kişilik oluşturduğuydu. Kötü damgalı davranış ve düşüncelerini bir kişilikte somutlaşmış, doğal ve iyi değerlerini ise Med ismiyle sanal diğer bir kişilikte oluşmuş,

her iki kişilik birbiriyle savaşıyorlardı. Günahla dolu kişiliğini, iyi kişiliğiyle yok etmeye çalışıyordu.

Üçüncü olasılık, tüm istek, arzular, düşünceler, duygularını karşılayabilecek, kendisini özümseyebilecek, anlayabilecek, olumsuz tepki verebilecek istediği gibi bir arkadaş bulamamanın verdiği sıkıntıyla, bazı yönlerini kendinden sıyırarak sanal arkadaş var etmiş, yalnızlık fobisinden kurtulmuştu...

Cupsi ve diğer uzmanlara göre her üç olasılıkta az veya çok, birlikte veya ayrı ayrı gerçekleşmiş olabilirdi.

Dışarıdan gelen bir etki gerçek sandığı bu sanal dünyayı yıkmıştı... Markız'ın zorlamasıyla sürekli Med'le görüştüğünü sandığı telefon numarasının bir başkasına ait olduğunu ve görüşmelerinin aslında gerçekleşmediğini anlamasının verdiği şokla bilinçaltı duygu ve düşünce-ler aydınlanmaya başlamıştı. Sonuçta, Ber'de uzmanların bu gerçeğini kabul etmişti. Yani; Med ve Med'le bağlantılı olayların tümü hayal ürünüydü ve yalandı..."

Daha bir çok alt çıkarımlar sonuç raporunu süslüyordu. İçsel boşluğunu bir şekilde dolduramayınca böyle bir sanal kişilik ve alem yaratması kendi mantığına da uygun gelmişti. İstemediği bir sonuçta olsa kesinlik güzeldi; en azından yüzlerce olasılıktan, şüphe ve irdelemelerden kurtulmuştu. Buna rağmen, gerçek sanarak yaşadığı sanallıklardan pişman değildi.

Kendi özünü, yarattığı sanal kişilikle tanımıştı. Arzuladığı ve aradığı her şeyi Med'de somutlaştırarak uzunca seneler geçirmişti. Kötü yanlarını törpülemişti.

Aynı yapının ve ortamın tekrardan oluşmaması için kendisine hitap edebilecek, algılayabilecek, anlayabilecek kişilerle sürekli görüşmesi gerektiği telkin edilmişti. Telkinleri kulak arkası etmemesine rağmen Med sanal kişiliğinin yerini alabilecek gerçek kişiyi bulabileceğinden o kadar umutlu değildi.

Med isimli sanal kişilik ile elde ettiği o kadar düşünce ve duygu birikimi vardı ki; bunların yok olmasına izin vermeyecekti. Bir şekilde bunları

başkalarıyla paylaşmak istiyordu...

Birçok kez görüştüğünü ve Med’e ait olduğunu sandığı telefon numarasına bir başka bayanın çıkmasından sonra, gerçek aramalara dönüştürmüştü.

Bundan bizar olan kadının devlet avukatına şikayette bulunmuştu. Cupsi ve diğer üç uzmanın hazırladığı rapor örneğini devlet avukatına göstererek, "Ruhsal bunalım nedeniyle yarattığı Med isimli bir bayanın telefon numarası sanarak defalarca aradığını... Bayanı rahatsız etme suç kastının olmadığını," savunmasında belirtmişti. Bu nedenle kendisi aleyhi-ne, kamu vicdanı adına dava açılmamıştı...

Sanal dünyasının yıkımı nedeniyle oluşacak boşluğu hissettirmemek için Solkol ve Cupsi ellerinden gelen gayreti gösteriyorlardı.

Evde ve hastanede geçirdiği yirmi dört günlük süre içerisinde her ne kadar meslektaşı Avyard, acil durumlarda devreye girerek gerekli yardımları yapmışsa da bizzat kendisinin ilgilenmesi gereken işler yığıl-mıştı ofisinde...

Sabahtan beri pek azını bitirebilmişti... Gelen ziyaretçileri ve müşte-rilerine eşlik etme amacıyla sayısını hatırlayamadığı kadar çay içmişti. Eleman Secret, çay getirip götürmekten bitap düştüğünü; bir sözle ifade etmemişti.

Kasadaki nakit paralar ev ve işyeriyle ilgili iş ve cep telefonlarına, elektrik, su, bina aidatına, zorunlu aylık sigorta primine, devletin aldığı değişik isimlerdeki vergi ve harçlara, kırtasiye giderlerine, sekreterin birikmiş haftalıklarına, ve aylık mağaza borçlarıyla, nakit dışı alışveriş-lerde kullandığı kredi kartı ödemelerine yetişmemişti.

Son aylarda gelen işlerden elde edilen paralar, ofis ve ev giderlerini tam olarak karşılamakdan uzaktı.

Maf'la, İşçi Sendikasıyla, Legal XYZ partisiyle arayı bozmasaydı... Ayrıca gelen müşteri adaylarıyla, yakınlarına danıştıkları işler konusunda bazı meslektaşları gibi kesin olumlu karar alacağı doğrultusunda garanti vermiş olsaydı ve bazı gerçekleri, olumsuz olasılıkları hatırlatmasaydı bir çok işten olmayacaktı... Ama en azından onurlu duruyordu ve kendisiyle çelişki yaşamıyordu. Aynada kendi yüzüne ve gözlerine rahatlıkla bakabiliyordu. Bu duyguları, maddi sorunlarını çözmese de ruhsal doyum sağlıyordu kendisinde.

Doğruluğu resmen kanıtlanmamış ama toplumda yaygın bazı söylentiler vardı oysa. Belirli kişilerle bazı ilişkileri yürüterek istenen sonuçları alan bazı avukatlar nedeniyle tercih edilen avukat, hukuk kural-larını, yasaları iyi bilen ve yorumlayan, bu yönüyle müşterisi yararına çıkarımda bulunup sonuç alan, aldıran, değil; hangi yolu kullanırsa kullan-sın 'iş bitirici avukat' niteliğini taşıyan kişilerden olmaya başlamıştı. Haksız rekabeti doğuran ve gerçek hukukçuların alt planda kalmasına neden olan bir durumdu bu... Aynı şekilde hareket edemeyen, mesleğin ve bireysel ve toplumsal etik değerlerin etkisinde kalan çoğunluk avukatın bu şekilde çalışmaması; vergilerini, büro kirasını dahi ödeyememe sonucunu doğuruyordu. Sıkıntılı yaşam içinde bürolarına git-gellerdeydiler. Bu 'ne acı bir durum...' diye geçirdi içinden Ber... Bu ilişkileri kendiside bir zamanlar Maf'la yürütmüş ve tanık olmuştu. Bireysel etik değerleri bazen nüksetse de paraya olan gereksinimleri sessiz kalmasına neden olmuştu. Bunun muhasebesini birçok kez kendi kendisine yapmıştı. Artık mesleği-ni, kendi oluşturduğu bireysel etik değerlerine göre yürütme ihtiyacın-daydı. Bu genel meslek ve etik kurallara da benzerlik arz ediyordu.

Hatta, avukat tutulmadan bazı görevlilerle bağlantı kuran kişiler veya bir şekilde bu ilişkileri yakalayan kişiler bir avukatın hukuk kuralları çerçevesinde elde edemeyeceği kadar olumlu sonuçlar elde etmeye başlamışlardı. Bu durum, yıllarca eğitim almış, mesleki yaşamı süresince sürekli inceleme, araştırma yapmak, hukuksal bilgilerle kendisini güncellemek zorunluluğunu hisseden avukatların, toplum nazarında ikinci plana itilmesine neden olmaktaydı. Ber, bu yapının bozulması gerektiği inancıyla o yapıda artık bir tuğla olmak istemeyeli epey bir zaman geçmişti. Bu anlamda hukukçuların genelinin düşüncesini taşıyordu.

Ber, bunları bağıra bağıra bu yapıyı sunmasını isteyenlerin yüzüne haykırmak istiyordu...

Bunun, müşteri kaybına neden olacağı ve sonuçta büro kira parası dahi ödeyemeyecek konumdaki avukatlardan olacağı korkusu tartışmasını engelledi. Kaldı ki cebi şişkin olan müşterilerin çoğunluğu bu yaklaşım-daydı... 'Daha yumuşak bir söylem kullanmalıyım,' diye düşünerek, "Bu tür ilişkilere girmiyorum. Kaldı ki, bu dosyanın görüşüleceği Yargı üyelerinin geneli, Yargı Başkanı ve devletin avukatı bu tür tekliflere sıcak bakmayanlardan oluşuyor. Dosya içeriği, duruşma aşamaları ile hukuk kuralları dışında hiçbir şey onları etki altına alamaz," demesi de pek etkili olamıyordu.

Solkol, Ber'in para kazanması için uğraşıyordu. Birçok kez "Bazı meslektaşları gibi neden hareket etmediğini" söyleyip dururdu kendisine...

Bundan sonra almak istediği işlerde öncelikle alacağı ücreti garanti-ye almalıydı. Verilen avanslar o işten alacağının yarısı bile etmiyordu.. Müşteriler, işlerini bitirinceye kadar oyalıyor, işleri bitiminde de bakiyeyi alamıyordu. Bu hatırı sayılır çoğunlukta gerçekleşmişti.

"Çayınızı soğutmuşsunuz. Yenileyeyim mi?" diyen Secret, dikkatini dağıttı.

Gözlerini Secret'in gözlerine anlamsız şekilde diken Ber, sorunun yinelenmesi üzerine, "İyi olur," diyerek olumladı isteği...

Masasında bekleyen dosyaları inceleme güç ve enerjisi kalmamıştı. Yarın bakarım, diye düşünerek yanıbaşındaki etajerin üzerine koydu...

Konuşmak istiyordu. İçini açmak, karşılıklı duygu düşünce alışveri-şinde bulunmak... Boşluğunu doldurmak... Bunlara müthiş bir arzu duyu-yordu. Bu durumlarda istediği muhatabı bulabilmek kolay değildi. İnter-nete girmeye karar verdi. Bağlantıyı kurdu, rast gele seçtiği isimlere "Merhaba!" dedi. Yaklaşık dokuz kişiye selam vermesine rağmen sadece bir kişi buna yanıt vermişti. Sıradan sorular ve yanıtlar karşılıklı geldi, gitti.

"Adınız?... Yaşınız?... Bulunduğunuz yer?... Mesleğiniz?... Hobileriniz?..."

Eve gidip uyuma isteği duydu. Bu isteğini gerçekleştirmek için ofisten ayrıldı...

37

Ber'in, Ruh ve Ters Algılama Tedavi Merkezinde kısa süren tedavisinin üzerinden on bir ay geçmişti...

Her yönüyle aleyhine işleyen süreci barındıran on bir ay...

Özelde BireyMalDen-YemDomMedy Holdingin ve irili ufaklı birçok şirketin; neredeyse her bireyin yıllık gelirinin yarısından fazlasını sövüşlemesi nedeniyle oluşan ekonomik kriz nedeniyle çok az sayıda kalan müşterilerinin ödeme yapamamaları, parasal durumu iyi olanların ise bu bahaneye sığınarak ödememesi... İcra takibi dosyalarından birço-ğunun borçlusunun adresini değiştirmiş olması; adresi bilinen borçluların mallarının değer ifade etmemesi, parasal değerde görülüp haczedilen ve depoya kaldırılan eşyaların satışının o ana kadar yapılan ve çoğunluğu devletin kasasına giren masrafları dahi karşılamaması, çözülen dosyaların da ufak değerde komisyon bırakması, birkaç iyi para kazandı-ran müşterilerinin kendi onurunu zedeleyici davranış biçimi sergilemeleri nedeniyle işlerine bakmaktan vazgeçmesi, birkaçının da borçlu ile elele vererek kendisini devreden çıkarması, ikisinin vefatı ve mirasçılarıyla anlaşamama nedeniyle el çektirilmesi ve daha birçok nedenle özellikle 50.000.dolar değerinde olan dosyasında, borçlunun imza itirazı üzerine Büyük Kent'deki İmza İnceleme Grubunun verdiği, "Borçlunun örnek imzalarıyla, bonoda bulunan borçlu imzaları arasında benzerlik bulunmadığından ve kuyruk eğiriliğinden imzanın borçluya ait olmadığı kanaatine varılmıştır..." şeklinde vermiş olduğu rapor nedeniyle dosyanın iptal olması, üstüne üstlük borçlunun Anti-Hafif Mahkeme'ye 'sahte imza kullanılmıştır'

vaki şikayeti üzerine suçsuz SağMüş'ün, alacağından oldu-ğu gibi iki yıl da hapis cezası almıştı.

Secret'in içeriği sert olan yumuşak sesi duyuldu. "Ber Bey! Posta memuruyla, Devlet Alacağını Tahsil Eden Görevli sizle görüşmek istiyor-lar!"

Ber, "Buyursunlar!" dedi.

Posta memuru önce geldi, gide gele kendiliğinden oluşan samimi-yetle, "Üç tebligat var..." dedi. "Son zamanlarda avukatlara götürdüğüm tebligatların çoğunluğu mesleğiyle ilgili değil, hadi hayırlısı..." dedikten sonra ayrıldı salondan.

Devlet adına tahsilat yapan görevli, posta görevlisi çıkışı akabinde boy gösterdi. Her gelişinde sürekli tercih ettiği koltuğa kuruldu. "Avukat bey!" diyerek başlangıç yaptı, Ber'ce bilinen konuşmasına başlamadan. "Artık bu kez son... Şef beni çok sıkıştırıyor, ya ödeme yapacaksın, yada ofisindeki malzemeleri haczedip, depoya kaldırmak zorunda kalacağım." dedi.

Ber, boyun bükme, acındırma seanslarına girmeyi kendisine yedire-medi. "Bana ödemede bulunacaklar, sözlerini yerine getiremeyince size mahcup oldum. Malum ekonomik kriz bir avuç azınlık dışında toplumun her kesimini oldukça olumsuz etkiledi," dedi.

"Anlıyorum ama devletimiz, sizlerden alınan vergilerle ancak ayakta kalabilir, ondan alma bundan alma n'olucak bu devletin hali?... Savaş hali var. Ödenecek vergilerle yurt savunmasına da katkıda bulunacaksın. Manevi yönleri de var."

"Savaş konusunu sizle tartışmak istemiyorum. Ödenen vergilerin ufak kırıntıları ancak topluma yansıyor. Büyük kısmı bankalar ile genelde boşa verilen kötüye kullanılan teşviklere, karşılıksız krediler ile her çeşitten yolsuzlukların oluşturduğu açıklara gidiyor. Son günlerde birkaç firmanın usulsüz kredi kullanımıyla hazinede doğan boşluğu doldurma görevi biz bireylere verildi. Bundan menfaatdar olanların elini kolunu sallayarak dolaşıyor olması da canımı sıkıyor... Aslında galiba bizler vergimizi devlete

vermek yerine, direk bu şahısların hesaplarına yatırsak da hiç olmazsa ara masraflar olmasa, kolaycılık olur, diye düşünüyorum bazen."

"Avukat bey!... Bu muhabbetler güzel de... Ödeme yapacak mısınız?..."

"Ödeyecek param yok... Yoktan da var edemem." dedi Ber buz gibi bir sesle. "Takdir senin... Yalnız büroda bulunan mallar üzerinde sizin hacziniz dışında devlet sigortasının var. Ayrıca dört bankanın haczi var. Faize para aldığım tefeci sivil kişinin haczi var..."

"Tamam lütfen sayma!... Ezberledim gide gele... Yinede bir şeyler yapın... Bugünde gidiyorum, yakında tekrar gelmek istemiyorum," dedi tahsilatçı.

İkram edilmiş olan çaydan son yudumunu aldıktan sonra "Hayırlı işler!" diyerek ofisten ayrıldı.

Posta görevlisinin bırakmış olduğu belgeleri incelemeye başladı. İki tebligat yine banka borçlarıyla ilgiliydi.

Diğer tebligata bir anlam veremedi. Tebligat zarfının üzerinde avukat veya borçlu olarak değil, davalı olarak gösteriliyordu. Zarfı açarak, içindeki dilekçeyi okumaya başladı. Dava, Yansı isimli bir bayan tarafından kendisi aleyhine açılmıştı. "Varol" isimli yeni doğan çocuğunun babasının Ber olduğunun karar altına alınması istemli bir davaydı. Yansı isimli tanıdığı bir bayan hiç olmamıştı. Galiba isim benzerliği nedeniyle yanlışlıkla kendisine gönderilmişti. Fakat, dava dilekçesinin açıklama bölümünü okuyunca yüzü kızardı.

Avukat Ber'den, yani kendisinden söz ediyordu. Ad kentinde kendisiyle aynı ismi taşıyan başka bir avukat yoktu.

Güya "Kendisini bir konu görüşmek üzere evine davet etmiş ve bir şekilde ikna ederek iradesi dışında cinsel ilişkiye girmiş, hamile kaldığını öğrendiğinde kürtaj yaptırmak için doktora başvurmuş, doktorun kürtaj olduğu takdirde hayati tehlike riskinin ölümle sonuçlanacak kadar yüksek

olduğunu belirtmesi üzerine doğurmak zorunda kalmış olduğunu..." özetle belirtiyordu.

Ber, şaşkınlığını sesli kahkahalarla boşaltmaya çalıştı.

Ber, dava dilekçesinde davacı Yansı'nın vekili olduğu anlaşılan Avukat Avyansı'nın telefonunu aramasını, Secret'den rica etti.

Telefon bağlantısı kurulmuştu.

Samimi ilişkileri olmayan Avyansı'ya, davadan söz ederek, bunların yalan iddialarla dolu bir dilekçe olduğunu ve davasına baktığı kadını tanımadığını belirtti.

Buna karşılık Avyansı, "Özür dilerim ama Yansı hanım benim uzaktan akrabam olur ve dürüst bir bayandır, iddiasında çok ısrarlı olunca böyle bir dava açmak zorunda kaldım," dedi.

Ber, yumuşatmaya gayret ettiği ses tonuyla, "Peki bu bayanla karşılaştırma olanağınız var mı? Belki de beni başkasıyla karıştırıyor, yüz yüze geldiğimizde kendiside yanıldığını anlayacaktır sanırım," dedi.

"Teklifinizi kendisine ileteceğime emin olun. Kabul ederse sizi arayacağım," diyerek, kestirip attı Avyansı.

Sıkıntılar, bir kaç tane olduğunda değer ifade etmiyordu. Üst üste gelen sıkıntılar gerçekliklerini daha ağır hissettiriyordu. Dayanmalıydı, dayanacaktı...

Bu tür durumlarda uyku, en iyi ilaçtı... Eve gitmeli ve uyumalıydı...

***

Gündüzün yorgunluğundan kurtulmak, bedensel, ruhsal ve zihinsel dinginliğini geçicide olsa sağlamak için uykuya dalan Ber, her uyuyan gibi, gerçek alemdeki olayların, kişilerin, nesnelerin değişik görünümlerle yansıdığı rüyalar alemine irade dışı dalmıştı.

Derin uykular, rüyasız olmazdı. Aksi halde derin uyku sayılmazdı.

Bu kural Ber içinde geçerliydi.

Kendisini milyonlarca seyirciyi barındıran bir futbol stadyumunda buldu. Işıklı tabelada, Arjbool Ülkesinin stadyumu olduğu yazılıydı. İki futbol takımının çetin karşılaşması vardı.

Sahanın ortasında kurulu yuvarlak masada on bir kişi kendi arala-rında karşılıklı bilgi, belge alışverişlerinde bulunuyorlardı. On bir kişinin dışsal görünümü, tavırları, giyimleri değişik grupların temsilcileri olduklarını fark ettiriyordu. Seyirciler ve oyuncuların hatta hakemlerin gözleri ise onları görmede özür sahibiydiler. Takımlar oynarken, seyirciler oyuncuları izlerken masadakiler, masada bulunmayanlara görünmeyen gölgelerdiler. Toplar ve oyuncular onların içinden geçiyordu. Ne onların toplantıları engelleniyor, ne de onlar futbol oyunlarını...

Yuvarlak masada bulunanların en kıdemlisi, "Gerekli kararları almak ve uygulamak için zamanımız kısalıyor... Futbolla zihinsel kontrol hipnozumuzun Arjbool yurttaşları üzerinde etkisi git gide zayıflamakta olduğunu beyan ederim. Yeni hipnoz yöntemlerini harekete geçirinceye kadar, hipnozun sonlanmaması en büyük dileğimiz... Yoksa..."

Sezgiler güçlüydü, yakın olacaklar daha erken hissediliyor ve ağızdan dökülüyordu. Lafı yarım kalan kişinin korktuğu gerçekleşiyordu.

"Birkaç kişi bizi fark etti."

"Amigolardan yandaş olanlarımızı uyarın. Birşeyler yapsınlar. Zihinleri, dikkatleri dağıtsınlar!... Gerekirse olay çıkartsınlar."

"Yararsız gibi görünüyor... Fark edenlerin sayısı çoğalıyor."

"Seyirci yurttaşların çoğunluğu, futbol maçını izlemekten vazgeçtiler... Direk bizi gözetleyip, konuştuklarımızı duymaya çalışıyorlar..."

"Duyumsamaları artıyor... Etkin araçlarımız, üyelerimiz onların zihinlerini artık kontrol edemiyorlar...."

"Bizi duyumsuyorlar... Yönetsel uygulamalarımızın çoğunu kendilerine yönelik işlenmiş suçlar olarak düşünmeye başladılar... İstihbarat kaynaklarımız bu yönde rapor sunuyor."

"Büyük şefle bağlantıya geçin... Ne yapmamız gerektiğini sorun!..."

"Bireyler arası telepatik ilişki kurmalarını engelleyin... Birbirleriyle enerji alışverişlerini negatif kılın..."

"Bireylerde bizlere karşı oluşan bireysel negatif enerjinin kitlesel enerjiye dönüşmesi engellenemiyor... Zihinlerindeki kin ve öfke gözlerinden okunabiliyor."

"Bize karşı saldırıya geçecekler..."

"Son bir çare kaldı..."

"Sizi dinliyoruz efendim!"

"Futbol hipnozun bozulması sonucu, önceden duyumsayamadıkları açlıkları kısmen açığa çıktı... Beyinsel etkileşim sağlayarak cinsel, mide-sel açlıklarını daha etkin hissettirin... Mideleri dışında bir şey düşüneme-sinler..."

"Gerekli talimatlar verildi, efendim... Bu arada her olasılığa karşı güvenlik tedbirleri artırıldı."

"Yalnız... Efendim!... İçlerinde ekmek alabilecek kadar zenginleri hala var..."

"Yandaş olan hırsızlarımıza gerekli uyarıyı gönderin... Bireylerin ceplerindeki paraları tek kuruşuna kadar çalsınlar!"

"Emriniz uygulandı efendim."

"Son durum?..."

"Son durum da iç açıcı değil, efendim!"

"Evet!..."

"Midesel açlıklarını bizleri yiyerek, cinsel güdülerini ise bizleri ".......," bastırmak istiyorlar..."

"İstedikleri et ve ...."

"Evet efendim!"

"O halde futbol sahasına bizlerin sayısı kadar inek salın... Onlarla uğraşırlarken, bizler de başka hipnoz tekniklerini etkin kılma açısından zaman kazanmış oluruz."

"Son kararınızdan olumlu sonuçlar alınıyor efendim... İnekleri canlı canlı parçalayıp yemeye çalışıyorlar. Hayvan sayısı az olduğundan birbirlerine düştüler... Ama cinsel güdüleri hala tatminsiz."

"Dansöz striptizcileri çıkarın. Kıvırtmalar onları bir süre oyalar."

"Ülkede dansöz kalmadı efendim. Daha önceden halk tarafından telef edilmişlerdi."

"Demokraside çareler tükenmez. Sempatizanlarımızdan fiziği düzgün olanlarına dansöz kıyafetleri giydirin. Kıvırsınlar, bir şeyler yapsınlar işte..."

Ber, rüyasında Arjbool Ülkesi yurttaşlarının canlı ineklerden kopardıkları parçalardan birini kendisi de kapmak için uzandı... Eline bir şey geçmemişti. Onlar Arjbool kaplanıydı. Kendisi ise SodGom ülkesi kedisiydi. Onlar kadar yırtıcı olamamıştı.

Rüya devam ediyordu.

Birden kendisini başka bir futbol sahasında buldu.

Bu futbol sahasını daha önceden görmüş gibiydi.

Takımlara, oyunculara, hakemlere, seyircilere ve saha ortasında bulunan yuvarlak masada bulunanlara aşina gibiydi.

Konuşulan dili, seyircilerin küfürlerini kelimesi kelimesine anlayabiliyordu.

Evet, burası kendi ülkesi olan SodGom'un en büyük futbol stadyumuydu.

Önceki rüyasında gördükleri kısmen yineleniyordu. Yuvarlak masada bulunanlar bilgi ve belge, alışverişindeydi.

Önceki stadyumdan farklı yönleri vardı. Oyuncular, seyirciler, hakemler yuvarlak masayı görebiliyorlar ve duyabiliyorlardı. Oyuncular, onların olduğu bölüme geldiklerinde çevrelerinden dolaşıyorlardı. Onlar kutsaldı ve ne kendileri nede arada ayaklarında bulunan top onlara değme-meliydi.

Seyircilerin büyük çoğunluğu, yuvarlak masada bulunanları izlemek, onları duymak ve duyumsamak yerine futbol oyununu izlemeyi tercih ediyorlardı. Hipnoz çok güçlüydü, görmek, duymak bu gücü eksiltmi-yordu. Bireyselleşme yoktu. Seyircilerin büyük çoğunluğu, belirli sivil, kamusal, partisel örgütlere üye veya sempatizandı... Seyircilerin tabi olduğu grupların yönetici ve başkanlarının emirleri yeterliydi. Çünkü; SodGom Ülkesinde toplumun Lidere itaat etmesi geleneklerinde vardı.

‘Amir yanlış yapsa da ona itaat farzdı. Aksine hareket fasıklıktı, asilikti. Ferman padişahtan çıktıktan sonra sodgomlaşırdı. !Ferman padişahın, dağlar bizimdir!’ deyişi içki masalarında kullanılan nostaljik bir mezeydi.’

Böylece Arjbool ülkesindeki sıkıntıları yuvarlak masa çekmiyordu...

Sodgom ülkesinin üst düzey saygın yöneticilerinin bulunduğu yuvarlak masa toplantısı önemliydi ve seyretmeyen seyircileri de ilgilen-diriyordu. Çünkü; bir çoğunun cebinden çıkan paraların hesabı bugün soruluyordu. İçlerinde iyi ruhun az çok etkisi altında kalan azınlıkta kişilerde vardı. Ama ortam bu duygularını bastırmaları gerektiğini tüm görkemiyle sunuyordu.

İyi duygular, kişilik bozumuna uğranılmadığı takdirde zaptı zordu. Zincirlerini kırardı. Azınlık iyilerin iyi duyguları her nasılsa bugün olabildiğince özgürdü. Diğerlerinin olmayan zincirlerini kırmaya çalışı-yordu.

En son soygunu gerçekleştiren BireyMalDen-YemDomMedy holdingin ve birçok firmanın neden olduğu ekonomik krizin Devlet, Top-lum ve birey üzerinde ki etkileri tartışılıyordu, saha ortasındaki masada.

Başının üzerinde SodGom Ülkesinin Büyük Başkanı yazılı ‘resmi-yetteki büyük başkanı’ gözleri inatçı parlaklığında, tavizsiz bakışlarla bir cins kuş görünümlü yüze sahip "Kendine Bakanlar Grubu" Üyesi görevliye, "Devleti ve milleti soyup soğana çeviren holdingi isteseydin engelleyebilirdin...."diye, bağırarak söyleniyordu.

Bir cins kuş görünümlü şahıs yanıt vermedi. Suskun kabullerdeydi.

Baykuş tiplemeli görevli, başını çevirmeden gözbebeklerini kaydıra-rak kendi liderine baktı. Bu bakışlar, "Sen yanıtlamazsan, ben yanıtlaya-cağım ortalığı velveleye vereceğim," ifadesini yansıtıyordu.

Baykuş tiplemeli görevlinin görünürde lideri, tepkisel söylemini sunmakta gecikmedi. Çünkü senaryo böyle yazılmıştı, "Sayın Büyük Başkan!... Lütfen konuşmanızı düzeltin, kendinize gelin!" dedi.

Baykuş bakışlı adam üyesi bulunduğu grubun liderinin tepkisel söylemi gölgesi altında rahatlamıştı. Ek yanıt sundu. "Resmiyette Büyük başkan görünsen de benimle bu şekilde konuşamazsın. Konuşmana dikkat et. Beni suçlayamazsın. Yoksa..." diye bağırdı.

Baykuş’un yanıtı ve gözleri saldırı pozisyonundaydı. Büyük başkan yanıt vermeliydi. Aksi halde topluma ve bireylere zarar verenlerin son operasyonlarını onaylamak anlamına gelecekti. Buna tahammül edebilecek genişlikte değildi. "Terbiyesizlik yapma!" diye bağırdı.

Baykuş tiplemeli görevli, baykuş görünümü aldı... Her şey aslına dönerdi... Bu görünüm, dışsal bir grubun logosuna uygun bir görünümdü...

Baykuş; toplumda ölüm habercisiydi. Toplumda yaygın olan söylenti; Baykuş'u görmek veya ötüşünü duymak, gören kişilerin yakın-larından birinin veya birilerinin veya kendisinin öleceğinin sinyaliydi.

Görevli, ruhsal evrimine uygun baykuş görüntüsü almıştı. Görüntüsüyle uyum sağlayan seste çıkarıyordu. Ses tırmalayıcıydı...

Koltuğundan kanatlarını çırparak yükseldi.

Resmiyetteki büyük başkanın üzerine saldırı amacıyla inişe geçti.

Başkan saldırıyı karşılamak zorundaydı. Bu saldırının sonuç elde etmesi kendisi dışında tüm Sodgom ülkesi bireylerine daha fazla zarar verebilecek boyutlardaydı.

Meşru müdafaa zemini oluşmuştu. Saldırıyı bertaraf etmek için yanında cisim aradı el yordamıyla.

Bir kitap eline geçti. SodGom ülkesi ileri gelenlerince düzenlenmiş kutsallık atfedilen bir kitap eline geçmişti. İçindekileri okuyup ona üflediğinde bir sonuç alıp alamayacağı tereddüdü duyumsadı. Onun daha güçlü kutsal kitaplar okuyarak kendisinde her türlü okuma ve üflemelere karşı bir zırh oluşturduğunu anımsadı. Etkilenmeyecekti. Kutsal kitabın fiziksel gücünü kullanmalıydı. Öyle de yaptı.

Havada saldırı uçuşu yapmakta olan baykuşlaşmış görevliye sert, fakat estetik bir şekilde fırlattı kitabı...

Atılan kitap hedefin yüzüne yapıştı. Bu kitap ilk kez bu kadar etkin oluyordu.

Baykuş yere düşmüş, can havliyle bağırıyordu. Baykuş'un, "Göremiyorum!.. Soluk alamıyorum!" diyerek haykırması üzerine lideri, onu yerinden kaldırmaya çalıştı. Başarılı olamadı. Hırıltılı sesler, onun can çekişmekte olduğunu duyumsatıyordu.

Lider, onun nefes almasını ve görmesini sağlamak zorundaydı. Liderliği, onun yaşamasına bağlıydı. Aksi halde; Baykuş, bu kez hem kendisinin hem de başkalarının ölüm habercisi olarak anılacaktı.

Baykuş'un yüzüne yapışık kutsal kitabı çıkarmaya çalıştı... Kutsal kitap, yapışkan maske gibiydi. Maskeyi zorlamak altındaki yüz maskesinin de çıkmasını sağlayacaktı. Bunun olması da doğru değildi. Onun gerçek yüzünün ortaya çıkması kendisinin de gerçek yüzü hakkında gören bazı gözlere ipucu verebilirdi...

Kutsal kitap yüzünden çıkmıyorsa, gözlerinin görmesi ve soluk alabilmesi için üç delik açmalıydı... Önce ürktü... Kitap kutsaldı ve üç delik kutsallığa hakaretti. Ama, daha önceden de bir çok kez bir çok delikler açılmıştı. Hatta; 'Kitapda bir kez delik açmaktan bir şey olmaz' sözü literatüre girmişti. Delik açanlar cezalandırılmadığına göre korkacak bir şey yok, diye düşünerek rahatladı... Gözleri hizasında iki delik, ağız hizasında bir delik açarak, görmesini ve soluk alıp vermesini sağladı yandaşının.

Dönüşüm yeniden başladı... Yine önceki haline, yani baykuş tiplemeli insan haline dönüşmüştü...

"En kötü düzen, düzensizlikten iyidir," sözünü masada bulunanların tümü özümsemişlerdi.... Olan olmuştu. Şimdi ne yapılacaktı?... Üst grup çatışması yurttaşlara yansıyabilirdi. Birlikte karar alımı önemliydi. Bütünleştiriciydi. Var olan düzeni az yara ile sürdürücüydü.

Son ekonomik kriz darbesi yurttaşların midesine balyoz gibi indirilmişti. Bu kez bazı ayarlar farklı tekniklerle gerçekleşiyordu. Toplum, midesinin bir kenarında 'yedek olarak bulunsun n'olur n'olmaz' diyerek hala hazmedilmemiş halde bekletilen yiyecekler dahi kusturulmuştu. Düzenleme grubu böyle buyurmuştu... Alt düzenleyiciler sessiz kalarak, ana düzenlemenin işlerlik kazanmasını sağlamışlardı. Fiiller ve failler sayısızdı.

Halkın aşırı tokluğu kadar aşırı açlığı da, kötüydü... Düzenlemelerde sapma meydana getirebilirdi. Aç yurttaşların bağlı olduğu grupların liderleri dahi üyelerini bir aşamadan sonra hipnoz edememe riski taşıyorlardı.

Uluslararası Düzenleme Genel Merkezinin alt kollarından resmi ismi "Uluslararası Tefecilik Merkezi" gerçek ismi "Her şeyinizi parayla satın alırım" olan finans kurumuyla bağlantıya geçildi. Sonuç pek olumlu değildi. Yanıt, ağır koşullar içeriyordu. Doyurucu değildi.

Koşulların bazıları, SodGom Ülkesi yurttaşlarının lehine idi. Demokratik bazı kuralların tam uygulanması içerikliydi. Fakat bir taraf için iyi olan bazen diğer taraf için de iyi oluyordu. Yeni Dünya Düzeni, anlayışında düzenleme grubunun bazı bölgeler için istediği şekilde düzenlediği raporların uygulama alanı bulabilmesi için istedikleri an geri alabilecekleri demokratik kurallardan bazılarının da yürürlüğe girmesi gerekiyordu.

Bireylerin cebinden çıkan paraların bir şekilde onları yerden kaldıracak kadarıyla yerine konabilmesi için büyük meblağlı borçlar vermeleri kendi ekonomik, sosyal ve siyasi amaçlarıyla çelişecekti. Ortam arzu ettikleri ve düzenledikleri gibi gerçekleşmişti. Sapma yoktu. Bundan sonraki raporların uygulama alanı bulması gerekiyordu. Bireylerin açlığı kendi açlıkları değildi.

Ama, aşırı açlık tehlikeliydi... Raporlardan sapmayı getirebilirdi.

Aşırı doygunluk da tehlikeliydi. Finansın bağlı olduğu grubun raporlarına uyum sağlanamayacaktı. Rapor işgali emrediyordu. İşgal için elverişli ortamlardan birini de SodGom ülkesi bireylerinin açlığı sağla-yacaktı. Öncesinde yerli işbirlikçilere ortam sağlanarak hazinenin boşaltılması sağlanmış. SodGom ülkesine girmiş yabancı sermaye, yandaş olmayanlara da ekonomik korku salınarak geri çektirilmişti. Güvensiz bir ortama, ticaret hukukunda tanımı yapılan basiretli iş adamları girmezlerdi. Akıllarını ekmek ve domuzla mı yemişlerdi?...

Aradaki boşluklar bir şekilde başka şeylerle doldurulmalıydı. Futbol stadyumunda bulunan seyircilerin bazılarından bireysel çatlak sesler çıkmaya başlıyordu. Aç mideler uyarıcı oluyordu. Bu sayı git gide artıyordu.

"Açım!" diyen belirli bir gruba sahipse yasalara göre cezalandırmak kolaydı. Hemen organize suça girdirilebilinirdi. Organize suçların cezası ağırdı. Ama, siyaseten bağlantısız, organizesiz bireylerin tek başlarına aynı içerikte sözcükleri kullanması ve "açım!" demesi düzen için risk taşıyıcıydı.. Başkaca bireylerin ve grupların desteğini almakta zorlanır-lardı. Yasa dışı örgüt üyesi suçlamasında bulunamazlardı. Onlardan izole edemeyebilirlerdi. Ülkenin en ücra yerleşim biriminde bulunan birey dahi, "Açım, diyeni neden cezalandırdınız?... O sadece ‘açım!’ demişti. Bir ceza yerine bir lokma ekmek verseydiniz" sorularını sorabilir. Bu duyguları taşıyabilirdi. Bazıları korkudan sesli ifade etmese de bir an gelir... O an, bu duygularda yoğunlaşan bireylerin her biri birbirinden bağımsız, tek başına patlamaya hazır bir bomba olabilirdi...

Yeşil kurdele, kırmızı kurdele ile onların gözlerini ve zihinlerini bağlamakta, birbirlerine düşürerek oyalanmalarını sağlamada dahi başarılı

olamayabilirlerdi. Aç insanın açlığı süreklilik kazandığında birkaç aşamadan sonra gözleri şahin gözleri işlevi gibi keskin ve derin görmeye başlardı. Kurdeleler arkasında kalan gözleri, çıplak gözleri kadar çevreyi gözlemleme yetisine sahip olurlardı. Gözbağı olarak bağlanan kırmızı, sarı, siyah, mavi, yeşil... renkli kurdeleler renk değişimine uğrayabilir, tümü beyaz renk halini alabilir ve beyaz sayfa açmaya geldik, diyenlerin açtıkları sayfaların siyah renkte olduğunu algılayabilirlerdi. Bu nedenledir ki bir kısım budistler, tasavvuf ehilleri, azizler, azizeler bu gözlere sahip olmak kendilerine açlık yaşatmışlardı.

Grup liderlerine gerekli talimatlar zihinsel iletişim yoluyla verildi. Grup liderlerinin değerlerini biliniyordu. İlla kendi yandaşları olmaları gerekmiyordu. Onların bir kısmı farkında olmadan programlarına göre hareket ediyorlardı. Düzenleme raporları hazırlanırken, sosyal, psikolojik, ekonomik, politik değerler araştırılır ve bunlardan her yapının uyabileceği şekilde değerler gözardı edilmeden düzenleme yapılırdı.

SodGom Ülkesini bu anlamda dışardan idare etmek çok kolaydı. Kendilerinin fark edilebileceği bir çok alan; bir şekilde ufak çaplı olgular ve bir kısım medyanın da yardımıyla örtülmüştü... Son düzenlemelerde önemli olaylardan hatırda kalanlar; Rutbin ve arkadaşları öldürülerek, onlara özenenlere korku salınmış, dini milli sivriliklere karşı bir dini tarikatın liderinin, güzel bir bayanla ilişkisi gündeme getirilerek değerler konusunda soğutma sağlanmış, hatta rahatlıkla tarikatını söyleyerek propaganda yapanlar pasifize edilmiş, trafik kazası sonucu, toplumu isyan noktasına getiren mafya, güvenlik, politika kirlenmişliği on bir kişi ile gizlenmiş, toplum rahatlatılmış, verdiği sözün aksine sapma meydana getiren iktidar ise sivil inisiyatif olarak gösterilen beş dakika karanlık otuz saniye aydınlık eylemi başlangıç yapılarak, başka bahanelerle düşürül-müştü.

Nemgöz Hocanın etkinliği büyüktü. Dinsel kuralları farklı yorumlatabilirdi. "Emir veren, hırsızda, soyguncu da olsa emrine uygun hareket edilmeliydi. Çünkü, emir verene tartışmasız uymak dini kuraldır..." demeliydi.

Bazı grup liderleri, talimatları direk alıp aynen uygulardı... Birkaç küçük sahte tepki ile gözler boyanarak, grup üyelerinin tehlikeli tepkileri ile liderlerinin asıl yüzlerini görmeleri engellenebilirdi...

Diğer gruplar da gerekeni yapacaktı...

En önemli ve büyük güç ise yandaş bir kısım medya idi. Onlar gerekli bilgi pompalamalarıyla bireylerin ve toplumun zihinlerini kontrol edebilirler, yönlendirebilirlerdi.

Aksi hareket edenler hasada uğratılacaktı... Hasadı gerçekleştirecek bir çok ellerinde orak taşıyan görevliler bulunmaktaydı...

Bu yüzyılda; genelde politik liderlerde, bazı politik kaygılarla risk gösterimi olabilirdi. Risklerle ufakta olsa uğraşmak efor kaybıydı. Dolaylı yönetim yerine, doğrudan yönetim sağlanmalıydı. Yeni dünya düzenine göre ülke yöneticileri bir ilin valisi gibi olmalıydı. Kendilerinin bulundukları yere bağlı bir vali... Ortam buna uygundu. .

SodGom Ülkesi hazırdı buna...

Toplum ve bireyde hazır olmalıydı. Açlık onları kısmen hazırlamıştı. Daha fazla aç bırakılmadan harekete geçilmeliydi.

Onlar, geleneklerinde var olan kurtarıcıyı diğer adıyla Mehdi’yi bekliyorlardı. Mehdi'nin onların ırkından veya dininden olmaması halinde inandırıcı olmayacaktı. Hatta Şam yöresinden olmalıydı.

Kendileri için sapma meydana getirmeden çalışacak ve –ve şimdiye kadar çalışarak rüştünü kanıtlamış- birini temin etmeliydiler...

Kişisel dosyalar araştırıldı ve bulundu. Bulmak kolaydı. Herşey ve herkes bilgisayarda kayıtlıydı.

"NoEkonomi YesPolitika" isimli finans uzmanı görevli bunun için biçilmiş kaftandı.

Ekonomik kariyeri vardı. Ekonomi bilimine ait kuralların soygun ortamında hiçbir işe yaramayacağını seyirciler bilmiyorlardı. Daha öğrenememişlerdi. SodGom Ülkesine gönderecekleri faizli parayı onun eli ile sunmaları halinde herkesi ve her kesimi ona biat etmeleri konusunda zorlayabileceklerdi... Çoklu tekellik, tekli tekelliğe dönüşmeliydi... Bu

doğrudan ve kolay yönetimi birlikte getirecekti. Tarih boyunca her yüzyıl için iki genel düzenleme üst senaryosu hazırlanırdı. Son elli yıllık senaryolarının meyvelerini toplamak üzereydiler. Rastgele birileri olmamalıydı. Ama insanlar çiğ süt emmişlerdi. Nefes alışverişini dahi kontrol etmeliydiler. En klasik taktik uygulanmalıydı. Başkaca ülkelerdeki bazı liderlere uyguladıkları gibi yatak odasında dahi bulunabilecek kendi yandaşlarından biriyle evlendirmeliydiler onu. Sapma olduğunda, uykuda hoşa gitmeyen sayıklamalarını dahi kendilerine bildirecek bir eş olmalıy-dı. Bu, yeni dünya düzenine uygun bir anlayıştı.

Bankaların hoşnutsuzluğu da giderilmeliydi. Faizli kredi alan bireylerden paralarının geri dönemeyeceği korkusunu taşıyorlardı. Uygun ortam onlara da sağlanmalıydı. Diledikleri kadar faiz oranını yükselterek ödeme olasılığı olan kişilerden tahsilat yaparak farkı kapatabilirlerdi.

"Minareyi çalan, kılıfı önceden hazırlamalıdır." Bu genel kural SodGom'da da uygulanan kutsal kurallardan biriydi. "Dışsal egemen ve Dışsal egemenlik etkisindeki İçsel Düzenleme Grubu gereğini yapmalıydı..."

Bunlar düzenlenirken ve olurken baykuş tiplemeli görevli ile lideri toplantıyı birlikte terk etmişlerdi.

Ara holde "Şimdi ne yapacağız?" sorusunu soran liderine, "Bu bizim için iyi bir bahane oldu... Bir ay sonra ortaya kendiliğinden çıkacak eko-nomik krizi bugünden başlatabiliriz. Kutsal kitabın Başkan tarafından yüzüme fırlatıldığını belirterek siyasi kriz oluşturalım. Bunun sonucunun ekonomik kriz olacağı gün gibi aşikar... Böylece ekonomik krizin tüm suçu Büyük Başkan'a yükletilmiş olur. Bu doğrultuda dışarıda bulunan medyaya açıklamada bulunalım," dedi.

Baykuş tiplemeli şahsın resmiyetteki liderine de bu düşünce uygun geldi. Aksi halde toplumun yaygın kanı olarak taşıdığı dürüstlüğü yara alacaktı. İçtenlikle ortamını yansıtan bir şairin, "Bir kedim bile yok!..." deyişine uygun bir yaşam sürmüştü ve sürecekti. Birilerinin; kendisinin sessiz kalarak çevresindeki insanların masum güvercinleri avlamak, çoğaltmak ve

daha fazla zenginleşmekte kullanmak üzere yüzlerce kediyi talanla edindiğini sormayacağını sanıyordu... Bir zamanlar ‘seyirciler sahaya!...’ çığırtkanlığını bu kez mırıldanmak bile istemeyecekti.

Baykuş Tiplemeli Görevli'nin yüzüne yapışık kutsal kitap git gide yüzünün rengini almaya başlamıştı. Sonunda kutsal kitap yüzünün altına geçerek kayboldu. Bu onun üçüncü maske sahibi olmasını sağlamıştı. Artık, " Ben Kutsal kitabı!," dediğinde bir başka kanıtı daha vardı. Kutsal kitabın kurallarının neler olduğu kendisine sorulacaktı. Çünkü kutsal kitap tekti ve kendisinde saklıydı. Bu kitap yüzünün altına gömülmeden hafızlayanda olmamıştı. Bazı ilgili üniversite hocaları ise dün ne yedikle-rini ve ne söylediklerini dahi unutacak kadar hafıza zafiyeti içindeydiler. Bu durum güzeldi. Bir piyangoydu. Sorulan sorulara kendi yararına uygun şekilde kurallar uyduracaktı. Ters bakanlara, bu kutsal kitapta yazan bir kuraldır, inanmayanlar, uymayanlar lanetlenecektir, diyecekti. Toplantı olumlu geçmişti.

Lider, bu doğrultuda gerekli beyanatı hüzün dolu ses tonuyla medya görevlilerine sundu. Onlarda gereğini yapacak değişik renk ve sesle de olsa, kendilerini destekleseler de desteklemeseler de sonuçta olan olguyu tüm SodGom bireylerine duyurmada aracılık yapacaklardı

Futbol sahası ortasındaki masada bunlar cereyan ederken, futbol karşılaşması ile seyircilerinin durumunu ihmal etmemek gerekirdi. Ber, mercek altına aldı.

Maçın son dakikaları oynanıyordu. Bu maçdan alınacak sonuç önemliydi. Sodgom milli takımı ile Ad-Semud milli takımı arasında cereyan ediyordu. Sonuç Evrensel Futbol Turnuvasında ilklere girme yolunu açacak veya açmayacaktı.

Bu bir milli meseleydi. Sahanın ortasında cereyan eden olaylara bakıpta kafa bulandırmaya gerek yoktu. Bu maç dakikalarının heyecanlı anlarını ve sonrada devam edecek yorumları kaçırmamak gerekiyordu.

Seyirciler bu milli şuurla ceplerinde bulunan son paralarının tek tek en azıdan ‘yankesicilik suretiyle hırsızlık’ fiiliyle hırsızlandığını fark edemiyorlardı.

Maç bitmişti. Maç sonucunun ne olduğunu Ber öğrenmemişti. O dağılan seyircileri ve oyuncuları izlemekle meşguldü. Oyuncular şort ve tişörtlerine aşırı sayıda yeşil parayı sığdıramadıklarından, derhal kurulan gezici banka şubesine yatırmak zorunda kalmışlardı. Seyirciler ise bindikleri toplu taşıma araçlarından inmek zorunda kalmışlardı. Dolmuş parasını vermek içinde ellerini ceplerine attıklarında korkunç gerçeği geçte olsa öğrenmişlerdi. Zorunlu olarak dolmuştan indiler. Eve kadar aşacakları yol uzundu. Bazıları yolun daha fazla uzun olması temenni-leriydi. Onlar, çocuklarının ve eşinin verdiği siparişleri alamayacaklardı, eşinin, "Evlendiğim güne lanet olsun!" sözlerini duyar gibiydiler. Bu kezde; "Maçtan siz ne anlarsınız olum!" diyebilecek miydi. Şüpheliydi.

Ber, kan ter içinde uyandı. "Bu rüyayı sadece ben mi böyle gördüm?" diye kendi kendisine söylendi. Aynı rüyayı bu şekliyle gören insanlarla düşünsel alışverişte bulunmak aşırı arzusu duydu, içselinde. Yarın, yöneticisi olduğu "İyi Ruhlar" isimli web sitesindeki "Rüya" bölümünde yayınlamalıydı... Hatta gördüklerini İyi ruhlar e-mail haber grubundaki üyelere de iletmeliydi...

Tekrar gelen uykusuna kaldığı yerden devam etti.

***

38

Avukat Avyansı, Ber'in ricasını kırmamıştı. Biraz geçte olsa Yansı isimli müşterisiyle Ber’in görüşme zamanı ve mekanı ayarlamıştı.

Davanın ilk duruşmasından önce birbirlerini görüp, konuşabilecek-lerdi... Ber, yanlışlığı düzeltme şansı elde ettiğini düşünüyordu. Belki de, yargılama oturumları başlamadan dosyanın düşürülmesini sağlatıp, etrafa reklam olmaktan kurtulabilecekti...

Bu düşüncelerle Avukat Avyansı’nın ofisine varmıştı. Randevu anı-na çok az bir zaman kalmıştı.

Avukat Avyansı tanıdık bir simaydı. Birkaç kez yargı binasında birbirlerine tesadüf etmişlerdi.

Avyansı’nın ofisinde ikram edilen çayı yudumlarken, böyle bir olayın olmadığı doğrultusunda telefonla belirttiği anlatımını kelimelerin yerlerini değiştirerek yeniden sunuyordu, Ber.

Bu çerçevede süren konuşmalar, Avyansı’nın sekreterinin, "Yansı hanım geldi!" duyurusu üzerine kesildi.

Kısada olsa anlık bekleyişler sabırsızlığını duyumsayan Ber, kalpsel çarpıntılar içindeydi.

‘Kötü bir şaka mı?... Kendisiyle uğraşan birilerinin yönlendirmesi mi?... Kimdi bu Yansı?... Neden böyle dayanaksız ve yalan bir dava açma gereğini duymuştu?... Amacı şantaj yaparak, bu yolla para sızdırmak mıy-dı?... Amacı buysa, avucunu yalayacaktı. Çünkü parası olmadığı gibi borç içinde yüzüyordu...’

Yuvalarından fırlayacak derecede genişleyen gözleriyle, kapının açılışı sonrası görünen ve selam veren silueti incelemeye başladı...

Dışsal görünümü, bakışları, saç rengi ve yaklaştıkça daha iyi algıladığı ten kokusu yabancı gelmemişti.

Ber, beyninin uyuştuğunu, gözlerinin karardığını hissetti.

Bu durumdan sıyrılmak için silkindi.

Bir gayretle ayağa kalktı. Duvarlardan destek alarak salondan çıktı.

Sekreterden tarifini aldığı lavaboya girdi.

Ellerini ve yüzünü yıkadı. Yüzündeki ıslaklığı kurulamadan aynadaki görüntüsüne baktı. İçsel devinimi, dışsal görünümüne çok da yansımamıştı. Hafif bir sarılık dışında sabah evinin banyo aynasında gördüğü yüze sahipti.

Ürpertisi geçmemiş, bedenindeki dikleşen tüyler başını eğmemişti.

"Yoksa!... Ben çıldırıyor muyum?...”

Kendisini toparlamalıydı. Birkaç dakika öylece kaldı...

Salona geri dönmeliydi. Sırları çözümleme fırsatı doğmuştu. Sakin olmalıydı. Bu ortamı iyi değerlendirmeliydi...

Salona geri döndü. Yansı isimli kadının karşısındaki koltuğa kurul-du. Rahat ve kendinden emin bir görüntü sağlamalıydı. Ezik görüntü, karşısında bulunanda suçlu olduğu yönünde bir kanaat verebilirdi. Ayak ayak üstüne attı. Hangi ayağın; hangi ayak üzerine atıldığı önemli değildi. Sonuçta her ikisi de kendisine ait ayaklardı ve bunları irdeleyecek ortamda değildi.

Kadını yeniden gözlemlemeye başladı.

Avukat Avyansı tedirgin bir sesle, "Ber Bey, rahatsız mısınız?" diye sordu. "Bir sorunmu var?..."

Ber, "Hava sıcaklığından galiba..." yalanına sığındı.

Yansı, düğmesine basılan bir müzik seti gibi ara vermeksizin ön konuşmasına devam ediyordu. "Çözmem gereken işlerim var." dedi. "Dilerseniz hemen konuya geçelim... Benle görüşmek istemişsiniz... Aslında sizinle karşılaşmak istemiyordum. Ama, Avukatım Avyansı bey çok ısrar edince kıramadım..."

Ber, düşüncelerini sesliye dönüştüremiyordu. Felç geçirmiş gibiydi. Uzun gelen dakikalar sonunda kendisi için binlerce anlam ifade eden kelimeyi ağzından güç bela çıkarabildi, "Med!..."

Yoktan kanıt bulmuş bir güvenlik görevlisi gibi gözleri parlayan Yansı, Avyansı'ya dönerek, "İşte!.. O günde bana bu isimle hitap etmişti," dedi.

Avyansı, Yansı'yı başıyla onaylayarak, "Evet!... Anımsıyorum," dedi. "Bu isimden daha önce bana söz etmiştiniz."

Sevinç şaşkınlığı içinde olan Ber, kendisini kısmen toparlayabildi. Eliyle saçlarını kaşıyarak, "Avyansı bey!..." diyerek seslendi. Ses ve görüntüsüyle titrek ve isterik duruş sunuyordu. "Davayı kabul ediyorum... Varol'un benim çocuğum olduğunu onaylıyorum... Hatta bu kabulümü yazarsanız altına yüzlerce kez imza atmaya da hazırım..."

Ber'in önceki sözlerinin tersine ani ve keskin dönüşüne kuşkuyla baktı Avyansı. "Dalga mı geçiyor?... " diye geçirdi içinden.

"Med!... Seni gördüğüme ne kadar çok sevindim! Bir bilsen?..." diyen Ber, avucunu alnına vurur gibi hafiften dokundurarak, devam etti. "Gerçi... Anlatmama da gerek yok! Nasıl olsa içimden geçenleri aynen duyumsuyor ve algılayabiliyorsun..."

Avyansı, kekeleyerek "Şey... Ber bey, kendinizi iyi hissetmiyorsanız toplantımızı bir başka güne erteleyebiliriz," dedi.

Ber, yerinden kalkarak, Yansı'ya yaklaşıp sarılma teşebbüsünde bulundu.

Akan gözyaşlarını onun yüzüne bulaştırarak, "Siz!.... Siz!... Bana dünyaları bağışladınız," diyecekti.

Eliyle hafiften itekleyerek Ber'i kendinden uzaklaştırdı, Yansı. "Lüt-fen!... Yerinize oturur musunuz?..." Uyarı bağırtılıydı.

Eline bir fırsat daha geçmişti. Önceki anlatımlarına inanmakta güçlük çeken aynı zamanda akrabası olan avukatı Avyansı'ya, ‘sana söylemiştim’ mimikli bedensel dille birlikte, "Avyansı Bey!... Size mes-lektaşınız hakkında verdiğim bilgilerin tümüyle doğru olduğunu şimdi daha iyi anlıyorsunuzdur umarım." dedi.

Avukat Avyansı, nasıl bir tepki vermesi gerektiğine karar veremiyordu. Şimdiye kadar hiç karşılaşmadığı bir durumdu. Hukuk kitapları ve yasalar, öğretiler bu tür bir durum karşısında nasıl davranması gerektiğini öğretmemişti. Esrarlı bir diyalogdu ve pandoranın kutusunu açacak yetiye ve bilgiye sahip değildi. Onların karşılıklı diyaloglarından çıkarımlar elde etmesi gerekiyordu. Şimdilik susmak en iyisiydi. Mutlaka suskunluğunun sonunda, konuşma sırası kendisine gelecekti veya ortam oluştuğunda 'Durumdan vazife çıkararak," tavrını ortaya koyacaktı.

Ber, uzaklaştırılma sonrası koltuğuna yığılırcasına oturdu. "Kendini gizleme ne olur Med!..." dedi umutsuz ezgili söyleyişle. "Doğruları, yaşa-nanları anlat Avyansı beye... Benim hakkımda yanlış şeyler düşünmesini istemiyorum."

Yansı, yargı oturumunda bulunan bir insanın ruh halini yansıtıyordu sanki. "Anlatacağım!... Bunun için buradayım..." dedi. "Ama lütfen, bana bir kez daha Med ismiyle hitap etme!... Benim adım Yansı!... Yan-sıııı!!!... Anlıyor musunuz?..."

Ber, "Yansı isimli biriyle hiç tanışmadım. 'Med' isimli arkadaşıma o kadar çok benziyorsunuz ki..." dedi, yarım bıraktığı cümlesinde... Köşeye sıkıştırabileceği kanısıyla, " 'Med' değilsen, kimsin?..." diye sordu.

Yansı, boğazını hafiften öksürerek temizledi. Soluk alışverişlerini düzenledi. Uzun bir anlatıya gireceğinin sinyalleriydi bunlar. "Benim adım Yansı... İkibuçuk yıl önce; kocam, geçirdiği bir iş kazası sonucu vefat

etmişti. Yirmi sekiz yaşında olmama rağmen onun anısına hala büyük saygı duyarım. Bu nedenle, şimdiye kadar ne kimsenin evlilik tekli-fini kabul ettim. Ne de bir erkekle özel arkadaşlığım oldu... Ölüm aylığı ve beyimden kalan ikinci dairenin kirasıyla geçiniyorum..."

Önünde bulunan bardaktan bir yudum su aldı.

Ana konuya temiz bir sesle girmeliydi. "Yaklaşık bir yıl önce bir cumartesi günü -nasıl bulduğunuzu bilemiyorum- benim telefon numaramı arayarak, "Çok önemli, hayati bir konu olduğunu ve mutlaka benimle derhal görüşmen gerektiğini..." belirterek ev adresinizi tarif ettiniz. Bana bu acil durumun ne olduğu konusunda açıklama getirmeni istediysem de, "telefonda olmaz!" yanıtını vermiştin. Kocamın ölümüyle ilgili bir konu olabileceği saplantısına girmiştim. Buna rağmen Avukat da olsa tanıdık olmayan bir kişinin evine gitmek istemiyordum... Komşum ve güvendi-ğim Boşsel isimli arkadaşıma, durumu açtım... Senin adını duyunca, 'Bu benim boşanma davama bakan avukat! Mutlaka önemli bir şey vardır, ona

güvenebilirsin,' demişti. Bunun üzerine senin dairene gelmiştim... Evinde olanları anlatmaktan utanç duyuyorum..."

Yansı, kızarık yüzünü aşağı indirdi. "Olanları anlattığım avukatım Avyansı Bey bile bana inanmadı. Hatta bir çoğunu inandırıcı olmaz düşüncesiyle dava dilekçesine dahi yazmadı..."

Ber, içsel transa geçti. Karşısındaki bayanla telepatik iletişimde bulunmaya çalışıyordu. "Bu olanlara inanmamı mı bekliyorsun?... Med!... Kendini bu kadar gizlemene ne gerek var. Her ikimizde aramızda geçenleri tamamıyla biliyoruz... Gizlemek, saklamak istiyorsan sorun yok... Buradan çıkalım... Davayı da kabul ederim, olay biter," iletisinde bulundu.

Ber, boşuna bekledi. Ne iletiye yanıt vardı, ne de karşısındaki kadında düşüncesini okumuş bir tavır... Onunda zihinsel düşüncelerini dahi algılayamıyor, duyumsayamıyordu.

Yansı'nın belirttiği dönemde Markız ve Med dışında hiç bir kadınla cinsel ilişkide bulunmamıştı. Yansı, Med'e sadece dışsal görünüm olarak aşırı benzerlik arz ediyordu... Kendisi hakkında hastanede düzenlenen

raporda belirtilen kişisel trans hali ve hipnoz yeteneğini kullanarak farkında olmadan bu kadını etkileyip yanına gelmesini sağlayarak, ‘Med’ sanal kişiliğiyle onun dışsalını örtüştürmüş olabilir miydi?...

Ber, beyinsel düzeneğinin darmadağın olduğunu fark etti. SodGom Ülkesinin düzeneğindeki kaosun aynısını içselinde yaşıyordu. Neye inanacağını bilemiyordu. Çözüm bekleyen soruları şu an bir kenara bırakmalı, anı kurtarmalıydı.

Yansı ile bu şekilde diyalogu geliştirmenin sonucunda Avyansı’da olumsuz etki bırakabilir, hatta "Deli," etiketi almasını sağlayabilirdi.

Ber, taktik değiştirdi ve anlatımına devam eden Yansı’nın sözlerini sorusuyla bloke etti. "Ne demek istiyorsunuz?..." dedi. "Evime davet edip size zorlamı sahip oldum yani?..."

Yansı, "Avyansı Bey! Saçmaladığımı sanacak ama bunları sana özellikle anlatmak istiyorum. Çünkü nasıl olduğunu benim de anlayama-dığım şeyler oldu..." dedi. "Aylardır, içimi kemiren şüpheli noktaları ortaya çıkarmama yardımcı olabileceğini, bunlara bir açıklama getirebi-leceğini, sanıyorum... Her ne kadar Avyansı Bey’in ısrarı ile senle görüş-meyi kabul etmişsem de, aslında merak ettiğim, aydınlatılması gereken o kadar çok karanlık nokta var ki..."

"Samimi olarak söylüyorum, sorularınızı, yanıtını bildiğim kadarıyla karşılıksız bırakmayacağım."

Yansı, aldığı yanıtın verdiği rahatlıkla, "Siz Büyücü müsünüz?..." diye soru yönlendirdi. "O gün bana büyü mü yapmıştınız ?..."

Avukat Avyansı, bu sorudan rahatsız olduğunu, "Yansı Hanım!... Lütfen!..." kelimeleriyle belirtti.

Ber, Yansı'nın engellenmesine karşı çıktı. "Hayır!... Hayır!... Bırakın anlatsın, benim de bazı bilgilere gereksinimim var," dedi.

Yansı, bu rahatlatma karşısında daha bir heyecanla anlatımına devam etti, "Dairenize girdiğimde bana Med diye hitap edip, sarılmış-tınız... Sanki

dilim ve bedenim tutulmuş gibiydi... İsteklerinize karşı çıkamıyordum... Hayatım boyunca ağzıma alkol almamış olmama rağmen, ikram ettiğiniz şarabı içmiştim. Bu arada çok garip şeylerden söz ediyor-dunuz.... O güne kadar hiç dinlemediğim bir müzik parçası çalınıyordu. O ezgi hala kulaklarımda sanki... Evinize girdiğim andan itibaren tek kelime ağzımdan çıkaramamıştım. Konuşmak istiyor... Fakat konuşamıyordum... Dilsiz olmuştum sanki. Buna karşın sanki ben size bir şeyler söylüyor-muşum gibi yanıtlar veriyor, açıklamalarda bulunuyordunuz... Beni oraya bağlayan bir şey vardı... Her isteğinizi, hiç istemediğim halde yerine getirme zorunluluğu hissediyordum. İrademe hakim değildim... Bu yüzden sizi çokta suçlayamam. İstemediğim halde, sevişme anında bedenim sana olumlu tepki veriyor, uyum sağlıyordu... Sevişirken garip hareketler ve sesler çıkarıyordun... Sanki... sanki... rüyada gibiydin... Gözlerinizi kapatmış garip konuşmalar ve fiziksel davranışlar sergiliyor-dun... Kavaklardan, denizlerden, topraktan... anımsayamadığım bir çok şeyden söz ediyordun... İşin bittiğinde beni uğurladın... Kendi evime varıncaya kadar da benden ses çıkmadığını fark ettim... Çok garipti..."

Ber, nefesini tutarak dinlemişti. Yansı'nın konuşmasını sonlandır-masıyla soluğunu salıverdi. Anlatımı, Med'le olan birlikteliğinde yaşadık-larıyla aşırı benzeşme gösteriyordu... Soluk alış verişi hızlanmıştı. Kesik kesik konuşmaya başladı. "Diyelim ki; anlattığın her şey gerçek olsun... Niye, beni ondan sonra hiç aramadınız?... İstemediğin halde hamile kalmışsan neden kürtaj yapmadınız?... Ne bileyim?... Ne soracağımı da artık bilemiyorum...."

"Korkudan..."

"Kimden?"

"Sizden?"

"Neden?"

"Sizin büyücü olduğunuza inanmıştım. Bana bir kötülük yapacağınızdan korktum."

"Korku taşıyorduysan davayı nasıl açtın?..."

"Psikolojik terapi gördüm ve korkumu yenmemi sağladılar."

"Diğer soruma yanıt alamadım. Neden kürtaj olmadınız?...."

Yansı, bu soruya hazırlıklıydı. "Dilekçede de yazılıydı; Kürtaj olmak için doktora başvurmuştum..." dedi. "Gerekli inceleme ve tahliller yapıldıktan sonra, eğer, kürtaj olursam bunun hayatıma mal olacağını, ölüm riskinin yüzde yüze varan oranda olduğunu belirtiklerinde, vazgeçtim."

Ber, afallamaktan aptal görünümlü bir insan yüzüne sahip olmuştu. Ne diyeceğini bilemiyordu. Yansı ile birbirlerini bir süre süzdüler.

Avyansı, konuşulacak bir şeyler kalmadığını fark etti. "Ber Bey! Ne diyorsunuz bu anlatımlara?..." diye sordu merak dolu gözlerle.

Ber, "Ben halen Yansı hanımla bu tür bir ilişki yaşamadığımı yeminle söylüyorum." diyerek yanıtladı. "Kafam karıştı... Peki bu konuda hukukun kabul edebileceği kanıtlarınız var mı?"

"Yansı hanımın evinize girdiğine dair görgü tanıklarımız var... Yine kabul etmemede ısrar ederseniz, DNA testi talep etmek zorunda kalacağım."

"Görenler kimler?..."

"İleride sunacağız..."

"............!!???..."

Avyansı, tartışmanın hukuksal alana kayması nedeniyle, toplantıyı sonlandırmak istedi. "Kusura bakmayın!" dedi. "Benim bir arkadaşla randevum vardı... Konuşacak bir şey kalmadıysa izin isteyecektim."

Ber, ayağa kalktı. "Ben de kalkmak üzereydim zaten," dedi. Ayrıca, "Beni kırmayarak bu gerçekleştirdiğinizden dolayı her ikinize teşekkür ederim. Artık, tartışmamız mahkemede devam edecek.... Davayı kesin kaybedeceğinizden adım gibi eminim," diye ekledi.

Yansı ve Avukat Avyansı ile sırasıyla tokalaştı.

Beyninde oluşan yüzlerce sorularla Avyansı'nın ofisinden ayrılıyor-du.

***

Ber, Avukat Avyansı'nın ofisinden bürosuna döndüğünde karmaşık-laşan zihniyle, günlük planladığı işleri yapabileceği konusunda tereddüt içindeydi... En iyisi kendisini iyi hissedinceye kadar bugün olanları içselinde irdelememe kararı almaktı...

Yöneticisi olduğu, "İyi Ruhlar" isimli web sitesine bazı yazılarını ekleyecekti... Ayrıca; "Faiz Oranını Keyfimiz Belirler Bankası"na olan borcundan dolayı banka avukatının icra kanalı ile kendisine tebliğ ettirdiği ödeme emrine karşı bazı itirazlarını içeren dilekçeyi hazırlayacaktı...

Web sitesinde yayınlayacağı yazı daha önemliydi. Ondan başlama-lıydı.

Med'in sanal olduğunun farkına vardığından kısa bir süre sonra kolları sıvayarak web sitesi hazırlamaya koyulmuştu. Kişilik bölünmesi sonucu, kişiliklerin içsel tartışmalarından elde ettiği bilgilerden, sezgiler-den, duyumsamalardan başka bireylerin de yararlanması amacını gerçek-leştirmeyi bir görev edinmişti. İnsanlar bazı şeyleri yapmak için kendisini zorunlu sayardı. Ber'de böyle bir zorunluluk hissetmişti.

Web tasarım, uygulama, yayınlama gibi alanlardaki acemiliği nedeniyle Solkol'un yanında çalışan ve bu konuların uzmanı olan PcBilir isimli yurttaşın, hatırı sayılır yardımları olmuş, sistem oturmuştu. Ber, onun uğraşını bizzat izleyerek bir çok deneyim edinmişti. Artık kendi başına da olağan düzenlemelerde bulunabiliyordu.

Ayrıca, yine internetten tanıştığı ve düşünce, duygu, duyumsama yönleriyle kendisiyle benzeşen on kişiyle web sitesi düzenlemelerinde yardımlaşıyorlardı. Asıl yönetici kendisi gibi görünse de, kendisiyle birlikte on bir kişilik bir kadro ile sitenin yaşamı güncellemelerle devam ediyordu.

İyi Ruhlar web sitesiyle bağlantılı 'İyi Ruhlar e-mail haber grubu' na üye olanlar zamanla çoğalmış ve en son on bir bin kişiye ulaşmıştı. Hiçbir e-mail kesinlikle engellenmiyor, aynı anda binlerce bireye ulaşıyordu. Tartışmaların seviyesi gitgide nitelikleşiyordu.

İnsanlar gerçeği, özellikle kendi gerçeklerini arıyorlardı.

İyi ruhlar web sitesinde, bir çok alt link bulunmaktaydı. Politika, Hukuk, Mafya, Güvenlik, Sanal Yargı, Rüyalar ve Yorumlar, Duyumsa-malar, Zihinsel zeka, Duygusal zeka, Cinsellik, Dinsel öğretiler, Tarih, Edebiyat, Sanat, Müzik, Bilinmeyenler, Demokrasinet, Anti-Düzenle-yiciler, Anti-Uygulayıcılar, Anti-İzleyiciler, Anti-Denetleyiciler, Kehanet-ler, Medyumluk ve daha birçok alt başlıklı linkler bulunmaktaydı.

E-mail haber gruplarında özellikli bilgi içeren yazılar ilgili konu başlığı altına da kaydedilip, sürekli okunmaya hazır tutuluyordu.

Ziyaretçi sayacına göre, sitenin en fazla tıklanan 'Med'den Alıntılar,' isimli linkti. Bu linki sadece Ber hazırlıyordu. Geçmişte sanalında oluşturmuş olduğu Med'le olan düşünce ve duyumsamalarından kaynaklı toparlanmış bilgiler sunuyordu.

Özellikle Demokrasinet görüşü ziyaretçilerin dikkatini çekmekte ve genel kabul görmekteydi.

Buna göre;

"Seçimlerin maliyeti nedeniyle tüm oylamalar, İnternet üzerinden gerçekleştirilmeliydi. Bunun için gerekli koşullar devlet tarafından sağlan-malıydı. Birey, adı soyadı dışında sadece kendisine ait bir şifreye sahip olmalıydı.

Her birey öncelikle oy verip vermeme konusundaki iradesini net kanalı ile tescil ettirmeliydi.

Delegelik sistemi ile Parti Genel Merkezinin Halk Temsilciliği için aday adayı belirleme hakları kaldırılarak direk parti üyelerinin kendi adaylarını belirleme hakları tanınmalıydı. Her isteyen aday adayı olma şansına sahip

olabilmeliydi. Aday adayları; nette açacakları web sitesinde yaşam biçimlerini, amaçlarını, siyasi, ekonomik, kültürel, görüşlerini, malvarlıklarını, seçildiklerinde gerçekleştirmek istediklerini açıkça ve ayrıntılı şekilde belirtecek bu onların taahhütnamesi sayılacaktır.

Seçime az bir zaman kala, birey hangi partiye oy vereceği iradesini göstermeli ve o partiden sınırsız sayıda aday adaylarından önceden belirtilmiş sayı kadarını sıralayarak belirleyebilmelidir.

Bu şekilde bireylerin kullandığı oylarla salt çoğunluk oyunu alan kişinin katılacağı seçimde birey, adaylarını belirlediği parti dışında bir partiye oy verme hakkını askıya almış sayılmalıydı. Bu aşamaya kadar seçime katılacak Halk temsilcileri adayları belirlenmiş olacaktı.

Genel seçimde, tercih de bulunduğu partinin adaylarından önceki sıralamayı dahi değiştirerek oy kullanma hakkına sahip olmalıdır.

Bu tür veriler bir bilgi merkezinde otomatik olarak kaydedilmeli, aksine davranış halinde birey üç kez uyarılmalı ve üçüncü hata yinele-mesinde ise sistem, onun kullandığı oyu geçersiz saymalıydı.

Seçilecek Halk temsilcileri toplamının genel nüfus toplamına bölünmesiyle elde edilecek sayı esas alınarak seçim bölgeleri oluşturulmuş olmalı ve her seçim bölgesine ayrılan kontenjan sayısıyla bölünerek elde edilecek sayı nazara alınıp halkın temsilcileri seçilmeliydi. Örneğin; 1000 seçmenli seçim bölgesine düşen temsilci kontenjanı 20 olsun, bu durumda 50 oy bir temsilciye eşitlenmeli 200 oy alan partiden 4 temsilci, 300 oy alan partiden 6 temsilci, 400 oy alan partiden 8 temsilci seçilmiş olmalı...

Halk temsilcisi sıfatı kazanan kişi vekil edilen, onu seçen bireyler ise vekil eden hukuki ilişkisine girmiş sayılmalı, bu yönüyle iki taraflı bir sözleşmenin yapılmış olduğu temel kural kabul edilerek bu yönde düzenlemeler yapılmalıdır.

Halk Temsilcisi, taahhütlerine bağlı kalmalı, halk temsilci merkezin-de aksine oy kullanımında bulunmamalıdır. Temel yasalarda kullanacağı oylardan önce seçmeninin e-mail yoluyla veya anket formlarıyla sunduğu iradesini kesinlikle gözönüne almalıdır.

Temsilcinin; Taahhütlerinin aksine Halk Temsilciliğinde oy kullanması, seçmen iradesini yansıtmayan davranış ve hallerde bulunması hallerde, seçmen bireylerin yine uygun programlı netsel oy kullanımı sonucunda oy çokluğuyla yapılan uyarılara ve bu uyarıların üç kez yinelenmesine rağmen kendisine çeki düzen vermediği takdirde azledilmiş sayılacağı ve onun yerine, aday adayı listesinde, ondan sonra gelen sırada bulunan kişinin temsilci olacağı...

Temel Yasalarda ise, seçmen bireylerin direk kabul veya ret yönündeki oylarına göre hareket etme zorunluluğu olması...

Bu ve benzeri uygulamalarla bireyin doğrudan yasa düzenleyici iradesini yansıtmasıyla kendi kendini yönetme tanımını içeren demokratik yönetime kavuşulabileceği...

Yasalara uygun olarak yürütme, diğer anlamıyla uygulamayla yetkili ve görevli olan "Kendine Bakanlar Grubunun" isminin "Bireye Bakanlar Grubu," olarak değiştirilmesi... Bu grup üyelerinin de halk temsilcilerinin oy çokluğuyla seçilmesi... Başkanlarının ise; genel seçimde en çok oy alan partinin genel başkanı olması...

Merkezi Yargı Erkinin tüm ileri gelen başkanlarının, Yüksek İnceleme ve Denetleme Yargısının Daire başkanlarıyla, devlet avukatları-nın, Temel Yasaları İnceleme Başkan ve üyelerinin de belirli koşullara sahip olan adaylar arasından seçimi de Demokrasinet sistemiyle bireyler tarafından belirlenmeli...

Dış ve İç Güvenlik konusunda kendi grubu içerisinde içsel yetene-ğini kanıtlamış ve belirli düzeye gelmiş görevliler arasından seçimi ve azli de aynı sistemle gerçekleştirilmelidir.

Yerel Güvenlik, Yerel İdare, Yerel mahkemeler de belirli koşulları taşıyan adaylar arasından aynı sistemle seçilmeli ve aynı sistemle azledilebilmelidir.

Hastanelerdeki yöneticiler; çalışanları tarafından... Üniversite yönetimi; öğrenci ve çalışanları tarafından aynı sistem örnek alınıp adapte edilerek seçilmeli...

Devlete ait iletişim araçlarının üst düzey yöneticileri de aynı sistemle belirlenmeli...

Bir takım günahların ve günahkarların soruşturulması "Ulusal Güvenliğe Aittir. Açıklanamaz" soyut kavramıyla engellenmemeli, ve ‘özel olaylar’ dahi bireylerin seçtiği komisyon tarafından tartışılmalıdır. Hiçbir gerekçe özellikle ‘Ulusal Güvenlik’ dahil günahları ve günahkarları örtmemeli... Suçlu cezasını yasalara göre çekmelidir. Engelleyenler, bir şekilde yargıya yardımcı olmayanlarda suça ortak olarak kabul edilmeli... Bu tür günahları ve günahkarların cezalandırılmasını sağlayacak bilgileri saklayanlar, bunların bilinmesini istemeyenler gizli elin en kibar deyimiy-le gizli kuklaları olarak kabul edilecektir. Birey dışında bir güç kabul edilmemelidir.

Kısaca; Ülkenin, toplumun ve bireyin geleceğini tayin edecek her grup, bireysel irade çoğunluğuyla, azlide aynı yolla gerçekleştirilmelidir... Bu görüşün açılımı ve oluşabilecek sorunları bireylerin katılımı ve ortaya koyacakları mantıklı çoğunluk iradesiyle gerçekleştirmeliydiler. Önemli olan ana düşünceydi... Konu ve ayrıntı açılmayı, tartışmayı bekliyordu.

Devletin görevi; bireysel iradenin yansımasını kolaylaştırıcı ve önünü açıcı olmalıdır. Tıkanıklıkların bireylerin iradesiyle aşılması sağlanmalıdır..."

Bu şekilde devam eden yazıyı web sayfasına kaydettikten sonra ikinci yazıya geçti.

" ...yabancı maşalar kullanılarak düzenledikleri senaryo gereği iki gökdeleni -kendi insanlarının ölümünü de göze alarak- bombalatan güçle-rin oluşturduğu kaos ortamından, istediği kitle psikolojisini oluşturan, zihinleri kontrol altına almayı başaran, kendisi aleyhine çıkan veya çıka-cak çatlak sesleri sessizleştiren petrol şirketleri, enerji yatırımcıları, uyuşturucu ve silah tüccarları etkin, özel tarikat niteliğindeki Genel Düzenleme Grubu; Bileşik Devlet kanalı ile; iki gökdelen karşılığında binlerce binaların, milyonlarca insanın kanını akıtmak için; sürekli kullanılmış Uzak ülkenin maşa lideri Paslanmış DemirAdamı yok etmek ve Birleşik devlet Lideriyle ortaklı petrol şirketi olan yerel ve illegal Örgüt liderini de ek bahaneler

olarak kullanarak, dünya fiili egemen ırk olan ‘Nil’i Geçenler Irkının’ nokta ülkesini de, desteklemek amacıyla büyük harekat başlatma niyet ve arzusundadır....

Kendilerine alet ve yardımcı olmayanlara karşı çok önceden oluştur-muş oldukları ve gündemde tuttukları olgularla tehdit ve şantajlarda bulunmaktadırlar.

Ortadoğu’nun normal ateşini, cehennem ateşine dönüştürecekler. Buna alet olanlar veya sessiz kalarak onay verenlerin bu cehennem ateşinde odun olma ihtimaline karşı, "Sizler de cehennem ateşinde yanan veya yakan bir odun olmak ister misiniz?" sorusuna birey olarak "Hayır!" yanıtını vereceğinize adım gibi eminim.

Amaçlarının demokrasi ve insan hakları olduğunu iddia eden güçlerin; çıkarları gerektirdiğinde insan haklarını ihlal eden grup ve devletlere destek verdikleri yakın ve güncel olaylarla apaçık ortadadır.

Kendi inisiyatiflerinde yeni oluşumlar sağlama amaçlı ve doğal kaynaklardan beslenen grupların istila hareketine karşı her bireyin kendi alanında ve yasal çerçevede karşı duruş göstermesi gerekiyor... Bireyler, bulundukları kitle örgütlerinden de bağımsız içsel oluşumlarını tamamla-yıp bu konuda diğer bireylerle internet kanalı ile bağlantı kurup yasal tepkilerini göstermeleri gerektiği kanısındayım... Birey sesi, bireylerin sesleri olarak daha gür çıkacaktır.

Bu durumda hafifte olsa esintisel köstek olunmaması amacıyla ülkemiz Sodgom’da yeni oluşumlar sağlanmaktadır. Etkin gruplarca eskimiş yüzlere makyaj yapılmakta, yeniler ise yeni söylemli sunuşlarla takdim edilmektedir...

Bunu boşa çıkarmanın en akla gelen yolu Demokrasinin gerçekten uygulana alanı bulabileceği Demokrasinet yapısının tamamıyla ve yasal düzenlemelerle yerleşmesini sağlamaktır. Bu yapı sağlanmadan hiçbir partiye oy vermeme silahını, bireyler olarak kullanmak zorundayız. Geleceğimize, başkaları karar veriyor ve verdikleri kararlarda genelde aleyhimize oluyor. Geleceği yaşayacak bizleriz, bunu düzenleme hakkı da bizlerin olmalıdır..."

Bu yazıyı da web sitesine verdikten sonra, SodgGom dili dışında yabancı iki dile de çevrilmesi için çevirici programını uyardı. Aynı yazı iki dile daha çevrilmiş oldu, tıpkı sitede bulunan diğer yazılar gibi. Web sayfası, e-haber mesajları tümüyle bu program sayesinde üç dilde yayımlanıyordu. Dünya insanlarının tümünün bunlardan yararlandırılması amaçlıydı. Dünya küreselleşmişti. Bir çiçekle bahar gelmezdi. Dünya'nın tüm yöreleri çiçeklenmeliydi.

İnternet bağlantısını kapadı. Telefon faturasını ödemekte zorluk çekiyordu. Faturayı fazla şişirmemeliydi.

"Faiz Oranını Keyfimiz Belirler Bankası"nın alacağına yönelik itiraz dilekçesini de hazırlamak için sayfa açtı. İtirazını yazacak ve ilgili yargı grubuna verecekti. Ama bu itiraz davasının kabul olmayacağına adı gibi emindi.

Birkaç kez müşterilerinin ısrarıyla aynı doğrultuda itiraz dilekçesi yazmış ve kabul görmemişti! Ber, bunu anlamakta güçlük çekiyordu. Yürürlükteki kurallara göre kazanılması gereken dava neden reddediliyordu. Yüksek Yargı İnceleme ve Denetleme Grubu üyeleri neden bu ret kararlarını onaylıyorlar, yurttaşın itirazını kabul eden bazı yerel mahkeme kararlarını ise banka yararına bozuyordu...

Genel hukuk kurallarına göre, iki taraflı sözleşmelerde, değişen ortam ve başkaca nedenlerle taraflardan birinin aleyhine, diğer tarafın lehine bir durum ortaya çıktığında, sözleşme koşulları dahi buna göre yeniden yargı grubunca uyarlanıp düzenlenirken, genel yönetimin ve özelde banka yönetimlerinin yanlış uygulamaları ve yapılan ve yaptırılan soygunlar sonucu oluşan ve faturası bireye çıkarılan ekonomik krizden dolayı, bankaların dilediğince faiz artırımına gidebilmesini anlayamıyor-du. Eğer, bunda bankanın sorumluluğu olmadığı düşünülse dahi her birey ve banka aynı olumsuz ortamda soluklanmaya başladığından ekonomik krizin sonuçlarına her iki tarafında eşit şekilde katlanması gerekmez miydi?...

Bırakın katlanmayı, üstüne üstlük eski koşullar daha fazla ağırlaştı-rılmış, eski faiz oranının kat be kat üstü isteniyordu. Kendisine öğretilen

hukuk ile uygulama farklıydı. Kahvelerdeki söylence aklına geldi; "Kanun lastik gibidir! İstediğin yere çek, çektikçe uzar."

Yüksek Yargı İnceleme ve Denetleme grubu üyeleri, bazen neden ekonomist olma gereği duyarlardı?... Tıpkı; ziraat mühendisliği diplomasıyla iş bulamayan bireyin, kendi alanıyla ilgisi olmayan bayan kuaförü işiyle uğraşması gibi... Gerçi ziraat mühendisi bu işle kendi asli işi arasında bağlantı kurabilirdi. Kadınların tüylerini çimene, yüzlerini ise toprağa benzetip psikolojik rahatlamaya geçebilirdi ziraat mühendisi.

Yolsuzluklara dayalı ekonomik kurallar ile hukuk kuralları arasın-daki çelişme ve çekişmede neden ekonomistlerin kuralları geçerli oluyor du?... Ve neden bir hukukçu; bazen bir hukukçu gibi değil, ekonomist gibi hareket eder di?...

Nedenini biliyordu Ber. Milyonlarca bireyin iflası önemli değildi. Bir bankanın iflası ise riskliydi...

Hukukun iflası önemli değildi. İleride yeni düzenlemelerle birey ve toplumun gönlü alınabilirdi. Hukuk karın doyurmazdı. Ekonomik iflas ise, ekonomiden yararlanan üst grupların aç kalması demekti. İşte bu kabul edilemezdi.

Hukuk bazen evin eşiğinde kalmalıydı. Her zaman görücüye çıkmamalıydı. Sodgom Ülkesinin genel yapısında ekonomi, sonra siyaset ve sonra gerektiğinde bu yapılara uygun hukuk gelirdi. Doğal yapı buydu, bozulmamalıydı. Bozanlar, ilgilileri tarafından gerektiği şekilde uyarılırdı. Hukukçunun görev alanını belirleme, asıl sahiplerin etkilediği siyasetçilerin elindeydi. Siyaseti elinde bulunduran ‘gerçek el’ komutanı ‘gizli el’ aynı zamanda ekonomiyi elinde bulundurandı.

Yazmak rahatlatıcıydı... Kabul görmese de bir tepkiydi.. İçsel tepki, içte kaldıkça rahatsızlık verici ve karın ağrıtıcıydı. Ber ise sağlığına önem verenlerdendi.

Son paragrafları sildi. Dilekçe standardına uymuyordu. Birinin dikkatini çekip, bir ceza maddesinin ihlali şeklinde yorumlayabilirdi. Riskliydi...

‘Bana bir kelime söyleyin, sizi idama götüreyim," diyen şahıs ne de güzel söylemişti...

Yazdıkça yazıyordu ve sonlardaydı.

"...sanki ekonominin kötü gidişatından ve krizden kredi kartı kullanıcıları değil de sadece bankalar zarar görmekte gibi bir anlayış ortaya konmaktadır. Hiç istemediğimiz halde düşülen ekonomik olumsuz kaos ortamına ben vatandaş olarak sebep olmadığım gibi şimdiye kadar olan ekonomik gelişim ve uygulamaların çoğuna kalben de olsa onay vermediğim için bunun sorumluluğunu paylaşmak gibi bir zorunluluğum söz konusu olmamalıdır. Sorumlular kimlerse onlar bu zararı paylaşsın.... Bankanın faiz oranını tek taraflı ve kredi kartı kullanıcısı olan benim aleyhime istediği oranda yükseltebilmesi karşısında zaten ödeme güçlüğü içinde olan durumumu bayağı zora sokmuştur... Oluşan bozulmadan tüm piyasalar nasibini aldığı gibi, benimde işlerim bozuldu. Alacaklarımı tahsil etmekte zorluk çekmeye ve borçlarımı ödemede temerrüde düşmeye başlamıştım. Bu arada elimden geldiği kadar alacaklı bankaya ödemelerde bulunmuşsam da sanki ödediğim paralar (faizden olsa gerek) bir türlü bitmemiştir..."

Dışarıdan gelen yüksek oktavlı uğultu üzerine merakını yenemeyerek, pencereye koştu. Karşı binada bulunan kafeden geliyordu sesler... Hayır, Hayır... bir çok yerden yükselen seslerdi bunlar... Kulak verdi.

"Gooooollllll!..." diye bağırıyorlardı. Ber, bugün Evrensel Futbol Turnuvası maçının olduğunu anımsadı. Sodgom Ülkesi Milli takımının yarı finale yükselebilmesi için bugünkü maçı kazanması gerekiyordu. Bilenler öyle söylüyordu...

Futbolla ilgili ikiz rüyasını anımsadı. Med’le olan sanal seanslarına uzandı. Ekranda gördüğü temsili Düzenleme Grubu raporlarında yarı finale ulaşacaklarını duymuştu Ber. Futbol maçını seyredenlerden kendi-sini daha güçlü buldu. Sonucu önceden biliyordu. Bilmek, üstünlüktü. Üstün insan; bilinçli bilgiyle ölçülmeliydi.

Üstün bireyler; ne zaman sahaya inerek kendilerine sürekli gol atanlara, karşılık gol atacaktı?... Bu hayali gerçekleştiğinde kendisi de aşağıdaki

insanlar gibi neşelenecek, belki de daha yüksek sesle ve diğer kendisine benzer bireylerin sesleriyle karışacak "Goooo-l!...Gooooollllllll!" naralarını zevkle duyacak ve duyuracaktı.

Bu düşüncelerle tekrar bilgisayarının başına oturdu.

Kendisinden istenen ana paraya faiz ekleyerek bankanın belirlediği ve buna rağmen yine ana para saydığı, bu ucube; "Ana Para" ya yine ve ayrıca ek olarak işletilmiş ve işletilmeye devam edilecek olan yüzde beşyüzlere varan faiz oranına ilişkin itiraz dilekçesinin çıktılarını aldı...

Altına kalın ve okkalı imza attı.

Bilgisayarı kapatacakken birden bugünkü e-maillerine bakmadığını anımsadı. Nete tekrar girdi.

Mesaj programını açtı. Birçok e-mailler gelmişti. Reklam içerikli olanları hemen sildi. Birkaç arkadaşından gelenleri okudu. "İyi Ruhlar" isimli web sayfasıyla ilgili olan övgü dolu e-mailler yanında, küfürlü yergilerde vardı. Bir kısmına karşılık verdi.

Mesaj programını tam kapatacağı esnada yeni gelen bir mesaj dikka-tini çekmişti. Konu karşılığına, "çok gizli," yazılmıştı. Ber, mesajı açtığında hayretini "vay be!"” diye sesli olarak ifade etti.

"Ber Bey! İyi Ruhlar sitesinin ve özelde Med’den alıntılar sayfasının uzun süredir okuyucusu bulunmaktayım. İlk zamanlar tesadüfi izdüşümler diye, düşünmüşken zamanla bu yargımdan sıyrılmak zorunda kaldım. Lütfen bu mesajı okuduktan sonra sileceğinize kendi kendinize söz verin... Söz verdiğinize inanıyor ve devam ediyorum;

Med, diye tanıdığınız biri var mı?.. Alıntılarınız gerçekten Med isimli bir bayandan mı?... Aşırı benzerlik taşıyan cümleleriniz, kavramlarınız, anlatılarınız var. Tanımıyorsanız, onu tanıyanlardan biriyle bağlantınız oldu mu? Veya onun kayıp eserinden sizde var mı?...

Bu sorular size anlamsız geliyorsa lütfen yanıtlamayın!... Selamlar." Bir dost imzalı bu yazı gözlerinin açılması, soğuk terleme, el ve bacak

titremeleri, kalp tik taklarının artırımı etkisi yarattı Ber’de.

Mutfak lavabosunda elini yüzünü yıkadı...

Sek, onun bu haline bir anlam veremedi. "Ber bey, Bir sorun mu var?..." diye sordu.

"Yo bir sorun yok... Gelen olursa şu an yok de!" diyerek odasını kapısını kapadı.

"Şu an oradaysanız karşılıklı mesaj bölümüne giriniz, lütfen! Direk yazışmak istiyorum sizle,” mesajını iletti, önceki iletiyi gönderen Korpsi nikli şahsa...

Mesajın yanıtı gelmekte gecikmedi. Birey, bilgisayar başındaydı ve chat yapmaya hazır olduğunu belirtiyordu. Chat servisindeki özel nikini de sunmuştu.

Ber, chat servisine girmekte gecikmedi. Birkaç dakika sonra Korpsi nikini gören Ber; "Merhaba ben Ber, siz?..."

"Evet, benim Korpsi. Size ileti gönderen şahısım,"

mesajıyla karşılık verdi.

"Kendinizi tanıtır mısınız?... E-mailiniz bayağı dikkat çekiciydi."

"Öncelikle, siz e-maildeki sorularımı yanıtlayın. Ondan sonra..."

Karşısındaki sert söylemdeydi. Kızdırmamalıydı. "Med isimli şahıs benim yabancım değil. Bir ara tanışmıştık.. Ama sonra birbirimizi kaybettik." diyerek iletide bulundu Ber.

"Ne iş yapardı?..."

"Ad Kenti Üniversitesi Psikoloji bölümü mezunuydu."

"Babası, annesi?..."

"Onlar hakkında pek konuşmamıştık... Ama

uzunca bir süre önce trafik kazası sonucu vefat ettiklerini söylemişti... Şimdi sıra sizde?..."

"Benim yanıt vermeme gerek kalmadı Çünkü aynı kişiden söz etmiyoruz, galiba."

"Belki de aynı kişidir. Bana yanlış bilgi vermiş olabilir?..."

"Peki!... O halde Size Med'in kitabından bir alıntı sunacağım..."

"Evet!... Bekliyorum..."

"Uyarılan toprağın yarılmasıyla, bağrından fışkıran suyun, yansı kanalı ile denize doğru akarak kabarma evresindeki denizin dalga kollarıy-la birleşmesinden olacak kurtarıcı 'Son' a selam olsun..."

Ber, iletiye gülmekten kendisini alamadı. Anlamsız geldi kendisine... "Bir şey anladıysam kötü ruh olayım," yazılı iletisini gönderdi.

Korpsi'nin yanıt iletisi gelmekte gecikmedi. "Bu cümleler sizce bir anlam ifade ettiği zaman görüşelim,"

Ber, "Ne demek istiyorsun?..." yazılı iletisini gönderdiyse de yanıt alamadı. Çünkü; muhatabı internet bağlantısını koparmıştı.

Sözler saçma mıydı?... Yoksa anlam yüklü müydü?...

Bir delinin kuyuya taş atması örneğini anımsatan sözlerdi ve kendisi de bu karmaşada kırk akıllıdan biri olup yorulmak istemiyordu. İnternet bağlantısını kopardı.

Eve gidip uzanmalı ve Yansı'nın söylediklerini irdelemeliydi...

***

39

Ber’inde yolcu olarak bulunduğu dolmuşun sürücüsünün arka koltuğunda oturan bir şahıs, "Ya!... Karı ne güzel söyli... Şoför abim, bu söyleyen kim?" diye iştahla soruyordu.

"Adı, Markız’mış!... İlk kasetiymiş... Bende bugün aldım."

"Ya abi, bu parçayı yeniden çalamaz mısın?..."

"Emrin olur abem!"

Yeniden çalınan parçayı Ber’de daha bir dikkatli dinlemeye başlamıştı...

"WWWaaaavvvvvvv!!!...

WWWoooovvvvvvvv!!!...

Vav vav vav, hov hov hov

Hev hev hev, hav hav hav

Yükselmek, ilerlemek, başarmak için;

Kıvırmak gerek!

Dikine dikine yükselmek için,

Bir şeyler!... Ama güzel şeyler almak için,

Kıvırmak gerek!

Paralanmak, paralamak, parçalamak için
kıvırmak gerek!...

Elleri görmüyorum, elleri.
Bütün eller havaya
Hadi be amca! Sende kaldır...
Olmuyo mu?... Ay’nanmıyorum. Amcamın olmuyo muş!
Amca zorlarsan olicek olicek.
Hahhahhah!!!. Hahhahhah!...

Hadi! Hep birden,
ve bir ağızdan...
Bütünlüğümüzü bozmadan
Tekdüze sessimizin içine etmeden
Kıvırarak söyleyelim şarkımızı.

Kıvırt da kıvırt,
Kıvırt da kıvır.
Kıvır da kıvırt
Kıvır da kıvır.

Ki, Ki, kı, kı,

Kıv, kiv, kiv, kıv,

Kivir, kivir, kivirt

Kıvır, kıvır, kıvırt.

Kıvır da kıvırt.

Kıvırt da kıvır.

Kiiiiiiiviiiiiiirrrrrrrrrr!!!... Kiiiviiirtttttttttttttttttttt!.

Sağa kıvır, sola kıvır.

Olmadı tekrar baştan!...

Sola kıvır, sağa kıvır.

O oooo ooo Olmuyo arkadaşlar,

Uyarmadı demeyin... Bu kez;

Öne kıvır, arkaya kıvır

Önden arkaya, arkadan öne

Kıvır da kıvırt. Kıvırtta kıvır.

Göğüsler hareketsiz kalmasın,

Sağ göğsü kıvırt, sol göğsü kıvırt

Kıvır da kıvırt,

Kivirtta, kivir...

SodGom canım yurdum benim,

Cennet vatanım benim

Özgür kivirtmalar ülkem benim,

Sen olmasan ne yapardım?...

Sana fedadır canım benim.

Kıvır da kıvırt.

Kıvırt da kıvır.

Kiiiiiiiviiiiiiirrrrrrrrrr!!!... Kiiiviiirttttttttttttttttttttt!....."

Sözleri ilk kez duyuyor olmasına rağmen, ezgi yabancı gelmiyordu. Yöresel motifli ezgilerin bulunduğu annesinden kendisine yadigar kalan kasetteki bir parçaya ne kadar da çok benziyordu.

Ezgi güzel, söz ve ses estetik değildi. Sesin kötülüğü enstrümanlarla kapatılmaya çalışılmışsa da pek başarılı olunamamıştı.

Ofisine yakın durağa varıncaya kadar beş kez dinletildi, kendisine ve diğer yolculara... Bunda sürücüyü kafaya alan yolcunun büyük payı olmuştu.

Şarkı, dolmuştan indiğinde bile kulaklarında çınlıyordu. Birkaç kez de bu şekilde aynı şarkıyı dinledi hafıza kaydından.

Ofisten içeri adımını atmasıyla, Secret’in heyecanlı sesiyle karşılandı."Ber Bey!. İnanmayacaksın?..."

"Neye?"

"Markız, dansöz şarkıcı olmuş!"

"Hangi Markız?"

"Senin arkadaşın olan Markız! Televizyonda klibini izledim. Kasette çıkarmış. Tüm ülke ondan söz ediyor. Televizyondaki kanalların çoğu onun klibini bugün onlarca kez yayınladı."

Ber, Solkol'un söylediklerini anımsadı. Maf, ona bel vermişti. Fakat bu kadar çabuk beklemiyordu, böyle bir sonuca ulaşılmasını...

Klibini merak etmişti. Rasgele kanalları gezdi. Secret, "İşte!." dediği anda bulunduğu kanala sabitlendi.

Az önce dolmuşta bir çok kez dinletilen parçaydı.

Parçada geçen sözlere uygun davranışlar sergiliyordu Markız. Sağa kıvır dediğinde sağa, sola kıvır dediğinde sola kıvırıyordu. Çevresinde bulunan diğer dansözler de ona uygun destekleyici kıvırtmalarda bulunu-yorlar nakaratlarda eşlik ediyorlardı.

Markız, bir başka güzel görünüyordu. Poposunu sağa sola, yukarıya, aşağıya döndürdüğünde Ber, kuşkuya düştü. Markız'dan ayrılalı uzun bir süre geçmemişti. Poposunun kıvrımlarını, yüksekliğini, genişliğini yakinen tanırdı. Geçen sürede bu kadar büyümesi olağandışıydı. Şişmanlamakdan olamazdı. Çünkü bedeninin diğer aksamı önceki markız bedeniydi ve şişman değildi. Popo görüntüsünde ya figüran kullanılıyor-du, yada bir takım eşyalarla şişirilmiş olabilir, olasılıkları aklına geldi.

Ezgide ne kadar çok benziyordu... Acaba yanlış mı algılıyordu. Çekmecesine gizlediği, annesinden yadigar kalan kaseti çıkardı. Müzik setine yerleştirdi.

Sardırarak, benzettiği parçaya getirdi. Çalınan parçanın ezgisi ile Markız'ın klibinden duyulan ezgi öz olarak aynıydı. Birkaç enstrüman eklentisi ve hız, hafiflik sağlama farklılığı dışında tamamen birbirinin aynısıydı.

Mar kentine bağlı annesinin doğduğu köyde bulunan bir ozana ait köyün ana dilinde söylenen bu parça ulusal müzik kültürüne nasıl da

kazandırılmıştı?...

Bir başka kanala daha geçti. Markız'ın klipinin başlayacağı anonsu üzerine sabitlendi.

Söz ve Müziğin Markız'a ait olduğu yazıyordu.

Markız'ın müzik kültürünü yakinen bilen Ber; geçmişi anımsadı. Markız'a kendi elleriyle, annesinden yadigar kalan kasetin kopyasını hediye etmişti. Markız'da bu kopya kasetten, kopyaladığı parçanın sözlerini değiştirerek kendisine mal etmiş, şarkısına klip dahi çektirmişti. Yörede şenliklerde el parmaklarının ağıza dokundurulup çekilmesi esnasında çıkarılan 'Lili lili lili..." sesleri asıl parçanın başında yer alıyorken; Markız onun yerine, 'WWWaaaavvvvvvv!!!...' naralarını kullan-mıştı. Haksız ve insafsızca grupsal bir lince tabi tutulan bir ses ve beste sanatçısının şarkısında geçen "Sanat Hırsızlığı" bu olmalıydı. Klip bütün olarak kopyaydı. Ezgi annesinin köyünden, sözler Sodgom gerçekliğinden, popo ise; poposu ve sanatçılığı beğenilen yabancı bir sanatçıdan, mekanlar ise yabancı bir klipten aşırılmıştı. Markız'a ait olabilecek sözlerin ise düzenleyicilere hizmet sunan bir üyenin futbol yanında yeni bir hipnoz özelliği taşıyan maskelenmiş kodlar olma olasılığı yüksekti.

Neden bu kadar şaşırmıştı. Sodgom ülkesinde gerçekleşen herşeyi normal karşılamalıydı. Evrensel kültür, dünya insanlarının ortak malıydı. Her toplum ve birey karınca kararınca bu evrenselliğe katkıda bulunurken, Sodgom ülkesinin yükseltilen birçok şahsiyeti, katkı yerine sanat hırsızlığını tercih ediyordu. Çalınan eserlerin üzerlerinin hafif boyanması, birşey katılması veya çıkarılmasıyla hırsızlık yaptıklarını gizleme olanaklarına sahiplerdi. Çünkü eser denetleme grupları onlardan oluşuyordu ve onlarda aynısını yapıyorlardı. Birinin, diğerini teşhiri, diğerinin teşhir edeni teşhir etmesini doğururdu. Herkes gizli bir sözleşmenin tarafları gibi sessizlik kuralına uyuyorlardı. Kaldı ki; halk nasıl olsa verileni hemen benimsiyordu. Yeter ki içinde havalı birşeyler olsundu. Oynama ve kıvırmaya sevk edici sesler barındırsın dı. Toplumun bazı kesimi, batı klasiklerinden hızlı tempolu parçaları bu yüzden severlerdi. Ber, Ad kentine ilk kez gelen bir senfoni orkestrasının verdiği bir konserde, Mozart'ın bir parçası çalınırken seyircilerin bir çoğunun halaya kalktığını daha dün gibi hatırlıyordu...

Kopyacılık ve aşırma sadece müzik piyasasında mı oluyordu?... hayır!...

Üniversite hocalarının, stilistlerin, yazarların, köşe yazarlarının, film ve dizi senarist ile düzenleyicilerinin, ressamların, heykeltıraşların, tiyatro oyunları ile oyuncularının bazıları aynı kurala tabi fertlerdi. Mimikler dahi benzemeliydi... Benzetiliyordu.

İyi Ruhlar web sitesinde yöresel parçayı da sunarak, Markız'ın sanat hırsızı olduğunu ve kendisine ait olmayan parçayı, kendisine aitmiş gibi gösterdiğini kanıtlayarak, onu deşifre etmeliydi. Markız hakkında deşif-rizasyon süreci başlatmalıydı.

Med'in Markız hakkında söylediklerini anımsadı. Kaseti ona hediye etmemesi gerektiğini ifade etmişti.

Gelişen her olay, Med'in sanal olduğu gerçeğini yalanlıyordu sanki. Med'in olmadığı varsayımı, Yansı'nında ifade ettiği üzere kendisinin büyücü, hatta medyum, kahin olduğu sonuçlarına götürüyordu.

Bir haftadır, bunları içselinde zaten tartışıyordu. Bu şarkı, klip hatta dansöz kıyafeti, Markız'ın çevresindeki dansözler ve sözler sanki daha önceden seyrettiği, izlediği görüntüler gibi geliyordu, kendisine...

"Allah'ım çıldıracağım!..."

"Efendim?"

"Yok, bir şey yok..." dedi Ber, Secret'e...

Klipten sonra flash haber duyurusu üzerine televizyonu kapamaktan vazgeçti.

Flash haber, günlerdir, Halkın Temsilcileri Genel Merkezinde tartışılan "Siyasi suçluları da kapsayan Genel Af"ın, oy çoğunluğuyla kabul edildiğine ilişkindi. Ayrıca, "Tut-Bırakma KursEvi"nin adının "Tut-Bırak KursEvi," olarak değiştirilmesi de yasalaşmıştı. Ülkede en güzel buluşlar genelde isim ve takıştırmalarda olurdu.

Bu habere çok sevinmişti. Genel Af, siyasileri de kapsıyordu ve yasa yürürlüğe girdiğinde Tar'da salıverilecekti...

Telefonda uzun ismi ‘Yeşil Başlıklı Kız’ olan YeşKız'ın olduğunu iletti, Secret kendisine...

Öğleden önce YeşKız'ı telefonla aratıp not bırakmıştı. Ona davasının olumsuz sonlandığı, ret olduğunu 'geçmiş olsunlar’la, açıklaması gerekiyordu.

"Ber Bey! Nasılsınız?"

"Teşekkür ederim, ya siz?..."

"Ben de teşekkür ederim. Aramam için not bırakmışsınız?... "

"Ha! Evet... Davanızın sonucu hakkında bilgi vermek istiyorum..."

"Evet!..."

"Davanız ret olundu."

"Olamaz!..."

"İdari Denetleme ve İnceleme Yüksek Mahkemesi açtığımız davayı kabul etmedi. Karar dün elimize ulaştı. Bildirmek istedim."

"Şimdi ben ne yapacağım?... Geleceğim ne olacak?..."

"Ya saçınıza yeşil kurdele bağlayarak üniversiteye devam edemeyeceksiniz veya bazıları gibi yeşil kurdelenizi belirsiz bir güne kadar sandığınıza saklayarak onsuz okuyacaksınız!"

"İnancım gereği takmak zorundayım. Yeşil kurdelesiz kalmaktansa okumamayı tercih ederim."

"Takdir sizin..."

"Peki, davayı neden reddetmişler?..."

"Bilinen nedenler... Siyasi mesaj içeriyormuş. Bu şekilde siyasi propaganda yapıyormuşsunuz. "

"SodGom ülkesini anlayamıyorum... Ülkede her renk ve her davranış bir şekilde siyasi propaganda simgesi şeklinde algılanabilir. Hatta her el ve parmak hareketleri de... Benim hiçbir siyasi partiyle uzaktan yakından ilgim olmadığını sende biliyorsun."

"Bunu da temyiz dilekçesinde belirtmiştim..."

"Ben de onların inadına yeşil kurdeleye serbestlik getirecek partiye üye olup canla başla çalışmaz mıyım?..."

"Takdir sizin ama bununda çözüm olmadığını göreceksiniz... Çünkü; bu olay bir parça kurdele olayını aşıyor... Bu bir SodGom Devlet politikası... Hangi parti gelirse gelsin devlet politikasına uymak zorunda... Aksi halde bir yerlerde, birileri durumdan vazife çıkarıp, gerekeni yapar..."

"İnançlarıma uygun yaşamak ve eğitimden yararlanmak için yeşil kurdelenin özgür bırakıldığı yaban el'lere mi gitmeliyim?..."

"Bunda da yorum yapamıyorum. Ama, olay yeşil kurdele olayı değil... Ancak Ortadoğu ve diğer ülkelerdeki kişisel sorununu Birleşik Devletler kendi yararına çözdüğü takdirde, yeşil kurdele giyinmekte önceden yasaklı olan komünizm gibi, yasal dil dışında bırakılmış Dowko dili gibi serbest kalacağına inanıyorum. Bunun için ya savaşın bitmesi beklenecek veya başka alanlarda özgürlük isteyenlerle birlikte bu özgürlüğünde kazanımı için demokratik anlamda mücadele etmek gerekecek"

"Bana bu özgürlüğün verilmesi yeterli. Başka yönleriyle SodGom Ülkesi benim için özgürlükler ülkesi..."

"Özgürlüklerin isteminde yanlı talep, özgürlüğün en büyük düşmanıdır...."

"Özgürlük kazanımımı ülkede uygulanan demokratik sistemle elde etmek çok zor olduğuna göre..."

"Kanımca en iyi yönetim sistemi olarak görünen demokrasinin gerçek anlamıyla uygulanabilmesi için ‘demokrasinet' işlerliğinin kazanılması gerekir."

"Neden söz ettiğinizi anlayamadım?..."

"İnternette arkadaşlarla birlikte hazırladığımız bir site var. İyiRuhlar adresiyle geçiyor. Bu siteyi ziyaret ettiğinizde Demokrasinet ile ilgili bilgi alabilirsiniz."

"Bir ara bakacağım... İnsan hakları ve inanç özgürlüğüne aykırı kararlar için Güneşin Battığı Ülkelerde bulunan Uluslararası Çağdaş Mahkemeye müracaat edildiğini duymuştum. Böyle bir yolu deneyebilir miyiz?..."

"Geçenlerde bir gazetede okumuştum. Üniversiteye Yeşil kurdele ile girmek için açtığı davayı kaybeden bir bayan yurttaş, avukatı kanalı ile müracaat etmiş... Fakat her nasılsa o mahkemede bu talebi reddetmiş..."

"Ber Bey!... Elinizden gelen ilgiyi gösterdiğinize inanıyorum. Sağlıcakla kalın."

"Teşekkür ederim, geçmiş olsun dileklerimle, sabırlar diliyorum."

Telefonu kapadıktan sonra kederli zamanlarında yaptığı hareketi yaptı. Çenesini avuçladı. YeşKız'ı anlıyordu. İkilem içindeydi. Okuma isteğiyle, uygulamalı inancı karşı karşıya getirilmişti. O her ikisini birden elde edemeyeceğini anlayarak, üniversite okumaktan vazgeçiyordu.

Politik savaşta; savaşa taraf olmayan birey YeşKız evrensel yasalardan olan eğitim hakkından yoksun bırakılmıştı...

Bir gün yeşil kurdela mağdurlarına genel af gelebilecek miydi?...Mağduriyetleri telafi edilebilecek miydi?... Genel Düzenleme ile yerel Düzenleme Raporlarında bu konuda yazılı olan bilgileri o kadar çok merak ediyordu ki?... İyi bir konsantrasyon sağladığında bu konuda da duyumsama sağlayabileceğine inanıyordu. Ama, kafası o kadar karışıktı ki bu transı şimdilik gerçekleştirebileceğinden pek emin değildi.

Son günlerde çok sıkıldığı anlarda yaptığı eylemi gerçekleştirdi. Nete bağlandı. İyiRuhlar Sitesinde bulunan sohbet-chat odasına MedBer takma adıyla giriş yaptı.

Yüzlerce insanın isimleri vardı. Öylece bekledi. Kendisini takma adıyla tanıyan birilerin kendisiyle yazışacağını tahmin ediyordu. Tahmini gerçekleşmekte gecikmedi.

EkoPol, takma adlı biri kendisine 'selam' mesajını göndermişti bile.

Ber, mesaj kutusuna 'Selam, nbr?." yazdı. Ek olarak hal ve hatırını da sordu. EkoPol ile arada yazıştıklarından birbirleri hakkında bilgi sahibiydiler.

Yazışmalar karşılıklı ve tüm hızıyla sürmeye başladı.

EkoPol; "Sitenizde eksik gördüğüm bazı konular var... Ayrıca, ana görüşlerle, bazı görüşleriniz arasında sanki çelişki varmış gibi geliyor bana..."

MedBer; "Örneğin?..."

EkoPol; "Politikanın, ekonomiyle de ayrılmaz ikili olduğu konusunda görüşleriniz olmasına karşın, daha alt konularda sayfalarınız varken ekonomi konusunda özel sayfanız yok..."

MedBer: "Özellikle sayfa ayırmadık. Sitenin diğer düzenleyicileri ile birlikte bu konuyu çok tartıştık. Bu sayfanın olmamasının daha iyi bir mesaj taşıyacağı sonucuna vardık..."

EkoPol :"Biraz açar mısınız?..."

MedBer: "Ekonominin evrensel kurallarının ülkede uygulanmadığı bilinmektedir... Ekonomi alanında oyunlar kurallarına göre oynanmıyor. Ekonominin her alanının ipleri örtülü veya açık genelde dışsal bağlantılı yerel azınlık gruplarının ellerinde olduğu tartışma götürmez bir gerçek... Borsa'da olsun, döviz piyasasında olsun, faiz oranlarıyla ilgili olsun, topluma ve halka yararlı ekonomi yerine bu çıkarcı grupların yararına kurallar çıkarılmakta ve uygulanmaktadır. Bazen alt insanlardan çok azı şans eseri suyunun suyu misali bunlardan sebeplenmektedir. Ekonominin doğal gelişimi dahi bunlar sayesinde engellenmektedir. İhracat, ithalat, enflasyon oranları ile büyüme hızı verileri ise gerçekleri yansıtma-maktadır. Örneğin; İhracat, Devletten haksız yere vergi iadesi alınması amacıyla çoğunlukla hayali olarak gerçekleştirilmektedir..."

EkoPol: "Yine de kanımca bu söyledikleriniz ekonomi sayfası hazırlamamak için geçerli nedenler değil..."

MedBer: "Beni kızdırdın :-)) Bir örnek vereceğim; Bir çiftlik olsun. Çiftlikte bulunan insanların yıkanma, içme, çamaşır yıkama gibi tüm su gereksinimlerini ayda bir gelen tankerlerin doldurduğu sabit depodan karşılansın. Normalde orda bulunan insanların bir aylık gereksinimlerine yeterli, bu su deposunun altının birkaç yabani hayvan tarafından delindi-ğini düşünelim... Onların içmesiyle ve boşa akmasıyla eksilen suyu idareli kullanmanın formülünü bana söyler misin?..."

EkoPol : "Deliği kapatmak gerekir."

Medber: "Kapatılan deliğin, aynı yabani hayvanlarla tekrar delindi-ğini düşünelim..."

EkoPol: "Yabani hayvanların delmesini önleyici önlemlerin de alın-ması gerekir."

MedBer: "Örneğin?..."

EkoPol : "Delik açmalarını önlemek için onları deliğe tıkarak... Ne bileyim... Su deposuna yaklaştırmayarak..."

MedBer : "Beni yormuyorsun... Bu ve benzeri önlemleri almayarak hala suyun nasıl idareli kullanılacağını tartışmak, çiftlikte bulunan insanlara gökyüzündeki yıldızları pay etmek kadar abesle iştigal değil mi?..."

EkoPol: "Anlıyorum... Soygunlar, yolsuzluklar önlenmeden ekono-mik kuralları tartışmanın, uygulamaya kalkmanın anlamsızlığından söz ediyorsun..."

MedBer: "Aynen öyle... Siteyle ilgili bir çelişkiden söz etmiştin?"

EkoPol: "Düzenleme Gruplarından ve bunların geleceğimizi raporlarla yönlendirdiklerine dair düşünceler içeren bir çok yazılarınız var. Bunları okudukça ülkemizin, dış ülkelerin sömürgesinden kurtulması gerçek bağımsızlığa ulaşılması söyleminde bulunduğunuz izlenimi doğuyor bende. Buna rağmen, ülkemizin, Birleşik Devlet dışındaki Güneşin Battığı Yönde Bulunan Uluslar Birliğine katılması gerektiği yönünde yazılarınız var?... Sonuçta bir Düzenleme Grubu yerine başka bir Düzenleme Grubunu tercih etmiş olmuyor musunuz?..."

MedBer: "Yanlış anlaşılmaktan çok korkarım... Bu korkumun ger-çekleşmesine üzüldüm. Sözlerinizin hangilerini düzelteyim, bilmiyo-rum..."

EkoPol : "Keyfine göre hareket et."

MedBer: "Nerede doğmak istediğim, anne ve babam, milliyetim bana seçenekler halinde sunulmadı... SodGom Ülkesi dışında başka bir ülkede doğmuş da olabilirdim. Ben, evrenselliği yakalamış ve başka milliyete tabi aydın bireyi , SodGom ırkına sahip aydınlanmamış bireye tercih ederim. Yanlış anlaşılmasın her birey ve toplumun kendi kültürünü, geleneklerini, dilini, dinini özgürce yaşaması, geliştirmesi özgürlüğünü destekliyor ve önündeki engellerin, başkalarının özgürlük alanı engellen-mediği sürece açılmasını da isteyenlerdenim. Benim yazımdaki ana öğe, dünya'da bulunan değişik toplum ve bireylerin kendi geleceklerini tayin hakkını kazanması... Başkalarının kendi yararlarına bir takım raporlarını, -onlara rağmen ve onlarsız-, kitle iletişim araçlarıyla oluşturdukları veya oluşan kitle psikolojisi ve zihin kontrol yöntemleriyle gerçekleştirilme-sinde zararlı olanlarının iyi yönlü sapmalarla engellenmesi...

Güneşin Battığı Yönde Bulunan Uluslar Birliğine SodGom Ülkesinin katılması yönündeki düşüncelerimizin de bu anlamda değerlen-dirilmesi gerekir. Genelde Etkin Düzenleme Grupları Birleşik Devlet de otak kurmuş durumdalar. Ülkemize attıkları ağlardan kurtuluş için batı birliğine girmenin daha yararlı olabileceği kanısındayım. Oradaki Düzen-leyici Gruplar, bu kadar etkin ve yetkin değiller. İçlerinde bulunan birey-lerden iyi ruhlu olanların sayısı gittikçe artıyor. Ayrıca, Bileşik Devlet'in bizlere insan hakları, özgürlük, demokrasi anlamında göstermelik davra-nışları dışında bir yararı olmamıştır. Hatta ülkede çoğu zaman var gibi görünen demokratik sürecin arada kesintilere uğramasında onların parmak izleri bulunmuştur. Bu anlamda Güneşin Battığı Yön Birliğine katılım ve onlarla birlik, son elli yıldır Birleşik Devlet Düzenleyici Grubunun yerel yandaşlarının ve işbirlikçilerinin tasfiyesinde kolaylık sağlayacağına inanıyorum. Bireyin hak ve özgürlüklerini daha çok artırabileceği bu birliğe girmek; en azından kötünün iyisi olarak düşünülebilir. Çünkü; ülke hala embriyo döneminde ve bu dönemi atlatıncaya kadar göbek bağıyla bir yerlere sürekli bağlanmak zorunda... Yeni dünya düzeni kavramına karşı, evrensel iyi toplum ve birey kavramını koymak gerekiyor. Zamanı geldiğinde güneşin battığı yönde bulunan uluslar birliğine ayrılınmasa bile özellikle birlik içindeki bireylerin kendi özgür geleceklerini düzenlemede daha etkin rol alabileceği kanısındayım... Tabi ki buda yine bireyler arası enformasyonu, iletişimi, etkileşimi sağlayabilecek internet kanalı ile olabi-lecek... "

EkoPol : "Benim netten çıkmam gerekiyor... Daha sonra görüşmek dileğiyle. Bye."

MedBer : "Aynı dileklerle, bye."

***

40

"Ber bayağı zenginleşmiş, beni tanımaz diye düşünürken, seni bıraktığımdan daha kötü durumda buluyorum," dedi genel aftan yararlandırılarak Tut-Bırakma KursEvin' den salıverilen Tar.

"Yönetenler sağolsun," diye gülümseyerek yanıtladı, Ber.

Ber, Tar'ın beklediği zengin durumda olmayı şimdi daha fazla istiyordu; Tar'ın köye bıraktığı eşi ve altı yaşındaki çocuğunu tekrar Ad

kentine getirebilmesi, ev kiralayıp, taşınabilmesi paraya bağlıydı. Solkol' un evinde karşılıklı yemeklerini yerlerken bunları düşünüyordu.

Güncel konulardan, Tar'ın geçmişte yaşadıklarına sıra geldiğinde önce anlatmaya pek istekli görünmüyordu. Ber'in ve Solkol'un ısrarlarıy-la, badanajlı özgünlükte anlatıma geçti.

Dili çözülen kekeçler gibi, konuştukça açıldı. Renkten renge girerek, yaşadıklarının tüm etki ve duyumsamalarını dinleyicilerine yansıtarak...

Solkol, "Sen bildiğim kadarıyla cin gibisin, nasıl oldu da dış güven-lik görevlilerine yakalandın?" diye soru yöneltti.

Tar, "Belki de başka seçeneğim kalmamıştı," dedi. "Gerçi yakalan-makta o kadar da isteksiz değildim. "

"Neden?..."

Tar, "Yaşadıklarımdan, gördüklerimden, edindiğim izlenimlerden..." dedikten sonra Solkol ile Solkol'un eşini ve sonra Ber'i inceledi.

"................................!!??.."

Tar, kaldığı yerden devam etti. "Çok garip ve açıklaması zor olaylar-la yüzleştim. Birleşik Devlet'in bir kısım ajanlarının İllegal ABCD Partisi-ne yardım ederlerken, diğer taraftan Sodgom ülkesi ile çıkar birliktelikleri yaşamalarıyla arada çelişkiyi anlayamıyordum. Birkaç kez bizi bir tepede kıstırıp olmalarına yakalama veya öldürme imkanları varken, kuşatmayı yarmamız için sanki pasif duruma geçmeleri... Bunun karşılığında güven-liği kıstırdığımız alandan geri çekilmemizi isteyen üstümüzün davranışı... Bir gün sıcak çatışmada cephanemizin bitmesinden sonra karşı gücün Üstbin görevlisinin alnından vurularak öldürülmesi... Katıksız, bilinçli, kafası iyi çalışan Dowko milliyetçisi bazı arkadaşların düşüncelerini üstlerine açmaları ve tartışmaları nedeniyle hain ilan edilip öldürül-meleri... İki tarafın kendi kurallarına aykırı olmasına rağmen içlerinden bazılarının uyuşturucu ve silah kaçakçılığına aracı olmalarına üstlerinin sessiz kalmaları... daha birçok neden... Yüzlercesini sıralayabilirim, ama anlatmak bile bana zor geliyor... Belki zamanla...

Ber, konunun kapanmasının önüne geçmek, Tar'ın derinlere inmesini sağlamak amacıyla, "Bu anlatılarının bir kısmı basında çıkmıştı, ama üzeri örtüldü sonra..." dedi. "Bir trafik kazası nedeniyle oluşturulan toplumsal tepkiyle bunların çoğunun üzerine sünger çekildi, oluşmuş şüphelerde üç-dört kişide somutlaştırılarak büyümesi önlendi. Rutbin isimli görevli de bazı belgelerini kitaplaştırıp topluma sunacakken öldürüldü... Karanlık noktalar çok..."

"Rutbin mi?... Öldürüldüğünü bizde duyduk. Karşı tarafımızda olsa da hakkını teslim etmek lazım. Gözünü budaktan sakınmayan nam salmış tehlikeli biriydi. Görevinden ayrılacağı döneme denk düşüyordu, galiba... Bizlere; kesinlikle yakalandığında konuşturmaya, mahkeme kurmaya gerek kalmadan öldürülmesi gereken şahıs olarak emir gelmişti. Kader... Ölümle kendi ortamında yüzleşti. O da benim gibi görüşlerinde samimi olmakla beraber iki tarafında büyük güçler tarafından bazı ekopolitik amaçlara alet etmek için kullanıldıklarını sezmişti. Bunu deşifre edecek-ken hiç konuşmamak üzere susturdular. "

Ber, Tar'ı anlamakta güçlük çekiyordu. Anlatımları, ifade biçimi pasifize edilmiş bir insan görüntüsü sunuyordu, kendisine. İşkence sonrası Ad kenti güvenliğinden çıktığı durumdan daha bezginceydi.

"Tar!" diye seslendi. "Seni tam anlayamadım, görüşlerinde değişme mi oldu?..." Bu soruyu, İllegal ABCD örgütüne katılmak üzere kırsala çıkacağını kendisine belirttiği günlerde de sormuş olduğunu anımsadı.

Bu soruyu birkaç kez sorduran Tar'ın doğasında yatan sürekli devi-nimi ve değişimiydi.

Tar'da sürekli değişmeyen hazır cevaplığıydı, galiba... "Benim düşünce yapım özünde yine aynı..." dedi. "İnsanların hak ve özgürlüklerinin, kültürlerinin kazanımı, baskıya zulme boyun eğmeme, birey ve toplumun kendi geleceğiyle ilgili alınacak kararlarda etkin rol oynaması... Kısaca, insanca yaşam... Ama birileri tarafından kullanılarak bu düşüncelerin gerçekleştirilemeyeceğini anladım. Göbek bağın bağlıysa birilerine, o birilerinin dediği olur. Senin isteğin ancak onunkiyle çelişmez ve çekişmezse gerçekleşebilir. Bir olguyu gerçekleştirmen, engellenmemiş ve

sessiz kalınmışsa, bunun anlamı o birilerinin isteminin yine gerçekleşmiş olmasıdır. Bu bir piyonluktur..."

Ber, "Sözünü ettiğin konulardan bazıları yüzeysel olarak toplumda tartışılmıştı," diyerek, düşüncelerinin çokta orijinal olmadığını ifade etti. "Fakat; her kesimin birbirini kullanma çabasında olduğu kullanılanında kullananı kullandığını ifade ederek bunun taraflar için yanlış bir şey olmadığı düşüncesi oluşmuştu. "

"Bu görünen düzenek... Aslında sadece bir taraf kullanıyor; oda bilinen güç... İstersen bu konuyu şimdilik kapatalım, darallar geldi bana," diyerek, Solkol'un küçük çocuğunu kucağına alarak okşamaya başladı, Tar.

Ber, onun gözlerinde ilk kez korku ışıltıları görüyordu. Süreç, çok şeyleri değiştiriyordu.

Solkol, konuşulanlardan sıkılmıştı. Konunun değişmesini sağlamak için, "Peki, bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ekmeğimi kazanmayı, düşüncelerimi bağımsız, koşullandırılmamış bir alanda ifade edebilmeyi... Artık hiç bir gruba; hatta sadece yemek verilen bir lokantaya, kahveye dahi üye olmadan bireysel yaşamımdan kalanını yaşamak istiyorum..."

Solkol, başını öne eğerek, "Tar, sana yardımcı olmak isterdim. Ama, son ekonomik kriz beni de sarstı. Bilgisayar mağazalarımın bir tanesi sadece elimde kalabildi. Oda bitirilmek üzere... İşçilerin parasını dahi ödemekten aciz duruma düştüm... Yoksa benle birlikte çalışmanı teklif edecektim... Yine de iş bulmana yardımcı olmaya çalışacağız. Evini yeniden yapılandırıncaya kadar evimde kalmanı istiyorum."dedi.

Ber, bu konuda bir şey söyleme gereği duymadı. Tar'a ekonomik durumunun bozukluğunu, başından geçenleri daha önceden özetlemişti.

Tar, ağır mahcubiyetler içindeydi. Gözleri nemlenmişti. Kendisini çabuk toparladı. Ber'e yönelerek, Mıha'yı sordu.

Ber, Mıha'nın Legal XYZ Partisi’nde gerçekleştirdiği SodGom Ülkesinin genel yapısına uygun çıkar amaçlı politik çabalarından dolayı nasıl zengin olduğunu, tekstil fabrikası kurduğunu anlattı. O da bir kapıy-dı. Yalanda olsa, Mıha'nın kendisini çok özlediğini belirtti Tar'a.

Tar, "Mıha'ya avuç açmayacağım. Ama eski arkadaşım... Sonuçta emeğimi ortaya koyup kendisinden iş isteyeceğim, " dedi. Yeni anımsadığı bir ismi de sordu. "Has isimli müşterini anımsıyor musun, Ber?..."

"Anımsıyorum. Yıllardır kendisinden haber alamamıştık"

"O kırsal da benim mangamdaydı. Sürekli senden söz ederdik... Genel af çıkınca kırsaldan kente indiğini duydum. Has'ında yanına uğrarım, iş konusunda bir yardımı olabilir belki. Yoksa sabıkalı, hele siyasi sabıkalı birine kim iş verir."

Ber, Has'ın kardeşi Hüs'ünde bulunduğu silahlı banka soygunu ile ilgili olayı ayrıntılarıyla anlattı. Misafir kalma süresinin bitiminde Ber; Tar'ada kalkması için sinyal vererek Solkol'dan izin istedi.

Solkol, Tar'ı bırakma niyetinde değildi. Ber'i; "Sen bekar adamsın, kendine bakmaktan acizsin... Tar, istediği kadar yanımızda kalabilir. Sana iyi geceler," diyerek, uğurladı.

***

41

"Kaç gündür nerelerdeydin?... Kendini özletiyorsun."

"Has ile Mıha'nın zorlamalı ağırlamalarını reddedemedim," dedi Tar, soruyu soran Ber'e.

"İş ayarlayabildin mi?"

Tar, kırmızılaşan yüzüyle, başını öne eğdi.

Ber, sorusunu yineledi.

"Has, istihbaratın kendisini izlediğini, beni 'İllegaldan Legala ParaTransı Markette' işe başlattığı takdirde, illegal yapılanmanın olduğu sanısıyla üzerine gelecekleri kuşkusunu taşıyor... Belki de onlarla arasını bozmak istemiyor."

"Ya, sahi Has, bu kadar market açacak parayı nereden temin etmiş?..."

"İllegal-ABCD Örgütünde iken, uyuşturucu trafiğinin geçiş ana yollarında görev yapıyordu. Ayrıca, örgütün bölge saymanlığını da yüklenmişti."

"Kirlilik, illegal örgütlere kadar bulaşmış desenize..."

"Bu konuda yorumda bulunmak istemiyorum. ‘Yerin kulağı vardır’ sözüne tüm kalbimle inanıyorum, artık."

"Tar!.." diyerek şaşkınlığını belirtti, Ber. "Sen gerçekleri söylemekten çekinmez ve korkmazdın!... Zamanında SodGom ülkesi büyük gücünden dahi korkmayan sen örgütten bu kadar nasıl çekinebili-yorsun?... Akıl alacak iş değil."

"Yaşadıklarım bana bazı gerçekleri öğretti. Bunların en önemlisi de ucuz kahramanlığa gerek olmadığı..."

"Mıha’dan iş isteseydin bari..."

"O da olumsuz yanıt verdi."

"Neden?..."

"Ekonomik Krizin en çok tekstil piyasasını etkilediğini, maliyeti düşürmek için işçi çıkarmak zorunda olduğunu, ancak tekrar işe alım olayı gerçekleşirse önceliği bana vereceğini belirtti... Bir de..."

"Evet?..."

"Fabrika resmiyette kendi adına kayıtlı ise de aslında değişik alanlarda görev yapan bazı üst düzey resmi yöneticilerinde fiili ortakları olduğunu ve onlara da danışması gerektiğini belirtti."

Ber, konuyu fazla irdeleyerek, Tar’ın ve kendisinin canını sıkmak istemedi. "Boşver!... Kafanı yorma, iş olacağına varır," diyerek noktaladı.

Tar'da aynı kanıda olduğunu konu harici bir soruyla ortaya koydu. "İyi Ruhlar nasıl gidiyor?..."

"Gelişmeler çok iyi," dedi Ber. Ayrıntılara girme gereği duydu. En çok hoşuna gidebilecek bir soruyla muhatap olmuştu. Geçiştirmek olmazdı. ", Birleşik devletle birlikte SodGom Ülkesinin savaşa girmesini istiyor musunuz? İstemiyor musunuz? anketine son kayıtlara göre katı-lanların yüzde doksan ikisi istemiyoruz, yanıtını verdi. Ayrıca, Halkın Temsilcileri ile Yerel İdare seçimlerinde, Demokrasinet ilkeleri yürürlükte olmadan oy kullanmak istiyor musunuz?... İstemiyor musunuz?... anketinden de hemen hemen aynı sonucu aldık..."

"Bu Ülkenin, geleceği açısından çok olumlu bir gelişme... İnsanlar aydınlanma sürecine giriyorlar... İşin bir başka güzel yanı, bu oylamaya katılanların yüzde otuzunun SodGom Ülkesi dışındaki insanlardan olması... Bu düşünce tüm Dünya insanlarında kabul gördüğünde insanlar geleceklerinin birkaç grup tarafından yönetilmesinden kurtulmuş, olabilir kanısındayım. Bakalım gelecek neleri gösterecek... Basında sitemizle çıkan haberleri okudun mu?..." diyerek, masa üzerinde bulunan gazete ve dergileri Tar'a uzattı.

"Olumsuz yorumlar mı?..."

"Olumluları da var. Örneğin; Bir gazete SodGom Ülkesinde, edebiyat, sanat, müzik alanında bulunan mafyalaşmaya katılmadan sitemiz kanalı ile ürünlerini sergileyerek yetenekleriyle nasıl şöhrete kavuştukla-rını belirtiyor."

Tar, uzatılan gazete ve dergileri alarak ilgili haberlere göz gezdirdi. Her göz gezdirişi, gözlerinin daha çok parlamasına neden oluyordu.

Okuması bittikten sonra, parlayan gözlerle, "Seni tebrik ediyorum Ber!" dedi. "Yapılması gerekeni yapıyorsun ve başarını da ister istemez duyurmak zorunda kalıyorlar."

Ber, iç geçirerek, "Keşke maddi olanaklarım yeterli olsaydı..." dedi. "İş bulma derdinden seni kurtarıp, değerli düşüncelerinden yararlanmak için birlikte çalışabilseydik... İnanıyorum ki, sitemiz daha çok güzelleşir-di..."

"Maddi zorunluluklar, bazı istemlerin önüne geçiyor, onları perdeliyor... Buna rağmen elimden geleni her zaman yapmaya hazırım."

Ber, bir şeyi yeni anımsayan standart hareketleri sunarak, "Tar! Özür dilerim," dedi. "Lafa daldım, sormayı unuttum. Yemek yer misin?"

"Teşekkür ederim. Aç değilim, ama bir çayını içerim."

Ber, bu isteği, Secret'e bildirmekte gecikmedi.

Secret, "Bir dakika gelebilir misiniz, " diyerek Ber'i yanına çağırdı.

Ber, Secret'in yanına giderek, başıyla, "Hayırdır," işareti yaptı.

"Şekerimiz kalmadı..."

Ber, ensesini kaşıyarak, "Büfeden borca al," direktifinde bulundu.

"Borç kabardı. Artık vermiyorlar..."

"Komşu bürolardan bir tas şeker borca alabilirsin."

Bu da bir çözümdü ve Secret, "Deneyeyim," diyerek koltuğundan kalktı. Bazı günlerde bu tür sıkıntılara düşebiliyordu. Bu meslek bazıları için ekonomik anlamda da değişken günler sunuyordu.

Ber, makam odasına vardığında, Tar'ın "Bir sorun mu var?" sorusuyla karşı karşıya kaldı.

"Bir şey yok. Merak etme," diyerek savuşturdu, soruyu.

"Ber! Bugün seni çok stresli gördüm. Davadan mı kaynaklı?..."

"Hangi dava?..."

"Sözünü ettiğin bir dava vardı ya. Duruşması sanırım bugündü."

"Babalık davası mı?.."

"Evet!."

"Ha!... Evet. Onun duruşmasına bugün katıldım."

"Nasıl geçti?"

"Kadının daireme geldiğine dair apartmanın kapıcısı ile komşu kadın yalan tanıklık yaptı..."

"Sonuç?..."

"DNA testi için bilirkişiye gönderilecek."

"Tanıklar senin tanıdıkların... Nasıl yalan tanıklık yapabiliyorlar, anlamıyorum."

"Belki de para, daha fazla tanıdık gelmiştir onlara," diyerek yanıtladı Ber.

Bu söz üzerine önce Tar güldü. Ber de ona katıldı.

Sabahtan kaldığı renginden de anlaşılan Secret'in getirdiği çaylardan her ikisi de ilk yudumlarını yüzlerini buruşturarak çektiler.

Çayları bitirinceye kadar, sessizliği yaşadılar ve birbirlerine yaşattılar.

Ber, boğazını temizlerken çıkardığı seslerle, dalgın bakışlarla boş bardağa bakan Tar'ın dikkatinin kendisine yönelmesini sağladı.

Ber, anlatıda bulunup bulunmama tereddüdü yaşıyordu. Kararını netleştirmediği halde ağzından dökülmesini engelleyemedi. "Tar, sana bir cümlenin anlamını soracaktım."

Tar, Ber'in sözlerinin devamını bekledi.

Ber, chat ortamında Korpsi isimli şahısla aralarında geçen diyalogdan söz ederek, onun gönderdiği bir paragraflık cümlenin ne anlama gelebileceğini sordu. Tar'ın diller konusunda bilgi ve deneyimi vardı.

Tar, okunan cümleye bir anlam veremedi, "Bu sözlere pek bir anlam veremedim," dedi.

"Belki bir anlamı vardır."

"Cümleyi bana yazarak verir misin?.. Üzerinde çalışmam gerekecek."

Ber, bilgisayarı açarak mesajı kaydettiği dosyayı açtı. Yazıcıdan bir çıktısını alarak, Tar'a verdi.

Tar, yazıyı dudak bükerek okuduktan sonra dörde katladı. Ceketinin iç cebine koydu.

Ber, kredisi olan bir lokantada Tar ile birlikte akşam yemeğine çıkacakları ana kadar geçen zamanda resmiyette devleti, gerçekte bireyi soyan bazı holdinglerin, banka sahiplerinin, medya patronlarının, bireylerden alacakları bir şey kalmayınca kendi aralarında başlattıkları çıkar kavgaları hakkında yorumlarda bulundular...

Muhabbetleri güzel geçmişti.

Özellikle Tar'ın, "Sürüyü güden kurtların, koyunları yiyerek bitirdikten sonra açlıklarını bastırmak için birbirlerine saldırdığına..." dair hikayesi Ber'in çok hoşuna gitmişti... Geçmişten kalan bazı hikayeler bugünü de aydınlatıyordu...

***

42

Secret, Ber'in isteği üzerine Mar kentinde bulunan Tar'ın ev telefonunu bağladı.

"Tar!..."

"Ber, merhaba!"

"Nasılsın?..."

"Teşekkürler."

"Ya sen?..."

"Olumlu bir değişim yok, sıkıntılar devam ediyor. Notunu görünce derhal aradım..."

"Ber!... Sana çok önemli bir haberim var... Belki bir müjde, belki de kara haber... "

"Evet?..."

"Senin bana çözmem için verdiğin uzun bir cümle vardı, hatırlarsan..."

Ber, aylar önce vermiş olduğu cümleyi ezbere biliyordu. "Evet!... Yoksa anlamını çözdün mü?..."

"Belki doğru, belki yanlış... Bilmiyorum... Ama bir anlam yükledim. Aslında çok da karışık bir şey değilmiş..."

"Seni dinliyorum."

"Bizim yörenin ana dilinde konuşan teyzemin, toprağı isimlen-dirirken kullandığı bir kelime ile bilincim açıldı... Topraktan söz ederken; toprağa,

turap yerine ‘Ber’ dedi. Pek kullanmadığımız bir kelimeydi. Oradan yazıda geçen toprak kelimesinin yerine ‘Ber’i koydum..."

Ber, hala bir anlam veremiyordu. Heyecanını gizleyemedi. "Evet!... Evet!"

Tar, anlatımı uzatmaktan memnun gibiydi. Ber’i heyecanlandırmak nedense çok hoşuna gidiyordu. Çünkü bu durumu çok seyrek görme şansını yakalamıştı. "Önce cümleyi tekrarlayalım..." Ber’in kendisine yazıp verdiği paragrafı okudu.

"Uyarılan toprağın yarılmasıyla, bağrından fışkıran suyun, yansı kanalı ile denize doğru akarak kabarma evresindeki denizin dalga kollarıyla birleşmesinden olacak kurtarıcı ‘Son’ a selam olsun..."

"Evet!"

"Şimdi, bazı dillerde bulunan ve kavramları karşılayan bazı kelimeleri yerleştirelim... Toprağa; ‘Ber,’ diyelim. Deniz suyunun gelgit olgusundaki kabarma evresine, ‘Med’ deniyor. ‘Son,’ kelimesi ise bildiğimiz son anlamı dışında, batı dilinde erkek çocuk anlamına geliyor. ‘Yansı’ ise yeni dilde yansıma, ayna, akis anlamları taşıyor..." Ber’in söylediklerini hazmetmesi için kısa bir süre suskun kaldı.

"Paragrafa bu aynı anlama gelen karşılık kelimeleri öncekilerle değiştirip birazda cümleyi düzelterek kullanırsak, senin için çok anlamlı bir cümle çıkıyor."

Ber, donmuş gibiydi. Başından geçenleri, sanal Med’de dahil ayrıntılarıyla Tar’a anlatmıştı.

Tar, sahte bir öksürükten sonra, " ‘Ber’den fışkıran suyun, Yansı kanalıyla Med’le birleşmesinden olacak erkek çocuğa selam olsun....’ Başka bir deyişle, ‘Ber’in, Med’in aksi olan Yansı ile cinsel birleşmesinden doğacak erkek çocuğa selam olsun,’ diyebiliriz...”

Ber, nasıl bir tepki vermesi gerektiğini bilmiyordu. Sayısız düşünce-ler, başıboş şekilde beyninde dolaşmaya başlamıştı. Gözleri kararıyordu.

Telefonun ucundaki Tar, "Ber!... İyi misin...?" diye sordu.

"Ne durumda olduğumu bilebilecek durumda değilim."

"Babalık davası sonuçlandı mı?..."

"Evet!... Geçen hafta sonuçlandı."

"Sonuç?..."

"DNA testi sonucu da aleyhime geldi. Dava aleyhime sonuçlandı. Şimdi hiç yoktan Yansı'dan olma Varol isimli bir erkek çocuk babasıyım."

"Bu yorum seni çokta etkilemesin. Bu davayı ve senin durumunu bilen birinin gönderdiği bir e-mail de olabilir. Belki de zihnini karıştırmak isteyen biri tarafından sana gönderilmiş bir e-maildir."

"Bunu araştıracağım... Korpsi isimli şahsa gönderdiği paragrafı çözdüğümü belirterek tepkisini almaya çalışacağım. Hatta yüz yüze görüşme isteminde bulunacağım.

"Gelişmelerden mutlaka beni haberdar et."

"Kesinlikle... Verdiğin yorum için teşekkür ediyorum, görüşmek dileğiyle..."

Ber, telefonu kapadıktan sonra sırtını koltuğa yaslayıp, ayaklarını kaldırıp, masanın üzerine koydu. Ellerini göbeğinde birleştirdi. Tar'a iş bulabilseydi şimdi yanında olacaktı. Bu durumda onun geniş hayal gücü, değişik bakış açılarıyla yorumlarını sürekli alma olanağı bulabilecekti. İş bulamayınca Mar kentine ailesinin yanına gitmişti ve orda bile hala işsiz-di. Akrabalarının yardımıyla geçimini temin edebiliyordu.

Ber, Tar'ın yorumunu tekrardan irdeleyerek kafasını karıştırmanın anlamsız olduğunu düşündü. Tüm sırrı, bu yazıyı kendisine e-mail yoluyla gönderen Korpsi ile bağlantıya geçerek çözebileceği inancındaydı.

İnternete girerek, Korpsi'nin kendisinde kayıtlı e-mailine, Tar'dan aldığı yorumu ve cep telefonu da dahil tüm telefonlarını yazarak görüşme isteğini

belirtip sert bir tıklamayla gönderdi.

İnternete girmişken iyi ruhlar sitesinin ‘basından akisler’ bölümüne; basında çıkan bazı yazıları da eklemeyi unutmadı.

"...İyi Ruhlar Sitesinde belirtilen Demokrasinet görüşü, ülkemizde olduğu gibi, dünya ülkelerinde de geniş akisler buluyor..."

"Sodgom ülkesinin son Halk Temsilcileri Genel Merkezine üye genel seçiminde seçmenlerin yüzde kırkının oylamada bulunmamasını, bazı çevreler, İyi Ruhlar Sitesinde yayınlanan demokrasinet görüşünün seçmenlerde ağırlıklı olarak benimsendiği görüşünde..."

"Birleşik Devlet yurttaşlarının hatırı sayılır kısmı, kendi dillerinde de yayınlanan İyi Ruhlar sitesinin ‘Savaşa Hayır’ konulu bildirisini onay-ladılar..."

"Yeni seçilen Halkın Temsilcileri Genel Merkezinin seçmen bireyle-rinin toplamının yüzde kırkını temsil etmediği nedeniyle yetkisi tartışılır hale geldi. Başkan, konuyu görüşmek üzere Halkın temsilcilerini olağan-üstü toplantıya çağırdı."

"Sodgom Ülkesinin ünlü dansöz ve ses sanatçısı Markız’ı şöhrete ulaştıran müzik parçasının bir başkasına ait olduğunu duyuran iyi ruhlar web sitesi bu kezde ‘Dişimle Tırnağımla Yükselişim," adlı best-seller olan kitaplaşmış otobiyografisinin içeriğinin yalanlarla dolu olduğu kanıtla-dı..."

"Yolsuzluklar sonucu oluşan ekonomik kriz ortamında, bankaların kendi açıklarını, borçlu yurttaşlar kanalıyla kapatmak için faizli alacakla-rına ayrıca yüksek gecikme faizi ve tazminatı eklemelerini protesto için kampanya başlatan ‘iyi ruhlara’ katılım günbegün artıyor. Katılımcılar, normal faiz ve alacak miktarına düşülünceye kadar ödememe kararını almış bulunmaktadırlar... "

Ber, şimdilik basın alıntılarının bu kadarının yeterli olduğu kanısıy-la, internet bağlantısını kopardı. Ve eve gitmek üzere ofisi terk etti.

***

Dolmuş bekleyeli yirmi dakikadan ziyade bir süre geçmişti. Gerçi bu durum süregelen bir şansızlığıydı. Durağa geldiğinde bineceği dolmuşun kısa bir sürede geldiği anlar çok enderdi. Can sıkıntısından bir sigara daha yaktı. İlk dumanını çekip salıverdiğinde beklediği dolmuşun durağa yaklaştığını gördü. Sigarasının ucunu koparıp geri kalanı evde içmek üzere pakete geri bıraktı.

Önünde duran dolmuşa ilk binen o oldu.

Koltuğa kurulmasıyla cep telefonunun çalması aynı anda gerçekleşti.

"Alo!"

"Ber bey!..."

"Buyurun!"

"Ben, Korpsi..."

Ber, heyecanını diğer yolculardan gizlemeye çalışarak, kısık sesle "Merhaba! Korpsi, nasılsınız?..." dedi.

"Teşekkür ederim. Gönderdiğiniz e-maili aldım. Yorumunuz bazı nüanslar dışında tamamıyla doğru. Sizle derhal görüşmem gerekiyor."

"Pekala, nerede görüşelim?"

"Sırlar Kafesini biliyor musunuz?..."

"Evet."

"Yarım saat sonra orada olabilir misiniz?"

"Orada olacağım."

"Görüşmek üzere... Bye..."

"Bye..."

Sırlar Kafesi, dolmuşun güzergahı üzerinde olan bir yer değildi. Ber, sesini dolmuş sürücüsünün duyabileceği kadar yükselterek, "Uygun bir yerde inecek var!" dedi.

Cebinde ancak üç günlük gidiş geliş yol parasıyla, ekmek parasını karşılayacak kadar kısıtlı para vardı. İdareli kullanmalıydı.

Yürüyerek, yarım saat de kafeye varabilecekti.

***

Ber, kafenin giriş kısmına oturarak içeri giren herkesi çaktırmadan izlemeye koyuldu. Korpsi'yi tanımıyordu. Onun, kendisini tanıyıp tanımadığı konusunda ise bir fikri yoktu.

Üç kez gelen garsona bir şey istemediğini belirtmekten gına gelmişti kendisine...

Cep telefonunda kontör bulunsaydı arayanlar listesinde bulunan Korpsi'nin telefonunu arayacaktı...

Garip giyimli birinin kapıdan içeri girmesiyle onda yoğunlaştı. Gelen kişi, ürkek bakış ve adımlarla etrafı kolaçan ediyordu. Arkasına son kez baktıktan sonra Ber'in paralelindeki masada bulunan sandalyeye iğreti şekilde oturdu. Cep telefonunu çıkarak tuşladı ve kulağına götürdü.

Ber, çalan cep telefonuna baktı.

"Alo!"

"Alo, Ben Ber!..."

"Kafede misiniz?..."

"Evet!..."

"Hangi masada?..."

Ber, kulağını telefondan ayırarak dinledi. Paralelinde oturan garip kılıklı kişinin konuştuğunu anlayarak telefonu kapattı. Ayağa kalkarak ona yöneldi.

"Korpsi?..."

"Ber!... Siz misiniz?..."

Birbirlerini yıllardır tanıyormuşçasına, dostça sarıldılar.

Ber, Korpsi'nin karşısındaki sandalyeye kuruldu. Gelen garsondan soğuk meyve suyu isteyen Korpsi, Ber'e bir şeyler içmek isteyip istemediğini sorduğunda "Hayır," yanıtını aldı.

Havadan sudan konuşma çok kısa sürdü. "Buluşma konumuza girelim, zamanımız az," diyerek esas konuya girme isteğini belirten Korpsi'nin bulundukları mekanın serin olmasına rağmen alnından dökülen terleri ve alnında oluşan stresten kaynaklı kırışıklığı Ber, büyük bir dikkatle izledi. Ber, bekleme esnasında kendi kendine bu yönde telkinde bulunmuştu. Hiçbir şeyi kaçırmamalıydı. Hatta onun soluklarını dahi duyumsamalıydı. Yeterli bilgi elde edemediği takdirde, elde ettikleriyle kendi içselinde yorumlarda bulunabilmesi için bu malzemeler önemliydi.

"Ben Ad Üniversitesi Psikoloji Fakültesinin son sınıfındayken Med, -uzun adıyla Medayih- birinci sınıftaydı. Bir vesile ile tanışmıştık. Fakülte bitimi sonrası aynı fakültenin Kitle Psikolojisi Kürsüsünde asistan oldum. Bu arada yüksek lisansımı yapıyordum. Med'le dostluğumuz devam ediyordu..."

"Özel arkadaşlığınız oldu mu?" diye araya girerek sordu Ber, kıskanç ve meraklı bir tarzda.

Korpsi, bıyık altından gülerek, "Kendisine teklifte bulunmuştum... Ama kabul etmedi. Arkadaşlık düzeyinde devam etti ilişkimiz. Ki diyaloglarımız genelde bilimsel araştırmalar temelindeydi. Özellikle kitle psikolojisi ve demokrasi alanındaydı...." dedi. Zihnini toparlamaya çalıştı-ğını ifade eden beden diliyle sunuşlarda bulunduktan sonra devam etti. "Ne diyordum?... Okulu bitirdikten sonra Med de benim kürsüde yüksek lisans eğitimi almaya başladı. O sıralar ben doçentlik tezimi hazırlıyor-dum. Bu arada ‘Kitle Psikolojisi ve Zihin Kontrol Mekanizması ile Yöne-tim karşısında Demokrasinet,’ isimli bir kitap hazırlıyordu. Bu konuyla ilgili sürekli araştırma yapıyordu...."

Korpsi’nin, sözlerini bölerek, "Peki sizden başka arkadaşı var mı?" diye sordu.

"Sevilen, sayılan biriydi ama benim dışımdakiler sıradan diyaloglar dışında onunla pek görüşmez, konuşmazlardı. Aslında ondan birazda çeki-nirlerdi... Gizli güçleri olduğuna inanırlardı..."

"Ne gibi?..."

"Duyu ötesi algılama, cisimleri beyinsel enerjisiyle hareket ettirebil-me, telepatik iletişimde bulunabilme gibi...

"Böyle yetenekleri olduğuna siz inanır mıydınız?..."

"Buna yanıt vermek istemiyorum..."

"Med isimli arkadaşınla ne zaman tanışmam nasip olacak?..."

"Hiç bir zaman."

"Neden?..."

Korpsi, "Çünkü, o yıllarca önce faili meçhul bir cinayete kurban gitti." dedi. "O bir ölü..."

"Öldürülme nedeni ve cinayet faili hakkında bir bilginiz var mı?..."

"Med'in kitabı, dünya ülkelerinde bulunan açık veya gizli gerçek yöneticilerin, ülkelerini veya ülkeleri, toplumu, bireyi yönetmede kullandığı tekniklerden, yollardan söz ediyordu. İletişim araçlarıyla ve oluşturdukları beyinsel negatif enerjilerle kitle etkileme psikolojisi oluşturmalarından, zihinleri kontrol etmelerinden ve daha bir çok araçlardan söz ediyor. Bu güçler, bu ve benzeri tekniklerle insanların geleceğini tayin ederek, kendi yararlarına ve amaçlarına uygun sürekli bir gelecek oluştu-ruyorlar. Bu anlamda kendilerini Yüce Yaratıcı yerine koymaya çalışıyorlar... Bu güçlere karşı -o zamanlar yeni olan- ve ülkemizde yaygın kullanıcısı olmayan internet sayesinde karşı durulabileceğini, bireyin ve toplumun maksimum düzeyde kendi geleceğini tayin hakkını gerçekleş-tirebileceğini savunuyordu... Bize o zamanlar çok garip gelmişti. Çünkü internet yeni yaygınlaşmaya başlamıştı ve bizler internet konusunda o kadar bilgi sahibi de değildik... Sanki geleceği yazmıştı..."

"Şimdi anlıyorum," dedi, Ber. "İyi Ruhlar Web sitesinde geçen bazı yazılar da buna benzer ifadeleri okuyunca benim Med'i tanıyıp tanımadığımı sormuştun..."

"Evet... Aynen öyle."

"Sözünü ettiğin Med'in anlatımına yakın bilgileri web sitesinde yayınlamış olmama rağmen bana bir şey olmadığına göre... Öldürülme nedenini aynı düşünceleri taşıyan kitabına neden bağlıyorsun?..."

"Senin yazıların onun kitabına göre denizde bir damla... Ayrıca kendiside bu kitapta sözünü ettiği olguların ve düzenleyici güçlerin varlı-ğına inanmayacaklar için, kitabının yasaklanması, bir şekilde soruştur-maya uğrayarak ceza alması hatta öldürülmesi halinde bunun bile bir kanıt olacağını belirtmişti. Neyse... İzin verirsen kaldığım yerden devam etmek istiyorum."

"Rica ederim, Buyurun."

"Öldürülmesine yakın günlerde aşırı huysuzdu... Olacakları sezmişti sanki... Kendilerini özel görevli olarak tanıtan bazı kişiler telefonla 'Hazırlamakta olduğu kitabının Ulusal Güvenlik konularıyla ilgisi bulunduğunu, devam ettiği ve yayınladığı takdirde başının belaya gireceği,'

yönünde tehditler alıyordu. Sonra tamamladığı kitabını bastır-mak için bir matbaayla anlaştı. Çıkan ilk örneğini de bazı kelime, imla hatalarını öngörüm için bana sunmuştu. Zaten aynı günün gecesi de meçhul cinayete annesi ve babasıyla birlikte kurban gitti. Birkaç kez görevliler cinayet olayını araştırırken benle de görüştüler. Bir ara garip tipli bir takım kişilerde çok özel sorular sordular. Med'in yayınlamak üzere olduğu kitabının örneğini sordular... Benden bir şeyler elde edeme-yince yakamı bıraktılar. "

"Matbaada kitabı hiç mi basılmamıştı?"

"Hayır dediğim gibi... İlk örnek nüshası çıkarılmıştı, düzeltmeler yapıldıktan sonra bastırılacaktı."

"Hangi matbaa?..."

"Kurban matbaası."

"Adresini verebilir misiniz?"

"Matbaanın yerinde şimdi yeller esiyor, cinayet gecesi kundaklan-mıştı. Matbaa sahibi de ertesi gün hiç kimseye adres bırakmadan Ad kentini, ailesiyle birlikte terk etmişti... Hem, matbaayı neden soruyor-sun?..."

"Belki de kitabın nüshalarından matbaa sahibinde kalmış olabilir diye düşündüm."

"Kitabın sadece bir nüshası çıkarılmıştı ve o da bana verilmişti."

"O halde kitap hala sende mi?..."

"Buna şu an yanıt vermeyeceğim."

Ber, soruları yinelemenin, korku dolu gözlerle karşısında duran Korpsi'yi daha çok ürkütebileceğini hatta kaçırabileceği kanısıyla ısrar etmedi. Ters tepki doğurtmadan daha çok bilgi elde etmeliydi. Aklına gelen her soruyu belirli bir sistematiğe tabi olmadan birçok soru soruyordu... "Med'in akrabalarından tanıdıklarınız var mı?..."

"Birkaç akrabası olduğundan söz etmişti. Hatta... İsmini şu an anımsamıyorum... Bir teyzesinin kızıyla tanıştırmıştı... Bu kadar benzerlik olamazdı, onla tek yumurta ikizi gibiydiler..."

"Sözünü ettiğin Med'in teyzesinin kızıyla beni görüştürebilir misin?"

"Nerede olduğunu bilmiyorum."

"Peki, Med'in ve anne babasıyla öldürüldükleri evin adresini biliyor musun?..."

"Evet... Biliyorum."

"Bana söylemende bir sakınca varmı?..."

Ber, Korpsi'nin belirttiği adresi duyunca zorlamalı soğukkanlı duruşunu bozdu. İnanamıyordu... Korpsi'nin belirttiği adres yıllardır, oturduğu adresle, hatta daire numarasına varıncaya kadar aynıydı.... Heyecan boğazını kurutmuştu. Garson'dan bir bardak su istedi.

Korpsi, anlatımına devam etti. Yıllardır, içinde sakladığı kimseyle paylaşmadığı konuları anlatmaya susamıştı. "Med'in öldürülmesinden sonra uykudayken bazen de uyanıkken onun benle görüştüğü hissi içimde oluşuyordu. Bundan çok korkuyordum. Kitabını matbaada bastırarak veya internette yayınlayarak insanlara sunmamı sürekli istiyordu. Bu yüzden uzunca bir süre psikolojik tedavi gördüm. Yapılan terapilerle içselimde çift kimlik oluşturduğum yargısına varılmıştı. Tabi ki ruhsal sağlığıma uzun bir tedavi sonrası kavuşmuştum... Ta ki, İyi Ruhlar sitesindeki yazıları okuyuncaya kadar... Bu yazılarla tekrar Med'i duyumsamaya başladım. Bu kez isteği çok yoğundu. İki zor seçenek altında sıkışıp kalıyordum; Bir taraftan Med'in kitabımı yayınlayarak içsel huzura erme düşüncesi, diğeri ise onun ve anne babasının başına gelenin benimde başıma geleceği korkusu..."

Ber, Korpsi'ye öfkeyle bakarak, "Doğduğunda senin kişiliğine uygun ismi kim koymuşsa, onu tebrik etmek gerekiyor. Korkak'ın Kor'u, Psikolojinin ise Psi'si birleştirilerek Korpsi adı konmuş... Abime

yakışmış..." dedi. "Med'in kitabını yayınlamamakla cinayeti işleyenleri mükafatlandırdığını bilmiyor musun?..."

Korpsi başını eğmişti.

"Senin cesaret edemediğini ben gerçekleştireceğim."

Korpsi panikledi.

"Hayır!... Hayır!... Öncelikle senin Med'le ilgili bilgilerini bana sunmanı istiyorum."

"E-mail yoluyla gönderdiğin paragrafta geçen Ber benim... Yetmez mi?..."

"Tam olarak ikna olmalıyım..."

Ber, Med ile geçen diyalogları Korpsi'ye özetledi.

Korpsi'nin korku dolu gözlerinde bu kez cesaret ışıltıları oluşmuştu. Ama geçmişini silemezdi, ismini değiştiremezdi. O hala bir Korkak-Psikologdu... Onun ismi hala 'Korpsi' idi...

Korpsi, sandalyesinden kalkarak Ber'e sarıldı. Sarsıla sarsıla ağlıyordu. "Biliyordum... Evet... Biliyordum... "

Çevre masalarda olan insanlar kendilerine bakıyorlardı. "Kendine gel," diyerek uyardı Ber.

Korpsi, uyarıya uyarak sandalyesine oturdu. "Bu yazının dilimizdeki karşılığını Med'den öğrenmiş fakat anlam verememiştim... Senin çözümlemenle aynı olmasına rağmen, anlamını hala kavrayabilmiş değilim."

Ber, gözlerini, Korpsi'nin gözlerine dikerek, "Ben, anlamını artık biliyorum..." dedi.

Korpsi, Ber'in açıklama yapmasını bekledi.

Ber, ise aydınlanmamış bazı noktaları vurgulama gereği duydu. "Med’i bildiğine göre Düzenleyici, Uygulayıcı, Denetleyici, İzleyici gruplarının neyi ifade ettiğini de biliyor olmalısın?..."

"Evet, biliyorum."

"Med’in kitabını bu gruplardan şimdiye kadar nasıl gizleyebildin?... Onların her yerde gözleri, kulakları var... Ayrıca zihin okuma, kontrol etme, yönlendirme yeteneklerine de sahiplerken..."

Ber, sorduğu soru üzerine irkildi. Neden şimdiye kadar düşüneme-mişti. Belki de karşısında bulunan şahıs, o grupların yetkili görevlisi de olabilirdi...

Korku, tüm benliğini kapladı.

Korpsi, Ber’in korkusunu sezmişti. "Korkmana gerek yok, " dedi. "Med’den elde ettiğim zihin koruma, zihin etkilemelere karşı durma tekniklerinden yararlanarak bugüne geldim. Ayrıca her gözlemelerinde onlar için çok önemli sayılmayacak küçük sapmalar meydana getirerek dikkatlerini dağıtabiliyordum. Kitabı bulamamalarının nedeni bu... Ama, artık beyinsel gücümün de etkisini yitirdiğini seziyorum. Bir gün bir boşluk bulup zihnime gireceklerinden o kadar çok korkuyorum ki... Bu durumda hem kitabı elde edecekler, hem de benim canımı alacaklar..."

"Korkunun ecele faydası yok. Kitabı yayınladığımız takdirde öldürmeleri için bir neden kalmayacaktır. Merak etme... Yarından tezi yok, kitabı internette yayınlatmaya başlayacağım."

Korpsi, biraz daha rahatlamıştı.

"Med’in anne ve babasının meslekleri hakkında bilgin var mı?..."

"Her ikisi de bilgisayar programcılığında uzman olarak tanınırlardı."

Her şeyin yerli yerine oturması Ber’i mutlu ediyordu.

Ber, "Kitap nerede?" diye sordu.

Korpsi, yanında bulunan baklava kutusu görüntüsü veren paketi Ber’e uzattı.

Kırmızı kurdela ile süslenmiş paketi açan Ber, ilk sayfasında çözümlemede bulundukları kehanetin yazılı olduğunu gördü.

Ayağa kalktı.

"Yanında taksi tutacak kadar paran var mı?"

Korpsi, başıyla olumladı.

"Hesabı öde! Seninle birinin evine ziyarete gideceğiz."

"Kime?..."

"Soru sorma... Bana güven..."

* **

Ber, Avyansı’nın ofisinde gerçekleşen karşılaşma sonrası dava dilekçesinde bulunan adresten hareketle bazı duyumsamalar sağlayabileceği ihtimaliyle Yansı’nın evinin etrafında birkaç kez dolaşmıştı...

Bu yüzden Yansı’nın adresini bulmak zor olmamıştı...

Karşısında Ber’i gören Yansı kapıyı suratına çarpacakken, Korpsi’nin kendisini tanıtmasıyla eylemi eksik teşebbüs aşamasında kaldı.

Korpsi, Yansı’yı görür görmez tanımıştı. Yansı, Med’in fiziksel ben-zeri teyze kızıydı...

Yansı ise Med’in arkadaşı olduğunu duyduktan sonra anımsamıştı Korpsi’yi.

İkram edilen kahveler yudumlanırken, Korpsi ile Yansı, geçmişte olanlardan ve Med'den söz ettiler.

Cinayet haberini aldığı gün olduğu gibi bardaktan boşanırcasına yaşlar akıyordu Yansı'nın gözlerinden. "Onlara uzanan ellere lanet ol-sun... Allah onları kahretsin..." diyerek lanetliyordu; cinayetin belirli-belirsiz fail veya faillerini...

"Benim ne kadar çok çocuk istediğimi biliyordu. Kısırlığımın teda-visi için gitmediğim doktor, aşındırmadığım hastane kapısı kalmamasına karşın, yine de 'ümidini kesme bir gün çocuğun olacak,' derdi. Hatta erkek çocuğum olursa ismini 'Varol' koymamı istemişti. Öngörüsü deği-şik şekilde gerçekleşse de onun vasiyetine uyarak doğan çocuğuma 'Varol' ismini koydum..."

Ber, geçmişte yaşadığı Med'le bağlantılı tüm olguları, olayları seri halde zihninden geçiriyordu. Med gerçekti... Öldürülmüştü. Ama o geri dönmüştü... Yarım kalan işlerini bitirmeye gelmişti. O, bunun için gerekli tüm düzenlemeleri yapıyor, izliyor, uyguluyor, gerektiği yerde müdahale ediyordu. O, kötü ruhların düşmanı iyi bir ruhtu.

Med, bir kanalla kendisini ve Yansı'yı etkileyerek cinsel birleşimi gerçekleştirmiş ve Varol isimli çocuk olmuştu.

Ber, fiziksel olarak Yansı ile birleşme sağlamışsa da gerçekte Med'in ruhuyla gerçek cinselliği yaşadığını duyumsadı. Ondan önce oluşan birleşmede ruhsal bedeniyle Med'di ve sanal seksten bile öte birleşme sağlamışlardı.

Bu durumda Varol isimli çocuğun biyolojik annesi Yansı'ydı. Ama, ruhsal ve doğal annesi ise Med'di. Kişiliği oluşturan ruh cevheri Ber ile Med'in ruhsal birleşmeleri sonucuydu. Med'in yıllarca önce yazdığı kitabın ilk sayfasında bulunan kehanet gerçekleşmişti.

Yansı'ya ve Korpsi'ye bu içsel yorumlarını aktardığında hiç bir itirazla karşılaşmadı.

Ber, Yansı'dan özür diledi. "Bunların daha önceleri farkında olsaydım, ne seni ne de avukatını yormazdım. Çocuğun babası olduğumu derhal kabul ederdim," dedi.

Korpsi, kalkmaları gerektiğini işaret etti.

Ber ise Varol isimli çocuğunu görmek için Yansı'ya ricada bulundu.

Varol'u öpüp okşadıktan sonra annesine geri verdi. Çıkmak üzere-lerken, çocuğu görmek için teklifsiz her an gelebileceğine dair Yansı'nın, sözlerini duyan Ber, minnetli teşekkürle karşılık verdi...

Açtıkları kapıyı dışarıdan örtecekleri anda, Yansı'nın, bu kez bir sırrı olduğunu ve bunu anlatmak istediğini söylediğinde, durakladılar. "İçimde kalması beni rahatsız ediyor. Kocam ölmeden önce, pek çok doktora gitmemize rağmen çocuğumuzun olmadığını anlatmıştım. Bu yüz-den hamile olduğumu öğrenince hiç düşünmeden doğurmaya karar ver-dim..."

Ber, "Yani...." diyerek devamını istedi.

"Kürtaj yaptırdığım takdirde ölüm riski alacağım, şeklindeki beyanı-mın aslı yoktu...."

Yansı, Ber'den beklediği kızgınlık tepkisini alamamıştı.

Aksine, "İsabetli bir karar vermişsin," yanıtını aldı...

***

43

Dolmuşun en arka koltuğunda oturan dört kişiden biri olan Ber, diğer üç kişi gibi preslenmiş vaziyette, inecekleri durağa varma anının biran önce gelmesini bekliyorlardı.

Dört kişiden biri yatay ve dikey genişlik yönünden normalin çok üzerindeydi. Diğerlerinin yerlerinden alıntı yapmayı oda istemezdi. Ama doğal yapısı istemediği halde buna neden olmuştu.

Yanlardan preslenmek dışında, dolmuşun müzik setinden çıkan Markız'ın 'kıvırt ve kıvırttır,' isimli parçası da bu sıkıntıya eklenerek Ber'i terletiyordu. Bu ses ve bu parça aynı zamanda geçmişiyle yüzleşmesini sağlıyordu. Ber ise artık geçmişinde boğulmak istemiyordu. Şu an; geçmişten ve gelecekten önemliydi. Geçmişi silmek, yeniden düzenlemek olasılığı yoktu. Anda ve dolayısıyla gelecekte ise düzenleme yapabilmek, irade gösterebilmek olasılıkları mevcuttu...

Düşünceleri kesik kesikti.

Cep telefonunun çalmasıyla uykulu gözleri iyice açıldı.

Arayan, Ad kenti Yargı Binasında görevli Devlet Avukatı EmKul idi.

Normalde soğukkanlı bir ses tonuna sahip olan Emkul, kesik, derin ve mırıltılı bir ses tonu ile konuşuyordu. "Ber Bey!... Lütfen yanıma kadar

gelir misiniz?... Çok önemli... Sabahtan beri sizi arattırıyorum..."

Ber, Devlet Avukatının telefonda açıklama yapmayacak kadar önemli bir konu için kendisini aradığını duyumsayarak, "Derhal geliyo-rum efendim!..." dedi.

Yargı binasına yakın durakta ininceye kadar Devlet Avukatının bu kadar acil aramasının ihtimali nedenlerini boşuna düşündü.... Belirli bir olasılık aklına gelmemişti.

Soluğu yargı binasında almıştı...

Devlet Avukatı Emkul'un makam odasının önünde bulunan görevliye, görüşme isteğini belirtince derhal içeriye buyur edildi.

Hoş geldiniz, işler nasıl şeklindeki genel konuşmalardan sonra çağ-

rılış nedenini öğrenme şerefine nail olmuştu. "Sizin hakkınızda bir soruş-turma başlatmamız istendi Ber Bey!"

"Şikayetçi kim?..."

"Yargı Başkanlığı..."

Yargı Başkanlığının ilgi alanına girebilecek bir eylemi, olduğunu anımsamıyordu...

"Şikayet konusunu öğrenebilir miyim?"

"Bundan yedi yıl önce Ulusal Güvenlik alanına giren bir konuyla ilgilenmek için bir şahıstan vekalet almışsınız..."

"Almış olabilirim. İsmi?..."

"DeşifMan isimli yabancı uyruklu biri. Yerel bir gazetede yayınlattığı "Birleşik Derin Devleti ile Sodgom Ülkesi Derin Devleti arasında imzalanmış gizli protokoller" konulu yazısından dolayı kamu vicdanı adına açılan davada onu avukat olarak duruşmalarda savunmuşsunuz. "

"Bunda yasaya aykırı bir durum yok ki. Avukat temsil ettiği kişinin sadece savunma sacayağını temsil eder. Sanığın işlediği iddia edilen suçun sacayaklarından biri değildir. Katili savunan avukat, katil değildir. Yasa böyle buyuruyor."

Devlet Avukatı, Ber'e karşılık vermek yerine, masa kenarında bulunan çağrı ziline bastı.

Gelen odacıya; yazmanı çağırmasını emretti.

Ber' dönerek, "Suçlama onun avukatlığını neden yaptığınız yönünde değil. Bunun suç olmadığını Yargı Başkanlığı da biliyor... Noterde vekaletname düzenlenirken şahsın yanında bulunarak, adres olarak Ad kentinde bulunan bir adresi belirtmesi için onu yönlendirmiş olmanız. Bu nedenle görevinizi kötüye kullandığınız yönünde rapor düzenlenmiş. Bu yönüyle ifadenizi almak durumundayım."

Ber, suçlama konusunu, olan hızlılığı ve heyecanı garipseyerek, "Ben bırakın DeşifMan için bir başkası için dahi noterde avukatlık vekaletnamesi için bulunmadım şimdiye kadar. Vekaletname tek taraflı bir işlem ve hiç bir avukatın noterde bulunmasına gerek yok. O Ad kenti adresini bende sordum. Ad kentinde bulunan bir akrabasına ait olduğunu belirtmişti. Çokta önemli bir durum değil kanımca. Vekaletnamede kimlik tesbiti yapılmış, uyruğu da belli. İfadelerinde bağlı olduğu ülkedeki ikametgah adresini zaten belirtmiş." dedi. Devlet avukatının suskunluğunu bozmaması üzerine, "Gerçekten ifademi alacak mısınız?..." diye sordu.

Devlet Avukatının yüzünün rengi kırmızıya yakın bir ton aldı. Ber, bu kırmızılığı tecrübeleriyle biliyordu. Sadece hukukçularda oluşabilecek bir renkti... O da suçlamanın dayanaksız olduğunun bilincindeydi ve hukuksal utancı temsil eden bir renge bürünmüştü...

"Evet!..." dedi. "Buna mecburum... Yargı başkanlığı yirmi dört saat içinde soruşturmanın tamamlanması, soruşturma sonucunun kendilerine gönderilmesi içerikli talimatnameyi, dün akşam üzeri faks geçti. Dava açımı konusundaki görüş raporumla birlikte gönderilmesini talep etti."

"Dava açılması gerektiği konusunda görüş bildirildiğine göre işi bayağı ciddiye alıyorlar."

"Her neyse... Yargı başkanlığının suçlamasını dinlediniz... Buna karşı yanıtınız nedir?..."

"Ulusal güvenliğin arkasına sığınanlar DeşifMan'ın deşifrezisyonundan rahatsızlık duymuşlar galiba. Böyle dayanaksız, gerçekle ilgisi olmayan, afaki suçlamaya karşı yanıt vererek, yasal olmayan suçlama-larını ciddiye almış olurum. SodGom Devleti organları kendi yasalarını bile askıya almış görünüyor. Hani, 'Kanunsuz suç olmazdı?..."

"Sorulara yanıt vermeme hakkınız var, biliyorsunuz. Bu hakkınızı kullandığınızı tutanağa geçirmemi istiyor musunuz?"

"Evet!" diye yanıtladı Ber. "Yargı Bakanlığı birine ceza verme amacı taşıyorsa ifade verip vermemenin de önemi yok..."

'Sanık ifade vermeme hakkını kullandı.' ibaresiyle düzenlenen tutanağın altını, taraflar imzaladı.

İşinin bitmesi üzerine makam odasından ayrılan Ber, ofisine çabucak varmak için adımlarını hızlandırdı.

Zamanı daralıyordu... Başka sıkıntılar olmadan Korpsi'den almış olduğu Med'in kitabını tarayıcıdan bilgisayara verip, 'İyi Ruhlar,' sitesinde yayınlamaya başlamalıydı. Bugün tüm mesaisini bu işe harcaya-caktı. Her gün tam mesai yaparak ancak bir haftada bitirebileceğine inanı-yordu...

***

Akşama kadar arada Secret'inde yardımlarıyla süren çalışması sonucu Med'in kitabından şimdilik, sadece yüz yirmi sayfayı tarayıcıya okutarak, bilgisayara kaydını yaptırabilmişti.

Secret’in bürodan ayrılmasından sonra bir şeyler atıştırarak çalışmasına devam etti.

Bu kez bilgisayara yüklediği yüz yirmi sayfayı ‘İyi Ruhlar,’ sitesine kaydetme uğraşındaydı. İnternet bağlantısından sonra sitenin adresini yazarak okeyledi.

Web sayfasına giriş için ilk kez bu kadar süre bekliyordu. Beş dakikayı aşkın süreye rağmen bir türlü ana sayfa görünmemişti. Telefon hatları çok dolu galiba, diye düşündü. ‘Durdur’ bütonuna basarak yenile komutu verdi. Değişen pek bir şey olmadı.

Birden hata mesajıyla karşılaştı. Mesaj kutusunu kapattı.

Ekran dondu.

Bilgisayarı yeniden başlatmak zorunda kaldı.

Yeniden açılan programda bu kez donma yoktu. Yeniden internet bağlantısı yaparak, ‘İyi Ruhlar’ sitesine girme teşebbüsünde bulundu.

‘Sayfa görüntülenemedi’ mesajıyla karşılaştı.

Bu esnada masa üzerindeki cep telefonu mesaj uyarısında bulundu...

Mesaj, web sitesinin teknik sorumlusu ‘TekSor’dan geliyordu. Mesajda, "Web sitemize virüs saldırısı oldu... En güncel anti-virüs prog-ramlarını çalıştırdığım halde, temizleyemedim. Haberin olsun" yazılıydı.

Web sitesine neden giremediğini şimdi anlıyordu...

Virüs, her nasıl yapılmışsa siteye ulaşmasını engelleyici kalkan oluşturmuştu...

Bir kez daha sitenin ana sayfasına girmeyi denedi.

‘Sayfa görüntülenemedi’ mesajıyla yeniden karşılaştı.

Teknik sorumlu bu sorunu çözemediğini belirtmişti. Kısıtlı bilgisiyle kendisinin özelde yapabileceği artı bir şey yoktu.

Sayfayı kapadı. İnternet bağlantısını koparacağı esnada, ekranın ortasında oluşan bir mesaj kutusu gördü. Mesajda, ‘Bir daha denemelisin- Antivirüs Deson&Neson’ yazıyordu.

Ber, gelen mesajı garipsedi. Deson&Neson lisanslı anti-virüs yazılı-mı bilgisayarında kayıtlı değildi ve ilk kez bu isimde bir yazılımı görüyordu. Siteye bulaşan virüs programının bir oyunu olabilir, kuşkusu duyumsamasına rağmen, denileni yaptı. Sayfaya tekrar girmeye çabaladı.

Çaba, meyvesini verecek gibiydi. Üst yazılar görünür hale gelmişti.

Bu sırada helezonik yaya benzer bir şekil ekranı kaplamaya başla-mıştı. Ekran yeniden donmak üzereydi.

Bu şekil, ekranı tamamen kapladığında, bilgisayarı yeniden başlat-mak için düğmeye basacağı bir anda, şeklin üzerinde bir mesaj kutusu oluştu.

‘Helezonik biçimin en üstteki yay aralığını tıklat- Anti virüs-Deson&Neson.’ yazılı mesajın direktifine uygun hareket etti.

İlk tıklama sonuçsuz kalmıştı. Ama, sanki bir şeyleri harekete geçirmişti. Gri renkli helezonik şeklin yayları, yukarıdan aşağıya doğru bir pompa gibi çalışmaya, başlamıştı.

Yaylanma hareketlerinin serileşmesi nedeniyle bir türlü en üstteki yayın arasını tıklayamıyordu...

Ber, bu animasyonal sessiz hareketleri bir süre izledi.

Şekil değişmeye, karma renkler almaya, garip figürler oluşmaya başladı.

Ber, bekle-gör modundaydı. Bu arada bilgisayarın hoparlöründen ürkütücü mekanik çığlıklar duyuluyordu.

Sesler ve renkli görüntüler korkutucuydu. Ber de normal bir insan olarak korkuyu duyumsadı.

İçindeki ses, ‘ilerle!’ diyordu.

Bilgisayarın komut merkezi ayarlarından, yavaş hareket butonuna basarak, seri devinimlerde bulunan görüntünün ve sesin yavaşlamasını sağladı. Şimdi şekil ağır çekimlerde, ses ise badanajlı homurdanmalar düzeyindeydi.

Tekrar helezonik yaya dönüşen şeklin üst aralığını tıklamak için harekete geçtiğinde, imleci hedefe yaklaştırdığı anda geri püskürtüldü-ğünü gördü. Sanki hedef ile imleç arasında manyetik bir alan oluşmuştu. Yinelemeler önceki sonucu değiştirmiyordu.

Dondur, komutuyla alanı dondurdu. İmleci alanın ortasına getirdikten sonra, dondur komutunu iptal etti. Hedef üzerinde imleci sabitleyerek tıklayacağı anda şekil yeniden değişikliğe uğradı.

Değişik şekiller, renkler göz kamaştırıcı, sesler kulak okşayıcıydı. Şekil, gitgide insan figürüne dönüşmeye başlamıştı.

Değişim, güzel bir dansöz görüntüsü alıncaya değin sürdü.

Dansöz kıyafetli kadın figürü daha önce görmediği güzellik ve işvedeydi. Netleşen figür usulca kıvırmalardaydı. Dansöz, arka fonunda arada görünen yazıları, görüntüleri sallanan kıyafetleri ile yaptığı hareket-lerle kapatıyordu. Ber, bir taraftan dansözü ve kıvırmalarını izlerken diğer taraftan arka fonda bir görünüp kaybolan yazıları okumaya, arka fondaki figürleri izlemeye çabalıyordu.

Müziğe uyumlu hareketlerde bulunarak gitgide ritmini yükselten dansözün seri kıvırmaları nedeniyle bir süre sonra arka fonu tamamıyla kapatmıştı.

Ber, hipnoz olmuş gibiydi. Gözlerini dansözden, kulaklarını ezgiden alamıyordu. Ezginin sözleri, Markız’ın "Kıvır, kıvırttır," isimli parçasındaki sözlerine aşırı benzerlik taşıyordu.

Dansöz’ün şeffaf ve kat kat elbiselerinin altından sırasıyla bir çok yazılar çıkmaya başladı.

Bu mesajların bazılarında;

"Zengin olmak istiyorsanız bu mesajı tıklayınız!... Kumarhanemize bekliyoruz."

"İlerlemek, yükselmek istiyorsanız benim gibi bir sağa, bir sola, bir arkaya bir öne kıvırmalısınız... Benim giydiğim; arada açılan, arada kapanan, bir yeşil, bir kırmızı, bir gri ve karma renklere dönüşen kıyafetleri giymelisiniz ve ayrıca ortama uygun sesler çıkarmalısınız."

"Elimdeki şarap kadehinin üzerini tıklayarak, daha kıvrak danslarımı sunduğum web siteme bekliyorum."

Ber, imleci kadehe doğru getirerek tıklayacağı esnada, bilgisayardan "Sakın yapma!" bağırtısını algıladı.

Bu uyarı irkilmesine neden oldu.

Bu uyarıdan sonra monitörün ekranındaki görüntü yatay olarak ikiye bölündü. Eşit bölünen ekranın üstünde dansöz figürü, altında kalan ekran ise görüntüsüz ve boştu.

Üstte kalan dansöz figürü doğum sancıları çekiyor gibi davranışlar sergilemeye başlamıştı. İçinden bir çok dansöz kıyafetli figür çıktı. Bazılarının erkek, bazılarının bayan, bazılarının da üçüncü cins olduğu arada görünen cinsel organlarından anlaşılan bu figürler, ana dansözün etrafında belirli bir yörüngeyi takip eden uydular gibi dönerek, kıvırmaya başladılar... Dönmenin hızlanmasıyla figürler bir kasırganın ancak Arizona çölünde oluşabilecek hortuma benzer görüntüler sunmaya başlanmıştı.

Onları izleyen Ber’in beyni dolanmaya, karışmaya başlamıştı. Midesi bulanıyor, kusmak üzereydi...

Bu arada, alttaki boş alanda bir takım figürler belirdi. Karınca büyüklüğündeki figürler, çoğaldıkça çoğaldı. Her bir figürün küçük parmakları rakamsal, harfsel değişik simgelere benzeyen mermiler atıyordu. Attıkları, hızlı bir şekilde karşı alanda bulunan figürlere ulaşıyordu.

Kıvıranlar kıvırmalarını bırakarak, atılan simgelerin kendilerine deymesini önleyici, yok edici simgeler oluşturdular.

Şimdi; alt ve üst de bulunanlar birbirlerine karşı simgele savaşımı başlamıştı. Simgesi yok olanın figürü de yok oluyordu.

Yirmi dakika boyunca süren bu karşılıklı simgesel savaşım sonunda üstte bulunan figürlerin tümü yok olmuş, bir kısmı da kendiliğinden kaybolmuştu.

Alt ve üst grupları ayıran yatay çizgi silindi. Ekran normal görüntüsüne dönüşmeye başladı.

Normal sayfanın ortasında beliren mesajda, "Tüm virüsler silinmiştir. İşlemlerinize devam edebilirsiniz. Deson&Neson" yazıyordu.

Belki de; yeni bir programdı ve yazılım şirketi, iradesi dışında hayrına yardıma koşmuş olabilirdi diye düşündü.

Ber, 'program bul' komutuna "Deson&Neson" yazarak arattırdı. Bilgisayarın hafıza kayıtlarında böyle bir yazılım programının yüklü olmadığını, yüklenmediğini bir kez daha anlamıştı.

İsimler de yabancı gelmemişti. "Deson ve Neson," isimlerini sanki daha önceden duymuş gibiydi. Hafızasını yokladı.

Aniden anımsayan insanın davranışını sergiledi. Oturduğu koltuktan ayağa fırladı. Deson ve Neson ismine sahip kişilerle Med sayesinde sanal alemde tanışmıştı.

Med'in anne ve babasının isimlerinin Neson ve Deson olduğunu, sanalında tanıştığı ve yüzlerini gördüğü bu insanların aynı kişiler olduklarını Yansı'nın evinde bulunan aile albümündeki fotoğraflardan öğrenmişti...

Zihninden ihtimalli düşünceler geçti.

Olabilir miydi?...

Şimdiye kadar şüpheyle baktığı sanal olayların bir çoğu gerçek alemde karşılığını bulmuştu. Sanal yaşam ile gerçek yaşam neredeyse birbirinin içine girmiş, homojenleşmişti. Sanal; gerçeklikle, gerçeklik ise sanalla karışmıştı.

Neden olmasın dı?...

Med, sayesinde gerçekleşen sanal görüşmelerinin birinde ilk ve son kez görüdüğü Deson ve Neson'un, iyi ruhların mücadeleyi başlattıklarını ve alan olarak interneti tercih ettikleri anlamındaki sözlerini anımsıyordu.

İyi Ruhlar web sitesine yapılan virüs saldırısı nedeniyle oluşan figürlerin davranışları, bunun karşısında onların yok edilmesine benzer bir olayı rüyasında yaşamamış mıydı?... Belki de yaşatılmıştı.

Ber, gecenin karanlığına kalmak istemiyordu. Bunları daha sonra irdelemesi gerektiğini düşünerek, açılan web sitesinin ana sayfasına girerek, 'Med'den alıntılar,' linkini tıkladı. Bir duyuruda bulunmak istiyordu. Yazı karakterini büyük ve altı çizgili olacak şekilde ayarlayarak, "Faili meçhul bir cinayete kurban giden ve sitemizde yayınladığımız birçok yazının esin kaynağı; asıl adı Medayih olan Med isimli Psikologun, 'Kitle Psikolojisi ve Zihin Kontrol Mekanizması ile Yönetim karşısında Demokrasinet,' isimli kayıp kitabı bulunmuştur. Sitemizde bölümler halinde yayınlanacaktır," ana başlığından sonra altına 'İlk yüz yirmi sayfa-sı,' yazarak link oluşturduktan sonra anılan yeni sayfaya, bilgisayarda kayıtlı dosyasından kopyalayarak, yapıştırıp, kaydet komutunu kullandı.

Kullanıcı modunda kontrol ettiğinde kaydın hatasız gerçekleştiğini görerek, web sitesinden çıktı.

Çalışmaya devam edebilecek enerjisi kalmamıştı.

Netten ayrılacağı esnada, 'mesaj geldi' uyarısını yeniden aldı. Mesaj, kendisinde kayıtlı olmayan bir e-posta adresinden geliyordu.

Mesajı açtı.

Mesajda, "Borcunu ödemekte hindi, alacağında şahin olan, ocağımızı söndüren, bu acıyla kalp krizi geçirerek fiziksel yaşamdan ve çocuklarıma doyamadan erken ayrılmama neden olan sorumluları sorgula-maya geldim- Annen."

Birileri kendisiyle kafa buluyordu...

Bir mesaj daha geldi.

Ber, bu mesajı da açtı.

Mesajda, "İşlemediğimiz bir suçtan cezalandırılıp, Tut-Bırakma KursEvinde soygun eğitimi almamıza neden olanlardan, aldığımız eğitime göre yaptığımız soygun uygulamasında ölümle anında infazımız yapılırken, dolmuş parası dilendirecek aşamaya getiren büyük soyguncu-ları, hortumcuları cezasız bırakan çelişkili, eşitsiz, adaletten uzak yasaları ve düzenleyicilerini sıgaya çekmeye geldik.- Kur&Bes."

Ber, okuduğu mesajları silmeden minimize ediyordu. Mesajlar üst üste geliyordu.

"Sesimi duymayan kulakları açmaya, beni görmeyen gözlerin görmesini sağlamaya, iradem dışı düzenlemelerle, beynimi etkileyerek beni çıldırtan ve intihar etmeme neden olan fiziksel ve ötesi dünyanın kötü ruh gruplarını çıldırtmaya geldim- Avukat Artsa."

"Amaç ve çıkarları için kullanıp, kullandırarak kanların dökülmesine neden olanları, gerçeği gizleyenleri, insani değerleri satanları ve alanları, senaryolarını fark eden ve bunu açıklamak isteyenleri anında yok eden düzenleme grubunu ve yandaşlarını deşifre etmeye geldim... Yerel Düzen-leme Grubunun deşifresi, faili meçhul cinayetlerin aydınlanmasıyla gerçekleşecektir. Yerel Düzenleme Grubunun sorgulanmasıyla, yurt dışında bulunan Genel Düzenleme Merkezine de ulaşılmış olacaktır. Ad kenti Mahalli Düzenleme Grubunun ve yan kollarının barındığı adresi

bildiriyorum; "Ölüm Sessizliği Mahallesi. Uzi sokağı. No.9mm. DüzİzUygDen-Dom Holding co. Şti. Ad kenti. – Rutbin."

"Kasırga kadar büyük, etkili, dehşetli ve korkunç hortumsal soygunla iş bulma olasılığının neredeyse sıfırlanması karşısında düşük ücretlide olsa bulabildiğim ‘İstersem Soyulurum’ isimli bankadaki güven-lik görevimde, beynimi belirli kurallar ve korkularla yıkayarak beni ‘Kraldan kralcı,’ yapan düzenleyicilerden, uygulayıcılardan... Sağlıksız çocuğumla eşimin geleceği için görevimden alınmamak ve hatta bir kaç kuruş daha fazla para kazanabilme ihtimaliyle KursEviEğitmen’inin elindeki silahına bedenimi hedef göstermeme neden olanlardan... Bes ve Kur’un bu soygunu gerçekleştirmesine ortam hazırlayanlardan... Özelde, ölüm anımda son arzum olarak kızıma bakılmasını dilediğim halde, bu dileğimi kulak arkası ederek, gruplarında tartışmaya dahi açmayan ‘İster-sem Soyulurum Bankasının Şube Düzenleme Grubu Başkanından...’ hesap sormaya geldim.- İstersem Soyulurum Bankası Geçmiş Güvenlik Görevlisi."

"Düzenleme Grubunun raporlarına karşı insani değerler anlamında sürekli sapma oluşturması nedeniyle, alt uygulayıcılar tarafından hunharca yargısız infaz edilmiş olan değerli arkadaşım Sapcanedost’un, mezarı başında edindiğim duygularla çıkardığım ezgiyi, katline ferman verenlere ve yandaşlarına yararlı olabilecek şekilde sözlerini kısmen değiştirerek, kendisine mal eden sanat hırsızı Markız’dan, onun gibilerden ve onu oynatarak, onunla oynayarak, bireysel çıkarları için halkları kandırmak amacıyla hareket edenlere bir kaç ezgim olacak- Mar Kenti Yerel Ozanı."

"Emeğin, artı değer olduğu ve sermaye tarafından sömürüldüğüne yönelik tespitlerimi içeren felsefemi kullanarak, belirli çıkar yapılarını oluşturan bazı aydınların, bazı işçi sendikası yönetici ve üyelerinin, örgütlerin, iç ve dış sermaye gruplarına kendi bireysel çıkarları için boyun eğmesine, emekçilerin seslerini pasifize etmelerine daha fazla sessiz kalamadım. Bağırtım kulaklarınızı ve ceplerinizi delecektir.- Bir Materyalist felsefeci."

"Irk, dil, din, mezhep, görüş ayırımı gözetmeksizin herkese ve herkesime yapmış olduğum insani temelde kardeşlik çağrı özünü saklayanlara... Tasavvuf felsefemi, birkaç ilahiye, semazen ve raksına indirgeyerek salt turizmden gelir sağlamaya çalışanlara ve onlara uyanlara... Dergahım, ıslah olma niyetinde olanlar için umut dergahıdır. Kötü temelde kin, nefret, bozgunculuk, zulüm yapma amacından vazgeç-meyenler için ise umutsuzluk dergahıdır. Onlar, kardeşlik felsefemin manevi atmosferini tamamıyla yok etmek üzereler... Zalimlerden olanları dergahımdan ve çevresinden kovmak için geldim!... -Bir Tasavvuf Grubu Lideri."

"Kendi partisinden olmayan meleği; şeytan... Kendi partisinden olan şeytanı ise melek gören ve gösteren, anlayışıyla hareket eden siyasilerden ve siyasetten uzak durulmasını defalarca tavsiye etmiş ve bu anlayıştan Allah'a sığınılmasını beyan etmişken; benim dergilerimi okuyarak aydınlanan öğrenci ve öğrenci adaylarıma liderlik yaparak çıkarları için, tavsiyelerimin aksine hareket eden ve etmelerini sağlayanlara...

Kurân tefsiri dergilerimi çıkar amacıyla kullanan, bir kısmını değiştiren, bir kısmını eksilten, bir kısmını hasıraltı eden, safdil inanmış gönüllerin farklı yorumlamalarını sağlayarak, ilişkide bulundukları veya bulunmak istedikleri çıkar gruplarıyla ortak çıkar hesabına girenlere...

'Zalimler için yaşasın cehennem' sloganımla, 'Zalimler için bir anlamda Dünya'da onların Cehennemi sayılır...' içerikli yorumlarıma karşın zalimlere kan ve destek veren ayrıca bu anlayıştaki politik kişileri överek onların alt tabakayı sömürmesinde, onların Dünya'yı kendi cennetlerine çevirmelerine basamak olan bazı 'abi' lakaplılarına sözlerimi anlamlandırmaya geldim. 'Zalimler için ve zalimlerle işbirliği yapanlar için yaşasın cehennem!' - Bir Kuran Yorumlayıcısı"

"İnsan sevgisi dolu değerlerimizi bir kaç folklorik ögeye, bir kaç ezgiye hapseden; elini, belini, dilini Hızır paşaların hizmetine sunan bir kısım sahte canların ve onların peşinden giden bazı safdil canların kulaklarına yeni ezgilerimi üflemeye geldim. –Bir Halk Ozanı"

"Kıssalara girmiş olan ‘Bir müridin nefsini tüm kötülüklerden temizleyinceye kadar bir lokma bir hırka düsturuyla hareket etmesi gerektiğiyle ilgili tavuk öykümü bazılarının kafasına vura vura anımsatmaya geldim...

Siz ve yardakçılarınız benim adımı kullanarak oluşturduğunuz tarikat veya başkaca adlarla, bırakın bu kademeye gelmeyi, ilk kademeyi dahi atlayamadan helal olmayan rızklardan, haramı kendisine ilke edinmiş fakirlerin sofrasından çalan hırsızlarla ortak hareket ederek ve aynı masayı paylaşarak patlayıncaya, çatlayıncaya kadar yemenizden şişen göbek derilerinizde def çalmaya geldim.

‘Biz o kademedeyiz mi diyorsunuz?...’

O halde kanıtlayın. Ama boğaza, kola, göğüs boşluğuna şiş ve bıçak sokmayı kanıt olarak kabul etmiyorum.

Beni bazı safdil müritleriniz mi sandınız.

Biraz önce yemiş olduğunuz ve şu anda önünüzde olan tavuk parçalarına "Kum Biiznillah! (Allah’ın izniyle kalk!)" deyin. Bakalım tavuk parçacıkları birleşip canlanabilecek mi? – Bir Tarikat Lideri "

"Aynı makus tarihi bilerek ve isteyerek defalarca yaşatanlara, yaşamasına neden olanlara karşı duruş göstermeyenlere; ‘Bir nehirde iki kez yıkanılmaz,’ öğretimi bu yönüyle de açıklamaya geldim.– Bir Filozof"

"Ülkeleri ülkelerle, ülkeyle kendi insanını, ülke insanlarını birbiriyle ve kendi yararlarına vurdurtan, kırdırtan, onları köleleştiren tüccarlara karşı, mazlum kölelere korunmaları için gladyatör arenasında kullandığım kalkanımı hediye etmeye geldim. – Bir Gladyatör"

"Sömürgeci ülkenin askerine karşı canımı ortaya atarak attığım ilk kurşun anının üzerinden, uzun yıllar geçmeden, torunlarımızın zararına, kendi bireysel çıkarları için bazı iç ve dış sömürgecilerin lehine zihin kontrol yöntemleri, beyin yıkamalarla hizmet sunan bir kısım meslektaşlarıma kanlı gömleğimi utanç duymaları için hediye etmeye geldim. – Bir Gazeteci."

"Dünyayı mağaraya çevirerek insanların dışarıyı görmesini engelleyen, duvarda oynattıkları kuklalarla oyalayan kötü güce nispet, insanların gördüklerinin yanılsama olduğunu öğretmeye, onları mağara dışına çıkararak yaşamın gerçekliğine bakmalarını sağlamak için geldim. – Bir Filozof."

"Veba her yerde... Bazen bir müzik notasında, bazen bir ufak yazıda, bazen bir reklamda, bazen bir seste, bazen bilgisayarda, bazen namlunun ucunda, bazen darağacında, bazen bir filmde, bazen bir kitapta, bazen bir tiyatro oyununda, bazen bir oy pusulasında... Veba her yerde... Vebayı yeniden yorumlamaya ve vebadan korunmanız için dünyanıza şifalı bitkiler ekmeye geldim. – Bir Yazar"

"Oynanan oyunlara karşı demokratik tavır koyup, demokrasinin ve demokratik uygulamaların önündeki tüm engelleri kaldırmak ve oyunları boşa çıkarmak yerine, baskıdan ve şiddetten medet uman şahinlerin yanlış politikaları yüzünden, silahı tek çözüm yolu olarak gören oluşmuş veya oluşması sağlanmış illegal örgütün üyeleriyle zorunlu askerlik görevim esnasında yakın ve sıcak temasta yüzleşmem sonucu öldürülmüş bulunmaktayım.

Gözü yaşlı nişanlım bir başkasıyla evlendi. Annem acıma dayanamayarak öldü. Babam hala bunalımda. Önümde yok edilmiş bir ömür...

Legal ve illegal şahin gruplarına soruyorum

Merak ediyor ve soruyorum. Yanıtını bildiğim soruyu... Bütün bunlar ne içindi?... Kimin içindi?... Ne elde edildi?... Değer miydi?... Başka çıkar

yol gerçekten yok muydu?... Akan masum insanların kanı sizin kanlarınızın renklerine yakın renkler değil miydi?... – Yeğenin Mus."

"Halkı soyan derebeyden alıp soyulan halka dağıttığım efsaneleşmiş hikayemi tersine çeviren eşkiyalara ‘yuh’ demeye geldim. – Halk kahramanı bir eşkiya."

"İşgalci devlet askerinin kızımın yaşmağına el uzatması üzerine kentte başını çektiğim direnişle kurtulan bölgemizdeki üniversiteye emanet ettiğimiz insanların bazıları, torunumun yaşmağını çıkarmadan giremeyeceğini mi emrediyor ?... Doğrumu bu?... Yanlış mı duyuyorum?... Yanlış mı görüyorum?... Dereceli gözlük ve kulaklık almaya geldim!... – Halk kahramanı Bir Milis."

"Baba, diyerek taptığımız ülkemizin derin devleti yöneticilerinin savaş bahanesi elde etmek için azmettirmesi ve yardımıyla gerçekleştirilen saldırıdan sorumlu olanlarla zihniyet mücadelesi yapmaya geldik. Bu bir Habil-Kabil savaşı olacaktır. Tarih yeniden yazılacaktır. –11 Eylül Saldırısının Maktulleri."

"Kalabalıklara; bu yolun çıkmaz sokak olduğunu, durmaları ve farklı düzgün bir yol izlemelerini içeren şiirimle başkaca şiir ve yazılarımı okuyup benimseyenlerin, zamanla eleştirdiğim özellikteki kalabalıklara karışmış olduklarını görüyorum. Bir kez daha, belki de binlerce kez daha bu şiirimi okumaya geldim. ‘Durun kalabalıklar!...!’ – Bir şair ve yazar"

"Irk, dil, din ayrımı gözetmeksizin ülke ülke yaptığım Kelle koltukta mücadelemi, beni bir tişört logosuna indirgeyerek tüketim toplumuna sunan, mitimi boşaltanlara karşı kendimi yeniden tanıtmaya geldim. – Bir Gerilla."

"Psikoloji bilimi araştırmalarıma kaynaklık yapan, koşullanmayla ilgili köpek deneyimi, amacı dışında ve kendi çıkarlarına kullananlara... Bazı kitle iletişim araçlarını da kullanarak belirli koşullandırmalarla toplumun ve bireyin iradelerini ve zihinlerini etkileyerek, yarar temin edenlere, bu deneyimden yararlanmalarını yasaklamaya, insanları bu koşullandırılmalara karşı korunma metotları öğretmeye geldim. –Bir Psikoloji Bilimcisi"

"Kötülerin, kötü olduğuna inanmayanlara; onların kötü olduğunu kanıtlamaya geldim. İyi maske takarak örttükleri beyinlerinin bilinçalt-larına gireceğim. Birkaç terapi seansları sonucu açığa çıkacak bilinçalt-larını hep birlikte izlemeye davet ediyorum. İzlemek ücretsizdir. Çocuk getirilmesi rica olunur. Bu benim en büyük uygulamam olacak... –Bir Psikanalizt."

"Dinler arasındaki ayırımları kullanarak el altından medeniyetler savaşı söylemini yayıp sonra inkar eden güç ve çıkar çevrelerinin oluşturduğu, Dünya Derin Yönetimine bizlerinde diyecekleri olacaktır. Onların 'Ulusa Sesleniş' konuşmalarına, 'Uluslardan Sesleniş' başlığıyla yanıtlar vereceğiz. Evet, savaş medeniyetler savaşıdır. Bizim tarafta; farklı din ve görüşten uluslar, onlarda ise derin yönetim ve o yönetimden arta kalanlarla beslenenler olacaktır. Bu savaş; iyilerin, kötülerle savaşıdır. Dünya uluslarının ve bireylerinin kardeşliği kabul ettiğimiz üst felsefe olmuştur. – Dünya İnsanlarının Fiili Temsilcileri."

"Ülke içinde karınca kararınca olan demokratik yapıyı türlü bahanelerle sekteye uğratan, dıştaki büyük güçle işbirliği yaparak içteki egemenliklerini sürdürüp halkın seçtiklerinin hareket alanını ve halkın isteklerini yok edici daraltmalara neden olanların, en sonunda seçilmişlerin bu şekilde ki felsefeye reaksiyon göstererek ve onların egemenliklerini sonlandırmak için aynı dış güçden referans almak zorunda kalmasına neden olanlara, vatan millet, sözcülerini tartışmaya geldim. –

Bir vatansever politikacı"

Mesajlar sayılamayacak kadar çok ve seri halde geliyordu. Açmaya bile yetişemiyordu...

İçeriğini okumak yerine gönderici isimlerini okumaya başladı. Kızılderililer, siyahderililer, beyazderililer, sarıderililer, Güney Afrika-lılar, Vietnamlılar, Hiroşima, Nagazaki mağdurları, Koreliler, Somaliler, Afganlılar, İranlılar, Iraklılar, Yugoslavyalılar, Lübnanlılar, Türkiyeliler, Filistinliler, Kıbrıslılar, Kuveytliler, Halepçe'liler, Kamboçyalılar, Rodez-yalılar, Kolombiyalılar Liberyalılar.. ve daha niceleri. Zulme uğramış tüm dünya ulusları ve bireylerinden geliyordu mesajlar.

Göndericilerin isim ve tabiiyetleri mesajın içeriği konusunda duyumsamalar da veriyordu.

Göndericilerinin bir çoğu kendisine yabancı gelmiyordu. Tanımadığı isimlerden de mesajlar geliyordu. Yüzlerce mesajları bu akşam okuyabilecek gücü kendisinde bulamadı. Gelen mesajları kayıt klasörüne yönlendirerek, otomatik kayıt yapılmasını sağladı. Gelmekte olanları ise engelleyerek, ertesi gün alma kararı verdi.

Sanki, yakın tarihte yaşamış bir şekilde ölmüş veya öldürülmüş insanlardan, gruplardan mesajlar geliyordu ve çoğu anlamlıydı. Anlamları algılayabiliyordu.

Tarih, ilk kez bu kadar yalın gerçeklik sunuyordu. Sanki Ölü Tarih hortlamıştı...

Ölüm sonrası üzerlerine ölü toprağı serilmesi ve onların 'gerçek' gerçekliğini devam ettirecek dirilerin kalmaması üzerine ölü toprağı serilmiş yaşayanları uyandırmaya gelmişlerdi.

Şimdiye kadar dilsiz, kör, sağır, duygusuz olarak tanımlanan ve onun dili, gözü, kulağı olduklarını söyleyen bir kısım yalan söyleyen tarihçileri ve onları motive eden güçleri bertaraf edecek gerçek tarihçilerin yeteri kadar olmayışı, olanlarında yeteri kadar kendisini temsil edememesi nedeniyle, bizzat gerçek tarih barındırdığı gerçekliğini, kişilerini, olayla-rını

canlandırarak dirilişe geçmişti. Tarihin gerçekliği, anın ve geleceğin gerçekliğini de şeffaflaştıracaktı. Bu bireyin iyiliğineydi. Zihinsel hipnozun ortadan kalkmasına neden olabilirdi...

Tarih, yalan söyleyen tarihi yargılamaya, kendisini katleden yalancı tarihten intikam almaya onu yok etmeye gelmişti. Gerçek tarih kendi gerçekliğini yazmaya başlamıştı. İnsanlık yararına olacak diyalektik, determinizm ancak bu bilinçle gerçekleşecekti. Yalan geçmiş üzerine bina edilen yapının; ‘anı’da, ‘geleceği’ de yalanlarla dolu olacaktı... Böylece insanlık evrimi; canavarlaşmaya doğru değil, insanlaşmaya doğru dev adımlarla ilerleyebilecekti...

Med ile anne ve babası olan Neson ve Deson’un sözünü ettiği savaş başlamıştı. Sanal İyi ruhlar, egemen kötü ruhlara karşı bayrak açmıştı.

Gelen ve kaydedilen mesajlardaki gönderici listesini gözleriyle tekrar taradı.

Peki, Med neredeydi?... Neden o da kendisine mesaj gönderme-mişti...

Birden, İyi Ruhlar sitesinin teknik sorumlusuna, sitenin virüs saldırısından kurtulduğuna dair bilgi vermesi gerektiğini anımsadı.

Cep telefonuyla, Teksor’a bu yönde mesaj yazıp gönderdi.

***

44

İyiyön, odasının kapısından çıkarak, koridorda bekleyen görevliler, "Siz de odanıza çekilin!... Yarın çok işimiz olacak, " dedi.

Kapıyı kilitledi. Kilidini kontrol etti. Kilitlendiğinden iyice emin olduktan sonra üzerinde sadece atlet ile külotunu bırakarak günlük kıyafetlerini çıkardı. Yatağa uzandı.

Bir süre dinlendikten sonra, masa üzerinde şarjda bıraktığı dizüstü bilgisayarını aldı. Sırtını yastığa yaslayıp e-maillerini kontrol etme amacıyla internet'e girdi.

Mesaj kutusu bayağı doluydu. Birçoğunun gönderici ismine baktı. Açıp okumadı. Birkaç arkadaşından, eşinden ve üniversitede okuyan kızından geldiği anlaşılan mesajları açıp, okudu.

Tüm mesajlarının silinmesi için, sil komutuna bastı.

Bir mesaj dışında onlarca mesajın tümü silinmişti. Kalan mesajı silmek için bir kaç kez eylemini yineledi. Sonuç alamadı. Gönderici, SodGom Ülkesi Nüfus Müdürlüğünce kabul edilebilecek bir isme sahip değildi. Müstear veya yabancı isim olabilirdi. Mesajın içeriğini açtı.

Mesajın üst başlığında kendisine hitaben yazılmış kırmızı renkli 'UYARI' yazısı vardı.

Altında, adresleri de belirtilerek Ber ve Korpsi isimli şahıslara bu gece suikast düzenleneceği, Rutbin ismiyle belirtiliyordu. Rutbin'in cina-yete kurban gittiğini bilmeseydi, ondan geldiği sanısına kapılacaktı.

İyiyön, mesajı bir kaç kez okudu. 'Ber' ismini iyi biliyordu. İyi Ruhlar internet sitesinin asıl sahibi ve yazarı olduğunu biliyor ve hemen

hemen her gün web sayfasındaki güncellemeleri ve yazıları takip ediyordu. İyi Ruhlar sitesinde yayınlanan bazı yazılarda geçen olaylar, kehanetler, Rutbin'in öldürülmeden bir gün önce kendisine vermiş olduğu belge ve raporlarla benzerlikler taşıması nedeniyle Ber'i sorguya alarak bazı bilgilerinin gerçek kaynağını elde etmeye çalışacaklardı. Kendisi ve koruma görevi yapan iki meslektaşıyla birlikte SodGom Merkez kentin-den, Ad kentine bu amaçla gelmişlerdi.

Ve şimdi, Ber'e suikast düzenleneceğine dair e-mail alıyordu.

Az önce çıkarmış olduğu kıyafetleri çabucak giyindi.

İki meslektaşının bulunduğu yan odanın kapısını yumrukladı. İsimleriyle hitap ettiği görevliler kapıyı açmakta gecikmediler.

İyiyön, Korpsi'nin ad soyad ve adresi yazılı pusulayı kendilerine uzatarak, " Bu şahsa bu gece suikast düzenleneceğine dair güvenilir olmayan bir kaynaktan bilgi aldım. Her olasılığa karşı derhal adrese gidip bu şahsı alın... Ben bir başka şahsın adresine gideceğim..."

Görevliler, ayrıntı istemek için uygun bir ortam olmadığını çabuk kavramışlardı. "Derhal efendim!" demelerine kalmadan İyiyön, otelin lüks asansör kapısına varmıştı bile.

* **

Ad kentine pek yabancı olmamasına rağmen, e-mail yoluyla kendisine bildirilen adresi bulmakta güçlük çekiyordu. Bir taksi durağında durarak, adresin ayrıntılı tarifini aldı.

Hız; zamanla ters orantılıydı. İhbar doğruysa, ne kadar sürat yaparsa ölüm anını o kadar geciktirmiş olacaktı. Zamanında varmakla ölümü önleyebilecekti. Önündeki araçlara sürekli korna çalarak, yol vermelerini sağlıyordu. Nihayet belirtilen caddeye varmıştı. İşte sözü edilen Dur-Al

Market sağdaydı. Tarife göre Ber’in bulunduğu apartmana az bir mesafe kalmış olmalıydı.

İyiyön, aniden beyninde ağır bir uyuşukluk hissetmeye başladı. Uykusu geliyordu. Taşıt kullanırken, hiç bu kadar ağır uykusu gelmemişti şimdiye kadar... Gözlerinin kapanmasını engelleyemiyordu. Ellerinin direksiyondan ayrıldığını hissetmesiyle frene bastı. Otomobilin beyniyle birlikte döndüğünü; beyninin sürekli döndüğünü duyumsuyordu.

Otomobil, ani fren nedeniyle birkaç kez kendi yörüngesinde döndü ve durdu. Motor stop etmişti. İyiyön ise derin bir uykuya dalmıştı.

Derinden sesler geliyordu... Annesinin küçüklüğünde kendisini uyut-mak için söylediği "Uyu!... Ninni!... Ninni!..." seslerini, "Uyaaa-nnnnn!... Uyaaannnnn!!!!..." çağırmaları bastırdı. Kulağa hoş gelen, "Uyu!... Ninni!... Ninni!..." terennümlerini duyamaz olmuştu.

"Uyan, Lütfen!... Uyan!... Ber öldürülmek üzere," kulağa hoş gelen kadife dokunuşlu bir bayan sesiyle uyandı. Çevresine baktı. Sesin sahibini göremedi.

Zihnini toparlamaya çalıştı. Yolun sağında biçimsiz durmuş otomobilinin içinde yalnızdı. Rüya mıydı, gerçek miydi?... Bir otel odasında yatıyor olmalıydı. Otomobilinin içinde bu saatte ne işi vardı.

Hafızasını zorladı. Yavaş yavaş kendisine geliyordu...

Bir kaç kez deneyerek motoru çalıştırmayı başardı. Otosunu hareket ettirebilmişti. Hızı yükseltti. Uzunları yaktı... İleride beş altı kişinin ellerindeki silahlarla süratli bir şekilde koştuklarını gördü. Onlara yaklaştığında, onlardan biraz uzakta üzerinde eşofman olan bir kişinin, arada arkasına bakarak can havliyle koşmakta olduğunu gördü. Bu normal bir gece koşusuna benzemiyordu. Gaz pedalına, sonuna kadar yüklendi.

***

“Ber!... Ber!... Berrrrrrrrrr!... Uyan!..."

"Daireden derhal çık!... Öldürecekler seni!..."

"Derhal çıkmazsan öldürüleceksin!..."

"Lütfen Ber!... Çocuğumuza acı!...

Kanter içinde uyandı Ber. Yastığı kendisinden akan terden sırılsık-lam olmuştu.

Rüyanın verdiği etki; tüm bedeninde, özelde titrek ellerinde varlığını sürdürüyordu.

Rüyasında kendisini uyaran kadife ses, Med’in sesine ne kadar da çok benziyordu...

Ses, daireyi derhal terk etmesi konusunda uyarıyordu.

Uyku mahmurluğu içindeydi. Uyumak istiyordu.

Başını terden sırılsıklam yastığa tekrar koyduğunda, "Kaçmalısın Ber!..." iletisini tüm hücrelerinde duyumsadı.

Sesin rengi ‘Ben Med’im’ diyordu.

Ber, bu kez ciddiye almıştı uyarıyı.

Üzerini değiştirmeden kapıya yöneldi. Yatak odasına tekrar geri dönüp, Med’in kitabını yanına aldı...

Asansörün zemin kata hafif dokunuşuyla Ber’in kapıyı açması arasında ancak saniye farkı vardı.

Filmlerde dahi izlemediği türden ellerinde silahlar bulunan siyah maskeli kişileri, gördüğünde ürperdi.

Maskelilerden biri silahını kendisine doğrultarak, "Eller yukarı!... Künyeni oku!" diye bağırdı.

Ber, korkunun da motive etmesiyle hızlanan düşünce karar mekanizmasıyla, "Ben, KorAv, " diye yanıtladı.

"Kaybol!..." diyen maskelinin emri başı üstüneydi. Şu an duyabile-ceği en güzel emir buydu.

Verilen emir ile kendi istemi ayniyet taşıyordu. Apartmanın çıkış kapısına yöneldi.

Çıkış kapısından çıktığında omuzu onun göbeği hizasına denk düşen diğer bir maskeliyle karşılaştı.

Siyah maskelerden açılmış iki delikte dolaşan iki geniş göz bebeği kendisini tanımıştı. "Aradığımız şahıs bu!... Dikkat!..." diye bağırdı.

Zıplama, yükselme ve siyah maskeye atılan sert bir yumruk ve iniş sonrası yere basan ayaklar, yaylanıp koşmaya başladı.

Apartmanın çevre düzenlemeli alanını geçti.

Bahçe kapısından çıktığı anda, ayağına takılan çelme sonrası, yerle teması iki metre ötede gerçekleşti.

Ayağa kalktı. Kaçmaya yeltendiğinde vuracaklardı kendisini... Saldırganları incelemeye koyuldu. Donmuş gibiydi.

Cadde kenarındaki lambalardan kısmen yayılan ışığın aydınlattığı, silahların namluları kendisine hedeflenmişti.

Gözlerini yumdu. Ezberindeki en kısa duaları okumaya başladı...

Üzerine doğrultulmuş silahları, görmemek için gözlerini kapattığı gibi kapatamamıştı kulaklarını.

"Çıt!...   Çıt!..."

"Çıt!... Çıt!..." sesleri geldi.

Saldırganlar, birbirleriyle bakışarak şarjörü değiştirdiler.

Ber, bu kez gözlerini açarak onları izlemeye başladı.

Silahların şarjörleri yine değiştirilmişti. Üçüncü denemede bile silahlarından çıkan sesler değişmemişti.

"Çıt!..Çıt!... Çıt!..."

İki maskelinin birbirlerine başlarını çevirerek, "Neler oluyor?..." mesajlarını bakışlarıyla ilettikleri anda, geçici şaşkınlık sürecini sonlandıran Ber, tabana kuvvet bulvarda koşmaya başlamıştı.

Daha çok hızlanmalıydı. Diğer maskeliler de peşindeydiler.

Hızlı koşmak için gerekli oksijeni sıcak ve nemli havadan alamı-yordu...

Tıkanmamalıydı... Tıkanmamalıydı...

Tıkandığı takdirde, bedeninin bazı bölgelerine, kurşunlar tıkanacağı-na adı gibi emindi.

Az sonra; biraz önce gerçekleşen, olağanüstü durumu; "Çıt!... Çıt!.. Çıt!..." seslerini dahi duymaya vakit bulamadan ölebilirdi.

Sürekli şişen ve inen göğsünün aldığı görüntüleri görebiliyordu.

Gece karanlığının sessizliğini yararak atılan mermiler, kulaklarını yalayacak yakınlıkta geçti.

Ber, zikzak çizerek koşmasına devam ediyordu.

Uzun farlarını yakmış bir otomobilin ışıkları önünü aydınlatmaya başladı. Arkasından gelmekte olan taşıtın, saldırganlara ait olma olasılığı yüksekti...

Acı fren sesi çıkararak, biraz ilerisinde durmuştu taşıt.

Sürücü kapısı açıldı...

Elindeki silahı otomobilinin üst kaportasında sabitleyerek, Ber'i takip eden saldırganlara doğru üst üste ateşleyen şahıs, bir yandan da,

"Beerrrrr!... Otomobile bin!..." diye bağırıyordu.

Çağrıda bulunan ses tanıdık değildi. Oluşan manzaraya göre iki seçeneği vardı. Arkadan gelenlerin kendisini öldürme niyeti açıkça ortadaydı. Hatta hukuksal tanımla, eylemleri tam teşebbüs aşamasındaydı.

Diğer kişi ise onlara karşılık veriyordu...

"Düşmanın Düşmanı benim dostumdur, " ilkesini anımsadı.

Daha fazla irdeleme yapabileceği uygun zaman ve mekana sahip değildi. Yanına vardığı taşıtın sağ ön kapısını açarak koltuğa oturdu.

Sürücü dışında kimse yoktu ve onun yüzü maskesizdi.

Sürücünün mermileri, saldırganların hızlarını düşürmüş ve sonra saklanmalarına neden olmuştu. Oluşan bu boşluktan yararlanan İyiyön, seri bir hareketle sürücü koltuğuna oturdu. Çalışır vaziyette olan otomobil ani kalkışla malum sesleri çıkardı. Otomobil lastiklerinden yanık kokusu geldi.

Sürücünün hafif ışık altında görünen yüzünde kulaklıklı, küçük mikrofon dikkat çekiciydi.

Tüm uzuvları otomobili yönlendirirken; bir kulak ve ağız başka yerlerdeydi. "Benim görev tamam... Sonuç pozitif..."

".........."

"Nasıl?..."

".........."

"Korpsi infaz mı edildi?..."

"........."

"Tamam. Anlaşıldı..."

"................"

"Otele gitmeyin!... Tekrar ediyorum... Otele gitmeyin... Konakta buluşalım..."

Ber, konuşma içeriğinden tanıdığı bir ismin infaz edildiğini duyunca ürktü.

Kapının koluyla oynadı. Açıp kendisini dışarı atacaktı.

Beceremedi.

Sürücü, gözlerini yoldan ayırmadan "Kapılar otomatik kilitli Ber!" dedi. "Sana yardıma geldim. Merak etme... Senin tanımınla bizler iyi gruptanız."

"Sizler kimsiniz?... "

"Görüyorsun, bunları konuşacak durumda değiliz," dedi İyiyön. Dikiz aynasına bakarak, "Bana İyiyön ismiyle hitap edebilirsin. Senden taraf olduğumu bil ve rahatla ."

"Korpsi infaz mı edilmiş?..."

"Onu tanıyor musun?..."

"Evet!... Kimler tarafından infaz edildi?..."

İyiyön, yüzünü ekşiterek, "Şimdilik bilmiyoruz.... Belki bu da bazı cinayetler gibi, faili meçhul cinayet dosyası rumuzuyla rafa kaldırılacak." dedi. "Birçok gruplardan biri olabilir... Ama kısaca, senin de web sitende sözünü ettiğin kötüler grubu diyelim..."

Ber, kurtarıcısının kendisi hakkında belirli bir düzeyde bilgi sahibi olduğunu anlamıştı.

"Şimdi nereye gidiyoruz?..."

"Güvenli bir yere..."

***

Dışı yüksek duvarla çevrili, iç tarafında kısa aralıklarla kavak ağaçları bulunan geniş alan ortasına kurulu dört katlı binaya girdiklerinde, İyiyön, birkaç kez derin nefes alıp verdi.

Geniş bir salona giren İyiyön'ü, Ber takip etti.

Ev ve büro özelliğini birlikte sunan salonda bulunan üçü bay, ikisi bayan beş kişi hep birlikte ayağa kalkarak, İyiyön'le tokalaştılar. İyiyön'ün, Ber'i kısa tanıtımı üzerine aynı şekilde onla da tokalaştılar.

Oturmak için özellikle İyiyön'ün koltuğa oturmasını beklediler.

Kısa bir süre sonra ikram edilen çaylar içilirken, Ber dışındakiler, biraz sonra konuşacakları konu üzerine içlerinden hazırlanıyorlardı. Ber ise karmaşık kafasını toparlamakta güçlük çekiyordu.

Ber, lavaboya gitmek için harekete geçtiğinde, en genç adam ona öncülük etmek için ayağa kalktı. Salon kapısına vardığında İyiyön'ün "Ber!" seslenişi üzerine geri döndü.

"Elindeki kitabı lavaboya götürmek zorunda değilsin!"diyen İyiyön'e;

"Aynı fikirde değilim," yanıtını veren Ber, elinde tuttuğu kitabı biraz daha sıkıca kavradı.

Bu davranışı oradakilerin alaycı bakışlarına ve sonra topluca gülmelerine neden oldu.

Ber, lavabodan döndüğünde salondakiler süregelen konuşmalarını yarıda kestiler.

İyiyön, "Ber, sanırım bazı sırların anahtarı sizde?... İyi Ruhlar isimli web sitesindeki yayınlarınızdan dolayı seni ve yapını az çok bilmekteyiz.   Bazı gruplar seni ve aynı saatte Korpsi isimli bir psikologu öldürmek için harekete geçmişse mutlaka siz de onları rahatsız eden bir şeyler olmalı... Bizlerle paylaşmak ister misin?..."

"Bazı bilgileri paylaşabileceğim insanların buna uygun olup olmadığını değerlendirmeliyim."

İyiyön. "Hala sana güven duygusu aşılayamadım," dedi hayıflana-rak.

"Size bir can borçluyum. Ama, hala bazı kuşkularım var. Sizleri tanımıyorum... Ayrıca benim saldırıya uğrayacağımı nasıl öğrendiniz?..."

İyiyön, kuşkuları yok etmeden Ber'in bildiği gerçekleri elde edemeyeceğini anlamıştı. "Bizler, SodGom Ülkesinin GİS olarak da bilinen Gizli İstihbarat Servisi grubunun en önemli ve içinde olmakla birlikte bağımsız hareket eden Gizli Güvenlik Grubu bölümünün üst görevlileriyiz. GGG veya 3G olarak anılırız."

Ber, bu tanıtımı duyunca irkildi. "Bu grubu ilk kez duyuyorum. İstihbarat elemanlarına da güvenmeme duygusunu seyrettiği filmlerden, okuduğu kitaplardan edinmişti. Ayağa kalkarak, "Kusura bakmayın ama, izin verirseniz ben gitmek istiyorum."

Ber'i engelleme amacıyla ayağa kalkan görevlilerin, yerlerine oturmalarını İyiyön göz işaretiyle sağladı. Sakin bir sesle, "Dilersen gidebilirsin, dilersen kalabilirsin. Bu senin elinde. Bir hatırlatma yapmama izin verir misin?"

Ber, İyiyön'ün sözlerinin devamını suskun durarak bekledi.

"Gitmen, saldırganlara yarayacak... Onlara yarım kalan işlerini bitirtme fırsatı vermiş olacaksın. Ayrıca; kaçarken bile yanına alacak kadar önem verdiğin kitabı zorla elinden alma olanağımızın varolduğunu tahmin edebilirsin..."

İyiyön'ün hafif tehdit içerikli sözleri ve saldırganların tekrar harekete geçeceği yönündeki uyarısı meyvesini vermişti.

Ber, az önce kalktığı koltuğa yığılırcasına çöktü.

Etkinin yok olmaması için İyiyön, ard arda konuşmaya başladı. "Ben ve benim gibi birçok arkadaşım, resmiyette sadece GİS elemanı olarak görünüyoruz. 3G'nin ise resmiyeti yok. Ülkedeki kirliliğinin istihbarat servisimize de bulaşması nedeniyle, birbirine güvenen iyi istihbarat görev-lilerinin oluşturdukları bu grubun amacı, kirliliği ama her alandaki kirliliği evrensel hukuka aykırı yöntemler kullanmadan temizlemek. Bizler bir anlamda temizleyicileriz."

"Bazı gruplar da yakın geçmişte binlerce kirliliği, ufak kirliliğe indirgeyerek, binlerce kirli adamı birkaç kirli adamı yakalayarak gizleyip, 'Tam Temizlik Kampanyası' başlatmışlardı. Nette okumuşsunuzdur. Büyük kirliliği ve kirletenleri temizleme amacıyla hareket etmişlerdi..."

Bu şüpheyi yok etme amacıyla hareket eden İyiyön, Rutbin'le aralarında geçen diyalogları, ondan aldığı belge ve raporların bazılarının İyi Ruhlar sitesinde yayımlanmış bazı açıklama ve öngörülerle benzerlik taşıdığı ve aynı sitede üstü kapalı şekilde belirtilen katilin evsafına uyan İkiyüz'ü başka bir hatasını bularak el altından medyaya verip daha pasif bir göreve atanmasını yakın zamanda nasıl sağladıklarını uzun uzadıya anlattı.

İyiyön, istihbarat üst görevlisi olarak normal bir yurttaşa anlatıl-mayacak kadar gizli bilgileri sunuyordu...

İyiyön, Ad kentine kendisiyle görüşmek için geldiğini, laptopuna gelen bir e-mailde Ber ve Korpsi'ye suikast düzenleneceği iletisini aldığı-nı ve daha sonraki aşamaları anlattı.

Ber, araya girerek, "Taşıtta uyuklarken sana seslenen ses; kadife sesli bir kadına mı aitti?" diye sordu.

İyiyön, şaşkınlığını gizleyemedi. "Sen bunu nasıl bilebilirsin?..."

Ber, soruyu yanıtsız bıraktı.

İyiyön, konuşmasını sonlandırarak, gözlerini Ber'e dikti. Diğer görevlilerde aynı tavrı sergilediler.

Onların beden dilleri ve suskunlukları, konuşma sırasının kendisine geldiğini söylüyordu.

Ber, duyulan güvene ancak güven duymakla karşılık verebileceğini düşündü. Ayrıca, bazı anlatıların gerçekliği kuvvetle muhtemeldi. İkiyüz' le ilgili olarak duyumsamalarını isim vermeden nette yayınladıktan kısa bir zaman sonra onun önceki görevinden alındığını basından okumuştu.

Ber, bulunanların tümünü gözleriyle tarayarak, "Buranın güvenli bir ortam olduğundan emin misiniz?" diye sordu.

Bulunanlardan en genci, "Merak etmeyin!." dedi. "Ad kentinin en güvenli konağında bulunuyorsunuz. Dışarıda yeteri derecede ajanımız nöbet tutuyor."

Ber, başını iki yana salladı. "Benim güvenlikten kastım bu değil," dedi.

İyiyön, iki elinin parmaklarını birbirine geçirip çıtlatarak, "Ber'in neden söz ettiğini sanırım biliyorum, " dedi. "Endişen olmasın! Bu konağı ve içinde bulunanları Düzenleyicilerin ve İzleyicilerin etkileme şansı sıfır... Ayrıca; 3G grubunun hiçbir görevlisini zihinsel yönden de etkile-yemezler."

Şimdiye kadar dinleyici konumunu hep korumuş olan güzel görünümlü kadın görevli, kahkahasını engelleyemedi. "Senin zihnin için aynı şeyleri söyleyemeyiz," dedi.

Ber alaylı konuşmaya, "Zihnim kontrol edilebilseydi, sanırım öldür-me teşebbüsünde bulunmazlardı."diyerek aynı üslupta yanıt verdi.

Onlara güvenmeliydi...

Onlara güven hissetmeye başlamıştı...

Ad kentine gelip mesleğe başladıktan sonra başından geçenleri, onların ilgilenebileceği kısımlarıyla sınırlı kalarak, ayrıntılarıyla anlattı.

Ber, saatlerce devam etseydi onlar yine dinleyici rollerine devam edeceklerdi. Fakat her anlatının bir sonu vardı. Ve bu son gerçekleşmişti.

İyiyön, "Elinde tuttuğun kitap Med'in kitabı olmalı?.." diye tahmin yürüttü.

Ber, başını olumlama biçiminde salladı.

***

45

Sabah aydınlığının başlangıç saatlerinde kaportası mavi, camları ise içeriyi göstermeyecek derecede siyah renkli, hareket halindeki taşıtın içerisinde bulunanlar, hareketli uğraşlar içindeydi.

İyiyön, bir taraftan telsizle emirler yağdırırken bir taraftan da önündeki parşömene notlar alıyordu.

Gece arattığı arkadaşlarının belirlenen noktalarda mevzi aldıklarını, Ad kenti Güvenlik Ekibinden yeterli sayıda görevlilerin belirli bir yerde, niçin bekletildikleri anlatılmadan hazır tutulduğu bilgisi kısmen de olsa rahatlamasını sağlamıştı.

Ber'e bir kez daha dönerek, "Tekrarlıyorum. Biraz sonra neler olabileceğini tahmin edemiyoruz. İnadından vazgeç! Seni konağa geri

göndereyim."

Ber, yan gözlerle İyiyön’e olumsuzlama anlamında suskun yanıtlar verdi. "Sözünüzü hatırlatmama gerek var mı?..." türü imgesel bakışlardı bunlar.

İyiyön, geçen gece verdiği sözü unutmamıştı. Rutbin takma adıyla gönderilmiş e-mail içeriğinde belirtilen adresi alma karşılığında operasyona Ber’in izleyici olarak katılmasına izin vermişti. Ama, içi yinede rahat değildi. Aslında belirtilen adresi, daha önceden de Ad kentinde bulunan 3G görevlileri izlemeye almışlardı. Ama şimdiye kadar gözle görülür, elle tutulur bir kanıt bulamamışlardı. Ber’in verdiği tüm bilgilere, hatta bazıları duyumsamalardan kaynaklı olsa da, her nasılsa inanmak zorunluluğu duyuyordu. Bunda Rutbin’den olağanüstü konuları dudak bükerek dinlemesinden sonra gerçekleşen olayların onu ve kendisine sunduğu belgelerin içeriğinin zamanla gerçekleşmesini görmesinin büyük payı vardı. Artık, değişik bir ilke edinmişti; Bir delinin dahi kendisine ileteceği, "Bir insan teknolojiden yararlanmadan gökyüzüne yükselip ağzıyla kuş tutuyor," gibi saçma görünen haberi dahi yabana atmayacak, haberin gerçekliğini ve anlamını irdeleyecekti. Uzun süredir de öyle yapıyordu. Yanında bulunan Ber’in çalan cep telefonu üzerine düşünce-lerinden sıyrıldı.

Ber, çalmakta olan cep telefonu ekranında, ofisinin telefon numara-sını gördü.

Arayan, elemanı Secret’di...

Bankalara olan borçlarının bir kısmını kapatmak için daha düşük faizle borç para aldığı kara para aklayıcısı TefÇetto’ya, aylık faizleri ödeyememesi nedeniyle yıldırım icra yoluyla ofisine geldiğini haber veriyordu.

Kendisinin hatası yoktu. Azimle çabalamıştı. Elde ettiği paraları kumarda, eğlence merkezlerinde yememişti. Zorunlu gereksinimleri dışında aşırı bir harcaması olmamıştı. Ber, bu haczin kaynağını iyi biliyordu. Umursamamalıydı. Ülkenin Ekonomi yasalarına uymamasının sonuçlarından biriydi bu. Yasalara uymamanın yaptırımları vardı. Şimdiki yaptırım ise haciz idi.

Bu ülkenin yasalarına uygun hareket ederek ‘iş’ yapan -Evrensel Hukuk Yasalarına göre ancak yaptıkları ‘iş’in soygun olduğu vasıflandırı-labilecek- kişilerin ve kişiliklerin özel ve resmi bankalardan, devletin kamu kurum ve kuruluşlarından ve daha bir çok alanlardan dolaylı veya doğrudan paralar hortumlaması nedeniyle, "Eksilenin yerini işle ilgisi olmayan yurttaş tamamlamalıdır," yasa hükmü uyarınca hareket edilmiş ve bir yurttaş olan kendisine de bu yasa uygulanmıştı.

Bir yurttaş olarak gözünü açıp ülkede varolan yasalara uygun hareket etseydi, haciz ile cezalandırılmayacaktı. Bu bir tercihti ve kendisi Evrensel Hukuk Kurallarına uymayı tercih etmişti. Bu kurallara göre soygun sayılabilecek işlere girmek istememişti. Evrensel Hukuk Kuralları kendisinin ruhunu oluşturuyordu.

Ülkedeki yasaya aykırı hareket ederek haciz cezasına razı olmayı yeğlemişti. Pişmanlık duymuyordu. Cezayı infaz edecek olan, ülke yasasına uygun hareket eden yurttaş TefÇetto ile haciz görevlisi, şu anda ilgili yasaya göre kamu hizmeti yaptığı makamında bulunan eşyaları işçiler kanalıyla toplamaya başlamışlardı.

"Secret, onlara mani olma. Onlar görevlerini yapıyorlar..." dedi Ber. Secret’in okeylemesi üzerine, "Yalnız, vakitleri varsa, bilgisayarda bulunan tüm belgelerimin birer örneğini harici bir sidiye kaydet... Sonra da bilgisayarı formatla." diyerek devam etti.

Secret, görevlilere bu dileği sunduğunda olumsuz yanıt aldığını Ber duydu. "Neyse, önemli değil. Çoğu bilgileri nete kaydetmiştim... Israr etme."

Ber, telefonu kapatacağı anda, Secret’in, "Bir saniye!" uyarısını duydu. "Bir başka sorun daha var..."

"Evet?..."

"Yargı Bakanlığının şikayetiyle ilgili dava açılmış, yurtdışına kaçma ihtimaliniz düşünülerek nöbetçi mahkeme tutuklanmanıza karar vermiş. Güvenlik görevlisi sizi almak için bekliyor..."

"Şimdilik gelemeyeceğimi söyle..."

"Güvenlik görevlisi sizle bizzat konuşmak istiyor... Ne diyorsu-nuz?..."

"Olabilir..."

"Beyefendi, ben EmKulGüv!"

"Memnun oldum. Buyurun?..."

"Biliyorsunuz verilen talimatları yerine getirmek zorundayız. Yoksa sizi gıyaben tanırım. Büronuza gelmemek için yıllık iznimi dahi kullanmak istedim. Kabul edilmedi..."

Ber, güvenlik görevlisinin bu duygularına, teşekkürle karşılık verdi. Sözlerinin sonlanmasını sabırsızlıkla bekliyordu.

"Biliyorsunuz, artık Tut-Bırakma KursEvi'nin adı; genel aftan sonra "Tut-Bırak KursEvi olarak değiştirildi...."

"Evet!... Biliyorum."

"Yani şunu demek istiyorum; artık eskisi gibi insanlar KursEvinde uzun süreli bırakılmıyorlar. Gelseniz teslim olsanız, biz de yorulmasak siz de..."

"İşim bittiği zaman geleceğim. Merak etmeyin... Ama isim değişikliğine gelince, hala bazı insanlar için –önceden olduğu gibi- KursEvi; Tut-Bırakma KursEvi işlevi görüyor. Görüşmek dileğiyle, iyi günler diliyorum, "

"................!?"

Ber, telefonu kapadığında İyiyön'le göz göze geldi.

İyiyön, yüzünde oluşan kederli gülümsemeyle başını hafiften sallayarak, "Sistem gerektiğinde iyi çalışıyor, " dedi. "Ber, merak etme!. Bu operasyondan sonra sana her türlü yardımı yapacağım."

"Nasıl?..."

"Soruşturmayı bir şekilde kapattıracağım... Para sıkıntınıda çözeceğim. Örtülü ödenekten sana ödenek çıkarttıracağım."

"Bu da soygunun bir çeşidi olmaz mı?..."

"Kendi grubumuzu tenzih ederek söylüyorum. Örtülü ödenek şimdiye kadar genelde bireysel çıkarlarda kullanılıyor. Hesap da sorula-mıyor... Bana izin ver... İşe yarasın. Hem senin bu paraları bireysel çıkarın için kullanmayacağını sanıyorum. En azından, ekmek peşinde koşma kaygılarını yok ederek, İyi Ruhlar Sitesinde insanlara daha yararlı hizmetler sunarsın... Bireylerin aydınlanması, toplumun ve devletin aydın-lanmasını da arkasından getirir. Bu bizim de amaçlarımızla uyuşuyor."

Bu açıklama üzerine tepkisel karşı çıkışına devam etmedi.

Bu arada, Eski Ad kentinde bulunan ‘Ölüm Sessizliği Mahallesi’ne ulaşmışlardı.

Ber, avukatlık mesleğindeki ilk haczini bu mahallenin bir sokağında gerçekleştirdiğini hala unutamamıştı. Her şeyin ilkleri hafıza kayıtlarının uçlarında kalır, unutulmazdı.

Ber, borçlu eşinin yalvarışlarını, çocuklarıyla koro halinde ağlama-sını... Ortamdan bunalması nedeniyle uzaklaşmasını dün gibi anımsıyor-du. Haksız bir alacak için iflas etmiş borçlunun evindeki eşyaları depoya kaldırtmıştı.... Sonra tefeci müşterisi her nasıl etkilenmişse, borçluya ve ailesine acıdığını beş kuruşlarını dahi istemediğini belirterek, kendisinden depoya kaldırılmış malların onlara iadesini, istemişti. Onun bu jestine karşılık kendisi de avukatlık komisyonunu almayarak malların iade edil-mesini sağlamıştı.

Kendisinin, İyiyön’ün ve sürücü dahil iki görevlinin bulunduğu araba, şimdi Ölüm Sessizliği Mahallesinin dar sokaklarında usulca seyir halindeydi.

Geçmekte oldukları sokak, anımsadığı borçlunun evinin bulunduğu sokaktı.

Borçlunun evinin önünden geçerlerken, evin kapısından çıkmakta olan bir şahsı ve onu uğurlayan bir kadını gördü. Şahıs, TefÇetto’ya ne kadar da çok benziyordu. Uğurlayan bayan, haciz esnasında kendisine yalvaran kadına benzemiyordu. Aradan uzunca bir süre geçmiş olmasına rağmen bu kadar fiziksel değişim olamazdı. Şimdi gördüğü bayan esmerdi... Yoksa; TefÇetto, evi alacağına karşılık üzerine geçirerek mi anlaşmıştı?...

TefÇetto’nun karakterini iyi biliyordu. O, vicdanının sesini duyan insanlardan değildi. Belki de, kendisine para ödememek için, duygu sömürüsü yapmış ve borçluyla aralarında bir anlaşma yapmışlardı. Bu bir olasılıktı ve gördüğü sahnede eklenince gerçeğe yakın bir olasılıktı...

İyiyön, bu esnada telsizle emirler yağdırıyordu. "Hedefe yaklaştık... Ad kenti Güvenlik Güçlerini, ana hedefe intikal ettirebilirsiniz. Hata istemiyorum. Bizim grup, gözlerini onlardan ayırmasınlar..."

Ber, beyninde karıncalanma hissetti. karıncalanma hafif şokta elektriksel etkiye dönüştü. Bedeninde bulunan tüyler ve saçları dikleşti. Omurilik bölgesinden ürperti kaynaklı üşüme hissediyordu. İki kolunu birbirine sarmalayarak sıktı. Isınmaya çalışıyordu. Bir süre sonra soğuk vücut ısınmaya başlamıştı. Terliyordu. Alnından dökülen terler, gözlerinin yanından yanağına, oradan çenesinin altına süzülüyordu.

Fısıltılar duyumsamaya başladı. Fısıltılar, uzaktan gelen mekanik sesler gibiydi, anlaşılmıyordu. Kısa bir an sonra, konsantrasyonunu sağladı. Tüm hücreleri, fısıltılara odaklanmıştı. Soluma seslerini kesik kesik duyuyordu. Fısıltıları git-gide daha net algılayabiliyordu. Derinden gelen ve içini korkuyla etkileyen ses tonuna sahipti bu fısıltılar.

"Sapmalar diz boyu..."

"Kalkanları sağlamlaştırın..."

"DüzİzUygDen-Dom Holding Co. Şti. yetkililerinin beyinlerini uyarın. Hazırlıklı olsunlar. Tüm raporları, belgeleri yok etsinler. 3G grubu yönetimi, saldırı gerçekleştirecek."

"Avukat Ber’i öldüremeyen alt uygulama grubu üyelerini de cezalandırın."

"Ad kenti Güvenlik Grubu görevlilerinin zihinlerinin yönetimini tamamen Uygulama Grubu üyeleri alsınlar."

"3G grubu üyelerinden zihinsel yönden etkileyebileceklerimiz olabilir. Denemede yarar var. Zihinsel etkileme yönünden en güçlü Uygu-lama Grubu üyelerimizin uğraşı bu olsun. Sonuç elde edemezlerse yerel güvenliğin zihinlerini etkileyip, 3G görevlilerine karşı kullansınlar."

"Bir kısım yandaş medya gruplarının, yandaş politikacıların, yandaş tüm grupların zihinlerine ileti gönderilsin, bu saldırının hukuka aykırı olduğu konusunda kamuoyu oluşturulsun, kitlenin psikolojisi etkilenerek İyiyön ve arkadaşlarına karşı negatif enerji oluşturulması sağlansın. Hatta, tüm çıkar gruplarına, bu saldırıdan dolayı çıkarlarının zedeleneceği konu-sunda etkileşimde bulunulsun..."

"İz.2.3.4.5.6. üyelerine emirlerinizin uygulanmasıyla ilgili gerekli talimatlar verildi."

"Her olasılığa karşı virüsleri de hazır edin."

"................"

"Sayın İyiyön!..."

"Evet!..."

"Ad Kenti Güvenlik Grubu Üyeleri garip bir davranış içine girdiler. talimatlarımızı yerine getirmiyorlar."

"Onların üstlerine bu durumu bildirdiniz mi?"

"Üstleri de aynı tavrı gösteriyor."

"O halde onları hedeften uzaklaştırın. 3G üyelerimizle operasyonu gerçekleştireceğiz."

"Onu da denedik. Bu direktifimizi de uygulamıyorlar... Neredeyse üzerimize silah doğrultacaklar. Ortam çok gergin..."

"Hiç bir şey yapmayın, geliyorum!"

"Anlaşıldı, efendim."

İyiyön, telsiz'i ön koltukta bulunan görevliye teslim etti. Sürücü görevliye her an harekete hazır olmasını tembih ettikten sonra Ber'e döndü. Onun alnında bulunan terleri eliyle silerek, "Ber, merak etme. Bunun altından kalkacağız," dedi. Sokağın ucunda beklemekte olan araçtan silahını kontrol ettikten sonra indi.

Sokaktaki hedef adrese yavaş adımlarla ilerlemeye başladı.

Sürücü, taşıtın önünü, sokak girişinin tersine çevirerek beklemeye başladı. Oluşacak tehlikeli durumda gerisin geriye gidecek, İyiyön'ü aldıktan sonra olay yerini terk edecekti.

3G grubuna ait diğer taşıtlarda aynı şekilde sokağın daha içerlerinde beklemekteydi.

Arka koltukta bulunan Ber, koltuğun arkasında başını çevirerek, İyiyön'ü ve güvenlik üyeleri ile, sivil giyimleriyle 3G gurubu üyeleri olduğu anlaşılan görevlileri izlemeye koyulmuştu.

İyiyön'ü karşılayan sivil giyimli şahısla aralarında geçen ve duyul-mayan konuşmadan sonra Güvenlik Grubu Üst Görevlisi olduğu anlaşılan biriyle el kol hareketi yaparak tartıştıklarını gözledi.

Tartışma kısa sürmüştü. Orada bulunan Ad kenti güvenlik güçlerinin tümü, İyiyön ve diğer 3G görevlilerine ellerindeki silahları doğrulttu.

Bu davranış karşısında, İyiyön ve arkadaşları da aynı tavrı sergile-diler.

Ber, bu manzara karşısında ne yapacağını şaşırdı. Bir şeyler yapmak istiyordu... Bu oluşan tehlikeli durum karşısında durumdan çıkaracağı

vazife ne olabilirdi.

Konsantrasyonunu içseline verdi. Yine fısıltılar algılıyordu.

"Kontrol elimize geçti. Tamamdır."

Ber, fısıltıları daha çok ve daha iyi algılamak için iyice derinlere indi.

Daha farklı tonda fısıltılar algıladı.

"Ber! Ben Med'in babası, Varol'un dedesi Deson!... Sesimi duyabiliyor musun?"

Ber, sesi duyabiliyordu. "Evet!... Evet!... Duyabiliyorum, " diyerek yanıtladı.

"O halde duyma düzeneğini bozma. Beni iyi dinle. Ben ve diğer iyi ruhlardan arkadaşlar sizlere yardımcı olmaya geldik... Geçici olarak bedenine, zihnine, ruhuna girmemize izin vermelisin."

"Ne isterseniz yapmaya hazırım."

"O halde diyeceklerimin tümünü harfi harfine uygula."

"Uygulamaya hazırım."

"Tek noktaya bak.... Zihnini temizle... Korkularını yen... Kendini rahatlat.... Bizim dışımızdan gelecek duyumsamaları filtre et. İçseline alma, bir kenara bırak... Bireysel enerjinin ve gücünün ortaya çıkması için gayret et!..."

Ber, isteklere uygun hareket ediyordu. Direktifleri gerçekleştirmede zorluk çekmeyeceğini biliyordu. Bu konuda geçmişten gelen bir deneyimi vardı...

Ber, içine sıcak bir akışın seyrini hissetti. Tüm hücreleri bu sıcaklığı ve hoşluğu duyumsuyordu.

Taşıtın kapısını açarak indi. Bu davranış karşısında taşıtta bulunan sürücü ile ön koltukta oturan diğer görevli taşıttan inerek Ber'in tekrar arabaya binmesini söylediler. Ber, onların ellerini kendisinden uzaklaştırarak hedefe doğru emin ve hızlı adımlarla ilerlemeye başladı.

İki görevli, onu tekrar durdurmak için fiziksel güç kullandılar. Bunda da başarısız oldular.

Bunun üzerine her ikisi görevli silahlarını ellerine alarak onunla birlikte yürümeye başladılar.

Şimdi Ber ortalarında olmak üzere her üçü birlikte ilerliyorlardı. Hafif rüzgar, saçlarını ve yanaklarını yalıyordu. Göğüsler dik, gözler cesur bakışlardaydı. Sessiz ve tempolu yürüyüş, yürekliliğin marşını çalıyor gibiydi.

Küçük grup adımlarını sıklaştırarak kısa bir an sonra İyiyön'ün yanına varmışlardı.

İyiyön, onları görünce, "Ne işiniz var... Emirlere neden aykırı hareket ediyorsunuz!" diye bağırdı.

Bir tarafta İyiyön ve arkadaşları, diğer tarafta ise Ad kenti Güvenlik Görevlileri bulunuyorlardı. Ber, aralarındaki boşlukta duruyordu.

Güvenlik Grubu Üst Görevlisi, "Dikkat!... Nişan al!..." diyerek emir verdi.

Ber, iki kolunu ileri uzatıp her iki elinin ayalarını onlara doğru tuttu. Kollarını bu vaziyeti bozmadan yavaş yavaş aşağıya indirmeye başladığında, Güvenlik Görevlilerinin kolları ve ellerindeki silahlar da buna uygun hareket etmeye başlamıştı.

Ber'in kolları yanlarına düştüğünde, tüm güvenlik görevlilerinde kolları; ellerindeki silahlarla birlikte yanlarına düşmüştü.

İyiyön ve arkadaşları bu manzara karşısında küçük dillerini yutacak kadar şaşkınlık yaşıyorlardı.

Güvenlik görevlilerinin anlam ifade etmeyen yüzleri aydınlanmaya başlamıştı. Tümü sanki uykudan yeni uyanmış gibi elleriyle boş gözlerini ovuşturduktan sonra birbirlerine şaşkın bakışlarla bakmaya başladılar.

Üst Güvenlik Görevlisi, İyiyön'e yönelerek "Ne zaman operasyona başlayacağız?" sorusunu sordu.

Ber, İyiyön'e yaklaşarak, "Bir saniye izin verin," dedi.

Ber, izin isteğinin kabul görmesini beklemeden bu kez, DüzİzUyg Den-Dom Holding Co. Şti.nin bulunduğu on katlı binanın bitişiğindeki üç katlı, pencereleri cam yerine tahtalarla kapatılmış ahşap binaya doğru kollarını göğüs hizasına kadar kaldırıp parmaklarını hafif aralayarak uzattı.

Ellerinin parmaklarından çıkan açık renkte ışınlar, ahşap binaya doğru ilerledi. Bu durum bir süre böylece devam etti.

Bir fısıltı duydu.

"Virüs gönderin."

Parmaklarının ucundan çıkan ışınlar kesintiye uğradı.

Ahşap binadan gönderilen koyu renkte ışınlar ise sürekli iki kaşının ortasına ağır baskılar yapıyordu. Gönderilen ışınlar, iki kaşının ortasından beynine girmeye ve zihnini ele geçirmeye çalışıyordu.

Ber, terden sırılsıklam olmuştu. Acıyı, korkuyu hissediyordu... Kendisini toparlamakta gecikmedi. Ağzı yırtılacak genişlikte açıldı.

"Lanetliyoruuuuuuuuuuuumm!"

Ber'in bu kez bedeninin tüm noktasından çıkan ışın huzmeleri hızla yol alarak ahşap binaya ulaştı.

Ahşap binadan ince, tiz çığlıklar gelmeye başladı. Sesin dehşetinden sokakta bulunanlar kulaklarını elleriyle kapatıyorlardı.

Ber, ahşap binadan yayılan sesleri yeniden algılamaya başladı.

"Negatif enerjimizin tümünü yok etti."

"Bu enerjiyi toparlayabilmemiz için uzunca bir süreye ihtiyacımız olacak."

"Toparlanın, Ad kentini geçici bir süre terk edeceğiz."

Ber'in kulağına ruhani, yumuşak bir ses geldi. Ses; Deson'a aitti.

"Ber, gereği yapıldı. Artık; senden çıkmamız için izin istiyoruz."

"Bir şartla..."

"Evet?..."

"Med, neden benle bağlantıya geçmiyor?... Bu bilgiyi verirseniz...."

"Med'in senle olan diyaloglarında kurallarımız dışına çıkarak, duygusal bir yaklaşımda bulunması nedeniyle cezalandırıldı."

"Ne tür bir ceza?"

"Belirli bir süre senle olan diyalogunu dondurduk."

Deson, belirli bir süre demişti. Bunun anlamı, belirli süre bittiğinde tekrar diyaloga geçebileceğiydi. Ber, buna çok sevinmişti. Sevinci; dışsalına yansıdı...

"Cezası ne zaman noktalanacak?..."

"Pek yakında... Neyse şimdi izin vermeni istiyoruz, yapacağımız o kadar iş var ki."

Ber, Deson'un yeniden verdiği talimatlara uygun şekilde hareket ederek içselinden onların çıkmasını sağladı.

Ber, uykudan uyanır gibiydi. İyiyön'ün kollarını sallayarak, "Ber!... Ber!... Neler oluyor?..." diye nakaratlı bağırtılarını duydu.

Orada bulunanlar, Ber’in garip davranışlar sergilemesi dışında bir ayrıntı yakalayamamışlardı.

"İyi şeyler oluyor, İyiyön..." diyerek yanıtladı. "Ad kentinde görevli sanal kötü ruhların ana kumanda merkezi diskalifiye edildi. Ad kentinin yerel fiziksel kötü ruhlarını etkisizleştirmek de size kaldı."

İyiyön, mesajı algılamıştı. Tüm görevlilere, DüzİzUygDen-Dom Holding Co. Şti binasına yönelik operasyona başlanması emrini verdi.

***

46

"Ad kentinde bulunan DüzİzUygDen-Dom Holding Co. Şti binasına yönelik ‘Med’ kod adlı operasyonla şirket yöneticileri ve ortakları göz altına alındı. Şirkette ele geçirilen belgelerle yakın süre içerisinde gerçekleştirilmiş faili meçhul cinayetlerden 1111’i aydınlanarak failleri belirlendi. Sonradan bulunan ve İyi Ruhlar web sitesinde yayınlanan, ülkemiz dışında da geniş yankı bulan ve yeni bir siyasi öğreti içeren ‘Kitle Psikolojisi ve Zihin Kontrol Mekanizması ile Yönetim karşısında Demokrasinet,’ isimli kitabın yazarı Psikolog Medayih ile Deson, Neson isimli baba ve annesinin cinayeti de aydınlandı.

SodGom ülkesinin yasal soygunlarla fakirleşmesine ve uluslararası tefeci merkezine avuç açmasına neden olanların; bir amacının da Birleşik Devlet ve şürekasının ülkemizi ve komşu ülkeleri işgal etmesi ortamını sağlaması amacı güttüklerine dair planlar ve belgeler de ele geçirildi.

Birçok şirket, kurum, dernek ve holdingi yöneten her türlü kirliliğe bulaşmış olan bu şirketin; faili meçhul cinayetler dışında topluma ve bireye yönelik bir çok suçlar işledikleri, bazı kişi ve gruplarla birlikte hareket ettikleri ortaya çıkartıldı. Şimdiye kadar; XY Ulusal Medya Kuruluşunun, Güvenlik Genel Merkezi Baş Denetmeni G9Güv, Anti-Hafif 8.Yargılama Grubunun iki üyesi, Ad Kenti'nin ünlü iş adamlarından ve İşveren-Sermaye Grubu Başkanlarından Maf, SodGom Hava Enerjisi İşçi Konfederasyonu Başkanı Soys, Yargı Kararlarını Denetleme ve İnceleme Grubunun 101. Daire Grubundan MafYegTah, Yerel Yönetim 3.Başkanı... Değişik Partilere üye olan ve Halkı Merkezde Temsil eden üç kişi... Beş ses sanatçısı... Beş Sivil Dernek Başkanı... ve birkaç bürokrat, Halk Temsilcileri Merkezinden Leftsol, 'Kendine Bakanlar Grubundan' Mafya ile Hesaplaşmadan sorumlu Görevli SağKol, Kara Parayla ilgili soruşturmalardan sorumlu Devlet BaşAvukatı KızKaçSal...

Soruşturmanın derinleştirilmesiyse daha birçok ismin ortaya çıkarı-labileceği görevlilerce belirtildi.

Gözaltına alınan sanıklardan bazılarıyla konuşma fırsatı yakalayan muhabirimizin sorusuna, "Beyler! Biz ne yaptıysak Vatan ve Millet için yaptık. Şimdiye kadar kendimiz için bir şey istediysek namerdiz, " yanıtını verdiler.

Şirket üyelerinden olan resmi bir görevliye televizyon muhabi-rimizin, "Ülkedeki varolan demokratik hukuk kurallarına aykırı hareket ederek, resmi amirleriniz dışında başka yerlerden emir ve talimat aldığınız konusunda duyumlar var," sorusuna karşılık;

"Bunların hepsi yalan... Bizler vatanı ve milleti için çalışan, gerekir-se başını bu yolda feda edecek insanlarız. Ülkemizi ve milletimizi bozmak, parçalamak isteyen kızıl ve yeşil renkli birey ve grupların bir oyunu bu. Kendimiz için bir şey istediysek namert olalım. Bütün çabamız ülkemizin refahı ve çağdaş uygarlık düzeyine ulaşması içindi. Bize karşı çıkanlar terörizme ve teröristlere yardımcı olanlardır. Demokrasi düşman-larına kendi yasalarımızı uyguladık o kadar... Bizi aldıkları gibi bırakmak zorundalar," yanıtını verdiler.

"Serbest kalacağınıza nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?" sorusuna ise;

"Bu işte tek değildik. Konuşursak, isimler verirsek yer yerinden oynar... Birileri bizim dışarı çıkmamızı sağlamazsa

onları da yakarız. Ve SodGom Ülkesi, tarihinde yaşadığı depremlerden en şiddetlisini yaşar," dediler.

İsminin açıklanmasını istemeyen Üst Düzey Bir Görevli; “Bir konuşursam ülke karışır şantajı artık yerini bulmayacak. Konuşsalar da konuşmasalar da ima ettikleri kişileri deşifre etmeye başladık. Onları tanıyoruz. Onlar açıklamadan biz bulacağız ve Yüce adaletin önüne çıkaracağız, herkes hak ettiğini bulacak. Bize güvenin... Evet! Med’in ve daha birçok cinayetin failleri yakalandı. Ad Kentinin yasadışı örgütlenmesi çökertildi. Sıra diğer kentlerde..." söyleminde bulundu.

Bu operasyon bir çok gelişmelere gebe, gibi görünüyor..."

Ber, televizyonun sesini kısarak kucağındaki çocuğunu bir süre daha sevdi.

Yansı’nın ikramı kahveyi bitirmişti. Ona daha fazla rahatsızlık vermemeliydi.

İzin istedi. Yansı, ise bu eve istediği her saatte izin almaksızın gelebileceğini ve istediği zaman da ayrılabileceğini bir kez daha yineledi.

Ber, Varol’a tekrar sarıldı. Yanağını öptü. Varol, aynı tepkiyi verdi. Boynuna sarıldı. Konuşamayacak kadar küçük olan çocuğunun tepkileri zekiceydi...

Varol, kollarını bir türlü çözmüyordu. Sımsıkı kavramıştı. Ber, nefes almakta güçlük çekiyordu...

Sanki bir şeyler mırıldanıyordu, Varol.

Ber, kulaklarını Varol’un ağzına iyice yaklaştırarak mırıltılarını duymaya çalıştı.

"Baba!... Annem sevgileriyle ve pek yakında senle görüşeceğine dair mesajını, iletmemi, istedi." sözlerini duyduğunda, yere düşmemek için kendisini zor tuttu...

İçinde oluşan soruyu heyecanını engelleyip soramıyordu.

"Sen!... Sen!..." sözcüklerini yineliyordu sürekli.

Varol, içini okumuş, içindeki soruyu anlamıştı sanki.

Fısıltı düzeyinde bir sesle, "Baba!... Ben yeni yüzyılın kurtarıcısı olarak gönderildim!" dedi.

"........!!!???"

Kulağında çok sevdiği bir ezgi çalmaya başladı. Huşuyla dinliyordu.

"Ateş yakıcı, su akıcı, çimen yeşil, fil büyük, hava görünmez ve toprak cansız mı?..."

S O N

Table of Contents